

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

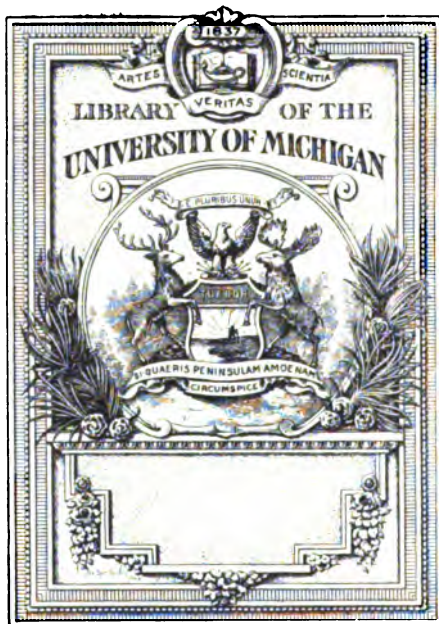
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

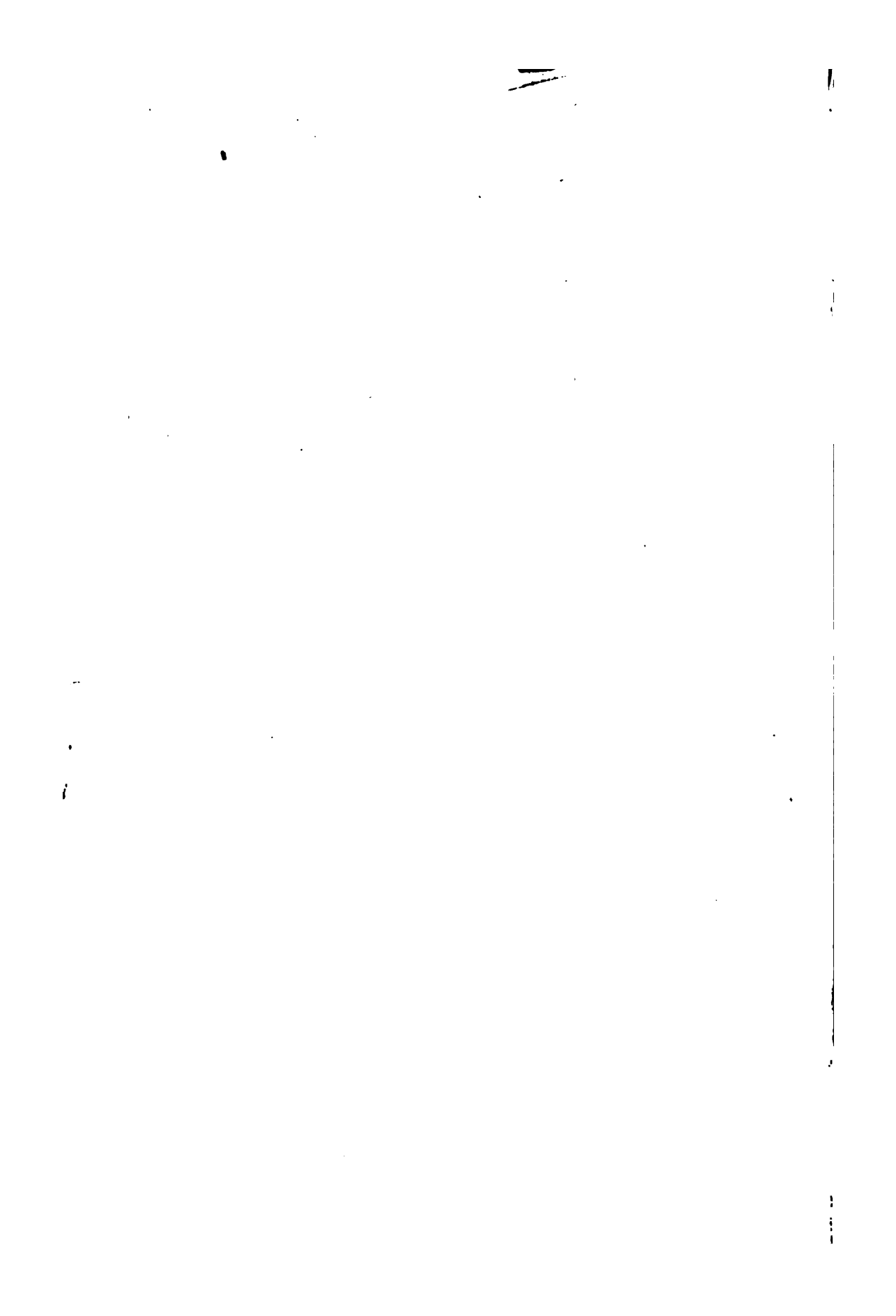
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 1,364,062

3-2-1-2

ADVERSARIA
IN AESCHYLUM

2-65-81
SCRIPSIT AC COLLEGIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, LL.D.

ARDES CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALMUNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCV.

SS
A2C
B1E

VIRO DOCTO ET ERUDITO
HENRICO VAN HERWERDEN

GRAECARUM LITTERARUM
IN UNIVERSITATE RHENO-TRAJECTANA PROFESSORI
VIRI DESIDERANDI GABRIELIS CAROLI COBETI
IN STUDIIS GRAECIS
DUM VIVEBAT CRITICORUM FACILE PRINCIPIS
DISCIPULO STUDIOSO ET IN LINGVAE
GRAECAE SCIENTIA ET CULTURA SUCCESSORI
DIGNISSIMO

HAS SUAS IN AESCHYLUM LUCUBRATIONES
SUMMA CUM OBSERVANTIA HONORIS CAUSA
DEDICAT ET COMMENDAT

AUCTOR.

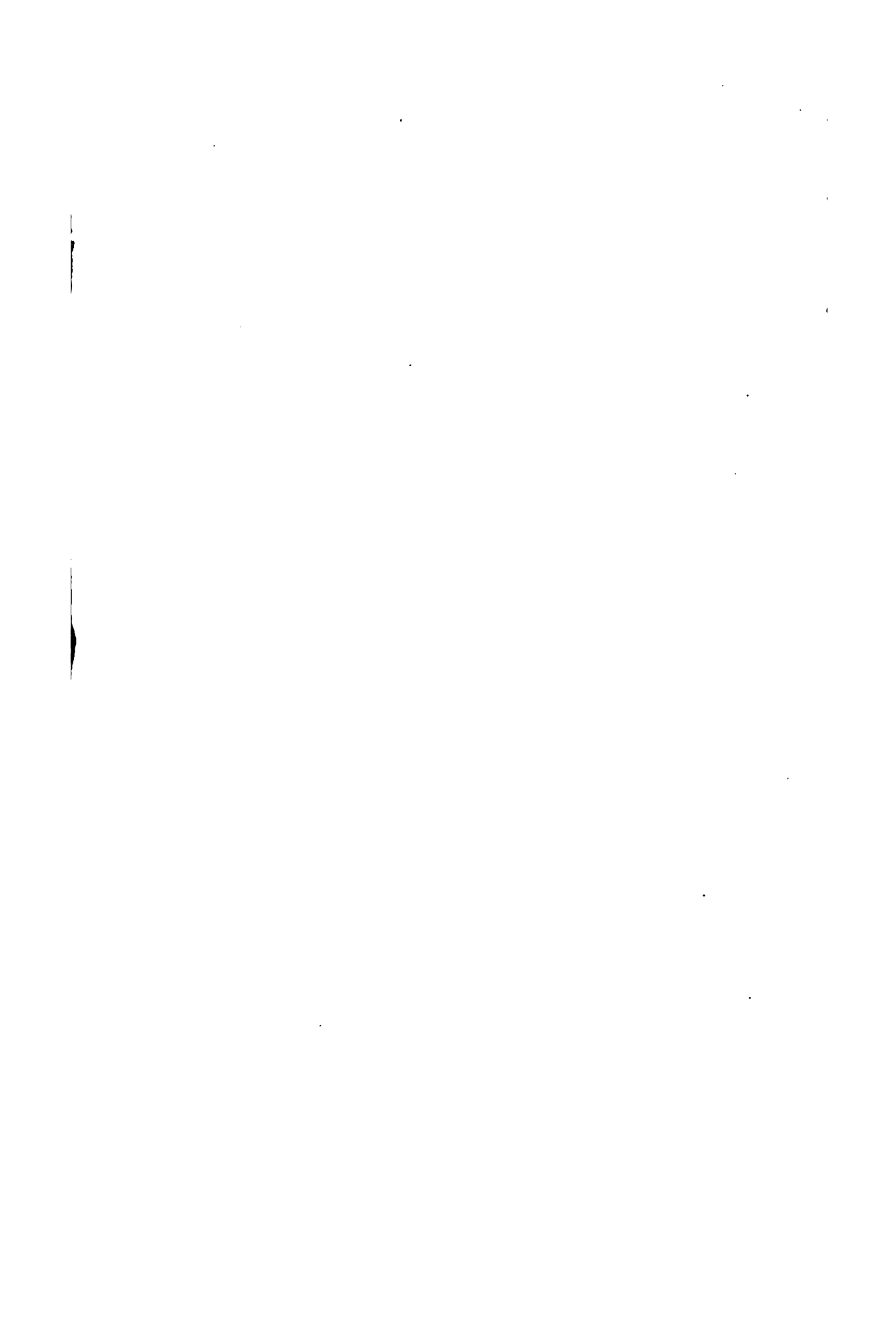
1

PRAEFATIO.

Has in Aeschylum observationes, partim meas partim aliorum hic ibi sparsas, plurimis abhinc annis annotare et colligere coepi, negligentius saepe et non consulto ipso auctoris textu, ut a libris meis procul amotus. Unde non mirum videbitur si in iis nonnulla levioris momenti, nonnulla parum castigate et accurate scripta, nonnulla etiam errata reperiantur. Quam ob causam propositum mihi erat accuratiorem earum recensionem facere priusquam typographo committerentur. Sed, quum praeter alia negotia premerent infirma valetudo et senectus, invitus coactus sum eas fere ut primum scriptae erant relinquere. Multas conjecturas meas in iis propositas ab aliis viris criticis interea occupatas esse probabile est: quod moneo ne quis me aliorum scrinia compilasse et in meum ipsius usum scientem convertisse putet. Qualescunque sint hae animadversiones, spero ex iis lectorem nonnulla quae ad auctorem difficilem et gravibus textus corruptelis laborantem emendandum et illustrandum conducant excerpturum esse.

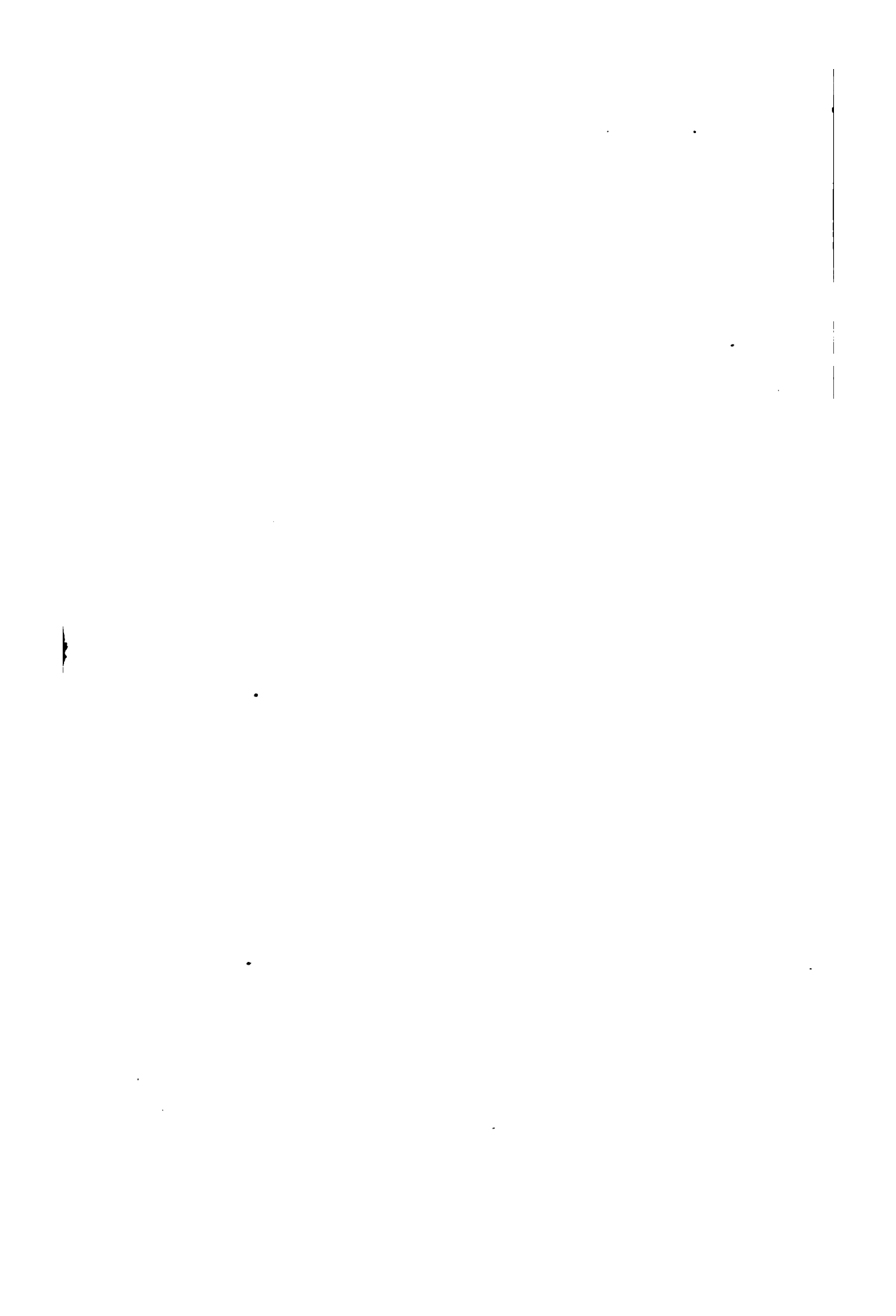
Quum jam paene totum volumen typis expressum esset, novam et diligentiore trium Oresteae fabularum recensionem facere constitui, rei criticae praecipue ratione habita. Quas in duas posteriores fabulas observationes feceram in Addendis supplevi; quas in Agamemnonem in singulari ejus fabulae editione quam nunc paro et quam proxime in lucem prodituram esse spero proponam.

Scribebam Brightoniae, Junii die 27. 1895.

AESCHYLUS.

AESCHYLUS.

PROMETHEUS VINCTUS.

Vita Aeschyli. Lego Ἐλευσίνιος (δὲ) τὸν δῆμον.

1. Cf. Eur. Andr. 889. τηλουρά γάρ | γαίονσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί'.
2. ἄβατον] ἄβροτον schol. Ven. ad Π. ζ'. 78. Blomf. Hesychius, ἄβροτον· ἀπάνθρωπον. (Cf. 20. ἀπάνθρώπων πάγω.) Ibid. Schol. ἢ διὰ τὸ ἀγριον (ἄβροτον V. D. in Class. Journ. I. 27.) καὶ ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου. etc. Σκύθην ἐς οἶμον] Σκύθην ἀκύμον' (sterilem) F. G. Schmidt. Imo Σκυθῶν ἐς αἶαν. Et sic Nauck. Cf. Eur. Med. 2. Κόλχων ἐς αἶαν κνανέας Συμπληγάδας. El. 1287. κομίζετω | Φωκέων ἐς αἶαν. Σκύθης adjectivum est etiam 417. Σκύθης ὄμιλος. Sept. 817. Σκύθη σιδήρω. Cf. tamen 722. ἐς μεσημβρινήν | βῆναι κέλευθον. οἶμον] Cf. 394. Eur. Alc. 835. ὄρθην παρ' οἶμον ἢ 'πὶ Λάρισσαν φέρει. Or. 1252. El. 218. Fr. 236. ἀπλή γὰρ οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει. Men. Fr. 681, 2. τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται.
3. σοὶ δὲ χρῆ μέλειν —] Cf. Eur. Bacch. 450. σοὶ δὲ τᾶλλα χρῆ μέλειν. ἐπιστολάς] Mandata. I. q. ἐπιτολάς. Cf. Eur. Hipp. 858. τέκνων ἐπιστολάς | ἔγραψεν.
4. ἄς σοι πατήρ ἐφεῖτο] Cf. Soph. El. 1111. ἀλλά μοι γέρον | ἐφεῖτ' — ἀγγεῖλαι etc. 144. Tr. 286. Aj. 116. Hom. Od. ν'. 7. Theocr. VIII. 1.
5. δχμάσαι] Cf. 618. Eur. Or. 265. μέσον μ' δχμάζεις, ὡς βάλης ἐς Τάρταρον. Cycl. 484. Ἴππους τ' δχμάζει. 484. δαλοῦ κόπην δχμάσας etc. El. 817.
7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος] Qu. τὸ σὸν γέρας γὰρ —. Et sic Hirschig. (Ann. Crit. Traj. ad Rhen. 1849.). Cf. 38. 82. Vel τὸ σὸν γὰρ ἀγνὸν etc. Vel τὸ σὸν γὰρ εὖχος. Huc non pertinet illud Philostrati Icon. Scamand. καὶ τὸ ἄνθος τοῦ πυρός οὐ ξανθὸν — ἀλλὰ χρυσοειδὲς etc. σέλας] Cf. Ag. 281. 289. Fr. 280. Eur. Hel. 871. λαμπτήρος σέλας.
9. δεῖ θεοῖς] Fort. θεοῖσι δεῖ.
10. ὡς ἂν διδαχθῆ] Qu. ὡς ἐκδιδαχθῆ. Omitti solet ἂν post ὡς, δπως, ἔνα, ὄφρα, in hujusmodi structuris apud Tragicos. Aliud valet ὡς ἂν, ut in ὡς ἂν ποιήσης, utcunq̄ feceris.

12. Cf. Hesiod. Th. 385. καὶ Κράτος ἡδὲ Βίην ἀριδείκετα γεινατο τέκνα.

13. Cf. 57. περαίνεται δὴ κοῦ ματῆ τοῦργον τόδε.

15. δῆσαι — φάραγγι πρὸς δυοχειμέρω] Cf. Thesm. 947. πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην. Sed Soph. Aj. 108. δεθεῖς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης.

16. τῶνδε τόλμαν] Cf. Cho. 91. τῶνδ' οὐ πάρεσσι θάρσος. Eur. Med. 1173. εἴτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν | κωκντόν. τῶνδε] Qu. τοῦδε.

17. εὐωριάζειν] Cf. Soph. Fr. 505.

18. ὀρθοβούλου] Cf. Pind. P. IV. 262. ὀρθόβουλον μῆτιν. VIII. 78. Ol. II. 83.

20. ἀπανθρώπω] Fort. ἀπανθρώπω 'ν πάγω. Confer ἀπόξενος, ἀπότιμος. Cf. 270. τοῦδ' ἀγέιτος πάγου.

21. Cf. Soph. Tr. 3. οὔτ' εἰ χρηστός οὔτ' εἴ τω κακός. Eur. Hec. 370. οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ὄρω | θάρσος. Similiter Eur. Med. 689. τί γὰρ σὸν δμμα χρώς τε συντέτηχ' ὄδε; Ubi Elmsleius hunc locum contulit. μορφῆν του βροτῶν V. D. in Class. Journ. I. 29. ἔν' οὔτε φωνήν] Sub. ἀκούσει. Minus recte alii κτύπον δέδορκα (Sept. 103.) conferunt.

22. Cf. Trag. Fr. Adesp. 133, 1. (Com. anon. IV. 628.) χροῶν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογί | αἰγυπτιώσει (i. e. μελανεῖ, Hesych.). Pind. Fr. 106, 2. θεῶ δυνάτων ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος, κελαινεφεῖ δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἀμέρας σέλας. Hesychius, Φοῖβος: καθαρὸς, ἀγνός, ἀμίαντος.

23. ἀσμένῃ δέ μοι — ἤλθε] Cf. Aesch. Prom. 23. ἀσμένῳ δέ σοι | ἢ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος. Arist. Pac. 581. ὡς ἀσμένοισιν ἤλθεσ ἡμῶν. Soph. Oed. C. 1505. ποθοῦντι προφανῆς. Tr. 18. Eurip. Phoen. 1075. Hom. Od. φ'. 209. σφῶν ἐελδομένοισιν ἰκάνω.

χροῖᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἡμμένῳ δέ σοι Wakef. S. C. § 8. Cf. Solon. Fr. 27, 5. τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεζομένων ἔτι γύων | λαχνοῦται χροῖᾶς ἄνθος ἀμειβομένης. Incert. Idyll. VI. 18. καὶ τόσον ἄνθος χιονέαις πόρφυρε παρήσι. Pind. N. IX. 23. λευκανθέα σώματ'. Theodect. Fr. 17. ἥς ἀγχιτέρμαν ἥλιος διφρηλατῶν | σκοτεινὸν ἄνθος ἐξέχρωσε λιγνύος | εἰς σώματ' ἀνδρῶν. ἄνθος] Colorem.

24. ποικιλείμων νύξ] Cf. Hel. 1096. ἀστέρων ποικίλματα. Soph. Tr. 94. αἰόλα νύξ. ἀποκρύψει] De producta syllaba Elmsleius (in Class. Journ. XVI. 427.) confert Pers. 217. εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Phil. 30. δρα καθ' ἕπνον μὴ κατακλιθεῖς κυρῆ. El. 1193. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν; Phoen. 589. ὦ θεοὶ γένεσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν. Hipp. 715. καλῶς ἐλέξαθ', ἐν δὲ προτρέπουσ' ἐγώ. (Ubi v. Monk.) Iph. T. 51. δόμων πατρῶων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας. Tro. 995. χρυσῶ ῥέουσαν ἡλιπιας κατακλύσειν. Hel. 411. Λιβύης τ' ἐρήμους ἀξένους τ' ἐπι-

δρομάς. Herc. 821. ἀπότροπος γένοιό μοι τῶν πημάτων. Eur. Fr. 920, 2. τέκνον, περιπλάκηθι τῷ λοιπῷ πατρὶ. Secunda in Ἀμφιτύρων producitur Eur. Suppl. 278. 315. et in ἀντίπνουν et κἀποτρέπομαι, in anapaestis, Prom. 1086. Sept. 1068. Cf. ad Orest. 12. Andr. 2.

25. πάχνην] Cf. Ag. 512. Com. anon. IV. 604. γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην.

27. δ λωφήσων] Cf. Empedocl. 446. οὔποτε δειλαίων ἀχέων λωφήσετε θυμόν. Qu. δ σ' ἀπολύσων, aut δ σ' ἐκώσων.

28. ἐπηύρω M. ἀπηύρω reliqui et Eust. ad Il. η'. p. 675, 49. ἐπηύρου Elmsl. Ab praesenti apud Atticos non usurpato ἐπαύρισκομαι, cujus aoristi sunt ἐπηύρον ἐπηυρόμην. Cf. Hesiod. Op. 238. πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρός ἐπαυρεῖ (ἀπηύρα al. Gaisf.). Eur. Hel. 469. τιν' αἰτίαν σχῶν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ; Iph. T. 529. πρὶν γὰρ θανεῖν σε τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω. Incert. ap. Athen. l. l. μικροῦ δὲ βίοντος ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεῶν. Andoc. p. 20, 2. εἴ τι ὑμᾶς χρεῖ ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. ἀχθηδῶν] Malim ἀχθηδῶν.

29. θεός θεῶν γὰρ —] Cf. 955. νέοι νέοι κρατεῖτε. Soph. Aj. 522. χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἡ τίτινος' ἀεί. Phil. 959. φόνον φόνου δὲ δύσιον τίσω τάλας. Tr. 338. Oed. C. 837. ὑποπτήσων χόλον] Cf. 960. ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοῦς. 174. ἀπειλὰς πτήξας.

30. πέρα δίκης] Cf. Soph. El. 521. ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω. Eur. Iph. A. 396. Ἰνφρα 507. καιροῦ πέρα.

31. ἀτερπῆ — πέτραν] Cf. 146. φρουρὰν ἄζηλον δῆξω.

36. κατοικίτζει] Malim κατοικίτεις. Cf. Soph. Oed. R. 1178. κατοικίσις. Oed. C. 384. κατοικτιοῦσιν. 461. κατοικίσιαι. 1282. κατοικίσιαντα (?). Oed. R. 1296. ἐποικίσιαι.

39. τὸ ξυγγενές] Cf. 289. δεινόν] Anglice a strong thing. Cf. Sept. 1031. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγνον, οὐ πεφύκαμεν. Eur. Iph. A. 917. δεινὸν τὸ τίθειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα. Phoen. 355. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδίνων γοναί. Andr. 985. τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν. Soph. El. 770. Arist. Vesp. 834. δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

40. ἀνηκουσεῖν] Cf. Hom. Il. σ'. 236. πατρὸς οὐκ — ἀνηκούσῃσθε. Cum dativo Herod. VI. 14. absolute Herod. I. 115. Confer ἀσεπτεῖν Ant. 1350. ἀτλητεῖν Oed. R. 515.

41. οἶόν τι! πῶς οὐ τοῦτο —; V. D. in Class. Journ. III. 76. Sic infra 968. πῶς οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

42. αἰ αἰ, τί δὴ νηλῆς οὐ Elmsl. (cf. ad Soph. El. 153.) prob. censor in Class. Journ. V. 306. Qu. αἰ τις εἰ νηλῆς οὐ —, vel αἰ γέ τοι —, vel αἰ οὐ δὴ νηλῆς τε —. Cf. Eur. Cycl. 368. νηλῆς. τόνδε vulg. τῶνδε L. pr. m. τῶδε Herw.

43. *θρηνεῖσθαι*] Deplere. Pro activo *θρηνεῖν*. Similiter Aj. 852. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην.
48. *ἔμπας*] Cf. Eum. 229. Ant. 845. Aj. 122. 1338. Alc. 906. Cycl. 535.
49. *ἄπαντ' ἐπαχθῆ* Stanl. Blomf. prob. Herw. ad Ion. 396. *ἄπαντ' ἐπράχθη* 'ν Heath. *ἄπαν πέπρωται* V. D. in Class. Journ. I. 30., (coll. Schol. *ἐπράχθη*: ἀντὶ τοῦ ὄρισται, τετύπωται. Hesych. *πέπρωται*: τετύπωται, ὄρισται, Infra 518. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν αἰε κρατεῖν;) *ἄπαντ' ἐπράχθη τοῖς θεοῖσι κοιρανεῖν* V. D. in Class. Journ. III. 77. Ideo offendit nonnihil *ἐπαχθῆ*, ut monuit Elmsleius, quod nusquam occurrit hæc vox apud tragicos, qui prae ea usurpant *ἀχθεινός*. *θεοῖσι κοιρανεῖν*] Cf. 940. ἄρξει θεοῖς.
51. *προσείλους*] Cf. v. *εὖειλος* Arist. Fr. 613. *ἔγνωκα καὐτός· κοῦδὲν* (οὐδὲν?) ἀντιπεῖν *ἔχω* censor in Class. Journ. V. 307. *ἔγνωκα καὐτός* legitur Soph. Ant. 1095. Eur. Alc. 1080. *ἔγνωκα, τοῖσδε δ'* — V. D. in Class. Journ. VII. 454. *ἔγνωκα· τοῖσδ' οὐδὲν* Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 228. *ἔγνωκα· τοῖς δ' ἔτ' οὐδὲν* —. Reisig ad Oed. C. 1534. Schol: *τοῖς· ὧν εἰρηκας*. Løge *ἔγνωκα καὶ τοῖσδ' οὐδὲν* —. (Scilicet exciderat *καὶ* post simile — *κα*. Deinde metri caussa particula *καὶ*, quae fortasse suprascripta erat, in locum alienum translata fuit.) Vel *ἔγνωκα καὐτός κοῦδὲν* —. Vel *ἔγνωκα· τοῖσδέ γ' (τ') οὐδὲν* —. Cf. Eur. Iph. T. 934. *ἔγνωκα· μητρὸς σ' εἰνεκ' ἡλάστρουον θεαί*. 1063. *σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε*. Alc. 1083. *ἔγνωκα καὐτός, οὐδ' ἔρωσ τίς μ' ἐξάγει*. Soph. Ant. 1095. *ἔγνωκα καὐτός*.
54. Cf. Soph. El. 1116. *τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς*] *πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι*. Ph. 747.
55. *βαλῶν νιν ἀμφὶ χερσὶ* Stanl., coll. 52. 72. Qu. *λαβῶν νιν αὐτὰ* (vel *αὐτ' ἐν*) *χερσὶν* —. *σθένει*] *σθένους* Wakef. S. C. § 40. *ἐγκρατεῖ σθένει*] Cf. Soph. Ant. 474. *τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον*.
56. *ῥαιστῆρι*] *ῥαιστῆρα* ex Hesychio V. D. in Class. Journ. I. 31. *θῆινε*] Qu. *θείων*.
57. *ματᾶ*] Cunctatur. Cf. Sept. 37. *τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδοῦ*. Eum. 137.
58. *μηδαμῆ*] Nulla ex parte. *Μηδαμὰ* (526.) nullo modo valet. Cf. 256. *αὐκίζεται τε κοῦδαμῆ χαλᾶ κακῶν*.
59. Cf. Eq. 759. *ποικίλος γὰρ ἀνῆρ κακῶ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν*. Eccl. 236. *χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή*. Iph. T. 1032. *δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας*. Eur. Fr. 433. *ἔχω — διδάσκαλον | ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον* | *ἔρωτα*. Aristarch. 2, 5. *οὗτος — τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκειν πόρον*. Synes. Epist. 148. *δεινὸν ὀμλήσαι πράγμασι καὶ πόρον ἐν ἀμηχάνοις εὐρεῖν*. Callistratum in Statua Memn. IX. p. 901. *αἱ δὲ Αἰθίοπων χεῖρες πόρους* (add. *ἐκ*) *τῶν ἀμηχάνων ἐξεύρον*. Marcellin. V.

Thuc. p. 2. ὁ θεὸς ἐξ ἀμηγάνων εὐρίσκει πόρους. Ulpian. ad Dem. c. Androt. p. 395. δεινὸς γὰρ καὶ ἐν ἀπόροις εὐρεῖν ἀφορμὰς.

Cf. Soph. Phil. 902. ἅπαντα δυσχέρει' (δυσχερῆ ὀδ'?) ὅτω etc.

60. δυσεκλύτως] Cf. Fr. 435. ἀμήχανον τεύχημα (τέχνημα Nauck.) καὶ δυσέκλυτον. Suppl. 945. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς | γόμφος διαμπαξ ὡς μένειν ἀραρότως. 548. Eur. Med. 1192. ἀράροτως | σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. I. q. ἐμπέδως.

62. σοφιστής] Callidus artifex. Cf. 944. Fr. 320. εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ (?) παραπαίων χέλυν.

64. αὐθάδη] Qu. ἐγκρατῆ, fast. Scribe *νν*. Pro γνάθον fort. γένν.

65. διαμπαξ] Cf. Suppl. 548. Eur. Bacch. 993.

66. ὑπερστένω] ὑπερ στένω Schutz. Recte, opinor. Cf. Oed. R. 265. ὡσπερὶ τοῦμοῦ πατρὸς | ὑπερμαχοῦμαι (ὑπερ μαχ. aut ὑπερμαχῆσω?).

68. ὅπως μὴ σαντὸν οἰκτιεῖς] Cf. Cho. 265. οἰγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις etc. Suppl. 449. ὅπως δ' ὀμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται | δεῖ κάρτα θύειν. Eur. Bacch. 367. Πενθὲς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσοίει δόμοις. Arist. Nub. 824. ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

69—70. δρᾶς — δρῶ] δρῶ — δρᾶς V. D. in Class. Journ. III. 77.

69. Cf. 691. δυσθέατα — πήματα. Aj. 1004. ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς.

71. μασχαλιστήρας] Cf. Herod. I. 215. Cum μασχαλιστῆρ confer ποδιστῆρ (Cho. 1000.), ἐνδυτῆρ (Soph. Fr. 674).

72. ἐγκέλευ'] ἐγκέλευ' εἰ Ven. 3. Qu. εἰ κέλευ'.

73. Qu. ἢ κάγκελεύσω. Cf. Eur. Phoen. 619. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελαύνεις. ET. καὶ κατακτενῶ γε πρὸς. Her. 642. μάλιστα· καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε. 277. ἐπιθωύξω] Cf. Eur. Iph. T. 1127. κώπαις ἐπιθωύξει. Hipp. 219.

74. σκέλη δὲ] Lege σκέλη τε. χῶρει κάτω] Descende ad inferiores partes corporis.

75. μακροῦ πόνου (vel χρόνου) conj. censor in Class. Journ. V. 307., coll. Eur. Phoen. 726. θέλομι' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὄρῳ πολλοῦ πόνου. Plat. Legg. IV. 708 D. Soph. Phil. 26. τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις. Cf. Soph. Oed. C. 1341. βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ.

76. νῦν] Scribe *νν*.

77. ἐπιτιμητής] Cf. Soph. Fr. 478. κολασταὶ κάπιτιμηταὶ κακῶν. Eur. Suppl. 255. τούτων κολαστὴν κάπιτιμητήν. Hom. Od. ι'. 270. Ζεὺς ἐπιτιμητῶρ ἱκετῶν τε ξείνων τε.

80. Cf. Soph. Oed. C. 1730. τί τόδ' ἐπέπληξας; ὀργῆς τε τραχύτητα] Cf. Eur. Med. 447. τραχεῖαν ὀργήν.

81. Hesych. Στίχῳμεν (l. στείχῳμεν): πορευθῶμεν, βαδίσῳμεν. Cf. ad Soph. Ant. 1129. στίχους.

82. ἐνταῦθα νῦν ὑβρίζε] Cf. Arist. Pl. 724. ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος. 1129. Vesp. 149. Th. 1001. θεῶν γέρα σολῶν] Cf. 107. 229. 439. Soph. Phil. 1365. πατρός γέρας σολῶντες.

83. ἐφημέροισι] I. q. βροτοῖς. Cf. 253. 945.

84. ἀπαντλήσαι] Legerim ἀπαλλάξαι. Cf. 324. πημάτων ἀπαλλαγείς.

86. προμηθείας vir doctus in Class. Journ. V. 307. Elmsl. ad Bacch. 508. Herw. Recte. Cf. Schol. B. χρεία ἐστὶ προμηθείας. et 479—480. Plat. Prot. 361 D. φ (Prometheo) χρώμενος ἐγὼ καὶ προμηθούμενος.

87. τύχης edd. vett. Herw. διω τρόπῳ] Quomodo. I. q. δπως. Cf. 471. σοφισμ' διω | τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. ἐκκυλισθήσει] Cf. Xen. Cyn. VIII. 8. ἐὰν δὲ ἐκκυλισθῆ ἐκ τῶν δικτύων. Mem. I. 2. 22. εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.?). Arist. Th. 651. εἰς οἱ' ἐμαντὸν εἰσεκύλισα πράγματα. Pherecrat. II. 338. εἰκῆ μ' ἐπιήρας ὄντα τηλικοντοῖ | πολλοῖς ἐμαντὸν ἐγκυλίσαι πράγμασιν (εἰς πόλλ' — πράγματα?).

88. Cf. Eur. Med. 67. ὣσθ' ἡμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κοῦρανφ | λέξαι μολούση δεῦρο Μηδείας τύχας. ὦ δῖος αἰθήρ] Cf. Eur. Ion. 1078. Διὸς — αἰθήρ. Fr. 836. etc.

90. Cf. Trag. adesp. 269. ἀκύματος δὲ πορθμὸς ἐν φοίκῃ γελᾷ. Sosicrat. com. IV. 591. λεπτή δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν | αἶρα etc. Pollux VI. 201. καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα. Scott Lord of the Isles IV. 7. 'The waves, divided by her force, | in rippling eddies chased her course, | as if they laughed again.' Plut. d. prim. frig. c. 17. βυθοὶ ποταμῶν καταγελῶσι.

91. Cf. Suppl. 298. καὶ τὸν πανόπτην —] Eadem personae mutatio est Soph. Aj. 857. καὶ τὸν διωρευντὴν Ἥλιον προσενέπω. 862.

92. Cf. 1092. ἔσυχός μ' ὡς ἐκδικα πάσχω. Med. 158. λεύσσεθ' ἃ πάσχω. Hec. 1114. Soph. Aj. 351. ἴδεσθέ μ' ὅσον ἄρτι κῆμα — κυκλεῖται.

93. αἰκίαισιν] αἰκείαισιν Elmsl. Bl.

94. τὸν μυριετῆ χρόνον] Cf. Soph. Oed. C. 617. ὁ μυρίος χρόνος. Infra 541. μυρίους μόχθους διακναίωμενον. διακναϊόμενος] Cf. Eur. Her. 297. Arist. Ran. 1259. Eccl. 952.

96. ταγός] Cf. Pers. 23. 480. Soph. Ant. 1051. Arist. Eq. 159. ὦ τῶν Ἀθηῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

98. φεῦ φεῦ pro αἶ αἶ Porson. V. Elmsl. ad Med. 1364.

99. ποῖ — Rob. πεῖ Ald. Lege πῆμα στενάχω; ποῖ — ἐπιτεῖλαι;

100. τέρματα] τέρμα τι malit Blomf. Fortasse recte. ἐπιτεῖλαι] Lege ἐποκτεῖλαι. Cf. 184. Pluralis ut in 706. ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ. Cf. 183. δέδια — πῆ ποτε τῶνδε πόνων χρῆ σε τέρμα κέλσαντ' εἰοδεῖν. 257. 623. 754. 827. 1025.

101. Cf. Soph. Oed. C. 732. καίτοι τί φωνῶ; προυξεπίστα-
μαι] Cf. 701. Simile compositum προυξεφίεσθαι legitur Soph. Fr. 759.

102. σκεθρῶς] Exacte, accurate. Cf. 488. Eur. Fr. 88, 2.
ταῦτα γὰρ σκεθρῶς ὄραν | ἡμῶς ἀνάγκη etc.

103. τὴν πεπρωμένην] Sub. αἴσαν (Pr. 103.) aut μοῖραν.

105. Cf. Eur. Fr. 478. τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστὶν ἰσχυρόν (οὐ λέγειν
δοσον vulg.) ζυγόν. Soph. Fr. 696, 3. ἢ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβρο-
θέστερον. Fr. 532, 6. Ant. 1106. ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
951 sq. Moschion. 2, 4.

106. Cf. 197.

108. ἐνέζευμαι] Cf. 597. τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας ἐν πημο-
ραῖσιν; Fort. ὑπέζευμαι. Cf. Aj. 24. κἀγὼ ἕλεοντῆς τῶδ' ὑπε-
ζύγην πόνω. Phil. 1025. κλοπῇ τε κἀνάγκη ζυγείς. Eur. Her. 886.
πρὸς βίαν | ἔζευξ' ἀνάγκη (αὐτόν). Ag. 1640. ζεύξω βαρείας
(ζεύγλαις).

109. θηρῶμαι] θηράσας conj. Cant. δ' ἐγὼ θηρῶν Aurat.
Qu. θηρεύων.

113. δεσμοῖσι πασσαλευμένος M. δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὦν Turn.
vulg. δεσμοῖσι πεπασσαλευμένος Rob. δεσμοῖς τε πασσαλευτὸς ὦν
V. D. in Class. Journ. I. 31. δεσμοῖσι προουσελούμενος Weckl. p. 147.
coll. 438. 167. 194. 227. 255. 525. 178. δεσμοῖσι προουπεπαρμένους
Dind. δεσμοῖσι προουπαρτος πέτρα Weil. Cf. 19. δυσλύτοις χαλκεύ-
μασι | προουπασσαλεύσω τῶδ' ἀπανθρώπων πάγω. 142. οἶω δεσμοῦ
προουπαρτὸς ἐγὼ (ita Dind.). Legerim δεσμοῖς πεπασσαλευμένος.
ὑπαίθριος] ὑπαιθροῖς Blomf.

115. ὀδμᾶ — ἀφεγγής] Cf. Av. 1715. ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος —
χωρεῖ. ἀφεγγής] Suspectum. Qu. ἀφραστός, aut ἀήθης. Cf. Pac.
186. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Eum. 247. ὀσμὴ βροτείων αἱμά-
των με προσεγέλα (προσεέβαλεν?). Hom. Il. ο'. 153. H. in Merc. 237.
H. in Cer. 277 sq. Virg. Aen. I. 403. 'Ambrosiaequae comae divi-
num vertice odorem | spiravere.'

116. θεόσντος] θέοστος Casaub. (ex Eust.). Cf. 764. θέοστον
ἢ βρότειον. Cycl. 218. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον. Alex. III.
οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ | σύγκρασιν. Κραιπνό-
σντον legitur 279.

118. θέλων] Masculinus, quasi praecessisset persona. Cf. ad
145. πόνων ἐμῶν θεωρός] Cf. 306. 310.

120. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ'] Cf. Eur. Phoen. 479.
δι' ἔχθρας τῶδε καὶ φόνου μολῶν. Andr. 416. καὶ πατρὶ τῶ σῶ
διὰ φιλημάτων ἰών. Hipp. 1159. δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος
(αὐτῶ); Med. 872. ἐγὼ δ' ἐμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμεν. Herod.
I. 169. Valck. ad Phoen. 482.

122. εἰσοιχνεῦσιν Heath. εἰσοιχνοῦσιν malit Elmsl. εἰσοιχνεῦσιν
est forma Ionica. Cf. Hom. Il. 1, 384. ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι etc. Infra

646. *πολεύμεναι* (in sen.). Eur. Med. 423. *ὕμνευσαι* (mel.). Hipp. 168. *ἀύτην*. Hesych. *Εἰσοιχνεύσιν· εἰσπορεύονται καὶ ἐνεδρεύουσι*. V. Elmsl. ad Med. l. l. Soph. El. 166. *οἰχνῶ*. 313. *οἰχνεῖν*. Eum. 316. *διοιχνεῖ*. Redde, intrant, frequentant. *τὴν Διὸς ἀλλήν*] Cf. Eur. Hipp. 66. *παρθένων αἶ — ναίετ' εὐπατέρειαν αὐτὰν Ζανὸς πολύχρυσον οἶκον*. Plat. Axioch. p. 162. *τὴν ὑπόγειον οἴκησιν, ἐν ἧ βασιλεία Πλούτωνος οὐχ ἦτω τῆς τοῦ Διὸς ἀλλῆς*. et Ovid. Met. I. 171. 'magni tecta tonantis | regalemque domum.' Locutio Homericæ, Od. δ'. 74.

123. *τὴν λίαν φιλότητα*] Cf. Men. IV. 275. *τὰ λίαν ἀγαθὰ*.

125. *ἐλαφραῖς πτερόγων ῥιπαῖς*] Cf. Ran. 1352. *ὁ δ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις πτερόγων ἀκμαῖς* (Eur.). Eur. Fr. 597, 4. *ταῖς ὀκνυπλάνοις πτερόγων ῥιπαῖς*.

128. *τάξις*] Anglice band.

129. *πτερόγων θοαῖς ἀμίλλαις*] Cf. Eur. Ion. 122. *ἄμ' ἄλιον πτέρουγι θοᾶ*.

132. *κραιπνοφόροι*] Confer *κραιπνόουτος* 279. *κραιπνός* Pers. 95.

134. *ἐκ δ' ἐπληξέ μου —*] *Lego ἐκ τ' ἐπληξε —*. Cf. Thuc. II. 38. *ὦν καθ' ἡμέραν ἢ τέρωπις τὸ λυπηρόν ἐκπλήττει*. 368. Eur. Or. 542. *ὁ μ' ἐκπλήσει λόγον*. Ion. 635. *οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὀδοῦ | πονηρὸς οὐδαίς. θεμερῶπιιν* Steph. Bentl. Anglice demure-looking (*θεμένη ἔραξε ὄπα*, Π. γ'. 217.). *μυχόν*] Qu. *μυχοῦ*. Cf. Soph. Fr. 1084. *ὁδ' αὖ | διῆξε πλευρῶν*.

138. Qu. *πᾶσαν συνειλισσομένου* (vel καθ.). Notanda inusitata collocatio particulae τε.

140. *δέρχθητ', εἰδέσθ'*] *δέρχθητέ μ', ἴδεσθ'* V. D. in Class. Journ. I. 31. *δερχθῆναι* valet simpliciter videre, cernere; *εἰδέσθαι* visu percipere. Similiter *κλύειν*, *ἀκοῦσαι* Cho. 5. Cf. ad 448. *κλύοντες οὐκ ἤκουον*. Soph. Fr. 998. *προσιδεῖν — καταδερχθῆναι*.

141. *προσπόρπατος*] Cf. 61. *πόρπασον*. I. q. *προσπασσάλεντος*.

143. *φρουρᾶν ἀζηλον δχῆσω*] *φρουρᾶν — δτλήσω* Naber. Conferunt Hom. Od. η'. 211. *δχέοντας διζύν. λ', 618. κακὸν μῶρον, δνπερ ἐγὼ δχέεσκον. φ' 302. ἦν ἄτην δχέων*. Hesiod. Scut. 93. *ἦν ἄτην δχέων*. 31. *ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτρων. δχῆσω*] I shall endure. Cf. Od. η'. 211. *δχέοντας διζύν*. Pind. Ol. II. 122. *δκχέοντι πόνον*.

144. Qu. *ἄσοισιν ἐμοί γ' δμίχλα —*. *φοβερά*] *δνοφερά* conj. Hirschig. (Ann. Crit., Traj. ad Rhen. 1849), coll. Pers. 536. *Περσῶν — ἄστν — πένθει δνοφερῶ κατέκρυνφας*.

145. *εἰσιδούσα* Blom. Elmsl. Quasi praecessisset simplex pronomen *ἐμοί*. Cf. ad 118. *εἰσιδούσης* vir doctus in Class. Journ. V. 308. Eadem constructio est Soph. Ant. 1001. *ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον δρνίδων, κακῶ | κλάζοντας οἴστρω* etc.

146. *πέτρα — τῆδ'*] Cf. 967. *τῆδε λατρεύειν πέτρα.*
147. *ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις*] Cf. 6. *ἀδαμαντίνων δεσμῶν.* 426. *δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιπᾶνα λύμαις.* 525. *δεσμούςσ ἀεικεῖς.* 178. *τῆσδ' αἰκίας.* Cf. v. *ἐλεφαντόδετος* Av. 218.
148. *οἰακονόμος*] Ita *οἶακα νέμειν* et *νωμᾶν* dicitur. Gubernator. I. q. *οἰακοστροφεῖν* Pers. 767. Cf. Ag. 802. *εὖ πραπίδων οἶακα νέμων.* Sept. 3. *ἐν πρύμνῃ πόλεως | οἶακα νωμῶν.*
150. *ἀθέσμως*] *ἀθέτως* ex Hesychio Bentr.
151. *ἄιστοῖ*] Cf. 232. *ἄιστώσας γένος | τὸ πᾶν.* 668. *κεραυνὸν, δς πᾶν ἐξαιτώσασσι γένος.* Soph. Tr. 881. *αὐτὴν διήϊτωσε (διήϊτωσε?).* An *ἄιστά.*
152. *νέρθεν τ' Ἄϊδον — Τάρταρον*] *νέρθεν θ' Ἄϊδου* Blom. Elmsl. Cf. 1028. *εἰς ἀναύγητον μολεῖν | Ἄϊδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.* Hom. Il. 8, 13. *ἦ μιν ἐλὼν ἔθρω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα, | τῆλε μάλ', ἦχι βάθυστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον, | ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς, | τόσσον ἐνερθ' Ἄϊδεω ὄσον οὐρανός ἐσθ' ὑπὸ γαίης.* Virg. Aen. VI. 134. 'bis Stygius in nare lacus, bis nigra videre | Tartara.' 540. 'Hic locus est partes ubi se via findit in ambas: | dextera, quae Ditis magni sub moenia tendit, | hac iter Elysium nobis; at laeva malorum | exercet poenas et ad impia (infima?) Tartara mittit.' Infra enim Hadem sive Orcum fingitur esse Tartarus.
153. *ἀπέραντον*] *ἀπέρατον* fere malit Blomf. in Gloss. Recte, opinor. Cf. ad 1078. Suppl. 1049.
155. *δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγροῖς πελάσας* conj. Elmsl., coll. 60. *ἄραρον — δυσεκλύτως. ἀγροῖς* (del. *ἀλύτοις*) V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 175. *ἀλύτοις* corruptum putat vir doctus in Class. Journ. V. 308. *δεσμοῖς — πελάσας*] *δεσμοῖς — ποδίσας* (i. q. *ἐμποδίσας*) Burges. (coll. Xen. Anab. III. 4. 21. *πεποδισμένοι*). *δεσμοῖς — γελάσας* frustra V. D. in Class. Journ. I. 31. Cf. ad 565. Herod. VII. 141. *ἀδάμαντι πελάσας* (in orac. *πεδήσας* conj. nescio quis). Pind. P. IV. 227. *ζεύγλα πέλασσαν.* Eur. Alc. 230. *βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ πελάσαι.* Theocr. 25, 212. *τόξον ἐλὼν στρεπτήν ἐπέλασσα κορώνῃ | νευρεῖήν.* Hom. Il. 5, 766.
156. *ὡς μήποτε θεός | μηθεῖς ἄλλος* malit Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 229.
157. *ἐπεγήθει*] *ἐγεγήθει* Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 229. Blomf. Cobet. V. L. p. 103. Recte. Cf. Eur. Hec. 279. *ταύτη γέγηθα κάπι- λήθομαι κακῶν.* Arist. Vesp. 612. *τούτοισιν ἐγὼ γάννυμαι.* et ad Equit. 1317.
158. *κινύγμα τάλας* Elmsl., coll. 108. 468. Cf. Cho. 196. *δπως — μὴ κινυσομένην.* Incert. ap. Etym. M. 48, 39. *χειρῶν ἠδὲ ποδῶν ἀκινάγματα (κινύγματα?).* Cum verbo *κινύσσω* cf. vv. *αἰθύσσω, θωπύσσω.* Cf. Eur. Suppl. 971. S. Jud. Epist. V. 12.

159. Cf. Ag. 722. Eur. Phoen. 618. *μητρ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε.*
ΙΟ. χαρὰ γοῶν πάσχω, τέκνον. δω] Concise positum pro ὥστε
 αὐτῶ. *ιλησικάρδιος]* Cf. Ag. 430. *ιλησικάρδιος (δηξ.?).*
161. *ξυνασχαλῆ]* Lege *ξυνασχαλεῖ.* Et sic Lud. Dind. Cf. 243.
σοῖσιν οὐ ξυνασχαλῆ (1. ξυνασχαλεῖ) | μόχθοις. 303. *ξυνασχαλῶν*
κακοῖς (ἀφιῶναι). et ad 764. Cf. etiam 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις,
ἴσθι, συναλγῶ.
162. *τεοῖσι]* Pro *σοῖσι.* Raro in tragoedia occurrit epicum *τεός.*
 Cf. Ant. 604. Her. 914. *επικότως]* Cf. 622. Soph. Fr. 386. *ἐπίκοτα.*
163. *θέμενος]* *τιθέμενος* Pauw. Elmsl. *θέμενος ἀγναμπτου*
νόου] Cf. Pers. 143. *φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον θώμεθα.* Hom.
 Il. α'. 625. *ἀνὰρ Ἀχιλλεύς | ἀγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν.*
 Tyrt. Fr. 11, 5. *ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος.* Theogn. 89.
166. Cf. Soph. Oed. R. 542. *τυραννίδα | θηρᾶν, δὲ πλήθει*
χρήμασιν θ' ἄλλοκεται.
167. *ἡ μὴν ἔτ' —]* Cf. 909. *ἡ μὴν ἔτ' ἐμοῦ etc.* Arist.
 Eccl. 1034. *ἡ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.* Vesp. 1332.
αἰκίζομένου] αἰκίζόμενος Wakef. S. C. § 40. Cf. 194. 227. 255.
 178. 525.
169. *δμμα]* ἔρμα F. G. Schmidt.
172. *οὔτοι]* οὔτι correctum ex apographis. Malim οὔτε.
μελιγλώσσοις] Cf. Bacchylid. Fr. 13. *μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἀνθεα.*
 Arist. Av. 908. *μελιγλώσσων ἐπέων εἰς ἀοιδᾶν Μουσῶν θεραπείων.*
 Hom. Il. 1, 249. *τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ἔεον αὐδῆ.*
 Theocr. IV. 12. *τᾶν μελίγηρον ὄπα.* Hor. Epist. I. 19. 44. 'manare
 poetica mella.' Hom. Od. α'. 56. *αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλλίοισι*
λόγοισι | θέλγει. Theogn. 981. *μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν*
φρένα θέλγοις.
- 173, *ἐπαιδαῖσιν θέλξει]* Cf. Soph. Oed. C. 1194. *νουθετού-*
μενοι | φίλων ἐπρωδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν (φρένας?).
174. *οὔποι' ἀπειλὰς πηξῆας]* οὔδ' ὑπ' ἀπειλὰς πηξῆας V. D.
 in Class. Journ. I. 31., coll. 29. *ὑποπήσσων χόλον.* et 958.
178. *καί]* *κάν* (i. e. *καὶ ἐν*) V. D. anon.
179. *ὑποχαλαῖς* ms. Lips. Fort. *ὑποχαλᾶς.*
180. *ἐλευθεροστομεῖς]* I. e. *παρρησιάζει.* Cf. 335. *μηδ' ἄγαν*
λαβροστόμει.
181. *διατόρος φόβος]* Annon *διατόρος?* Cf. Ch. 32. *τυρός γὰρ*
δρθόθριξ φόβος etc.
182. *δέδια γὰρ libri. δέδια δ'* Burn. V. D. in Class. Journ. I. 31.
 Pors. Blomf. Cf. Cho. 29. Soph. Oed. C. 1468.
183. *πᾶ ποτε]* Qu. *ποῖ ποτε.*
184. *τέρμα κέλσαντ']* Cf. Suppl. 16. Rhes. 934. et Hipp. 140.
θανάτον θέλονσαν | κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον. ἀκίχητα] Qu.
ἀμύλακτα.
185. *ἀπαράμυθος]* I. q. *ἀπαραίτητος, 'inexorable.'*

186. τραχὺς —] Cf. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. 403. ἰδίοις νόμοις κρατύνων. 543. Eur. Suppl. 440. δπου — οὐκ εἰσὶν νόμοι | κοινοί, κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος | αὐτὸς παρ' αὐτῷ. Dem. p. 1286. αὐτὸς αὐτῷ νομοθετῶν. p. 1136, 10. Plat. Theaet. p. 161. ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. Sext. Empir. adv. Mathem. II. 31. μηδενὸς γὰρ ἐπιστατοῦντος νόμου ἕκαστος ἐν χειρὶ τὸ δίκαιον εἶχε. Eust. p. 201. οὕτω καὶ παρ' Ἡσιόδῳ διαφέρει ὁ χειροδίκης καὶ ὁ ἐν χειρὶν ἔχων τὴν δίκην. χειροδίκης μὲν γὰρ συνθέτως ὁ βίαιος καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις ἀλλ' ἐν χειρὶ ταῖς ἑαυτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον. I. e. absolute in his power.

188. μαλακογνώμων] Cf. Eur. Iph. A. 603. μαλακῆ γνώμη.

189. ταύτη] Sc. ζαιστήρι.

190. ἀρχήν] An δργήν? Cf. Eur. Her. 702. λῆμα μὲν οὐπω στόρνουσι χρόνος. Thuc. VI. 18. ἵνα Πελοποννησίων στορέσωμεν τὸ φρόνημα. ἀτέραμνον — δργήν] Cf. Theocr. X. 7. πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω. Polyb. IV. 21. 4. τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραθνεῖν.

193. πάντ' ἐκκάλυπον καὶ] Qu. πάντ' ἐκκαλύψας νῦν — γέγων' ἡμῖν] γεγώνησον V. D. in Class. Journ. I. 31., coll. 990. προτρέγεται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε. Nescio an recte. Cf. Soph. Phil. 238. γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ'. Hesych. γεγωνῆσω: βοήσω.

195. ἀτίμως — αἰκίζεται] Cf. Eur. Med. 1177. τίς σ' ᾧδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσεν; Soph. Phil. 686. ᾧλέκεθ' ᾧδ' ἀτίμως. καὶ πικρῶς] Fort. κἀθέως. Cf. Soph. El. 1181. ᾧ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον.

196. βλάπτει] δάπτει conj. Herw., coll. 437. συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ. Soph. Oed. R. 681. δάπτει (δάκνει?) δὲ τὸ μῆ' ὕδικον.

197. ἀλγεινὰ —] Cf. 106. Arist. Lys. 713. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

199—201. De constructione cf. 567 sq. et ad Sept. 681.

199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο] Cf. Arist. Pl. 653. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφίκομεθα πρὸς τὸν θεόν.

200. ὠροθύνετο] Vδχ Homericæ, II. κ'. 332. φ'. 312. πάντας δ' ὠροθύνεν ἐναύλους. Od. ε'. 292. πάσας δ' ὠροθύνεν ἀέλλας.

202. τοῦμπάλιν] Cf. Ag. 1424.

204. τὰ λῶστα βουλευῶν πιθεῖν] Leg. τὰ λῶστα βουλευεῖν θέλων. Cf. 307. καὶ παραινέσαι γέ σοι | θέλω τὰ λῶστα. Hipp. 901. Θησεῦ, τὸ λῶστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.

206. αἰμύλας — μηχάνας] Cf. Eur. Fr. 1080. αἰμύλη.

210. καὶ Γαῖα —] Hunc versum pro glossemate habet Hirschig. (Ann. Crit.), conferri jubens Eumenidum exordium. Cf. Soph. Fr. 678, 1. ἤ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, | ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος (μορφῆ μία?). κραίνοιτο libri. κρανοῖτο Vauv. ad Trach. 165. Elmsl. Dind. Quod et ipse conieceram.

212. πρὸς τὸ καρτερόν] Ut πρὸς τὸ μαλθακὸν et πρὸς τὰν-
δρεῖον (Eur. Suppl. 881.), πρὸς βίαν, πρὸς εὐσέβειαν, πρὸς ἐχθραν,
πρὸς ἡδονήν, πρὸς χάριν, πρὸς δργήν, πρὸς εὐτέλειαν, etc. Cf.
Arist. Ach. 591.

213. χρεῖη Heath. ὑπερέχοντας] ὑπερσχόντας Pors. ὑπειρό-
χους Wunder. Adv. p. 37.

215. Cf. Soph. Oed. R. 857.

216. κράτιστά δὴ μοι] κράτιστα δὴ νυν — Naber, coll. Eur.
Tr. 1201. ἐκ τῶν παρόντων. Hipp. 705. Andr. 1184. Soph. Aj. 537.
Tr. 1109. Nihil opus. Cf. Ag. 1053. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων
λέγει. Arist. Eq. 30. κράτιστα τοῖνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῦν | θεῶν
ἴοντε προσπσεῖν τον πρὸς βροέτας. 564. πρὸς τὸ παρεστός.

217. προσλαβόντα] προσλαβόντι cod. prob. Weckl. προσλαβόντα
jure tuetur Naber. Cf. ad Eq. 1312.

218. τὰ δ' ἀγάθ'] τὰλλα δ' F. G. Schmidt.

219. μελαμβαθῆς] μελεμβαθῆς et μελεμβαφῆς apographa. Sic
μελεγγραφεῖς pro μελαγγραφεῖς libri Eur. Fr. 629. Ταρτάρου

μελαμβαθῆς | κενθμών] Cf. Soph. Fr. 469. ἀκτῆς — μελαμβαθεῖς
(μελαμβαφεῖς vulg.) | λιποῦσα λίμνης. Eur. Phoen. 1024. σφάξας
ἐμαντὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῆ | δράκοντος. Hel. 518. μελαμφαῆς
(i. μελαμβαθῆς) — δι' ἔρεβος. Carcin. Fr. 5, 3. δύναί τε γαίτας εἰς
μελαμφαεῖς (μελαμβαθεῖς Cobet.) μυχοῦς. Infra 1029. κνεφαῖα —
Ταρτάρου βάθη. Contra Eur. Med. 1246. παμφαῆς ἀκτῆς Ἀελίου.

221. αὐτοῖσι συμμάχοισι] Cf. Cycl. 705. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε —
αὐτοῖσι συνναῦταισι συντρέψω βαλῶν (σε).

223. ἐξημείρωτο] Malim ἀντημείρωτο. Cf. Soph. Ant. 643.
ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβονται (ἀνταμύνονται vulg.) κακοῖς.

224. Cf. Eur. Melan. Fr. 29, 2. ἐγὼ δέ πως | μισῶ γελοίους.
ἔνεσι —] Cf. Eur. Hipp. 232. ἔνεσι γὰρ δὴ κὰν θεῶν γένει τάδε.

226. Cf. 193—194. 255.

228. δπως τάχιστα] ἐπεὶ τάχιστα conj. Hirschig. (Ann. Crit.),
coll. v. 199.

229. καθέζειτ'] ἐκαθέζειτ' Heath. εὐθὺς δαίμοσιν νέμει] εὐθὺς
ἐνεμε δαίμοσιν V. D. in Class. Journ. I. 31.

232. αἰστώσας γένος —] Cf. 668. δς πᾶν ἐξαἰστώσοι γένος.
151. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διηῖστωσε. Plat. Prot. 321. μή τι γένος
αἰστωθείη. Aj. 515. σὺ γὰρ μοι πατρίδ' ἤστωσας (ἐδήσασας?) δορί.
Fr. 481. κόρον αἰστώσας πυρί. Supra 151. αἰστοῖ. Herod. III. 69.
αἰστώσει μιν. 127. Hom. Od. 20, 79. 10, 259.

234. καὶ τοῖσιν —] Eadem vis articuli demonstrativa cernitur
in Suppl. 439. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἰρεσθαι μέγαν. 1047. δ τι
τοι μὲρσιμὸν ἐστί, τὸ γένοι' ἄν. 1055. τὸ μὲν ἄν βέλτατον εἴη.
Sept. 197. ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμων. 912. οὐδαρόπλακτοι
δὲ τοὺς (δ' αὐτούς?) μένουσι. Eum. 7. δίδωσι δ' ἢ γενέθλιον δόσιν.

336. τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι, τοῖς ἀμαρτεῖν. 174. κάμοι τε λυπρὸς καὶ τὸν (καὶ νῦν vel καὶ τὸν?) οὐκ ἐκλύσεται. 355. ἐπὶ τὸν etc. Ag. 7. ἀστέρας διὰ φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν (τ' ἴσως?). Sept. 385. 509. καὶ τοῖσιν] καὶ τοισιδ' Elmsl. Qu. καὶ τοῖς μὲν —. V. Weekl. p. 165.

235. ἐγὼ δὲ τόλμαις ἐξελευσάμην βροτοὺς V. D. in Class. Journ. III. 77. Qu. ἐγὼ δ' ὁ τολμῆς (τολμήεις). ἐξελευσάμην] Notanda vox media. Cf. Herwerden ad Oed. R. 72.

236. τοῦ μὴ —] τὸ μὴ — Rob. Med. etc. Monk. ad Alc. 285. Recte. Cf. 865. μίαν δὲ παίδων ἡμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύννευον. Ag. 1588. μοῖραν ἤρσει' ἀσφαλῆ | τὸ μὴ θανάτων πατρῶον αἰμάξαι πέδον. 586 sq. 14 sq. Pers. 291—292. Eum. 219 sq. 694. 940. Cho. 299 sq. Soph. El. 518. ὅς σ' ἐπεῖχ' αἰεὶ | μὴ τοι (l. τὸ μὴ) θυραίαν γ' ὄσσαν αἰσχύνειν φίλους. Herod. I. 86. βουλόμενος εἰδέναι εἴ τις μὲν δαιμόνων ἴσεται τοῦ (l. τὸ) μὴ ζῶντα κατακαυθῆναι. διαρραισθέντας] Qu. διακναισθέντας. ἐξελευσάμην — τὸ μὴ —] Eadem constructio est 865. Ag. 15. 1171. 1589. Ch. 302. Eum. 220. 694. 940. Pers. 291.

237. πημοναῖσι κάμπτομαι] πημοναῖσι κνάπτομαι (i. e. vellicor) optime Naber, coll. Pers. 576. κναπιτόμενοι δ' ἄλλ' δεινὰ (?) etc. Aj. 1031. ἐκνάπτετο. "Malis Prometheus, inquit, κναπιεσθαι potest et κνάπτεται, non potest κάμπτεσθαι: gerit enim in pectore ἀκαμπτον φρένα. Κάμπτειν et κνάπτειν confusa reperies Plat. Rep. X. 616 A." Cf. ad 237. 306. 513. Pers. 576. κάμπτομαι] κνάπτομαι (i. q. διακναίομαι) conj. Musgr. Recte. Cf. 94. 541. Hesychius, Κνάμπτομαι: κακοῦμαι, καταπονοῦμαι, καταξύομαι. Vulgatam defendere videntur vv. 237. 306. 513.

239. θνητοὺς δ' ἐμαντοῦ. Conferrī non debent loci quales sunt Phil. 473. ἐν παρέργῳ θεοῦ με. 876. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ | ἔθου. Hec. 806. ταῦτ' ἐν αἰσχροῦ θέμενος. Namque in iis ἐν cum adjectivo conjungitur. Cf. Hel. 403. οὐκ ἀξιοῦμαι τοῦδε πρὸς θεῶν τυχεῖν. προθέμενος] Having preferred. In προθέμενος haeret Blomfield. τούτου] An ταύτου?

240. νηλεῶς vel potius νηλέως (a νηλῆς) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 230. νηλεῶς Blomf. Cf. Cho. 242. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς δημοπόρου. Prom. 42. αἰεὶ γε δὴ νηλῆς σύ.

241. μέσων tuetur Dobr. (in not. Blomf.)

242. σιδηρόφρων τε κάκ πέτρας εἰργασμένος] Cf. Eur. Hec. 300. Hor. Carm. I. 3. 9.

243. ξυνασχαλᾶ] Et hic reponendum ξυνασχαλεῖ. Et sic Lud. Dind. Cf. ad 161. τίς οὐ ξυνασχαλᾶ (leg. ξυνασχαλεῖ) κακοῖς; 303. ξυνασχαλῶν κακοῖς. 764.

244. ἐγὼ γάρ] Malim ἐγὼ γοῦν. οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν — εἰσοδοῦσά τ'] Cf. 260. Trach. 142. 1153. Hec. 1230. Phoen. 346. 898.

Hipp. 468. Alc. 71. Suppl. 223. 328. 523. Iph. T. 591. 1017. Tro. 487. Her. 455. Hel. 155. Av. 1595.

246. *καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς* —] *καὶ μὴ φίλοις* — V. D. in Class. Journ. I. 32. coll. Oed. R. 1327. *ὥστε καὶ στυγοῦντ' ἐποικίσαι*. Saepe permutantur *μὴν* et *μὴ*. Lege *καὶ μὴ φίλοις*, i. q. *καὶ ἐχθροῖς*. Cf. Soph. Aj. 924. *ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν*. Oed. R. 1296. Fr. 587, 8. Ovid. Met. IX. 178. 'miserandus et hosti.'

247. *μὴ ποῦ τι*] *οὐ μὴν τι* idem V. D. (ita Colb. 1.).

248. *θνητοὺς ἔπανσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον*] *θνητοὺς ἔπανσα* vel *θνητοὺς γε παύσας* Herw. ad Oed. R. 622. Rarior constructio Cf. Arist. Ach. 634. *παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαιπατᾶσθαι*.

249. *τὸ ποῖον εὐρών*] Lege *ποῖον ποθ' εὐρών*.

250. *κατώκισα*] Qu. *κατοικίσας*.

256. *χαλᾶ κακῶν*] Cf. ad 1057. *τί χαλᾶ μανιῶν*; 58. *μηδαμῆ χάλα*. 257. Cf. 755.

262. *ἄθλον ἄθλων* retinet Elmsl., coll. 751.

263. *ἐλαφρόν*] Anglice, it is an easy matter. Cf. Eur. Alc. 1083. *ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν*. Trag. adesp. 274 N. *ἐλαφρόν παραινεῖν (τῷ) κακῶς πεπραγόντι. πημάτων*] Fort. *πραγμάτων*, ut in Eur. Heracl. 109. *Fluctuant libri inter πῆμασι et πράγμασι* v. 971. Cf. Cho. 693. Eur. Her. 110. *καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα*. Hipp. 1293. *πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀνέχεις (πόδ' ἔχεις τούτου?)*. Soph. Phil. 1259. *ἴσως ἂν ἐκτός κλανμάτων ἔχοις πόδα*. Pind. P. IV. 516. *καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκη ἐκτός ἔχειν πόδα*.

264. *τοὺς κακῶς πράσσοντας*] *τὸν κακῶς πράσσοντ'* Stanl. Heath.

265. *πράσσοντας. ἐγὼ δὲ*] *πράσσοντας, εὖ δὲ malit* Elmsl. *πράσσοντ', ἐγὼ δὲ* Stanl. Heath. Blomf.

268. *οὐ μὴν τι*] I. q. *οὔτι μὴν*. Aesch. Pr. 268. *τοιαῖοιδε — τυχῶν* Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 231. Idem *πεδάροισ* conjicit: sed vulgatam satis defendit, inquit, *πρὸς πέτρας ὑψηλοκρήμυνοις* v. 4.

269. *τοιαῖοιδε* Elmsl. Lege *τοιαῖοδέ με. κατισχανεῖσθαι* Tyrwh. "Erunt qui malint πρὸς πέτρας πεδάροισ: sed vulgatam satis defendit similis locutio *πρὸς πέτρας ὑψηλοκρήμυνοις* v. 4." ELMSL. *πεδαροῖσις*] Cf. 710. 916. *Πεδαίρειν* est Eur. Herc. 872. *πέδαιρε κῶλον*. Rhes. 372.

270. *τυχόντ'*] *τυχῶν* Elmsl. *ἀγέιτονος πάγον*] Cf. Eur. El. 1130. *οὕτως ἀγέιτον' οἶκον ἴδρῶσαι φίλων*; Supra 20. *τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγον*.

271. *δύρεσθ'*] Cf. Eur. Hec. 728. *δύρει* (*δδύρη* libri contra metrum).

272. *πέδοι*] *πέδω* malit Elmsl., coll. 748. Sept. 434. Eum. 263. 482. 656. etc.

273. *διὰ τέλους*] I. q. *τελέως*. Cf. Eur. Hec. 817. Herc. 103. Suppl. 270. Fr. 275, 3. Soph. Aj. 685.

274. *πείθεσθε*] *πίθεσθε* Elmsl., qui ubicunque apud Tragicos per metrum fieri potest auctor est ut pro *πείθου* et *πείθεσθε* rescribatur *πιθοῦ* et *πίθεσθε*. Et sic Blomf. Dind. *πείθεσθέ μοι, πείθεσθε*] Cf. 346. *αὐχῶ γάρ, αὐχῶ* etc. 274. *ἐκὼν ἐκὼν ἤμαρτον*.

275. *ταῦτά τοι* —] Cf. Eur. Or. 976. *ἕτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται* *πήματ' ἐν χρόνῳ μακροῦ, βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀσιτάμητος αἰὼν*. Hipp. 1108. *ἄλλα γὰρ ἄλλοθεν ἀμείβεται, μετὰ δ' ἴσταιται ἀνδράσιν αἰὼν πολυπλάνητος αἰεί*. Alc. 896. *συμφορὰ δ' ἐτέρους ἐτέρα πιέζει φανείσα βροτῶν (θνατῶν)*. Her. 611. *παρὰ δ' ἄλλον ἄλλα μοῖρα διώκει* Qu. *τῷ νῦν μογοῦντι ταῦτ' ἐπεὶ πλανωμένη* etc.

276. Cf. Sept. 696. *ἀκλαύτοις δμμασιν προσιζάνει* (*Ἄρα*).

277. Cf. 73. *ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωῶξω γε πρὸς*. Iph. T. 1127.

279. *κραιπνόςσουτον* libri. *κραιπνόςουτον* Bentl. in Phal. p. 140. Heath. Malim *κραιπνοσύτω* (ποδί). Cf. Pers. 95. *τίς δ κραιπνῶ ποδί — ἀνάσσων*; Confer *κραιπνοφόρος* Pr. 132.

281. *αἰθέρα θ' ἄγνων πόρον οἰωνῶν*] Cf. Av. 1394. *αἰθεροδρόμων οἰωνῶν ταναοδείρων*. Qu. *αἰθέρος ἄγνων* —.

283. *διὰ παντός ἀκοῦσαι*] Fort. *διὰ πάντας ἀκοῦσαι*.

284. Cf. Pind. Isth. III. 23. *ὄν θεῶ θνατοὶ διέρχονται βίωτου τέλος*.

286. *περυγκωῆ*] Cf. v. *ὠκύπτερος*.

287. *γνώμη*] *φωνῆ* tentat V. D. in Class. Journ. I. 32.

288. *ταῖς σαῖς δὲ τύχαις — συναλγῶ*] Cf. Soph. Aj. 283. *δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας* (f. *τύχαις*). Moschion. Fr. 10, 10. *τύχαις συναλγῶν*.

289. *με, δοκῶ*] Qu. *με δρᾶν, vel δρᾶν με*. *ξυγγενές*] Cf. 39.

290. *ἐσαναγκάζει*] *Λογε ἐπαναγκάζει*.

291. *οὐκ ἔστιν ὄτω* —] Cf. Soph. Tr. 1238. Eur. Hel. 917. *οὐκ οὐκ χρησὴ σε συγγόνω πλέον | νέμειν ματαῖω μᾶλλον ἢ χρησιῶ πατρί*. Eur. Fr. 364, 7. *τῷ πλουσίῳ τε μὴ διδοῦς μείζον μέρος*. Eur. Suppl. 382. *ἦσσαν νέμουσ'*. Thuc. III. 3. *μείζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι*. Plut. Mor. p. 249. *πλέον νείμαι τῷ πονηροῦ*. Eadem constructio est Ag. 620. *οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψεύδη καλά*. Cho. 172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραϊτό νιν*. Alc. 52. *ἔσθ' ὄν ὅπως Ἄλκηστις εἰς γῆρας μόλοι*; 117. Qu. *οὐκ ἔσθ' ὄτω ἄν* —. *ὄτω μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί*] *ὄτον μείζον' ἄν ὄραν νείμαιμ' ἢ σοῦ* F. G. Schmidt, coll. Soph. Tr. 56. *εἰ πατρὸς νέμοι (πατρὸς γ' ἔχει?) τιν' ὄραν τοῦ καλῶς πράσσειν*.

292. *νείμαιμ' ἢ σοί*] Fort. *νείμαιμ' ἄν σοῦ* (i. e. ἢ σοί). Ita glossema in textum irrepserit. *μείζονα μοῖραν*] *μείζον' ἄν ὄραν* Burges. *μείζον' ἄν ὀκτον* Wakef. S. C. § 40.

294. *χαριτογλωσσεῖν*] I. e. *χαρίζεσθαι γλώσση*, ut loquitur Euripides Or. 1528. *δειλία* | *γλώσση χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὔτω φρονῶν*. Cf. Cho. 266. *γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγελεῖ τάδε*.

298. *ἔα, τί χρῆμα;*] Eadem verba sunt Eur. Or. 1573. Andr. 897. Hipp. 905. Suppl. 92. Herc. 525. *καὶ σὺ δῆ —*] Qu. *καὶ σὺ γὰρ —*, vel *καὶ σὺ δῆτ' ἐμῶν πόνων*.

299. Cf. Ag. 620. Cho. 172. Eur. Alc. 52.

300. *πειρηρεφῆ — ἄντρα*] Cf. Eur. Cycl. 82. *ἄντρα — πειρηρεφῆ*. Ion. 1400. *Μακρὰς πειρηρεφεῖς*. Soph. Phil. 272. *ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ*. 1262. *τᾶσδε πειρήρεις στέγας*.

301. *αὐτόκτιν' ἄντρα*] Cf. Soph. Fr. 306. *αὐτοκτίτους δόμους*.

303. *ξυνασχαλῶν κακοῖς*] Futurum. Cf. ad 161. 243. *παρ' ἀκτάς*] Qu. *πρὸς ἀκτάς*. Cf. Hipp. 1238. *πρὸς πέτρας σποδοῦμενος*.

306. *κάμπτομαι*] Qu. *κνάπτομαι*. Cf. ad 237. 513.

307. Cf. 204. Eur. Fr. 443. *Θησεῦ, παραίνῳ σοι τὸ λῶστον, εἰ φρονεῖς*. Hipp. 901. Ag. 1053.

309. *μεθάρμοσαι τρόπους νέους*] Eur. Alc. 1157. *νῦν γὰρ μεθηρμόμεσθα βελτίω τρόπον | τοῦ πρόσθεν*. Soph. El. 31.

311. *τραχεῖς —*] Cf. Trag. adesp. 524, 2. *τραχεῖα κἀλέθνημος*. *τραχεῖς — λόγους*] Cf. Dion. Chrys. XXXIII. p. 7 R. *τραχεῖς τε καὶ στερεοὺς λόγους*. *λόγους δέψεις*] Cf. Ag. 1068. *πλέω δέψασ'*. Alc. 679. *ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους | δέπτων ἐς ἡμᾶς σὺ βαλῶν (οὐχ ἀπλῶς?) οὔτως ἄπει*.

313. *τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων*] *τὸν νῦν ὄχλον —* Doederl. *τὸν νῦν ὄχλον —* Mein. prob. Naber, coll. Babr. Fab. 37, 3. *μόχθον ὄχλον διλέυεις*. *πολὸν — μόχθον* Mein. Anal. Soph. p. 227.

314. *παιδιάν*] Anglice, child's play. Cf. Liv. 28, 42. 'Nae tibi, cum ex alto Africam conspexeris, ludus et jocus fuisse Hispaniae tuae videbuntur.' Ter. Eum. II. 3. 'Hic vero est | qui si amare occeperit, ludum jocumque dices fuisse alterum.'

317. Cf. Vesp. 1336. *ἀρχαῖά γ' ἐμῶν (ἐμνεῖ?)*.

319. *τάπιχειρα*] Cf. Soph. Ant. 819. Arist. Vesp. 581.

320. *οὐδ' εἴκεις κακοῖς*] Qu. *ὄσ' εἴκειν κακοῖς*. Cf. Soph. Ant. 472. *εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς*. Similiter Latini cedere fortunae dicunt (Sall. Tac.). Virg. Aen. VI. 295. 'tu ne cede malis.'

323. Cf. Eur. Fr. 607. *πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου*.

324. *ὑπεύθυνος κρατεῖ*] Cf. 186. 403. 543.

326. *πόνων*] *Qu. πεδῶν*. Cf. 6. 76. Eadem confusio est in libris Soph. Ant. 646. Virgulam post *δύνωμαι* delet Blomf., retinet Elmsl. Connecte *πειράσομαι ἐκλύσαι*. Cf. 339.

327. *λαβροστόμει*] Cf. Soph. Aj. 1147. *τὸ σὸν λάβρον στόμα*. Supra 187. *ἄγαν δ' ἔλευθεροστομεῖς*.

328. *περισσόφρων*] Anglice, exceedingly clever. *περισὸ φρονεῖν* legitur Eur. Fr. 924, 2. Plut. Vol. III. p. 208. *γυναῖκα καὶ τῷ φρονεῖν περιττὴν καὶ σώφρονα διαφερόντως*. Cf. v. *ποικιλόφρων*. Connecte *ἀκριβῶς περισσόφρων*.

329. *γλώσση* —] Cf. Eur. Bacch. 385. *ἀγαλίνων στομάτων ἀνόμου τ' ἀφροσύνας τὸ τέλος δυστυχία*.

330. *ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς*] Cf. ad 263. *δοτις πημάτων ἐξω πόδα | ἔχει αἰτίας*] *αἰτίας* Wakef. S. C. § 40.

331. *πάντων — ἐμοί*] Cf. Soph. Oed. R. 347. *καὶ συμφυτεύσαι τοῦργον εἰργάσθαι θ'*. Ant. 537. *καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας. πάντων μετασχῶν — ἐμοί*] Sc. *μέρος κοινῆ*. Cf. Hipp. 730. *τῆς νόσου δὲ τῆσδέ μοι | κοινῆ μετασχῶν*. Eccl. 873. *τοισοδεδι | τῶν ματτομένων κοινῆ μεδέξω*. Pl. 225. *δπως ἂν ἴσον ἕκαστος — ἡμῖν μετασχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος*.

333. *εὐπιθῆς*] Cf. Ag. 982. *θάραρος εὐπιθές*.

334. *ὀδοῖ*] *μολῶν* Schmidt.

335. *ἀμείνων — φρενοῦν*] Cf. Aesch. Pers. 686. *οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ | λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεδιέναι*. Soph. Aj. 120. *δραῖν ἀμείνων ἠύρεθη τὰ καίρια*. Arist. Vesp. 904. *ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν*.

336. Cf. Herod. V. 24. *τοῦτο δὲ οὐ λόγους ἀλλ' ἔργους οἶδα μαθῶν*. Eur. Her. 5. *οἶδα δ' οὐ λόγῳ μαθῶν*.

337. *ἀντισπάσης*] Cf. Arist. Pac. 492. *οὐ δεινὸν — τοὺς μὲν τεῖνει, τοὺς δ' ἀντισπᾶν*;

338. *αὐχῶ — δώσειν*] Cf. 688. *οὔποι' ἠῆχον ξένους μολεῖσθαι λόγους* etc. Eur. Her. 333. 931. Tro. 765. *αὐχῶ γὰρ αὐχῶ*] Cf. Arist. Pl. 114. *οἶμαι γὰρ οἶμαι*, etc.

340. *ἐπαινῶν (οὐδαμῆ)* Valck. ad Phoen. 1723. *Leg. ἐπαινῶν οὐτι μὴ λήξω ποτέ. Lege κοῦτι μὴ λήξω ποτέ. τὰ μὲν σ' (σὰ) conj. Blomf. in Gloss. "Eliditur σὰ ante longas vocales Oed. R. 405. Phil. 339. ante brevem vero Eur. Hel. 586."*

341 sq. *ἀτὰρ | μηδὲν πόνει σὺ μοι, πονήσεις γὰρ μάτην, | ἀλλ' ἡσύχαζε* conj. Herw., qui locum interpolatum esse suspicatur.

341. *προθυμίας — οὐδὲν ἐλλείπει*] Cf. 1056. Lys. 129, 27. *οὐδὲν τῆς προθυμίας ἐλλείπεται*. Plat. Symp. 210. *προθυμίας οὐδὲν ἐλλείρω*. Legg. 844 B. *ἐλλείπει — πωμάτων*. Resp. 571 D. Thuc. II. 61. *τῆς δόξης*. Soph. Tr. 90. Aj. 1379. Arist. Lys. 672. *οὐδὲν ἐλλείρουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρονομίας*. Soph. Ant. 585. *ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει*. Infra 961. *πολλοῦ δεῖ*.

345. *τοῦδ' οὐνεκα*] *τοῦδ' ἔνεκα* Ald. Rob. Turn. Recte. Cf. ad Suppl. 188. *ἐγὼ γὰρ οὐ κεί δυστυχῶ* conj. Hirschig. (Ann. Crit.)

346. *Qu. θέλωμ' ἄν ὥστ' ἄλλοισι* — Cf. Schol. A: *ἢ καὶ ἄλλους ἐπιτυχεῖν τῆς ὁμοίας βλάβης.*

347. *καὶ κασιγνήτου τύχαι*] *καὶ κασιγνήτου* — malit Elmsl. *καὶ ex ingenio, ut videtur, Porson.* “Tota haec ἔῃσις, quae vulgo Oceano tribuitur, manifesto Prometheo continuanda est,” ait Elmsleius.

348. *πρὸς ἐσπέρους τόπους*] *πρὸς ἐσπέροις τόποις* malit Valck. ad Hipp. 1048. Recte, opinor. Nulla enim inest motionis notio. Cf. ad 666. Pers. 230. *πρὸς δνομάς* (*δνομαῖς* Ald. etc.) *ἤλιον.* 819. *γῆν* (*γῆ* Ald. etc.). Eur. Andr. 1070. *γῆρως ἐσχάτους πρὸς τέθρασιν.* Or. 986. *λευκοκύμοσι πρὸς Γεραιστίας ἤσοιν.* Soph. Tr. 1100. *ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.* Eur. Hipp. 1053. *τόπων. Ἀτλαντικῶν.*

349. *κίον' οὐρανοῦ* —] Cf. Ioh. 26, 11. *στῦλοι οὐρανοῦ.* Pind. P. I. 19. *κίων οὐρανία.*

350. *ὄμοιον*] *Qu. ὄμοιος.* Cf. 429. Themist. p. 157. *οὐκ εὐαγκάλους μοι ἔτι τοὺς λόγους ποιεῖς.* Schol. ad Aj. 108. *ὁ τὴν ὕροφῆν ὑπερείδων (κίων).*

352. *δάιον τέρας*] Cf. Eur. Phoen. 1024. *ἐκατογκάρανον* — *Τυφῶνα*] Cf. Arist. Nub. 336. *ἐκτογκεφάλα Τυφῶ.* Pind. Ol. IV. 8.

353. *ἐκατογκάρανον* Blomf. Elmsl. *πλοκάμους θ' ἐκατογκεφάλα Τυφῶνος.* *πρὸς βίαν χειρούμενον*] Cf. Vesp. 443. *τὸν παλαιὸν δεσπότην | πρὸς βίαν χειροῦσιν.*

354. *Τυφῶνα*] Eadem forma Sept. 493. 511. *θοῦρον*] I. q. *θούριον.* Cf. Pers. 137. Fr. 196, 2.

πᾶσιν δς ἀντίεστη θεοῖς libri. δοσις ἀντίεστη θεοῖς Pors. Dobr. *Τυφῶνα θῆρ', δς πᾶσιν ἀντίεστη θεοῖς* Burges. ad Tro. 521. *Τυφῶν* (sic), *ἅπασιν δοσις ἀντίεστη θεοῖς* Elmsl. ad Ach. 1082. *πᾶσιν δς ἀντίεστη θεοῖς* feliciter corrigat V. D. in Diar. Class. Lond. 37, 187., coll. Od. σ'. 333. *μή τις τοι τάχα Ἴρον ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆ.* Et sic Wunderlich. p. 27. et Dind., qui confert Hom. Il. ψ'. 634. *πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἴηνοπος νίδον, | Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώωνιον, δς μοι ἀνέστη.* “Quae ubi affert Aristides II. 503. in libro quodam Florentino pari errore scriptum est *ἀντίεστη.*” (Dind.). *στάσιν δς pro πᾶσιν* Wordsworth ad Theocr. XIV. 17. coll. Eur. Bacch. 925. Soph. Ph. 275. *δοσις* Gaisf. Blomf. *προῦστη* Lobeck. ad Aj. 803. Corrigendum fortasse potius *θεοῖς δς ἀντίεστη ποτέ.* Corruptela orta fuerit, ut alibi, a male intellecta synizesi in *θεοῖς.* Cf. Pers. 703. *ἀλλ', ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοι φρονῶν ἀνθίσταται* (l. σου — ἀνθάπτεται). Prom. 234. *καὶ τοισίδ' οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.* Soph. Fr. 234 b. *πρὸς τὴν ἀνάγκην οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.* Soph. Tr. 441. *Ἐρωτι μὲν νῦν δοσις ἀντανίσταται | πύκτις δπως ἐς χεῖρας οὐ καλῶς φρονεῖ.* Hom. Il. ν'. 72. *Λητοῖ δ' ἀντίεστη σῶκος ἐριούνης Ἐρμῆς,* Plat. Symp. 196 D. *εἰς ἀνδρείαν Ἐρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται.* Vel *μόνος δς ἀντίεστη θεοῖς.* Vel *δοσερ ἀντίεστη*

θεοῖς. Parum convenit hic *δοτις*. Translate, who rose up against all the gods.

355. *συρίζων φόνον*] I. e. cruorem, exhalans. *συρίζων* idem fere quod *ἐκφουσιών*. Cf. ad Ag. 1389. Aj. 918. Cf. Soph. Aj. 1411. *ἔτι γὰρ θεομαί | σύριγγες ἄνω φουσιῶσι μέλαν | μένος*. Hom. H. *λείπε δὲ θυμὸν | φωνὸν ἀποπνεύουσ'*. Apoll. Rh. II. 1217. *θεομὸν ἀπὸ κρατὸς στάζει φόνον*. Aliter explicat Barker in Class. Journ. III. 277. hissing (breathing) slaughter, coll. Cic. Catil. 2. 'furentem audacia, scelus anhelantem.' Non enim de jam mortuo aut moribundo Typhone agi; dicendum porro fuisse eo sensu ἀπὸ *σμερδῶν γαμφηλῶν*. Cf. Iph. T. 288. *πῦρ πνέουσα καὶ φόνον*. φόνον] φόβον al. Cf. ad Sept. 498. φόβον (φόνον?) βλέπων.

356. *γοργωπὸν σέλας*] Accusativus, ut videtur. Cf. Sept. 537. *γοργὸν δ' ἄμ' ἔχων*. Rhés. 8. *λύσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν*. Soph. Aj. 450. *ἡ Διὸς γοργώπις — θεά*. Haec parenthetica sunt.

358. *ἦλθεν αὐτῷ*] Qu. *ἦλθ' ἐπ' αὐτόν*.

359. *καταβάτης κεραυνός*] I. e. fulmen caducum, ut loquitur Horatius Od. III. 4. 42.

360. *ἔξέπληξε*] Qu. *αἰψ' ἔπαυσε*. ὑψηλῶρων κομπασμάτων] Cf. 318. *τῆς ἄγαν ὑψηλῶρου γλώσσης*. Soph. Aj. 766. *ὁ δ' ὑψικόμπως κάφρόνως ἡμείψατο*. 1230. *ὑψηλ' ἐκόμπεις*. 770. *τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον*.

362. *ἔξεβροντήθη*] Cf. Xen. Anab. III. 4. 12. *Ζεὺς δὲ ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας*. Hell. IV. 7. 7. *ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον*. Plat. Alc. II. 140 C. *ἠλιθίους καὶ ἐμβροντήτους*. Philemon. IV. 14. *ὠμβρόντητε σύ*. Paus. III. 5. *αἱ βρονταὶ ἐποίησαν αὐτοὺς ἐκφρονας*. σθένος] Ἄν δέμας?

363. *παρήγορον*] Cf. *κατήγορος*, Empedocl. 424. *καρπῶν ἀφθονίησι κατήγορα* (δένδρεα).

364. *στενωποῦ*] Cf. Soph. Oed. R. 1339. *στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς*. Fr. 706. *στενωπὸς Ἄιδου*.

365. *ἰπούμενος* —] Qu. *ἰπούμενον* —. Cf. Pind. Ol. IV. 11. *ἴπος ἀνεμόεσσα Τυφῶνος (Ἄττη)*. I. e. *πιεζόμενος*. Arist. Eq. 924. *δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην | ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς*. Lys. 291. *ἐμοῦ — τῷ ξύλῳ τὸν ὤμον ἐξιπώκατον*. Cratin. Fr. 94.

366. *μυδροκτυπεῖ*] Cf. Fr. 297. *σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρους*. *Μυδροκτύπος* est Eur. Herc. 992.

368. *ἀργαῖαι γνάθοις*] Cf. Cho. 280. *σαρκῶν ἐπαμβατήρας ἀργαῖαι γνάθοις | λειχήνας*. Soph. Phil. 267. *ἀργίῳ χαράγματι πληγέντ' ἐχίδνης*.

369. *λευροὺς γύας*] Cf. Phoen. 836. *ἐς τὸ λευρὸν πέδον ἔγχοσ τιθεῖσα*. Bacch. 982. *λευρῶς ἀπὸ πέτρας*. De masculino γύαι Cf. Soph. Oed. C. 58. *οἱ δὲ πλησίον γύαι*. Eur. Her. 839. *τὸν Ἀργείων γύην*. Elmsl. ad Her. 839.

370. *ἐξαναζέσει χόλον*] Transitivum, ut *ἐπέζεσεν* Cycl. 392. *ζέον* Apoll. Rh. I. 3. *ζέσας* Dionys. com. III. 551. Sed Arist. Th. 468. *οὐ θαυμάσιόν ἐστ' — ἐπιζέειν τὴν χολήν.*

371. *ἀπλάτου* Schutz. Bl. Dind. *ἀπλάτος* V. D. in Class. Journ. I. 28. *ἀπαύστου* Herw. Cf. Pind. P. I. 40. *τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται ἐκ μυχῶν παραί.* Soph. Tr. 1093. *λέοντι*, *ἀπλάτον θρέμμα.* Herc. 398. Elmsl. ad Med. 150. *πυρπνόου ζάλης*] Cf. Ag. 656. 665. Soph. Aj. 352. *φουίας — ζάλης.*

375. *ἀντλήσω τύχην*] Cf. Eur. Cycl. 10. *μείζον' ἐξαντλώ πόνον.* 110. *τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἔμοι.*

376. *λωφήσει χόλου*] Cf. 654. Hom. Od. α'. 460. *καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ | λωφήσειε κακῶν.* Aj. 61. *ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν φόνον (πόνου).* Thuc. VI. 12. *νευσὶ ἀπὸ νόσου μεγάλης — λελωφήκαμεν.*

377. *οὔκουν, Προμηθεῦ, —] οὐκ, ὦν Προμηθεὺς, — conj.* V. D. in Comm. Societ. Lips. II. 284. et supra 346. *ἢ οὐκ οἴσθ' ἀκριβῶς, ὦν περισσόφρων, ὅτι etc.* 315. Sed Cicero vertit, Atqui, Prometheus, te hoc tenere existimo.

378. Cf. Menand. IV. 240. *λύπης ἰατρὸς ἐστὶν ἀνθρώπου λόγος.* IV. 256. *οὐκ ἐστὶν ὀργῆς, ὡς ἔοικε, φάρμακον | ἀλλ' ἢ (οἶον?) λόγος σιτουδαῖος ἀνθρώπου φίλου.* IV. 252. *λύπην γὰρ εὖνους οἶδε θεραπεύειν λόγος.* Men. Mon. 622. *ὁ λόγος ἰατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφός (νόσων?).* 674. *ἰατρὸς ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους (τῶν — νόσων?).* 550. *ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.* 610. Philem. IV. 42. *ἄρ' ἐστὶ τοῖς νοσοῦσι χρήσιμος λόγος; | ὡς σκληνίον πρὸς ἔλκος οἰκείως τεθὲν | τὴν φλεγμονὴν ἐπανασεν, οὕτω καὶ λόγος | εὐκαιρὸς εἰς τὰ σπλάγχνα κολληθεὶς φίλων | εὐψυχίαν παρέσχε τῷ λυπουμένῳ.* Eur. Fr. 1065, 2. 1079. Adesp. 317. *ὀργῆς*] Indolis. Cf. 678. *ἄκρατος ὀργῆν.* Hesychius *ὀργῆ* per τρόπος explicat. *ὀργῆνοσοῦσης*] *ὀργῆς ζεούσης* Dind.

379. *μαλθάσση κέαρ*] Cf. ad 1008.

380. Cf. Ran. 941. *ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην — οἰδοῦσαν — ἰσχυρά μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον etc.* *σφριγῶντα θυμὸν*] *σφυδῶντα θυμὸν* M. recepit Dind. *σφρυγῶντα* unum apograph. Cf. Timocl. com. III. 610. *δειπνοῦσιν ἐσφυδαμένοι | τάλ- λάτρι'.* Hesych. *σφυδῶν ἰσχυρὸς, εὖρωστος, σκληρὸς. et διασφυδῶσαι ἀδῆσαι.* Scribendum saltem foret *σφυδοῦντα*, sed recte se habet, ni fallor, *σφριγῶντα.* Cf. incert. apud schol. Ven. ad Π. α'. 207. *σφριγῶντα θυμὸν μαλακὸς ἴται, λόγος.* Eur. Suppl. 478. *μὴ σφριγῶντι' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.* Lys. 80. *ὡς δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου.* Com. anon. IV. 654. *ἤμην ποτ' ἤμην τῶν σφριγῶντων ἐν λόγοις. ἰσχυραίνῃ*] Reduce, bring down. Cf. 269. Arist. Ran. 941. *ἰσχυρά (αὐτὴν).*

381. *προμηθεῖσθαι*] *προθυμείσθαι* verum videtur. Non enim de prudentia sed de alacritate Oceani agitur. Cf. 786. *ἐπεὶ προθυμείσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι etc.*

382. ζημίαν] Anglice harm.
383. κουφόνον] Cf. Soph. Ant. 617. κουφονόων ἐρώτων. Oed. C. 1230.
384. ἔα με —] Cf. Virg. Aen. XII. 680. 'Hunc, oro, sine me furere ante furorem.' τῆδε τῆ νόσῳ] τήνδε τὴν νόσον Turn. Pors. Sic Eur. Her. 990. Ἦρα με κάμνειν τήνδ' ἔδηκε τὴν νόσον. Contra nil temere mutandum censet Elmsl. Cf. Soph. Tr. 544. νοσοῦντι κελίῳ πολλὰ τῆδε τῆ νόσῳ.
385. δοκεῖν] Appear to others.
386. δοκήσει] Qu. δοκεῖ σοι —; Emphaticum est ἐμόν. Anglice, I shall have to answer for the offence, not you.
388. μὴ γάρ σ' ἀθρησον νοῦς σός — conj. V. D. in Class. Journ. I. 33. coll. 334. 392.
389. δοκῶ] δόμων vel μ' οἰκῶν V. D. in Class. Journ. I. 32. Vitium suspicatur etiam Both.
390. τοῦτου φυλάσσοι μὴ ποτ' ἀχθεσθῆ κέαρ] τοῦτον — Naber, ut accusativus sit κέαρ, coll. Med. 37. δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλεύῃ νέον. 248. 452. Andr. 645.
392. κομίζου] Anglice, take yourself off. Cf. Suppl. 949. κομίζον δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. Ag. 1035. I. q. κόμιζε σαυτόν. Soph. Ant. 440. σὺ μὲν κομίζεις ἂν σεαυτόν ἢ θέλεις.
393. Cf. Hom. Il. θ'. 293. Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν | διτρύνεις; Od. ω'. 486. ὡς εἰπὼν ἀτρυνε πάρος με-
μανίαν Ἀθήνην. Lucian. Nigr. 5. τοῦτο γάρ τοι τὸ τοῦ Ὀμήρου
"σπεύδοντα καὶ αὐτὸν" παρακαλεῖς. Cic. Att. XIII. 42. quod me hortaris — currentem tu quidem. Id. de Orat. II. 186. facilius enim est currentem, ut aiunt, incitare quam commovere languentem. Id. ad Q. Fratr. I. 1. ult. Emphaticum est δρωμένῳ. ἐδώξας] Cf. 1040. εἶδόν τι μοι τάσδ' ἀγγελίας | ἔδ' ἐδώξεν. Ag. 893. κώνωπος — ῥιπαῖσι θωύσσοντος. Soph. Aj. 335. οἶαν τήνδε θωύσσει βοήν. Eur. Hec. 115. τάδε θωύσσων.
394. λευρόν — οἶμον] Ἴμο λευρόν — οἶμον. Cf. 2. Fr. 236. ψαίρει] Radit. Cf. Av. 1717. αὔραι διαψαίρουσι. Eur. Fr. 919. γλώσση διαψαίρουσα μυκτήρων τόπους. Phoen. 1390. ποδὶ μεταψαίρων. Virg. Aen. V. 170. 'Radit iter liquidum.' Milton Par. Lost. II. 604. 'shaves with level wing the deep.'
397. στένω σε τᾶς —] Cf. Ag. 1321. ὦ τλήμον, οἰκτεῖρω σε θεσφάτου μόρον. Phoen. 1434. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπους, σ' ὅσον (ὡς σε?) στένω. Hipp. 1409. στένω σε μᾶλλον ἢ 'μὲ τῆς ἀμαρτίας. Soph. El. 920. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτεῖρω πάλοι.
399. δακρυοίστακτον] δακρυοιστακτι Herm. Wolff. δακρυοίστακτα Wecklein., coll. Phoen. 1739. ἀπαρθένετι' ἄλωμένη. ῥαδινῶν δ'] Dele δ'.
400. δακρυοίστακτον ἀπ' ὄσων ῥαδινῶν ῥέος (del. λειβομένα) Heath. ῥέος] I. q. ῥεῦμα. Sic δέρος et δέρμα, βλέπος et

βλέμμα, δέος et δαῖμα, ξαδινάν (i. q. ἀπαλήν) Wakef. S. S. § 6. V. Valck. et Pors. ad Phoen. 381.

401. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ' — Rob. Herm. Well.

402. ἀμέγαρτα] Cf. Eur. Hec. 193. ἀμέγαρτα κακῶν. Arist.

Th. 1049. πάθος ἀμέγαρτον.

403. ἰδίους νόμοις κρατύνων] Cf. 186. 324. 543.

405. αἰχμάν] ἀρχάν Wakef. S. C. § 40.

406. ἤδη — χώρα] ἤδε — χώρα Wakef. l. c.

407. λέλακε] Ἀ λάσκω. Cf. Ach. 410. τί λέλακας; Produci-tur media.

408. στένουσι] Qu. ποθοῦσι.

410. τιμάν] Qu. ποιάν. ἔποικον] Qu. ἐπουρον. Cf. Herod.

413. συγκάμνουσι] Anglice, 'Condole, sympathise.' Cf.

1059. πημοσύναις | ξυγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε. Soph. Aj. 988. ἴθ' ἐγκόνει, σύγκαμνε. El. 987. Alc. 614. ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον. Confer συναλγεῖν condolere.

416. μάχας ἄτρεστοι prob. Elmsl. μάχαις — Blomf., coll. Aj. 365. τὸν ἐν δαίσις ἄτρεστον μάχαις. μάχας ἄτρεστοι] Cf. Soph. Aj. 365. τὸν ἐν δαίσις ἄτρεστον μάχαις (f. μάχας). Qu. μάχας ἀπληστοι, coll. Suppl. 742. μάχης τ' ἀπληστον.

417. Cf. Eur. Herc. 6. ὦν — ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἱ Κάδμου πόλιν | στέφουσι.

418. γὰς ἔσχατον τόπον] Cf. 666. γῆς ἐπ' ἔσχατοῖς ὄροις. Soph. Tr. 1100. ἐπ' ἔσχατοῖς τόποις. Eur. Fr. 1070. ἔσχατοῖς Ἰδης τόποις. Herod. III. 25. ἐς τὰ ἔσχατα γῆς. VII. 140. φεύγ' ἔσχατα γαίης (orac.). Soph. Fr. 658. ἐπ' ἔσχατα χθονός. Demosth. p. 1488. ἐπ' ἔσχατα γῆς. Theocr. XV. 8. ἐπ' ἔσχατα γὰς. Themist. XVI. p. 207 A. ἐξ ἔσχατων εἰς ἔσχατα γῆς.

420. Ἀραβίας τ'] Ἀρίας τ' vel κάριας conj. Hartung. ἄνθος] Legerim ἔθνος.

422. ὑψίκορημον θ'] θ' delendum esse monet Elmsl.

424. Cf. Eur. Phoen. 113. πολλοῖς μὲν ἔπποις, μυρίοις δ' ὄπλοις βρέμων. Qu. σὺν αἰχμαῖς. βρέμων ἐν αἰχμαῖς] Qu. βρεμόμενος αἰχμαῖς.

425. ἐν πόνοισιν Burn. Blomf.

426. ἐν πόνοις] ἐντόνοις Madvig. ἀδαμαντοδέτοις Stanl., coll. 147. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοις λύμαις. Et sic Blomf. Well. ἀδαμαντοδέτοις τε Madvig.

427 sq. Cf. 348. Ἀτλαντος, δε πρὸς ἐσπέρους τόπους | ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός | ὤμοιν ἐρείδων. εἰσιδόμαν] εἰσειδόμαν Madvig.

428. ὑπέροχον σθένος] Validum pondus reddit Barker, coll. 350. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. ὑπὲρ ὄχθον χθονός κραταίλειων conj. Burges. ad Phil. 1103. Qu. ὑπέροχῳ σθένει. Inepte certe κατὰ subintelligit Blomf.

430. Qu. *νώτοισιν οἷς ἐρείδει. ὑποστενάξει] ὑποβαστάζει*
 Rob. Stanl. Pors. Burn. Barker. (coll. schol. Apoll. Rhod. III. 106.
 ἄβυκκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κίονων ξαδι-
 νοὺς — λέγει). *δῶν στενάξει Dind. οὐράνιον τε πόλον] Cf. Eur.*
Or. 1685. λαμπρῶν ἀστρων πόλον. Eur. Fragm. 839, 11. εἰς οὐράνιον
πόλον ἦλθε πάλιν. Fragm. 597, 5. τὸν Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.
Ion. 1154. χρυσήρει πόλω. Timoth. Fr. 9. πόλον οὐράνιον. Epigr.
ap. Athen. Π. 61 B. πόλον αἰθέρος. Qu. δῶν (ἔχων, φέρων) στε-
νάξει. Diodor. 3, 59. τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπὶ τῶν Ἀτλαντος ὤμων
δχεῖσθαι. νώτοις] Cf. Eur. Ion. 1.

432. *στένει βυθὸς, κελαινὸς —] Qu. στένει βυθὸς κελαινὸς, —.*
 Cf. Eum. 832. *βυθός] I. e. abyssus. Sic alibi inter pontum*
et oceanum distinguitur.

434. *ἀγγορύτων ποταμῶν] Cf. Ag. 497. Suppl. 254. Cf. χρυ-*
σόρυτος Soph. Ant. 950. ἀγγορύτων Bl. ad Sept. 935.

435. Post ἴσθι virgula distinguendum.

436. *μή τοι — δοκεῖτε] Cf. 625. μή τοι με κρύψης τοῦθ' —.*
 Soph. Ant. 544. *συμφορὰ πάθους] Cf. Orest. 2. οὐδὲ πάθος*
οὐδὲ συμφορὰ. χλιδῆ] Prae superbia. Cf. ad Ag. 1447. Eur.
Tro. 975.

437. *δάπτομαι] An δάκνομαι? Cf. ad Oed. R. 682. δάπτει*
δὲ καὶ (δάκνει δέ τοι?) τὸ μὴ ἴδικον. Ach. 1. συννοία] Cf.
Soph. Ant. 279. Eur. Or. 631. Andr. 806. Her. 382. σύννοιαν
ἄμμασιν φέρων. Or. 631. ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κνκλεῖς;

438. *προσελούμενον] Cf. Arist. Ran. 730. Aelian. Epist. 3.*
 Vox non alibi occurrit.

439. *γέρα] Formatum ut κρέα.*

440. *μάσσων] Cf. 708. Pind. Isthm. III. 5. μάσσων ὄλβος.*
κᾶν γὰρ Abresch. ex schol.

441. *ἀκμαῖοι φύσιν] Cf. Sept. 11. ἤβης ἀκμαίας. Cf. 1040.*
εἰδοῦι τοῖ μοι τάσδ' ἀγγελίας | ὁδ' ἐθώυξεν.

442. *τᾶν βροτοῖς δὲ πῆματα] τὰ δὲ βροτοῖς δωρήματα F. G.*
 Schmidt, coll. 446. *ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγούμενος. Qu. τὰ*
δὲ βροτοῖς δωρήματα (vel εὐρήματα, cf. 469.). Cf. 477. 501. 612.
πῆματα] Qu. πράγματα.

444. *ἔννος ἐθηκα] Cf. 848. τίθησιν ἔμφρονα. Bacch. 1271.*
γίγνομαι δὲ πως | ἔννος μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν. Oed.
R. 915. φρενῶν ἐπιβόλους] Cf. Soph. Ant. 492. ἐπήβολον φρε-
νῶν. Fr. 95, 2. ἐπήβολον φρενῶν καλῶν σε.

445. Cf. Eur. Or. 1069. *ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω.*

446. *ἀλλ' οἷς (Colb. 1.) V. D. in Class. Journ. I. 33. εὐνοίαν]*
ἔννοιαν cognitionem Wakef. S. C. § 197. εὐσοίαν (prosperit-
tatem) Mein. ad Soph. Oed. C. 390.

448. κλύοντες οὐκ ἤκουον] Cf. ad Ran. 1173. Av. 687. Cho. 5. κλύειν, ἀκοῦσαι. Phoen. 919. οὐκ ἐκλυον, οὐκ ἤκουσα. Ag. 1623. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε. S. Matth. Ev. V. 13. βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσι. XIII. 13. οὐ βλέποντες οὐ βλέπουσι καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσι. S. Marc. VIII. 16. Soph. Fr. 838, 2. ἀλλ' οὐδ' ὄρωντες εἰσορῶσι τὰμφανῆ. Demosth. p. 797, 3. οὕτως ὄρωντας — ὥστε ὄρωντας μὴ ὄρῃν καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκοῦειν. δνειρώτων —] Cf. 549. ἰσόνειρον. Ag. 1218. δνειρών προσφερεῖς μορφώμασι. Eur. Fr. 25, 3. δνειρών δ' ἔρπομεν μιμήματα.

449. τὸν μακρὸν βίον plurimi libri, prob. Elmsl. Cf. 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. ἀλίγκιοι] Fort. ἐναλίγκιοι. Nusquam alibi apud tragicos occurrit ἀλίγκιος aut ἐναλίγκιος.

450. ἔφυρον εἰκῆ πάντα] Cf. Plat. Phaed. 97 B. ἀλλὰ τι' ἄλλον τρόπον αὐτὸς εἰκῆ φύρω. Eur. Hec. 958. φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω. Arist. Ran. 945. οὐκ ἐλήρουσι δ' τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον. Herod. I. 103. πρὸ τοῦ ἀναμῆξ ἦν πάντα ἀναπεφυρμένα. Hipp. 1234. σύμφυρα δ' ἦν ἅπαντα. Plat. Phileb. 15 E. τοιῶν μὲν συμφύρων εἰς ἓν, τοιῶν δὲ πάλιν ἀνελλίτων etc.

οὔτε — οὐ] Cf. Cho. 289. Soph. Oed. C. 972. δε οὔτε βλάστας πω γενεθλοῦς πατρὸς | οὐ μητρὸς εἶχον. Ant. 249. Eur. Or. 41. ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέρον ἐδέξατο, | οὐ λούτρο' ἔδωκε χωριτί. 46. ἔδοξε δ' Ἄργει τῶδε μῆθ' ἡμᾶς στέγαις, | μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα. 1086. μῆθ' αἰμά μου δέξατο κάρπιμον πέδον, | μὴ λαμπρὸς αἰθήρ. Med. 1316. δε οὔτε λέκτρων νεογάμων δηήσομαι, | οὐ παῖδας — ἔξω προσεπειῖν. 480.

451. προσείλους] Soli expositos, non subterraneos. Cf. Fr. 411. ἄειλα (χωρία). Eupol. II. 569. ἀλλή προσείλος. Arist. Fr. 613. εὔειλος. οὐ ξυλουργίαν] Qu. οὐθ' ὕλουργίαν. Idem suadet Naber. Sed cf. 479 sq. προσείλους] Ab εἰλη. Arist. Fr. 524. καὶ τῶν πρὸς εἰλην ἰχθύων ὠπτημένων. Vesp. 772. ἦν ἐξέχη | εἰλη πρὸς ὄρθρον, ἠλιάσει πρὸς ἥλιον. Confer εὔειλος Fr. 613. et ἄειλος Aesch. Fr. 419.

453. Cf. Eur. Herc. 607. ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλιῶν μυχῶν | Ἄιδου Κόρης τ'.

457. ἀντολάς — δύσεις] Cf. Ag. 7. ἀστέρως, δταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. Eur. Phoen. 504. ἀστρων ἀν ἔλδοιμ' αἰθέρος πρὸς (αἰθέριος ἐς F. G. Schmidt.) ἀντολάς.

458. δύσεις] Lectionem ὁδοὺς probat Dobraeus.

459. Cf. Trag. Adesp. 393, 3. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον | ἀριθμὸν εὐρηκ', ἔξοχον σοφισμάτων. Plat. Gorg. p. 190. s. fin. Adesp. 470, 4. Soph. Fr. 379, 1. οὔτος δ' ἐφηῦρε — σταθμῶν τ', ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὐρήματα (σοφίσματα Mein.). Valck. ad Phoen. 544.

460. Cf. Livii locum, 'literae — unica custodia fidelis memoriae rerum gestarum.'

461. *ἔργ.* M. pr. m. *ἐργάτιν* m. rec. *ἐργάνην* Stob. *ἐργμάτων* Pingel. prob. Madvig. (qui nunquam *ἐργάνη* per se pro substantivo de effectrice usurpari monet). *ἐργάτιν* obelo notat Porson. *μνήμης*] Leg. *μνήμην* θ'.

463. *ζεύγλαισι*] Cf. Herod. I. 31. *ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην*. Eur. Fr. 287, 10. *ὑπ' αἴτης ζεύγλαν ἀσχάλλει πεσών*. Theogn. 848. *ζεύγλαν δὺλοφον ἀμφιτίθει*. Cf. Ag. 1640. *τὸν δὲ μὴ πειθάνορα | ζεύξω βαρείαις* (sc. *ζεύγλαις*). *δουλεύοντα σώμασιν* θ' libri. *δουλεύοντα σώμασιν* θ' Pauw. *δουλεύοντα σώμασιν* θ' Stanl. Tyrwh. Porson. Cf. schol. B. *ἢ πρὸς τὸ δουλεύοντα σικκίον — κρεῖττον δὲ τοῦτο*. Cf. Hom. Il. ξ'. 405. *πᾶσα δὲ χαίτη | ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἔκτανεν*.

464. *διάδοχοι μοχθημάτων*] Cf. 1027. *διάδοχος τῶν σῶν πόνων*. Soph. Phil. 867. *ὦ φάος ὕπνου διάδοχον*.

465. *ὑφ' ἄρματ'* —] Cf. Arist. Pac. 722. *ὑφ' ἄρματ' ἑλθὼν Ζηρὸς ἀστραπηφορεῖ* (Eur.).

466. *ἄγαλμα* —] I. e. *ὁ ἐστὶ ἄγαλμα* —. *ὑπερπλοῦτον*] Confer *ὑπερπλουτεῖν* Pl. 354.

467. *θαλασσόπλαγκτα*] Cf. Soph. Tr. 658. Med. 1122. Eur. Ion. 1237 sq. Hes. 682. *θαλασσόπλαγκτον (ἐκβάλλει νιν)*. Confer *ἀλλπλαγκτος* Soph. Aj. 695. et *νυκτίπλαγκτος* Ag. 330. etc.

468. *λιόπτει'* —] Cf. Eur. Hel. 147. *νεὼς — οὖριον πτερόν*. Hipp. 752. *ὦ λευκόπτειρε Κρησία πορθμῆς*. Hes. Op. 626. *εὐκόσμως στολάσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο*. *ναντίλων δῆματα*] Cf. Iph. T. 410. *νάϊον δῆμα*. Med. 1122. *μήτε ναϊαν λιποῦσ' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοσιβῆ*. Soph. Trach. 656. *πολύκωπον δῆμα ναός*.

470. *οὐχ ἔχω σόφισμ' ὄτω — ἀπαλλαγῶ*] Cf. 587. *οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὄπα πημονὰς ἀλύξω*.

471. Cf. 87. *ὄτω τρόπω τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τύχης*.

472. Lex. Sangerm. p. 360. *αἰκῶς: χαλεπῶς, διουλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας* (scr. *αἰκείας*). *οὕτω Πλάτων*.

473. *πλανᾷ* pro interpolamento habent Herm. Herw. *πέπονθας — φρενῶν, | κακὸς — πεσών | κακοῖς ἀθυμείς* Herw. Qu. — *δεινῶς ἀθυμείς*, vel — *λίαν* (unde fort. *πλανᾷ*) *ἀθυμείς* etc. Qu. *κακὸς τ'*.

475. *ἰάσιμος*] *ἰατὸς εἰ conj.* Herw., ellipsi offensus. Frustra. Cf. Soph. Aj. 103. *ὄτου*] Sub. *εἰ. καὶ σεαντὸν οὐκ ἔχεις εἰρεῖν* —] Qu. *καὶ σὺ σεαντὸν* —.

476. *θανυμάσει*] Futurum est *θανυμάσομαι*, non *θανυμάσω*. Cf. Alc. 155. Iph. T. 1318. Recte post *πλέον* interpungit Elmsl.

477. *οἶας τέχνας γε* malit Elmsl.

479. *οὔτε βρώσιμον, οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν* Elmsl. ad Her. 615. qui "Nunquam vidi οὐ hoc modo inter bina οὔτε collocatum. Cf. ad 450. Eupol. Il. 487. *οὐς πῦρ, οὐ σίδηρος, οὔτε (οὐδὲ?)*

χαλκός εἶργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον. Verba οὔτε βρώσιμον — οὔτε πιστὸν spuria habet Meinekius Fr. Com. IV. 380. βρώσιμον] Cf. Diphil. IV. 380. com. anon. IV. 613. δ καὶ κυσὶν πεινώσων οὐχὶ βρώσιμα.

480. Cf. Hipp. 516. ποτέρα δὲ χριστὸν ἢ ποτὸν τὸ φάρμακον; Artemidor. IV. 24. χριστὰ γὰρ ἢ ἐπίπλαστα ἢ βρωτὰ ἢ ποτά. Dion. Chrys. p. 663. φαρμάκων χριστῶν ἢ ποτῶν. Sozomen. H. E. II. 7.

481. πρὶν γ' ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα] Donec eos docui etc. Cf. Soph. Oed. R. 776. πρὶν μοι τύχη | τοιάδ' ἐπέστη. Hec. 133. πρὶν — Λαερτιάδης πείθει στρατιῶν etc. Med. 1173. πρὶν γ' ὄρᾳ κατὰ στόμα | χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν. Qu. πρὶν γ' αὐτοῖς ἐγώ.

483. ἐξαμύνονται] Lego ἐξαμύνονται, quibus (ut iis) avertant. Et sic Bl. ad Sept. 20. Cf. Xen. Mem. II. 1. 14. καὶ δπλα κτῶνται, οἷς ἀμύνονται (ἀμύνονται recte Ernesti) τοὺς ἀδικούοντας.

486. κληδόνας] I. q. φήμας. Cf. Xen. Mem. I. 1. 3. ὄσοι — οἰωνοῖς τε χρωῖνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις.

487. ἐγνώρισ' αὐτὸς Wakef. S. C. § 78. et V. D. in Class. Journ. VI. 77. συμβόλους] Cf. Xen. Apol. 13. οἰωνοὺς τε καὶ φήμας καὶ συμβόλους etc. Mem. I. 1. 3. ὄσοι μαντικὴν νομίζοντες οἰωνοῖς τε χρωῖνται καὶ φήμαις καὶ συμβόλοις etc. Schol. Av. 719. συμβόλους ἐποιοῦν τοὺς πρῶτα ξυναντιῶντας καὶ ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντας. Hesych. in Συμβόλους. Cf. ad Aristoph. Av. 721. Distingue vero sic, ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδοῖς τε συμβόλους. | γαμψωνύχων —.

488. τε] Lego δέ.

489. οἰτινές γε δεξιοὶ φύσιν, | εὐωνόμους τε (sub. διώρισ') Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 234. διώρισ'] Cf. Fr. 182, 2. σίτον δ' εἰδέναι διώρισα.

491. τίνας | ἔχθρας — ξυνεδρίας (sc. ἔχουσι) Herw.

492. στέργηθρα] Cf. Eur. Hipp. 256. εἴλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν (χρηῖν).

493. λειότητα] Qu. λευκότητα, vel ποιότητα, vel πύοτητα.

494. Distingue sic, καὶ χροῖαν τίνα — πρὸς ἡδονὴν | χολῆς, λοβοῦ τε —. Cf. Eur. El. 827. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν | σπλάγχχους, πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας | κακὰς ἔφαινον τῶ σκοποῦντι προσβολάς.

496. καὶ μακρὰν ὄσφυν] Qu. κᾶτ' (vel χᾶμ') ἄκραν ὄσφυν. Cf. Herod. II. 40. τὴν ὄσφυν ἄκραν. Arist. Th. 239. τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν. Menand. IV. 108. et ad Pac. 1053. κνίση τε κῶλα συγκαλυπτά] Cf. Soph. Ant. 1011. μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.

497. Cf. ad Pac. 1053. ὄπτα σὺ σιγῆ κᾶπαγ' ἀπὸ (κἀπέχου?) τῆς ὄσφυος.

498. φλογωπά] Cf. πυρωπός 667.
500. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα] Cf. Av. 801. ταῦτι τοιαυτί. Pl. 8. Soph. El. 657. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα.
504. οἶδ' εἰ μὴ Colb. 1. Ask. A. obelo notat Porson. φλύσαι] Fort. ἰθλεῖν. Cf. Sept. 661. φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
505. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε—] Cf. Eur. Fr. 364, 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβῶν ἐρῶ. Post μάθε ponatur colon.
507. καιροῦ πέρα] Cf. Eur. Suppl. 745.
509. εὐελπίς εἰμι — ἰσχύσειν] Cf. Thuc. VI. 24.
510. Cf. 770. οὐ δῆτα πρὶν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγώ. Ita enim ibi legendum videtur.
511. οὐ ταῦτα ταύτη —] Cf. Eur. Med. 366. ἀλλ' οὐ ταύτη ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ, πω. Hipp. 41. ἀλλ' οὐ ταύτη τόνδ' ἔρωτα χοῆ πεσεῖν. Arist. Eq. 830. οὐκ, ὄγαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ. Pac. 1075. οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν. Ennium apud Cic. de N. D. III. 26. 'Nequaquam istuc istac ibit.'
513. καμφθεῖς] κναφθεῖς jure reposuerit Naber. Cf. ad 237. 306. ὦδε] Hac sola ratione.
514. τέχνη —] Cf. Eur. Fr. 301. πρὸς τὴν ἀνάγκην πάντα τᾶλλ' ἐστ' ἀσθενῆ.
515. οἰακοστρόφος] Gubernator. Cf. Sept. 62. ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος. Hinc οἰακοστροφεῖν Pers. 767. Eodem sensu οἰακονόμος Pr. 148.
516. μνήμονες τ' Ἐρινύες] Cf. Eum. 355. κακῶν τε μνάμονες σεμναί. Ag. 150. μνάμων μῆνις τεκνόποινος. Soph. Aj. 1390. τοίγαρ σφ' — μνήμων τ' Ἐρινύς καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακὸς κακῶς φθείρειαν. Eur. Her. 899. Μοῖρα τελεσοιδώτειρ'.
518. οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε] Cf. Herod. I. 91. τὴν πεπωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγέειν καὶ τῷ θεῷ. Theogn. 816. ὃ τι μοῖρα παθεῖν οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι. οὐκ οὖν — γε] Cf. ad Vesp. 823.
520. τοῦτ' οὐτ' ἂν ἐκπύθοιο μήτε λιπάρει mallet Elmsl., si consentirent libri. Qu. — μή με λιπάρει.
521. ἦ που] Cf. Ran. 814. ξυναμπέχεις] I. e. ξυγκαλύπτεις.
522. Cf. Hel. 120. ἄλλον λόγον μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
530. θοίναις] Fort. θαλάις.
533. ἀλίτοιμι] Cf. Eum. 269. ἤλιτεν. 316. ἀλιτών.
536. ἀδύ τι —] Cf. Her. 895. τερπνὸν δέ τι καὶ φίλων ἄρ' εὐτυχίαν ἰδέσθαι etc.
537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον] Qu. τὸν βίον τείνειν μακρὸν (i. e. ὥστε μακρὸν εἶναι). Cf. Pers. 708. πολλὰ — κατὰ | γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶσων (θνητοῖσι, μᾶσων) βίωτος ἦν ταθῆ πρόσσω. Soph. Oed. C. 7. χῶ χρόνος ξυῶν μακρός.

541. Cf. 94. *οἷαις αἰκίαισιν διακναιόμενος*. Eur. Alc. 107. *χρῆ τῶν ἀγαθῶν διακναιόμενων πενθεῖν*. Synes. Dion. p. 53. *διακναιωθῆναι τῷ πόνῳ*. Suppleas *πρὸς ταῖς πέτρας vel κώχμασμένον*.

543. *ἰδίᾳ γνώμα]* *αὐτογνωμόνως* Reisig. Cf. 403. *ἰδίῳ νόμῳ κρατύνων*. 186. 324. *σέβει]* Qu. *σέβεις*.

544. *ἄχαρις χάρις]* Cf. Phoen. 1747. *ἄχαριν χάριν εἰς θεοὺς διδοῦσα*, Arrian. Anab. IV. 8. 7. *χάριν ταύτην ἄχαριν προστιθέναι Ἀλεξάνδρῳ*.

545. *φέρ' ὄπως —]* Qu. *φέρε, ποῦ 'στ' —*. *τίς ἐφαιμερίων ἀρηξίς;]* Cf. Soph. Oed. C. 828. *οἶμοι τάλανα, ποῖ φύγω; ποίαν λάβω | θεῶν ἀρηξίην ἢ βροτῶν; Aj. 398 sq. οὐδ' ἐδέρχθης — γένος]* Cf. Arist. Av. 685 sq.

546. *οὐδ']* Qu. *οὐκ. ἄκιυν]* *ἄκιυν οὔσαν (ὀλιγοδρανοῦσαν Guelph.), ἰσόνειρον, vel potius ἄκιυν, ἰσχὺν ἰσόνειρον conj. Blomf., coll. schol. B. ὀλιγοδρανίην· ἀσθενῆ δύναμιν. Ἄκιυν· φαύλην ἰσχύν. "Haec vox (ἰσχύν), inquit, ob literas *ικυν* proxime praeaeuntes facile interciderere potuisset."* Correctio valde probabilis. Ad hunc ipsum locum respexisse videtur Euripides Fr. 230. *σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆρυξ οὐδ' αἰμῶροντοι | φλέβες*. Cf. Hom. Od. λ'. 393. *ἀλλ' οὐ γὰρ οἱ ἔτ' ἦν ἱς ἔμπεδος οὐδέ τι κῆρυξ*.

547. *ἰσόνειρον]* Cf. Arist. Av. 685. *εἰκελόνειροι*. Eur. Phoen. 1722. *ᾧστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων*. 1561. *τί μ' — ἐξάγαγες — ἀφανὲς εἰδῶλον ἢ νέκυν ἐνερθεν ἢ πτανὸν ὄνειρον; Eur. Fr. 25, 3. ὄνειρων δ' ἔρπομεν μμήματα*. Productur prima in *ἰσόνειρον. ὀλιγοδρανίαν]* Cf. Arist. Av. 686. *ὀλιγοδρανεές*. Verbum *ὀλιγοδρανεέειν* est apud Homerum.

550. Qu. *ἄλαδὸν τὸ πρόπαν (vel γέγονεν) γένος etc.* Cf. ad Arist. Av. 687. *μερόπων* suppleri posse monet Blomfield.

555. Hesychius, *Διαμφίδιον μέλος· ἄλλοιον, διαπαντὸς κελωρισμένον· ἀμφὶς γὰρ χωρίς. Αἰσχύλος*. Fort. *πολὺ ἀμφίδιον*.

556. *στ']* Scribe *δ τ'* (pro *δ*, quod).

557. *ὑμεναίουν]* Producta prima propter augmentum.

559. *δμοπάτριον]* Cf. Ach. 790. *δμοματρία γὰρ ἔστι κῆρ τωτῶ πατρός*.

560. *Ἡσιόγαν]* An *Ἀσιόγαν?*

562. Cf. Pers. 709. Ag. 612. Orest. 748. Phoen. 931. *πειρίοισιν* Bentl. ad Phal. p. 134.

563. *τίνος ἀμπλακίας ποινὰς δλέκη* libri. Obelo notat Porson. "Stephani emendationem, *ποινὰ σ' δλέκει*, recepit Blomf. Sed per totam fere fabulam *ποινὰς, πημονὰς, πῆματα, πόνους* et similia plurali numero usurpat Poeta. Nec quicquam in vulgata scriptura inest quod reprehendi possit." (Elmsl.) Qu. *τίνος ἀμπλακίας*

ποιναῖς (vel ποινά σφ') ὀλέκει. Cf. 614. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; 620. ποινας δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Suppl. 625. λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις | εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινας. Soph. El. 564. ὀλέκει] Verbum epicum, quo raro utuntur tragici. Cf. Soph. Tr. 1013. ὠλεκόμαν ὁ τάλας.

564. ὄποι M. Recte. V. Elmsl. ad Her. 19. et Med. 520.

567—570. De constructione cf. 199 sq. et ad Sept. 681. Cf. Hec. 970. αἰδώς μ' ἔχει | ἐν τῷδε πότμῳ τυγγάνουσ' ἔν' εἰμὶ νῦν. χρίει] Stimulat. Anglice, stings, goads. Cf. 599. μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν. 880. οἴστρον δ' ἄρδεις χρίει μ' ἄπνυρος. 675. δευσιτόμῳ μύωπι χρισθεῖσα.

568. ἄλεν δᾶ Schleusner. Dind. ἄλενε, δᾶ Monk. Blomf. Cf. Eum. 831. δᾶ φεῦ. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198.

569. τὸν μυριωπὸν —] Cf. Lucian. Dial. Deor. 3. τῇ κακοδαίμονι βουκόλον τιὰ πολυόμματον, Ἄργον τοῦνομα, ἐπέστησεν, δε νέμει τὴν δάμαλιν ἄπνυρος ὄν. τὸν μυριωπὸν — βούταν] Cf. Eur. Phoen. 1131. σικτοῖς πανόπτῃν δμμασιν δεδορκότα.

573. τὰν παραλίαν ψάμμαν] Cf. Iph. A. 165. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν ψάμαθον Ἀδλίδος. ψάμμαν (supr. ον) M. Dind. Cf. Arist. Lys. 1261. τὰς ψάμμας (ita libri). καὶ ἐνέρων Weil.

574. κηρόπλαστος] Cf. Soph. Fr. 464, 5. ξουθῆς μελίσης κηρόπλαστον ὄργανον. δόναξ ἀχέτας] Cf. Eur. El. 151. κύκνος ἀχέτας. Arist. Av. 1095. δευμελής ἀχέτας (τέτιξ). Pac. 1159. Iph. T. 1125. ὁ κηροδέτας (κηρόδετος?) κάλαμος οὐρείου Πανός.

575. Post νόμον plene interpungatur.

576. Malim ποῖ bis. ὦ πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι Elmsl. πλάνοι] πλάναι apogr. Dind. Cf. ad Hipp. 283.

578. τί ποτέ μ' — ταῖσδ' ἐνέξενξας — ἐν πημοναῖς;] Cf. 108. ἀγαγκαῖς ταῖσδ' ἐνέξενγμαί. Eur. Alc. 482. καὶ ποῖ πορεύει; τῷ ξυνέξενξαι πλάνω;

581. Cf. Eur. Hipp. 238. ὅστις σε θεῶν — παρακόπτει φρένας. Bacch. 33. τοίγαρ νιν αὐτὸς ἐκ δόμων ὤστρησ' ἐγὼ | μανίας· ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν.

582. πυρὶ με φλέξον ἦ — Elmsl. Cf. Arist. Vesp. 328. ἦ με κεραννῶ διατινθαλέῳ σπόδιον etc.

584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων] Cf. 626. ἀλλ' οὐ μεγάρω τοῦδέ σοι δωρήματος. 859. φθόνον δὲ σωμάτων ἔξει θεός. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λόγων (λέγων libri). Eur. Herc. 333. οὐ φθονῶ πέπλων. Hor. Sat. II. 6. 83. 'neque illi | sepositi ciceris nec longae invidit avenae.'

585. ἄδην] Cf. Ag. 828. Herod. IX. 39. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες. πλάναι γεγυμνάσασιν] Cf. 592. Eur. Hel. 533. οὐδ' ἀγύμαστον πλάνοις (πόνους).

586. *δπα*] *Qua via, qua ratione.* *δπα πημονὰς ἀλύξω*] Cf. Eur. Hipp. 673. *πᾶ ποτ' ἐξαλύξω τύχας*; Bacch. 726. *ἐξηλύξαμεν* | *βακχῶν σπαραγμόν.* El. 219. Soph. Aj. 656. *γεγυμνάκασιν* | *γεγυμνάκασ'* Elmsl.

587. *οὐδ' ἔχω* — *ἀλύξω*] Aoristi subjunctivus est *ἀλύξω*. Cf. 470. *οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτω* | *τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.*

588. *φθέγμα* Rob. Elmsl. *κλύεις φθέγμα τᾶς* | *βούκερω παρθένον*; Blomf. in notis et Monk. l. l. "Haec puellae continuanda sunt, nisi antistrophica *θροῖε φράζε τᾶ δυσπλάνῳ παρθένῳ* Choro tribuere mavis." (Elmsl.) *τᾶς βούκερω παρθένον*] Cf. Soph. Fr. 782, 2. *ὁ βούκερως Ἰακχος.*

589. *τῆς οἰστροδινήτου*] Cf. Soph. El. 5. *τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης.*

590. *Ἰναχίας* recte M. Elmsl. Cf. Virg. G. III. 153. 'Inachiae Juno pestem meditata juvencae.' *θάλλει*] Cf. 650. Soph. Fr. 430. *ἐκθάλλεται μὲν αὐτὸς ἐξοπτᾶ δ' ἐμέ.* Theocr. XIV. 38. *ἄλλον ἰοῖσα* | *θάλλει φίλον.*

591. *κηρόπλαστος*] Cf. Soph. Fr. 464, 5. *τὸ ποικιλώτατον* | *ξουθῆς μελλοσης κηρόπλαστον ὄργανον.*

593. Post *ἀπύεις* interrogandum.

595. *ἔνυμα*] *ἐτήνυμα* Bentl. Elmsl. Cf. ad 293.

596. *πᾶ πόποι* Monk. l. l. *ὦ πόποι* Elmsl. *ποῖ, πόποι* Seidler. *θεόσonton* Morell. Butl. Elmsl. Monk.

598. *Ἦρας* addunt (ex schol. A) V. D. in Quart. Rev. V. p. 223. Herm. apud Seidler. de v. dochm. p. 164. Monk.

599. *φοιταλέους* idem V. D. Monk. Suspicionem laborare *φοιταλέοισιν* secunda producta censet Elmsleius. Producitur secunda in *φοιταλέοις*, ut in Eur. Or. 321. *λύσσας μανιάδος φοιταλέου.* *φεῦ μόχθων* (respondet v. ant 337. *δεινῶν πόνων, ὡς πόντου*)

600. *νήσιον αἰκίας*] Cf. Ag. 1621. *αἶ τε νήσιδες δῦαι.*

601. *λαβρόσontos* Elmsl. Cf. *κραιπνόσontos, θεόσontos*, etc.

602. *οἶ', ἐή, οἶ' ἐγὼ* Madvig. Qu. *οἶ' (αἶ) ἐή, οἶ' ἐγὼ* —

605. *τέκμηρον* *ὄ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν*] Cf. Pers. 807. *οὐ σφιν κακῶν ἔνιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.*

606. *τί μῆχαρ, τί φάρμακον νόσου, δεῖξον* — Elmsl., post *παθεῖν* plene distinguens. *τί μῆχαρ* Monk. *μῆχαρ*] Cf. Ag. 207. Suppl. 399. 602. Lycophr. 547. *βαῖόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωροῦμενος.* Confer *μῆχος* Ag. 2. Eur. Andr. 537. *κακῶν μῆχος.* Theocr. II. 95. *χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.*

609. *ὄτι* Ald. Rob. Turn. Qu. *δπερ* Pors. Blomf. V. D. in Class. Journ. I. 33. coll. 625. 641. Et sic Etym. M. p. 76, 28. *Malim ὄσον.* Sic 787. *τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὄσον προσχρήζετε.* Sed 662. *πᾶν δπερ προσχρήζετε.*

610. ἐμπλέκων αἰνίγματ'] Cf. Antiph. com. III. 121. ποιῶσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη. Babr. Fab. 119, 11. καὶ τοὺς θεοὺς Αἰώωπος ἐμπλέκει μύθοις.

611. οὔγειν στόμα] Cf. Arist. Av. 1724. ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα. Aj. 1225. σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. Hipp. 1060. τί θῆτα τοῦμόν οὐ λύω στόμα;

612. πυρὸς βροτοῖς δοτήρ'] Cf. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς δλβοδόταν.

613. ὦ κοινὸν —] Cf. Arist. Eq. 836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα. 149. 458. 1319. Eubul. III. 222. ὦ μέγα μοι — φῶς φανθὲν ἐναργές. Nostrum imitatur, ut videtur, Comicus.

614. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;] Cf. 563. 620.

615. ἀρμοῖ] Modo. Cf. Theor. IV. 50. ἄ γὰρ ἄκανθα | ἀρμοῖ μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. Cf. ἄρτι, ἀρτίως. Soph. Aj. 799. ἀρτίως πεπανμένην | πόνων ἀιούτων.

617. πᾶν γὰρ ἄν Pors. Elmsl. (ad 668.) Recte. Cf. Soph. El. 1022. πᾶν γὰρ ἄν κατειργάσω.

619. βούλευμα μὲν τὸ δῖον] βούλευμα μὲν Διὸς τόδ' Burges. Løge βούλευμα μέντοι (vel μὲν γε) δῖον. (Ita Colb. 1.) Vel βούλευμα μὲν δῖον τόδ'. Cf. Arist. Eq. 108. ὦ δαίμων ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν. 1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

620. Cf. 563. τίνος ἀμπλακίας ποιναῖς δλέκει; 614.

621. τοσοῦτον ἀρκέσει μέ σοι σαφησίαι V. D. in Class. Journ. I. 34. Fort. ἀρκεῖ.

624. Cf. Fr. 395. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἡ πεφυκέναι | κρεῖσσον.

625. μὴ τοί με κρύψης τοῦτο] Rara haec constructio particulae τοι. Fort. μὴ μοι ἀποκρύψης —. Sed cf. 436. μὴ τοι χλιδῆ δοκεῖτε — σιγᾶν με. Ant. 544. μὴ τοι — μ' ἀτιμάσης.

626. Cf. 584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων. Herc. 333. οὐ φθονῶ πέπλων.

627. τί θῆτα μέλλεις —;] Cf. Soph. Aj. 540. τί θῆτα μέλλει μὴ οὐ (οὐ om. plures libri) παρουσίαν ἔχειν; Eur. Med. 1238. τί μέλλομεν | τὰ δεινὰ κάναγκαῖα μὴ (μὴ οὐ recte Elmsl.) πράσσειν κακά; Tro. 792. τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδία | χωρεῖν διέθρον διὰ παντός; Infra 1056. τί γὰρ ἐλλέπει μὴ οὐ παραπαῖεν —; 787. οὐκ ἐναντιώσομαι | τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν —. et ad Trach. 90. γεγωνίσκειν] Cf. Eur. El. 809. οὐ γεγωνίσκων λόγους. Thuc. VII. 76. βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν τι.

628. θράξαι] θραῖξαι Buttmann. Cobet. Dind. Cf. Plat. Phaed. p. 86 E. λέγε τί ἦν τὸ σὲ αὐθράττον. Rhes. 863. καὶ τί μου θράσσει

φρένας. Pind. Isth. VII. 56. δ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος.
Soph. Fr. 812. ἄθρακτος.

629. μᾶσσον ἢ ὡς recte duo Vindd. et v. l. ap. Turn. et sic conj. Musgr. μᾶσσον ἢ κάμοι V. D. ap. Blomf. μασσόνως ἢ ἴμοι malit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. 236. (ut μειζόνως Hec. 1121. Rhes. 849. μειόνως Oed. C. 104.). prob. Dind., qui tamen (ad Her. 544.) non magni facit emendationem istam. Verissime, Elmsleius, nisi praestat μᾶσσον ἢ ὡς —. Cf. Pers. 440. 708. Superlativus μᾶκιστος est Fr. 281. Soph. Oed. R. 1301. Eur. Hipp. 818.

631. μήπω γε] Cf. ad Arist. Nub. 196. et Soph. Phil. 1409. μοῖραν — πόρε] Cf. Eur. Hel. 700. Μενέλαε, κάμοι πρόσδοτέ τι (προσδοτέα Elmsl. qu. πρόσδος ἐτι) τῆς ἡδονῆς.

633. τὰς πολυφθόρους τύχας] Cf. ad 820. τῆς πολυφθόρου πλάνης.

634. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων] Cf. 683. δ τι λοιπὸν πόνων. Est enim ἄθλων ab ἄθλος, non ab ἄθλον.

635. ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν] Cf. Eur. Alc. 857. Ἀδμήτω θ' ὑπουργῆσαι χάριν. Soph. Fr. 313. ἀνθυπουργῆσαι χάριν.

636. ἄλλως τε πάντως καὶ —] Cf. Eum. 726. ἄλλως τε πάντως χᾶτε δεόμενος τύχοι. Pers. 689. Arist. Nub. 1268. τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν | ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήτοις πατρός.

637. ὡς τᾶποκλαῦσαι V. D. in marg. Ald. ὡς τᾶποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας | ἐνταῦθ' ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυον | πρὸς τῶν κλυόντων ἀξίαν τριβὴν ἔχει Wakefield ad Ion. 744. Cf. Eur. Ion. 744. εἰς ὀμμάτ' εἴνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκῦ. τᾶποκλαῦσαι κάποδύρασθαι] Cf. Soph. El. 1122. κλαύσω κάποδύρωμαι. Dem. p. 56. καὶ ἐγὼ τῶν γεγενημένων ἀποδυράμενος τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ὥσπερ δῶνον ἔσομαι. Eur. Fr. 567. σχολή μὲν οὐχί, τᾶ δὲ δυστηχοῦντί πως | τερπνὸν τὸ λέξαι (κλαῦσαι?) κάποκλαύσασθαι πάλιν (πάθη αὐτ κακά?).

638. ὄποι] ὄπον Ellendt. Hart. Weil. Recte, opinor. Cf. ad Soph. Phil. 481.

641. πᾶν ὄπερ προσχρῆζετε] Cf. 630. λέξω τορῶς σοι πᾶν ὄπερ χρῆζεις μαθεῖν.

642. αἰσχύνομαι Bentl. Blomf. Elmsl. Dind.

643. θεόσοτον offendit ob duplex σσ, ut monuit Elmsleius. θεόρριτον vel θεόσοτον malit vir doctus in Class. Journ. V. 308. χειμῶνα] Cf. Aj. 207. θολερῶ κῆται χειμῶνι νοσήσας. 1144. ἡνίκ' ἐν κακῶ | χειμῶνος εἶχετ'. Phil. 1460.

644. Cf. Eur. Alc. 432. ἐπίσταμαί τε κοῦκ ἄφνω κακὸν τόδε | προσέπαι'. Soph. Aj. 282. τίς γάρ ποτ' ἀρχή τοῦ κακοῦ προσέπαιτο; Eur. Alc. 420. Arist. Ran. 309.

645. *πολούμεναι* Blomf. Elmsl. *πολούμεναι* malit Blomfield in Gl. *πωλεύμεναι* Dind. Cf. Oed. C. 1098. *είσορῶ τάσδ' — ὧδε προσπολουμένας.*

647. *εὔδαιμον* unus cod. Rob. *εὔδαιμον* Blomf. *εὔδαιμων* servat Elmsl. Utraque lectio proba est.

648. *παρθενεύει*] Qu. *παρθενεύεις.*

649. *ιμέρου βέλει*] Cf. Ag. 232. *ἔβαλλ' — βέλει φιλοκίττω.* 722. *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος.*

650. *συναίρεσθαι Κύπριν*] Sic *συναίρειν λόγον* S. Matth. Ev. XXV. 19.

652. *βαθὴν λειμῶνα*] Cf. Herod. I. 151. *Ἄνθειαν βαθύλειμον.* Pind. P. X. 20. *βαθυλειμωνα πέτραν.* Eur. Andr. 637.

653. *λειμῶνα βουστάσεις τε καὶ ποιμνάς* V. D. in Class. Journ. I. 34. *βουστάσεις*] Stationes bovinas. Cf. *ἵπποστάσις.* Eur. Fr. 442. *πρὸς ἵππων εὐθὺς δρομήσας στάσιν.* Fr. 771, 5. *Ἔω φαεινάς Ἥλιον θ' ἵπποστάσεις.* πατρὸς] Inachi fluvii.

656. *ξυνηχόμην*] Was troubled. Fort. *ἔδαπτόμην* (437. 899.).

657. *Leg. νυκτίφαντ'*. Cf. Ag. 82. *ὄναρ ἡμερόφαντον.* Hel. 570. *οὐ νυκτίφαντον πρόπολον Ἐνοδίας μ' ὄρας.* Vel *νυκτερωπά.* Eur. Herc. 111. *δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὄνειρων.*

658. *κάπῃ Δωδώνης* prob. Elmsl. Ita Eur. El. 1343. *σιεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν.* Qu. *κάπῃ Δωδώνην.*

659. *ὡς μάθοι τί χρῆ δρῶντ'* —] Cf. Soph. Oed. R. 71.

661. *ἀπαγγέλλοντες* malit Elmsleius ad Iph. T. 760. *αἰολοστόμους*] Cunningly devised. Schol. A. *ποικίλους, δυσνοήτους.* Lycophr. Cass. 111. *οὐ γὰρ ἦσυχος κόρη | ἔλυσε χρησμῶν, ὡς πρῖν, αἰόλον στόμα.* Confer *αἰολουργός, αἰολόμητις.*

662. *ἀσήμως* Ald. etc. schol. B. malit Barker. Recte, opinor. Sed dubito num recte dicatur *ἀσήμως εἰρημένους.* Cf. Soph. Ant. 1013.

663. *τέλος δ'*] Cf. Pers. 462. *ἐναργῆς βάξις*] Cf. Eur. El.

754. *γῆρος ἐμφανῆς.* *βάξις ἦλθεν Ἰνάχω — μολεῖν κεραννόν*] Sic Hom. II. ν'. 666. *ἔειπέν οἱ φθίσθαι ἦ — δαμῆναι.* Plat. Resp. III. 415 C. *χρησμός ἐστι — τὴν πόλιν διαφθορῆναι.* Herod. VIII. 60. *λόγιόν ἐστι τῶν ἐχθρῶν κατύπερθε γενέσθαι.* Thuc. III. 96. *χρησθὲν αὐτῷ ἐν Νεμέᾳ τοῦτο παθεῖν.* et ad Vesp. 160. *καὶ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Λιδὸς μολεῖν*] εἰ μὴ θέλοι — *μολεῖν* Naber.

664. *μυθουμένη*] Aliud fortius verbum desidero. *Debile enim sonat μυθουμένη post ἐπισκήπτουσα.*

666. *ἐπ' ἐσχάτους ὄροις*] Malim *ἐπ' ἐσχάτους ὄρους.* Cf. Eur. Med. 540. *γῆς ἐπ' ἐσχάτους | ὄροισιν ὤκεις.* Iph. T. 1450. *Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτους ὄροισι.* Vel *ἐπ' ἐσχάτους τόπους.* Cf. ad 348. 419. Eur. Fr. 1085, 2. *ἐσχάτους Ἰθῆς τόποις.* *ἄφετον ἀλλάσθαι*] Cf. Callim. H. Del. 35. *σὲ δ' οὐκ ἐθλίψεν ἀνάγκη, | ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσι ἐπέπλεε.* Isocr. 108 A. *προσῆκει δὲ τοῖς μὲν — ἐκείνην τὴν*

πόλιν στέργειν ἐν ἧ τυγχάνουσι κατοικοῦντες, σὲ δὲ ὥσπερ ἄφροντα γεγεννημένον πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα πατρίδα νομίζειν.

667. πυρωπὸν ἄν Διὸς μολεῖν Elmsl. Frustra. Conferri non debbat Oed. R. 305 f. Futurum quidem est μολεῖσθαι (609.), sed solennis est aoristus post verba praedictionis. πυρωπὸν] πυρωπὸν M. Correctum ex apographis. Cf. Fr. 299, 4. ἥλιος πυρωπός. Sic εὐωπός (Orest 916. Ion. 1161.), οἰνωπός (Bacch. 236. Iph. T. 1245.), φλογωπός. 498. ἀστρωπός, ἀμβλωπός. μολεῖν] Aoristus, qui bene se habet. Futurum est μολεῖσθαι, quod legitur 689.

668. δς πᾶν ἐξαῖσιώσοι γένος] Cf. 240. αἰσιώσας γένος τὸ πᾶν. πᾶν ἐξαῖσιώσοι γένος] Cf. 232. αἰσιώσας γένος τὸ πᾶν. Plat. Prot. 321 μὴ τι γένος αἰσιωθεῖη. Soph. Tr. 881. αὐτὴν διητίστωσε. ἐξαῖσιώσοι reponendum suspicatur Blomf. Recte, opinor.

669. Cf. [Eur.] Fr. 1117, 17. τοιαῦτ' ἀκούσας Λοξίου μαντεύματα.

672. Διὸς χαλινός] Cf. II. Reg. 19, 28. Isai. 37, 29. et ad Sept.

608. πληγείς θεοῦ μάστιγι. Similiter μάστιξ Διὸς, πληγὴ, etc.

673. φρένες διάστροφοι] Cf. Soph. Aj. 447. ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι. Tr. 794. διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας. Eur. Bacch. 1111. διαστροφός | κόρας ἔλλισσονσ'. 1165. Herc. 868.

674. δευστόμω μύωπι] Cf. 803. Av. 244. δευστόμους ἐμπίδας.

677. Λέρνης —] Cf. Lycophr. Cass. 1291. δλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνίται κύνες, | οἱ τὴν βοῶπιον ταυροπάρθενον κόρην | Λέρνης ἀνηρέψαντο φορητοὶ λύκοι | πλάτιν πορευῶσαι κῆρα Μεμφίτη πρόμω. Ob quam violentiam Phoenicum Curetes Europam abriperunt.

Λέρνης ἀκτὴν τε libri. Λέρνης τε κρήνην Cant. Blomf. Recte. (Cf. schol. καὶ πρὸς τὴν Λέρνην τὴν πηγὴν. Eur. Phoen. 613. Λέρνης ὕδωρ. 613. Λερναῖα νάματα.) ἀκτὴν τε Λέρνης Spanh. Λέρνης τ' ἐς ἀκτὴν Reisig. (coll. Pind. Ol. VII. 60. Λερναίας ἀπ' ἀκτῆς).

678. ἀκρατος ὀργήν] Duro ingenio. Anglice, of a hard (harsh, cruel) disposition. Cf. 386. ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι. Aj. 639. Med. 355.

679. τοὺς ἐμούς —] Connecte cum ὠμάρτει.

680. αὐτὸν αἰφνίδιος libri. αὐτὸν ἀφνίδιος (ab ἄφνω) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 237. (coll. Hesych. Ἀφνίδια: αἰφνιδίως, ἄφνω. Cf. ad Thesm. 127.). Dind. etc. αἰφνίδιος αὐτὸν Pors. Blomf. αὐτὸν ἐξαίφνης Gaisford. ad Hephaest. p. 242. Qu. αὐτὸν ἐξαίφνης (aut ἄφραστος). Nisi forte glossema est αἰφνίδιος ad ἀπροσδόκητος adscriptum. Cf. Thuc. II. 61. 3. δουλοῖ γὰρ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον etc. ἀπροσδόκητος — αἰφνίδιος μόρος] Cf. Thuc. II. 61. 3. φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον. Sap. Salom. XVII. 15. αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν. Aelian. V. H. XII. 57. ἄφνω καὶ παρ' ἐλπίδα. "Favet

etiam analogia, inquit Elmsleius. Ut enim ex *δει*, *μάνη*, et *δέα* formantur *αἰδῖος*, *μαυῖδῖος* et *ξηῖδῖος*, ita ex *ἄφρω* fit *ἀφνῖδῖος*, quod nescio an nusquam hodie occurrat praeterquam apud Hesychium."

681. *οἰστροπλήξ*] Cf. Soph. El. 5. *τῆς οἰστροπλήγος ἄλλος Ἰνάχου κόρης*.

682. *μάστιγι θεία*] Cf. Sept. 607. *πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνω δάμη*. Ag. 642. *διπλή μάστιγι*. Soph. Aj. 244. *παίει λιγυροῖ μάστιγι διπλή*. Cf. Xen. Cyr. VI. 4. 12. *κατέχων σκοπὰς ἄλλας πρὸ ἄλλων*. Sap. Salom. V. 7. *καὶ μὴ ὑπερβάλλον ἡμέραν ἐξ ἡμέρας*.

683. *ὄ τι λοιπὸν πόνων*] Cf. 634. *τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων*.

685. *ξύνθαλπε*] Fort. *οὐ θάλπε*. Cf. Soph. El. 888. *ἐς τί μοι βλέψασα θάλπει τῶδ' ἀνηκέστω πυρί;* Aj. 478. *δοτις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. νόσημα — αἰσχιστον —*] Cf. Eur. Or. 10. *ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχιστην νόσον. σύνθαλπε μύθοις*] Qu. *παράθαλπε* (aut *παράθελε*) *μύθοις*. Cf. Ag. 71. *ὄργας ἀτενεῖς παραθέλει*. Prom. 174. Eur. Med. 143. *παραθαλπομένη φρένα μύθοις*.

686. *συνθέτους λόγους*] Cf. Eur. Bacch. 297. *συνθέντες λόγον*. Arist. Ran. 1052. *πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον — ξυνέθηκα;*

687. *ἄπεχε*] Qu. *ἄπαγε*.

688. *οὔποι' οὔποι' ἤνυχον*] Fort. *οὔποι' ὠδέ γ' ἤνυχον —*, vel *οὔποι' ἂν τόδ' ἤνυχον*, —. Anglice, I never thought. Cf. Soph. Ant. 390. *σχολῆ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχον ἐγώ*. Pl. 869. Eur. Her. 931. et ad Prom. 338. *αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεάν ἐμοὶ | δώσειν Δί'*.

691. *δυσθέατα — πήματα*] Cf. Aj. 1004. *ὦ δυσθέατον ὄμμα. λύματα* delet Both. Cf. Aj. 667. Hel. 1271.

692. *ἀμφάκει κέντρον*] Cf. Oed. R. 809. *διπλοῖς κέντροισι*.

693. *ψύχειν*] *ψήχειν* Legrand. Qu. *ψύξειν* aut *χρῶσειν*. Cf. 567. *χρῶσει τις αὐτὸν μετὰ τάλαιναν οἰστρος*.

694. *ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα*] Ita Ag. 410. *ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα*. 1488. *ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ*. 1125. *ἄ ἄ ἰδοὺ ἰδοὺ*. Cf. ad Ag. 1156.

695. *ἔσιδοῦσα* Elmsl. *πρᾶξιν*] Fortunam. Cf. Soph. Aj. 790. *Αἴαντος — πρᾶξιν*. 792. *οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν*. Tr. 152. *τὴν αὐτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν*. 294. *ἀνδρὸς εὐτυχῆ | κλύουσα πρᾶξιν τήνδε*. 879. Ant. 1305. *κακὰς πράξεις*. Herod. III. 65. *ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἔωντοῦ πρῆξιν*.

696. *προῦργον στενάξεις* V. D. in Class. Journ. I. 34. ex Hesychio. Cf. Suppl. 1045. *πολέμους — προφοβοῦμαι*. Confer *προστένειν* Ag. 253. *φόβον πλέα*] Cf. Eur. Med. 258. *γυνὴ γὰρ τὰλλα μὲν φόβον πλέα, | κακὴ δ' ἐς ἀλήην*.

698. *τοι* pro *τι* Valck. ad Phoen. 455. Cf. 39. *τὸ ξυγγενές τοι* (τι L. solenni errore) *δεινὸν* etc. *τοῖς νοσοῦσι —*] Cf. Q. Curt. IV. 10. *'saepe calamitatis solatium est nosse sortem suam.'*

699. *τορῶς*] Cf. Ag. 616. *τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν.*
 700. Cf. Eur. Bacch. 130. *παρὰ δὲ μαινόμενοι Σάτυροι ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς. χρεῖαν*] Anglice request.
 703. *ἀνθίσταται*] Corr. *ἀνθάπτεται.* Pro σοὶ leg. σοῦ aut σου.
 705. *τοὺς ἐμὸν λόγους θυμῷ βάλ'*] Cf. Soph. Oed. R. 975. *μή νυν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς.* Herod. VII. 51. I. 84. VIII. 68. Hom. II. ο'. 566. *σὸν δ'*] *σύ τ'* Blomf. Elmsl. Cf. Prom. 669. Pers. 828. Eum. 89. Phil. 1261.
 706. *θυμῷ βάλε*] I. e. ἐς θυμὸν. Sic Sept. 1048. *χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.* Qu. *θυμῷ 'μβάλ'.* Apud Homerum ἐν *θυμῷ βάλλειν.* Qu. *ὡς τέρμ' ἐκμάθῃς τῆς σῆς* (vel ταύτης) *ὁδοῦ.*
 707. *ἤλιον — ἀντολάς*] Pluralis ut *δυσμαλ ἤλιον* dicitur.
 708. *ἀνηρότους γύας*] Cf. Av. 230. *εὐσπόρους γύας.* Phoen. 648. *χλοηφόρους βαθυσπόρους γύας.* 668.
 709. *Σκύνθας — νομάδας*] Cf. Arist. Av. 941. *νομάδεςοι — Σκύνθαις.* Aeschin. II. 82. *ἐκ τῶν νομάδων Σκυνθῶν — γένος ὄν.* οὐ πλεκτίας *στέγας* —] Cf. Hor. Carm. III. 24. 9. 'campestres melius Scythae, quorum plaustra vagas rite trahunt domos.'
 711. *ἐξηρτυμένοι* Seld. prob. Blomf., coll. Herod. VII. 147. *τοῖσι τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι (ἐξηρτημένοι aliquot mss.) καὶ σίτω.* Thuc. VI. 17. *ὄπλοις ἐξήρτυται (ἐξήρτηται al.).* Recte. Post *ἐξηρτημένοι* requireretur accusativus *τόξα.* Cf. e. g. Eccles. 494. *πάγωνας ἐξηρτημένας.* Aeschin. p. 77. *ἐξηρτημένος ἐπιστολάς.* Hor. Sat. I. 6. 74. 'laevo suspensi loculos tabulamque lacerto.' *ἐκηβόλους* —] Cf. Soph. Oed. R. 3. *ἰκτηροῖς κλάδοισιν ἐξεστειμένοι.*
 712. *ἀλιστόνοις γ' ὑπὸ —* Elmsl. Well. *ἀλλὰ γυῖ' ἀλιστόνοις* Herm. Reisig. Fort. *ἀλλὰ γυῖ'* (vel *κῶλ'*) *ἀλιστόνοις — ἀλιστόνοις — ἀχλιαῖσιν*] Cf. Soph. Aj. 675. *στένοντα πορθμόν.* Ant. 1145. *στονόεντα πορθμόν.* Hom. Od. μ'. 97. *ἀγάστονος Ἀμφιπόρτη.* Eur. Herc. 816. *πόντος — κύμασι στένων λάβρωσ.* *πόδας χρομπιουσα*] Cf. Eur. Hel. 533. *πόδας* glossema ad *γυῖ'* esse suspicor. *χρομπιουσα*] I. q. *χρομπιόμην* (Eum. 176. *οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρομπιόμην πρέπει*). Corruptum est Eur. Hel. 526. *παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς πόδα (πέδον?) χρομπιόμηνος εἰναλλῶ κώπᾳ.* 711. Cf. Cho. 161. *Σκυνθικά τ' ἐν χερσὶν — βέλη 'πιπάλλων Ἄρηι.*
 713. *ἐκπερᾶν*] *ἐκπέρα* malit Elmsl.
 714. *λαιᾶς δὲ χειρὸς*] Cf. Theopomp. apud schol. Pind. Ol. XIII. 32. *εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς.* Soph. El. 900.
 715. *Χάλυβες*] *Χάλυβοι* malit Elmsleius ad Her. 162., si quid mutandum sit. Cf. Eur. Alc. 980. *καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεις σὸν βίᾳ σίδαρον.*
 716. *πρόσπλαστοι*] *πρόσπλατοι* Elmsl. Cf. ἄπλατος Aj. 256. Herc. F. 399.
 717. *ἤξεις δ' ὕβριστήν* —] Cf. Timocl. com. III. 602. *τόν τ' ἰχθυόρονον ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα, | δεσ ἠπίας φωναῖσιν etc.*

719. πρὸς αὐτὸν Καύκασον] Cf. 729. ἐπ' αὐταῖς — πύλαις.
 720. ἐκφυσᾶ μένος] Cf. Aj. 1413. θερμοὶ | σύργγες ἄνω φυ-
 σῶσι μέλαν | μένος.
 721. αὐτῶν] Qu. ἄκρων.
 722. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον] Cf. 2. Σκύθην ἐς ὅμιον
 (ἤκομεν).
 724. στυγάνωρ'] Cf. φιλάνωρ, πειθάνωρ (πεισ.?), etc.
 726. Πόντου (sic) Reisig. Recte.
 728. καὶ μάλ' ἀσμένως] V. Elmsl. ad Her. 387.
 729. ἐπ' αὐταῖς — πύλαις] Cf. 719. πρὸς αὐτὸν Καύκασον.
 730. θραυσπλάγχχως] Confer μεγαλόσπλαγχχος Eur. Med. 108.
 ἀσπλαγχχος Soph. Aj. 472. ἀφοβόσπλαγχχος Arist. Ran. 498.
 731. Μαιωτικόν] Qu. Μαιώτιδα vel Μαιωτικήν. Cf. ad Soph.
 Tr. 101.
 732. λόγος μέγας —] Cf. Soph. Aj. 226. ἀγγελίαν — τὰν ὁ
 μέγας μῦθος ἀέξει. 142. μεγάλοι θόρυβοι. 174. ὦ μεγάλα φάτις.
 733. Βόσπορος δ'] Βόσπορός τ' Rob. Elmsl. Recte.
 736. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς] Cf. Hipp. 80. τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν
 ἐς τὰ πανθ' ὁμῶς. Ran. 968. δεινὸς ἐς τὰ πάντα. Pl. 273.
 737. τῆδε — μυθῆναι] Cf. Suppl. 295. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα
 μυθῆναι βροσιῶ;
 738. ἐπέρωπεν] ὑπέρωραπεν V. D. in Class. Journ. I. 34. Prae-
 stat ἐπέρωραπεν. Cf. Eum. 26. καταρράνας μόρον. Eur. Alc. 552.
 ὑπορράπτεις λόγους. Hom. Od. π'. 423. κακὰ δράπτειν. Lege ἐπέ-
 σκηπεν, aut ἐνέσκηπεν.
 743. κἀναμυχθίζει] Malim κἀναμυχθίζεις. Cf. Fr. 348. μυχθί-
 ζειν. ad Sept. 160. Anthol. VII. p. 612. καὶ σιμὰ σεσηρῶς | μυχθί-
 ζεις. Rhés. 789. κλύω — μυχθισμὸν νεκρῶν. Post κἀναμυχθίζει
 interrogandum. τί που —;] οὐ δ' ἂν Rob. Imo τί οὖν —;
 Ineptum hic est που.
 745. Cf. 819. εἰ μὲν τι τῆδε λοιπόν.
 746. πέλαγος — δύης] Cf. Pers. 433. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος
 ἔρωγεν μέγα. Suppl. 470. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπο-
 ρον. Prom. 1015. Eur. Suppl. 824. ἴδετε κακῶν πέλαγος. Herc.
 1088. κακῶν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες. Hipp. 822. κακῶν —
 πέλαγος εἰσορῶ.
 747. τί δῆτ' —;] Cf. Soph. Oed. R. 1159. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ
 τοῦδε τοῦ φόβου σ' — ἐξελευσάμην; 1002. Arist. Lys. 181. τί δῆτα
 ταῦτ' οὐχ — ξυνωμόσαμεν —. 905. Vesp. 213. τί — κέρδος;]
 Cf. Eur. Med. 145. τί δέ μοι ζῆν ἐτι κέρδος; 794. τί μοι ζῆν
 κέρδος; Alc. 960.
 748. ἔρωπ'. — πέτρας] Cf. Eur. Iph. T. 1395. ὡς — κατὰ
 στύφλου πέτρας | ῥήψωμεν (αὐτούς). Bacch. 1137. ὑπὸ στύφλοις

πέτρας. Soph. Ant. 250. στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος. στύφλου πέτρας] Cf. Pers. 306. Eur. Bacch. 1135. ὑπὸ στύφλοις πέτρας.

749. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. δπως — ἀπηλλάγη] Cf. Cho. 194. δπως δίφροντις οὔσα μὴ 'κινυσομήνη. Soph. El. 134. Oed. R. 1389. 1391. Eur. Hipp. 643. Arist. Pac. 135.

πέδω σκήψασα] Cf. Sept. 429. τὴν Διὸς ἔριν πέδω σκήψασαν.

752. δυσπετῶς — φέροις] Cf. Soph. Fr. 521, 1. χρεῶν | τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν. Phil. 872.

756. αἰχμάζειν] ἠδοναῖς χაίρειν aut potius ἐν δόμοις παίζειν F. G. Schmidt. Schol: ἀφανίζειν (θαμίζειν Schmidt). Gl. Med. οἰκουρεῖν. Qu. ἔνδον ἐκχεῖν τὸν πατρῶον ἄλβον οὐδέ σφ' αὐξάνειν.

757. ἐστίν] Imo ἔστιν.

758. ΠΡ. ἦδοι' ἄν — ΙΩ. πῶς δ' οὐκ — Dawes.

760. ὡς τοίνυν ὄντων —] Cf. Soph. Aj. 981. ὡς ᾧδ' ἐχόντων — πάρα στενάζειν. 904. ὡς ᾧδε τοῦδ' ἐχοντος αἰάζειν πάρα. 281. ὡς ᾧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρῆ. Ag. 1364. ὡς ᾧδ' ἐχόντων — χαίροι' ἄν. Pers. 170. πρὸς τὰδ' ὡς οὔτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι — γένεσθε.

762. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ —] Cf. 921. Ag. 836. Soph. Aj. 1132. Oed. C. 930. 1356. Timocl. com. III. 593. Philem. com. IV. 50. Babr. Fab. 56, 9.

763. ποίω τροπῶ; —] Cf. 196. δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

764. γαμεῖ —] Cf. Eur. Med. 623. ἴσως — γαμεῖς τοιοῦτον ὄστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον. ἀσχαλῆ] Imo ἀσχαλεῖ, ab ἀσχάλλω. Et sic Herwerden Dind. Cf. ad 161. 243. Soph. Oed. R. 937. Eur. Iph. A. 920. ἀσχαλᾶν τοῖς κακοῖσι. Or. 783. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον. Eur. Fr. 285, 10. ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλοι πεσών. Herod. III. 152. ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε. IX. 177. ἤσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. Jure futurum requiri admonet Herwerden.

766. τί δ' ὄντων';] Cf. Soph. Oed. R. 1056. τί δ' ὄντων' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς etc. οὐ γὰρ ἐρητὸν αὐδᾶσθαι τάδε] Qu. οὐ γὰρ θεμιτὸν (Br. Weil.) —, vel οὐ γὰρ δοιον —, vel οὐ θέμις γάρ. Ex glossemate opinor, irrepit ἐρητὸν, aut ex praecedenti versu huc illatum est. Tentabam praeterea οὐ γὰρ ἐρητὰ γ' αὐδᾶσθαι τάδε. Sed cf. Arist. Av. 1715. κάλλος οὐ φατὸν λέγειν. Orph. Arg. 1731. δεινὸς ὄφρις, θνητοῖς ὀλοὸν τέρας οὐ φατὸν εἰπεῖν. Sic εὐβατος περᾶν Prom. 718.

770. πλήν (ν ab corr.) ἐγὼ γ' (acc. supr. ω eras.) ἄν ἐκ δεσμῶν λυθῆς M. λυθῶ apographa. πρὶν γ' ἄν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγὼ Br. πλήν ἐγὼ γ' ὅταν δεσμῶν λυθῆς (aut λυθῶ) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 238. Herm. Madvig. (λυθῆς etiam Porson.) πλήν ἐάν ἐγὼ 'κ — Dind. Qu. πρὶν ἄν ἐγὼ γε τῶν δεσμῶν λυθῶ, vel πλήν ὅταν γ' ἐγὼ δεσμῶν λυθῶ, vel πλήν ἐάν γ' —, vel πρὶν γ' ἄν ἐκ πεδῶν (gl. δεσμῶν?) λυθῆς ἐγὼ —, vel πρὶν γ' ἄν ἐκλυθῆς

(ἐκλυθῶ) δεσμῶν ἐγὼ —, vel πρὶν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγὼ, vel πρὶν γ' ἂν τῶνδε τῶν δεσμῶν λυθῶ. Cf. 510. τῶνδ' ὅσ' ἐκ δεσμῶν ἔτι | λυθέντα. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. 1006. λύσαι με δεσμῶν τῶνδε. 326. 339. et ad 481.

771. Qu. ὁ λύσων ἐστί σ', vel τίς οὖν σ' ὁ λύσων —. V. Elmsl. ad Her. 52.

774. τρίτος γε —] Sic Ag. 1605. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ | ξυνεξελαύνει.

776. καὶ μὴδ'] καὶ μὴ τι malit Blomf. Lege καὶ μὴ γε. Et sic Elmsl. ad Oed. C. 1432., coll. Eur. Ion. 361. El. 976. Soloeca videtur vulgata.

777. μὴ μοι προτείνων κέρδος —] Cf. Eur. Fr. 131. μὴ μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγον (ἐκκάλει?) δάκρυ. Bacch. 238. τελετὰς προτείνων εὐλοῦς νεάνισιν. Antiph. de caed. Herod. § 50. ἐλευθερίαν προτείναντας — πείσαι. Plat. Phaed. 388 C. σὺ ἐμοὶ λόγους προτείνων ἐν βιβλίῳ τὴν τε Ἀττικὴν φαίνει περιάξειν ἅπασαν καὶ δποι ἂν ἄλλοσε βούλη.

778. Cf. 867. Eur. Ion. 579. θάτερον νοσῶν δυοῖν. Andr. 383. δυοῖν ἀνάγκη θατέρω λπεῖν βιον.

779. Scribe ποιοῖν; πρόδειξον —. Et sic Br. Blomf.

780. ἐλοῦ γὰρ ἦ —] Lege ἐλοῦ γὰρ εἰ —. Cf. ad Cho. 890. Soph. Ant. 1217. Oed. C. 80. Eur. Or. 50. Elmsl. ad Med. 480.

781. Subjunctivus est φράσω.

782. τοῦτων] τοῦτοιιν Wecklein. Cf. ad 350.

783. ἀτιμάσης λόγον Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 239., coll. Soph. Oed. C. 49. μὴ μ' ἀτιμάσης — ὣν σε προστρέπω φράσαι. 1273. 1278. Oed. R. 789. et Sept. 1024. ἀτιμον ἐκφορᾶς. Idem conj. Blomf.

786. οὐκ ἐναντιώσομαι | τὸ μὴ οὐ —] Cf. 918.

787. τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν] Qu. μὴ οὐ σοι —. Cf. 627. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν.

789. ἦν ἐγγράφον —] Cf. Soph. Phil. 1325. καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφον φρενῶν ἔσω. Eur. Fr. 506, 2. δοκεῖτε — ἐν Διὸς πτυχαῖς δέλτου γράφειν τιν' αὐτά.

790. ἠπείρων] ἠπείροιιν (Asiae Europaeque) Herw. Weckl. Cf. Pers. et Soph. Fr. 760. Eur. Ion. 1590. ἠπείροιιν δυοῖν — Ἀσιᾶδος τε γῆς | Εὐρωπίας τε. Soph. Fr. 796 N. ἐδοξάτην μοι τῶ δ' ἠπείρω μολεῖν.

791. ἀντολᾶς —] Cf. 707. ἠλίον πρὸς ἀντολᾶς. ἠλιοστιβεῖς] Contra Sept. 859. τὰν ἀσιτιβῆ Ἀπόλλωνι γὰν ἀνάλιον.

792. ἔς τ' ἂν ἐξίκη] Qu. ἔως ἂν ἐξίκη. Cf. 810. ἔως ἂν ἐξίκη etc. πόντον περῶσα —] Cf. Cratin. II. 136. κἀνθ' ἐπὶ τέρατα γῆς ἤξει καὶ Κίσιθηνος δρος ὄψει. Ubi Polydectes Perseum alloquitur, viam ad Gorgonas indicans. πόντον — φλοῖσπον] Cf. Soph. Fr. 380, 3.

795. Cf. Eum. 275. *δελτογράφω — φρένι.*

796. *ὡς οὐδ' —*] Similiter Fr. 170, 2. *ὡς οὔτε πέμφιξ ἡλίον προσδέσκειται | οὔτ' ἀστερωπὸν δμμα Λητώας κόρης.*

797. *ἢ νύκτερος μήνη]* I. e. luna. Cf. Phocyl. 68. *οὐ φθονέει μήνη πολὺν κρείσσοσιν ἡλίον ἀγλαῖς.* Quint. Cal. I. 136. *ἀλλήκιον ἄντυγι μήνης.* Phot. p. 266, 24. *μήνη: σελήνη.*

798. *κατάπτεροι]* Malim *ὑπόπτεροι.* Sed. cf. Eur. Orest. 176. *μόλε κατάπτερος.*

801. *τοιούτον ἐν σοι conj.* Elmsl., qui rarissime apud Tragicos occurrere τοιοῦτο et τοσοῦτο monuit. *φρούριον]* φροῖμιον Wakef. S. C. § 40. coll. 741. Both.

803. *ἀκραγεῖς mire explicat* Meinek. Fr. Com. III. 452., laudata Hesychii glossa, *Ἀκραγές: δυσχερές, σκληρόν, δξύχολον.* Cf. Pind. Fr. 73. *μεγάλας θεοῦ κύων.* Alex. com. III. 452. *Ἥφαίστου κύνες.* Eubul. III. 242. (Utrumque in parodia.) Hygin. Fab. 19. *'Harpyias, quae Iovis canes esse dicuntur.'*

804. *τόν τε μουνῶπα στρατὸν — ἱποβάμονα]* Cf. Soph. Tr. 1095. *διφῶ τ' ἄμικτον ἱποβάμονα στρατὸν | θηρῶν etc.*

805. *οἰκοῦσιν]* Qu. *ναίουσιν.* Cf. 807.

807. *γῆν]* γῆς conj. Elmsl., coll. 1. *χθονός — τηλουρόν — πέδον.* 418. *γᾶς ἔσχατον τόπον.* 846. Qu. *τηλουροῦ δὲ γῆς.*

808. *οἱ πρὸς ἡλίον ναίουσι πηγαῖς]* Cf. Soph. Fr. 655. *νυκτός τε πηγάς οὐρανοῦ τ' ἀναπτυχάς.*

811. *ψελλόν]* Cf. Arist. Fr. 963 Bl. *ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ | τὴν ἄρκτον ἄρκτον, etc.* *καταβασμόν]* Imo *καταβαθμόν.*

812. *ἴησι σεπτόν]* Qu. *ἴησιν ἀγρόν.*

814. *τήν]* Qu. *τινα.* *μακράν]* Vitii suspectum.

817. *ἐπαναδίπλαζε]* Cf. Eum. 1014. *χαίρετε χαίρετε δ' αὐθις, ἐπιδιπλοῖζω (ἔπος διπλοῖζω Dind.).* Ag. 835. *διπλοῖζει.* Soph. Aj. 268. *τό τοι διπλάζον μείζον κακόν.* Qu. *ἐπαναδίπλοϊζε.*

818. *σχολή — πλείων]* Cf. Xen. Mem. I. 6. 9. *ποτέρω [ῆ] πλείων σχολή τούτων ἐπιμελεῖσθαι.*

819. Cf. 745. *ἢ γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς;*

820. *πολυφθόρου πλάνης]* Cf. 633. *τάς πολυφθόρους τύχας.* Soph. Fr. 499, 5. *οἱ πολυφθόροι (sc. ποντοναῦται).* Eur. Fr. 636, 2. *νομάδα κυματόφθορον | ἀλμυροῦ.* Redde vagrant.

822. *πάγκλαυτον ἑξαμᾶ θέρος]* Cf. Ag. 1655. *ἑξαμῆσαι — δύστηνον θέρος.* Eur. Bacch. 1314. *κᾶξαμῆσα κάλλιστον θέρος.* Eur. Fr. 419, 4. *ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.* Arist. Eq. 392. *τάλλοττον ἀμῶν θέρος.* ἄτης] ἄτην temere Naber. Cf. Suppl. 470. *ἄτης ἄβυσσον πέλαγος.* Sept. 601. *ἄτης ἄρουραν.*

823. *τάπιτῖμα]* Cf. Sept. 1021. Eur. Hec. 1086. *δράσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τάπιτῖμα.* Soph. El. 1382. Herod. IV. 80.

825. *ὑπερφρονήσας —]* Cf. Nub. 226. *περιφρονῶ τὸν ἥλιον.*

826. Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε] Cf. Arist. Nub. 413. ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσεται. ἄλβον ἐκχέη] Cf. Soph. El. 1291. πατρῶαν κτήσιν Αἰγισθοῦς δόμων | ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ.

827. ὄχλον] Cf. Arist. Eccl. 745. λόγων] λέγων legi posse monet Abresch., coll. Pers. 513. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων | κακῶν.

828. Cf. Sept. 528. τύμβον κατ' αὐτὸν διογενοῦς Ἀμφίονος. Fr. 24. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλοῦ Λίχα. Soph. El. 720.

829. ἤλθε] Qu. ἤξει. γάπεδα Pors. (ad Orest. 324.) Blomf. πρὸς Μολοσσὰ δάπεδά τε tentat Elmsleius. Qu. πρὸς δάπεδα Μολοσσικά. Prima in δάπεδον brevis est in Homero et alibi, credo, semper. V. Porson. ad Orest. 324. Sed cf. ad Cho. 797.

831. μαντεῖα θᾶκος τ'] Cf. Soph. Ant. 999. εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκοπὸν | ἴζων.

833. λαμπρῶς] Cf. Cho. 810. λαμπρὸς τ' ἰδεῖν. Eum. 797. λαμπρὰ μαρτύρια. Thuc. II. 7. λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν. VIII. 67. λαμπρῶς ἐλέγετο (schol. φανερῶς).

835. μέλλουσ' ἔσεσθαι, (τῶνδε προσσαίνει σέ τι;) Ald. Rob. Erf. ad Soph. Aj. 191. ἔσεσθε, τῶνδ' εἰ σαίνει σέ τι conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Qu. μέλλουσ' ἔσεσθαι τῶνδε προσσαίνει σέ τι; προσσαίνει] Cf. Ag. 1665. φῶτα προσσαίνει κακόν. Eur. Hipp. 866. καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης — προσσαίνουσί με.

836. οἰστρηόσασα] Qu. οἰστρηθεῖσα. Cf. Eur. Iph. A. 77. ὁ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρηόσας (-θεῖς?) μόνος etc. τὴν παρακτίαν κέλευθον] Cf. Phrynich. Fr. 5, 3. παράκτιον πλάκα.

837. ἤξας] Leg. ἤξει. Cf. 717.

840. Ἰόνιος] Corripi primam syllabam in hoc metro monuit Elmsleius ad Iph. T. 824.

845. ἐς ταυτὸν ἐλθῶν] Qu. ἐς ταῦτ' ἀνελθῶν. τῶν πάλαι] Qu. τῶν πάρος, 'of my former narrative'. Cf. Suppl. 532.

846. ἐσχάτη] Malim ἐσχάτης.

848. τίθησιν ἔμφρονα] Qu. τίθησ' ἐγκύμονα, quod suggerit etiam Elmsleius, qui tamen in prox. v. ἐπαφῶν — potius interpolatum censet. Ita etiam Madvig.

849. καὶ θιγῶν] Qu. θιγγάνων aut προσθιγῶν. ἐπαφῶν] Contrectans. Cf. Trag. adesp. 382, 7. ὁ δὲ λαβῶν χερὶ | ἔγνω 'παφήσας εἰπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε. Nonn. Dionys. III. ἐνθ' Ἐπαφον Διὶ τίτεται, ἀκηρασίων δι κλόπων | Ἰναχίης δαμάλης ἐπαφήσατο θεῖος ἀκοίτης | χερσὶν ἐρωμανέεσσι, etc. Suppl. 318. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χερὶ φατύει γόνον. Suppl. 18. ἐξ ἐπαφῆς καὶ ἐπιπνοίας Διός.

850. τῶν Διὸς γεννημάτων] τῶν Διὸς γέννημ' ἀφῶν sagaciter Wieseler. recepit Dind. τῶν Διὸς θιγγμάτων Scal. prob. Valck. ad Phoen. 639. et V. D. in Class. Journ. I. 35. Hesych. θιγγμάτων

μασμάτων. Latet mendum. Qu. φιλημάτων. (Cf. Soph. Fr. 482. τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος.) Vel προσθιγμάτων.

851. τέξεις] τέξει Burges. ad Tro. p. 189 C. καρπώσεται — χθόνα] Cf. Suppl. 253. γένος Πελασγῶν τήνδε καρπούται χθόνα.

852. πλατύρρους Νεῖλος] Cf. Fr. 304, 2. Νεῖλος ἐνθ' ἐπτάρρους etc. Timocl. com. III. 602. ἰχθυόρρους.

853. πεντηκοντάπαις apogr. πεντηκοντόπαις M. et Eust. p. 37, 22. Quae vera scriptura videtur. Cf. Suppl. 320 ἀδελφός — πεντηκοντάπαις.

856 sq. Cf. Eur. Andr. 1141. οἱ δ' ὄπωρ πελειάδες | ἱέρακ' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώπιαν.

858. θηρεύοντες] θηρεύοντες cod. Reg. 2785. Vauv. prob. Elmsl. (ut vid.). Apitz. ad Soph. Aj. 169. Recte, opinor. Cf. Eur. Hel. 314. ὁ θηρεύων γάμους. 858.

859. φθόνον —] φορᾶν — (impetum corporum coercebit) Madvig. Cf. 584. μηδέ μοι φθονήσης εὐγμάτων. Pro ξει fort. θήσει.

860. λέξεται θηλυκτόνος V. D. in Class. Journ. I. 35., coll. Herc. 582. καλλίνικος λέξομαι. Phot. λέξεται: λεχθήσεται. θηλυκτόνον | ἄρεος δαμέντα conj. V. D. in Class. Journ. VI. 343. Cf. Soph. Aj. 252. πεφόβημαι λιθόλευστον ἄρη. Ag. 1528. ξιφοδηλήτω θανάτω.

861. δαμέντα unus Butleri codex. δαμέντας Pauw. Blomf. Haeret Elmsleius. Qu. δαμέντας. ἄρει] Qu. μόρω. Cf. Suppl. 987. δορικανεῖ — μόρω θανών. Sed 987. Aj. 254. λιθόλευστον ἄρη.

863. δέθηκτον —] Cf. Cho. 1011. ὡς ἔβαπεν Αἰγίσθου ξίφος. Eur. Phoen. 1571. φάσγανον εἰσω σαρκὸς ἔβαπεν. Orest. 285. μή τῆς τεκούσης εἰς σφαγὰς ὄσαι ξίφος. Soph. Aj. 95. ἔβαντας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῶ; Fr. 717. Dion. Ant. Rom. V. 15. ἐς τὰς πλευρὰς βάπας τὴν αἰχμὴν. Polyæn. VIII. 48. τὸ ξίφος καθείσα διὰ τῆς σφαγῆς. Virg. Aen. XII. 357. 'alte fulgentem tinguunt jugulo (mucronem)'.

864. τοιάδ' —] Cf. Eur. Hipp. 528. μή μοι ποτε σὺν κακῷ φανείης | μηδ' ἄρονθμος ἔλθοις (Ἔρωσ). Alc. 997. μή μοι, πότνια, μείζων ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ. Soph. Trach. 303.

865. ἕμερος θέλξει] Qu. ἕμερος θάλπει. Cf. 649. Ζεὺς γὰρ ἕμερον βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. 592. ἢ Διὸς θάλπει κέαρ | ἔρωτι. θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σύνευνον] Cf. ad 236. Ag. 16. φόβος παραστατεῖ | τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν (συγκλήξην?) ὑπνω.

866. Cf. Sept. 715. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

867. δυοῖν δὲ θάτερον —] Cf. Dem. de Cor. 139. δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ — ἢ —.

868. κλύειν ἀναλκίς] Cf. Eum. 430. κλύειν δίκαιος (δικαίως vulg.) μᾶλλον ἢ προᾶξαι θέλεις.

869. βασιλικόν γ' ἔξει γένος Burges. ad Tro. p. 189 C. (βασιλειον ἔξει Ald.). Hunc versum mendosum et fortasse spurium esse arbitratur Burges l. l., quia in veterem Atticam linguam peccat: *τέξομαι* enim dici, non *τέξω*.

870. μακροῦ λόγου δεῖ —] Longum est. Similiter fere Herod. V. 38. *ἔδεε γὰρ δὴ συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι*. Cf. Pers. 713. *πάντα — ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ* (al. *χρόνῳ*). et ad Soph. Oed. C. 620. Fr. 731.

875. *δπως τε χῶπη*] Cf. Eur. Fr. 902, 7. *πῆ (τίς?) τε συνέστη (κόσμος φύσεως) | καὶ δπη καὶ δπως*. Dion. Chrys. 76. p. 445. *εἰπέ δπη τε καὶ δπως ἔχει*.

876. *σύ τ'*] Imo *σὺ δ'* —.

877. *σφακέλω*] Cf. 1045. Hipp. 1353. *κατὰ δ' ἐγκέφαλον πηδᾶ σφάκελος*. Qu. *φρενοπλήγες*.

878. Cf. Soph. Tr. 1082. *ἔθαλψεν ἄτης (ἔθαλψέ μ' αὖτις) σπασμὸς ἀρτίως, δδ' αὖ | διῆξε πλευρῶν*.

880. *ἄρδις — ἄπυρος*] "Telum igni non admotum, sine igne factum" intelligit Schutz. Cf. Sept. 942. *ὁ πόνητος ξείνος ἐκ πυρός συθείς*. Etiam Cho. 493. *πέδαις ἀχαλκείοις*. Sept. 64. *κύμα χειροσαῖον στρατοῦ*. Fr. 298, 4. *ἄπτεροι πελειάδες*. Soph. Oed. R. *ἀχαλκος ἀσπίδων (Ἄρης)*. Eur. Or. 620. *ἀνηφαίστω πυρὶ*.

881. *κραδία* —] Cf. Cho. 167. 1024. Suppl. 765. Qu. *φρένας αἰκίζει*.

882. *ἐλίγδην*] *Formatum ut σύρδην, φύρδην, ἄρδην. τροχοδινεῖται*] Cf. v. *στροφοδινεῖσθαι* Ag. 51.

883. *ἔξω δὲ δρόμον φέρομαι*] Cf. Eur. Bacch. 853. *ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν*. Cho. 1022. *δρόμου | ἐξωτέρω (ἔξω τανῦν?) φέρονσι* etc. 514. Ag. 1245. *τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω*.

884. *γλώσσης ἀκρατής*] I. e. *μὴ κρατῶν*. Cf. Ran. 838. *ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα*. Eur. Hel. 1388. *κρατοῦντα στόματος*. Soph. El. 1175. Monost. 80. *γλώσσης πειρῶ κρατεῖν. λύσσης πνεύματι μάργῳ*] Qu. — *λάβρω*. Cf. Pers. 110. *θαλάσσης πολιομομένης πνεύματι λάβρω*.

885. *παίονο*] *Lege παίονο*'. Cf. 926. *παίονας δὲ τῶδε πρὸς κακῶ μαθήσεται* etc. Idem error in Xen. Anab. IV. 2. 3. *ἐκκλίνδουν — λίθους, οἱ φερόμενοι πρὸς τὰς πέτρας παίοντες (παίοντες Schneid.) διεσφενδονῶντο*. Et sic Schmidt. Anal. p. 66., coll. Arist. Probl. 3, 31. *ἡ γλῶττα σφαλλομένη πταίει καὶ οὐ δύναται τὴν λέξιν διαρθροῦν. θολεροὶ* —] Cf. Eur. Hec. 115. *πολλῆς δ' ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων*. Suppl. 222.

887. *ἡ σοφὸς* —] Cf. Vesp. 724. *ἦπου σοφὸς ἦν (ἡ σοφὸς, ἡ σοφὸς conj. Elmsl. qu. ἡ πάνσοφος) ὅστις ἐφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, | οὐκ ἂν δικάσαις*.

888. *ἐβάστασε*] Cf. Arist. Th. 437.

889. *διεμυθολόγησεν*] Cf. Plat. Apol. 39 E. Phaed. 70 B. et *καταλεπτολογεῖν* Ran. 828. *διαλεπτολογεῖσθαι* Nub. 1496.

890. *τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν*] Cf. Sept. 425. Eur. Fr. 213. *κῆδος καθ' αὐτὸν τὸν σοφὸν κτᾶσθαι χρεῶν*.

893. *ἐραστεῦσαι*] Nusquam alibi apud tragicos legitur hoc verbum. *Ἄν ἐρασθῆναι scripsit poeta?*

895. (*τελεσφόροι*) *μοῖραι* supplet V. D. in Class. Journ. I. 35. coll. Bacch. 92. *ἀνίκα μοῖραι τέλεσαν*. Leg. ὦ πότνια *Μοῖραι*. *εὐνάτειραν*] Cf. Pers. 157.

897. *πλαθεῖην γαμέτα*] Cf. Eur. Andr. 25. *πλαθεῖς Ἀχιλλέως παιδί*. Soph. Oed. R. 1100. Tr. 17. Phil. 677.

898. *ἀστεργάνορα*] Cf. 724. *στρατὸν — στυγάνορ*'.

899. *γάμῳ δαπτομέναν*] Qu. γε *διωκομένην*.

900. *ἀλατείαις*] Ab *ἀλητεύω*.

901. Haec ita constituit Elmsleius, *ἐμοὶ διότι μὲν δμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος, οὐδὲ δέδια· μηδὲ κρείσσων θεῶν ἔρωσ ἀφυκτον ὄμμ' — — προσδράκοι με*. Qui haec in stropham et antistrophum distribuenda esse arbitratur. *δτι*] Qu. *ἴδι*.

903. *θεῶν om.* Musgr. Blomf. *προσδράκοι με libri. προσδράκη με Rob. προσδέροικτό μ' Burn. Blomf. προσδράκοι με Salvin. Elmsl. προσδρακεῖν legitur Eum. 167. Fort. προσβάλοι μοι*.

904. *ἀπόλεμος — πόλεμος*] Cf. Eur. Herc. 1133. *ἀπόλεμον, ὦ παῖ, πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις*. *ἄπορα πόριμος*] Sic *φύξιμος accusativum regit*.

905. *οὐδ' ἔχω —*] Cf. Cho. 84. *οὐδ' ἔχω τί φῶ*. Soph. Tr. 991. *οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων*. Aj. 794. *ὥστε μ' ὀδίνειν τί φῆς. τίς ἂν γενοίμαν*] *Legē τί ἂν γενοίμαν*. Cf. Soph. 156. 297. Eum. 789. Thuc. II. 52. *οὐκ ἔχοντες ὃ τι γένωνται*.

907. *αὐθάδη φρονῶν*] Cf. Pers. 782. *φρονεῖ νέα*. Soph. Fr. 62. *τοῖς φρονοῦσι σῶφρονα*. Aj. 594. *μῶρα μοι δοκεῖς φρονεῖν*.

908. *ὄλον*] *τοῖον* Rob. prob. Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. 240. (coll. 920. Aj. 560 f. Hec. 905 f.) Blomf. Cf. ad Soph. El. 1035. Pflugk. ad Hel. 74.

910. Cf. Tro. 1321. *ἄιστον οἴκων ἐμῶν με θήσει*.

911. *τότ' ἤδη*] Cf. Arist. Pl. 694.

915. *ἐγὼ τὰδ' οἶδα*] Qu. *ἐγὼ δέ γ' οἶδα*. *πρὸς ταῦτά νυν* Blom. Elmsl. Recte.

916. *τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός*] Cf. Pers. 755. *τοξουλκῶ λήματι πιστούς*. Soph. Oed. C. 1031. *ἀλλ' ἔσθ' ὅτι σὺ πιστὸς ἂν ἔδρας τάδε*.

917. *τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνον*] *τινάσσων χεῖρὶ πυρπνόν* tacite Pors. ad Hec. 1125. Blomf. *τινάσσων πυρπνόν χεροῖν* Weil.

918. οὐδὲν γὰρ —] Cf. Ag. 1170. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ (l. τὸ μὴ οὐ) πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ πετρωθεὶς πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. Menand. IV. 233. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς τῶνδ' ἐπήρκεσεν μόρον (αὐτῶν — χρόνος vulg.). τὸ μὴ Blomf. τὸ μὴ οὐ Elmsl. Dind. Cf. ad 787. 1056. et ad Soph. Trach. 90. Fallitur Elmsleius, qui utramque scripturam τὸ μὴ et τὸ μὴ οὐ aequae probam esse statuat. ταῦτ' ἐπαρκέσει] Qu. ταῦτά γ' ἀρκέσει. Cf. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσοι | τὸ μὴ οὐ — θανεῖν.

919. πεσεῖν — πτώματ'] Cf. Soph. Ant. 1046. πίπτουσι — πτώματ'.

920. Cf. Eur. Hec. 907. τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφὶ σε κρύπτει. Soph. Aj. 562.

923. βροντῆς] βροντάς Blomf. Cum βροντῆς sub. κτύπον. Qu. βροντήν.

924. τε] Lege δέ. γῆς τινάκτειραν] Cf. Soph. Tr. 502. Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας. Π. v'. 57. τινάκτειρα a τινάκτωρ, ut εὐνήτειρα ab εὐνήτωρ, γενέτειρα a γενέτωρ.

925. τρίαναν, αἰχμήν] τρίαναν αἰχμητήν — conj. Herm. prob. Reisig, coll. Pind. P. I. 8. τὸν αἰχμητῶν κεραννόν.

927. ὄσον τό τ' ἄρχειν —] Cf. Oed. C. 808. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὸ (τὰ al.) καίρια. Eur. Alc. 528. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται. Ag. 1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

928. ἃ χρηζεις] Cf. Soph. El. 628. μεθεῖσά μοι | λέγειν ἃ χρηζομ'. Oed. C. 916. ἄγεις θ' ἃ χρηζεις etc. ἐπιγλωσσῶ] Cf. Cho. 1046. μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά. Arist. Lys. 37. περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' οὐκ ἐπιγλωσσησάμεναι | τοιοῦτον οὐδέν. Διός] Imo, ni fallor, Δι. Διός abs scholiasta venit. Hesychius, Ἐπιγλωσσῶ: ἐπιφωνίζον διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

929. Virgula post βούλομαι ponenda.

931. δυσλοφωτέρους] Cf. Soph. Ant. 292. οὐδ' ὑπὸ ζυγῶ | λόφον δικαίως εἶχον. Theogn. 1023. οὐποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα θήσω | δύσλοφον.

932. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν] Mira verborum collocatio. Vide an reponendum οὐκ ἄν φορητὸς, εἰ καλῶς πράσσοις, πέλοις.

τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη] τοιάδε ἔκπτων ἔπη Elmsl. ad Med. 1371. μάτην λόγος ἔρριπται. Cf. 312. εἰ δ' ὦδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους | ἔρριπται. 987. Hipp. 214. ἔκπτουσα λόγον. 232. τί τόδ' — ἔρριπται ἔπος; Hec. 334. λόγοι — μάτην διφέντες. Alc. 679. νεανίας λόγους | ἔκπτων ἐς ἡμᾶς. Herod. VII. 13. ἀεικέστερα ἀπορρήναι ἔπειτα. V. Blomf. Gloss. ad 320. Idem ipse conieceram. Similiter ἐκβάλλειν ἔπος Arist. Ran. 595.

934. τοῦδ' γ'] τοῦδ' ἔτ' V. D. in Class. Journ. I. 35. et Elmsl. ad Med. 229. Recte. Cf. Pers. 438. καὶ τίς γένοιτ' ἄν τῆσδ' ἔτ'

ἐχθίων τύχη. Sept. 208. Med. 234. κακοῦ γὰρ τοῦτ' ἐτ' ἄλγιον κακόν. Tro. 1059. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἐτ' ἐχθίω βλέπειν;

937. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεὶ] Usitatio collocatio foret θῶπτε τὸν ἀεὶ κρατοῦντα. Cf. Thuc. I. 11. μέρει τῶ ἀεὶ παρατυχόντι ἀντιέχον. Π. 11. ἀπὸ θεραπείας τῶν ἀεὶ προεστώτων. Arist. Vesp. 699. ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι.

939. κρατεῖτω] Qu. κρατεῖ γάρ.

940. ἄρξει θεοῖς] Cf. 49. θεοῖσι κοιρανεῖν.

943. πάντως] Anglice surely.

944. σέ τὸν σοφιστήν] Cf. Cho. 449. σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. Soph. Aj. 1228. σέ τοι τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. Rhés. 642. Ran. 171. Av. 274. 406. Pl. 1099. τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον] τὸν λόγοις — conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Jure πικρῶς obelo notavit Porson. Qu. τὸν λίαν ὑπέρπικρον.

945. ἐφημέροις] Lēge κἀφημέροις cum Porsono. Cf. 83. θεῶν γέρα σολῶν ἐφημέροις προστίθει. 253. "Eo difficilium est vulgatae scripturae medicinam facere quod nihil in ea est quod non optime sententiae conveniat," ait Elmsleius. Qu. τὸν ἀνδράσιν —.

947. πατήρ ἀνωγέ σ'] πατήρ σ' ἀνωγεν Br. πατήρ ἀνωγεν malit Elmsl. ἀνώγει σ' Heath. Pors.

948. πρὸς ὧν τ'] πρὸς ὧν γ' vel πρὸς ὧν Elmsl. ad Iph. T. 766.

950. αὔθ' ἕκαστ'] Cf. Eur. Phoen. 504. ταῦτ' αὔθ' ἕκαστα, μήτερ, οὐχὶ περιπλοκάς | λόγων ἀθροίσας εἶπον.

951. μηδέ μοι — προσβάλης] Cf. Pers. 781. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

954. ὡς θεῶν ὑπηρέτων] For a servant of the gods. Cf. 969. 983. et Ag. 614. ὁ κόμπτος — οὐκ αἰσχροῦς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακείν. Cho. 715. Soph. Oed. R. 1118. εἴτερ τις ἄλλος πιστός, ὡς νομεὺς ἀνήρ. Oed. C. 20. μακρᾶν γὰρ ὡς γέροντι προσιτάλης ὀδόν.

955. νέον νέοι κρατεῖτε] Cf. 29. θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπητήσων χόλον. Ag. 522. Oed. C. 1447. νέα τάδε νεόθεν ἤλθέ μοι. Ant. 1266. νέος νέω ξὺν μόρω. κρατεῖτε] Indicativus. Lēge θήν, Cf. 928. σὺ θήν ἃ χηρίζεις, ταῦτ' ἐπυγλωσσᾶ Διός. δοκεῖτε δῆ] Qu. δοκεῖτέ που.

956. ἀπερθῆ] Cf. v. ἀτερπῆς Prom. 31. et ἀστεργῆς Oed. R. 229. Aj. 776. Qu. ἀπερθῆ, i. q. ἀπόρθητα.

958. ἐπόνομαι] Qu. ἐτ' ὄνομαι.

959. τάχιστα] κάκιστα Herw. prob. Naber, coll. Bacch. 1308. αἰσχιστα καὶ κάκιστα κατθανόνθ' ὄρω. μή τι —;] Cf. 247. μή πού τι προύβης; Thesm. 1114. Eupol. II. 429.

960. ὑποπητήσσειν — θεούς] Cf. 29.

961. καὶ τοῦ παντός —] Anglice, 'even (or rather) the whole.' Cf. 1006. τοῦ παντός δέω.

962. κέλευθον —] Cf. Arist. Lys. 834. ἴθ' ὁρθὴν ἤνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν. Ran. 301. ἴθ' ἤπερ ἔρχει.

964. ἀνθαδίσμασιν] Ab ἀνθαδίσειν, quocum confer ἀληθίζειν, ἀναιδίζεσθαι (? ad Eq. 1206.). Qu. ἀνθαδήμασι.

965. καθώρμασας] Anglice, have landed. Cf. Polyb. V. 95. 3. συγκαθορμισθεῖσιν ὡς φίλοις.

968. τῆδε λατρεύειν πέτρα] Ita Soph. Oed. R. 217. τῆδ' ὑπηρετεῖν νόσφ. Oed. C. 283. ἔργοις ἀνοσίτοις ὑπηρετῶν.

971. χλιδᾶν] Cf. Eur. Fr. 986. πλούτῳ χλιδᾶσα. Soph. El. 360. δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς.

972. Cf. Plaut. Asin. V. 1. 13. Ter. Eunuch. IV. 3. 13.

973. καὶ σὲ δ'] I. e. etiam te vero. Cf. Eur. El. 1117. τρόποι τοιοῦτοι· καὶ σὺ δ' ἀνθάδης ἔφης. Nil opus corrigi καὶ σὲ γ'.

974. ξυμφοραῖς vulg. ξυμφορᾶς Valck. ad Phoen. 632. Herw. Recte.

975. ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς] Cf. Arist. Av. 1547. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἰσθα σύ. Qu. ἀπλῶ λόγῳ γὰρ πάντας ἐχθαίρω θεούς, aut ἀπλῶ λόγῳ ξύμπαντας —.

976. θεοὺς δσοι — κακοῦσί μ'] Cf. Fr. 151. Eur. Hel. 268. δοσις — πρὸς θεῶν κακοῦται.

978. Cf. Soph. Tr. 483. ἤμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἄμαρτιαν νέμεις.

979. εἷης φορητὸς οὐκ ἂν —] Similis versus est Soph. Aj. 1122. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις. Notanda collocatio particulae negativae.

980. ΠΡ. ὄμοι. | EP. ὄμοι; τόδε Lachm. Schneid. Mein. et (ὄμοι, τόδε) Weckl. Cf. Pers. 123. δᾶ, τοῦτ' ἔπος — ἀπύων. Supra 971. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. | ΠΡ. χλιδᾶ; etc. Senarius divisus tantum hic et in lyrico metro Sept. 217. 961.

981. πάνθ' ὃ γηράσκων χρόνος] Malim πάντα γηράσκων χρόνος. Cf. Eum. 286. χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ἡμοῦ. Adesp. 427. μετὰ τὴν σιάν τάχιστα γηράσκει χρόνος. Soph. Ant. 608. ἀγήρω χρόνῳ. Lucian. Amor. 12. γέροντος ἤδη χρόνου. Anth. Pal. IX. 499. 1. πολὺς χρόνος.

982. σωφρονεῖν ἐπίστασαι] Cf. Soph. Oed. R. 589. οὔτ' ἄλλος δοσις σωφρονεῖν ἐπίσταται. El. 394. Eur. Fr. 796. 901.

984. ἐρεῖν ἔοικας —] Fort. φρονεῖν. Cf. Soph. El. 1048. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὢν ἐγὼ λέγω.

986. ἐκερτόμησας —] Cf. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσει δῆθεν. Eur. Or. 1117. εἰσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι. Constructio est, ἐκερτόμησάς με ὡς παῖδα ὄντα δῆθεν.

987. Cf. Eur. Hipp. 927. οὐ μὴν φίλους γε καὶ μάλλον ἢ φίλους etc.

988. πνευσεῖσθαι] Malim πνεύσεσθαι.

990. προτρέγεται] Inducet. Cf. ad Soph. Oed. R. 1446.
992. πρὸς ταῦτα] Idcirco. Cf. 1043. πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἔμοι
 ῥιπτέσθω μὲν | πρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Eur. Phoen. 531. πρὸς
 ταῦτ' ἔω μὲν πῦρ, ἔω δὲ φάσγανα —, ὡς οὐ παρήσω τῶδ' ἔμην
 τυραννίδα. Arist. Ach. 659. αἰθαλοῦσα Valck. ad Phoen. 524.
993. βροντήμασι χθονίοις] Cf. Eur. Hipp. 1201. El. 748. Arist.
 Av. 1750. λευκοπτέρω — νηράδι] Cf. Herod. IV. 31. ἔοικε γὰρ
 ἢ χιῶν (ἀδρῆ πίπτονσα) πτεροῖσι. *ibid.* 7.
994. κυκάτω πάντα καὶ ταραστέω] Cf. Arist. Pac. 320. ὡς
 (καί?) κυκάτω καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταρατιέτω | οὐ γὰρ ἄν χαι-
 ροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν. 654. καὶ κύκηθρον καὶ τά-
 ρακτρον. Eq. 221. τάραττε καὶ κύκα. 692. ταρατίτων καὶ κυκῶν.
 Ach. 688. ταρατίτων καὶ κυκῶν. Cratin. jun. III. 376.
995. γνώψει] γνώψει Attice malit Naber. κάμψει V. D. in Class.
 Journ. I. 35. Nescio an recte.
996. Cf. Eq. 1230. φράζων (χρησμός) ὑφ' οὐ δεήσει (δεῖ μ'
 ἀνδρὸς?) ἠτῆσθαι μόνου.
997. νῦν] νυν ob metrum Porson. etc.
998. ὄπται —] Cf. Soph. El. 1409. πάλαι δέδοκται ταῦτα
 κοῦ νεωσί μοι.
999. τόλμησον — φρονεῖν] Cf. Soph. El. 1050. οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ'
 ἔπη | τολμᾶς ἐπαιεῖν etc. Oed. C. 184.
1000. πρὸς —] In view of etc. Cf. 992. Hel. 321. πρὸς
 τὰς τύχας τὸ χάριμα τοὺς γόους τ' ἔχε. Hipp. 701.
1001. ὀχλεῖς μάτην με — Elmsl. ad Oed. R. 445. Cf. Med. 28.
 ὡς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος | κλύδων ἀκούει νοητουμένη φίλων. Andr.
 538. τί με προσπίπτεις ἀλίαν πέτραν ἢ κῦμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;
1003. γνώμην] γνώμην V. D. in Class. Journ. I. 35. θηλύ-
 νους] Cf. Soph. Fr. 1075. νῦν δ' ἐκ τοιοῦτου θῆλυς εὐρημαί τάλας.
1005. γυναικομίμοις —] Cf. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμ-
 πρέπει ἐσθήμασιν. Eur. Bacch. 978. ἐν γυναικομίμω στολᾷ. Eur.
 Fr. 185, 3. γυναικομίμω διαπρέπει μορφώματι.
1006. Cf. Eur. Fr. 128, 2. λύσόν με δεσμῶν. τοῦ παντὸς
 δέω] Cf. 961. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἔλλειπω.
1007. καὶ μάτην ἐρεῖν libri. ἀλλ' ἐρεῖν μάτην v. l. ap. schol.
 Unde πόλλ' ἐρεῖν μάτην conj. V. D. in Class. Journ. I. 35. Cf.
 Soph. Phil. 1276. μάτην γὰρ ἄν εἴτης σὺ πάντ' εἰρήσεται. Conji-
 cias πολλὰ δὴ μάτην, sed fortasse nil mutandum. Sensus est, multa
 dicens etiam frustra dicturus videor. Cf. Eum. 116. ὦ πολλὰ
 δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Unde ἐρεῖν ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην
 ἐγὼ conj. Weil.
1008. μαλθάσει λιταῖς ἐμαῖς] μαλθάσει κέαρ | λιταῖς Pors.
 Recte Elmsleius: "Suspisor scriptorem codicis quo usus est Robor-
 tellus non aliunde suum κέαρ hausisse quam e v. 379. ἐάν τις ἐν
 καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ. Veterem igitur scripturam revocandam

censeo." Cf. Eur. Hipp. 303. οὔτε γὰρ τότε | λόγοις ἐτέγγεθ' ἦδε
νῦν τ' οὐ πείθεται. Arist. Lys. 550. Hinc ἀτεγκτος. Soph. Oed.
R. 336. ἀλλ' ὧδ' ἀτεγκτος ἀτελεύτητος (ἀπαραιτήτος?) φανεί;

1009. δακῶν δὲ στόμον ὡς νεοζυγῆς | πῶλος —] Plat.
Phaedr. p. 254 D. ἐνδακῶν τὸν χαλινόν. στόμον ὡς] Qu. στόμι'
ὄπωσ. νεοζυγῆς πῶλος] Cf. Eur. Fr. 167, 3. εἰκὸς σφαδάζειν
ἦν ἂν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως δεδεγμένον. Alia
forma νεόζυγος legitur Med. 804. νεοζύγου (νεόζυγος?) νύμφης.
νεοζυγῆς] Formatum ut νεοδμῆς Med. 1333. Qu. νεόζυγος. Med.
786. τῆς νεοζύγου νύμφης. Alia forma est νεόζυξ. δακῶν mss.
δάκνων Heins. Weil. Recte. V. Schol. A.

1010. βιάζει] λιάζει Wecklein, coll. Hesych. λιάζει: ὀλίπει,
ταράσσει, λίαν σπουδάζει (-εις?). et λιαζόμενοι: σμιρτώντες. Eodem
sensu ἀκταίνειν (i. e. γανριᾶν, v. Schol. Plat. Legg. II. 672 C.).
Libenter σφαδάζεις legerem, si concederet auctoritas librorum. Cf.
Soph. Fr. 727. σὺ δὴ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία. Eur. Fr.
818, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν ἂν ὡς νεόζυγα | πῶλον χαλινὸν ἀρτίως
δεδεγμένον. Coniunctio ὡς — πῶλος σφαδάζεις.

1013. μείζον] μείον Stanl. Blomf. (dubitanter). Dind. Cf. 510.
μηδὲν μείον ἰσχύσει Διός. Theophr. Char. 10. φοροῦντας ἐλάττω
τῶν μικρῶν τὰ ἱμάτια. Dem. Phil. II. p. 23, 5. ὡς δ' ἐγὼ τινος
ἦκουον — οὐδέναυ εἰσι βελτίους.

1015. κακῶν τρικυμῖα] Cf. Pers. 433. κακῶν — πέλαγος. Eur.
Hipp. 824. κακῶν δ', ὧ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε etc.
Ion. 927. κακῶν — κύμα. Menand. IV. 232. ἐτέραν περιμείναι
χάτεραν τρικυμῖαν. Plat. Resp. V. 472 A.

1018. κρύψει] Sepeliet, sc. in Tartaro, opinor.

1019. πετραία δ' ἀγκάλη σε βασιάσει] And an arm of rock
shall support thee.

1020. μακρὸν δὲ μῆκος —] Post longam in Tartaro incar-
cerationem Hercules demum eum ad lucem reducturus aut saltem
remissurus erat. Cf. 1026. τοιοῦδε μόχθου τέραμα μὴ τι προσδόκα |
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων | φανῆ θελήσῃ τ' εἰς
ἀναύγητον μολεῖν | Ἄϊδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Τάρταρον βάδη.

1021. Διὸς δέ τοι] Διὸς δ' ἔτι Reisig. Malim Διὸς δέ σου.

1022. πτηνὸς κύων —] Cf. Soph. Fr. 766. ὁ σκηπτοβάμων
αἰετὸς, κύων Διός. δαφονὸς αἰετὸς] Cf. Alc. 581. λέοντων ἃ
δαφονὸς ἴλα. Hom. II. β. 308. δράκων ἐπὶ νῶτα δαφονός. λ. 474.
δαφονοὶ θῶες. κ'. 23. δαφονὸν (δαφονοῦ?) ἔεσσατο δέρμα λέοντος.

1023. σώματος μέγα θάκος] Qu. σῶμα μυρία (vel μυρῖ ἐς)
θάκη. Cf. ad Arist. Ach. 301.

1024. δαιταλεὺς πανήμερος] Cf. Callim. H. Cer. 88. πανάμε-
ρος — ἦσθιε μυρία πάντα.

1025. δ'] θ'] recte Elmsl. κελαινόβρωτον fortasse mendosum.

1026 sq. τοιοῦδε μόχθου —] Cf. 1020. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκ-
τελευτήσας χρόνον | ἄπορρον ἤξεις ἐς φάος.

1027. διάδοχος τῶν σῶν πόνων] Cf. 464.

1028. εἰς ἀναύγητον — βάθῃ] Cf. 152. εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν
νέσθεν θ' Ἄιδου | τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον | Τάρταρον
ἦκεν, etc. Aristoteles Athen. 695 A. μαλακανυγῆτοιο θ' ὕπνου.

1029. κνεφαῖα — Ταρτάρου βάθῃ] Cf. 219. Ταρτάρου μελαμ-
βαθῆς κενθμῶν. 1050. κελαινὸν Τάρταρον. Hesiod. Theog. 729.
ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντι | κερύφαται βουλῆσι Διὸς
νεφεληγερέταο | χώρῳ ἐν εὐρώεντι. Arist. Av. 698. οὗτος δὲ Χάει
περόεντι μυγίς κατὰ Τάρταρον εὐρὴν etc. ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ]
ἀμφὶ suspectum. Qu. κνεφαῖον ἢ ἔπι Ταρτάρου βυθόν, vel κνεφαῖα
τ' ἀμφὶ Τάρταρον βάθῃ, vel Ἄιδην τε καὶ κνεφαῖα Ταρτάρου βάθῃ.
Vulgatam defendit Prom. v. 658. ὁ δ' ἐξ τε Πηνὼ καπὶ Δωδώνῃν
πυκνοῦς | θεοπρόπους ἱαλλεν. Ταρτάρου] Τάρταρον malit Reisig.

1030. πεπλασμένους] Fictus. Cf. Herod. IV. 77. οὔτος μὲν δὲ
λόγος ἄλλως πέπλασται ἐπ' αὐτῶν. I. 68. ἐκ πλαστοῦ λόγου. Soph.
Aj. 148. τοιοῦσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων etc. Isae. VIII. 16.
λόγοις πεπλασμένοις.

1031. ἀλλά] ἄλλως Both. Burges. Tentabam ὁ κόμπος ἄλλως, ἀλλὰ
κάστ' εἰρημένος. καὶ λίαν] Legitur etiam Hec. 1286. Med. 513.
Eq. 1228. Cf. ad Sept. 811. εἰρημένος] εἰμαρμένος Weckl. (coll.
Ag. 913. σὺν θεοῖς εἰμαρμένα. Trach. 169. τοιαῦτ' ἐφραζε πρὸς
θεῶν εἰμαρμένα etc.) ἐτήτυμος Hartung. ἐρρωμένος Wieseler. ἀλλ'
ἐκ καρδίας εἰρημένους F. G. Schmidt. Latet corruptela. Ipse malim
aut ἐτήτυμος aut ὀρθῶς ἔχων.

1033. τελεῖ] Futurum.

1035. ἀμείνον'] ἀμεινον, ut elegantius, malit Porson.

1037. ἀνωγει] ἀνώγει Heath.

1040. εἰδοῦτι —] Cf. 441. καὶ γὰρ εἰδυῖαισιν ἂν | ὁμῖν λέγοιμ'
ἂν. 393. ὀρρωμένῳ μοι τόνθ' ἐθώύξας λόγον.

1043. Cf. 992. πρὸς ταῦτα ζυττέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ.

1046. αὐταῖς ῥίζαις] I. q. αὐτόρριζον radicitus, Anglice root
and all.

1047. κραδαῖνοι] Cf. Eur. Herc. 1003. Παλλὰς κραδαίνουσ'
ἔγχοι ἐπίλογχον χερσί. Ach. 964. κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

1048. κῦμα δὲ πόντου] κῦμα nominativum esse memento, et
sic accipit Schol. A. Male pro accusativo habet Blomf. Cf. Virg.
Aen. I. 133. 'jam coelum terram que meo sine numine,
venti, | miscere et tantas audetis tollere moles?' Bene
mari agitato convenit ῥοθίῳ, non item vento. Post ξυγχώσειεν
(commisceat) recte αὐτήν (τὴν χθόνα) subaudit Schol. B.

1049. τῶν τ' οὐρανίων ἀστρῶν διόδους] Coelestiumque
astrorum cursus, i. e. coelum stellatum. Cf. 1123. ξυγτετάραια
δ' αἰθήρ πόντου. Ovid. Met. XI. 497. 'fluctibus erigitur coe-

lumque aequare videtur | pontus et inductas aspergine tangere nubes.' Virg. Aen. III. 422. 'sorbet in abruptum fluctus rursusque sub auras | erigit alternos, et sidera verberat unda.' XII. 204. Psalm. CVI. 26. ἀναβαίνουσι (κύματα) ἕως τῶν οὐρανῶν.

1052. στερραῖς δίναις] σειραῖς δειναῖς Wakef. S. C. § 40. coll. S. Petr. II. 2. 4. σειραῖς ζόφου ταρταρώσας. Femininum στερραῖς est etiam Hec. 1295. Med. 1031. Iph. T. 206. sed στερροῦς Hec. 296.

1053. πάντως] Assuredly. Cf. 333. 943. 933.

1056. μὴ παραπαλεῖν] Lēge μὴ οὐ παραπαλεῖν. Ita etiam Wecklein. Cf. ad 627. Eur. Iph. A. 41. τῶν ἀπύρων οὐδενὸς ἐνδεῖς μὴ οὐ μαίνεσθαι. et ad Soph. Trach. 90. νῦν δ' οὐδὲν ἐλλέτω τὸ μὴ οὐ | πᾶσαν πνέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.

1057. ἡ τοῦδ' εὐτυχῆ (spir. et acc. a m. rec. adscriptoque in marg. εἰ τὰδ') M. ἡ τοῦδε τύχη Dind. ἡ τοῦδ' εὐχῆ Madvig. εἰ μὴδ' ἀτυχῶν Pors. Blomf. εἰ δ' εὐ τὰδ' ἔχει Butler. Scholef. εἰ γ' οὐδὲ τύχη τι — Blomf. (Quod soloecum esse monuit Elmsleius, ipse nihil hic videns.) εἰ γ' οὐδ' ἀτυχῆς τι — conj. V. D. in Class. Journ. III. 78. Ipse loquerim εἰ μὴδ' ἀτυχῶν τι χαλᾶ μανιῶν. Cf. 256. οὐδαμῆ χαλᾶ κακῶν. Arist. Av. 382. οἶδε τῆς δευγῆς χαλᾶν εἴξασιν. Nub. 107. σχασόμενος ἱππικῆς. Fort. ἡ τοῦδ' (vel τοιάδ') εὐχῆ.

1058. πημοσύναις] Legitur haec vox etiam Eur. Fr. 902, 3. μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνη — δρμῶν.

1059. ξυγκάμνουσαι] Cf. 412. σοῖς πῆμασι συγκάμνουσι θνατοί.

1062. ἀτέραμνον] Harsh, violent. βροντῆς μύκημ'] Cf.

1082. Arist. Nub. 292. ἥσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου; Schol. μύκημα τὸ ὄχημα (ἄχημα Blomf.) etc.

1065. παρέσυχας ἔπος] Cf. ad Arist. Eq. 527.

1068. τοὺς προδότας γὰρ] τοὺς γὰρ προδότας Both. Blomf. "Non male", ait Elmsleius Ed. Rev. XIX. 95. Fortasse nihil opus. Cf. e. g. Av. 494. 569.

1070. ἀπέπτυσσα] Cf. ad Pac. 528.

1071. ἄτ' ἐγὼ] ἀγὼ recte Porson.

1073. τύχη] An τύχη? Sed cf. Eum. 596. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. 1019. οὐτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. Suppl. 774. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται | πόλις. Soph. Oed. R. 337. El. 384. Fr. 734. Alibi apud nostrum dativum adsciscit μέμψεσθαι.

1078. ἀπέραντον δίκτυον —] Cf. Eum. 634. ἐν δ' ἀτέραμον κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω. Ag. 360. μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης. 1382. ἀπειρον ἀμφίβληστρον. Eur. Med. 986. τοῖον εἰς ἔρκος πσεῖται. Hom. Od. χ'. 468. ἠὲ πελειαὶ | ἔρκει ἐνπιλήξωσι. Herod. VII. 85. οἱ δὲ ἐν ἔρκεισι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται. Cicer. Tusc. II. 8. 'haec me irretivit veste furiali inscium.' Qu. ἀπέρατον, not to be passed. Ἀπέρατον significaret non perficiendum. Cf. 153. ad Sept. 1035. Eur. Med. 646. τὸν ἀμη-

χανίας ἔχουσα δυσπέρατον αἰών'. Plut. Fab. Max. 17. ἀπέραντα πάθη καὶ ταραχὰς ἀπράκτους. δίκτυον ἄτης] Qu. δίκτυον Ἄιδου. Cf. Ag. 1115. δίκτυον — Ἄιδου. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης] An ἀπέρατον —? Cf. Eur. Hipp. 887. δυσεκπέρατον — κακόν.

1079. Cf. Eur. Fr. 593, 2. τὸν ἐν αἰθερίῳ ζύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαντα.

1080—1090. "Choro tribuendi, cui melius convenit loqui de metu suo, a Promethei persona alieno." V. D. in Class. Journ. I. 36. Idem Prometheo assignat 1091 sq.

1080. Cf. Sept. 847. ἤλθε δ' ἀλακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.

1081. σεσάλευται] Cf. Plat. Tim. 79 E. κύκλον οὕτω σαλευόμενον. Archiloch. 93. ὕφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη.

1082. ἠχῶ — βροντῆς] Qu. ἠχή — βροντῆς. Cf. Eur. Hipp. 1202. ἔνθεν τις ἠχῶ (ἠχή?) χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς | βαρὺν βρόμον μεθῆκε φρικώδη κλύειν. παραμυκᾶται] περιμυκᾶται Naber. Cf. 1062. βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον. Arist. Nub. 292. ἥσθου — βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου; Qu. μυχία δ' ἠχῶ παραβρυχᾶται.

1084. στρόμβοι] Forma epica, ut videtur, pro στρόβοι. Cf. Fr. 195, 3. εἰλαβοῦ | στρόμβον (βρόμον libri) καταγιγίζοντα. et ad Ag. 657. χειμῶνι τυφῶ — ὄχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.

1085. κόνιν] Producta posteriori, ut in Suppl. 180. ὄρω κόνιν ἀναυδον ἄγγελον στρατοῦ. 783. Sic etiam ὄφιν, Cho. 928. τόνδ' ὄφιν ἐθροψάμην.

1087. ἀντίπνοον] ἀντίπνοον Kiehl. Dind. Nihil opus.

1088. ξυντετάρακται —] Cf. ad 1089. κύμα δὲ πόντου | ξυγχώσειεν (τὴν χθόνα) τῶν τ' οὐρανίων | ἄστρων διόδους.

1089. τοιάδ' ἐπ' ἐμοί —] Cf. Soph. Ant. 10. ἦ σε λανθάνει | πρὸς τοὺς φίλους στείλοντα τῶν φίλων κακά.

1091. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας] Cf. Ag. 515. Ἐρμῆν — κηρύκων σέβας.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

Arg. I. fin. ἐπὶ χρόνον ἓνα] Lego ἐπὶ χρόνον τινά.

1. Κάδμου πολίται] Cf. 302. πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ. Soph. Oed. R. 1.

2. πράγος] Anglice a matter. Verum videtur πράγματ'. Cf. Eum. 765. πρυμνήτην χθονός. Vesp. 29. περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὄλου.

3. οἶακα νωμῶν] Cf. Hom. Od. v'. 257. κέρδεα νωμῶν (Eust. ἦτοι κινῶν, στρέφων εἰς νοῦν). Od. φ'. 245. χερσὶν ἐνώμα. Ag. 802. εὖ πραπίδων οἶακα νέμων. Hinc οἰακονόμος gubernator Fr. 148.

βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ] Cf. Ag. 15. βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.

4. αἰτία θεοῦ] αἰτία θεός Blomf. Qu. αἰτία θεός, vel αἰτιοὶ θεοί.

5. *εἰ δ' αὖθ'*] Cf. Suppl. 474. *δ μὴ γένοιθ'*] Cf. Arist. Vesp. 535. Eur. Ion. 731. Her. 714.
6. *πολὺς κατὰ πόλιν*] Qu. *κατὰ πόλιν πολὺ*.
7. *πολυρρόθους*] *παλιρρόθους* recte Valck. ad Phoen. 1344. Br., coll. 244. *παλινστομεῖς*. Cf. ad Soph. El. 641. 798. *σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ (παλιγ.?) βοῆ*. Hor. Sat. II. 2. 46. 'Flebit et insignis tota cantabitur urbe.'
11. *ἔξηβον*] *Contrarium ἀνηβος* est Theocr. VIII. 3.
12. *βλαστημὸν* (*μ* in lit.) M. *βλάστημά γ'* — *πολὺν* V. *βλάστημά τ'* — *πολὺν* Steph. Weil. Cf. ad Suppl. 317. *τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις* (*βλαστημὸν* — Blomf. Dind. *βλαστημὸν* — Rob. Hart. qu. *βλάστημ' ἂν λέγοις*). Qu. *βλαστήματ', ἀλδαίνοντα*] Cf. 557. *ἀλδαίνειν κακά*. Prom. 550. *θυμὸν ἀλδαίνοντ' ἐν εὐφροσύναις*. Hom. Od. σ'. 169. *Ἀθήνη — μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν*. ω'. 367. Cf. v. *ἀλδήσκειν*.
13. *ὄσους* (alt. σ eraso) M. *ὄστε συμπερέπες* Stanl. Madvig. Qu. *ὄσπερ οὖν πρόπει*.
14. *πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχαρῶν | βωμοῖσι*] Cf. Arist. Eq. 576. *ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει — ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχαρῶις*.
18. *παιδείας δῖλον*] I. e. *πόνον*. Cf. Soph. Tr. 7. *νυμφείων δῖλον | μέγιστον ἔσχον*.
19. *οἰκιστήρας*] *οἰκητήρας* recte apogr. I. q. *οἰκήτορας*. Cf. Soph. Oed. C. 627.
20. *πιστοὺς διπῶς γένοισθε* — libri. I. e. *διπῶς πιστοὶ γένοισθε*. Sic Plaut. Poen. II. 5. 'nec potui tamen propitiam Venerem facere uti esset mihi.' Leg. *διπῶς γένοισθε πρὸς χρέος πιστοὶ τόδε*. Et sic edidit Dind.
21. *καὶ νῦν μὲν*] *καὶ πρὶν μὲν* — Halm. *κὰς μὲν τόδ' ἤμαρ ἤμιν* (qu). dubitanter conjicit Herwerden.
23. *καλῶς — κυρεῖ*] Ita Soph. El. 1424. *πῶς κυρεῖτε; Cf. Cho. 871. πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;*
28. Recte *Ἀχαιίδα* Pauw. Br. Dind. V. Pors. ad Hec. 287.
31. Cf. Soph. Aj. 1414. *ἀλλ' ἄγε πᾶς — σοῦσθω, βᾶτω*. Hesych. *σοῦ: ἴδι, τρέχε, δρμα*.
32. *θωρακεῖα*] Angl. breastworks. Latine loricae, plutei.
34. *εὐθαρσεῖτε*] *εὐθαρσεῖτε* verum est. Sic *εὐσεβῆς εὐσεβεῖν, εὐτυχῆς εὐτυχεῖν*, etc. *εὐθαρσεῖν* legitur Andoc. 21, 38.
36. *κατοπιτήρας*] Eodem sensu simplex *ὀπιτήρ* Soph. Aj. 29.
37. *ματᾶν*] Cf. ad Prom. 57. *περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε*. Eum. 142. *Ματᾶν* non simpliciter morari, sed to be dilatory about a work significare monet Walker, coll. II. π'. 474. *οὐδ' ἐμάτησε*. ψ'. 510. *οὐδὲ μάτησεν | ἰφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἔσσυμένως λάβ' ἄεθλον*. ε'. 233. *τούς*] Pro οὖς. Cf. Ag. 535. 642. 974. Pers. 43. (anap.). 779. Suppl. 265. 305. 521.

39. *Haec parvofeī Eupolis II. 515. Ἱεροκλέες, βέλτιστε χρησμοφῶν ἀναξ.*

40. *τάκειῖθεν]* Cf. Soph. Tr. 632. *πρὶν εἰδέναι τάκειῖθεν εἰ ποθούμεθα.* Eur. Med. 1117. *καταδοκῶ τάκειῖθεν οἱ προβήσεται.*

41. *αὐτὸς κατόπτῃς δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων]* αὐτὸς κατόπτῃς δεῦρ' ἐγὼ — Naber. Ipse malim αὐτὸς κατόπτῃς γενόμενος —, vel αὐτὸς δ' ἐπόπτῃς εἰμ', vel τῶν πραγμάτων δ' αὐτὸς κατόπτῃς εἰμ' ἐγώ. Sed cf. 193. 199. 546.

43. *ταυροσφαγοῦντες]* *μηλοσφαγοῦντες* confidenter reponit Herwerden ex Arist. Lys. 187. Vulgatam ex interpretatione ortam esse censet. "*Μῆλα*, inquit, tragicis non sunt, ut Homero, oves tantum et caprae, sed quodvis pecus." — V. Dind. in Lex. Soph. s. v. *μηλον*. Cf. El. 280. Sept. 274 sq. Ion. 377. Iph. T. 1116. Alc. 119. Fr. 630. etc. Quos locos perperam de solis ovibus interpretantur." *μελάνδετον σάκος]* Cf. 160. *χαλκοδέτων σακέων.* De gladio Hesiod. Sc. 221. *δορ μελάνδετον.* Eur. Or. 819. Phoen. 1098. Hesych. *Μελάνδετον*. — *τὸ μέλαιναν ἔχον λαβήν.*

44. *ταυρείου φόνου]* Cf. Eur. Hel. 1607. (coll. 1598.). El. 92. *αἷμα μηλείου φόνου.* φόνου] Cruoris. Cf. 48.

45. *Ἄρη τ', Ἐννώ]* Cf. Pac. 457. XO. Ἄρει δὲ μή; TP. μή. XO. μηδ' Ἐννάλιω γε; XO. μή. Hom. Il. ε'. 592. Ἄρης καὶ πότνι' Ἐννώ. In iurejurando ephēborum Athenis haec sunt, ἴστορες θεοὶ Ἄγραυλος, Ἐννάλιος, Ἄρης, Ζεὺς. Qu. Ἄρην (om. τ').

46. Cf. 191. *καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φρυγὰς | θεῖσαι* etc.

47. *Καδμείων]* *Καδμείον* malit Blomf. ad 1017.

49. *τοῖς τεκοῦσιν]* Qu. *τοῖς τοκεῦσιν.* Schol. A. *τοὺς ἐν πολέμῳ (τελευτῶντας add. Bl.) τοῖς οἰκείοις* etc.

50. *ἔστεφον]* Qu. *ἔστελλον*, i. q. *ἐπεμπον* (v. schol. et Hesych. v. *μνημεῖα*). *δάκρον λείβοντες]* Cf. Soph. Oed. C. 1257. *λείβων δάκρον.* Ant. 527. *δάκρον' εἰβομένη.*

51. *διὰ στόμα]* Cf. 579. *λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα.* 206. Eur. Or. 103. Ἄργει γ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα. Arist. Lys. 855. *ἀεὶ γὰρ ἢ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.* Eodem sensu dicitur ἀνά στόμα. *οἰκτός τ']* Malim *οἰκτός δ'.*

53. *σιδηρόφρων]* Cf. Prom. 250.

54. *πύστις]* Cf. Thuc. I. 5. *τὰς πύστις τῶν καταπλεόντων.*

57. *Connecte ἄνδρας πόλεως* (Angl. men of the city). Cf. Soph. Ant. 289. *ἄνδρες πόλεως.*

58. *τάγεσσαι τάχος]* *ταγεῦσαι τάχος* Wakef. S. C. § 122. *Corrige τάγεσ' ὡς τάχος.* Cf. ad Ag. 945. Eur. Ion. 515. *ἐπ' ἐξόδοισι — πυλῶν.* Rhē. 514. Hel. 1165. Soph. El. 328.

60. *χωρεῖ, κονίει]* Qu. *χωρεῖ κονίων.* *πεδία δ' —]* Cf. Soph. El. 718—719. Hom. Il. 23, 379 sq. *ἀργηστής ἀφρός]* Cf. Eum. 181. *πιτηνὸν ἀργηστήν ὄφιν.*

61. *πεδία* — *χραίνει σταλαγμοῖς*] Cf. Fr. 340. *πρὶν ἂν σταλαγμοῖς αἵματος* — *αὐτός σε χράνη Ζεὺς*.
62. *οἰακοστρόφος*] Cf. Sept. 62. Med. 523. *ἀλλ' ὄστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον* — *ὑπεκδραμεῖν* etc.
63. *πνοάς Ἄρεως*] Cf. 115. *πνοαῖς Ἄρεος*. *καταιγίσει*] Cf. Alex. com. III. 403. 497. Hippocr. π. γυν. 2. *ἦν δόναι καταιγίζωσιν ἔξαπιναῖοι*. Aesch. Fr. 195. *βρόμον καταιγίζοντα*.
67. *καὶ σαφηνεῖα λόγου*] *εἰδὼς σὺ τὰ τῶν* Ald. Rob. Bar. Unde *σὺ δὲ σαφηνεῖα λόγου* — conj. Blomf.
69. Cf. Fr. 304. *Ζεὺς ἐστὶν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ*.
70. *ἀρά τ' ἐρινὸς πατρὸς libri*. Qu. *δεινὴ τ' ἐρινὸς πατρὸς, οἱ ἀρά τε δεινὴ πατρὸς*. Glossa videtur aut *ἀρά* aut *ἐρινὸς*. Cf. Ag. 1433. *Ἄτην* (add. τ'?) *Ἐρινὸν τ'*. Sept. 1055. *ὦ — Κῆρες Ἐρινὸς*.
71. *μή μοι*] *μήτοι* Elmsl. ad Med. 175., coll. Prom. 626. *μήτοι με κούρησ τούθ'* etc. Oed. C. 1407. 1439. Ant. 544.
72. *δηάλωτον* Pors. Cf. Androm. 105. *δορὶ καὶ πυρὶ δηάλωτον*. *ἐκθαμνίστηε*] Qu. *ἐκπρεμνίστηε*. *Ἑλλάδος φθογγὸν χέουσαν*] Qu. *Ἑλλάδα* | *φθογγὴν χέουσαν*.
73. Cf. Fr. 34. *εὐδοῖαν* — *ἀπὸ στόματος χέουσαν*. Suppl. 631.
75. *σχεθεῖν libri*. *σχεθεῖν* Blomf. etc. *Vitiosum hoc est*. Qu. *στένειν*. Cf. Soph. Oed. C. 37. *ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνόν πατεῖν*. *ζυγοῖσι*] Plurale ut in Ag. 1011. *ζυγῶν θιγεῖν βία*. Cf. 471. 793. Herod. VII. 8. *ἔξουσι δούλιον ζυγόν*.
76. *ξυνά*] Rara haec forma apud tragicos. Cf. Suppl. 367. Soph. Aj. 180. *ξυνοῦ δορός*. Oed. C. 1752.(?). Herod. VII. 53. 4. *ξυνὸν γὰρ τοῦτο πᾶσι ἀγαθὸν σπεύδεται*. Schol. A. *ξυνά*. *κοινωνηλῆ (ἡμῶν) καὶ ὑμῶν*.
77. *τίει*] Honorat. Vox rara. Cf. 775. Ag. 259. 531. 706. 776. 942. Ch. 629. Eum. 171. Suppl. 705. 1037. Fr. 271. Eur. Her. 1013. *τίουσα*. Theocr. XVI. 29. *Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱερὸς ὑποφήτας*. Apud Homerum Il. ι'. 142. *τίσω δὲ ἔϊσον Ὀρέστη*.
78. *θρευμαι*] Cf. Ag. 1174. Cho. 970. Suppl. 117. Eur. Med. 50. *αὐτὴ θρευμένη σαντῆ κακά*. Hipp. 363. Hesychius, *Θρευμένη: θρηνοῦσα*. Id. *Θρεόμενον: ὀλοφυρόμενον*.
79. *μεθεῖται*] Anglice, has been let loose.
80. *ρεῖ πολὺς ὄδε λεῶς* —] Cf. Soph. Ant. 129. *πολλῶ δέματι προσοισσομένους*. Eur. Rhes. 290. *πολλῆ γὰρ ἡχῆ Θρήκιος ῥέων στρατός* | *ἔστειχε*. *λεῶς* — *ἐπιπότης*] Cf. Oed. C. 899. *λεῶν* | *ἀνιππου ἐπιπότην* etc.
81. *αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσα*] Cf. Ag. 495. *μαρτυρεῖ δέ μοι* — *διγία κόνις τάδε*. Suppl. 180. *ὄρω κόνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατοῦ*. *πείθει*] Anglice, assures me of it.
82. *ἀναυδος* — *ἄγγελος*] Cf. Ag. 496. *ὄς (κῆρυξ) οὗτ' ἀναυδος* — *σημανεῖ* etc. Suppl. 176. 180. *ὄρω κόνιν, ἀναυδὸν ἄγγελον στρατοῦ*. Theogn. 549. *ἄγγελος ἀφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει*, |

Κύρον, ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς. Chaerem. trag. 10. στρατὸν ἀνθέων ἀλογχον (flores). Eur. Fr. 972. πολλοὺς δὲ βροτῆς τραῦμ' ἀναιμον ὄλεσεν.

84. βρέμει δ'] Malim βρέμει τ'. Qu. βρέμους'.

86. ὀρόμενον κακόν] Cf. 114. κῦμα — ὀρόμενον. Ag. 1382. κακὸν ὀρόμενον. 639. ὠρώρει κακά. ἀλεύσατε] Qu. ἀρήξαιτε. Cf. 119. ἀρηξὸν δαίων ἄλωσιν.

88. τειχέων] τάφρων Dind. Qua voce usum esse Aeschylum colligi potest ex Aristophanis verbis Ran. 959.

90. ὁ λεύκασπις — λεώς] Cf. Soph. Ant. 106. Eur. Phoen. 1115. λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν.

91. πανόπτῃ] Cf. Eur. Phoen. 1131. σικτιοῖς πανόπτῃ δμμασιν δεδορκότα. εὔτρεπής] Cf. ad Eur. Suppl. 392.

92. ἐπαρκέσει] ἐπαρκεῖν valet Anglice to be of avail against (an evil or a danger), ut monuit Walker.

94. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι] Cf. Eur. El. 684. στείχειν ἀκμή.

96. ἀκμάζει] ἀκμά ζεῖ Wakef. S. C. § 40. Qu. ἀκμά τοι. ἀκούει' ἢ οὐκ ἀκούει';] Cf. 184. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας; Cho. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν; Oed. R. 993.

100. Uno versu Porson. Blomf. ἢ οὐκ ἤκουσας;] Cf. Eur. Hel. 137. οἱ Τυνδάρειοι δ' εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν κόροιο;

102. ἀμφὶ λίταν' ἔχομεν] Cf. Xen. Cyr. V. 5. 44. ὁ μὲν Κναξάρος ἀμφὶ δεῖπνον εἶχεν. Eur. Phoen. 1763. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς (sc. ἔχε). λίταν'] Sc. μέλη. Cf. Suppl. 809.

103. Cf. Hom. H. Apoll. 265. εἰσορᾶσθαι | ἄρματα τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἔπιπων.

104. δέδορκα] δέδοικα Herw. Ex. Crit. p. 2., coll. 113. 124.

184. Idem ipse conjeceram. Cf. 121. 249. Contra cf. 151. 203.

106. Cf. Ag. 403. ἀπίστωρ κλόνος.

113. δουλοσύνας ὑπερ] Cf. Soph. Oed. R. 165. εἰ προτέρας ἄτας ὑπερ ὀρνημένας πόλει. 187. ὦν ὑπερ πέμνον ἀλκάν.

114 sq. κῦμα — καχλάζει] Cf. Hipp. 1210 sq. κἄπει' ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρόν | πολὺν καχλάζον ποτιῶ φουσίματι | χωρεῖ πρὸς ἀτάς. Apoll. Rh. II. 570. ὑπόθι δ' ὄχθης | λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτει κύματος ἄχνη. IV. 943. ἀμφὶ δὲ κῦμα | λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπι καχλάζεσκεν. Theocr. Id. VI. 11. τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει (σαίνει?) | ἄσχη καχλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν. δοχμολόφων] δοχμολοφᾶν (?) Brunck. Dind. λοχμολόφων conj. Herw., coll. 384.

115. προαῖς Ἄρεος] Cf. 63. πρὶν καταγίσει προὰς Ἄρεος.

119. ἀρηξὸν δαίων ἄλωσιν] Cf. Eur. Med. 1275. ἀρήξει φόνον δοκεῖ μοι τέκοις. Her. 840. οὐκ ἀρήξει' αἰσχύνῃν πόλει;

121 sq. Hinc apparet inter deos Thebarum tutelares fuisse Neptunum. Cf. Hesiod. Scut. 104. καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος, | δὲ Θήβης κρήδεμνον ἔχει ζύεται τε πόληα.

121. φόβος — δῖλων] φόφος — Wakef. Fort. κτύπος —
 122. Cf. Eq. 551. Eur. Phoen. 1721. Arist. Nub. 83. Λογ.
 γενύων (~ -). Cf. Pind. P. IV. 401.
 123. Cf. 386. χαλκήλατοι κλάζουσι σάλπιγγες φόβον (φόνον?).
 124. ἐπὶ δ' ἀγάνορες πρόποντες στρατοῦ δορυσῶ σαγᾶ πύλαις
 ἐβδόμαις προσίστανται] ἐπὶ — μέδοντες — σαγᾶ πρόποντες πύ-
 λαις προσίστανται Heimsoeth. prob. Dind. πρόποντες] Qu. πρό-
 πονοι.
 125. δορυσσοίς M. δορυσσοίς apographa. δορύσσοις σάγαις
 Blomf. δορυσῶ σαγᾶ Dind. Qu. δορύσσοι σάγαις. Virorum epithetum
 est δορύσσους. Cf. Suppl. 182. 985. Hesiod. Scut. 54. δορυσῶ Ἀμ-
 φιτύωνι. Theogn. 981. δορύσσοον ἐς πόνον ἄνδρα. Soph. Oed. C.
 1313. οἶος δορύσσους Ἀμφιάρεως. ἐβδόμαις] Qu. ἐπὶ τε.
 127. σύ τ'] Lege σὺ δ'.
 128. ὀσιπόλις] Cf. v. σωσίπολις, Ach. 163.
 131. δ' θ' ἔπιος ποτιομέδων ἀναξ] Cf. Eq. 551. ἔπι' ἀναξ
 Πόσειδον. Vesp. 1531. καὶ τὸς γὰρ ὁ ποτιομέδων ἀναξ πατὴρ προσ-
 ἔρπει. Eur. Hipp. 744. ἔν' ὁ ποτιομέδων etc. Soph. Oed. C. 707—719.
 Pind. Ol. VI. 176. δέσποτα ποτιόμεδον. Interpunge sic, ποτιο-
 μέδων — Ποσειδάν, ἐπίλυναι etc.
 135. σύ τ'] Lege σὺ δ'.
 137. κήδεσσι τ'] Sub. αὐτῆς.
 140. ἄτε] ἄτ' εἰ Seidler. Cf. Eur. Phoen. 687. καὶ σέ, τὸν
 προμάτορος Ἰούς ποτ' ἔκγονον Ἐπαφον ἐκάλεσ'. Soph. Aj. 387.
 ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ. Pind. N. IV. 89. γεραιὸς προπά-
 τωρ σός.
 141. ἄλευσον] I. e. φύλαξον. V. Soph. Fr. 825. σέθεν γὰρ
 ἐξ αἵματος γεγόναμεν] Cf. Soph. Oed. C. 245. ὡς τις ἀφ' αἵματος
 ὑμετέρου προφανείσα. et Epimenidis versum τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐομέν.
 142. θεοκλύτοις] Cf. ad Pers. 500. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν
 ἐπαύσατο.
 144. πελαζόμεσθα] Cf. Eur. Or. 1279. ὡς οὐ τις ἡμῖν Δαναϊ-
 δῶν πελάζεται. Rhés. 776. πελάζεσθαι στρατῶ.
 145. Λύκει' ἀναξ] Cf. Soph. El. 645. 655. 1379. Oed. R. 203.
 919. El. 6. τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ | ἀγορὰ Λύκειος.
 146. στόνων αὐτᾶς] στόνων ἀλλύτας Dind. στόνων ἀντίτας
 Weckl. coll. II. ω'. 213. ἀντίτα ἔργα τελῶν. Cho. 67. τίτας (?) φόνος.
 Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας.
 147. Λαιτογενὲς κόρα Διός] Cf. Pind. Ol. II. 22. Κρόνιε παῖ
 Ρέας. Soph. Tr. 644. ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος (τε παῖς?).
 149. σύ τ'] Malim σὺ δ' —. Cf. ad Prom. 705.
 153. βριδομένων] Onustorum, ponderosorum. I. q. βαρυ-
 νομένων. Cf. Fr. 114. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι — βριθεται ταύτω
 χρόνον. Hom. Il. θ'. 307. καρπῶ βριδομένη. Eur. Fr. 470, 1. τί
 γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βριθεται;

155. *δοριτίνακτος αἰθήρ δὲ libri. δοριτίνακτα δ' αἰθήρ* Mein. ad Oed. Col. 319. "Mason Caractacus Act. IV. wide wav'd the bick'ring blade, and fir'd the angry air."

157. *ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει libri. ποῖ δὲ τέλος προβάς ἐπάξει θεός* Dind. Cf. Eur. Or. 1560. *τέλος ἔχει* (l. ἄγει) *δαίμων βροτοῖσι, τέλος, ὅπα θέλει.*

158. *ἐπάλξεων — ἔρχεται*] Constructio suspecta. Qu. — *ἄπτεται* vel *δρέγεται*, vel aliud quid. *λυθάς*] An *νυφάς*? Cf. Andr. 1129. *πυκνῆ δὲ νυφάδι παντόθεν σποδοῦμενος.*

160. Verba *κόναβος* — *ἀγνὸν* parenthetice accipit Walker. Append. ad Liv. p. XXXI., haec vertens 'adestque finis ex Jove bellum conficiens.'

161. *καὶ Διόθεν*] Qu. *πᾶν Διόθεν* etc.

163. Cf. Cho. 874. *μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.* Suppl. 475. *διὰ μάχης ἤξω τέλους.*

164. *σύ τε*] Malim *σύ δέ.*

165. *ἐπιτάπυλον πόλεως ἔδος*] Cf. Soph. Ant. 119. *ἐπιτάπυλον στόμα (πόλιςμ'?)*. Fr. 778. *Θήβας λέγεις μοι καὶ πύλας ἐπταστόμους.* Eur. Phoen. 294. Suppl. 401.

169. *δορίπονον*] Cf. 628. *δορίπονα κάκ'.*

171. *πανδικῶς*] *πανδικούς* M. pr. *παιδικᾶς* conj. Dobr.

172 sq. Interpunge sic, — *λιτᾶς, ἰὼ φίλοι δαίμονες, λυτήριοι — φιλόπολις, etc.*

172. Post *λιτᾶς* virgula ponatur.

175. *ἀμφιβάντες πόλιν*] Cf. Hom. Il. α'. 37. *κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας.* Od. ι'. 198. Callim. H. Del. 27.

177. *δημίω*] Leg. *δαμίω*.

180. *φιλοθύτων — ὄργων*] Cf. Cho. 292. *φιλοσπόνδου λιβός.* Malim *πολυθύτων.*

183. Cf. Arist. Lys. 128. *ποιήσεται ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί μέλλετε;*

186. *αὔειν*] Qu. *ᾤζειν* aut *φεύζειν* (Ag. 1308.). *λακάζειν*]

I. e. *βοᾶν*. Cf. Suppl. 873. *ἔζε καὶ λάκαζε.*

187. *ἐν εὐεστοῖ φίλῃ*] Eadem verba sunt Ag. 929. Cf. Ag. 647. Herod. I. 85.

189. *κρατοῦσα*] Nominativus secundus, ut *αἷμα*.

191. *πολίταις — θεῖσαι*] Cf. 46. *πόλει κατασκαφᾶς | θέντες.*

194. *αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν —*] Cf. Eur. Her. 144. *δίκαιοι δ' ἔσμεν — αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίους κραίνειν δίκας.* (Ubi v. Elmsl.) Bacch. 722. *κρύψαντες αὐτούς.* Plat. Phaed. p. 78 B. *δεῖ ἡμᾶς ἀνερέσθαι ἑαυτούς.* Thuc. I. 82. *τὰ αὐτῶν ἄμα ἐκποριζόμεθα.*

196—202. Sic disponit Wecklein, 200. 201. 196. 197. 198. 199. 202.

196. Confer illud *ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα.*

197. *μεταίχιμον*] Cf. Cho. 63. *ἐν μεταίχιμῷ σκότοῦ.* Indican- tur pueri et virgines. *τῶν*] τοῖν Weckl. Qu. *χᾶτι γ' ἐν μεταί-*

χμῶ. Cf. Eūphorion. trag. Fr. 1, 2. Ζεύς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

198. βουλευέσεται] Leg. διοίσεται, vel προκείσεται, κρανθήσεται, δοθήσεται, κατοίσεται. Cf. Eur. Or. 434. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῆδ' ἡμέρα.

199. λευστήρα δήμου δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον] Qu. λευστήρα δ' οὐ τι μὴ φύγη δήμου μόρον.

202. Cf. Soph. Oed. C. 315. ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾷ; Aj. 543. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγου; Eur. Iph. T. 577. ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;

204. ὄχων ante ὄτοβον supplet Weckl. Cf. 83. πεδιοπλόκτυπος — βοά. φρονούντως] φρονούντος Med. pr. m. φρονῶν τοι F. G. Schmidt, coll. Trag. adesp. 483. εἰς ἀσθενούντας ἀσθενῶν ἐλλήλυθας. Eur. Cycl. 176. El. 398. Bacch. 504.

205. δε] Qu. δε. Sed. cf. 213. σύριγγες — ἐλτροχοί] Parmenides, ἄξονας ἐν σύριγγιν ἀμοιβαδὸν εἰλλῆσασαι.

206. ἀύπνων] ἄον conj. Elmsl. ad Her. 622. ἀγρύπνων Seidler. Blomf., coll. Prom. 358. Ζηρός ἀγρύπνου βέλος. Postulatur forsān nomen aliquod hujus mensurae — — — διὰ στόμα] Cf. 51.

207. πυριβρεμέτας] Cf. ἐριβρεμέτας Ran. 814. Sed verum videtur πυριγενέτας. πυριγενετῶν χαλινῶν] Cf. Eur. Hipp. 1223. αἱ δ' ἐνδακοῦσαι στόμα πυριγενῆ γνάθοις | βία φέρουσι. Or. 810. πυριγενεῖ — παλάμη. 943. Qu. πυριγενεῶν χαλινῶν. Nescio an praestet πυριγενετέων (quinesyllab.). στόμα] Qu. στόματα.

208. τίν' οὖν ὁ ναύτης (ἄρά γ' — πρύμνηθεν;) εὔρε conj. Dobr. Leg. τί οὖν; ἀρα μὴ 'ς πρῶραν. Cf. Plat. Charm. 174. Lys. 213. etc. Soph. Ant. 632. ἀρα μὴ.

210. καμούσης —] Cf. Arist. Th. 872. ποτιῶ σάλω | κάμμοντας (Eur.). ποτιῶ πρὸς κύματι] Annon ποτιῶν πρὸς κυμάτων? Qu. ποτιῶσι κύμασι, vel ποτιῶν ἐκ κυμάτων. Cf. Eur. Iph. T. 409. ἐπὶ πόντια κύματα.

212. θεοῖς πίννος, ἔτε νιφάδος Herm. θεοῖς πίννος δε νιφάδος ἀπ' ὀλοῆς Dind. θεοῖς τε πίννος, νιφάδος δε' ὀλοῆς Weckl. θεοῖσι πίννος Seidler. νιφάδος] λιθάδος Naber, coll. 300. ἰάπτονσι πολίταις χερμάδ' ὀκρίεσσαν. et 158. ἀκροβόλων ἐπάλλεων λιθάς ἔρχεται. Eur. Andr. 1129. πικνῆ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδοῦμενος (ubi proxime processerat ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις).

213. ἀπ' ὀλοῆς] Lege ἦν ὀλοῆς.

215. πόλεος — ὑπερέχοιεν ἀλκάν] Cf. Arist. Eq. 1176. οἶε γὰρ οἰκείσθ' ἂν ἐτι τήνδε τὴν πόλιν, | εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν (pro τὴν χεῖρα); Hom. Il. δ'. 249. Od. ξ'. 184.

216. πύργον στέγειν] πύργους στέγειν Wakef. S. C. § 40., coll. 234. δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.

217. ἀλλ' οὖν — λόγος] Legerim ἀλλ' οὐ — λόγος; Cf. Ag. 339. τοὺς πολισοῦχος θεοὺς | τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεος.

220. Ἐρμῆς δὲ ἄλλος] Ἐρμῆς θ' ὀδαῖος (i. e. ἐνόδιος, Phot.)
F. G. Schmidt.

224. πειθαρχία —] Cf. Soph. Ant. 675. τῶν δ' ὀρθομένων |
σῶζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία. Hom. II. 5, 531.

226. γυνή σωτήρος libri. γονῆς (?) σωτήρος Herm. Dind. Su-
spectum γυνή. Requiritur, opinor, epithetum aliquod quale est
καλή. Nisi legendum γύναι. Qu. ἀεί. γύναι, σωτήρος recte
Blomf. μήτηρ ὀνησίδωρος Heimsoeth. κυβερνητήρος ὠδ' ἔχει λόγος
tentat Weil. εὐπραξίας — σωτήρος] Cf. Ag. 664. τύχη δε σω-
τήρ etc. ὠδ' ἔχει λόγος] Habes meam sententiam recte
vertit Schutz.

227. Λεγ. ἔστι θεοῦ (θεοῦ M.) μὲν ἰσχύς —.

228. κρηναμενᾶν νεφελᾶν Herm. Dind. κρημνάμενον νέφος
Burn. Monk. Cf. Eur. Hipp. 172. στυγνὸν δ' ὀφρῶν νέφος ἀξά-
νεται. El. 1073. συννεφούσαν ὀμματα. Soph. Ant. 528. νεφέλη δ'
ὀφρῶν ὕπερ etc. Hor. Epist. I. 18. 94. 'Deme supercilio nubem.'
Ciceron. alicubi, 'Frontis tuae nubeculam pertimescerem.'

230. χρηστήρια] Victimae. Cf. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν
καὶ πεσεῖν χρηστήρια etc. Soph. Aj. 220. χειροδάκτυλα σφάγι' αἰμο-
βαφῆ, | κείνου χρηστήρια τάνδρός. Eur. Ion. 431. χρηστήριον πέ-
πτωκε etc. τάδ' ἔστι] τόδ' ἔστι malit Naber.

232. μένειν ἔσω δόμων] Cf. Eur. Her. 477. γυναῖκα γὰρ σιγή
τε καὶ τὸ σωφρονεῖν | κάλλιστον, εἰσω θ' ἦσυχον μένειν δόμων.
584. τὴν τ' ἔσω γράϊαν δόμων. Soph. Aj. 293. Fr. 61. Tr. 202.
αἶ τ' ἔσω στέγης.

235. στυγεῖ] Malim στυγεῖν, vel λέγειν.

239. ποτίφατον] ποτανὸν Blomf. Gl. Prom. 102. ἄμμιγα]
Legitur etiam Soph. Trach. 838.

243. ἀρπαλίζετε] Anglice receive, embrace. Gallice ac-
cueillez. Qu. κωκνιτόν τιν' ἔξαφίετε.

244. τούτω] κοινῶ Weil. χλωροῦ aut ἐντῶ F. G. Schmidt.
θοῦρος idem, coll. Eur. Suppl. 579. θοῦρος — Ἄρης. Tyr. Fr.
12, 34. Ἄρης] Qu. Αἰδης. Ἄρης βόσκειται, φόνω βροτῶν] Cf.
Hom. II. 5, 289. αἵματος ἄσαι Ἄρηα. Scribendum βόσκειται, φόβω
βροτῶν (ut in schol. A.) cum Weil. Blomf. Scholeff. Post βόσκειται
virgula distinguendum.

245. ἐπιτικῶν φρουραγμάτων] Cf. 475. Soph. El. 717. φρουράγμαθ'
ἐπιτικά.

246. ἄκου' ἄγαν] Qu. δόκει κλύειν, vel κλύειν δόκει.

247. γῆθεν] δῆθεν Turn. Recte. κυκλομένων] Cf. 114.
Qu. κυκλούμενον.

249. δέδοικ' Ἄν πέποιθ' ἀραγμός δ'] Qu. ἀραγμός.

250. οὐ (οἶγα) μηδὲν — Elmsl. ad Herc. F. 1042. οὐ (οἶγα
οἶγα) τὸν ὕπνω παρεμμένον ἔασετ' etc. οὐ οἶγα μηδὲν — Dobr. coll.
Orest. 1020. Recte. Cf. 252. Soph. Aj. 75. οὐ οἶγ' ἀνέξει μηδὲ

δειλάν ἀρεῖς; Tr. 1183. οὐ θάσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
Oed. R. 637. Qu. οὐ δῆτα μηδέν —; Vulgata tolerari nequit.

251. ὦ ξυντέλεια] Cf. Ag. 532. συντελῆς πόλις.

252. εἰς φθόρον] With a plague on you. Hoc ἐν μέσῳ
accipiendum. Sed legerim οὐκ εἰς φθόρον; σιγῶσ' —;

253. μή με δουλείας τυχεῖν] Malim μή 'μὲ —. Cf. 74. Cho.
306 sq. 363 sq. Suppl. 141 sq.

254. καὶ σέ] I. e. καὶ σαντήν. Cf. Eur. Phoen. 447. παῦσαι
πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Cycl. 427. σὲ σῶσαι κἄμ' ἐὰν
βούλη, θέλω. Andr. 256. Soph. Oed. R. 64. ἡ δ' ἐμῆ | ψυχὴ πόλιν
τε κἄμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει. Oed. C. 754. ὠνείδισ' εἰς σὲ κἄμὲ καὶ
τὸ πᾶν γένος. Anaxand. Fr. 19. αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν
πόλιν. V. Blomf.

255. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ] Eadem verba sunt Thesm. 368.

256. ὦπασας] An ἔκτισας.

257. ὥσπερ ἀνδρας ὧν ἀλφὶ πόλις] ἦν pro ὧν temere Naber.
Cf. Arist. Ran. 1163.

258. αἶ] Anglice now.

261. καὶ τάχ' εἶσομαι] Qu. καὶ τότ' εἶσομαι. Cf. Soph. Oed.
R. 1516. λέξεις, καὶ τότ' εἶσομαι κλύων.

263. Scrib. σιγῶ· ξὺν ἄλλοις —· πείσομαι τὸ μόρσιμον]
Cf. Eur. Phoen. 895. τὸ μέλλον, εἰ χρεὶ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω;
Soph. Ant. 236. τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος | τὸ μὴ
παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

266. Post κρείσσω ponatur virgula.

269. θυσιάδος βοῆς] Cf. Soph. Ant. 1019. θυσιάδας λιτάς.
Hesychius, θυσιάδες: — τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν
(θυσιάδες et θυσιάδα recte Dobr.). Aliud (sc. καθαρὰ ἐσθῆς) signi-
ficat θυσιάς Eur. Fr. 1085.

270. λύουσα πολέμιον φόβον] θάρσος φίλοις φύουσα, πολεμίοις
φόβον Wakef. S. C. § 39. Cf. Soph. Aj. 706. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος.
El. 939. πημονῆς λύσεις βάρος. Leg. λύουσα πολεμίων φόβον.

271. ἐγὼ δέ] Qu. ἔπειτα. χώρας —] Cf. Ag. 89. πάντων
δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων ὑπατων, χθονίων, τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ'
ἀγοραίων.

272. πεδιονόμοις] Vocabulum aliunde non cognitum, sed
πεδιανόμοι (ut πολιανόμοι dictum) ex inscriptione affert Dind.
κάγορᾶς ἐπισκόποις] Cf. Cho. 126. δαίμονας — πατρῶων δωμά-
των ἐπισκόπους.

272 b. οὐδ' ἀπισμῖνοῦ M. pr. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ M. rec. m.
ὑδάσι τ' — Lud. Dind. ὑδατά τ' — Dind. — Δίρκης τε πηγῆς
τοῖς τ' ἐπ' Ἰσμηνοῦ, λέγω Wakef. l. c. Qu. τῶδὲ τ' Ἰσμηνοῦ λέγω.
Connecte λέγω cum θεοῖς. Qu. οὐ γὰρ Ἰσμηνὸν λέγω. Vel nāmá
τ' Ἰσμηνοῦ λέγω.

273. εὖ ξυντυχόντων] Sc. τῶν πραγμάτων. Cf. Eum. 772. δρθουμένων. et ad Soph. El. 1344. τελουμένων εἴποιμ' ἄν. ὡς ᾧδ' ἐχόντων —. Eur. Iph. A. 1022. καλῶς δὲ κρανθέντων etc. Plut. Mar. 42. ὡς εὖ γενησομένων.

274 sq. Damnat Dind. "Injuria" ait Herwerden.

274. Qu. εὖ μὲν πεσόντων (sc. πραγμάτων).

275 sq. Qu. αἰμάσσω τάχ' — ταυροκτονῶν τε —.

275. μήλοισιν —] μήλοισιν αἰμάσσοιτά θ' ἐστίας θεῶν | ταυροκτονουντά θ' οἷον ᾧδ' ἐπεύχομαι Wakef. l. c. Qu. μήλοισιν αἰμάσσοιτά μ'. Cf. Eur. Andr. 260. σφάζ', αἱμάτου θεᾶς βωμόν. Iph. T. 225. Arist. Th. 695. πληγὴν μαχαίρα — καθαιματώσει βωμόν. Versus spurius, ut videtur. Idem sentiunt Blomf. et Wecklein. Qu. ταυροκτονῶν, ὡς θεοῖσιν εἰκός, εὐχομαι —, vel ταυροκτονῶν θεοῖσι πᾶσιν εὐχομαι —. ᾧδ'] In this case.

276. δ' om. Blomf. Malim τ'. θήσειν τροπαῖα] Cf. Cho. 775. τροπαῖα Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. Fort. σήσειν —. Sic Eur. Orest. 713. σήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν ἅ σοι πάρα. πολεμίων δ' ἐσθήματα | λάφυρα δαίτων δουρίπληχθ' Weckl. Post ἐσθήματα delectatur virgula. ἐσθήματα] Qu. ἀνθήματα.

278. λάφυρα ναῶν Wakef. l. c. Cf. Ag. 578. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα | δόμοις ἐπασσάλευσαν etc. δουρίπληχθ'] δουρίπληχθ' Pors. Cf. Eur. Hec. 476. δουρίπληκτος πρὸς Ἀργείων.

282. ἐγὼ δέ γ'] ἐγὼ μὲν Valck. ad Phoen. 755. ἐγὼ δέ γ' Pors. Blomf. Scholef. Recte. ἐμοί] Fort. δημοῦ vel ἄμα.

283. τὸν μέγαν τρόπον] Anglice in grand style. Cf. 465. ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ μικρὸν τρόπον. 954. ἐπηλάλαξαν — τὸν δξὺν νόμον.

284. ἐπτατειχεῖς ἐξόδους] Similiter Eur. Phoen. 1073. ἐπταπυλα κλήθρα γᾶς. I. q. ἐπτά στόματα. Cf. Phoen. 760.

286. χρείας ὑπο] Qu. χρεῖα πόλιν, vel πικρούς γόους, vel κωκύματα, vel κατ' ἄστυ πᾶν.

288. καρδίας] κάρζας formam Aeolicam restituit Dind. hic et Suppl. 71. 799. Qu. καρδία.

289. ζωπυροῦσι] Cf. Ag. 1033. ζωπυρουμένας φρενός.

290. Qu. δι' ἀμφιτειχῆ λεῶν. Sed cf. Soph. Tr. 49. El. 122.

291 sq. δράκοντας —] Cf. Hor. Epod. I. 19. ut assidens implumibus pullis avis | serpentium allapsus timet.

292. τέκνων ὑπερδέδοικεν] Ita ὑπερθανεῖν τινος Eur. Phoen. 998. Andr. 499. Praestat fortasse scribi τέκνων ὑπερδέδοικε. Sed cf. Soph. Ant. 82. οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

293. λεχέων libri. λεχαίων Lachmann. Dind. etc. Quae forma analogiae videtur repugnare. Qu. λεχηρῶν (Eur. Phoen. 1539. λεχήρη).

296. Hinc patet produci ultimam in πανδημῖ seu πανδημεί.

297. τί γένωμαι;] Cf. Theocr. XV. 51. ἀδίστα Γοργοῖ, τί γένωμεθα; Thuc. II. 52. οὐκ ἔχοντες ὃ τι γένωνται.

300. *χερμάδ'*] Cf. Eur. Bacch. 1094. *πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους | ἔρριπτον.* Apud Homerum diminutivum tantum est *χερμάδιον*.

302. *στρατὸν Καδμογενῆ*] Cf. ad 1. 221.

306. *βαθύχθον' αἶαν*] Cf. Eur. Androm. 634. *βαθεῖαν γῆν.* et ad Prom. 652.

308. *πωμάτων*] *πυμάτων* al. unde *δευμάτων* F. G. Schmidt, coll. Eur. Suppl. 637. *δεῦμα Διοκαῖον πάρα.* Iph. T. 401. *δύματα σεμνὰ Δίρκας.* Sed cf. Ag. 1157. *Σκαμάνδρον πάτριον ποτόν.*

309. *εὐτραφέστατον*] Cf. Cho. 898. *εὐτραφές γάλα.*

310. *δῶν ἴησιν*] Qu. *δσ' ἐξίησιν.*

314. *ἀνδρολέτειραν*] Cf. Ag. 1465. et incert. apud schol. Pind. N. III. 64. Cf. *τεκνολέτειρα* Soph. El. 107. *παιδολέτειρα* Eur. Med. 849.

317. Vulgata *τοῖς δὲ πολίταις* — revocanda. Respondet enim particula *δὲ* priori μὲν v. 313.

318. *ἐντῆρες* edd. *ἐντορες* L. *ἐντορες* ἔστ' Herw., coll. v. str. 301. *παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς* —.

319. *εὐέδροι τε*] Qu. *εὐέδροιο.* Anglice firmly established.

320. *δξυγόοις λιταῖσιν*] Cf. Ag. 57. *οἰωνόδροον γόον δξυβόαν.* Soph. El. 243. *δξύτονων γόων.* Ant. 883. Aj. 630. *δξυτόνους φθάς θρηγήσει.* Infra 1023. *δξυμόλοισις* — *οἰμώγμασιν.* Qu. *δξυτόνοισις λιταῖσιν.* Dativus causae.

322. *προιάψαι*] *προιάπτειν* valet Anglice to fling forth, to hurl. Cf. Theocr. XXV. 235. *τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον διστόν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον.*

323. *ψαφαρῆ σποδῶ*] I. e. aridae. Anglice friable. Cf. Euphorion. Fr. XVIII. *ἐνὶ ψαφαρῆ Σαλαμῖνι.* Fr. LIV. 3. *ὡς πυρὶ καρφόμενα ψαφαρῆ ἰνδάλλετο τέφρη.* Nicand. Alex. 145. *ψαφαρῆς ἐκ δίξια γαίης* (schol. *πετρώδους καὶ ὄρεινης*). Archestr. ap. Athen. p. 320 A. *ἐνὶ ψαφαρῆ Τειχνοέσση.* Eratosth. ap. Heracl. de Alleg. p. 165. *ζώνην ψαφαρῆν* (zonam torridam). Joseph. A. J. VIII. p. 460. *ψαφαρόν γενέσθαι τὸν τόπον.* Ion. trag. Fr. 15. *ψαθαρόν νάρθηκα.* Plat. com. II. 656. *ψαφαρόν.* Hom. H. XVIII. 32. *ψαφαρότριχα μῆλα.* Rhés. 716. *ψαφαρόχροον κάρα πουλυπινές τ' ἔχων.* Hesychius *ψαθαρόν* per *ξηρόν, ἀσθενές* explicat.

324. *θεόθεν*] Qu. *πεδόθεν.*

326. *θεόθεν*] *πεδόθεν* (i. e. *ἐκ δίξης*, Hesych.) conj. Heimsoeth. *πρέμνοθεν* Weckl. coll. 71. *μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσσητε* etc.

327. *παλαιάς*] Qu. *γεραίας,*

332. *τύχας προταρβῶ*] Cf. Eur. Fr. 360, 25. *θάνατον προταρβοῦσ'.*

333. *κλαυτὸν δ' ἀστυδρόμοις ὠμόδροπον γονέων προπάρουθεν* — Herwerden. Quaecunq̄ue, inquit, fuit Aeschyli manus, hoc

saltem licet e verbis traditis et loci contextu perspicere, Chorum deplorare sortem earum quae nondum maturo flore virginitatis privatae a victore milite abripiantur in servitutem. Idem monet προπάρουθεν cum casu adjuncto semper locale esse, nunquam temporale. Qu. κλαντόν δ' ἀριδρόπους (?) ὠμοδρόπων νομίμων πάρος ἄφνω διαμείναι τῶν κάτω στυγεράν δδόν.

ἀριδρόποις] Cf. Suppl. 663. ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω. Eust. Opusc. p. 355, 28. ἐν μετοπώρῳ γὰρ οὐ μόνον καινόν, ἐὰν (ὡς ἡ παροιμία) ἄνθος ἀναφνῆ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν κατ' Αἰσχύλον ἀριδρόπος δπώρα νεάζουσα τρυγηθῆ. Cf. 998. τέρειν' δπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς. Pind. Ol. VII. 3. δρόσος ἀμπέλον. ὠμοδρόπων —] Cf. ad Hor. Carm. II. 5. 10. 'immitis uvae.' Cf. 718. Pind. P. IX. 109. χρυσοστέφανον δέ οἱ Ἴβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέναι ἔθειλον. Qu. ἀριτροφοῖς.

334. διαμείναι] Cf. Eur. Iph. T. 398. Ἀσιήμιδα (γαῖαν) Εὐρώπας διαμείνας.

335. στυγεράν δδόν] κλημάτων τρυγεράν δρόσον conj. Weckl. ex Eust. l. l. Qu. στυγερῶν δδῶν.

336. προλέγω] I. q. λογίζομαι? Fortasse mendosum.

337. βέλτερα] Eadem forma est Suppl. 1070. τὸ βέλτερον κακοῦ. Fr. 321. Hesiod. Op. 365. Apoll. Rhod. I. 254. II. 238. etc. βέλτατος legitur Eum. 489. Suppl. 1052. βέλτερα — πράσσειν] Qu. πάσχειν et mox πάσχει. Sed cf. Ag. 1418. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε; Thuc. VII. 71. 1. χεῖρω πράξαι. Eur. El. 1359. εὐδαίμονα πράσσει.

340. ἄγει] Cf. Eur. Tro. 1302. ἀγόμεθα φερόμεθ'.

341. φονεύει] Qu. φέρει τε. πυρφορεῖ] Reponendum, nisi fallor, πυρπολεῖ. Nisi πυρφορεῖν πόλιν dici posse statuas ut ἄγειν καὶ φέρειν.

343. ἀρπαγαὶ δὲ —] Rapinaeque discursitantium consanguinearum vertit Walker App. Liv. p. XXXIII. dictum ut βλαχαὶ τῶν ἐπιμασιδίων ἀριβρεφεῖς.

344. μαίνων εὐσέβειαν] Cf. Ag. 1669. μαίνων τὴν δίκην.

345. κορκορυγαί] Cf. Arist. Pac. 991. λῦσον δὲ μάγας καὶ κορκορυγὰς. Lys. 491. αἰεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. Hinc διακορκορυγεῖν Nub. 387.

346. δοκᾶνα πυργῶτις] Qu. δοκᾶνα πυργώδης. Cf. Soph. Tr. 273. ἀπ' ἄκρας ἤκε πυργώδους πλακός. Eur. Bacch. 611. ὡς εἰς σκοτεινὰς δοκᾶνας πεσοῦμενος. Proprie vox significat rete venaticum.

349. ἐπιμασιδίων — βρεφῶν] Cf. Soph. Fr. 962, 2. ἐπιμασιδίον γόνον. Iph. T. 231. Confer v. ἐπιτυμβίδιος (Cho. 334.), ἐπιτυμφίδιος.

350. Qu. ἀριτραφῶν, aut ἀριτραφεῖς. Conferunt Soph. Phil. 695. στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶνδ' αἱματηρόν.

351. Cf. 494. *लगνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν*. Ag. 494.
360. *πολλά — γὰς δόσις*] Cf. Ag. 1015. *πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς etc.*
362. *φορεῖται*] Cf. Eur. Hec. 29. *πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος*. Arist. Pac. 144.
363. Butlero *νέαι τλήμονες* glossema videtur ad *καινοπήμονες* adscriptum, quod verbi alicujus, a quo pendeat *ἐνάν*, usurpaverit locum. *νέαι*] Qu. *λέχος*.
364. *τλήμονες ἐνάν* libri. *τλήμον αἰσιν* Herm. *τλάμον αἰσιν* Dind. Qu. *λαγγάνουσι. ἐνάν αἰχμάλατον*] Cf. Soph. Aj. 211. *λέχος δουριάλατον*.
365. *ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος*] Qu. *λαγγάνουσι ἀνδρὸς, vel ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὡς —*.
367. Scribe *ἐλπὶς ἔστι (ἐστὶ)*. Pro *τέλος f. κνέφας. ἐλπὶς — μολεῖν*] Cf. Eur. Or. 777. *μολόντι δ' ἐλπὶς ἔστι σωθῆναι κακῶν*; Alc. 144. *ἐλπὶς μὲν οὐκέτ' ἔστι σώσασθαι βίον*. Hel. 439. *ἐλπὶς δ' ἐκ γε πλουσίων δόμων | λαβεῖν τι νῆταις*. Xen. Hell. VI. 5. 35. etc.
368. *ἐπίρροθον*] I. q. *ἐπιτάρροθον*. Cf. Apoll. Rhod. II. 225. *ἴσχι δ' οὐτίνα μῆτιν ἐπίρροθον*. II. ψ'. 770. *κλυθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἔλθῃ ποδοῖν*.
369. *κατόπτης*] Cf. 41. Herod. III. 17. *ἀποστέλλειν κατόπτας*. 21. *ἦκατε κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς (i. q. κατάσκοποι, 19)*. Cf. v. *κατοπτῆρ 36*.
370. *πενθοῖ*] Cf. Ag. 86. *πενθοῖ (πειθοῖ vulg.)*.
371. *σπουδῆ διώκων —*] Cf. Pers. 84. *Σύριόν θ' ἄρμα διώκων*. Eur. Herc. 1041. *πικρὰν διώκων ἦλυσιν. διώκων — χροῶς ποδῶν*] Cf. Eum. 403. *ἐνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα*. Eur. Or. 1337. 1344. *διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα*. Ion. 205. *παντὰ τοι βλέφαρον διώκω*. Soph. El. 871. *διώκομαι*. Eur. Iph. A. 139. *ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω πόδα*. Cf. 855. *ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον*. Passivo sensu Agam. 301. *φρουρὰ προσαυθρίζουσα πόμπιμον φλόγα*.
373. *εἰς ἀρτίκολλον*] ὡς *ἀρτίκολλον* (ex schol. A.) conj. Blomf. *ᾧσι' — μαθεῖν* Dind. et sic aut *ὡς — μάθη* F. G. Schmidt. Anglice, in the nick of time. Cf. Cho. 580. *ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίη τάδε*.
374. *τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει*] οὐ *καταργίζει πόδα* Herm. Sch. Scholef. Well. Qu. *ὠκὴν ἀρτίζει πόδα*. *Καταργίζειν* valet "to restore a thing to that state which is denoted by the adjective *ἄρτιος* — the state in which it is completely fitted for its proper purposes". (Walker App. Liv. p. XXXIX.)
375. *λέγοιμ' ἂν, εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, | ὡς ἐν πύλαις —* conj. Blomf.
379. *γίγνεται*] *γίγνεσθαι* commendat Naber.

380. μαργῶν] Cf. Eur. Phoen. 1253. μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν
 ἵεναι δόρον. μάχης λελιμμένος] Cf. 392. μάχης ἐρῶν.

382. θείνει δ' ὀνειδεί] Cf. Soph. Aj. 724. ὀνειδέσιν | ἤρασσον.
 1244. ἀλλ' αἶν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που etc. 501. κακοῖς ἰάπτων
 (με). Phil. 374. ἤρασσον κακοῖς (αὐτόν). μάντιν Οἰκλείδην] Sic
 Aj. 801. τοῦ Θεστορείου μάντεως.

383. μόρον] μόθον Wakef. ad Trach. 21., coll. Π. π'. 251.
 πόλεμόν τε μάχην τε. ἦ. 117. ἀλλ', εἰ μόθον (Schol. μάχης) ἔστ'
 ἀκόρητος.

384. τοιαῦτ' αὐτῶν] Cf. 639. τοιαῦτ' αὐτεῖ. τρεῖς — σεῖει]
 Cf. Ach. 965. δς τὴν Γοργόνα | πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκόλιος
 λόφους. Pac. 1173. ταξίαρχον — τρεῖς λόφους ἔχοντα. 1178. τοὺς
 λόφους σεῖων. Κατάσκοιός legitur etiam Ag. 502. Suppl. 359.

385. τῶ] Qu. τοι, vel γε, vel που. Lege σεῖει κράνους χαι-
 τώματ', ἀσπίδος δ' ἔσω (vel ὑπο) etc. χαιτώμ'] Cf. τριγῶμα 666.
 ὑπ' ἀσπίδος — φόβον] Cf. Rhés. 383. κλύε καὶ κόμπους κωδω-
 νοκρότους | παρὰ πορπάκων τοὺς κελαδοῦντας. 306 sq. Arist. Ran.
 963. Μέμνονας κωδωνοφαλαροπάλους.

386. κλάζουσι — φόβον] Cf. Pind. P. IV. 41. Ζεὺς ἔκλαξε
 βροντάν. Pers. 947. κλάγξω — γόνον ἀρίδακρυν. Ag. 48. κλάζοντες
 Ἄρη. φόβον] Qu. φόνον. Cf. 123. κινύρονται φόνον χαλινόι.

388. φλέγονθ' ὑπ' ἀστροῖς] Qu. φλέγοντά γ' ἀστροῖς. Cf. 401.

390. πρέσβιστον ἀστρον] Cf. Pind. Ol. I. 7. μηκέθ' ἄλλου σκό-
 πει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἡμέρᾳ φαινὸν ἀστρον. πρέσβιστον]
 Pro πρεσβύτατον dictum. Sic ἡδιστος, βράχιστος, τάχιστος, etc.
 Cf. Soph. Fr. 523. Ἥλιε, φιλίπποις Θρηξὶ πρέσβιστον σέλας. Fr.
 539. ἦλθεν δὲ δαῖς θάλεια πρεσβίστη θεῶν. Eur. Fr. 951. ἐγὼ δ'
 οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας. νυκτὸς ὀφθαλμός]
 I. e. luna. Cf. ad Pers. 428. ἕως κελαινῆς νυκτὸς δμμ' ἀφείλετο.
 Eur. Phoen. 546. νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἥλιον τε φῶς. Soph.
 Ant. 104. ὦ χρύσεας ἡμέρας βλεφαρῆς (βλέφαρον?). Arist. Nub. 285.
 ὄμμα γὰρ αἰθέρος (i. e. sol) etc.

391. τοιαῦτ' ἀλύων] Cf. Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει. Eur.
 Fr. 665. 908, 8. Hipp. 1182. τί ταῦτ' ἀλύω; Or. 277. τί χρῆμ'
 ἀλύω; Arist. Eq. 1124. ταῦτ' ἠλιθιάζω.

392. ποταμίαις] Qu. ποταμίους.

393. μένει] βρέμει conj. Hirschig. (Annot. Crit.) Qu. μένος.
 Cf. Ag. 1067. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν | πρὶν αἱματηρὸν
 ἐξαφρίζεσθαι μένος. μένει] Fortasse non sanum.

394. μένων] κλύων Br. Tyrwhitt. Recte. Cf. Arist. Ran. 1042.
 ἀντεκτείνειν αὐτόν τοῦτοις ὀπίταν σάλπιγγος ἀκούση.

396. φερέγγυος] Cf. Herod. V. 30. VII. 49. Thuc. VIII. 68.
 πρὸς τὰ δεινὰ — φερεγγυώτατος. Soph. El. 942. Cf. ἔχεγγυος
 Oed. C. 248. etc.

398. Cf. Eur. Her. 684. οὐκ ἔστ' ἐν ὄψει τραῦμα μὴ δρώσης
χερός. Liv. X. 39. Tacit. Agric. 32.

399. Cf. Iph. T. 1307. κείνοι τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χερσῶν |
ἡμεῖς τε etc. Hom. Il. γ'. 54.

400. ἦν λέγεις] εὖ λέγεις Kock.

402. ἡ ἄνοια τινὶ M. pr. ἄνοια ab al. m. ant. in ἀνοία mutato.
ἡ ἄνοια (the conceit) τινὶ Tyrwh. εὐνοία τινὶ Dobr. ἐννοία τινὶ
Wecklein. Scribe ἡννοία τινὶ. Haec pro additamento habet Dind.,
qui οὐα πείσεται aut aliquid simile excidisse opinatur.

404. Qu. ὑπέροκον. Cf. ad 391. 456.

405. Cf. Eur. Tr. 990. καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἀρχει θεᾶς.

410 sq. Cf. Soph. Phil. 98. γλώσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον
ἐργάτιν. ὑπέροφρονας λόγους] Cf. Soph. Aj. 1236. ποίου κέκρα-
γας ἀνδρὸς ὡδ' ὑπέροφρονα;

411. αἰσχροῶν γὰρ ἀργός —] Cf. Theogn. 1177. ἔργων αἰσχροῶν
ἀπαθῆς καὶ ἀεργός. Eur. Iph. A. 902. στρατός γὰρ ἀθρόος, ἀργός
ὡν τῶν οἰκοθεν, etc. μὴ κακός δ'] An οὐ κακός δ'?

413. ἔλιζωμ' ἀνέιται] Cf. Soph. Oed. R. 270. 1405. Eur. Phoen.
940. Empedocl. Fr. 33. τέσσαρα τῶν πάντων ἐλιζώματα πρώτον
ἄκουε. Qu. ἔλιζης, vel βλάστημ'. κάρτα δ' ἔστ' —] Anglice,
'though he is —.'

414. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ] Cf. Rhés. 446. ἔτιπεις
κυβεῶν τὸν πρὸς Ἄργείους Ἄρην. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύ-
βοις δαίμονος.

415. νιν] νῦν Blomf. Recte, opinor. ὀμαίμων] Nominativus.

416. εἰργεῖν] Qu. ἀρκεῖν.

417. ἀντίπαλον] Champion.

420. I. e. ὀλομένων ὑπὲρ φίλων.

424. γίγας δδ' ἄλλος] γίγας, δδ' ἄλλον Markl. ad Suppl. 872.
et ita supr. in uno eodice. Qu. ὁ δ' αὐθις οὐ —. μείζων] Cf.
Hom. Il. V. 801. Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

425. κόμπος δ'] Qu. κομπῶν δ'. Sed cf. Soph. Ant. 1350 sq.
οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονεῖ] Cf. Soph. Aj. 761. ὄστις — μὴ κατ'
ἀνθρώπων φρονεῖ. Prom. 890. ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει
μακροῦ. σχεθεῖν] Cf. ad Soph. Aj. 1082.

426. ἃ μὴ κραίνοι τύχη] Idem fere versus est 549. πύργους
ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός. Eur. Phoen. 184.

427. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος —] Cf. Eur. Suppl. 499. ὤμοσεν
πόλιν | πέρσειν θεοῦ θέλοντος ἦν τε μὴ θέλη.

428. φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς libri. φησι, κοῦδ' — Blomf. φησι,
κοῦδ' ἄν — Herw. φησιν, οὐδ' ἄν τὴν Διὸς — Hirschig. (Ann.
Crit.) φησιν, οὐδ' ἄν νιν Διὸς — Madvig. φησιν, οὐδέ νιν Διὸς
Heimsoeth. Dind. Wecklein. Qu. οὐδ' ἄν ἀστραπὴν | Διὸς πέδω
σπῆγασαν —. Vel οὐδ' ἄν τὴν Διὸς | τὸ δρεᾶν (in ἔριν corru-

ptum) πέδω σκήψασαν ἀστραπήν σχεθεῖν. Eur. Hec. 68. ὦ στεροπα Διός. Vel οὐδὲ τὴν Διός | βροντὴν — ἂν τὸ δραῖν σχεθεῖν. Vel βροντὴν πέδω σκήψασαν ἂν κατασχεθεῖν. Eur. El. 748. νεοτέρα βροντὴ Διός. Bacch. 90. Διός βροντᾶς. 599. Soph. Oed. C. 1461. Διός περωτός — βροντά. Vel οὐδὲ τὸν Διός | κεραυνὸν ἐνοκήψαντ' ἂν —. Vel οὐδὲ τὴν Διός | χεῖρ' ἂν βέλος σκήψασαν —. Vel οὐδ' ἂν νιν Διός | βέλος πέδοι σκήψαν τὸ μὴ οὐ δραῖσαι σχεθεῖν. Sept. 453. κεραυτοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι. Ag. 366. ὄπως ἂν Ζεὺς — βέλος ἠλίδιον σκήψαιεν. Vel οὐδ' ἂν σφ' ἐκ Διός | βροντὴν πέδω σκήψασαν —. Vel οὐδὲ τὴν Διός | φλόγ' ἂν πέδω σκήψασαν. Vel οὐδὲ τοῦκ Διός | βέλος (453. κεραυτοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι) πέδω σκήψαν νιν —. Vel οὐδ' ἂν ἐκ Διός | πῦρ ἐν πέδω —. Vel φησι, μηδ' ἂν νιν Διός — (coll. Phoen. 1175. ἐκόμψασε | μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διός etc.). Vel οὐδ' ἂν νιν Διός | λαμπρὰν πέδοι σκήψασαν ἀστραπήν σχεθεῖν. Cf. 468. βοᾷ δὲ — ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Eur. Phoen. 1175. ἐκόμψασε | μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διός etc. Rhés. 602. δς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ', ἐς αὖριον | οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ | μὴ οὐ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθοι. Med. 1333. τὸν σὸν ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. Hel. 840. Herod. II. 169. Ἀπρίω δὲ λέγεται εἶναι ἦδε ἡ διάνοια, μηδ' ἂν θεὸν μιν μηδένα δύνασθαι παῦσαι τῆς βασιληΐης. Scholiasta δργὴν pro ἔριω legebat.

429. ἔριω vulg. Ἴριω (coll. Il. σ'. 58.) Tyrwhitt. κεραυνὸν ἐνοκήψαντ' ἂν Wecklein, qui confert Prom. 372. κεραυνῶ Ζηνός. 667. Plut. Aemil. P. c. 24. κεραυνός ἐνοκήψας. Infra 444. Eur. Cycl. 319. Ζηνός κεραυνὸν οὐ φράσω. Vitii manifestum est ἔριω. Qu. βροντὴν vel αἰγλήν. In gemello loco Euripidis (Phoen. 1176.) πῦρ Διός memoratur. In ἔριω latet fortasse χέρ' ἂν, in ἐκποδῶν ἐκπέρθειν (469. 427.). πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. πέδω σκήψασαν] Cf. Prom. 749. πέδω σκήψασα. Ag. 366. ὄπως ἂν — βέλος ἠλίδιον σκήψαιεν. Eum. 801. ὑμεῖς δὲ τῆ γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον | σκήψητε. Qu. σκήψαν σφ' ἂν —. ἐμποδῶν] Anglice, in his way. Cf. Soph. Oed. R. 128. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν — εἶργε τοὔτ' ἐξειδέναί; Mendosum videtur. Qu. ἂν ποτε (vel ἂν ποτ' ἂν) σχεθεῖν.

431. Cf. Arist. Av. 1096. ἀχέτας θάλπει μεσημβρινοῖς ἡλιωμανῆς βοᾷ.

433 sq. Cf. Eur. Phoen. 1138. δεξιᾷ δὲ λαμπάδα | Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερον ὡς προήσων πόλιν. Soph. Oed. C. 56. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεός | Τιτὰν Προμηθεύς.

433. διὰ χερῶν ὀπλισμένη] Anglice, held as a weapon (brandish'd) in his hands. I. q. φλέγει δὲ λαμπάδι διὰ χερῶν ὀπλισμένος. Confer 513. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. 473. Pers. 239. τοξουλκός αἰχμὴ διὰ χερσῶν αὐτοῖς πρόπει. Eur. Bacch. 733. ἔπεσθε

θύρσοις διὰ χειρῶν ὀπλισμένοι. Eur. Fr. 223 C. v. 47. τὸν δ' Ἀμφίονα | λύραν κελεύω διὰ χειρῶν ὀπλισμένον etc. φλέγει δὲ λαμπὰς —] Cf. Soph. Oed. C. 1466. οὐρανία γὰρ ἀστραπή φλέγει. διὰ χειρῶν] Qu. διὰ χειρῶν. ὀπλισμένη] Suspectum. Fort. ἀνημμένη, vel ὀπλισμένω, vel ὀπλισμένων.

434. χρυσοῖς δὲ —] Cf. 646. ὡς τὰ γράμματα | λέγει “κατάξω etc.” Arist. Ach. 197. κὰν τῷ στόματι λέγουσι, Βαῖν' ἔποιθέλεις.

435. πέμπε — τίς ξυστήσεται; Blomf., cui hic versus, ut hodie stat, minime placet. τοῦδ'ε φωτὶ τίς μάχη —; conj. Weil. Qu. τοῦδ'ε τῶδε φωτὶ τίς —; vel τοῦδ'ε φωτὶ, φράζε, τίς —; πέμπε] δ' εἰπὲ Herw., qui soloecam esse vulgatam jure contendit. Qu. φράζε. Scribendum πέμπε —. Cf. 470. καὶ τῶδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον. 472. 473. 595. τίς — μενεῖ;] Cf. Soph. Aj. 68. θαρσῶν δὲ μίμνε — τὸν ἄνδρ'.

437. καὶ τῶδε κέρδει] καὶ τῶδε κόμπω Kock. Heins. Weil. Qu. κὰν τῶδε τάνδρι, vel καὶ τῆδε κέρδει, vel καὶ τῷ πάρος (gl. κέρδει) κέρδος τόδ' ἄλλο γίνεται. Cf. Soph. El. 235. μή τίκτειν σ' ἄταν ἄταις.

441. θεοὺς, ἀτίζων] Cf. Suppl. 733. Eum. 540. μηδέ νιν — ἀθέω ποδὶ λάξ ἀτίσης (πατήσης?). Fr. 103. ἀτίσεις (i. e. ἀτιμάσεις, Hesych.). Eur. Suppl. 19. νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν. Alc. 1037. Hom. Π. v'. 168. Alia forma est Theogn. 621. πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν.

442. Similiter Arist. Pac. 57. δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων | ὠδὶ κεχηγῶς λουδορεῖται τῷ Δί.

443. γεγωνᾷ — ἔπη] Cf. Antiph. 196, 2. βοῆν ἴσῃσι γεγωνόν. Alciphr. III. 48. 1. τορῶ τινι καὶ γεγωνῶ τῷ φωνήματι χρησάμενος.

444. πυρφόρον] πυρπνόον conj. Bl., coll. Prom. 953. πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον | ἤξειν κεραννὸν οὐδὲν ἐξηκασμένον | μεσημβρινοῖσι θάλπειν τοῖς ἡλίον. et schol. οὐδὲ τὸν Διὸς σκηπτὸν εἰς γῆν κατενεχθέντα, [ἢ αὐτοῦ τοῦ Διὸς φιλονεικήσαντος, quae ad lectionem ξριν spectant,] ἐμποδῶν γένεσθαι (ἂν γεν.?) αὐτῷ λέγει. Verissima correctio, opinor, nisi quod pro ἐμποδῶν legendum suspicor ἐς πέδον vel ἐν (ἐμ) πέδω. Tentabam etiam οὐδ' ἂν νιν Διὸς | πῦρ ἐς πέδον (ἐν πέδω) σκῆψαν τὸ μὴ οὐ ποιεῖν σχεθεῖν. τὸν πυρφόρον — κεραννόν] Cf. Soph. Oed. C. 1502. πυρφόρος θεοῦ κεραννός.

446. μεσημβρινοῖσι θάλπειν —] Cf. Arist. Av. 1096. ἀχέτας θάλπει μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ. Lucian. Amor. 45. πρὸς ἡλίον μεσημβρινὸν θάλπος.

447. κελ —] Cf. Arist. Vesp. 1332. ἦ μὴν σὺ δώσεις — δίκην — κελ σφόδρ' εἰ νεανίας.

448. αἰθων] Cf. Rhcs. 122. αἰθων γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται
 θράσει. Soph. Aj. 1088. αἰθων ὑβριστής. 222. αἰθων — λῆμα]
 Anglice, an ardent spirit.

449. προστατηρίας Ἀρτέμιδος] Cf. Soph. El. 637. Φοῖβε προσ-
 τατήριε.

450. εὐνοίαισι] Leg. εὐνοία τε (γε).

452. Cf. Eur. Phoen. 187.

454. πωλικῶν θ' ἐδωλίων] Schol. παρθενικῶν καθεδρῶν. Πῶλος
 enim saepe puella valet, Eur. Hec. 145. Andr. 622. Rhcs. 261.
 Cf. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων. Soph. El. 1393. ἀρχαίοπλοντα
 πατρός εἰς ἐδώλια.

456. ποτ' ἐκλαπάξαι] Qu. δόμονς λαπάξαι, vel πέδον —.

458. Cf. Hom. Il. γ'. 325. Πάριος δὲ θεῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.

459. πήδησεν] Scrib. 'πήδησεν. Cf. Hom. Il. η'. 182. ἐκ δ'
 ἔθορε κλήρος κυνέης.

460. νῆπτησι ob metrum Porson.

461. ἐμβριωμένως] Cf. Eur. Fr. 1099. ἐμβριωμένος (i. e.
 ἐπιτιμῶν). Ἴππους — δινεῖ] Cf. Eur. Phoen. 791. δινεύεις —
 μώνυχα πῶλον.

462. πρὸς πύλαις] πρὸς πύλας Ald. Rob. Blomf. coll. 185. etc.

463. φιμοῖ] Cf. Aesch. Fr. 326. δς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγη-
 φόρους | φιμοῖσιν ἀλωτοῖσιν ἔστομωμένως. οὐ σμικρὸν τρόπον]
 Anglice, in no humble fashion. Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον.
 τρόπον] βρόμον conj. Schutz. prob. Walker. p. XXXV. νόμον
 Prienus. Dind.

465. Cf. 283. τὸν μέγαν τρόπον.

466. ἀνὴρ δ'] ἀνὴρ (om. δ') Blomf. Dind. Recte. προσαμ-
 βάσεις] Qu. προσαμβάσει, vel φέρει pro στείχει in v. prox.

467. στείχει] Qu. φέρει.

469. Qu. ὡς οὐδ' Ἄρης ἄν —.

471. δούλειον] δούλιον recte Dind.

472. Distingue sic, σὺν τύχη δέ τω | καὶ δὴ πέπεμπται. Cf.
 Cho. 138. σὺν τύχη τινί. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τω |
 σαιτῆρι βατή.

473. καὶ δὴ πέπεμπτ' οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων —] καὶ δὴ
 πέπεμπται — Erfurdt. ad Aj. 191. prob. Blomf. Contra ineptam esse
 istam emendationem censent Well. Lob. ad Aj. p. 248. Kühlstaedt.
 Obs. Crit. p. 28. κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων] Cf. 554. ἀνὴρ ἀκομπος,
 χεῖρ δ' ὄρεῖ τὸ θράσιμον. Emphasis est in ἐν χεροῖν, i. e. factis
 non verbis glorians.

477. τροφεῖα —] Cf. Eur. Or. 109. καὶ μὴν τίνοι γ' ἄν τῆ
 τεθνηκυῖα τροφάς. πληρώσει] Angl. will pay in full. Cf. 548.

478. Connecte πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος.

480. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλον conj. Bl., coll. supra
 451. Eum. 209. Schol. λέγε ἄλλον κομπώδη. Recte. Cf. Eum. 289.

κόμπασον γέρας καλόν. Soph. El. 1500. μηδέ μοι φθόνοι λέγων] μηδέ μοι φθόνοι λέγειν recte Elmsl. ad Her. 1011., coll. Med. 62. μή φθόνοι φράσαι. μηδέ μοι φθόνοι λόγων Valck. Dind. Cf. Prom. 583. μηδέ μοι φθορήσης εδγμάτων. Suppl. 321. ἀφθόνω λόγῳ. et ad Prom. 584.

484. τῶς] Sic. Cf. 637. Suppl. 69. 691. Soph. Aj. 840. ὄσπερ εἰσορᾶσ' ἐμέ | αὐτοφαγῇ πίπτοια, τῶς etc. Vox rara in tragœdia.

485. νεμέτωρ] Formatum ut γενέτωρ, παιδολέτωρ.

487. παρίσταται] Qu. προσίσταται. Cf. 537.

488. Ἰππομέδοντος] Cf. 553. Παρθενοπαῖος — φαῖοχίτωνες. Soph. Fr. 785. Ἀλφεισίβουαν. Primam hujus versus dipodiam choriambum habet Elmsleius. Cf. ad 547. Soph. Fr. 785. Ἀλφεισίβουαν, ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. V. Elmsl. ad Aj. 209. τύπος] Cf. Soph. Tr. 12.

489. πολλήν] πολὺν Wakef. S. C. § 40. V. Valck. ad Phoen. 994.

491. οὐ τις εὐτελής ἄρ' ἦν] Qu. οὐκ ἄρ' εὐτελής τις ἦν. Ita Eur. Bacch. 824. εὐ γ' εἶπας αὐτὸ, καὶ τις εἶ πάλαι σοφός.

492. ὤπασεν] Legendum ὤχμασεν. Cf. 541. ἐν χαλκηλάτῳ | σάκει — Σφίγγ' ὠμόσπον προοσμεμηχανημένον | γόμοις ἐνώμα. 643. 496. Prom. 20.

493. ἰέντα] Correpta prima, ut in Eur. Iph. A. 1101. Hel. 1236. Suppl. 281. (dact.), Sept. 291. (cret.). διὰ στόμα] Cf. 579. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. 51.

494. λυγρὴν — πυρὸς κάσιν] Similiter Ag. 494. μαρτυρεῖ δὲ μοι κάσις | πηλοῦ ξυνωρὸς διπρία κάσις τάδε. Supra 351. ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν δμαίμονες. Hom. Il. ξ'. 231. ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο. Chaeremon. Fr. 10. λειμώνων τέκνα (ἄνθεα). Virg. Aen. VI. 278. 'Consanguineus Lethi Sopor.'

495. ὄφρων — πλεκτάναισι] Cf. Cho. 248. θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασι | δεινῆς ἐχίδνης. Soph. Fr. 480, 6. πλεκταῖς ὠμῶν σπειράισι δρακόντων. Eur. Ion. 1423. κεκρασπέδωνται δ' ὄφρων αἰγίδος τροπόν. Clypeus nimirum ἴπυ suam anguibus ornatam habebat. Eur. Tro. 1197. ἴπυος ἐν ἐτόρνοισι περιδρομοῖς. El. 458. περιδρομῳ — ἴπυος ἔδρα. Qu. περιδρομῶν vel περιδρομοῖς.

496. προσηδάφιστα] Anglice, is based, is supported, is backed, has a background of. Schol. B. ἐπέστρωται.

497. ἐνθεός δ'] Leg. ἐνθεός τ'. Cf. Fr. 120. ἐνθουσιᾶ δὴ δόμα, βακχεύει στέγη.

498. θυιάς Br. φόβον] φόνον βλέπων Canter. Recte. Cf. Prom. 355. συρίζων φόνον (al. φόβον).

500. κομπάζεται] Cf. Alc. 497. τίνας δ' ὁ θρέψας παῖς πατρός κομπάζεται; φόβος] φόβον Porson. Qu. βρόμος.

501. Distingue sic, ἦ γ' — γέγονι ἀνδρός etc. Qu. ἦ γ' ἀγκύπτολις, vel ἦ σωσίπτολις, vel ἦ ἑυσίπτολις (supra 128.).

503. δύσχιμον] I. q. δυσχείμερον. Cf. v. μελάγχμιος. Cf. Cho. 184. Pers. 566. Eur. Bacch. 15. (ubi v. Elmsl.). Suppl. 962.

506. ἐν χρεία τύχης] Imo ἐν χρεία μάχης. Soph. Aj. 963. ἐν χρεία δορός.

509. Cf. Eur. Phoen. 248. Ἄρης αἷμα (κῦμα, or χεῖμα?) δάϊον φλέγει (schol. διεγείρει). Soph. Aj. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἄνδρῖ, τῷ (i. q. ῶ) Schuetz. Recte. Qu. ἄνδρῖ δὴ γ' ἀνήρ —. Qu. τάνδρῖ. τῷ] Qu. πον. Løge θατέρω ξυστήσεται.

513. φλέγων] Cf. 433. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ἀπλισμένη. Fort. φέρων.

514. Transponendus forsā post v. 517. Cf. Eur. Her. 234. τὴν δ' εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην | τὴν δὴ μάλιστ' εἰσείδον. Suppl. 705. δεξιῷ δ' ἡσώμενον | φεύγει τὰ κείνων. (Ubi v. Markland.) Iph. A. 1357. Soph. Aj. 1353. πον vulg. του Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 461. Recte. Cf. ad Nub. 1087.

516. ἡμεῖς κρατούντων ἐσμέν (sc. φίλοι) conj. Bl. Cf. Rhes. 320. Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστιν (Jupiter a nobis stat). οἱ δ' ἡσωμένων] I. e. οἱ δὲ τῶν ἡσσωμένων.

517. Τυφῶ] Cf. Suppl. 560. Soph. Fr. 999. Arist. Nub. 336.

519. ἀντιστάτας] ἀνηρέτας Blomf. ut in v. 595. Cf. v. ἐνοστάτης. Qu. ἄνδρ' ὅμοι' ἀνηρέτην. Redde ἄνδρες mortal men.

519. τε] τοι conj. Blomf. Løge γε aut δέ. Interpolatum h. v. censet Wecklein.

520. γένοιτ' ἂν] γένοιτο Ζεὺς conj. Bl. τυχῶν] Imo κυρῶν.

521. ἀντίτυπον ἔχοντ'] Qu. ἀτίον νέμοντ' (542.). Vel ἐνοστάταν (Soph. Aj. 104.) ἔχοντ'. Requiritur creticus. Cf. v. str. 481.

522. δέμας] Corruptum. Qu. δεθὲν, vel γραφὲν, vel τεθὲν, vel δετόν. ταῦτα] τὰμὰ F. G. Schmidt.

525. ἰάψειν] Qu. ἀφήσειν. Redde, will lose his head.

528. τύμβον κατ' αὐτόν —] Cf. Fr. 24. κατ' αὐτόν τύμβον ἀθλίου Λίχα. Prom. 847. Νείλον πρὸς αὐτῷ στόματι. Soph. El. 720. Prior in Ἀμφίων producta ut in Ὑπερίων.

529. δμνυσι δ' αἰχμήν —] Cf. Eur. Phoen. 1691. ἴσω σίδηρος δοκίον τ' ἐμοὶ ξίφος.

530. σέβειν] Qu. σέβων. Vel σέβειν ἔρασθαι τ' ὀμμάτων ὑπέριον. πεποιδώς] Requiri [videtur participium jactans (αὐχῶν) significans. Construe autem δμνυσι ἢ μὴν λαπάξιν. ὀμμάτων] δαιμόνων Naber. Sed jam praecessit θεοῦ.

532. Cf. Fr. 573. σαφῶς Σιδηρῶ καὶ φοροῦσα τοῦνομα. ὀρεσκόου] Cf. Hipp. 1277. φύσιν ὀρεσκόων σκυλάκων.

533. βλάστημα] Cf. βλαστημὸς, Suppl. 317. τίν' οὖν ἐτ' ἄλλον τῆσο βλαστημὸν λέγεις; Sept. 12. καλλίπρωρον] Cf. Ag. 236. στόματος καλλίπρωρον. Prom. 424. δξυπρωρόισιν ἐν αἰχμαῖς. ἀνδροόπαις ἀνήρ] Cf. Soph. Fr. 551. τὸν ἀνδροόπαιδα δεσπότης (f. — δ' ὁ δεσπότης) ἀπώλεσα.

534. στείχει] Qu. ἔρπει. Cf. Asclepiadis Epigr. νῦν αἰτεῖς δε
λεπτὸς ὑπὸ κροτάφοισιν ἴουλος | ἔρπει. Xen. Symp. p. 515, 41.
παρὰ τὰ ὄτα ἄρτι ἴουλος καθέρπει.

537. γοργὸν δ' ὄμμα' ἔχων] Cf. Prom. 356. ἐξομμάτων δ' ἥστρα-
πτε γοργωπὸν σέλας. Rhés. 8. λύσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν.
Phoen. 146. Anacreont. XXIX. 12. μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω. Soph.
Aj. 450. ἡ Διὸς γοργῶπις — θεά.

539. πόλειος θνεῖδος] Cf. Aj. 1191. δύστανον θνεῖδος Ἑλλάνων.
Hor. Od. IV. 12. 6. 'Cecropiae domus | aeternum oppro-
brium.'

541. φέρει] σφίγγει Naber. Qu. πατεῖ αὐτ στείβει.

542. γόμφοις ἐνώμα] γόμφοις νωμῶ Wakef. S. C. § 131.
Tyrwh. Recte. Cf. 543. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ etc. ἔκκρουστον]
Eminens, ut loquitur Cicero. Anglice, in relief. Cf. Eust.
p. 1160, 49. ἴσως δὲ καὶ μηχανῇ τινι ἐκινουῦντο, ἔκκρουστα ὄντα
καὶ οὐ διόλου προσηλωμένα τῷ σάκει, καὶ οὕτω ἐφάνταζον τοῖς
δρωσὶ τὸ αὐτοκίνητον. ὁποῖον δὴ τι πλάττει καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς
Ἐπιτά ἐπὶ Θήβας.

543. ὑφ' αὐτῇ] ὑφ' ὀπλῇ (i. q. χηλῇ) Wakef. l. c. Cf. Phoen. 1154.

544. ὡς] Pro ὥστε, ut alibi non raro. ἀνδρὶ τῷδε] Parthe-
nopaeo, ni fallor. Cf. 560. ἰάπτεσθαι] Cf. 299. Ag. 510. τόξοις
ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Ag. 1549. ἰάπτων. Suppl. 547.

545. οὐ καπηλεύσει] Anglice, will not give short measure
(or false weight, i. e. will deal largely in). Cf. Sept. 872. καὶ δόλος
οὐθεῖς | μὴ 'κ φρενὸς δροῶς με λυγαίνειν. 917. Jambl. V. Pyth.
p. 196. παραιτήσασθαι δὲ λέγονται τοὺς τὰ μαθήματα καπηλεύοντας
καὶ τὰς ψυχὰς ὡς πανδοχείου θύρας ἀνοίγοντας παντὶ τῷ προσ-
ῶντι τῶν ἀνθρώπων. Philostr. V. Apoll. I. 13. ἀπῆγγέ τε (αὐτὸν)
τοῦ χρηματίζεσθαι τε καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν. S. Paul. II. Cor.
2, 17. οὐ γὰρ ἐσμεν, ὡς οἱ πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ ἐλλικρινείας — λαλοῦμεν. Ennius, 'Non mi
aurum posco, nec mi pretium dederitis, | non cauponanti bel-
lum, sed belligeranti.'

547. ὁ Παρθενοπαῖος Tyrwh. παῖς Παρθενοπαῖος Blomf. ex
Eur. Suppl. 889. παῖς (om. Dind.) Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος.
Cf. Eur. Phoen. 1169. ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γό-
νος, | Τυφῶς πύλαισιν ὡς τις ἐμπροσθῶν βοῶ etc.

548. Ἀργεῖ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς] Cf. Eur. Suppl. 891.
παιδεύεται κατ' Ἀργος (Parthenopaeus). ἐκτίνων καλὰς τροφὰς]
Cf. 477. θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί. Ag. 729. χάριν τροφᾶς
γὰρ ἀμείβων etc.

549. πύργοις ἀπειλεῖ —] Cf. 426. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν' ἃ
μὴ κραίνοι τύχη.

550. εἰ γὰρ τύχοιεν —] Cf. 566. εἶθε γὰρ θεοὶ —.

551. Qu. πρὸς θεῶν | αὐτοῖσι κείνοις —.

552. Cf. Soph. Aj. 839. *καί σφας κακούς κάκιστα καὶ πανω-
λέθρους | ξυναρπάσειαν.* *Legē paγκάκως (om. τ').*

553. *τὸν Ἀρκάδα*] *Per attractionem positum ad δν, pro τῷ
Ἀρκάδι.* Cf. Hom. Od. α'. 71. *Κύκλωπος κεχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ
ἀλάωσεν | ἀντίθεον Πολύφημον.* Elmsl. ad Her. 601. et me ad
Soph. Ant. 404. et ad Ran. 427.

554. *ἀνὴρ ἄκομπος* —] Cf. 473. *κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.
δρα]* Anglice looks to. Cf. 623. Soph. Phil. 96. *ἔσθλοῦ πατρὸς
παῖ, καὶτὸς ὦν νέος ποτὲ | γλώσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον
ἐργάτιν.* Eur. Suppl. 917. *φρόνημα δὲ | ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς
λόγοις ἴσον.*

557. *ἔσω πυλῶν*] Sc. *στόματος.* Cf. Eur. Hipp. 882. *στόματος
ἐν πύλαις.* et Homericum *ἔρκος ὀδόντων.* Ibid. *κακά]* Sc. *ἔπη.*

558. *εἰσαμεῖψαι*] Anglice, to pass, enter. Sub. *τὰς πύλας.
θηρὸς ἐχθίστου δάκους]* Cf. Eur. Hipp. 646. *ἀφθογγα δ' αὐταῖς
ἐνγκατοιμῆζειν δάκη | θηρῶν.* et ad Prom. 583. *ποντίους δάκσει.*

560. *ἔξωθεν εἰσω]* ὠσθεῖσα δ' *ἔξω (ἢ ἀσπίς) conj.* Herw.
"Opponitur 557. *ἔσω πυλῶν ῥέουσιν* etc. Cf. Prom. 665."

561. *κροτημοῦ]* Cf. *πατησμός, λοιδορησμός.*

562. *Legē τῶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ. Vel τὰδ' ἄν —. Vel τάχ'
ἄν —. ἄν δ']* Qu. *τῶν.*

563. *ἰκνεῖται λόγος]* Qu. *ἰκνεῖται φόβος.* Cf. Soph. Phil. 791.
εἶθε σοῦ διαμπερὲς | στέρων ἔχοιτ' (l. ἔκοιτ') ἀλγηῖς ἤδε.

564. *τριχὸς δ' ὀρθίας]* *καὶ τριχὸς ὀρθίος* Blomf. Dind. *Quidni
τριχὸς δ' ὀρθίος? λόγος]* Malim *φόβος.* Cf. Cho. 29. *ὀρθόθριξ
φόβος.* Soph. Oed. C. 1624. *ὥστε πάντα ὀρθίας | στήσαι φόβῳ
δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας.* Hom. Il. α'. 359. Virg. Aen. IV. 280.

565. *μεγάλα]* Sc. *ἔπη.* Anglice, the big words. *μεγαλη-
γόρων]* Qu. *μεγαλαγόρων.*

566. *εἶθε γάρ* Porson. *Nusquam alibi consociantur εἶθε γάρ.
Usurpatur tantum εἶθε vel εἰ γάρ.* Qu. *εἶθε σοι θεοί, vel εἶθε
νιν θεοί, vel εἶθε δαίμονες.*

567. Qu. *ἄλσειαν (vel ἐλάσειαν) ἐκ γᾶς, vel εἶθε νιν θεοί |
τᾶσδ' ἐλάσειαν ἐκ γᾶς.*

571. *κακοῖσι βάζει]* Leg. *κακοῖσι βάλλει, vel κακοῖς λάπτει.*
Cf. 382. *θέρνει δ' ὀνειδεί μάντιν* etc. Soph. Aj. 1244. *ἀλλ' αἰὲν
ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που* etc. Hom. Od. ν'. 142. *ἄριστον ἀτι-
μήσιν ἰάλλειν.*

572. *τὸν ἀνδροφόντην, τὸν —]* Cf. Arist. Pac. 24. *ὁ δεινός,
ὁ ταλαύριος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν.*

576. *πρόσμοραν ἀδελφῶν* (acc. supr. *πρὸς ερασ*) M. *προσμο-
λῶν δμόσπορον* Blomf. *καὶ τὸν σὸν ἀντάδελφον εἰς πατρὸς μόρον*
conj. Dobr. *Corruptum videtur πρόσπορον vel προσμόραν ex
προσμολῶν δμόσπορον (gl. ἀδελφόν).* Forma *ἀδελφεός, ut monuit
Elmsleius, non nisi in choricis legitur apud Tragoedos.*

577. Sensum hujus loci non capio.

578. *δὲς τ'*] *δὲς* Bl. *δὲς τ' ἐν τελευτῇ*] *δυσεκτέλευτον* Herm. Quid *δὲς τ' ἐν τελευτῇ* significet equidem non video.

579. *διὰ στόμα*] Cf. 51. 493.

580. *τοῖον*] Qu. *θεῖον*. Et sic Rob. Blomf. *ἢ τοῖον ἔργον*] *ἢ τὰρ' ἂν ἔργον ἦν θεοῦσι προσφιλές* V. D. in *Class. Journ.* VI. 78. Correctio probabilis. Haec obelo notavit Porson.

582. *πόλιν πατρῶαν* —] Idem fere versus Soph. Ant. 199. *δς γῆν πατρῶαν καὶ θεοῦς τοὺς ἐγγενεῖς* etc. El. 411.

584. *δίκη*] *δίκη* conj. Bl. Qu. *δίκης*. *μητρός τε πηγῆν* —] *Legē μητρός δέ* —. Cf. Ag. 887. *ἐμοὶ γε μὲν δὴ κλανυμάτων ἐπίσσοιτο | πηγαὶ κατεσβήκασιν*. Prom. 540. Shaksp. Henr. VI. Act. IV. Sc. I. 'Like ambitious Sylla, overgorg'd | with gobbets of thy mother's bleeding heart'. King John V. 2. 'You lordly Neroes, ripping up the womb | of your dear mother, England.' (Dobr.)

585. *πατρίς τε*] *Legē πατρίς δέ*. *χθονός*] *Legē χερός*.

588. *μάντις*] Qu. *κανεῖς*.

589. *ἀριστος*] *δίκαιος* Porson.

590. *εὐκνηλον ἔχων*] *εὐκνηλον* (aut *οὐκ δγκω*) *νέμων* F. G. Schmidt. Qu. *εὐτυκταν* (*εὐκνηλον*, *εὐσημον*) *νέμων*. *νέμων*] Eodem sensu *νωμῶν* 542. Sic *οἶακα νωμῶν* (3) et *νέμειν* (Ag. 802.).

591. *σῆμα δ' οὐκ ἐπὶ κύνκλω*] Cf. Eur. Phoen. 1128. *οὐ σημεῖ' ἔχων | ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα*.

592. *οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος* —] Cf. Philem. IV. 37. *εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει*.

593. *βαθειῶν ἄλοκα*] Cf. Suppl. 406. *δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου* etc. Pers. 142. Herc. 164. *δορός ταχειῶν* (l. *βαθειῶν*) *ἄλοκα*. Rhes. 796. *πληγῆς βαθειῶν ἄλοκα τραύματος λαβῶν*. Pind. N. IV. 6. *δ τι κε σὸν Χαρίτων τύχη γλώσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας*. *καρπούμενος*] *ἀρούμενος* arans Wakef. S. C. § 173. *Vulgatam enim nihil aliud significare posse quam decerpens fructus e sulcis mentis, post quae inepte inferri versum proximum*. Qu. *τετμημένος*. Cf. Cho. 25. *δρυχος ἄλοκι νεστόμω*. Callim. H. Dian. 180. *αἱ μέγ' ἀρισται | τέμνειν ἄλκα βαθειῶν*. Phil. Jud. I. 20. *γῆς βαθείας ἀλκακας ἀνατέμνοντες* (*βόες*). Vel *ἀρούμενος* (*ἠρωμένος*). Sed cf. Ag. 502. *αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν*. Xen. Cyr. VIII. 7. 6. *παῖς τε ὦν τὰ ἐν παῖσι νομιζόμενα καλὰ δοκῶ κεκαρπῶσθαι*. Pind. P. II. 134. *ὁ δὲ 'Ραδάμανθους — φρενῶν ἔλαχε καρπὸν — οὐδ' ἀπάταισι τέρεται*. Theogn. 1051. *βαθείη | σῆ φρενὶ βούλευσαι σφ' τ' ἀγαθὸν τι νόω*. Pers. 142. *φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον*.

594. *ἀφ' ἧς* Plutarch. Quae lectio confirmatur Aristophanis versu Lys. 406. *τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα*. Soph. Oed. C. 611.

595. σοφούς τε κάγαθούς] Callidos (peritos) ac fortes. Soph. Phil. 118. σοφός τ' ἄν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλητῆ' ἄμα. El. 1089. σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκληθῆσθαι. ἀντηρέτας] Cf. 283. 993.

597. Cf. Soph. Aj. 493. εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἧ συναλλάχθης ἐμοί.

599. δμυλίας κακῆς] Cf. S. Paul. I. Cor. XV. 33. φθείρουσιν ἡθῆ χροῖθ' δμυλαι κακαί. Pers. 753. ταῦτα τοῖς (τοι?) κακοῖς δμυλῶν ἀνδράσιν διδάσκειται | θούριος Ξέρξης.

600 sq. καρπὸς οὐ κομιστέος | ἄτης ἀρούρας θάνατος ἐκκαρπιζέται Wakef. S. C. § 188., coll. Pers. 821. ἕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν | ἄτης, ὅθεν πάγκλυτον ἐξαμῆ θέρος. Cf. 693.

601. Hunc v. spurium habet Porson. Infra 589 et 590. (correctum ἄτης ἄρουραν θάνατος εὐ καρπιζέτω) posuerit V. D. in Class. Journ. VI. 78. ἄτης —] Cf. Eur. Hipp. 432. φεῦ φεῦ, τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχοῦ καλὸν | καὶ δόξαν ἐσθλήν ἐν βροτοῖς καρπιζέται (κομίζεται al.). Ubi spurium hunc versum habet Monk.

602. ἧ γὰρ —] Lege ἧ γὰρ —. Cf. Phocyl. 128. πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαραέοντες. ξυνεισβάς πλοῖον —] Cf. Eur. El. 1355.

603. ναύταισι θερμοῖς] Cf. Eum. 560. γελᾷ δ' ὁ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοῦ. Arist. Thesm. 635. 735. ὦ θερμοτάται. Vesp. 918. Soph. Aj. 222. πανουργία τινὶ libri. πανουργίας πλέως Dind. καὶ πανούργοισιν τισιν conj. Arnard.

607. κურήσας] Lege κύρησεν. ἐκδίκως aut ἐνδίκως libri. ἐνδίκως Rob. Blomf. ἐκ δίκης conj. Blomf. εἰκότως Herw., coll. Suppl. 403.

607. Cf. Hom. Il. μ'. 37. Διὸς μάστιγι δαμέντες. ν'. 812. Διὸς μάστιγι κακῆ ἐδάμημεν. Prom. 682. οἰστοροπλήξ δ' ἐγὼ | μάστιγι θεῖα γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Ag. 625. Soph. Fr. 656. θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερηδᾶ βροτός. Rhés. 36. Πανός — μάστιγι φοβεῖ;

609. Cf. Fr. 161. ἀλλ' Ἀντικλείας ἴσσοι ἤλθε Σίλωνος, | τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἧ σ' ἐγείνατο. Eur. Phoen. 993. ibique Valek.

610. σῶφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβῆς ἀνὴρ] Fort. εὐσεβῆς τ' ἀνὴρ. Cf. Eur. Fr. 342, 4. ψυχῆς δικαίας σῶφρονός τε κάγαθῆς.

612. θρασυστόμοισιν] Qu. θρασυστόμοιοι τ'. φρενῶν βία] Cf. Alc. 829. βία δὲ θυμοῦ etc.

613. τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν] Qu. θέλουσιν αὐθις τὴν πάτραν πάλιν μολεῖν.

615. μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις] Qu. μηδ' ἄν ἐμβалеῖν ποτ' ἄν.

618. εἰ καρπὸς ἔσται] Qu. εἰ κῦρος ἔσται, i. e. ratification. Sed cf. Eum. 713. κάγωγε χρησμούς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς | ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι. Pind. Isth. VIII. 101. ἐπέων δὲ καρπὸς οὐ κατέφθινε.

619. Cf. I. Cho. 582. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Fr. 208. σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια. Oed. C. 1430.

620. Qu. *δμως δ' ἐκείνω* (pro ἐπ' αὐτῶ) —.
622. *γέροντα τὸν νοῦν*] Qu. *γέροντα μὲν νοῦν. σάρκα — ἡβῶσαν*] Cf. Fr. 178, 5. *ἡβῶσα χεῖρ.* Eur. Hipp. 969. *ἡβῶσαν φρένα.* Sosiph. trag. 2. *νῦν σοι — θυμὸς ἡβάτω.* φύσει (supr. a m. rec. φέρει) M. φύει Well. Dind. φύσει Blomf. Cf. Pers. 441. *δοσιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν.* Praestat lectio φέρει. Cf. Arist. Eq. 757. *καὶ λῆμα θούριον φορεῖν.*
623. *ποδῶκες ὄμμα*] Cf. Cho. 576. *ποδῶκει περιβαλὼν χαλκεύματι.*
625. *θεοῦ δὲ —*] Cf. Eur. Her. 608. *οὐινά φημι θεῶν ἄτερο ἄλβιον, οὐ βαρύποτμον, ἄνδρα γενέσθαι.* Theogn. 165. *οὐδεις ἀνθρώπων οὐτ' ἄλβιος οὔτε πενιχρὸς | οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός.* Soph. Aj. 383. *ξὺν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ κῶδύρεται.* Trag. Adesp. 477. *ἀνευ θεοῦ γὰρ οὐδ' ἂν εἰς ἀνῆρ σθένει.*
627. *ἡμετέρας τελεῖθ'*] *ἀμετέρας —* Dind. *ἐμὰς, εὐ τελοῖθ'* Bl. (De εὐ τελεῖν cf. 35. Pers. 225.). *ἐκτελοῖθ'* conj. Bl., coll. Pers. 228. *ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά.* Qu. *εὐτυχοῖ.*
630. Cf. Prom. 372. *κεραυνῶ Ζηνός.* 668. *πυρρῆνον — Διὸς — κεραυνόν.* Soph. Oed. C. 1502. *πυρφόρος θεοῦ κεραυνός.* 1658. El. 823. *κεραυνοὶ Διός.* Aj. 470.
631. *δὴ τόνδ'*] *δὴ τὸν τ'* Blomf. *γένει*] πόλει F. G. Schmidt.
632. *τὸν αὐτοῦ σοῦ*] *τὸν αὐτοῦ σὸν* Lenting. ad Med. 479.
633. *οἶας* (om. γ') C. Turn. Recte.
634. *πύργους ἐπιμβάς*] Cf. Eur. Hipp. 664. *ταῖσδ' ἐπιμβαίνειν.* Soph. El. 834.
635. *δοκεῖ* (sup. σοι) M. Recte. Cf. ad Ag. 1649. *ἐπεξιαχάσας*] Simplex *ιακχάζειν* legitur Herod. VIII. 65. *ἀλώσιμον παιᾶν'*] Cf. Ag. 10. *ἀλώσιμον βάζειν.*
636. Qu. *συμπλέκεσθαι.*
637. *ἀτιμαστῆρα σῶς ἀνδρηλάτης* Madvig. "Vivo ignominiae auctori se vivum exillii et ignominiae auctorem fore Polynices cupit." σῶς etiam Dind. III. Qu. *ἀτιμαστῆρ' ὄπως, vel ἀτιμαστῆρὰ γ' ὄς.* Dein *ἀνδρηλατῶν* malit Blomf.
639. *τοιαῦτ' αὐτεῖ*] Cf. 384. *τοιαῦτ' αὐτῶν.*
640. *καλεῖ — θεοῦς — ἐποπτῆρας — γενέσθαι*] Cf. Cho. 125 sq. *λιπῶν τῶν ὄν*] Cf. Soph. Aj. 442. *τῶν δπλων τῶν ὄν.* Tr. 266. *τῶν ὄν τέκνων.* Plat. Resp. III. 394. *τὰ δ δάκρυα.* Eur. Iph. T. 50.
641. *πάγχυ*] Nusquam alibi apud tragicos legitur epicum *πάγχυ.* Qu. *δία.*
642. *καινοσηγές*] Confer *ἐδπηγής,* Hom. Od. φ'. 334. *ξείνος μέγας ἡδ' ἐδπηγής (μῆτρα).* Qu. *καινόπηκτον* (coll. *εὐπηκτος,* II. β'. 661. θ'. 663. Od. ψ'. 41. Theocr. I. 128. *εὐθετον σάκος*] *εὐκνυκλον* cum γρ. *εὐθετον* M. Sic 590. *ἀσπίδ' εὐκνυκλον.* Cf. Ag. 444. *λέβητας εὐθέτους.* Fr. 255. *πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.*

644. *τευχηστήν*] *Ἀπ τευχῆστηρ'*? Cf. Pers. 901. *σθένος ἀνδρῶν τευχῆστήρων*. Cho. 627. *ἐπ' ἀνδρῶν τευχῆσφόρων*.

647. *ὡς τὰ γράμματα λέγει*] Cf. Fr. 323. *ὡς λέγει γέρον γράμμα*. Dem. Phil. III. 42. *τί οὖν λέγει τὰ γράμματα;* *κατάξω δ'*] Malim *κατάξω τ' (γ')* — Cf. 434. *κατάξω*] Cf. 660. Eur. Phoen. 431. Confer v. *κατέρχομαι* (Cho. 3. Sept. 1000. Ag. 1656. Eum. 465. Herod. III. 45.) et *κάτειμι* (Ag. 1293. Eur. Med. 1015.).

648. *δωμάτων τ' ἐπιστροφάς*] Cf. Eum. 547. *ξενοτίμους ἐπιστροφάς δωμάτων*. Fr. 243. 264.

650. *οὐ δ' αὐτὸς* —] “Qu. ex seqq. nata.” (Dobr.) *δοκεῖς* Blomf. Malim *δοκεῖ* vel *πρέπει*. Qu. *νοεῖς*, vel *δοκεῖ*.

651. *οὐποτ' ἀνδρῶν τῶδε κηρυκευμάτων μέμψει*] Cf. Fr. 199, 3. *ἐνθ' οὐ μάχης* — *μέμψει*. Soph. Aj. 180. *μομφᾶν ἔχον ἔννοῦ δορός*.

652. *ναυκληρεῖν πόλιν*] Cf. Soph. Ant. 994. *δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν*.

653. *θεῶν μέγα στύγος*] Cf. Cho. 1028. *θεῶν στύγος*. Eum. 644. *στύγη θεῶν*. *θεομανές*] Cf. Soph. Aj. 611. *θεῖα μανία ξύναυλος*. 186. *θεῖα νόσος*.

658. *ἐπώνυμον δὲ* —] Cf. 577. 829. Eur. Phoen. 645. *ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκη πατήρ* | *ἔθετό σοι θεῖα προνοία νεκίων ἐπώνυμον*. Soph. Aj. 430. *αἰ αἰ, τίς ἂν ποί' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον* | *τοῦμόν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακαῖς*; etc.

659. *ἴση τελεῖ*] *ἴποι* Ald. Rob. prob. Bl. *ἴση* Porson. Cf. Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ἴση τελεῖ*. Pers. 224. Soph. El. 1419.

660. *χρυσότευκτα γράμματα*] Cf. Fr. 184, 2. *ποῦ χρυσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα*; Med. 984. *χρυσότευκτόν τε στέφανον*. Soph. 1025, 7. *χρυσοτεύκτων*.

661. *τύφω*] *φοῖτω* al. *Φοῖτος* per *μανία*, *λύσσα* explicat Hesy-chius. *φλύοντα*] Anglice, *Vaunting emptily*. Cf. Prom. 504. *μὴ μάτην φλύσαι θέλων*.

662. *ἢ Διὸς* — *Δίκη*] Cf. Med. 764. *ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηρὸς Ἥλιον τε φῶς*.

664. *φυγόντα μητρόθεν σκότον*] *φεύγοντα* — malit Blomf. Cf. Cho. 610. *ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησεν*. Eum. 635. *οὐδ' ἐν σκότοις νηδύος τετραμμένη*.

665. *που*] Qu. *πω*.

666. *τριχώματος*] Confer *χαίτωμα* (385.), *πύλωμα*, *πλεύρωμα*, *πέπλωμα*, etc.

667. *προσεῖπε*] *προσεῖδε* B. Martin (1755.), coll. schol. *οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐδ' ἐφίλησεν*. Brunck. *προσεπειν οὐ κατηξιώσατο* conij. Blomf. Qu. *προσεπειν οὐδ' ἐπηξιώσατο* (vel οὐδὲν ἤξ.). Qu. *προσεεῖδεν ἢ* — Qu. *ποι' εἶδε*. Cf. Prom. 215. *οὐκ ἤξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν*. Ag. 952. Phoen. 1726. *οὐχ ὀρᾶ Δίκα κακοῦς*.

668. *κακουχία*] *Vexatione* explicat Walker, ut apud Latinos male habere aliquem. Scholiasta per *κακώσει* explicat.

670. ἡ δῆτ' ἄν εἴη] ἡ τὰρ' ἄν εἴη recte Elmsl. ad Heracl. 651. Fort. ἡ κάρτ' ἄν εἴη. πανδίκως] παντελῶς conj. Herw. ad Oed. R. 669.

671. Cf. Soph. Aj. 445. φωτὶ παντουργῶ φρένας.

673. μᾶλλον ἐνδικώτερος] Cf. Suppl. 279. μᾶλλον ἐμπερεστέραι. Eur. Hec. 374. μᾶλλον εὐτυχεστέρος. Hipp. 486. Herod. I. 32. μᾶλλον — ὀλβιώτερος. Qu. μᾶλλον ἐνδικώτερον, vel μᾶλλον ἐνδίκως ἐμοῦ, vel μᾶλλον ἐν δίκῃ 'τερος.

674. ἄρχοντί τ' ἄρχων] Qu. ἄρχοντί γ' ἄρχων.

676. Cf. Phoen. 1394. κνήμην τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρον. πετρῶν προβλήματα] I. e. ἀσπίδα etc. Cf. Eur. Suppl. 207. χείματος προβλήματα. Fr. 530, 2. θηρὸς πρόβλημα. Arist. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρῆν. Herod. VII. 70. προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων θοράς. IV. 175. Qu. πρόβλημ' ἐμόν. αἰχμῆς recte Blomf. ex tribus mss., coll. Alcaei Fr. ap. Athen. 627 B. λαμπραὶ κναμίδες ἄρκος ἰσχυρῶ βέλευς.

678. Qu. τῶ κάμιστ' ὀλουμένῳ. Vel τῶ κάκ' ἐξανδωμένῳ. Eur. Hipp. 582. αὐδῶν κακά.

681 sq. Similia mutatae constructionis exempla sunt Cho. 520. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ἐνός, μάτην δ' μόχθος: Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλάτων, | οὐδεὶς ὑπερ μου δαιμόνων μνησεται. 477 sq. Suppl. 446. καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καιρία (I. τοξεύσασ' δ' μὴ 'σι καιρία), | γένοιτο μύθου μῦθος ἄν θελκτήριος. Ag. 1008 sq. Suppl. 762 sq. Cho. 1059 sq. 791 sq. Prom. 567 sq. 199 sq.

681. θάνατος ὧν αὐτοκτόνος conj. Elmsl. ad Oed. R. 60. An αὐτοκτόνος (in qua mutua caedes fit)? Cf. ad Trach. 357. αὐτοκτόνος] Cf. 805. 734. Soph. Ant. 56. ὠδ'] Qu. ἐνθ'.

682. Cf. Soph. Oed. C. 954. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἔστιν ἄλλο πλὴν | θανεῖν. Thuc. II. 44. τὸ γὰρ φιλότιμον ἀγῆρων μόνον.

683. εἴπερ — τις, ἀσχύνῃς ἄτερ | ἔστω Blomf. Recte. I. e. if one has to bear harm, let it be without disgrace.

684. ἔστω] ἐκ τοῦ Weil. Mox εὐ τεθνηκόσιν Bücheler. Schol. ἡ εὐκλεια· ἐν κέρδος τὸ αὐτὸν ἐκδικῆσαι ἀδικούμενον. Cf. Soph. Ant. 463. ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς | ζῆ, πῶς δδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; Oed. C. 1519. 727.

686. καὶ μέμονας Porson. Log. ποῖ μέμονας.

687. δορίμαργος] Confer στόμαργος, γαστρούμαργος, ἐγγεσίμαργος, λαίμαργος, ὑπόμαργος.

689. ἐπισπέρχει] Schol. ἐπισπεύδει. Hesych. Ἐπισπέρχειν. ἐπισπεύδειν. Cf. Soph. El. 467. ἀλλ' ἐπισπεύδειν (ἐπισπέρχειν Mein.) τῷ δρᾶν.

690. ἴτω κατ' οὐρον· κῦμα Κωκκτοῦ 'λαχεν | Φοίβῳ στυγη-

θεν — conj. Blomf. Schol. ἀπίτω κατ' εὐθεϊαν τοῦ (τὸ τοῦ recte Weckl.) Κωκιντοῦ κῆμα. De hoc scholio v. Weckl. p. 44. 45.

695. Qu. ἀρὰ γὰρ ἐχθρὰ μοι πατρὸς τελεσφόρος, vel φίλου γὰρ ἐχθρὰ πατρὸς ἐκτελής ἀρὰ etc. Cf. 766. τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί. 832. ὃ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίππου τ' ἀρά. 946. ἀρὰν πατρῶαν τιθεὶς ἀληθῆ ("Ἄρης).

696. ξηροῖς —] Schol. ἀκαμπέσι. Cf. Orest. 389. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὀμμάτων ξηραῖς κόραις. δμμασιν προσιζάνει] Cf. Prom. 276. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει. βίον εὖ κυρήσας] Qu. βίον εὖ τελέσσας. Schol. διάξας.

698. μὴ ποτῖνον] Similis aphaeresis est Cho. 161. βέλη 'πιπάλλον. 789. πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν (?).

699. βίον εὖ κυρήσας] Qu. βίον —. κυρήσας] An τελέσσας? μελαναιγίς] μελαναυγής conj. Wakefield. ad Eum. 52. Cf. Eur. Orest. 321. μελάγχρωτες Ἐρινύες.

703. Cf. Soph. Oed. R. 289. πάλοι δὲ μὴ παρῶν θαναμάζεται. θαναμάζεται corruptum videtur.

705. ἐπεὶ δαμὲν λῆμα τὸ σὸν τροπαία χρονία μετᾶλλακτος — conj. Blomf. Cf. Pers. 941. δαίμων γὰρ ὀδ' αὖ | μετᾶτροπος ἐπ' ἐμοί. νῦν δ' τε —] Cf. Eur. El. 1147. Herc. 884. Aesch. Pers. 936. Arist. Th. 723. Nub. 812. νῦν δτε σοι —] Cf. Arist. Pac. 943. ἐπιέγετέ νυν ἐν δσῶ σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμου μετᾶτροπος αἶρα.

706. λήματος] Lego χείματος. Cf. Prom. 664. θεόσσοντον χεῖμαῖνα. Aj. 206. θολερῶ κέται χεῖμαῖνι νοσήσας. 1144. Phil. 1460. τροπαία] Cf. Cho. 775. τροπαίαν. Ag. 213. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Eur. El. 1154. χρονία] χρόνία (alt. acc. a m. rec.) M. Qu. χρόνιος.

707. "Syllaba θα producitur ob liquidam sequentem." (Pors.)

708. νῦν δ' ἐτι ζεῖ] νῦν δ' ἐπιζεῖ tentat Blomf., coll. Eur. Hec. 581. δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε. Cf. Suppl. 29. 157. Pro ζεῖ malim πνεῖ.

710. ἐνυπνίων φαντασμάτων] φασμάτων ἐνυπνίων Porson. in marg. Idem ad Or. 401. vulgatam praefert. Qu. νυκτέρων —. Cf. Aesch. Fr. 298, 3. νυκτέρων φαντασμάτων | ἔχουσι μορφάς. Trag. Adesp. 108. τὰδ' ἔστ' ὀνείρων νυκτέρων φαντάσματα. 306, 1 ἐπ' ἐνυπνον φάντασμα φοβεῖ. Pers. 518. διψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων.

711. πατρῶων χρημάτων —] Cf. 730. 790. 817. 907. Eur. Suppl. 153. Hesiod. 161 sq.

712. καίπερ οὐ στέργων δμῶς] Cf. Alc. 939. καίπερ οὐ δοκοῦνθ' δμῶς. Cho. 113. μέμνηθ' Ὀρέστου, κεί θυραῖός ἐσθ' δμῶς. Med. 1249. καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ' δμῶς | φίλοι γ' ἐφυσαν etc.

713. ὦν ἀνη τις M. Seld. ὦν ὄνησις conj. Butler. ὦν ἀνη τις Dobr. Adv. II. 31. ὦν ἀνη τις Blomf. Qu. ὦν τις ἀνυσις. Voce

ἄνη utitur Callimachus H. Jov. 90. Hesychius, Ἄνη: ἄννοις καὶ πρᾶξις. οὐδέ] Scribe οὐδέ.

715. τεθηγμένον —] Cf. Prom. 311. τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους. 311. Soph. Fr. 761. ὀργή γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπίς | ἐν χειρὶ θήγεται, ἔν τάχει δ' ἀμβλύνεται. Eur. Hipp. 689. ὀργῇ συντεθηγμένος φρένας. Or. 1625. λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Soph. Oed. R. 688. τοῦμόν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ. Prom. 866. ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται γνώμην.

716. νίκην — καὶ κακῆν] Victoriā etiam malam (imperfectam), in qua frater tuus mortem abs te effugit.

719. ἐκφύγοις (οἱ sup. οἱς a m. ant.) M. ἐκφύγοιν Nauck. Dind. Malim ἐκφύγοις. Cf. ad Soph. El. 697. δταν δέ τις θεῶν | βλάπτῃ, δύναται' (δύναται') ἄν οὐδ' ἄν ἰσχύων φυγεῖν.

720. πέφρικα] Cf. Arist. Nub. 1133. δέδοικα καὶ πέφρικα. et ad Ach. 993. ὀλεσίοικον] Analogia ὀλεσίοικον potius requireret.

721. Conjunge παναληθῆ κακόμαντιν. Virgulam dele post παναληθῆ.

723. εὐκταίαν ἐρινὴν] Cf. Eur. Med. 165. κάπιβοῦται θέμιν εὐκταίαν. Qu. Ἐρινὴν τελέσει —.

726. παιδολῆτιρα] Cf. Eur. Med. 1393. μυσαρὰ καὶ παιδολῆτιρο. Pro παιδολῆτιρα (quocum cf. τεχνολῆτιρα Soph. El. 107.).

728. Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος] Χάλυβος ὁ Σκυθῶν ἄποικος Stephan. Χάλυβος] Cf. Eur. Fr. 472, 6. Χαλύβω πελέκει. χρηματοδαίτας πικρὸς] Cf. 944. πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητᾶς Ἄρης. ἐπινωμᾶ] An διανομᾶ (i. q. διανέμει)?

732 sq. χθόνα ναίειν] Cf. 818.

732. Qu. ὀπόσας καπφθιμένους ἄν κατέχειν —, vel ὀπόσας καπφθιμένους ἄν νιν ἔχοι, vel ὀπόσας καπφθιμένοις κατέχειν — ἀμοίροις. Cf. Eur. Phoen. 1463. Soph. Oed. C. 789. Xen. Anab. IV. 8. 12. τοσοῦτον χωρίον κατασχεῖν — ὅσον ἔξω — γενέσθαι τῶν πολεμίων κεράτων. Arrian. Anab. VII. 1. 6. ἀποθανῶν τοσοῦτον καθέξεις τῆς γῆς ὅσον ἐξαρκεῖ ἐντεθάφθαι τῷ σώματι. Plut. Anton. 84. κινδυνεύομεν δὲ τῷ θανάτῳ διαμεμῆσθαι τοὺς τόπους, οὐ μὲν ὁ Ῥωμαῖος ἐνταῦθα κείμενος, ἐγὼ δ' ἡ δύστηνος ἐν Ἰταλίᾳ τοσοῦτο τῆς σῆς μεταλαβοῦσα χώρας μόνον.

733. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους] Cf. Eur. Herc. 369. μακρὰ τ' ἄρουραι πεδίων ἄκαρποι. Trag. adesp. Fr. 100, 2. μεγάλων πεδίων ἀρούρας. κατέχειν] Occupare. Cf. Ag. 455. θήκας κατέχουσιν. Suppl. 26. Soph. Aj. 1167. τάφον — καθέξει.

736. Cf. Eum. 980. πούσα κόνης μέλαν αἷμα πολιτῶν.

737. μελαμπαγὲς αἷμα] Cf. Cho. 66. δι' αἷματ' ἐκποθένθ' ἔπο χθονὸς τροφοῦ τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαρρύδαν. Pers. 816. πέλανος αἱματοσταγῆς.

739. "λύσειεν, puto, Schol. hic et ad 733. Stanl." (Dobr.) Qu. τίς ἄν κλύσειεν νιν; ὧ πόνοι —] Cf. Soph. Oed. R. 1281.

741. νέοι παλαιοῖσι συμμιγείς κακοῖς] Cf. Soph. Oed. R. 1281. συμμιγῆ κακά.

743. παραβασίαν] παραβασίαν Porson.

750. κρατηθεῖς ἐκ φίλων ἀβουλλίας malit Bl. (Cf. Soph. El. 400. καλὸν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλλίας πεσεῖν.) κρατηθεῖς δὲ φρενῶν ἀβουλλίας Herw. ad Oed. R. 1246. coll. 802. I. e. ἀβουλλίαις ἐκ φίλων. Cf. 1024. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο. 821. ἀβουλλίαις] Cf. 802. Λαῖου δυσβουλλίας.

751. ἐγείνατο μὲν —] Respondet κακῶν δ' — 758. Qu. ἐγείνατο (ἐγείνατο Schutz.) πάμμορον —. μόνον] I. e. occisorem, rem pro persona. Cf. Cho. 1074. νῦν δ' αὖ τρίτος ἤλθε ποθεν σωτήρ, | ἢ μόνον εἶπω;

754. σπείρας — ἔτιλα] Cf. Ag. 1041. πραθέντα τλήναι. Soph. El. 943. τλήναι σε δρωσαν ἀν ἐγὼ παραινέσω. 1028. Eur. Herc.

755. Qu. σπείρειν. ἐτροάφη] Fort. ἐσπάρη. λέγουσι δ'] λέγουσιν (dicentibus) Wakef. S. C. § 188.

756. ἔτιλα] Qu. ἔφλα.

758 sq. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα —] Cf. Suppl. 463. Ag. 1152. Soph. Tr. 117. πολύπονον ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. Oed. R. 22.

759. τὸ μὲν πίτνον] Sc. ἄγει. Qu. πίτνει.

760. τρίχαλον] Fort. τρίκρανον.

762. ἀλλά] ἄλλαρ, si quid mutandum, malit Blomf.

763. πύργος] πῆγος Margoliouth, coll. Apoll. Rhod. IV. 1508 sq. τένει] Qu. κῆται, vel κῆρα (cf. 776.). ἐν εὐρει] Qu. ἐρύκειν aut ἐρύκων. Cf. 797. στέγει δὲ πύργος.

767. βαρεῖα καταλλαγαί] Qu. βαρεῖα καταλλαγαῖ.

769. πρόπρυμνα] πρόπρυμνα Weckl. coll. vv. πρόρριζος et προστέλυμος. πρέμνοθεν (al. πρυμν.) legitur Sept. 71. 1056.

770. ἄλβος — παχυνθεῖς] Cf. Ag. 1476. τὸν τριπάχυντον δαίμονα γέννης τῆσδε.

773. θεοὶ] δσοι Mein. ad Oed. C. 1394.

774. ὁ πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν] Nos diceremus, and the world at large. δσοι καὶ Mein. ὀθνεῖοι Weckl. τᾶς πόλεως Blomf.

776. ἀναρπάξανδρον Blomf. Scholef. Recte, opinor. Sic πολύανδρος Pers. 73. ἀνανδρος Pers. 298. ἑλανδρος Ag. 689. κένανδρος Oed. C. 917., quae omnia feminina sunt. Vocem mire explicat Blomf.

778. ἀρτίφρων] Cf. Eur. Med. 295. Iph. A. 877. (ubi opponitur participio μεμηνώς). Tro. 417. οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας.

781. μαινομένα καρδιά] Leguntur haec etiam Eur. Med. 433. Hipp. 1274.

784. κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων] κρεισσοτέκνων δ' ὀμμάτων Porson. μισσοτέκνων — tentat idem. ὀμμάτων ἐπλάγχθη] Cf. Eur.

Tro. 642. ψυχὴν ἀλάται τῆς πάρουθ' εὐπραξίας. Pind. Ol. I. 58. εὐφροσύνας ἀλάται. Mendosum esse ἐπλάγχθη suspicor. Fort. ἀμέροθη (privatus est).

785. τέκνοιαν δ' ἀράς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς, αἰαῖ, πικρογλώσσους ἀράς Herm. prob. Weckl.

786. ἐπικότους τροφᾶς] ἐπίκοτος τροφᾶς Heath. Br. Blomf.

787. πικρογλώσσους ἀράς] Cf. Soph. Oed. C. 951. πικρὰς ἀράς.

789. διὰ — λαχεῖν] Cf. 816. οἱ δ' — διέλαχον σφουρηλάτω | Σκύθη αἰδήρω κτημάτων παμπησίαν.

790. τρέω] Cf. Ag. 549. ἔτριεις. Eum. 426. τρέων. Alioqui pronā correctio foret τρέμω.

791. μὴ τελέση] Sc. αὐτάς. Qu. μὴ τελέση νιν —. Cf. ad 784. καμψίπους Ἐρινύς] Cf. incert. ap. Hesych. in ν. καμπεσίγοννος Ἐρινύς. Orph. Fr. 17. παίγνια καμπεσίγνια (i. e. puppets). Videtur significare καμψίπους nimble-footed, of elastic tread. Quid sit κάμπτειν γόνυ vel κῶλον satis notum; v. ad Oed. C. 19. Confer epithetum γαμψώνυχος, euphoniae gratia pro καμψώνυχος positum. Cf. Soph. El. 491. χαλκόπους Ἐρινύς. Oed. R. 418. δεινόπους Ἀρά. Aj. 837. Ἐρινύς ταχύποδας. Cf. etiam ν. ἀερόπους, epithetum equorum, Anglice, lifting up the feet, quick trotting, Hom. Il. 18, 532.

792. παῖδες μητέρων τετραμμένοι] Vitiosum est μητέρων, nisi lacuna statuenda est. Versum excidisse, qualis est τῶν ἐν πόλει Θήβαιων εὐγενεσιότων, suspicatur Blomf. Cf. Soph. Phil. 3. ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς.

794. πέπτωκεν] Qu. πέπτωκε δ'. ἀνδρῶν δβρίμων] Cf. Ag. 144. μῦσος δβριμον ἀστοῖς (ἔσει).

795. ἐν εὐδία τε] Leg. ἐν εὐδία 'σί. Et sic Blomf. Cf. Eur. Andr. 1146. ἐν εὐδία δέ πως | ἔστη etc. κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς] Qu. κλυδωνίοις | πολλοῖσι πληγαῖς' —. Prima corruptela fuerit πληγαῖς pro πληγαῖς'. κλυδωνίου] Cf. Cho. 183. κλυδώμιον χολῆς.

796. ἀντιλον οὐκ ἐδέξατο] Sentinam non admisit. Recte schol. A. ἀντιλον δὲ λέγεται τὸ ἀπὸ τοῦ κλύδωνος εἰσερχόμενον ὕδωρ. Hesych. ἀντιλον· τινὲς δὲ τὴν θάλασσαν. Eust. p. 1718. ἀντιλον δὲ δ τόπος ἐνθα ὕδωρ συρρεῖ τὸ τε ἀνωθεν καὶ τὸ ἐκ τῶν ἀρμονιῶν· δ δὴ ἀντίλιαν ἢ κοινὴ γλῶσσά φησιν, ἔτι δὲ καὶ ἡ παλαιά. Cf. ad Hec. 1026. ἀλλόμενόν τις ὡς ἐς ἀντιλον ἔμπεσών. γαυιάοχε] I. q. πολιοῦχε. Cf. Soph. Oed. R. 160.

797. στέγει] Cf. 216. 234.

800. ἐβδομαγέτης] Formatum ut κυναγέτης. τὰς δ' ἐβδόμας] Sc. πύλας.

801. Οἰδίπου γένει κραίνων] Scrib. Οἰδίπου γένος, κραίνων —.

802. κραίνων —] Cf. Phoen. 67. μὴ τελεσφόρους | εὐχὰς θεοὶ
κραίνωσιν. δυσβουλίας] Cf. 750. ἀβουλίας.

805. ἄνδρες (del. v. 804.) Pors. Weckl. Recte.

806. τί δ' εἶπας;] Leg. τί εἶπας;

807. φρονοῦσα νῦν] Leg. φρονοῦσά νυν.

808. εἰμὶ τῶν κακῶν] Malim εἰμ' ἐγὼ κακῶν. Versum dele-
verit Wecklein.

809. 810. Inverso ordine legit Wecklein.

809. Qu. οὐκ ἀμφιλέκτως πᾶν κατεσποδημένον (γένος 807.).
Vel οὐκ ἀμφιλέκτως ἐστὶν ἐσποδημένον. Cf. 863. οὐκ ἀμφιβόλως.
ἀμφιλέκτως] Cf. Ag. 881. ἀμφιλέκτα πῆματα. κατεσποδημένοι]
Cf. Ag. 670. στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.

810. Qu. ἐκεῖσε δ' ἦλθον; vel ἐκεῖ γὰρ ἦλθον; vel ἐκεῖσ' ἄρ'
ἦλθον; Cf. Soph. Aj. 1365. βαρέα δ' οὖν —] βαρέα μὲν —,
βαρέα μὲν, ἀλλ' al. βαρέα γ' οὖν Blomf. βαρέα δ' ὄνθ' — fere
malit Herwerden. Mox legendum forsitan βαρὺ μὲν, ἀλλ' ὁμῶς
φράσον.

811. ἄγαν] ἄρα Mein. Weckl. Qu. ἄπαν. Qu. ἄμα, vel ἄρα,
vel ἄμα; οὕτως] ἴσθ' ὡς F. G. Schmidt. ἠγαίροντ' ἄγαν] ἠγαί-
ρονθ' ἄμα feliciter F. G. Schmidt, coll. gloss. in A. adscripto supra
ἄγαν, ἐν ταῦτῳ. ἠγαίροντ'] I. e. Sese occidebant.

813. αὐτὸς δ' (γ' supr. al. m.) ἀναλοῖ δῆτα M. αὐτὸς — Weck-
lein. Qu. οὕτως, ἀναλοῖ δὴ τὸ —, vel οὕτως ἀναλοῖ δῆτα (Cf. 982.)—,
vel αὐτὸς γ' ἀναλοῖ δῆτα —, vel καὶ πᾶν ἀναλοῖ δὴ γε —. δῆτα]
Leg. δὴ τὸ —.

814. τοιαῦτα χαίρειν —] Sic Aj. 852. ταῦτα θρηνηῖσθαι. Phil.
1314. ἦσθην πατέρα — εὐλογοῦντά σε. καὶ δακρῦεσθαι] Me-
dium, ut κλάεσθαι Soph. Oed. R. 1493. κεκλανμένοι. Qu. χᾶμα
δακρῦειν.

815 sq. Cf. 727 sq.

815. πόλιν — πράσσουσαν] Sc. χαίρειν. Cf. Soph. Aj. 136.
σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. Eur. Hipp. 1339. τοὺς γὰρ εὖσεβεῖς
θεοὶ | θνήσκοντας οὐ χαίρουσι. Rhes. 390. χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα.

816. διέλαχον] Cf. 789. 731.

817. παμπησίαν] Cf. Arist. Eccl. 868. Eur. Ion. 1305.

818. χθονὸς] Imo χθόνα. Et sic Br. Blomf. Cf. 731. χθόνα
ναεῖν διαπήλας. etiam Soph. Oed. C. 789. Juvenal. X. 168. λάβω-
σιν] Malim λάχωσιν.

819. φοροῦμενοι] Ad sepulturam? Vix crediderim. Legerim
ἄρωμενοι.

821. ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ] I. e. φόνῳ ὑπ' ἀλλήλων, mutua
caede, propter mutuam caedem. Cf. Ant. 1219. τάδ' ἐξ ἀθύ-
μων δεσπότην κελεύσμασιν etc. Qu. ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

822. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι Porson.

824. ῥύεσθε] Qu. ῥύεσθαι.

825. ἐπολούζω] Cf. Ag. 587. Arist. Eq. 616. νῦν ἄρ' ἀξίον γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολούζειν. Eur. El. 691. δλολύζεται πᾶν δῶμα. Med. 1173. 1176.

826. δσινεῖ] Activo sensu. Cf. Ag. 1341. δσινεῖ δαίμονι φῦναι. Qu. πόλεως δσινεῖς γεγονυίας. σωτήρι] σωτήρι βοήν conj. V. D. in Class. Journ. III. 289., coll. Tro. 1000. ἡ ποίαν βοήν | ἀνωλόλυξας; σωτήρι τύχη Schol. prob. Blomf. Notanda brevis syllaba finalis in ὄρεσθε.

829. οἱ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν] οἱ δῆτ' ὀρθῶς, κατ' ἐπωνυμίαν, καὶ πολυνεικεῖς Blomf. Qu. οἱ τ' ὀρθῶς δῆ. Qu. οἱ δῆ κατ' ἐπωνυμίαν ὀρθῶς.

830. καὶ] Malim δῆ.

833. Οἰδίτιον τ' ἀρά] τ' om. Rob. Qu. Οἰδίτιδος ἀρά, vel ὠκύπους ἀρά.

834. κακόν με καρδίαν τι περιπίπτει κρύος] Cf. Eur. Suppl. 609. τόδε μοι τὸ θρόσος ἀμφιβαίνει. Empedocl. 329. αἷμα γὰρ ἀνθρώποις περικάρδιόν ἐστι νόημα. Virg. G. II. 484. 'Sin — frigidus obsteterit circum praecordia sanguis.' Ag. 1121. καρδίαν] καρδίαι M. καρδίᾳ Porson.

836. θινὰς et hic Br. Qu. θινὰς ἄθ' αἱματοσταγεῖς —.

837. δυσμόρως] δυσφύρως M.

839. ξυναυλία δορός] Cf. Arist. Eq. 9.

842. ἀπιστοι] Faithless, incredulous (of the behests of the gods). Cf. 1030.

846. εἰργάσασθ' ἀπιστον] Qu. εἰργάσασθε τοῦργον.

848. τάδ' αὐτόδηλα] Qu. τάδ' αὐτὰ δῆλα, haec ipsa per se clara sunt. Cf. Arist. Vesp. 463. ἄρα τάδ' οὐκ αὐτὰ δῆλα (αὐτόδηλα Herm. Dind. etc.) —; Pac. 942. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ' (qu. ὡς αὐτὰ δῆλα ταῦθ'). Plat. Crit. 44 D. αὐτὰ δὲ δῆλα τὰ παρόντα νυνὶ σὺ etc. Prot. 329 B. ὡς αὐτὰ δηλοῖ.

850. κάκ' αὐτοφύνα] Cf. Ag. 1091. αὐτοφύνα (αὐτόφωνα Ald.) κακά. Post δίμουρα plene forsan interpungendum.

852. τί δ' ἄλλο γ' ἢ —;] Cf. Arist. Nub. 1287. 1448. 1495. Eq. 615. Pac. 103. Av. 25. Eccl. 395. Ran. 199. Soph. Tr. 630. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' (l. ἄλλ' ἔτ') ἐννέποις; Similiter Pers. 209. δ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας etc.

853. δόμων ἐφέστιοι] Cf. Eum. 597. 669. δόμων ἐφέστιος. Suppl. 365. δωμάτων ἐφέστιος.

855. ἐρέσσει — πίτυλον] Cf. Pers. 1046. ἐρεσο' ἐρεσσε καὶ στένας' ἐμὴν χάριν. Eur. Tr. 1235. ἄρασο' ἄρασσε χειρὶ κροῖτα πίτυλους διδοῦσα χειρός. Soph. Tr. 561. πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων. Phil. 1135. Aj. 251. Ant. 158. Ag. 51. περὺγων ἐρεμοῖσιν ἐρεσοόμενοι. Cho. 425 sq. Eur. Iph. A. 139. ἀλλ' ἔθ' ἐρέσσων σὸν πόδα, γῆρα | μηδὲν ὑπέβαιον. πόμπιμον] Ineptum hic epithetum, pro

quo confidenter reposuerim *πένθιμον*. Cf. Suppl. 574. *δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ*. Eur. Phoen. 1078. *πενθίμων δακρύων*. Ion. 676. *πενθίμους στεναγμῶν εἰσβολάς*. Or. 458. *κουρῆ πενθίμω*. Alc. 515. Suppl. 973. Vel *κούριμον*. (Eur. Tro. 281. *ἄρασε κρᾶτα κούριμον*.) Cf. tamen 371. *διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν*.

856. *χεροῖν πτύλον*] Cf. Pers. 975. *ἐν πτύλῳ*. Eur. Tro. 1235. *πτύλους διδοῦσα χειρός*. Hipp. 1462. *πολλῶν δακρύων ἔσται πτύλος*. Alc. 801. *πτύλος σκύφου*. Iph. T. 307. *πίπτει δὲ μανίας πτύλον ὁ ξένος μεθεῖς*. 1050. *νεὸς πτύλος*. 1346. Cf. Eur. Her. 834. *πτύλος Ἀργείου δορός | ἐρρήξασθ' ἡμᾶς*. Herc. 816. *πτύλον φόβου*. 1187. *μαιομένῳ πτύλῳ*. Tro. 817. 1123. *μελάγκροκον*] Cf. Eur. Hec. 1064. *λινόκροκον φάρος*. Pind. Ol. VI. 16. *φοινικόκροκον ζῶναν*.

857. *τὰν ἄστονον μελάγκροκον ναύστολον* M. *τὰν ναύστολον μελάγκροκον* Dind. Qu. *τὰν δύστονον μελάγκροκον*. Cf. 984. 998. Theocr. 17, 47. *Ἀχέροντα πολύστονον*. Eur. Phoen. 1493. *ἀγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον*. *ναύστολον* M. *νεκροστόλον* Butler. *νεκροστόλον* Blomf. Schol. *τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς*.

859. *τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι*] I. e. *τὴν ἀνήλιον*. Contra Prom. 791. *πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοσιβεῖς*. Verba *τὰν ἀσιβῆ* — non ad *θεωρίδα*, sed ad *χέρσον* refert Walker. Ita explicat etiam Schutz. *τὰν ἀνάλιον* delendum suspicatur Dobr. Lege *θεωρίδ' ἐς τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι γὰρ ἀνάλιον* etc. Cf. Eur. Alc. 855. *εἰς ἀηλίους δόμους*. 437. Herc. 607. Eadem crasis est 1076. *μὴ ἀνατραπῆναι*. *Ἀσιβῆς* legitur Aj. 657. Oed. C. 126.

860. *ἀφανῆ τε χέρσον*] *ἀχανῆ* — Mein. ad Oed. Col. 1682. Cf. Pind. Fr. 223. *Ταρτάρον πνθμῆν πιέζει σ' ἀφανοῦς*.

862. *Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη*] Ita Eur. Herc. 30. *Ἀμφίον' ἠδὲ Ζῆθον*.

863. *οὐκ ἀμφιβόλως*] Cf. 809. *οὐδ' ἀμφιλέκτως*. 872. *δόλος οὐδεὶς | μὴ 'κ φρενὸς δρθῶς με λιγαίνειν*. 919. *ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός*.

864. *σφε*] Pro *αὐτάς*. Cf. Bacch. 811. *βαθύκολπος* per deep-bosomed, full-bosomed explicat Walker.

865. *ἄλγος*] Qu. *ἕμνον*.

866. *πρότερον φήμης*] Schutzii explicationem probat Walker. "The sisters were approaching, not to address the Chorus, but to bewail their brothers."

867. *Ἐρινύς*] Malim *Ἐρινύων* (Ag. 645. *Ἐρινύων παιᾶνα*). *ἕμνον* — *ἀχεῖν*] Cf. Eur. Tro. 516. *μέλος εἰς Τροίαν λαχίσω (ἀχίσω?)*. Arist. Ran. 216. *δν (αἰοῖδαν) — ἐν Δίμναισιν ἀχῆσαμεν (λαχῆσαμεν libri et vulg.)*.

868. *Ἄιδον* vel *Ἄιδα* malit Blomf. Corrige *Ἄιδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν'*. Cf. Ag. 645. *παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων*. *λαχεῖν*] *ἀχεῖν* Elmsl. ad Her. 752. (coll. Ion. 883. *ἀχεῖ — ἕμνους εὐαχίτους*. Eur. Fr. 631, 2. *ἀχεῖ μέλος*). et Dind. *Ἄιδα — παιᾶν' ἐπιμέλπειν*]

Cf. Eur. Suppl. 783. Ἴδου τε μολπὰς ἐκχέω (ἐκχεῶ?) δακρυ-
ρούους. Alc. 424. ἀντηγήσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.

869. ἐχθρόν] Qu. ἐκχεῖν.

871. σιρόφον] Cf. Suppl. 457. ἔχω σιρόφους ζώνας τε, σι-
λαβάς πέπλων.

872. στένομαι] στενάχω conj. Blomf. Cf. Pers. 62. στένεται. Eur.
Bacch. 1371. στένομαι. Med. 996. μεταστένομαι. Theocr. 25, 97.
στένοντο δὲ πόνες ἀγροί | μνηθιμῷ. δόλος οὐδείς] Confer usum
verbi καπηλεύειν. Anglice and no mistake.

873. μὴ 'κ φρενός] Expectabam potius μὴ οὐκ ἐκ φρενός post
negativum δόλος οὐδείς. ἐκ φρενός] Cf. 919. ἐτύμως δακρυχέων
ἐκ φρενός. Pers. 532. κἀγὼ δὲ μόρον (δ' ἔλεγον vel θρηνον?) τῶν
ολγομένων | αἴρω δοκίμως πολυπεινῆ. δρθῶς] δρθῆς malint
Dobr. Blomf. Cf. Oed. R. 528. ἐξ δμμάτων δ' δρθῶν τε κἀξ δρθῆς
φρενός —; λιγαίνειν] Cf. Pers. 468. ἀνακωκῦσαι λιγύ. 332.
λιγέα κοκκύματα.

875. ἀπιστοι] ἀπειστοι Weckl. Cf. Suppl. 277. ἀπιστα (ἀπειστα
Med.) et ad Aj. 151. κακῶν ἀτρύμονες] Cf. Soph. Aj. 788.
κακῶν ἀτρύτων. Mosch. IV. 69. ἀτρύτοιαι | ἀλγειοι μοχθίζουσαν.

876. πατρώους δόμους] δόμους πατρώους Blomf. Cf. ad 885.
ἐλόντες] Qu. λαχόντες. ἀλκᾶ] αλχμᾶ nonnulli. Recte: cf. 498.
569. Sic σὺν οὐδάρῳ 885.

878. θανάτους ἠύροστο] Cf. Prom. 267, Ag. 1592. Soph. Aj.
1023. καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανάτος ἠυρόστην. Tacit. alicubi,
'invenere sibi perniciem.'

880. Cf. Eur. Bacch. 7. δόμων ἐρέτεια.

881. ἐρειψτικοί] Cf. Soph. Oed. C. 1372. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
πόλιν | κείνην ἐρείψεις.

883. πικρᾶς μοναρχίας ἰδόντες] Qu. πικρᾶς μοναρχίας ἐρῶντες.

885. ἤδη] τί δῆ Lachmann. Cf. ad 876. διήλλαχθε] Forma
passiva sensu medio. Cf. ad Soph. Oed. C. 1016.

886. Cf. 946. Ἄρης ἀρᾶν πατρώαν τιθεὶς ἀληθῆ.

887. πότνι' Ἐρινύς] Cf. Soph. El. 111. πότνι' Ἀρά.

893. ἀντιφόνων] ἀντιφονῶν conj. Blomf.

894. διανταίαν — πλαγάν] Cf. Cho. 184. ἐπαίσθη δ' ὡς διαν-
ταίῳ βέλει. Cho. 639. τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος διανταίαν ὀξυ-
πενκῆς οὐτᾶ. Eur. Ion. 768. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων
τῶνδ' ἔσο.

896. ἀναυδάτῳ] Silent vertit Walker. "The force of their
father's curse, operating with silent but uncontrollable power, to
effect by their strife the purposes of destiny." Confer idem 695.
φίλον — προσζᾶνει. 82. Cf. Soph. Aj. 715. κούδεν ἀναυδήτον
φατίσαιμ' ἄν.

902. φιλανδρον] Legerim κένανδρον, et deinde μενεῖ δὲ κτέαν'
ἐπιγόνους.

903. *μενῆ κτέανά τ'*] Qu. *μενῆ δὲ κτέαν'* —.
904. *αἰνομόροις*] Cf. Hom. II. χ'. 480. *δ' μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐούσαν* | *δύσμορος αἰνόμορον*.
906. *δξυκάρδιοι*] I. q. *δξύθυμοι*. Cf. Arist. Vesp. 430. *σφήκες δξυκάρδιοι* (sc. *δικασταί*).
908. *διαλλακτήρι*] Sc. *αιδήρω*. Cf. 885. *τί· δὴ διήλλαχθε σὺν σιδάρω;* Frustra δ' *σὺν* pro δ' *οὐκ* Wecklein.
909. *ἀμεμφία*] Cf. Soph. Fr. 259. Qu. *ἀμεμφία 'κ φίλων*, vel *ἀμεμφία 'ν φίλοις*. Schol: *μέμφονται δὲ οἱ φίλοι ἀπὸ τὸν διαλλακτήρα σιδήρων ὡς μηδετέρω χαρισάμενον*. φίλοις] Ab amicis. Qu. *φίλων*, vel 'κ *φίλων*.
910. Qu. *οὐδέ γ' ἄχορος Ἄρης*.
911. *αιδηρόπαλτοι* Schutz. prob. Walker. Qu. *σιδαροπλάκτους δὲ νιν μένουσιν*.
912. *δὲ τοὺς μένουσι*] Pro *τοὺς qu. νιν*. (*τοὺς fortasse natum est ex glossemate αὐτοὺς ad νιν adscripto*. Cf. Soph. Oed. C. 742. *ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ*.) Vel δ' *αὐτοὺς μένουσι*.
915. *μάλ' ἀχάεσσα τοὺς*] *μάλ' ἀχάν ἐς οὓς ingeniose Elmsl. ad Med. 147. Dind. μάλ' ἀχάεσσ' ἰὰ Weil. μάλ' ἀχάν ἐς τοὺς* [*πικρὰν αὐτ' λυγρὰν?*] *προπέμπει* — conj. Herwerden.
916. *δαϊκτήρ*] Alia forma *δαϊκτωρ* Suppl. 798.
917. *δαϊόφρων* Herm. Blomf.
918. *φιλογαθῆς*] Confer *πλουτογαθῆς* Cho. 800. Cf. 864. *οἶμαί σοφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἦσεν ἄλγος ἐπάξιον*.
919. *ἐτύμως* —] Cf. 873. *κλακω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεις* | *μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λυγαίνειν*. *ἐκ φρενός*] Cf. 873.
920. *μινύθει*] Parum hic aptum *μινύθει*. Legerim *φθινύθει* (*wastes, pines*). V. Hom. II. 17, 364. etc.
923. *πολλὰ μὲν*] Qu. *πολλὰ δὴ*, vel *πόλλ' ἄχη*.
925. *ξένων τε πάντων*] Qu. (*ξένων δὲ*) *πολλῶν*, vel *ξένων τ' ἔθνηκαν*. Argivorum et sociorum.
926. *ἐν δαί*] In pugna. Cf. Hom. II. ζ'. 387. *ἐν δαί λευγαλέη*.
927. *δυσδαίμων σφιν* suspectum habet Elmsl. ad Med. 393., hoc ex interpretatione venisse ratus. Idem *πρὸ* (om. unus codex) delendum censet, modo v. stroph. 921. recte constituerit ad Med. 147.
928. *προπασῶν* (*ᾱ in ὦ mut. a m. rec.*) *γυναικῶν* M. *προπασῶν* Seld. Pors. *πρὸ πασῶν* Blomf. Dind.
932. Versus apud schol. ad Soph. Oed. C. 1375. *χερσὶν ὅπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄιδος εἶσω*.
933. *χερσὶν δημοσπόροισιν*] I. e. *ἀδελφαῖς* (Soph. Oed. R. 1481. Eur. Or. 222.).
934. *δμόσποροι δῆτα*] Imo *αὐτοκτόνοι δῆτα*, nisi legas *δμοσπόροις δῆτα καὶ πανωλέθροις* (*χερσίν*).

935. διατομαῖσιν οὐ φίλαις ἔριδι μαινομένα, et in v. ant. 948. τῶν δισοδῶτων ἀχέων ὑπὸ δὲ (vel ἀλγέων δισοδῶτων) — malit Blomf.

936. ἔριδι μαινομένα] Cf. Eur. Fr. 453, 11. τὰν μαινομένην τ' ἔριν. Supra 466. μαινομένα φρενί. 763.

939. ζῶα φονορρύτω M. ζῶα φονορρύτω Blomf. Dind. Confer χρυσόρυτος Soph. Ant. 950.

944. χρημάτων κακὸς δατητᾶς Ἄρης] Cf. 728. χρηματοδατᾶς πικρός.

945. κακός] Qu. ἔφν, vel πατρός. Qu. πικρός. Voce δατητᾶς utuntur etiam Lysias apud Harp. et fortasse Aristophanes Fr. II. 1209 B.

946. Cf. 886. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρός Οἰδιπόδα | πότνι' Ἐρινὸς ἐπέκρανε.

947. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες] Cf. v. μοιρολογεῖν (Antipho).

949. χώματι γᾶς Bl. ex conj., coll. Cho. 721. Soph. Ant. 1216. Eur. Suppl. 54. Alc. 996. Herod. I. 93. Paus. IX. 17. Recte haud dubie. Idem ipse conjeceram.

951. ἐπανθήσαντες] ἐπανθίσαντες Both. Dind. Cf. Cho. 150. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. Qu. ἐπασκήσαντες. Sed malim πολλοῖσι πλουτίσαντες πόνοισιν δόμους. Cf. Ag. 1145. ἀμφιθαλή κακοῖς — βίον.

954. τὸν δξὺν νόμον] Ut supra 283. τὸν μέγαν τρόπον. 465. Cf. Pers. 1058. αἴτει δ' δξύ. Infra 1023. δξυμόλοις — οἰμώγμασιν. Arist. Av. 1095. δξὺ μέλος — βοᾶ. Soph. Aj. 321. δξέων κωκυμάτων. Ant. 1316. δξυκώκυτον πάθος.

955. Post γένους ponatur virgula.

964. ἔτω δάκρυα] Cf. Soph. Tr. 1199. γόου δὲ μηδὲν εἰσίκτω (ἐκρείτω vel ἐρπέτω?) δάκρυ.

967. ἔν δὲ prob. Mein. Anal. Soph. p. 223. 'And my heart groans within me' vertit Walker.

973. ἄχρα δοῖα τάδ' ἐγγύθεν Herm. Pro τοίων f. στόνων.

975. βαρυνδότερα] Formatum ut ἀλβοδότεια Bacch. 419. ὑπνοδότεια Or. 175. τελεσοιδώτεια Heracl. 899.

976. πότνια τ' Οἰδίπου οικία] Qu. πότνια τ' Οἰδίποδος ἀρὰ, vel πότνια τ' Οἰδίπου πατρός μέλαιν' Ἐρινός. Cf. Sept. 70. etc.

977. μέλαινά τ' Ἐρινός M. μέλαιν' Ἐρινός Porson. Dind. Qu. μέλαιν' Ἐρινός τ'. Cf. 70. Eum. 950. μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἐρινός etc.

979. ἐκ φυγᾶς] 'E fuga reversus' vertit Walker.

981. σωθεῖς] Qu. σνθεῖς.

983. τάλανα καὶ παθόν] τάλαν πάθος Schutz. Dind. Delendum fortasse punctum post παθόν.

985. τριπάλτων πημάτων] διπάλτων — Herm. Vere, opinor. Cf. Ag. 626. ἄλλογον ἄτην. Soph. Aj. 407. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλ-

τος (διπάλω?) ἄν με χειρὶ φονεύοι. Eur. Iph. T. 323. δίπαλτα πολεμίων ξίφη. Tro. 1102. δίπαλτον κεραυνοφαεὶς πῦρ. Saep̄e permutantur in libris δι et τρι.

990. σὺ τοίνυν] Qu. σὺ τοί νιν, qu. σὺ τοι τὰδ' —, vel σὺ τοι κάτουσθα —.

991. οὐδὲν ὕστερον] Qu. οὐ μεθύστερον (ut in Ag. 425.), vel οὐδὲν ὕστερεῖς.

992. κατῆλθε] Cf. Ag. 1656. Cho. 3. Eum. 462. Herod. III. 45.

997. καὶ τὸ πρόσω γ' ἔμοι] καὶ πρὸς σοῦ γ' ἔμοι J. Young apud Burn. Sensus hic videtur esse, 'Et porro etiam mihi.'

999. Totum versum spurium judicat Blomf.

1001. δαιμονῶντες] Cf. Cho. 566. δαιμονῆ δόμος κακοῖς. Eur. Phoen. 888. Menand. IV. 110. ἐν ἅτα] Qu. ἔτ' ἅτα.

1005. δοκοῦντα καὶ δόξαντ'] δόξαντα καὶ δοκοῦντ' malit Weil. Vere, ut videtur.

1006. πόλεως et χθονὸς transponere malit Blomf. προβούλοισ —] Cf. Ach. 755. ἄνδρες πρόβουλοι. Lys. 467. πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς.

1007. τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός] Qu. τόνδε γ' εὐνοίᾳ χθονός.

1008. γῆς φίλαις κατασκαφαῖς] γῆς φίλης κατασκαφαῖς conj. Blomf, coll. Soph. Oed. R. 694. Ph. 242. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram. Cf. Trag. Adesp. 104. ἐν γῆς φίλης μυχοῖσι κρυφθῆναι καλόν. Infra 1037. τάφον γὰρ αὐτῆ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ — τῶδε μηχανήσομαι. Ag. 507. μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.

1009. στυγῶν] στέγων Wakefield. εἰλει' ἐν πόλει] ἦρατ' ἐν πάλῃ F. G. Schmidt. Idem κάματον aut ἄθλον pro θάνατον conjicit. στέγων γὰρ ἐχθροὺς Wakef. S. C. § 40., coll. 216. 416. 1075. Cf. 216. 234. 797. ἐν πόλει] Qu. ἐκ πόλεως.

1011. οὐπερ] Qu. ὥσπερ.

1014. ἀρπαγὴν κνσὶν] Eur. Hero. 567. κρᾶτα δ' ἀνόσιον τεμῶν | ξέλω κνσὶν ἔλκημα. Soph. Ant. 29. 205. Il. α'. 4. ρ'. 150—153.

1016. δορὶ τῶ τοῦδ'] 'Hasta hujus' (Eteoclis) vertit Walker. ἐμποδῶν —] Cf. Eur. Suppl. 1193. ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.

1017. ἄγος — κεκτῆσεται] Cf. Soph. Ant. 924. τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην. Eur. Iph. T. 676. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κᾶκην κεκτῆσομαι.

1018 sq. Cf. 582 sq. Aesch. Sept. 1023.

1021. τοῦπιτίμιον λαβεῖν] Fort. τὰπιτίμι' ἀπολαβεῖν. Cf. Pers. 823. τοιαῦθ' ὀρώντες τῶνδε τὰπιτίμια.

1023. δξυμόλοις — οἰμῶγμασιν] Cf. 320. δξυγόοις λιταῖσιν. προσσέβειν] Qu. τινα σέβειν.

1024. Qu. εἶναι δ' ἄτιμον. ἄτιμον — ἐκφορᾶς] Funere carentem, privatum.

1025. τῶδε] Fort. τῷ γε. ἔδοξε τῶδε] ἔδοξε τῷ γε Par. F. ἔδοξ' ἐς τόνδε Halm. (Cf. 1012. οὔτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταιται λέγειν.) ἔδοξ' ἐν τῶδε Lachmann.

1028. κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ] κἀμὲ κινδύνῳ βαλῶ Pers. Blomf. Schol. A. καὶ εἰς κίνδυνον ἐμβαλῶ ἑμαυτήν. I. q. ἐς κίνδυνον βαλῶ. Sic ἔπνω πίπτειν pro εἰς ἔπνον. Cf. 1050. ἐμὲ autem pro ἑμαυτήν, ut alibi non raro in poetis.

1030. ἔχουσ' —] Literally, holding this disobedient in-subordination against the city. Lege δεικνῦσ' —.

1031. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγρον] Cf. Prom. 39. τὸ ξυγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμίλια. Eur. Phoen. 366. δεινὸν τὸ τίπτειν. Andr. 985. τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν. Iph. A. 917. Arist. Vesp. 834. δεινὸν ἢ φιλοχωρία. Soph. El. 770.

1032. κἀπό] καὶ τὸ Pauw. Dobr. prob. Blomf. Recte proculdubio. Idem ipse conjeceram.

1033. Interpunge sic, τοίγαρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶνει κακῶν, | ψυχῇ, θανόντι ζωσα, συγγόνῳ φρενί. Imperativus est κοινῶνει, ut θάρσει 1041.

1035. οὐδὲ κοιλογάστορες] οὔτι κοιλογάστορες malit Blomf.

1036. πάσσονται] Ἄν σπάσσονται? Cf. Soph. Ant. 257. σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν | ἐλθόντος. οὐ (ἔλξαντος ἢ?) σπάσαντος ἐξεφαίνετο.

1037. Cf. 1008. τόνδ' — θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλης κατασκαφαῖς. Soph. Ant. 920. ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.

1039. βυσσίνου πεπλώματος] Cf. Soph. Fr. 342, 3. βύσσινον φάρος. Pers. 125. βυσσίνους — πέπλοις.

1040. καὶ τῆ] καὶ γῆ Dobr. μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν] Cf. Soph. El. 1046. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλευσεί πάλιν; Phil. 961. εἰ μὴ πάλιν | γνώμην μετοίσεις. 1270. μεταγνῶναι πάλιν. Oed. C. 849. Qu. μηδέ δοξάτω τινί. Cf. 1040. μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν.

1041. Interpunge sic, θάρσει, παρέσται —. μηχανῇ δραστήριος] Cf. Eur. Ion. 1185. φάρμακον δραστήριον. 985. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια.

1042. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε] Cf. Eur. Or. 1623. πᾶσαν γὰρ ἑμῶν ἔδε βιάζεται πόλιν | ζῆν (ut ipsi vivere liceat). αὐδῶ —] Cf. Soph. Oed. C. 864. αὐδῶ σιωπᾶν. 1630. Eur. Herc. 499. ἐγὼ δέ σ', ὦ Ζεῦ — αὐδῶ — ἀμύνειν.

1045. τραχύν'] τραχύς γ' Burgess. Blomf. Schol. A. λέγε πολλάκις δι' τραχύς ἔστιν ὁ δῆμος.

1046. ἀλλ' ἔν —] Versus similis divisio est Soph. El. 1038. δταν γὰρ εὐ φρονῆς, τόδ' ἠγγήσει σὺ νῶν.

1047. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατείμῃται θεοῖς] ἤδη τὰ τοῦδ' δε' οὐκ ἀτίμητ' ἦν θεοῖς Madvig. Qu. ἢ γὰρ (vel ἤθη) τὰ τοῦδ' —; διατείμῃται] Corruptum. δέχα τετίμῃται Weil.

1048. κινδόνω βαλεῖν] I. e. ἐς κίνδυνον βαλεῖν. Cf. ad 1028. Prom. 706. τοὺς ἔμους λόγους θυμῷ (i. q. ἐς θυμόν) βαλε. Qu. ναι, πρὶν γε —. I. e. οὐκ ἠτίμασται (οὐ διατετιμῆται).

1049. Cf. Cho. 123. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς (εὐσεβές ἐστι); Archil. Fr. 75. ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα, | τὸν κακῶς τι δρῶντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

1051. ἔρις —] Interpolatum suspicatur Blomf., qui confert verum apud Suid. ἔρις δ' ἔριον τίκτουσα προμνᾶται λόγον.

1053. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ'] Redde Anglice, well take thine own counsel. Male ὦν subintelligunt Valck. Br. alii.

1054. ὦ μεγάλαυχοι] Qu. ὦ μέγα σεμναί. φθερουγενεῖς] Cf. v. ἀεραιπέτης, etc.

1056. Cf. Soph. El. 765. πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθαταί γένος. ὠλέσασατε] Cf. Eum. 928. κατανασσαμένη. Eur. Med. 832. ἀφυσασμένην. V. Monk. ad Alc. 234.

1057—1061. Hos vv. a nonnullis Ismenae traditos esse monet Porson. Choro continuat Blomf.

1057. τί πάθω; —] Cf. Soph. Tr. 973. ὄμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος τί πάθω; τί δὲ μήσομαι; ὄμοι. μήσωμαι Porson. Idem mox se excludit.

1059. Lectionis τύμβον. meminit Porson. Qu. ἐπὶ τύμβον.

1060. HMX. ἀλλά — Tyrwh. Qu. κάποστρέφομαι. Cf. Eur. Or. 404. εὐπαιδευτα δ' ἀποστρέπει λέγειν.

1061. δεῖμα] λῆμα Mein. Anal. Soph. p. 251.

1062. ANT. οὐ γε μὴν Tyrwh. οὐ γε μὴν Eteocles; κείνος Polynices.

1066. δράτω πόλις libri. δράτω τε πόλις Porson. δράτω τι πόλις Elmsl. ad Med. 1224. δράτω — Canter. Sc. κακά. Qu. κακά δράτω πόλις ἢ μὴ δράτω. Aequè offendit sive δράτω τε πόλις —, sive δράτω τι πόλις — legamus. Cf. Eur. Suppl. 961. ἐν εὐμαρεῖ δὲ δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς. Med. 1304. μὴ νῖν τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένοι. 284. μὴ μοί τι δράσης παιδ' ἀνήκεστον κακόν.

1068. συνδάρομεν] Qu. συνδάρουσ'.

1072. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ'] Qu. ἡμεῖς δ' ἐφόμεθ' —, vel ἡμεῖς δ' ἅμα σοί γ' —, vel ἡμεῖς δ' ἅμ' ἔμεν, —, —, —. ὥσπερ τε πόλις] ὡς ἢ τε πόλις malit Blomf. Qu. ἅπερ ἢ τε πόλις, vel ὥσπερ γε πρέπει. ὥσπερ τε ut alibi ὥστε positum, in anapaestis bene se habet. Cf. ad Pers. 607. Elmsl. ad Her. 622. Sed corrigendum suspicor ὥσπερ τε θέμις, vel ὅπερ ἢ τε θέμις.

1076. μὴ ἀνατραπῆναι] Eadem crasis est 859. τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι. Crasis ut in μάλλα, rara in anapaestis. Scribendum forsā μάντραπῆναι cum Dindorfio.

1078. κατακλυσοθῆναι] κατακλυσοθῆν (ejecto τὰ μάλιστα) L. Dind. temere recepit G. Dind. τὰ μάλιστα] Cum ἤρυνξε construendum.

Suspectum. Qu. *τά γε λῶστα*. Qu. *~ ~ θείσαν*. Postulari enim videtur participium (-είσαν), ut voce *τελεωθέν* terminatur fabula Trachiniæ. Quid si *προθέλυμον* reponas? Cf. Arist. Eq. 528.

P E R S A E.

1. Cf. 171. *Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα*. Phryn. Fr. 9. *τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων*.

2. *πιστά*] Cf. Eur. Herc. 1428. *τὰ μέγιστα φίλων δλέσαντες*. Cho. 1037. *πυρός τε φέγγος ἀφθιτον κεκλημένον*.

4. *ἐδράνων*] Cf. Suppl. 102. 852. Soph. Oed. C. 233. *σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων — ἐκθορε*. Aj. 194. *ἄνα ἐξ ἐδράνων* etc. Eur. Tro. 539. *ἔδρανα λάϊνα*.

10. *κακόμανις — θυμός*] Cf. Ag. 951. *καρδίας τερασκόπον*.

12. *Ἀσιατογενῆς*] Suspectum. Cf. 35. *Ἀγυπιογενῆς*.

13. *ῥῆχωκε*] Cf. Soph. Aj. 896. *ῥῆχωκ', δλωλα, διαπεπόρθημα, φίλοι. βαῖζει*] Cf. Arist. Thesm. 173. 895.

17. *τὸ Σούσαν — Κίσιον*] Cf. Cho. 423. *Κισσίας*. Fr. 279. Herod. V. 49. et 52. VI. 19. Strab. XV. p. 728. *λέγονται δὲ καὶ Κίσιοι οἱ Σούσιοι*.

19. *τοὶ μὲν et τοὶ δ'* (propter brevem ultimam syllabam in *ἔβαν*) Blomf. Cf. ad Sept. 826.

23. *ταγοί*] Cf. 480. Prom. 96. Soph. Ant. 1057.

24. Epitaphium Cyri fuisse traditur (Strab. XV. 3.), *ἐνθάδ' ἐγὼ κείμει Κύρος βασιλεὺς βασιλήων*.

25. *σοῦνται*] Qu. *σοῦντο. στρατιᾶς πολλῆς*] Cf. Trag. adespr. 257. *πολλὴ φαρέτρα*.

28. *ψυχῆς ἐπιλάμονι δόξη*] Cf. Pind. P. I. 48. *τλάμονι ψυχῆ*. Qu. *ψυχῆς ἐπιλήμονος ἀλεῖη* (vel *ἔργοις*).

32. *Ἐπιων ἐλατήρ, καὶ Σωσθάνης* V. D. in Class. Journ. III. 7. 209. *Ἐπιων — ἐλατήρ*] Cf. Arist. Eq. 1266. *θοᾶν Ἐπιων ἐλατήρας*. Secundum Pind. Fr. 59. *θοᾶν Ἐπιων ἐλάτειραν*.

33. *ἄλλους δ'*] Qu. *εἶθ' οὐδς* —.

35. *Ἀγυπιογενῆς*] Cf. Suppl. 31.

42. *ἐπίπαν*] Cf. Suppl. 822. *σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάτου*. οἶτ'] Qu. οἶτ'.

43. *κατέχουσιν ἔθνος*] Qu. *κατέχουσιν ἔδος* (sic Pauw.), vel *κατέχουσι πέδον*.

44. *διόποι*] I. e. *ἐπιμεληταί, φύλακες*. A verbo *διέπειν* administrare. Cf. Fr. 213. *διόπων* (*τῶ τῆς νηὸς ἐπιμελητῆ*). Fr. 245. *ἀδιόπον* (*ἀναρχον, ἀφύλακτον*). Rhés. 741. *τίνι σημήνω διόπων στρατιᾶς*;

45. *πολύχρσοι Σάρδεις*] Cf. 53. Soph. El. 9. *Μυκήνας τὰς πολυχρόσους*.

47. *διερρημα* — *τέλη*] Cf. Xen. Cyr. VI. 1. 51. *συνεζεύξατο δὲ τὸ ἑαυτοῦ ἄρμα τετραέρρημόν τε καὶ ἔπιων δικάω*. 52. *κατενόησεν — καὶ δικάρρημον ποιήσασθαι*. Aesch. Fr. 345. *ἐν διερρημά πᾶλοι*. Schol. Pind. N. VII. 137. *ὡσπερ τῶν τετρώρων ἀρμάτων ὁ ζυμὸς μεταξὺ*.

49. *στεῦνται*] *σοῦνται* malit Blomf. coll. 25.

51. *λόγῃς ἀκμονες*] *λόγῃς αἰμονες* ('periti') Herw., ex usu Homericō. Male. Sed cf. Fr. 307. *σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκίευν ἀκμων* (sc. *μύδρους*).

54. *ναῶν τ' ἐπόχους*] Fort. *ἔπιων τ' ἐτύχους*, aut *ναῶν τ' ἐρέτας*, ut in 39. *σύρδην*] Tractim. Confer *φύρδην*, *χύδην*, *σύδην*, *θύδην*, *βύζην*.

55. *τοξουλκῶ λήματι πιστούς*] Cf. Ag. 122. *λήματι πιστούς*. Prom. 916. *τοῖς πεδαροῖσι κτύποις πιστός*. Soph. Oed. C. 1031. Simonid. Fr. 144, 2. *εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενος*. Orac. Sibyll. 74. *λήματι φ πίσυνος βοδὸς ἀρτεμος αὐτὸς δδ' ἔσται*.

59. *ἄνθος Περσίδος αἴας*] Cf. 252. 925. Ag. 191. Thuc. IV. 133. *ἐπειδὴ — ὅ τι ἦν αὐτῶν ἄνθος ἀπωλώλει*, Virg. Aen. VIII. 499. 'O Maeoniae delecta juventus, | flos veterum virtusque virum.'

61. *ὡς περὶ πᾶσα* —] Qu. *ὡσπερ πᾶσα* —.

62. *στένεται*] *στενάχει* conj. Blomf. Cf. Sept. 870. *κλαίω, στένομαι* (*στενάχω* malit Blomf.). Eur. Ion. 721. Theocr. XXV. 97. Rara est forma media hujus verbi. *πόθῳ στένεται μαλερῶ*] Cf. Anthol. V. 100. 3. *τόν τε θαλάσσης | σκηπτῶχον μαλερῶν δοῦλον ἔοντα πόθων*.

64. *τρομέονται*] Qu. *τρομέουσι*.

65. *πεπέρακεν — χώραν*] Imitatur Eupolis II. 499. *πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπολις ἤδη Μαρκιᾶς*. Quae verba Chori sunt Hyperbolum a nescio qua expeditione reuersum esse gaudentis, ut monuit Mein.

67. *ἀντίπορον — χώραν*] Cf. Suppl. 544. *ἀντίπορον γαῖαν*. Eur. Med. 210. *Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον*.

71. *δδισμα*] Suspectum. Qu. *δδευμα* vel *δδωμα*.

75. *ποιμανόριον* —] Cf. 241. *τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεισι κάπι-δεσπόζει στρατοῦ* (*στρατιῶ* al.); Eum. 91. *τόνδε ποιμαίνων ἔμδν | ἰκέτην*. Sic apud Homerum *ποιμένα λαῶν*.

77. *ἐχυροῖσι*] Ἀπ *δχυροῖσι*?

78. *πεζονόμοις*] Qu. *πεζονόμος τ'*.

79. *συνφέλοις ἐφέταις*] *συνφελοῖς* — Blomf. Dind. Cf. 964. *συνφελῶ — ἐπ' ἀκτᾶς*. Schol. *σκληροῖς ἡγεμόσιν*.

80. Cf. 856. 633. Apud inferos Ulysses ita Achillem alloquitur Od. λ'. 483. *πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίμεν Ἴσα θεοῖσιν*. *ἐφέταις*] *ἐρέταις* conj. Blomf. Schol. *διὰ τὸν Περσέα* —] Leg. *διὰ τὸν Περσέα* —.

81. *κνάνεον*] *κνανοῦν* Blomf. Dind. *κνανέου* — *φόνιον* (pro *φονίου*) Wakef. S. C. § 16., coll. Virg. Aen. VII. 399. 'sanguineam torquens aciem.'

83. *φονίου δέργμα δράκοντος*] Cf. Eur. Med. 190. *τοκάδος δέργμα λεαίνης* | *ἀποτανροῦται δμωσίν*.

84. *ἄρμα διώκων*] Cf. Eum. 403. *ἐνθεν διώκουσ' ἤλθον ἄτρυτον πόδα*. Sept. 371. *σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν*. Oraculum apud Herod. VII. 140. *κατὰ γάρ μιν ἐρείπει* | *πῦρ τε καὶ δξὺς Ἄρης Συριηγενὲς ἄρμα διώκων*. *διώκων*] *διώκοντ'* ("Ἄρην) conj. Blomf.

89. *ἐρκεσιῦ εἶργειν*] Juxta Homeri ista, *ποταμῶ πλήθοντι ἐοικῶς* | *χειμάρρῳ* — *οὔτ' ἄρα ἐρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων* | *ἐλθόντ' ἐξαπίνης*. Intelliguntur autem hic τάξεις ἀνδρῶν, ut explicat schol.

90. *ἐχυροῖς*] An *ὄχυροῖς*? Cf. ad 80.

91. *ἀπρόσοιστος*] Cf. Soph. Oed. C. 1277. *τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα*. Eur. Med. 274. *κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις*. Confer *ἀπρόσφορος* Iph. A. 287.

93. *ἀλύξει*] Qu. *ἄλυξεν* (aor.).

95. *ποδὶ πηδήματος*] Qu. *μετὰ πηδήματος*. *κραιπνῶ ποδί*] Cf. Prom. 279. *ἐλαφρῶ ποδὶ κραιπνόστυον* (l. *κραιπνοσῦτῳ*) *θάκον προλιποῦσα*.

96. *ἀνάσσων*] *ἀνάσσων* Brunck. *ἀίσσων* malit Karsten ad Ag. 71. Cf. ad Hom. II. σ'. 18. *ὡς δ' ὅταν ἀίξῃ* (*ἀναίξῃ* ante Heyn.) *νόος ἀνέρος*. Eur. Tro. 157. *διὰ δὲ στένων φόβος ἀίσσει*.

97. *φιλόφρων γὰρ παρασαίνει βροτὸν εἰς ἄρκνας Ἄτα* (cum Seidler. et Herm.) Kock. Ver. p. 163.

98. *τόθεν οὔκ ἔστιν* —] Cf. Eum. 112. *ἐκ μέσων ἀρκυστάτων* | *ᾠρουσεν*. Soph. El. 1476. *τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις* | *πέπτωχ'* —;

100. Cf. Soph. Fr. 656. *θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ* (*οὐχ ὑπεκφεύγει*, vel *οὐκ ἂν ἐκφύγοι*?) *βροτός*.

102. *ἐπέσκηψε δὲ*] *Legē ἐπέσκηψέ τε*.

105. *πολέμους* — *διέπειν*] Cf. Eum. 891. *πάντα γὰρ αὐται τὰ κατ' ἀνθρώπους* | *ἐλαχον διέπειν*.

110. *πνεύματι λάβρω*] Cf. Prom. 884. *λύσσης πνεύματι μάργῳ* (*λάβρω*?).

111. *πόντιον ἄλσος*] Cf. Pers. 365. *τέμενος αἰθέρος*. Suppl. 868. *ἀλίρρυτον ἄλσος*.

112. *ἔσορᾶν*] Vitiosum. Qu. ~ *περᾶν*. *λεπτοδόμοις*] *λεπτοτόνοις* vel *λεπιτοτόμοις* Madvig. Qu. *λεπτομίτοις*.

114. *μελαγχίτων φρῆν*] Cf. Hom. II. σ'. 499. *ἀλκῆς καὶ σθένος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαινας*. 573.

115. *ἀμύσσεται φόβῳ*] Cf. 161. *καὶ με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς*.

116. δᾶ, Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε M. δᾶ, Περσικοῦ στενάγματος τοῦδε Weil. prob. Weckl. Cf. 123.
121. ἔσεται] ἔσεται Burn. Blomf. Dobr. Recte. Cf. Lucian. de domo III. 192. 86. *συνεσομένας (συνασομένας Pors.)*.
123. δᾶ, τοῦτ' ἔπος —] Cf. Prom. 980. ὦμοι, τότε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. *γυναικοπληθῆς δμιλος*] Cf. Suppl. 33. ἀρσενοπληθῆ δ' ἑσμὸν etc. Eur. Alc. 951. *ξύλλογοι | γυναικοπληθεῖς*.
125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς] Cf. Sept. 1039. *βυσσίνον πεπλώματος*. Eur. Bacch. 819. *βυσσίνους πέπλους*. Soph. Fr. 342. *βύσσινον φάρος*. Herod. II. 86. *σινδῶν βυσσίνη*. Eur. Tro. 499. *πέπλων λακίσματ'*.
128. σμήνος] *σμήνος malit Blomf.*
130. ἄλιον πρῶνα] Cf. 879. *νᾶσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἄλιον περὶ κλυστοί. ἔξαμείψας*] Cf. Eur. Phoen. 131. *τὸν δ' ἔξαμείβοντ' οὐχ ὄρας Δίρκης ὕδωρ | λοχαγόν; Or. 266. εἰ μὴ ἔξαμείψει χωρὶς δμμάτων ἐμῶν*.
133. *πίμπλαται*] *θίμπλαται ms. Par. 2785*.
134. *δακρύμασιν*] *Malim δακρυμάτων, si sincerum est πίμπλαται*. Cf. ad Soph. Oed. R. 779.
136. *πόθῳ φιλόνορι*] *πόνῳ φιλόνορι Margoliouth*. Cf. Ag. 411. 856.
137. *θούρον*] I. q. *θύριον*. Cf. Prom. 354. Fr. 196, 2.
138. *λείπεται*] Positum cum relatione ad propius *ἐκάστα potius quam ad remotius Περόιδες*.
140. *ἐνεζόμενοι*] Qu. *ἐφεζόμενοι*.
142. Cf. Sept. 593. *βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος*. Suppl. 407. *βαθεῖα φροντίς*. Pind. N. IV. 13. *φρενὸς βαθείας*. Ol. II. 99. *βαθεῖαν μέριμναν*. Hom. II. τ'. 125. *κατὰ φρένα βαθεῖαν*. Eur. Rhés. 796. *βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος*.
143. *προσῆκει*] Qu. *προσαπεί, praeterea requirit*. Cf. Prom. 163. *θέμενος ἀγναμπτὸν νόον*.
146. *τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον*] *τό τε Περόνομον γένος ἡμέτερον conj. Blomf., coll. 918 sq. et 8. γένος*] Qu. *τ' ἔθνος*.
150. *θεῶν ὀφθαλμοῖς*] Qu. *θεοῖς οὐρανόις*.
152. *βασιλεία δ' ἐμῆ*] Qu. *βασιλείαν ἐμῆν*.
153. *καὶ προσφθόγοις δὲ*] Qu. *καὶ προσφθόγοισι χρεῶν, vel καὶ προσφθόγοις γε —*.
156. *μητὴρ —*] Cf. 832. *ὦ γεραῖά μητὴρ ἢ Ξέροξον φίλη*.
157. *εὐνήτειρα*] Cf. Prom. 895.
158. Qu. *ἄρα μὴ δαίμων —*;
159. *χρυσεοστόμοις*] *χρυσεοστόμβους cod. Par. 2788. Quod forsitan praeferendum. ταῦτα δὴ —*] Cf. Arist. Nub. 856. *διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιδμάτιον ἀπώλεσας; Eur. Ion. 346. ταῦτα καὶ μαντεύομαι*. Arist. Ach. 815.
160. *τὸ Δαρείου τε κάμὸν —*] Cf. Eur. Hel. 1451. *ὑμέναιον*

Ἑλένης κάμῳν. Herc. 855. τὰ θ' Ἦρας κάμῳ μηχανήματα. et ad Arist. Ran. 964. Cf. Eur. Or. 583. μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐνατήριον (al. εὐναστ.). Soph. Tr. 918.

163. Cf. Soph. Fr. 519. ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντίς ἐκτρέφει (ἀντρέπει?) τὸν εὐαίωνα πλοῦτον; Soph. Ant. 1275. λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν. Hor. Od. I. 35. 13. 'Injuriouso ne pedo proruas | Stantem columnam.' μὴ μέγας πλοῦτος] μὴ μέγας δαίμων Heimsoeth. Dind. Legendum μὴ μέγας δαίμων —. Cf. 755. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτίσω. 824. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέη μέγαν. Ag. 751. μέγαν — ὄλβον. Ch. 865. ἔξει πατέρων μέγαν ὄλβον. Pers. 252. κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Sept. 770. ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς. Attamen cf. Ag. 1481. ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρῦμηνιν αἰνεῖς.

164. οὐκ ἄνευ θεῶν τινος] Eadem verba Eur. Bacch. 763. Cf. etiam Phoen. 1608. ἄνευ θεῶν τον. Iph. A. 809. οὐκ ἄνευ θεῶν (τινος add. Elmsl.).

165. ἄφραστος] Suspectum habet Naber. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος] ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστος ἐστὶν ἐν φρεσὶν διπλῆ malit Elmsleius Ed. Rev. XIX. 92.

166. ἀνάνδρων] Qu. ἀνανδρον. ἐν τιμῇ σέβειν] ἐν τιμῇ πρόπειν Herw. ἐντίμως ἔχειν Naber. Qu. ἐν τιμῇ μ' ἔχειν, vel ἐν τιμαῖς ἔχειν, vel ἀσφαλῶς ἔχειν.

167. ὅσον σθένος πάρα] I. e. in proportion to the force present. Qu. ὅσοις.

168. πλοῦτος — ἀμεμφής] Cf. Suppl. 581. παῖδ' ἀμεμφῆ. Ch. 510. ἀμεμφῆ — λόγον. Sept. 909. ἀμεμφία. Corruptum esse πλοῦτος censet Herwerden.

169. ὄμμα γὰρ δόμων] ἔχμα (ὄχμα) Naber. An ὄμμα (column) γὰρ δόμων? Attamen Orestes ὀφθαλμὸς οἴκων dicitur Cho. 932. et cf. Pind. Ol. VI. 27. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς.

171. Cf. I. τάδε μὲν Περσῶν — πιστὰ καλεῖται. Soph. Oed. R. 85. ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα.

173. μὴ σε δις φράσαι] Haec nihil aliud significare possunt quam non te bis dixisse. Legendum suspicor μὴ σε δις φράσαι (ita etiam Elmsl. ad Med. 580. et Madvig), vel μὴ φράσουσα δις. Cf. Hel. 341. θέλουσαν οὔ με δις καλεῖς (ita Elmsl. οὐ μάλιστα καλεῖς vulg.). Cf. Soph. Oed. C. 1208. ἄναξ, τὰ τοιαῦτ' οὐχὶ δις χρῆζω κλύειν.

174. ὦν ἂν δύναμις ἠγγεῖσθαι θέλη] ὦνπερ δύναμις ἠγγεῖσθαι σὲ δεῖ conj. Blomf. ὦν ἂν δύναμις ἢ τί σ' ὠφελεῖν F. G. Schmidt. Qu. ὦν ἂν δύναμις ἢ γ', εἶναι πρόπον (vel — ἢ γ' ἡμῶν, πρόπον), vel ὦν ἢ δύναμις ἡμῶν ἂν πέλη, vel ὦν ἂν δύναμις ἢ μοι σ' ὠφελεῖν.

176. πολλοῖς μὲν αἰε —] Qu. πολλοῖς μὲν ἤδη —, vel πολλοῖς μὲν ἄλλοις —, vel πολλοῖσι μὲν δὴ —. αἰε] αἰεὶ Pors. Sed v.

Praef. Hec. p. IV. Schol. ἐπὶ Λακεδαίμονος] ἐπὶ Κρομμωνίας
corr. Blomf. ex Strabone.

178. Connecte πέρσαι γῆν.

180. τῆς πάρουθεν εὐφροσύνης] Cf. Eur. Phoen. 867. τῆς πάρουθεν
ἡμέρας. Soph. Aj. 141. τῆς νῦν φθιμένης νυκτός. et ad Soph.
El. 698.

181. Imitatur Sophocles apud schol. (Fr. 760.) ἔδοξάτην μοι τὰ
(τῶ) δὴ ἠπέριω μολεῖν.

182. πέπλοισι — ἡσκημένη] Cf. Eur. Ion. 326. εὐ γὰρ ἡσκη-
σαι πέπλοισι. Soph. Oed. C. 1603. ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν.

184. μεγέθει —] Cf. 442. ψυχὴν τ' ἄριστοι κενύγενειαν ἐκπρε-
πεῖς. ἐκπρεπεστάτα] Lege εὐπρεπεστέρα, vel ἐκπρεπεστέρα.

185. κασιγνήτα γένους] Qu. κασιγνήτω 'κ γένους.

187. κλήρω λαχοῦσα] Eur. Her. 36. πεδία γὰρ τῆσδε χθονός |
δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος | κλήρω λαχόντας. Tro.
872 sq.

188. τούτω] Femininum, ut αὐτῶ v. 191. Cf. Soph. El. 981.
Xen. Cyr. I. 2. 11. ἄμφω τούτω τῶ ἡμέρα. στάσιν — τεύχειν]
Cf. Prom. 1090. τεύχουσα φόβον. Eum. 125. τεύχειν κακά. Eur.
Andr. 644. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Hom. Od. ω'. 476.

189. τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι] ἔτευχον ἀλλήλοισι Porson. Schutz.
Lege ἔτευχον ἀλλήλοισι, vel τεύχουσ' (τεύχeton) ἐν ἀλλήλοισι. Cf.
Andr. 644. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Qu. τεύχειν ἐπ' ἀλλήλων ὁ παῖς
δ' οὐμός μαθῶν etc. Redde, began to cause strife etc. Con-
ferri non debet Soph. Tr. 1240. ἐν] ἐπ' Blomf. coll. Prom. 1125.
τοιούδ' ἐπ' ἐμοὶ ἔπιθ' Διόθεν | τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς.
Theocr. XXII. 191. τῶ δ' — φόνον αὐθις | τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι.

190. ἄρμασιν δ'] Leg. ἄρμασίν θ'.

191. ἐπ' αὐχένων] Leg. ἐπ' αὐχέσιν.

192. ἐπυροῦτο στολῆ] Cf. Rhes. 122. αἰθῶν γὰρ ἀνῆρ καὶ
πεπύργωται θράσει.

193. εὐναρπάζει βία] Cf. Cho. 1024. φρένες δύσαρκτοι.

194. ἡ δ' ἐσφάδαζε] Schol. ἐσκάριζεν. Si vera scriptura est
σφαδάζειν, confer τεράζω, ματάζω, ώραίζομαι. Qu. ἡ δὲ σφαδάζει.
Cf. Eur. Fr. 821, 3. εἰκὸς σφαδάζειν ἦν (μ' ἦν?) ἂν ὡς νεόζυγα |
πῶλον χαλῶν ἀρτίως δεδεγμένον. Soph. Fr. 727. οὐ δὲ σφαδάζεις
πῶλος ὡς εὐφορβία.

195. ξυναρπάζει βία] Cf. Soph. Aj. 498. βία ξυναρπασθεῖσαν.
Sic φέρειν βία in Soph. El. 725. ἄστομοι πῶλοι βία | φέρονται.

199. Cf. 735. 835. 1028. 1060. πέπλους ῥήγνουν —] Cf.

468. Xen. Cyr. III. 1. 13. ὡς ἤκουσε ταῦτα, περιεσπάσατο τὴν
τιάραν καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο. III. 3. 67. ἰδοῦσαι δὲ αἱ
γυναῖκες — ἀνέκραγον καὶ ἔθεον ἐκπεπληγμέναι — καταρρηγνύμε-
ναί τε τοὺς πέπλους καὶ δρυπτόμεναι etc.

202 sq. Cf. Herod. I. 118. *σῶστρα γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν τοῖσι θεῶν τιμὴ αὕτη προσκέεται.* Eur. Her. 401.

203. *βωμῶ]* Qu. *βωμόν*, quum motio indicetur.

204. *θῦσαι πέλανον]* Cf. 524. Eur. Ion. 226. *εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων.* Hipp. 147. *ἀμπλακίας ἀθύτων πελάνων.* Fr. 912, 2. *σοὶ — χοὴν πέλανόν τε φέρω.*

210. *ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν]* *ταῦτ' ἔμοι τε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν | ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι* Blomf. in annot. prob. Elmsl. ad Med. 1217.

213. *οὐχ ὑπεύθυνος πόλει]* *οὐχ ὑπεύθυνος πέλει* Naber, ejecto v. 216. Subaudiendum ἄν γένοιτο.

214. *σωθεῖς]* I. e. *redux*, quamvis infeliciter re gesta. Leg. *σωθεῖς θ'.* *κοιρανεῖ]* *ποιμανεῖ* aut *δεσπόσει* conj. Dind., quum futurum requiratur. De verbo *κοιρανεῖν* cf. Prom. 49. 958. Verum videtur *δεσπόσει.* Cf. Cho. 188. Ag. 543.

217. *ἀποτροπή]* Producta secunda. Cf. Phoen. 589. *ὦ θεοί, γένεσθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν.* Herc. 821. *ἀπότροπος γένοί μοι τῶν πημάτων.* et ad Aj. 751.

218. *τέκνοις]* Qu. *τέκνω.* Et sic Herwerden, coll. 227. 232.

219. *χοῶς — χέασθαι]* Cf. Soph. Oed. C. 477. *χοῶς χέασθαι σάντα πρὸς πρώτην* ξω. Herod. VII. 43. *χοῶς ἐχέαντο.* Arist. Fr. 445. *χοῶς — χεόμενοι.* Isae. 61, 20. *ἐπὶ τὰ μνήματα ἰέναυ χεόμενον καὶ ἐναγίζοντα.* 62, 40. *ἐναγίζουσι καὶ χέονται.* Incert. ap. Stob. 121, 18. *καὶ θύομέν γ' αἰτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν | ὥσπερ θεοῖσι καὶ χοῶς γε χεόμενοι | αἰτούμεθ' αἰτούς τὰ καλὰ δεῦρ' ἀνιέναι.*

220. *χοῶς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι]* Cf. 523. *γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα | ἤξω λαβοῦσα.*

222. Cf. Cho. 148. *ἤμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.*

223. *γαίας]* *γαίᾳ* M. Madvig. "Quae terra continentur et cohibentur *γαίᾳ* *κάτοχα* sunt, *γαίας* *κάτοχα* quae terram tenent." (Madvig) *κάτοχ' ἀμανροῦσθαι]* *κάτοχα* *μανροῦσθαι* Blomf. ad Sept. 7. *τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε]* Cf. Eur. Hel. 310. *καὶ τᾶμπαλιν γε τῶνδ' ἀληθείᾳ σαφῆ.* Herod. II. 19. *τὰ ἔμπαλιν πεφυκέναι τῶν ποταμῶν.* Xen. Cyr. VIII. 4. 32. *τοῦμπαλιν οὐ βούλονται ἐφέλκεσθαι.* Agam. 1424. Prom. 202.

224. *ταῦτα, θνυμόμαντις ὦν σοι πρενμενῆς, παρήγεσα* conj. Blomf., coll. 226. *εὔνοος — κριτής.*

225. *εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι]* *εὖ δὲ πανταχῆ τελοῖθ' ἄ — Weil.* *εὖ δὲ πάντα δὴ τελεῖν σοι* conj. Blomf. coll. 228. Qu. *τελεῖσθαι*, vel *εὖ δὲ πάντα θεοὺς τελεῖν σοι.*

τελεῖν] Intransitive positum, ut in Sept. 639. *Πολυνεῖκει τάχ' εἰσόμεσθα τάπισημ' ὅπη τελεῖ.* Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ.*

226. *ἀλλὰ μὴν —]* Deleatur virgula in fine versus.

227. *τήνω' ἐκύρωσας φάτιν]* *τήνδε κυρώσας φάτιν* Naber. Alioquin *ἀλλὰ μὴν εὔνοος γε πρῶτος* legendum erit.

230. *κεῖνα]* Qu. *κεῖνο.*

232. πρὸς δυσμαῖς] I. e. πρὸς δύνοντος ἡλίου, ut loquitur Suppl. 255. ἀνακτός θ' ἡλίου φθινάσμασι conj. Blomf., coll. Herod. VII. 58. ὁ δὲ — στρατός πρὸς ἡώ τε καὶ ἡλίον ἀνατολὰς ἐποιέετο τὴν ὁδόν.

233. In fine versus plene interpungatur.

234. βασιλέως ὑπήκοος] Cf. Eur. Her. 287. οὐ γὰρ Ἀργείων πόλιν | ὑπήκοον τήνδ' ἄλλ' ἔλευθέραν ἔχω. Herod. VII. 111. Xen. Cyr. IV. 2. 1. Anab. V. 5. 1. Arist. Plut. 146. ἅπαντα τῷ (τοῦ malit Elmsl.) πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα.

235. ἀνδροπληθία στρατοῦ] Legerim ἀνδροπληθῆς ὁ στρατός. Vide ad v. prox. ἀνδροπληθία] Confer παμπληθία (Soph. Fr. 342.), πολυπληθία (Fr. 583 a.).

236. καὶ στρατός τοιοῦτος ἔρξας] Qu. καὶ τοιοῦτός γ' (sc. στρατός) οἶος ἔρξαι —, ut glossema sit στρατός.

239. διὰ χειρῶν αὐτοῖς πρόπει] διὰ χειρὸς τούτοις πρόπει conj. Blomf. διὰ χειροῖν — Elmsl. ad Med. 1334., coll. Suppl. 590. αὐτὸς σίδηρον δὲν ἐν χειροῖν ἔχων. Sed cf. Sept. 429. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χειρῶν ὠπλισμένη. Qu. διὰ χειρός (vel διὰ χειρῶν) σφίον πρόπει. Cf. Sept. 495. διὰ χειρός βέλος φλέγων. πρόπει] Cf. 247. Sept. 390.

241. ποιμάνωρ —] Cf. ad 75. Eur. Fr. 744, 2. χρῆ δὲ τὸν στρατηλάτην | ὅμως δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν. ἔπεισι] Anglice is over. Cf. 555. ἐπὴν — πολιήταις.

244. ὥστε] Qu. ὥς γε.

245. τοῖς τεκοῦσι] Imo τοῖς τοκεῦσι.

246. ἐμοὶ δοκεῖν] Cf. ad Soph. El. 410. δοκεῖν ἐμοί.

247. φωτός] Qu. τάνδρος. Cf. Soph. Fr. 391. ὄδ' ἀνὴρ — ἐκ δόμων πορεύεται. Oed. C. 29. πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδ' ὄρω. μαθεῖν, καὶ φέρει] μαθεῖν, | εἰ φέρει Herw. μαθεῖν suspectum. Qu. πέλειν. Cf. Suppl. 719. πρόπουσι δ' ἄνδρες νάιοι — ἰδεῖν. Soph. El. 664. πρόπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν. Oed. R. 9. πρόπων ἔφης | πρὸ τῶνδε φωνεῖν. Eur. Bacch. 1186. πρόπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φόβη. Hom. Od. ω'. 252. οὐδέ τι τοι (σοι) δούλειον ἐπιπρόπει εἰσοράσθαι | εἶδος. δράμημα] δρόμημα plur. apogr. Cf. ad Soph. Oed. R. 193. Περσικόν] Qu. Περσικοῦ. et sic Blomf. Herw. Cf. Suppl. 700. πρόπουσι — μελαγχίμοις γυίοις — ἰδεῖν. Vel Περσικὰ (Περσικῶν) πρόπει μαθεῖν, nuntium de rebus Persicis videtur accepisse.

248. φέρει] Qu. φέρειν (πρόπει).

249. Ἀσιάδος] Ἀσίδος conj. Blomf., coll. 270.

250. πολλὸς πλοῦτον λιμὴν] βαθὺς πλοῦτον λιμὴν Herwerden, coll. Suppl. 54. Malim cum Nauckio μέγας πλοῦτον λιμὴν, ut in Eur. Orest. 1078. καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλοῦτον λιμὴν. Glossema sapit πολὺς, vel βαθὺς —. Vel κάφιδόνου πλοῦτον λιμὴν. Cf. etiam Soph. Aj. 683. Oed. R. 1208. Ant. 1285. 1000. Eur. Or. 1077. ὃ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλοῦτον λιμὴν.

254. *pān ἀναπτύξει πάθος*] Cf. Eur. Herc. 1256. ἀναπτύξω δέ σοι ἀβίωτον ἡμῖν — δν. Tro. 657. πρὸς — πόσιν ἀναπτύξω φρένα. Soph. Fr. 284. ὁ πάνθ' ὄρων — πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος. El. 639.
260. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα] Qu. ὡς πάντα δὴ 'στ' ἐκεῖνα —, vel ὡς πάντ' ἐκεῖνά γ' ἔστι —. πάντα — ἐκεῖνα] Omnia illic. Cf. 395. Arist. Eq. 99. Av. 1158. Fr. 460, 5. Lucian. Luct. 42. Sic πάντα ταῦτα omnia haec (hic).
261. αὐτὸς δ'] κατὸς γ' recte Blomf.
266. κλύων, | Πέρσαι, φράσαιμ' ἄν] Qu. κλύων | Πέρσαις φράσαιμ' ἄν —.
268. Cf. Ag. 1072. ὀτοτοτοῖ, πόποι δᾶ. Suppl. 889. ὀτοτοτοτοῖ, μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ.
269. βέλεα] τέλεα Mein. ad Soph. Oed. C. 1467.
272. Cf. Eur. Herc. 1172. ἔα· τί νεκρῶν τῶνθε πληθύει πέδον;
277. πλαγκτοῖς σὺν διπλάκεσιν Pauw. malit Blomf. ἐν πλαγκτοῖσι πλάκεσιν conj. Blomf. Cf. Ag. 393. πλαγκτὸς οὐσ' ἐφαινόμην. Herod. IV. 85. πλαγκτίας (νήσους). Qu. πλακτοῖς ἐν σιλαδέσσειν.
280. βοᾶν θυσαιανῆ] Cf. 635. αἰανῆ — βάγματα. 940. αἰανῆ — αὐθάν.
283. ἔκτισαν, ᾶ, στρατιᾶς φθαρείσης conj. Herw., coll. v. ant.
289. ἔκτισαν εὐνίδας ἢδ' ἀνάνδρους. Qu. αἶ αἶ, ἔπραξαν.
284. ὦ πλείστον ἐχθος ὄνομα] Malim ὦ πλείστον ἐχθρὸν ὄνομα —. Cf. Soph. Phil. 631. τῆς πλείστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχθίρης. Ant. 86. πολλὸν ἐχθίων ἔσει | σιγῶσα. Eur. Med. 1320.
289. εὐνίδας ἔκτισαν] εὐνίδας ἔκτισσαν Boeckh. Bamberg.
292. τὸ μήτε λέξαι —] Cf. ad Prom. 236. λέξαι] Qu. δεῖξαι.
295. Cf. Sept. 712. πείθον γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων δμῶς.
- Cho. 106. καὶ θυραῖός ἐσθ' ὄμῶς. Soph. Oed. C. 957. Aj. 15.
297. ἀρχελάων] Cf. Arist. Eq. 164. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχελάς ἔσει. ὄστ'] Cf. Eum. 1024. αἴτε. Qu. ὄς γ', vel ὄστις ἐν —.
301. Cf. Ag. 900. κάλλιστον ἡμᾶρ εἰσιδεῖν ἐκ χειμάτος. Pind. Isth. VII. 53. εὐδῖαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος. Pind. Fr. 106. θεῶ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος. Eur. Hipp. 108. μελαγχίμου] Cf. v. δύσχιμος.
302. μυρίας ἔπουν] Cf. 315. ἔπουν — τρισμυρίας. Xen. Cyr. IV. 6. 2. καὶ ἔπουν δ' ἔχω εἰς χιλίαν τριακοσίαν.
303. Cf. Prom. 748. ἔρωγ' ἔμαντήν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας. Eur. Iph. T. 1429. λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας | ὄρωμεν etc. Σιληνῶν] Promontorium Salaminis. V. schol. Σιλήνια ἀγιαλὸς ἐστὶ τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγομένης Τροπαίας ἄκρας, ὡς Τιμόξενος ἐν τῷ περὶ λιμνῶν φησὶ (ὡς Τιμοσθένης ἐν τῷ περὶ λιμένων φησὶ Mein. Fr. Com. IV. 725., coll. Strab. IX. p. 515. Lips. XIII. 433. Steph. Byz. s. v. Ἀρτάκη. schol. Theocr. XIII. 22. et schol. Apoll. Rh. II. 297.). Alciphr. Epist. 3. τὴν γεαινώσαν Σαλαμῖνα, τὰ Στήνια (τὰ Σιλήνια recte Mein. Fr. Com. IV. 725.), τὴν Ψυττάλειαν, τὴν Μαραθῶνα, ὄλην ἐν ταῖς Ἀθήναις τὴν Ἑλλάδα.

Cf. 965. *στυφελῶ θείνοντας ἐπ' ἀκτῆς* (ita Dind.). *παρ' ἀκτῆς]* Malim *πρὸς ἀκτῆς*.

305. *πήδημα κοῦφον* —] Cf. Prom. 279. *ἐλαφρῶ ποδὶ* — *προλιποῦσ' αἰθέρα* etc. Eur. El. 860. *ὡς νεβρὸς οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα*. Phoen. 1167.

307. *θαλασσόπληκτον* —] Cf. Soph. Aj. 597. *ὦ κλεινὰ Σαλαμῆς, σὺ μὲν που ναίεις ἀλίπλακτος*. Pind. P. IV. 24. *ἐξ ἀλίπλάκτου ποτε γᾶς*. Infra 596. *Αἴαντος περικλύστα νᾶσος*. *πολεῖ]* Suspectum. Alibi enim additur praepositio, ut in Eur. Or. 1269. *τίς δδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ | σὸν ἀγρότας ἀνήρ;* Alc. 29. *τί σὺ πρὸς μελάθρους; τί σὺ τῆδε πολεῖς;*

309. *οἶδ']* Scrib. *οἶ δ'*.

310. *νικώμενοι] κνκώμενοι* ms. Vind. prob. Heimsoeth. Weckl. Qu. *φορούμενοι, αὐτ ὀπιτούμενοι*. *νικώμενοι 'κύρισον]* Sic 482. *πλείστοι 'θανον*. Posses, si opus esset, *νικώμενοι σκληρὰν* (324.) *κυρίσσοι χθόνα*. *κύρισον]* Cf. Fr. 22 b. *ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίζειν τιν' ἀρχάν* (τὸν ἀρχόν?). Plat. Gorg. 516 A. Resp. 586 B. Cratin. II. 200. *κυρηβάσασθαι*. *ἰσχυρὰν χθόνα] εἰς σκιρὰν χθόνα* Wecklein. Imo corrigendum *εἰς χέρσον χθόνα*. Cf. 693. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσον κακὰ γίνεται θνητοῖς*. 939. *τλάμονες ἀσπείρουσι χέρσῳ*. Eum. 231. *ὁμοία χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν*. Vel *ἐς στύφλον χθόνα*. Cf. 303. *στύφλους παρ' (πρὸς?) ἀκτῆς θείνεται*. Soph. 251. *στύφλος δὲ γῆ καὶ χέρσος*. Ag. 666. *μητ' ἐξοκείλαι πρὸς κραταίλειον χθόνα*.

311. *γειτονῶν]* Cf. Suppl. 780. *νέπει γειτονῶν Διός*. Plat. Polit. 271. Legg. VIII. 842 E. *γειτόνημα* est Legg. IV. 705 A. *πηγαῖς τε]* Malim *πηγαῖς δὲ, vel πηγαῖσι*.

312. *φερεσσακῆς]* Scutiger. Cf. Hesiod. Scut. 13. Euphoniae gratia pro *φερεσακῆς* dictum, ut *φερέσβιος* (Fr. 304.) pro *φερέβιος, ἐγγέσπαλος, ἐγγεσφόρος*, etc. Cf. *φέρασπις* Ag. 694. Pers. 240. Qu. *καὶ δορυσσός τρίτος | Φαρνοῦχος*. Cf. Suppl.

313. *οἶδε]* Scrib. *οἶ δὲ* —. *ἐκ ναὸς πέσον]* *ἔπεσον ἐκ μῆς* Vauv. ad Soph. Phil. 374.

314. *μυριόνταρχος]* Cf. v. *ἐκατόνταρχος*.

316. *δάσκιον γενειάδα]* Cf. Soph. Tr. 13. *γενειάδα]* Cf. Hom. Od. π'. 176. Eur. Suppl. 277. *πρὸς σε τὴν γενειάδα* — *ἄντομαι*.

317 sq. *βαφῆ, καὶ Μᾶγος* — *γῆς*. *ἐκεῖ κατέφθιτο | Ἄμμησις* — conj. Blomf.

318. Post *Βάκτριος* fortasse plene interpungendum, et post *κατέφθιτο* delenda interpunctio.

319. *μέτοικος]* Qu. *μέτοιχοι*.

320. *πολύπονον δόρυ]* Cf. Eur. Her. 932. *πολυπόνοις σὺν ἀσπίων*. Iph. A. 771. *δοριπόνοις (πολυπόνοις?) ἀσπίσι*.

321. *Ἀριόμαρδος Σάρδεσι]* Canonis Porsoniani violatio observanda est, fortasse propter nomina propria excusanda.

326. τε] Qu. δέ.
329. τοιῶνδ' ἀρχόντων] τοιῶνδε μέντοι conj. Blomf. τοιῶνδ' ἐπάρχων idem, fortasse recte. ὑπεμνήσθην] Qu. ἐπεμνήσθην, aut ἐγὼ ἠμνήσθην.
330. Cf. 800. παῦροί γε πολλῶν.
332. λιγέα κωκύματα] Cf. 468. ἀνακωκύσας λιγύ. Sept. 873. λιγαίνειν.
334. πόσον τι πλήθος] Cf. Eur. Her. 668. πόσον τι πλήθος συμμάχων πάρεσι' ἔχων; 832. πόσον τιν' — πάταγον ἀσπίδων; 833. Soph. Oed. R. 558. πόσον τινὰ χρόνον; Xen. Cyr. II. 1. 2. πόσον τι ἄγοι τὸ στρατεύμα. Ἑλληνίδων] Ἑλληνικῶν malit Blomf. coll. 409. 417.
336. μάχην ξυνάψαι] Cf. Herod. I. 18. ὁ τὸν πόλεμον — συνάψας. Soph. Aj. 1317. ναταῖσιν ἐμβολαῖς] Legerim ναταῖσι συμβολαῖς (συμβολαῖς Colb. 1. 2. Mosq. Viteb.). Cf. 350.
337. πλήθους μὲν ἄν] πλήθους μὲν οὖν Wakefield ad Herc. 113. et Monk. ad Iph. A. 861. πλήθους — ἔκατι] Cf. Eur. Iph. A. 959. τῶν γάμων ἔκατι. βαρβάρους] βαρβάρων cod. Par. 2788. Quod fortasse praeferendum.
339. τριακάδας] Contractum τριακάς ex τριακοντάς. Unde fortasse producitur secunda syllaba.
342. ὑπέροκομοι] ὑπέροκοι Wakef. ad Herc. 1089. Blomf.
346. τάλαντα βρίας] Active, ut in Sept. 141.
347. θεοί] Qu. θεοί τοι (vel γάρ), vel ὡς θεοί.
348. ἔστ' ἄρ'] Lege ἢ τᾶρ' —.
350. Cf. Soph. El. 766. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω, | ἢ δεινὰ —;
351. κατήρξαν — μάχης] Cf. Eur. Suppl. 675. ποιμένες — κατήρχον μάχης.
353. ἤρξεν — κακοῦ] Cf. Soph. Tr. 871. οὐ μικρῶν κακῶν | ἤρξεν τὸ δῶρον. Herod. V. 97. Arist. Pac. 605. Lys. 998.
354. Post ἀλάστωρ deleatur virgula.
355. Apud schol. τῶν Θεμιστοκλέους pro τοῦ Θεμ. conj. Blomf.
357. ὡς εἰ] Qu. ὡς ὅτε —. εἰ μελαίνης] Malim ὅτε μελαίνης, vel εὐτ' ἐρεμνῆς. ἴξεται] Qu. ἴξοιτο.
359. ἐπενθορόντες] Cf. Soph. Trach. 907. ναῶν] νεῶν al. Dind. Genitivi formam legitimam νεῶν esse, altera forma ναῶν non uti tragicos nisi postulante metro (ut in Pers. 19. 39. 54. 457. 478. Ag. 227. Suppl. 767.) contendit Dind.
362. τὸν θεῶν φθόγον] Cf. Pind. Isth. VII. 55. ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασέτω φθόνος. Soph. Phil. 776.
365. τέμενος αἰθέρος] Templum coeli. Cf. 111. πόντιον ἄλσος.
366. νεῶν σῆφος μὲν] νεῶν μὲν σῆφος Br. Blomf. Dind.
367. πόρους ἀλλορόθους] Cf. Soph. Aj. 412. ἰὼ πόροι ἀλλορόθοι.

368. νῆσον — πέριξ] Cf. Eur. Herc. 243. βωμόν πέριξ νῆσαν-
τες ἀμφήρη ξύλα. Herod. IV. 180. ἄλλας — πέριξ] Cf. Herod.
VIII. 76. κυκλοῦμενοι πρὸς (πέριξ Dobr.) τὴν Σαλαμίνα. Legen-
dum, ni fallor, πέρι; πέριξ enim plerumque adverbium est. Nisi
constructio est ἄλλαι δὲ κύκλω (φυλάσσειν) νῆσον Ἀλάντος πέριξ.

369. ὡς] οἷς Tyrwhitt.

370. εὐρόντες] ἄραντες Naber. ναυσὶν — τινά] Versum
suspectum habet Herwerden, coll. 360.

371. ἦν προκείμενον] Qu. ὄν προκείμενον. Cf. Plat. Menex.
240 A. εἶπεν ἦκειν ἄγοντα Ἐρετριέας καὶ Ἀθηναίους, εἰ βούλοιο
τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. DOBR.

372. τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός] Malim — κάρθ'
ἀπ' εὐθύμου φρενός. Vide F. G. Schmidt. Trag. I. 4.

376. τροποῦτο] Qu. ἐτροποῦτο. Cf. ad Eur. Bacch. 1066.

378. κώπης ἀναξ] Master of the oar. Cf. Eur. Cycl. 88.
κώπης τ' ἀνακτας. Fr. 700. κώπης ἀνάσσων. Iph. A. 1260. ὄπλων
ἀνακτες. Andr. 447. ψευδῶν ἀνακτες. Alc. 498. Θρηκίας πέλιτης
ἀναξ. Hel. 1040. οἵτινες τετραζύγων | ὄχων ἀνάσσωσ'. Plat. com.
118. ἀναξ ὑπήγης. Similiter Trag. Adesp. 333. δεσπότην λύρας.

379. ὄπλων ἐπιστάτης] Cf. Eur. Hel. 1183. ἐρετριῶν ἐπιστάτας.
Or. 1110. ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας. Soph. El. 702. ἀρμάτων
ἐπιστάται. Aj. 27. ποιμνίων ἐπιστάταις.

380. νεὼς μακρᾶς] νεῶν μακρῶν malit Herwerden.

383. ναῶν] νεῶν Br. Dind. ναυτικὸν λεῶν] Cf. Arist.
Ach. 162. ὁ θρανίτης λεὼς Soph. Aj. 565.

384. κοῦ μάλ' —] Cf. Arist. Vesp. 118. εἰτ' αὐτὸν ἀπέλου
κακάθαιρ'· ὁ δ' οὐ μάλα. ἐχώρει] Qu. ἐφέρει vel ἐφέρειπε.

386. ἐπεὶ γε —] Lege ἐπεὶ δὲ —. Particulas ἐπεὶ γε non con-
sociant Attici, nisi intervallo interposito. λευκοπόλος ἡμέρα]
Cf. 301. λευκὸν ἡμαρ. Aj. 673. τῇ λευκοπόλῳ — ἡμέρα. Eur.
Tro. 848. λευκοπτερον ἀμέρας. Theocr. 13, 11. ἄ λευκιππος αἰός.
Contra μελάνιππος νῆξ Aesch. Fr. 67. νυκτὸς ἐκ μελαγχίμων.
Pers. 301.

388. ἡχῆ] ἡχῆς conj. Abresch. (Cf. Sept. 915. ἀχάεσ' ἰά.) ἡχῆς
vel εὐχῆς Mein. ἡχει Weckl. De scriptura dubitat Blomf. Qu.
ἡοῖ, vel ἡχῆ (Turn.) vel ἡχῆς. Cf. 395. σάλπιγξ δ' αὐτῆ etc. Μοχ
πέλαγος pro κέλαδος Weil. Sed cf. 605., βοᾶ δ' ἐν ὧσι κέλαδος.

389. εὐφήμησεν] Cf. 393. παιᾶν' ἐφύμνονν. Iph. T. 1403. ναῦ-
ται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης | παιᾶνα. Iph. A. 1468. ὄρ-
θιον —] Eur. Her. 830. ἐπεὶ δ' ἐσήμεν' ὄρθιον Τυρσηνικῆ σάλπιγγι.

390. Cf. Com. adesp. 669. ἡχῶ πετραίαν χυτρόπολιν.

392. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν] Eur. Iph. A. 742. ἐλπίδος δ' ἀπε-
σφάλην. Soph. Tr. 712. ψενσθήσομαι γνώμης. ὡς φνυγῆ] ἐν φνυγῆ
malit Blomf. Qu. ἐπὶ φνυγῆ, vel ἐς φνυγῆ. Cf. 422.

393. παῖαν' ἐφύμνον] Cf. Eur. Iph. T. 1403. ναῦται δ' ἐπεμφή-
μῃσαν εὐχαΐσιν κόρης | παιᾶνα.

394. δρωῶντες] δρωῶντες Guelf. δρωῶντας Rob. Praestat δρωῶντες.

395. ἐπέφλεγεν] Cf. Virg. Aen. X. 895. 'clamore incendunt
coelum.'

396. κώπης ξοθιάδος] Cf. Eur. Iph. T. 1133. ξοθίοις πλάταις.

407. ξοθίοις εἰλατίνας δικρότοισι κώπαις. 1387. λάβεσθε κώπης
ξοθιά τ' ἔλλευκαίνετε.

397. ἔπαισαν ἄλμην] Idem initium senarii legitur Eur. Iph.
T. 1391. ἐκ κελεύματος] Cf. Eur. Iph. T. 1405. γυμνάς ἐξ ἐπω-

μίδων χέρας | κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύματος.

398. ἦσαν] Leg. ἦσαν, ibant. θοῶς enim valet celeriter.
Prom. 1059. τόπων | μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. ἐκφανεῖς]

Qu. ἐμφανεῖς.

400. κόσμῳ] Ordine, recte. Cf. Ag. 521. Sic σπουδῇ,
δραγῇ, etc.

404. θεῶν — ἔδη] Soph. El. 1374. πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη
Oed. R. 885. δαιμόνων ἔδη σέβων.

406. καὶ μῆν] Qu. καὶ δή.

407. κοῦκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή] Cf. Ag. 1353. τὸ μὴ μέλλειν
δ' ἀκμή. Arist. Thesm. 667. ὁ καιρός ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι.

408. νηῖ] Formas Atticas esse ναῦς ναῖ, Ionicas νηῦς νηῖ
monet Blomf. Genitivi formae Atticae sunt ναὸς νεῶς. Itaque
hic ναῖ reponendum suspicor. Cf. ad Sept. 62. Ionica tamen
forma νῆες servatur infra 417. Suppl. 715. et νῆας 744. νᾶες Dorica
est forma. στόλον] Angl. beak. Iph. T. 1133. ὑπὲρ στόλον ἐκπε-
τάσονται πόδας ναὸς etc. De remis Pers. 416. ἔθρανον πάντα κω-
πήρη στόλον.

411. ἐπ' ἄλλην] Qu. ἐπ' ἄλλον. Idem conj. Blomf.

412. τὰ πρῶτα] Qu. καὶ πρῶτα.

415. ἐμβολαῖς] Qu. ἐμβόλοις, rostris. Idem conj. Stanl. Br.
Sed cf. Thuc. II. 76. τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

416. παίωντ'] παισθέντ' Pors. Blomf. Cf. Pors. ad Phoen. 1319.

417. νῆες] νᾶες Dind. hic et alibi. Sic ναὸς et ναῖ. ἀφρασ-
μόνος] Imprudenter. Cf. Ag. 290. οὐδ' ἀφρασμόνος ὑπὸν νικώ-
μενος. Ag. 1401. γυναικὸς — ἀφράσμονος. ἀφραδμόνος, ut vetustio-
rem formam, jure retinet Blomf. Cf. ad Ag. 290. 1401.

419. θάλασσα δ' —] Eadem structura est Thesm. 800. βάσα-
νος δὲ πάρεσιν ἰδέσθαι. Plura Dobraeus ad Plut. 48. et Add.
Cf. Eupol. 139. ὁ δὲ Γνήσιππος ἐστὶν ἀκούειν. Soph. El. 876. οἷς
(πήμασιν) ἴασιν (ἴασις L. corr. m. ant.) οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν. 948. Oed.
C. 1197. Alc. 519. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἐστὶ μοι λέγειν. 761.
δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.

421. ἀπταὶ δὲ — ἐπλήθυνον] Cf. Eur. Herc. 1163. τί νεκρῶν

τῶνδε πληθύνει πέδον; Soph. Tr. 54. πῶς παιοὶ μὲν τοσοῦδε πληθύνεις, etc.

422. φυγῆ δ' ἀκόσμως] Imo φυγῆ δ' ἀκόσμω. Et sic Porson. Blomf. Cf. 470. ἀκόσμω σὺν φυγῆ. 481. οὐκ εὐκοσμον αἰρῶνται φυγῆν. et ad 422.

424. τοὶ δ' ὥστε θύνηνος —] Imitatur, ut videtur, Comicus Vesp. 1087. εἶκα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους. τὸ δ'] οἱ δ' (ut in 380. etc.) Blomf. Recte.

425. ἀγαῖσι] Cf. Eur. Suppl. 693. Pind. P. II. 82. ἀγὰν διαπλέκων. Prima syllaba producitur.

426. ἐρράχιζον] Cf. Soph. Aj. 56. ἔκειρε πολύκερων φόνον | κύκλω ραχίζων. 298. τοὺς δ' ἄνω τρέπων | ἔσφαζε κάρραχιζε. Fr. 21. κατὰ ράχιν | ἤλαυνε παίων. Amph. com. 16. ραχιστὰ κραινίων μέλη. οἴμωγῆ δ' ὁμοῦ —] Cf. Eur. Her. 833. πόσον τινὰ στεναγμὸν οἴμωγῆν θ' ὁμοῦ; Bacch. 1129. ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή, | δὲ μὲν στενάζων — αἱ δ' ἠλάλαζον.

427. κατεῖχε πελαγίαν ἄλα] Cf. Eur. Tro. 555. φονία δ' ἀνά πτόλιν βοὰ κατεῖχε περγάμων ἔδρας. Alc. 344. μοῦσάν θ', ἣ κατεῖχ' ἔμοις δόμους. Fr. 353. πόλιν δὲ πολεμία κατεῖχε φλόξ. Soph. Aj. 142. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσι' ἡμᾶς. Hom. Il. π'. 78. οἱ δ' ἀλαλητῶ | πᾶν πεδίον κατέχουσι. Arist. Lys. 206, 3. φλόξ πολεμία τὴν πόλιν κατέχει. Plut. Anton. 26. ὀδοὶ δὲ θανμασται τὰς ὄχθας — κατεῖχον.

428. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ'] Cf. Sept. 385. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος — νυκτὸς ὀφθαλμὸς πρέπει. Cho. 660. νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν. Eur. Iph. T. 110. ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη etc. Phoen. 553. νυκτὸς τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον ἡλίου τε φῶς. Soph. Aj. 672. νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς L.) κύκλος. Ant. 104. ἀμέρας βλέφαρον. 416. λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. ἀφείλετο] Lege ἀφίκετο. Idem conj. Blomf. Cf. 384. καὶ νύξ ἐχώρει. Eur. Iph. T. 110. ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλη.

430. ἐκπλήσαιμι] Plene narrarem. Anglice, go through. Qu. ἐξείποιμι, vel ἐκφράσαιμι.

432. τοσουτᾶριθμόν] Qu. τοσοῦτ' ἀριθμόν. Cf. Eur. Suppl. 672. ἴσους ἀριθμόν.

433. κακῶν — πέλαγος] Cf. Prom. 746. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. Suppl. 470. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον. 1015. κακῶν τρικυμία. Eur. Hipp. 824. κακῶν δ', ὦ τάλας, πέλαγος εἰσορῶ | τοσοῦτον ὥστε etc. Herc. 1088. ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὧδ' ὑπερκότως | τὸν σὸν, κακῶν δὲ πέλαγος ἐς τόδ' ἤγαγες;

ἔρρωγεν] Cf. Soph. Oed. R. 1280. τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου (l. οὐχ ἑνός), κακά. 1076. ὁποῖα χρεῖζει (χρη' στί?) ἔγγνύτω (sc. κακά). Tr. 852. ἔρρωγεν παρὰ δακρῶν. Eur. Hipp. 1338. μάλιστα νῦν σοὶ που τάδ' ἔρρωγεν κακά. Alc. 1067. ἐκ δ' ὀμμάτων | πηγαὶ κατερρώγασι.

435. εὖ νῦν] Scrib. εὖ νυν. εὖ νυν τόδ' ἴσθι] Eadem verba

Med. 593. Cf. 173. εὖ τόδ' ἴσθι. 431. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι. Post ἴσθι virgulam recte inserit Blomf. μεσοῦν pro infinitivo recte accipit

Elmsleius ad Med. 580. Cf. Eur. Med. 59. ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. Arist. Ran. 954. ἐπειδὴ — τὸ δράμα | ἤδη μεσοίη.

437. ἀντισηκῶσαι] Cf. Eur. Hec. 57. ἀντισηκῶσας δέ σε | φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. Her. 690. et verbum ἀντιορέπειν Ag. 574.

438. Cf. Soph. El. 1189. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; Eur. Phoen. 1348. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσοπιμώτερα; Arist. Av. 370. ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι; Eur. Tro. 1059. κἂν ἔτ' ὥσ' ἐχθίονες. Med. 234. τῆσδ' ἔτ'] Fort. τῆσδέ γ'.

444. Cf. Soph. El. 146. τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων.

445. οἷ' γῶ] Cf. 517. In anapaestis recte plene scribitur οἷ' ἐγῶ. τάλαινα συμφορᾶς κακῆς] Cf. Eur. Her. 448. ὦ δυστάλαινα τοῦ μακροῦ βίου σέθεν.

447. νῆσός τις ἐστὶ —] Cf. Herod. VII. 95.

448. ἦν — Πᾶν ἐμβατεύει] Cf. Cratin. II. 182. χαῖρ', ὦ — Πᾶν Πελασγικὸν Ἄργος ἐμβατεύων. Eur. Fr. 697. ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσεμίμερον | Πᾶν ἐμβατεύεις. Soph. Oed. C. 679. Aj. 694. ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας — ἀπὸ δειράδος φάνηθ'. Qu. ἐνθ' —, deleta virgula post ἐμβατεύει. ὁ φιλόχορος Πᾶν] Cf. Aj. 698. ὦ Πᾶν — φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποι' ἀναξ.

450. δταν νεῶν] δτ' ἐκ νεῶν Elmsl. Blomf. F. G. Schmidt. Recte. Soloecum foret δταν ἐκσωζοίατο. ἐνταῦθα πέμπει] Fort. ἐνταῦθ' ἔπεμψε. Sed cf. ad Ran. 24.

451. ἐκσωζοίατο vulg. Dind. ἐκωσοίατο Mein. ἐξωσοίατο Stahl. F. G. Schmidt. Qu. ἐξικοίατο vel ἐκηξαίατο.

455. ναῶν] νεῶν Blomf. Dind. Qu. συνῶν vel παρῶν. Cf. 323.

458. κυκλοῦντο πᾶσαν] ἐκυκλοῦντο πᾶσαν Porson. πᾶσαν ἐκυκλοῦντο malit Blomf. Cf. ad 416. Eur. Bacch. 1064. et Elmsl. ad Bacch. 1132.

460. τοξικῆς τ'] Leg. τοξικῆς δ'.

461. θῶμιγγος] Cf. Eum. 182. Herod. I. 199. Α θωμίζειν. Anacr. Fr. 21, 9. πολλὰ δὲ νῶτον σκυτῆνη μᾶστιγι θωμιγθεῖς.

462. τέλος δ'] Cf. Prom. 663.

463. κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη] Cf. Eur. Cycl. 358. κρεοκοπεῖν μέλη ξένων.

464. ἐξαπέφθειραν] Cf. Soph. Tr. 713. μόνη γὰρ αὐτὸν — ἐξαποφθερῶ.

465. ἀνῶμωξεν κακῶν ὄρων βάθος] Fort. ἀνῶμωξ' ἐς κακῶν —. Sed similes numeri sunt Cho. 150. ἡμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. 493. πέδαις δ' ἀγαλκεύτους (πέδαις ἀγαλκεύτους δ') ἐθηρεύθης, πάτερ. Soph. Ant. 1021. οὐδ' ὄρνις εἰσήμονος ἀπορροιβδεῖ βοάς. κακῶν — βάθος] Cf. 712. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος. Eur. Hel. 310. εἰς γὰρ τοσοῦτον ἤλθομεν βάθος κακῶν.

466. *ἔδραν* —] Cf. Eur. Suppl. 562. Bacch. 661. *εὐαγῆ*] I. e. *εὐοπτον*. (Hesych. *ἐναγές* — *εὐοπτον*.) Cf. Eur. Suppl. 562. *ἔστην θεατῆς πύργον εὐαγῆ λαβῶν*. Bekker. Anecd. Gr. p. 337. *Ἀγῆς: τοῦτο ἀπὸ συνθέτου καταλείπεται τοῦ εὐαγῆς ἢ παραγῆς. Ἐμπεδοκλῆς* (Fr. 156.), “*Ἄθρει μὲν γὰρ ἄνακτος ἐναντίον ἀγέα κύκλον.*” Ut *λαμπρὸν ἡλίου φάος* apud Eur. Med. 752. Praestat forsān *εὐανγῆ*.

468. *ἀνακωκῦσαι λιγύ*] Cf. 332. *λιγέα κοκκύματα*.

470. *ἦιξ* M. *ἦσ'* apograph. Blomf. Forma soluta ut in Eur. Hec. 31. *ὑπὲρ μητρὸς φίλης Ἐκάβης ἀίτσω*. Iph. A. 12. *ἀίτσεις* (anap.). Usitatus in senario foret *ἦξ'*. Sed vera scriptura est *ἦσ'*. Qu. *ἀπῆξ'* vel *ἀπῆρ'*. *ἀκόσμω ξὶν φυγῆ*] Cf. 481. *οὐκ εὐκοσμον αἰροῦνται φυγῆν*. et ad 422.

472. *ὦ στυγνὲ δαῖμον*] Qu. *ὦ σκληρὲ δαῖμον*, ut est Arist. Nub. 1264. (Eur.).

474. *εὔρε κοῦκ*] *εὔρετ'*, οὐδ' Herw. Qu. *ἠῦρεν, οὐδ' ἀπῆρκεσαν*.

477. *πλήθος πημάτων ἐπέσπασεν*] Activum pro medio *ἐπέσπασατο*, ut in Soph. Aj. 769. *πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος*.

479. *οἶσθα σημήναι τορῶς;*] Cf. Soph. El. 414. *ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι*.

480. *ναῶν*] νεῶν al. Dind. Cf. 323. *δὲ* M. et schol. Recte. Cf. Arist. Av. 1553.

481. *αἰροῦνται* M. *αἰροῦνται* apogr. *αἰροῦνται* Elmsl. ad Her. 505. Recte. Cf. Prom. 950. Suppl. 950. Eur. Her. 505. *κίνδυνον ἡμῶν εἶνεκ' αἰρεσθαι μέγαν*. 986. *νεῖκος — τόδ' ἡράμην*. 991. *ἐκείνω δυσμένειαν ἡράμην*. Ion. 199. *κοινὸς αἰρόμενος πόνους*. Rhés. 53. *νικτέρω πλάτῃ — αἰρεσθαι φυγῆν*. 126. Herc. 147. *τὸ πένθος αἰρεσθ'*. Soph. Aj. 247. *ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι*.

482 sq. De structura cf. Ag. 99 sq. *ἐν τε Βοιωτῶν χθονί*] Qu. *ἐν Βοιωτία χθονί*.

483. *κηραῖον γάνος*] Cf. 615. *ἀμπέλον γάνος*. Eur. Hel. 462. *τὸ Νεῖλον — γάνος*. Soph. Aj. 901. *πηγαῖον ἕξος*.

484. *ὑπ' ἄσθματος*] *ἀπαστία* Herwerden.

485. *διεκπερῶμεν*] *διεκπερῶμέν τ'* Both. Blomf. *οἱ τ' ἐκπερῶμεν* Schutz. Qu. *οἱ δ' ἐκπερῶμεν*. Cf. Herod. IV. 152. *Ἡρακλέας στήλας διεκπερήσαντες*. Arist. Pl. 283. Eur. Fr. 757, 8. Soph. 588, 3.

487. *πότῳ*] Imo *ποιῶ*.

488. *Ἀχαΐδος*] Qu. *Φθιωτικῆς*.

489. *πόλισμ'*] *πόλις* (i. e. *πόλις*) L. prob. Herw. *ὑπεσπανισμένους βορᾶς*] Cf. 1024. *ἔσπανισμεθ' ἀρωγῶν*. Cho. 577. *φόνου δ' Ἐρινὸς οὐχ ὑπεσπανισμένη*.

490. *ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον*] Qu. *ἔνθα πλεῖστοι δὴ ἴθανον*.

491. *τάδε*] Qu. *πάθη* vel *κακά*.

492. *νομίζων οὐδαμοῦ*] Cf. Andr. 210. *τὴν δὲ Σκῦρον οὐδαμοῦ τίθης*. *ἡδὲ*] Qu. *ἔς τε*, ut vulg.

494. δ'] Leg. θ'.
496. πήγνουσι δὲ] Imo πήγνουσίν τε.
497. ἀγνοῦ Στρομόνος] Cf. ad Suppl. 254. ζέεθρον] Offendit in senario forma Ionica. Legerim τὸ ζεῖθρον.
498. ἤϋχετο λιταῖσι, γαῖαν —] Qu. ἤϋχετο, | λιταῖσι γαῖαν —.
500. θεοκλυτῶν] I. e. θεοὺς ἐπικαλούμενας. Cf. Eur. Med. 210. θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα τὰν Ζηνὸς ὄρκίαν Θέμιν. Sept. 131. λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀπίουσαι πελαζόμεσθα. Confer nomen Θεοκλύμενος (Hel. 9.).
501. κρυσταλλοπιῆγα διὰ πόρον στρατὸς περᾶ transponendo legit Porson.
505. διῆκε] Mihi suspectum. διῆξε (permeavit) conj. Blomf. coll. Prom. 134.
506. πίπτον] ἔπιπτον Porson. Cf. Thuc. VII. 84. ἐπεπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν.
507. πνεῦμ' ἀπορροῆξεν βίον] Cf. Eur. Med. 854. ἡ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορροῆξάι με δεῖ —; Tro. 750. Iph. T. 974. Epigr. ap. Plut. Anton. 70. ἐνθάδ' ἀπορροῆξας ψυχὴν βαρυσταίμονα κείμαι. Qu. πνεῦμ' ἀπέφυξεν. Cf. ad Soph. Aj. 1031.
508. λοιποὶ κάτρυχον] Qu. λοιποὶ δὴ ἴρυχον.
509. Θρηῆκην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ] Similis versus ponderosus est ille in Aj. 994. ὁδὸς θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ | μάλιστα τοῦμὸν σπλάγγρον.
511. ἐστιοῦχον γαῖαν] Cf. Soph. Ant. 183. ἐστιοῦχον ἐς πόλιν. Eur. Andr. 282. ἐστιοῦχον αὐλάν.
512. ἦβην χθονός] Cf. 923. τὰν ἐγγαῖαν ἦβαν. 733. Ag. 109. Suppl. 79. 663. ἔξαγ' — χοροποιὸν, μάκαρ, ἦβαν.
513. πολλὰ δ' ἐκλείπω —] Cf. Prom. 827. δῆλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείπω λόγων.
514. ἐγκατέσκηψεν] Influxit. Cf. Soph. Tr. 1087. ἐγκατάσκηψον βέλος κεραννοῦ.
515. Cf. Arist. Pac. 1250. ὦ δυσκάθαρε δαῖμον, ὡς μ' ἀπόλεσας. Trag. Adesp. 406. ἡ Δίκη ποτὲ | τῷ δυσσεβοῦντι σῆγ' ἔχουσ' ἐνήλατο. ὦ δυσπόνητε] ὦ δυσπάλαιστε conj. Blomf., coll. Cho. 692. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμαίων Ἄρα. Malim ὦ δυσφόρητε. (Cf. ad Soph. Oed. C. 1614.) Vel ὦ δυσκάθαρε δαῖμον, ut in Pac. 1250. βαρὺς —] Cf. Cho. 38. φόβος — γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίπτων. Ag. 1174. καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθησι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίπτων. Suppl. 648. βαρὺς δ' ἐφίξει (δῖος πράκτωρ. Eum. 368 sq. Soph. Oed. R. 1300. 1311. Ant. 1347. Eur. Hipp. 818. ὦ τύχα, | ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης.
516. ἐνήλου M. ἐνήλλου apogr. Dind. ἐνήλω recte Blomf. Cf. 911. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεᾶ. Ag. 1145.
518. ἄφρις — ἐνυπνίων] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων ἄφρις.

520. φαύλως] Cf. Eur. Ion. 1546. οὐχ ᾧδε φαύλως αἶτ' ἐγὼ μετέρχομαι. ἐκρίνατε] Cf. Eur. Herc. 89. ὡς μοι κρίνωσιν δνειρους.
523. γῆ τε καὶ φθιτοῖς —] Cf. 220. χερὶ χοᾶς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. γῆ — δωρήματα] Cf. Arist. Nub. 305. οὐρανόις τε θεοῖς δωρήματα. Infra 1041. δόσιν κακῶν κακῶν κακοῖς. Eur. Or. 1436. δῶρα Κλυταιμνήστρα. Tro. 925. Παλλάδος — Ἀλεξάνδρω δόσις. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν. Theocr. XXVIII. 2. δῶρον γυναιξίν. Prom. 612. πυρὸς βροτοῖς δοτήρ' ὄρας Προμηθεά. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ἄλβοδότην.
524. ἐξ οἰκῶν ἐμῶν] Qu. ἐξ ἐμῶν δόμων. ἤξω] Qu. θύσω.
525. ἐπ' ἐξεργασμένοις] Cf. Ag. 1379. Herod. IV. 164. ἐπ' ἐξεργασμένοισι. IX. 77. VIII. 94.
526. εἴ τι δὴ λῶον πέλει] Cf. Eur. Andr. 120. ἔμολον — εἴ τί σοι δυναίμαν ἄκος — τεμείν. Qu. εἴ τί πον ζῶν πέλοι, vel ἦν τι — πέλη. Schol. εἶπου τινὲς εἰεν ζωοὶ ἦτοι ζῶντες. Unde ζῶον eum legisse suspicatur Stanleius.
532. ᾧ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν γὰρ Περσῶν] ᾧ Ζεῦ βασιλεῦ νῦν τῶν (aut αὐ) Περσῶν Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. coll. 1. τάδε τῶν Περσῶν τῶν οἰχομένων etc.
535. ἄστν — κατέκρυψας] Cf. Eum. 380. δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδάται. Cho. 51. δνόφοι καλύπτουσι δόμους.
537. ἀπαλαῖς χερσὶ Μ. ἀπαλαῖς (aut ἀταλαῖς) — αρογραφα. ἀμαλαῖς — Prienus. Dind. Log. ἀπαλαῖς χερσὶ. Cf. ad Arist. Vesp. 554. De re cf. 1060.
539. διαμυδαλέοις δάκρυοι] διαμυδαλέους δάκρυοι recte Naber. Cf. Soph. El. 167. δάκρυος μυδαλέα.
541. ἀβρόγοι] ἀκρόγοι probabiliter Pauw. Blomf. "In simillimo loco v. 140. Περσίδες dicuntur ἀκροπενθεῖς" (Blomf.) ἀβρόγιοι conj. Both. prob. Blomf. Qu. ἀβρόγιοι (νῖ).
543. λέκτρων τ' εὐνάς] Cf. ad Med. 436. κοίτας δλέσσα λέκτρον. ἀβροχίτωνας] Fort. ἀβροκοίτωνας.
544. χλιδανῆς ἤβης] Cf. Eur. Cycl. 498. χλιδανῆς ἔχων ἐταῖρας — βόστρουχον.
546. κἀγὼ δὲ μόρον] κἀγωγε μόρον Blomf. Qu. κἀγὼ γε γόνον (vel νόμον), vel κἀγὼ γ' ἔλεγον, vel κἀγὼ θρηνον.
547. αἴρω] ἄδω conj. Blomf. Recte.
548. πρόπασα μὲν στένει γαῖ'] Cf. Prom. 414. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα.
551. τοιοῖ] Cf. 561. Τοιοτοῖ est Soph. Trach. 1009.
552. ἐπέσπε δυσφρόνως] Qu. ἐπέσπασ' ἀφρόνως. Schol: ἔπεσπε καὶ ἐπεσπάσατο. Cf. 477. Vel ἐφέσπε. δυσφρόνως] Anglice, senselessly, madly. Cf. Sept. 874.
554. βαρίδεσσι] Vox βᾶρις legitur etiam 1075. Suppl. 837. 874. 882. Eur. Iph. A. 297. βαρβάρους βάριδας. Herod. II. 41. 60. 96. 179. II. 96. Vox Aegyptiaca, ut colligi potest ex Herod. II. 96.

556. *πολήταις*] Eadem forma in eodem versu eademque sede. Cf. Eur. Hec. 1249. *ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διώνυσος τάδε.*

557. *ἄκτωρ*] Ductor, dux. Cf. Eum. 399. *Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι.*

565. *αὐτὸν ὡς ἀκούομεν*] *αὐτόπουν ἀκούομεν* Dind. Qu. *ὡδ' ἀκούομεν*, vel potius *ἐξακούομεν* (eis.).

567. *δυσχειμέρους*] *δυσχίμους* Arnald. Elmsl. ad Suppl. 961.

568. *τοὶ δ' ἄρα*] *οἱ δ' ἄρα* conj. Blomf. Recte. *δὴ* add. Heath. Blomf. *πρωτομόροιο, φεῦ, ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας* conj. Blomf.

571. *ἔρα* (sic) M. *ἔραται* aut *ἔραται* apogr. *ἔρροντες* conj. Blomf., coll. 963. *ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς* etc. Qu. *ἔρροισι. δακνάζου*] Qu. *δάκν' αὐτόν.* Cf. com. anon. IV. 677. *ἀλλὰ δάκνει (δακνάζει* Mein. leg. *πιέξει) τὴν Εὐβοίαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιτηδᾶ.* Activum *δακνάζειν* legitur Leonid. Tarent. 93.

573. *ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη*] Cf. Com. anon. IV. 662. *ἀνεβόησεν οὐράνιον ὄσον.* Arist. Ran. 781. *οὐράνι' ἄχη*] I. e. divinitus missa. Cf. Soph. Ant. 418. *τυφῶς αἰέρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος.*

574. *τεῖνε — αὐδάν*] Cf. Eur. Med. 204. *τί μάτην τείνουσι βοᾶν; δυσβαῦκτον*] Verbum *βαῦζειν* legitur Ag. 449. Pers. 13. Qu. *δυσβαῦκτω βοᾶ τὰν —.*

575. *βοᾶται τάλαιναν αὐδάν*] *βοᾶν, τριτάλαιναν αὐδὴν* Wakef. S. C. § 77. Qu. *βοᾶ τις —.*

576. *κναπτόμενοι*] Cf. Soph. Aj. 1031. *ζωσιῆρι προσθεῖς ἐπιπικῶν ἐξ ἀντύγων | ἐγράπτετ' (ἐκν. L. pr.) αἰὲν* etc. *ἀλλ' δεῖνά*] Ἀλοσύδνας confidenter corrigit Naber, coll. Hom. Od. δ'. 404. *ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης | ἀθρόοι εὐδουσι.* II. ν'. 207. Qu. *ἀλὸς ἀλκᾶ.*

577. *ἀναύδων —*] Cf. ad Aj. 1297. *ἐφῆκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν (αὐτόν).* Hor. Carm. IV. 3. 19. 'mutis — piscibus.'

578. *τᾶς ἀμιάτου*] Sc. *θαλάσσης.* Cf. 612. *τῆς τ' ἀνθεμουροῦ* (sc. *μελίσης*). Sic ἡ *ἀιτύγετος* (sc. *θάλασσα*).

581. *δαιμόνι' ἄχη*] Cf. Arist. Thesm. 1054. *λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνι'* (schol. *ἐκ τῶν δαιμόνων*).

583. *τὸ πᾶν δὴ*] *τὸ πᾶν δὲ* Wakef. l. c.

584. *τοὶ δ'*] Qu. *οἱ δ'.* *γᾶν ἀσίαν δὴν* libri. *γᾶν Ἀσιᾶταιν* (om. *δὴν*) malit Blomf. *τὰν Ἀσίαν γᾶν* Burn. *γᾶν Ἀσιανὰν* Mein. Dind.

585. *περσονομοῦνται*] Qu. *περσονομοῦνται.* Cf. Suppl. 13. *Δαναὸς δὲ — τάδε περσονομῶν.* Sed cf. infra 919. *περσονόμου τιμῆς μεγάλης.*

587. *δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις*] Cf. Eur. Hec. 101. *δεσποσύνοους σκηράς.* Iph. T. 421. *εὐχάισι δεσποσύνοις.* Cho. 75. *ἀνάγκαν — ἀμφίπολιν.*

588. *οὐτ'*] *οὐδ'* Brunck. Recte. Cf. ad Soph. Aj. 428. El. 1412. Oed. C. 451.

589. ἀρξονται] ἄζονται Halm. in Mus. Rhen. XXIII. 295. Non male. Annon ἀρχονται? Et sic Herw., propter praecedentia περισσομοῦνται et δασμοφοροῦσιν.

591. ἐν φυλακαῖς] Qu. ἐν φυλακᾷ (φυλακαῖ). Cf. Ag. 235. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις etc.

593. λαός] Qu. πᾶσιν.

594. ζυγὸν ἀλκᾶς] Qu. ζυγὸν ἀρχᾶς.

595. ἀρουρα] ἀρουραν Pors. Blomf. Dind.

596. περικλύστα νᾶσος] Cf. Eur. Iph. A. 121. Αὐλιν ἀκλύσταν (ἀκλυστον?) Ἀπ περικλυστος? Hom. H. Apoll. 181. Δήλοιο περικλύστης. Sed infra 879. νᾶσοι — περικλυστοι (sic). Eur. Fr. 1069. ἦκω περικλυστον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον. "Terminatione feminina usus est ne tria se exciperent vocabula in ος terminantia." (Dind. Lex. p. 285.)

597. Περωῶν] Περωᾶν Blomf.

599. βροτιοῖσιν] βροτιῶ τιν' (!) Nodell in Class. Journ. X. 162. Qu. βροτῶν τιν', vel βροτιοῖσι νοῦν, vel ἐπίσταται βροτιοῦς, διὰ κλύδων κακῶν | αὐτοῖς ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖν.

600. φιλεῖ] Qu. φιλεῖν.

601. πεποιθέναι] Qu. πέποιθεν αὐ.

602. τύχης] τύχας Blomf.

604. ἐν δμμασιν τάνταῖα] ἐν δμμασίν τ' ἀνταῖα φαίνεται θεῶν Madvig. Qu. ἐν δμμασιν κάνταῖα φαίνεται θεῶν] Qu. φαίνεται 'κ θεῶν.

605. βοᾶ — κέλαδος] Cf. 388. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα | μολπηδὸν ἠυφήμησεν. Cho. 341. κελάδους εὐφρογογιτέρους.

607. ἀνευ τ' ἀρημάτων] ἀνευθ' — Porson. (Cf. ad Eum. 65.) Cf. Soph. Oed. R. 541. Herod. I. 69. ἀνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης. VIII. 140. IX. 7. VII. 184. Elmsl. ad Her. 622. et ad Sept. 1073.

609. Cf. Cho. 15. χάος φερούσας νεοτέρους μελίγματα. Eum. 107.

613. λιβάσιν ὑδροηλαῖς] Cf. Suppl. 793. νέφη δ' (κύπελλ' Dind.) ὑδροηλά. Eur. Suppl. 206. σταγόνας ὑδροηλάς. Cycl. 89. κρωσσοῦς ὑδροηλούς.

614. μητρός — παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος] Pro παλαιᾶς corrigendum suspicor μελαίνης. Cf. Eur. Alc. 757. πίνει μελαίνης μητρός εὐζωρον μέθυ. μητρός ἀγρίας] Suspectum ἀγρίας.

615. ἀμπέλου γάνος] Cf. Pers. 483. κρηναῖον γάνος Eur. Cycl. 420. ἀμπέλων ἄπο | θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. Bacch. 261. βότρους γάνος. Iph. T. 633. ἀνθεμόρονον γάνος | ξουθῆς μελίσσης. Fr. 146, 3. ἀμπέλων γάνος. Arist. Ran. 1320. οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου (trag.).

616. ἐν φύλλοισι] Qu. εὐ φύλλοισι. θαλλούσης βίον] Cf. Pind. Ol. III. 40. καλὰ δένδρε' ἔθαλλε χῶρος. Theocr. XXV. 15. μεληθεᾶ ποιήν | λειμῶνες θαλέθουσιν. βίον] χεροῖν conj. Blomf. ex schol.

πάρεσι γοῦν ταῖς ἐμαῖς χεροῖ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς etc. Qu. δρᾶν, vel ἐμοί.

620. ὕμνους ἐπευφημεῖτε] Cf. Fr. 281, 4. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας | παιᾶν' ἐπευφήμησεν. Eur. Iph. A. 1468. ἐπευφημήσατε παιᾶνα. Iph. T. 1403.

621. ἀγκαλεῖσθε] Cf. Ag. 1021. ἀγκαλέσαι'. γαπότους] Dorica forma solennis, ut γάμορος Suppl. 621. ποδαγός Soph. Ant. 1210. κυναγός, etc.

623. πρέσβος Πέρσαις] Fort. πρέσβος Περσᾶν (Περσῶν). Cf. Ag. 856. ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε.

624. θαλάμους] θαλάμας ('latebras') malit Herwerden, coll. Eur. Herc. 807. Bacch. 561. Phoen. 938.

625. ἡμεῖς δ'] Leg. ἡμεῖς θ'.

629. Cf. 640. Cho. 489. ὦ Γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

631. ἄχος edd. vett. Well. ἄχος schol. Pauw. Blomf. Vide schol. πλέον] παρὸν Heimsoeth. πλέον melius Weil.

632. θνητῶν] θρήνων Gomperz. Wecklein. Weil.

633. ἦ εἶ' αἶτι μόν —;] Cf. Soph. Aj. 172. ἦ εἶ σε —; 954. ἦ εἶα — ἐφρυζίξει; ἰσοδαίμων βασιλεὺς] Cf. 80. 856. Eur. Suppl. 177. τύραννος ἰσοδαίμων πάρος.

634. σαφηνῆ] Qu. σαφηνῶς.

635. αἰανῆ — βάγματα] Cf. 935. αἰανῆ — αὐδάν. 286. βοᾶν θουσιανῆ. βάγματα] A βάζω. Cf. v. κράγμα, a κράζω. Cf. ad Pac. 637. παναίολ'] Qu. πανάθλι', vel τάδ' ~ ~ ~.

640. Γᾶ τε —] Cf. Cho. 399. κλύτε δέ, Γᾶ χθονίων τε τιμαί. Infra 919. Περσονόμον τιμῆς μεγάλης.

645. Cf. Cho. 147. ἡμῖν δέ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.

648. δχθος] I. e. τύμβος. Cf. 658. κέκευθεν] Transitivum, ut alibi. Cf. Cho. 686. λέβητος χαλκίου πλευρώματα | σποδὸν κέκευθεν ἄνδρὸς etc. Soph. El. 1120. εἴπερ τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεύχος. Eur. Herc. 880. στέγαι κεκεύθασ' αἶδε Τρωάδων δχλον. Iph. A. 111. Ion. 1389. Rhés. 17. 621. Hom. Il. γ'. 118. Ἀχαιοῖς | ἀλλ' ἀποδάσσασθαι δσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν. Od. ζ'. 303.

650. Ἀἰδωνεύς — Ἀἰδωνεύς] Lege Ἀἰδωνεῦ — Ἀἰδωνεῦ. ἀνείης — Λαρεῖον] Cf. Cho. 489. ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρα.

651. Λαρεῖον, ὄλον ἄνακτ' ἔρξειαν (et in v. ant. 656. ἔσκειν, ἐπεὶ στρατὸν εὐώδωσεν) conj. Blomf.

656. ὑποδώκει (εὐ ἐποδώκει a corr.) ἦε M. εὐ ποδούχει Dind. ἐποδούχει Herw. ad Oed. R. 923. ἔσκειν] Cf. Ag. 723. Rara haec forma apud Tragicos. Cf. σκηπτουχεῖν, λυχνουχεῖν, σταθμουχεῖν.

660. κροκόβαπτον — εὔμαριν] Cf. Eur. Or. 1364. βαρβάρους εὐμάρισιν.

663. Corrigendum haud dubie Λαρεῖ', ἱανοῖ (aut ἱαῦ οἶ). Cf. ad Arist. Ran. 1028. ἐχάρην γοῦν νικῆσαι ἀκοῦσαι παρὰ Λαρείου

τεθνεῶτος· | ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὸ χεῖρ' ὠδὶ ξυγκρούσας εἶπεν ἱανοῖ
(*iaū ol?*). 272. *iaū*.

664. *Δαρειὰν οἱ* M. *Δαρεῖ'*, ἀνα Siebelis. *Δαρεῖ'*, ἱανοῖ ingeniose et vere, opinor, conjicit Blomf., coll. Arist. Ran. 1052 sq. ibique schol. *βάσκε περῶν, ἄκακε Δαρεῖ'*, ἱανοῖ Blomf. prob. Dobr. Qu. *Δαρεῖ'*, *ἰωά* (aut *ἰὼ οἱ*). Cf. 1070. "Quum observet Scholiasta, ὡς ἐπωδῆ δὲ κέχρηται τῷ *Βάσκε πάτερο Δαρεῖε*, haec verba in fine strophæ et antistrophæ libens addiderim." (Blomf.) *ἄκακε*] ἀναξ conj. Blomf. ex schol. *βάσκε καὶ πορεύθητι, ὦ Δαρεῖε δέσποτα*.

665. *καῖνά τε*] *καινόκοτα* conj. Blomf. (Schol. *καινά καὶ ἀλλόκοτα*. Cf. 256. *κακὰ νεόκοτα*. Sept. 804.) *ὅπως καὶν' ἄλλη κλύης νέα τ' ἄχη* Enger. prob. F. G. Schmidt, coll. Plut. Mar. 45. *νέου πολέμου καὶ καινῶν ἀγώνων*. Num. 9. *καινὸν δὲ ποιεῖν καὶ νέον*. Heliod. VII. 9. *τί σε νέον ἢ καινὸν ἀλγύνει πάθος*;

666. *δέσποτα δέσποτ'*, ὦ φάνηθι conj. Herw.

668. *στυγία*] Qu. *στυγερά*.

669. *πεπύταται*] Qu. *κέχνται δῆ*. Cf. Eum. 378. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπύταται*.

670. *νεολαία*] Cf. Suppl. 686. *εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσα νεολαία*. Arist. Fr. 57. *ὦ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν*. Theocr. XVIII. 24. *τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία*. Lucian. gymn. 38. *τὴν νεολαίαν τῆς πόλεως εἰκῆ παραναλλίσκων*. Herodian. IV. 9.

675 sq. *τί τάδε δυνατὰ δυνατὰ | παιδὶ τῷ σῷ διδύμῳ | δι' ἀνοίαν ἄμαρτία;* | *πάσα γὰρ τᾶδ' | ἐξέφθινται τρισκαλμοὶ | νᾶες ἀναες* ἀναες conj. Blomf.

678. *ἐξέφθινθ' αἱ τρισκαλμοὶ*] Qu. *ἐξέφθινται τρισκαλμοὶ*. Cf. 927.

680. *ἀναες*] Helena dicitur ἑλένας ἑλανδρος ἑλέπολις Ag. 689.

683. *στένει κέκοπται καὶ —*] Qu. *στένει γέ τοι πᾶν καὶ —*, vel *στένει γε κοφθὲν καὶ —*.

688. *ἔστι*] Scrib. *ἔστι*.

689. *ἄλλως τε πάντως*] Cf. Pers. 689. Eum. 726. Arist. Nub. 1269. *ἄχη*] Qu. *ἄχη*. Cf. Eum. 726. *ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι*. Prom. 636. *χ' οἱ*] Scr. *χολ*.

690. *λαβεῖν ἀμείνους*] Cf. Prom. 335. Soph. Aj. 120. *δρᾶν ἀμείνων ἠύρεθῆ τὰ καιρία*. *πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφρυς*.

691. *ἐνδυναστεύσας*] Anglice, 'having prevailed upon him.' Cf. Xen. Hell. VII. 1. 42.

692. *τάχυνε δ'*] *τάχυνε* (a supr. ε) δ' M. Scribe *'τάχυνα δ'*. *ταχύνειν* hic intransitivum est, ut in Rhes. 633. Ita etiam *θαροσύνειν* Soph. El. 916.

693. *τί δ'*] An *τί?* *ἐμβροιθὲς κακόν*] Cf. Soph. Fr. 696, 3. *τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβροιθέστερον*.

695. Qu. *ἀντία λέξαι σέθεν*. Sed cf. 700.

696. *περὶ τάρβει*] Cf. Cho. 33. *περὶ φόβω*. Pind. P. V. 78. *περὶ δέματι*. Eur. Or. 815. *ἀμφὶ φόβω*.

698. *μακιστήρα μῦθον*] Cf. Suppl. 475. *ἤκουσα μακιστήρα καρδίας λόγον*. Soph. Ant. 446. *εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα*. Apud Hesychium est *μακιστής*.

700. 701. *δέομαι — δέομαι*] Qu. *σέβομαι — σέβομαι*, ut in 694. 695.

700. *φάσθαι*] *φᾶσθαι* edd. ante Glasg. *Φᾶσθαι* apud Homerum a nonnullis grammaticis scriptum esse monet Porson. Media forma, ut *φάμενος* Cho. 316.

703. *ἀνθίσταται*] *Λόγο ἀνθάπτεται*. Cf. ad Trach. 778. Et sic Blomf. (quem vide) et Wakef. S. C. § 40. Cf. Med. 1371. *τῆς σῆς γὰρ, ὡς χρῆ, καρδίας ἀνθηψάμην. δέος παλαιόν σοι φρενῶν*] Imo *δέος παλαιόν σου* —.

704. *ξύννομ'*] Cf. Soph. Oed. C. 340. El. 601. Av. 678. *ὦ — ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ' ἀηδοῦ*. 209.

706. *ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πῆματ' ἄν τύχοι βροτοῖς*] Suspectum mihi *δ' ἄν τοι* —. *ἀνθρώπεια δὴ τοι* — conj. Dind. Qu. *ἀνθρώπεια δὴ τῶν* —.

707. *ἐκ θαλάσσης — ἐκ χέρσου*] Cf. Eum. 231. *δμοια χέρσου καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν*.

708. *θνητοῖς, ὁ μάσσων* —] *Leg. θνητοῖσι, μάσσων* —. *ὁ μάσσων βίωτος ἦν ταθῆ πρόσω*] Qu. *ὁ βίωτος ἦν ταθῆ μάσσων (μειζων) πρόσω*. Vel *θνητοῖσι, μάσσων βίωτος ἦν ταθῆ πρόσω*. Vel *ὁ βίωτος μακρὸς ἦν ταθῆ (vel ἦν ταθῆ μακρὸς) πρόσω*. Cf. Prom. 537. *τὸν μακρὸν τείνειν βίον (τὸν βίον τείνειν μακρόν?) ἐλπῖσι*.

710. *ὡς ἕως τ' ἔλευσες Μ. ὅς θ', ἕως ἔλευσες* apogr. Elmsl. ad Oed. R. 35. *ὡς ἕως τ' ἔλευσες* conj. Hirschig. (Ann. Crit.). Qu. *ὅς γ'* (vel τότε θ') —.

711. *βίωτον εὐαίωνα Πέρσαις ὧν θεὸς διήγαγε* conj. Blomf. coll. 157. 644. *βίωτον εὐαίωνα*] Eadem verba Soph. Trach. 81.

712. *νῦν τέ σε* —] Qu. *νῦν γέ σε* —, vel *νῦν σέ τοι* —.

713. *ἐν βραχεῖ λόγῳ* etiam Wakef. ad Soph. Trach. 731. ubi eadem est confusio. Cf. ad Prom. 900.

716. *ἀμφ' Ἀθήνας*] Cf. Soph. Aj. 415. *πολὺν — κατεῖχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον*.

719. *πέῖραν τήνδ' ἐμώρανεν*] Cf. Hor. Sat. II. 3. 63. 'Huic ego vulgus | errori similem cunctum insanire docebo'. *ἐμώρανεν*] Qu. *ἐφωρμήθη*. Cf. ad Soph. Aj. 290. *τί τήνδ' ἄκλιτος — ἀφορμῆς* (al. ἐφ.) *πέῖραν*;

720. *στρατενμάτων*] *στρατηλαταῖν* Elmsl. ad Med. 798. Cf. Eum. 637. *τοῦ στρατηλάτου νεῶν*.

721. *ἤνυσεν περᾶν*] Soph. Oed. R. 720. *ἐκεῖνον ἤνυσεν | φονεᾶ γενέσθαι*.

723. τόδ' ἐξέπραξέ] Cf. Soph. Aj. 45. κἄν ἐξέπραξέ γ' (τὸ βούλευμα), etc. Plut. Ages. 28. ἐξέπραξε τὸν πόλεμον.

725. ξυνήψατο] Qu. ἀνθήψατο, vel σφιν ἦψατο.

726. μέγας τις ἦλθε] μέγας σφ' ἔσηγε (aut potius ἐπῆλθε, invasit, coll. 845. Soph. Oed. R. 199. Fr. 508.) Herwerden. Idem tamen malit μέγας τις ἦγε, coll. Soph. Ant. 624. διῶ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἅταν. Oed. C. 253. 998. Phil. 1039. Eur. Iph. A. 877. Quid si legas μέγας νιν ἦγε? ὡς ἰδεῖν] Qu. ὧστ' ἰδεῖν, vel εἰσιδεῖν.

729. παμπήδην] Cf. Soph. Aj. 916. λαὸς πᾶς malit Nodell in Class. Journ. X. 162., ut quintum pedem etiam hic auspicetur vox integra.

731. κεδνής] Scribe κενῆς.

734. μονάδα] φυνάδα Oberdick, coll. 736. μολεῖν (γρ. φυνγεῖν Med. sec. m.). δρομάδα F. G. Schmidt, coll. Eur. Or. 1416. ἀνά δὲ δρομάδες ἔθορον — Φρύγες. Hel. 1301. δρομάδι κώλω — εἰσύθη. πολλῶν] πομπῶν Mein., coll. 1036. γυμνὸς εἰμι προπομπῶν.

735. ποῖ τελευτᾶν;] Cf. Cho. 528. καὶ ποῖ τελευτᾶ καὶ καρανοῦται λόγος; Infra 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγων τελευτῆν; Eur. Hec. 419. ποῖ τελευτήσω λόγον; Soph. Oed. C. 476. ποῖ τελευτήσαι με χροῖ; et ad Arist. Lys. 526. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;] πῶς τ' ἔχειν καὶ ποῖ πόδ' αἶρειν; F. G. Schmidt.

736. ταῖν (vel τῆν) δυοῖν ζευκτηρίαν (sc. ἡλείροιον) conj. Blomf. Qu. ἐς δυοῖν — ζευκτηρίαν] Cf. Fr. 350. πάτερ θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

738. λόγος κρατεῖ] Cf. Suppl. 293. ὡς μάλιστα καὶ (δὴ?) φάτις πολλὴ κρατεῖ. Soph. Aj. 978. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ. σαφηνῆς τοῦδε, κοῦκ ἐνι στάσις conj. Blomf. τῷδὲ γ' οὐκ ἐνι στάσις V. D. in Quart. Rev. IX. 355. Qu. σαφηνῆς τῆδε, κοῦκ (vel τῆδὲ γ', οὐδ') —, vel σαφηνῆς τοῖσδὲ γ' (vel τῷδὲ γ') οὐκ ἐνι στάσις. στάσις] I. q. ἀμφισβήτησις. Cf. Liv. 22, 36. 'illud haudquaquam discrepat.

739. χορημῶν προᾶξις] Cf. Arist. Eq. 1248. οἰμοι, πέπρακται (πεπέρανται?) τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

742. Cf. Fr. 395. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι σοσπεύδειν θεός. ξυνάπτεται] ξυλλήψεται Nauck. ad Eur. Fr. 432, 2. Qu. ξυλλαμβάνει. Cf. Eur. Fr. 435. αὐτός τί νιν δρῶν εἶτα δαίμονας κάλει | τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Menand. IV. 249. τόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Arist. Eq. 229. κἀγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται. Soph. Fr. 302.

743. εὐρησθαι] Malim ἐκρηξαι. Cf. Soph. Tr. 852. ἐρρωγεν παρὰ δακρῶν. Eur. Alc. 1067. ἐκ δ' ὀμμάτων | πηγαὶ κατερρωγασιν. Supra 439. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἐρρωγεν κακῶν.

744. νέω θράσει] Cf. Eur. Med. 48. νέα φροντίς.

745. δεσμώμασιν] Malim δεσμεύμασιν. Ἑλλησποντον] Ἑλλης πορθμὸν F. G. Schmidt, coll. 70. 722. 799. 874.

746. ἤλυσε σχήσειν] *Legē ἤλυσε ζεύξειν. ῥέοντα*] Qu. *δέοντα, τύπτοντα, αὐτ παίοντα. ἤλυσε σχήσειν ῥέοντα, Βοσπόρου ῥόον θεοῦ* conj. Blomf.

748. πολλῶ στρατῶ] *πεζῶ στρατῶ* F. G. Schmidt, coll. 721. *πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν; πολλήν]* *πεζήν* F. G. Schmidt. *ἄλμην frustra* Naber, coll. 397. Cf. 780. *κάπε-στιάτευσα πολλὰ σὺν πολλῶ στρατῶ. Qu. λείαν.*

749. *θνητὸς ὦν θεῶν δὲ πάντων]* Qu. *θνητὸς ὦν θεῶν ἀπάντων, vel θνητὸς ὦν δὲ θεῶν ἀπάντων.*

750. *πῶς τὰδ'] πρὸς τὰδ'* Abresch. Brunck. Recte. Cf. 730. Qu. *πῶς ἄρ'.*

751. *πλούτου πόνος]* Cf. Cho. 138. *οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. πολὺς πλούτου πόνος]* Cf. Neophr. 2, 14. *πολὺν πόνον βραχεῖ | διαφθεροῦσα τὸν ἐμὸν ἐρχομαι χρόνῳ.* Aesch. Fr. 137 D. *κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.*

753. *ταῦτα τοῖς κακοῖς]* Malim *ταῦτά τοι —. Et sic* Hirschig. Ann. Crit. et Dind. *τοῖς κακοῖς ὀμλῶν]* Cf. Sept. 599. *ὀμλίαις κακῆς | κάκιον οὐδέν.*

756. *ἔνδον αἰχμάζειν]* Cf. Pind. Ol. XII. 14. *ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἐστία etc. αἰχμάζειν]* *ἐχμάζειν (retinere)* Naber. Hesychius *ἐχμάζειν per ἡσυχάζειν interpretatur.* Cf. schol. Eur. Orest. 265.

761. *ἐξεκείνωσεν πεσόν]* *ἐξεχείμασ' ἐμπεσόν* Wakef. ad Eur. Ion. p. 985. *ἐξεκείνωσεν]* Forma communis *ἐξεκένωσεν* legitur Arist. Ran. 1070. Cf. ad Iph. T. 419.

762. *ἐξ οὔτε]* Cf. Eum. 25.

766. *ἄλλος δ']* Nomen proprium hic latere jure suspicatur Bentleius. *τόδ' ἔργον]* Quid?

767. *οἰακοστρόφον]* *ὄακ.* recte Porson. Dind. etc. V. Elmsl. ad Bacch. 686. Sic *ὠδοιπόρον* dicebant, non *ὀδοιπόρον*, et alia. Cf. Anaxand. III. 163. *τὸν γὰρ οἶακα στρέφει | δαίμων ἐκάστω.* Sept. 62. *οἰακοστρόφος.* Prom. 515. Eur. Hel. 1591. *σὺ δὲ στρέφ' οἶακ.'* Confer v. *ἡμιστροφεῖν* Cho. 1022.

769. *ἔθηκε πᾶσιν]* Qu. *ἔθηκ' ἀστοῖσιν. ἔθηκε πατρὶδι τῆδε γῆ φάος* F. G. Schmidt. *φίλοις]* Qu. *φίλην.*

771. *ἤλασεν]* *ἐδάμασεν* F. G. Schmidt. *ἤλασεν βία]* Vi subegit.

772. *θεὸς γὰρ οὐ σφ' ἤχθηρεν, ὡς σώφρων ἔφν* F. G. Schmidt, coll. 829. Qu. *θεὸς γὰρ ἠὔξησέν νιν, ὡς σώφρων ἔφν.*

774. *Μάρδος]* *Μέρδις* Rutgers. et V. D. in Class. Journ. XII. 428. Ex Herodoto satis notum est nomen Smerdis. Nominis primam litteram extrivit metri necessitas (sic *σμέρδω, μέρδω*). Emendationi favet scholiastes.

775. *τὸν δὲ]* *τόνδε* malit V. D. in Class. Journ. XII. 428.

σὺν δόλω] Cf. Herod. III. 70. Sic σὺν ἀργύρῳ Soph. Oed. R. 124.

776. Δαφέρων] Ἰνταφέρων conj. Blomf. ex Herod. III. 70.

777. χρέος] Qu. μέλον.

779. τοῦπερ ἤθελον] Sc. κῦρσαι. νέα φρονεῖ] Qu. φρονεῖ νέα.

780. κάπεσιράτευσσα πολλὰ] I. e. πολλάκις, saepe. Cf. Arist. Vesp. 1046. πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς. Cf. etiam supra 748. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶ σιραιῶ.

781. κακὸν — προσέβαλον πόλει] Cf. Prom. 951. μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοῦς — προσβάλης. Trag. adesp. 120, 3. ἡ γλώσσά τοι — πλείστα προσβάλλει κακά.

782. νέα φρονεῖ] νέον φρονεῖ Elmsl. ad Her. 387. καὶ μάλ' οὐ μικρὸν φρονῶν. φρονεῖ νέα Monk. ad Hipp. 1284. ἐνεὸς ὧν ἐνεὰ φρονεῖ conj. Meinek. Hist. Crit. p. 202. Cf. Prom. 907. αὐθάδη φρονῶν. Aesch. Fr. 399. ἐφήμερα φρονεῖ. Philem. IV. 60. γέροντων γενόμενος μὴ φρόνει νεώτερα. Antiph. III. 148. εἰ θνητὸς εἶ — θνητὰ καὶ φρόνει. Monost. 1. ἀνθρώπων ὄντα δεῖ φρονεῖν τὰνθρώπινα. 454. πένης ὑπάρχων μὴ φρόνει τὰ πλουσίων. Cf. ad Soph. Aj. 1120. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ μικρὸν (μικρὰ vulg.) φρονεῖν. Inusitatum esse νέον φρονεῖν et similia monuit Lobeck ad Aj. 1120.

784. εὐ γὰρ σαφῶς —] ἡ γὰρ σαφῶς — Herw. οὐ γὰρ σαφῶς — Heimsöeth. Cf. Arist. Pac. 1302. εὐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς. Men. IV. 249. εὐ ἴσθ' ἀκριβῶς. τόδ' ἴστ'] Fort. κάτιοι'.

785. ἅπαντες] σύμπαντες malit Herwerden.

786. φανεῖμεν] Cf. Isocr. p. 176. et ad Arist. Ran. 1448.

787. ποῖ — τελευταίην;] Cf. 735. ποῖ τελευταίην; Cho. 528. καὶ ποῖ τελευταίη καὶ καρανοῦται λόγος;

788. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι | πράσσοιμεν —;] Cf. Eur. Andr. 1184. οὐτός τ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν. Soph. Aj. 537. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῦμί σε; Thuc. IV. 17. ὡς ἐκ τῶν παρόντων. VII. 76. ὡς ἐκ τῶν παρόντων.

789. ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς] Qu. ὡς ἄρισθ' ὁ Περσικὸς λεώς. Cf. ad Arist. Lys. 42.

791. στρατεύμα πλείον ἤ] Lege στρατεύμ' εἴη πλέον.

792 sq. Cf. Herod. VII. 49.

794. ὑπερπόλλους] ὑπερπώλους M. corr. Blomf.

796. ἐν Ἑλλάδος τόποις] Cf. 790. Suppl. 237. ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.

799. περᾶ praesens est.

800. παῦροί γε πολλῶν] I. e. παῦροι ἐκ πολλῶν. Sc. περῶσι. Cf. 1023. βαιὰ γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. Theocr. XVI. 85. ἐχθροὺς ἐκ νάσσιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα | Σαρδόνιον κατὰ κῆμα φίλων μόρον ἀγγελέοντας | τέκνοις ἡδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν. Thuc. I. 110. 1. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν — ἐσώθησαν. Theogn. 74. παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον. 636. οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρε-

κέως ὀλίγοι. Soph. El. 688. *χάπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω, etc.* 1188. Aj. 1022. *πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα. Exspectabas παῦροί γε ἐκ πολλῶν. Qu. παῦροί γε, παῦροί γ'. Vel παῦροί γ' ἔλειφθεν. Vel παῦροί γ' ἀπ' αὐτῶν. Vel παῦροι ἀπὸ πολλῶν. (Eadem crasi qua ἄλλοι, etc.)*

802. Cf. Eur. Hel. 647. *δυοῖν γὰρ δυοῖν οὐχ ὁ μὲν τλήμων, ὁ δ' οὐ.* Herod. I. 139. *οὐ τὰ μὲν, τὰ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως.* Phocylid. 1, 1. *καὶ τότε Φωκυλίδεω· Λέριοι κακοί, οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ· | πάντες πλὴν Προκλέους, καὶ Προκλῆς Λέριος etc.* Plat. Crit. p. 47 A. Resp. V. 475 B. Xen. Cyr. II. 3. 8.

803. *πλήθος ἔκκριτον στρατοῦ]* Cf. Sept. 57. *ἀρίστους ἄνδρας ἔκκριτους πόλεως.*

807. *οὐ σφιν —]* Cf. Prom. 605. *τέκμηρον ὃ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν.* Eur. Fr. 733. *τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.* Paene constanter in hujusmodi locis accusativum regit μένει, ut monuit Herwerden ad Ion. 1246. Sic Soph. Aj. 641. *ὦ τλάμων πάτερ, οἶαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν.* Eur. Ion. 1245. *τί ποτ' — μένει ψυχῇ σε παθεῖν;* Prom. 605. *τέκμηρον ὃ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν.*

809. *οὐ θεῶν βρότη ἡδοῦντο σιλᾶν]* Cf. Cho. 899. *Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;* Eur. Ion. 179. *κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι.* Her. 1027. *κατηδέσθη κτανεῖν.*

810. *ἡδοῦντο]* ἤζοντο malit Herw. Male.

811. *βωμοὶ δ' αἴστοι]* Cf. Ag. 527. *βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα.*

812. *φύρδην]* Formatum ut *σύρδην, ἄρδην, χύδην, σύδην, ξύδην, βύζην, etc.* Fort. *σύρδην.* Cf. Rhes. 58. *πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν | σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλώσαι δορί.*

816. *τόσος γὰρ ἔσται]* *τόσοσπερ ἔσται* conj. Dobr., coll. Ag. 138. *τόσονπερ εὐφρων.* *Lego τοσοῦτος ἔσται —, vel τόσος τάχ' (ποι') ἔσται. Displicet γὰρ post τόσος. πέλανος αἱματοσταγῆς]* Cf. Eum. 255. *ἐρνυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον.* Eur. Alc. 851. *αἱματηρὸν πέλανον.* Or. 220. *ἀφρώδη πέλανον.* Rhes. 430. *αἱματηρὸς πέλανος.* Iph. T. 300. *ὦσθ' αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἄλός.* *Arte respondet nostrum cake (πᾶν τὸ πεπηγός).*

820. *ὑπέρφευ]* Cf. Ag. 377.

821 sq. *ὑβρις γὰρ —]* Cf. Ag. 1655. *ἀλλὰ καὶ τὰδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ (κάριτα?) δύστηνον θέρος.* Arist. Eq. 392. *κᾶτ' ἀνήρ' ἔδοξεν εἶναι τᾷλλοτριον ἀμῶν θέρος, | νῦν δὲ τοὺς στάχους ἐκείνους etc.* Eur. Fr. 419, 4. *ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.* Bacch. 1316.

ἐξανθοῦσ' ἐκάρπισσε στάχυν] *ἐξανθοῦσ' ἐκάρπισσε στάχυν* V. D. in Class. Journ. VI. 78. *Qu. ἐξανθοῦσα καρποῦται στάχυν.* Cf. 502. 621. etc.

825. *ὑπερφρονήσας* — *δαίμονα*] Cf. Eur. Fr. 545, 2. *ἀνοία τὸν ξυνόνθ' ὑπερφρονεῖ*. Cum genitivo Bacch. 1324. *δοτις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ*.

827. *τῶν ὑπερκόπων ἄγαν*] *τῶν ἄγαν ὑπερκόπων* conj. Blomf. Recte. Cf. Eur. Her. 388. *τῶν φρονημάτων | ὁ Ζεὺς κολαστῆς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων (ὑπερκόπων?)*. Soph. Ant. 125. *Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει* etc.

829. *σωφρονεῖν κεχηρημένον*] *νουθετεῖν κεχηρημένοι* et *μοχ σωφρονίσμασιν* Weckl. Cf. Ag. 1619. *γνώσει γέρον ὦν ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον (κεχηρημένον Elmsl. Karsten. qu. κεχηρημένῳ)*. *κεχηρημένοι libri. κεχηρημένον (sapientiae inopem)* Elmsl. ad Her. 801. *κεχηρημένον* conj. Blomf. Schol. A. *ἢ κεχηρημένον, ἀντὶ τοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ ἀξίον ὄντα σωφρονεῖν*. Cf. Eur. Iph. A. 382. *τοῦ κέχηρησαι*;

832. *ὦ γεραῖά μῆτερ ἢ Ξέρξον*] Cf. Soph. El. 504. *ὦ Πέλοπος ἂ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία*. Phil. 867. *ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' — οἰκούρημα* etc. 987. Arist. Eq. 1329. *ὦ ται λιπαρά — Ἀθᾶναι*. Lys. 137. *ὦ παγκατάπυγον (f. λακατάπυγον) θήμητερον ἅπαν γένος*.

833. *εὐπρεπῆς*] *εὐτρεπῆς* Valck. ad Phoen. 801. Cf. ad Sept. 90. 750.

834. *πάντα γὰρ*] *παντὶ γὰρ* Canter. Dind. (Recte, opinor.) *κάριτα γὰρ* Herw. *παῖδα γὰρ* Lobeck. Blomf. Cf. ad 850.

835. *λακίδες — ἐσθημάτων*] Cf. Cho. 28. *λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἐφραδον ὑπ' ἄλγεσιν (ἀλγέων?)*. Pers. 125. *βυσσίνους δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς*. Suppl. 120. 131. 903. Eur. Tro. 497. *τρυχηρὰ — πέπλων λακίσματα*.

836. *στημορραγοῦσι*] Cf. 199. *πέπλους δῆγγυσι ἀμφὶ σώματι*. Confer *ψυχορραγεῖν* Eur. Alc. 20. 144.

837. *πράννον λόγους*] Corrupte Phrynichus Bekk. p. 51, 6. *λόγους παῖνεν ὅλον παραμυθεῖσθαι*.

840. *πρέσβεις*] I. e. *γέροντες*. Cf. Eur. Herc. 247. *ὁμεις δὲ, πρέσβεις, etc.*

841. *ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν*] *ψυχὴν διδόντες ἡδονῆ* recte Pauw. Porson. Dind. Cf. Eur. Phoen. 21. *ὁ δ' ἡδονῆ δούς*. Iph. T. 1161. *ἀπέπτυσ'· ὁσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε*.

845. *κακά*] Qu. *κακῶν*. Cf. 835. *κακῶν ὑπ' ἄλγους*.

848. *ἢ νιν ἀμπέχει*] Qu. *ἢ νιν νῦν ἔχει*.

849 sq. *ἀλλ' εἰμὲ δὴ — δόμων, | οὐ γὰρ* — conj. Herw., ex-puncto v. 850.

850. *παῖδ' ἐμῶ*] *ἐμῶ παιδί* M. *παιδί μου* Elmsl. ad Her. 693. et Dind. *μου τέκνῳ* Weil. (Cf. 834. *ὑπαντίαζε παιδί*. 407.) *παῖδ' ἐμὸν* (hic et supra) Lob. ad Aj. 801. Blomf. Et profecto accusativum regit *ὑπαντιάζειν* Pind. P. V. 59. Herod. IV. 121. *ὑπηγίαζεν τὴν Λαρείου στρατιήν*. Sed dativum Pind. P. VIII. 13. et

alibi. Cf. ad Eur. Alc. 1118. (1137 ed Monk.). "Spurius esse videtur hic versus et fictus ex 834. Fraudem arguit *πειράσσομαι*." (Herw.)

851. τὰ φίλιτα'] Sc. filium. Cf. Soph. Phil. 434. Πάτροκλος, δς σοῦ πατρός ἦν τὰ φίλιτατα.

855. παντάρκης M. πανταρκῆς Ald. Dind. παντάρκης, ut αὐτάρκης. Huc referenda videtur glossa Hesychiana παντάρκης. ἀκάκας] ἀκάμας Blomf. Idem ipse conjeceram. Contra analogiam peccare ἀκάκας vel ἀκάκης recte admonet Blomfield. Cf. ad 664.

857. εὐδοκίμον στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ'] Qu. εὐδοκίμους στρατιᾶς (cum Wellauero) ἀπεφαινέτο θ', vel εὐδοκίμον στρατιᾶν —. Cf. 918. στρατιᾶς ἀγαθῆς. Quod ad ἡδὲ post τε cf. 891. 972.

859. νόμιμα τὰ libri. νομίματα Herm. Qu. πολίσματα. Post πύργινα plene forsā distinguendum.

860. ἐπέ. θνον (eraso v ante θ) M. ἐπηθύνον Dind. ἐπεθύνην Both. Qu. πάντ' ἐδάμασσαν, vel πάντ' ἐπήλθομεν, vel πάντα τότ' ἦνθει.

862. Suppleverim αὐθις αὐ. Illud exciderat, opinor, propter simile vicinum ἀπαθεῖς, hoc propter εὐ.

863. Qu. (πολλάκις) εὐ πράσσοντας.

868. Στρονιονίου — πάροικοι] Cf. Plut. Fab. Max. 2. τὴν πρόσσοικον (πάροικον?) τῆς Ἰταλίας. οἶαι] Qu. δοσαι, aut αἱ γάρ.

871. αἶ κατὰ χέρσον —] Læg. αἱ κατὰ χέρσον —. Cf. 876.

874. εὐχόμεναι] Fort. αἱ κείμεναι (?).

875. Ἑλλάς — πόρον] I. e. ποταμόν. Ἄλμυρός ποταμός dicitur Hellespontus Herod. VII. 35. Cf. ad Prom. 733.

877. στόμαμα Πόντου] Cf. Eur. Med. 215. ἄλμυρον Πόντου κληῖδ' ἀπέραντον.

879. νᾶσοί θ' αἶ —] Scrib. νᾶσοί θ' αἶ —.

880. προσήμεναι] Fort. προσκείμεναι.

882. οἶα Λέσβος —] Cf. Soph. El. 157. οἶα (οἶα libri) Χρυσόθεμις ζώει etc.

886. συνάπτουσ'] Sensu medio, ut in Eur. Hipp. 188. τῷ δὲ συνάπτει λύπη τε φρενῶν etc. Phoen. 702. Her. 808.

887. μεσάκτους] Cf. Fr. 208, 2. μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύους πεπλεγμένην.

898. τὰς ἀγγιάλους — πόλεις] I. e. maritimas. Cf. Eur. Iph. A. 169. Χαλκίδα πόλιν ἐμὴν προλιποῦσ' ἀγγιάλον (ita Monk.). Apud Homerum Χαλκίδα τ' ἀγγιάλον. V. ad Aj. 135. Σαλαμῖνος ἔχων βάρθρον ἀγγιάλον (ἀγγιάλον?). Simile compositum est ἀμφιάλος mari circumdatus, Phil. 1463. χαῖρ', ὃ Λήμνον πέδον ἀμφιάλον. Post ἀγγιγέτων plene fortasse distinguendum.

898. κληῖρον] Qu. κόλπον.

900. ἐκράτνυε σφετέραις φρεσίν] ἐκράτνυε σοφαῖς φρεσίν proponit Herwerden ad Ion. 1069. Cf. Ag. 760. Callim. H. Dian. σοί δ' Ἀγαμέμνων | πηδάλιόν νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῶ. Hesiod.

Scut. 90. *δς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆς etc.* Apoll. Rhod. I. 167. II. 1042. III. 186. 302. etc. *ἐκράτννε]* ἐκρά-
ται Herm.

905. *πολέμοισι]* Qu. *πολέμοιο.* Idem suadet Weil.

907. *δμαθέντες μεγάλως]* Cf. 1015. *ἄλλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν.*

911. *ἐνέβη]* I. q. *ἐνήλατο* (supra).

914. *ἔσιδόντ']* Corrigendum *ἔσιδῶν*, quasi praecessisset *λέλυμαι* γὰρ *τὴν τῶν γνίων δώμην.* Et sic Herwerden. Cf. Eur. Hipp. 1119. *οὐκέτι γὰρ καθαρὰ μοι φρῆν | τὰ παρ' ἐλπίδα λεύσσω.* Arist. Av. 46. *ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα | τὸν ἔποπα παρ' ἐκείνου πνυθέσθαι δεομένω etc.* (Quasi praecessisset *στελλόμεθα*.) Cho. 410. Soph. El. 479. Eur. Med. 814.

ἡλικίας] Cf. Thuc. III. 67. VIII. 1. Lys. p. 195, 17. Plat. etc. *ἔσιδόντ'* pro accusativo habet Elmsleius ad Her. 693. "Transitus, inquit, ab alio casu ad accusativum saepissime in participiis locum habet." Non in hujusmodi locis, opinor. *ἐμῶν]* Qu. *ἐμοί.* Et sic Elmsl. ad Her. 693.

915. *εἶθ' ὄφελε* (Turn.), *Ζεῦ*, vel *ὄφελεν*, ὦ *Ζεῦ* Elmsl. in Quart. Rev. XIV. 456. et ad Med. 1380. Lege *εἶθ' ὄφελ'*, ὦ *Ζεῦ.* Cf. Eur. Med. 1413. *οὐς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον* (*ὄφελον* Bentl.) etc.

918. Lege *ἀγαθᾶς.* Cf. 857. *εὐδοκίμου στρατιᾶς.*

919. *περσονόμου τιμῆς]* Cf. 585. *τοὶ δ' — οὐκέτι περσονο-
μοῦνται. τιμῆς μεγάλης]* Leg. *τιμᾶς μεγάλας.*

921. *ἀπέκειρε]* Cf. Eur. Herc. 875. *ἀποκείρεται σὸν ἄνθος, πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος.* Dionys. A. R. IX. 23. *σφόδρα γὰρ ἐπέν-
θησεν ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀνδρῶν τοιούτων — ἀποκείραμένη.* Epigr. apud Paus. IX. 15. 4. *ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξα:* Cic. Tusc. V. 17. 'consiliis nostris laus est attonsa Laconum.'

922. *ἐγγαίαν]* Cf. Suppl. 59. *ἐγγαῖος.* Confer v. *ἐμπολις.*

923. *κατέμεναν Ἄιδου σάκτορι Περσῶν]* *κατέμεναν αἰκῶς ἄκτορι Περσῶν* Heath. *ἀγδαβάται]* *ἄδοβάται* conj. Passov. ed. Well. prob. Blomf. Dind. (Cf. Arist. Fr. 198, 6. *ἄνδρες ἄδοφοῖται.*) *ἤβαται* Herw. "Ἡβητής cum aliis dixit Euripides Her. 858."

926. *πάνυ]* Apud Tragicos tantum in *anapaestis* legitur. Cf. Ag. 1456. Cho. 861. Soph. Oed. C. 144. Vitiosus est Phil. v. 650.

927. *ἐξέφθινται]* Cf. ad 678. An *ἐξέφθιντο?*

928. *κεδνᾶς ἀλκᾶς]* *κεινᾶς ἀλκᾶς* conj. Blomf. Cf. 731. ὦ *πόποι, κενῆς ἀρωγῆς etc.*

929. *Ἀσία δὲ γθῶν]* *Ἀσίας δὲ γθῶν* conj. Blomf. *Ἀσιάς* aut *Ἀσίας* videtur legisse Schol. Qu. *Ἀσιδος ἄνθος*, vel *Ἀσίας δ' ἄνθος.*

930. *ἐπὶ γόνυ]* Cf. ad Herod. VI. 27.

936. *τὰν κακοφάτιδ' δᾶν* conj. Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. p. 214. Saepius in hac fabula legitur male ominata interjectio

δά. Versus est dochmiacus. Qu. *αἰνοφάτιδα* — *αἰνομέλετον* —. Cf. ad v. ant. 945. *ἰάν*] Cf. Rhes. 553. *σύριγγος ἰάν κατακούω*.

938. *ἰαχάν*] *ἰαχάν* (?) Porson. Dind. *ἰαχων* vir doctus in Quart. Rev. IX. 361.

940. *πάνδυρτον* malit Blomf., ut accuratior evadat responsio. *πάνδυρτον* — *αὐδάν*] Cf. Eur. Hec. 212. *κλάω πανοδύρτοις θρηνοῖς*. *αἰανῆ* — *αὐδάν*] Cf. 635. *αἰανῆ* — *βάγματα*. 280. *βοᾶν δυσαιανῆ*.

941. *δαίμων γὰρ* —] Cf. Arist. Pac. 946. *νῦν γὰρ δαίμων φανερώς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει*. Eur. El. 1147. *ἀμοιβαὶ κακῶν μετάτροποι πνέουσιν αὔραι*. Arist. Pac. 945. *πολέμου μετάτροπος αὔρα*.

943. *ἦσω τοι καὶ πάνδυρτον λαοπαθῆ σέβων*] *ἦσω τοι καὶ λίαν λαοπαθῆ σεβίζων* (vel potius *λαοπαθῆ σέβων*) Elmsl. Ed. Rev. XXXIII. p. 214. coll. Schol.

945. *λαοπαθῆ τε σεβίζων* (*τεσσεβίζων* pr.) M. *δαῖπαθῆ σέβων* Herm. *ἀλπαθῆ σέβων* Lange. *ἀλβαφῆ σέβων* Heimsoeth. *νεοπαθῆ σέβων* conj. Pal. Qu. *λαοπαθῆ σέβίζων*.

946. *πόλεως γέννας πενθητήρος*] I. e. *πόλεως πενθητήρος γέννας*. Deleatur virgula post *βάρη*. Accurate respondet *πενθητήρος* praecedenti *θρηνητήρος* v. 937.

948. *κλάγξω δ' αὖ* —] Qu. *κλάγξω δὲ* —. *γόνον ἀρίδακρον*] Qu. *γόνον πολύδακρον*, vel *γόαμ' ἀρίδακρον*. Cf. Cho. 449. *πολύδακρον γόνον*.

949 sq. Cf. 1011 sq.

949. *ἀπηύρα*] Cf. Prom. 28.

950. *ναύφρακτος ἄρης*] *ναύφρακτος ἄρης* Dind. Cf. 1027. *ναύφρακτον* — *δυμλον*. Eur. Iph. A. 1259. *ναύφρακτον στρατεύμα*. Arist. Eq. 567. *ἔν τε ναυφράκτω στρατῶ*.

952. *νυχίαν πλάκα*] *βρύχιον πλάκα* (347.) vel *μυχίαν* (875.) conj. Blomf. Qu. *βρυχίαν* vel *μυχίαν*. *κερσάμενος*] *κερσαμένους* Weil. Eadem aoristi forma est in choro Suppl. 665. *κέρσειε*. Cf. 921. *οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν*. Qu. *κυσάμενος*.

955. *ἄλλος ὄχλος*] *ἀμὸς ὄχλος* Herwerden, coll. Soph. El. 1390. *τοῦμὸν φρενῶν δνειρον*.

958 sq. Ita G. M. Schmidt de Dithyr. p. 107. *στρ. Σούδας, Πελάγων καὶ Λατάμας, | ἠδ' Ἀγαθάβιας, | Σουοισκάνης τ' ἠδὲ Ψάμμυς | Ἀγβάτανα λιπών. | ἀντ. Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστηρις (ἠδ' ἔ - - -) | Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας, | τά σ' (?) ἐπανέρομαι*.

963. *Τυρίας*] An *Συρίας*? *ἐπ' ἀκταῖς*] *ἐπ' ἀγαῖς* conj. Wecklein, coll. Hesych. et Etym. M. *ἀγαί*: *ἥϊονες*. Qu. *ἐπ' ἄκραις*.

964. *στυφέλον* — *ἐπ' ἀκτᾶς* M. *στυφέλους* — *ἐπ' ἀκτᾶς* ms. Par. 2785. *ἐπ' ἀγᾶς* Herwerden, coll. Hesych. s. v. Pro *ἀκτᾶς* postulatur fortasse accusativus nominis alicujus. Qu. *στυφελούς* — *παρ' ἀκτᾶς*, vel *στυφελόν* — *ἐπ' οὔδας*. Cf. 306. *στυφλους* (al.

στυφλοῦς) παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνῶν. Prom. 748. τῆσδ' ἀπο
 στύφλου (στυφλοῦ al.) πέτρας. Pers. 79. στυφλοῖς ἐφέταις (schol.
 σκληροῖς ἡγεμόσιν). Vulgata certe displicet, praecessit enim modo
 ἐπ' ἀκταῖς. Non tamen liquet quid reponendum sit. Constat
 saltem non θείναι ἐπὶ τι sed θείναι τι dici oportere. Cf. Prom. 76.
 Sept. 382.

971. Μασίστρας] Μασίστρας (ut in v. 30.) Dind. in Lex. Add.
 p. VII.

972. ἐπανερόμαι M. ἐπανερώμαι apogr. ἐπανερόμαν Wellauer.
 Dind.

975. πιτύλω] Cf. Sept. 856. Theocr. XXII. 127. αἰεὶ δ' ὀξυτέρω
 πιτύλω δαλείτο πρόσωπον.

976. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρω] Idem metrum est Eur. Iph.
 A. 761. μαντόσσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.

977. ἀσπαίρουσι] σπαίρουσι conj. Blomf. ad Sept. 47. αὐτόν]
 Qu. αὐτως, simili modo. αὐτοῦ] Qu. ταγόν.

980. πάντ' ὀφθαλμόν] Qu. πρόσθ' ὀφθ., vel παντόφθαλμον.

981. μυρία πεμπαστάν] Cf. S. Marc. Evang. VI. 40. πρασιαὶ
 πρασιαὶ ἀνέπεσον. Qu. μυριομυριοπεμπαστάν, ut προπαλαιπαλαι-
 παλαι in Arist. Eq. 1155.. Cf. tamen Prom. 904. ἄπορα πόριμος.
 Cho. 23. χάς προπομπός. πεμπαστάν] Cf. Eum. 748. πεμπιάζει'
 ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων. Hom. Od. λ'. 412. αὐτὰρ ἐπὶ ἡν πάντας
 πεμπάσσειται ἡδὲ ἴδηται, | λέξεται ἐν μέσσοισι.

985. ὦ ὦ δαῖων] ὦ ὦ δάων Dind. ὦ δαῖμον Heath.

986. κακὰ πρόκακα] Cf. ad Suppl. 864. Pers. 991. ἄλαστα
 στυγνὰ πρόκακα.

991. μελέων] μέλεον Both. Qu. μελέω. ἐνδοθεν] ἐνδον Herm.
 ἐντοσθεν Blomf. Dind.

993. ἄλλο] ἄλλον Blomf.

994. μυριόνταρχον] Formatum ut εκατόνταρχος.

1000. Qu. ἔθανον ἔθανον, οὐκ ἔτι σκηναῖς. Cf. v. str. 985.

1002. ἀρχέται] ἀρχέται Blomf. (ἀρχέτης legitur Eur. Her. 753.
 El. 1149.) Qu. ἀκρότατοι.

1006. δέδορκεν] δέδορακεν Both. Malim δέδωκεν. ζαπρέπον]
 Qu. ζαπρεπές.

1008. πεπλήγμεθ', οἶ' δῆλα γὰρ malit Blomf. πεπλήγμεθ', οἶα
 δι' αἰῶνος, τύχα (i. e. διαιωνία τύχα) Weckl. Cf. Ag. 553. ἅπαντ'
 ἀπῆμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.

1013. δυσπόλεμον] Qu. δύσποτμον. δῆτα γένος] Leg. δῆ
 τὸ γένος. Cf. ad Soph. Phil. 245.

1015. μεγάλη τε Περσῶν] μεγάλως τὰ Περσῶν Herm. Dind.
 Recte. (Cf. metrum v. ant. 1029.) Cf. 906. δμαθέντες μεγάλως
 πλαγαῖσι ποντίαισιν. τάλας] Qu. προδούς. Cf. schol. τοσοῦτον
 στρατὸν ὀλέσας.

1018. ὄρῃς —; XO. ὄρῶ] Cf. Arist. Eq. 163. τὰς σίχας ὄρῃς

τάς τῶνδε τῶν λαῶν; A. I. δρῶ. Ran. 1323. δρῆς τὸν πόδα τόνδ'; A. I. δρῶ. Eur. Bacch. 550.

1023. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν] Cf. 800. παῦροί γε πολλῶν.

1024. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν] Cf. 489. ὑπεσπανισμένους | βορᾶς. Cho. 577. φόνου — ὑπεσπασμένη. Eur. Or. 1053. δρῆς δὲ δὴ φίλων | ὡς ἐσπανίσμεθ'. Med. 560. et ad Soph. Aj. 740.

1025. Ἰάωνων] Ἰάνων Passov. Ἰάων Herm. Dind.

1026. ἀγανόρειος] Corrigo ἄγαν ἄρειος. Ita etiam Meinekius ad Theocr. p. 396.

1030. πέπλον δ' ἐπέροηξ'] πέπλον διέροηξ' malit Blomf. ex schol. Recte. Cf. 537. πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας κατεροικόμεναι διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπουσ τεγγουσι (1038. 1047. 1065).

1032. καὶ πλέον] Malim ναί, πλέον —. Cf. 1071.

1038. δίανε δίανε] δίαν δίανε Dind. Lacryma, plora. Schol. δάκρυε τὸ πῆμα. Cf. 258. κακὰ — διαίνεσθε. 1039. διαίνομαι. 1065. διαίνου δ' ὄσσε. Hom. Il. φ'. 202. δίανε δέ μιν μέλαν ἔδωκε. Confer v. τεγγεσθαὶ v. 1065. Qu. δίανέ νυν τὸ πῆμα, vel δάκρυσι δίανου. Vulgata certe displicet, quum postuletur media vox δίανου potius quam activa δίανε.

1039. διαίνομαι] Cf. 1065. διαίνου δ' ὄσσε.

1041. δόσιν — κακοῖς] Sic Soph. Aj. 866. πόνος πόνῳ πόνῳ φέρε. 362. κακὸν κακῷ διδούς. Cf. ad 523. Eur. Tro. 925. Παλλάδος — Ἀλεξάνδρῳ δόσις. Hesiod. Theog. 93. Μουσάων ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισιν.

1042. δημοῦ τιθεῖς] Sc. ἐμοί.

1045. μάλα καὶ] Qu. μάλα δή. καὶ τόδ'] Qu. καὶ τὸς.

1046. ἔρασε' ἔρασεε] Qu. ἄρασε' ἄρασεε. Cf. 1053. στέρον' ἄρασεε. Eur. Tro. 281. ἄρασεε κραῖτα κούριμον. 1235. ἄρασε' ἄρασεε χερσὶ κραῖτα πιτύλους διδοῦσα (τιθεῖσα?) χειρός. Idem conjicit Blomf. Sed cf. Sept. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.

1049. μέλει] Malim στένειν.

1051. μέλαινα δ' αὖ] μάραγμα δ' αὖ Herm. τάλαινα δ' αὖ conj. Weil. μάλ' αἰόλα Weckl.

1053. πλαγά] Qu. παγά.

1054. κάπιβόα τὸ Μύσιον] Cf. Arist. Thesm. 1175. ἐπιναφύσα Περσικόν. Qu. κάπιβῶ.

1057. ἀπριγδ' ἀπριγδα] Qu. ἀπρικτόπλακτα (vel ἀπριγδ.), ut in Cho. 425. ἀπρικτόπλακτα — χερὸς δρέγματα. Cf. Plat. Theaet. 155 E. οὗ ἂν δύνωνται ἀπριξ τοῖν χεροῖν λαβέσθαι. Soph. Aj. 310. Fr. 325. Sed cf. v. ἀνάμυδα.

1059. αὔτει δ' δξύ] Cf. Sept. 936. ἐπηλάλαξαν Ἄραι τὸν δξὺν νόμον.

1060. κόλιπον χερῶν ἀκμῆ conj. Blomf. Confer Lucian. Ver. hist. I. 13. κολπώσαντες αὐτοὺς (τοὺς χιτῶνας) τῷ ἀνέμῳ. Arist. Th. 1174. διέλιθε κἀνακόλλασον. ἀκμῆ χερῶν] Cf. Eur. Bacch. 1205. χερῶν ἀκμαῖσι. Eum. 348. ποδὸς ἀκμάν. Soph. Oed. R. 1243.

κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς. Epicrat. com. III. 369. κρέα πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα (l. ἀκμῆ ἔξανθισμένα). Cf. 537.

1062. κατοίκισαι] Qu. κατοίκισον.

1065. διαίνου δ' ὄσσε] Cf. 1039. διαίνομαι γοεδνὸς ὄν. Hom.

II. φ'. 202. δίανε δέ μιν μέλαν ὕδωρ. Cf. νν. διέναι, δεύεσθαι.

1068. κίε] Cf. Suppl. 504. κίοι. 852. κί' ἐς δόρυ. Cho. 680.

κίεις. Fort. ἔθι, ut in v. 1038. πρὸς δόμους δ' ἔθι.

1069. 1073. δύσβατος] Qu. δύσμορος.

1070. κατ' ἄστν] Fort. μάλ' αὔθις.

SUPPLICES.

1. ἀφίπτωρ] Cf. v. προσίπτωρ Eum. 119.

3. ἀπὸ προστομίων] ἀποπρὸ στομίων Abresch. λεπτομαθῶν libri. λεπτομαμάθων Pauw. Recte. Confer πολυνάμαθος 870. Qu. λειοψάμαθων.

5. διαν δ' ἄρτι λιποῦσαι conj. V. D. in Class. Journ. III. 288. διαν αἰ λείπουσai (vel potius διαν αἶτε λιποῦσαι) Burges. in Class. Journ. II. 801.

7. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν, | ψήφω πόλεως δογισθείσης conj. V. D. in Class. Journ. III. 288. ("γνωσθεῖσαι nec sensui nec metro, inquit, satisfacit.") οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν | ἀλλ' αὐτογενῆ φύξαν δι' Ἄρην conj. Burges. in Class. Journ. II. 801. Qu. οὔτιν' — δημηλασίαν | ψήφω πόλεως ἐξελαθεῖσαι (vel ἐλαθεῖσαι). δημηλασίαν aliquot codd. Tyrwhitt. Elmsl. ad Her. 693. prob. Lob. ad Aj. p. 340.

9. αὐτογένητον] αὐτογενεῖ Bamberger. Dind. αὐτογενῆ Madvig. φυξανορία] Ἀφυξάνωρ, quod formatum est ut τρυσάνωρ, φθισήνωρ, ζηξήνωρ, πεισάνωρ. τὸν φευξάνωρα Dobr. Recte, opinor. τε φυλαζάμεναι V. D. in Class. Journ. III. 289. "Sed incestas vitantes nuptias Aegypti filiorum, et impie injuria affectae. Vestigia vocis φυλαζάμεναι exhibent Ald. et Rob."

11. ὄνοταζόμεναι γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ Burges. Hesychius, ὄνοτάζειν: ὑβρίζειν. Id. ὄνοτάζων: ὑβρίζων, ἐκφανλίζων. Phot. p. 339, 12. ὄνοταζομένη: ἐκφανλιζομένη.

13. πεσσονομῶν] πεσσεύων conj. Burges. in Class. Journ. II. 802. ex Hesychio.

14. κύνιστ'] Hesychius, Κύνιον: κρεῖττον, αἰρετώτερον.

16. κέλοισι δ' Ἄργους γαῖαν] Cf. Prom. 184. τῶνδε πόνων — τέρμα κέλοισι. ὄθεν δὴ γένος ἡμέτερον — εὐχόμενον] Cf. 536. γένος εὐχόμεθ' εἶναι γὰς ἀπὸ τῶσδ' ἔνοικοι. 313. τίς οὖν ὁ δῖος πόρις εὔχεται βόας; Eum. 312. εὐθυδικαίοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι.

17. οἰστροδόου] Cf. 573. οἰστροδόνητον Ἰώ. Prom. 589. τῆς οἰστροδόνητου κόρης | τῆς Ἰναχέας. Hom. Od. χ'. 300. τὰς μὲν τ' (βοῦς) αἰόλος οἰστρος ἐφορμηθεῖς ἐδόνησεν.

18. *κάξ επιπνοίας*, ut ex v. 45. *natum*, delet Both. *ἐξ επαφῆς — Διός*] Cf. Prom. 849. *επαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον*. Trag. adesp. 382, 7. *ὁ δὲ λαβῶν χειρὶ | ἔγνω 'παφήσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε. τετέλεσται*] *τετελέσθαι* Madvig. Qu. *γεγενῆσθαι*, vel *Διὸς εὔχεται ἐκγεγενῆσθαι*.

19. *εὐχόμενον*] *ἀρχόμενον* Naber. Qu. *εὐχόμενθ' (εὔχεται) ἐκτετελέσθαι*. Cf. 536. *δίας τοι γένος εὐχόμενθ' εἶναι*.

20. *τίνα γ' (τίν' ἄρ'?) ἄν — ἀφικοίμεθα*, vel *τίνα ποι — ἀφικώμεθα*; Burges. in Class. Journ. II. 802. *τίν' ἄν οὖν — Blomf. ad Sept. 731. Dobr. Lege τίν' ἄν οὖν χώραν —*; Cf. ad Arist. Eq. 13. Cf. Arist. Av. 127. *ποῖαν 'τιν' οὖν ἤδιστ' ἄν οἰκοῖτ' ἄν πόλιν*;

23. *ἐριστέπτοισι κλάδοισιν*] Cf. Soph. Oed. R. 3. *ἰκτηρίους κλάδοισιν ἐξεσημεμένοι*. Virg. Aen. VIII. 126.

24. *ὦν πόλος* Burges. in Class. Journ. II. 802. *καὶ λευκὸν ὕδωρ*] Fort. *κἀκραιφνές* (vel *καὶ ἀκρ.*) *ὑδωρ* vel aliquid simile.

25. *ὑπατοὶ θεοὶ χοὶ βαρῦτιμοι* Burges. in Class. Journ. II. 802. *βαρῦτιμοι*] Qu. *βαρῦτιμους*.

26. *χθονίας θήκας* Aurat. *χθονίους θήκας* Pearson. prob. Blomf. Recte. *θήκας κατέχοντες*] Cf. Ag. 454. Sept. 732.

28. *δέξαιθ'*] *δέξασθ'* cum Heathio Naber.

29. *αἰδοίω πνεύματι χώρας*] *αἰδοίω νεύματι κόρσας* Burges. in Class. Journ. II. 802. coll. 96. *κορυφᾷ Διὸς* (schol. *νεύματι*). et *νεύματι* marg. Ask. (i. e. Tyrwhitt). Qu. *αἰδοίω νεύματι* —. Ita locum disponit Wecklein, *πνεύματι χώρας. ἀρσενοπληθῆ δ' | ἐσμὸν ὕβριστην Αἰγυπτογενῆ | πρὶν —*.

30. *ἀρσενοπληθῆ δ' ἐσμὸν*] Cf. Pers. 121. *γυναικοπληθῆς ὄμιλος*.

34. *πόντονδε*] Confer ἄλαδε Arist. Av. 1395.

35. Post *χειμωνοτύπῳ* et *ἀνέμοις* virgula interpungit Herwerden, ut verba interposita *λαίλαπος χειμωνοτύπου* descriptione contineant.

36. *ἀγρίας ἀλὸς —*] Qu. *ἀγρίας θ' ἀλὸς —*.

38. *ἀνέμοις, ἀγρίας ἀλὸς ἀντήσαντες, ὄλουντο* (sic) Elmsl. ad Herc. F. 312. *λέκτρων — ἐπιβῆναι*] Cf. Eur. Hel. 376. *Διὸς ἃ λεγέων ἐπέβας τετραβάμοσι γυίοις*.

39. *σφετεριζάμενον*] Dorica forma, ut *σεβίξω* Ag. 785. (ita enim Flor. Keck. Weckl.).

41. *ἐπικεκλωμένοι*] *ἐπικεκλωμένα* Turn. Forma epica. Cf. Soph. Oed. R. 159. *πρῶτα σὲ κεκλωμένος* (l. *κέκλωμαι, ὦ*) *θύγατερ Διός*.

42. *διὸν πόρτιν*] *διὰν πόρτιν* Tyrwh. Chorum enim primo matrem invocare, deinde filium. Eraphus *ὁ Διὸς πόρτις* dicitur v. 313. Cf. Soph. Tr. 530. *ὥστε πόρτις ἐρήμα. ἴνιν τ'*] Qu. *ἴνιν δ'*.

46. *ἐπωννμία δ' ἐπεκραίνεται*] *ἐπωννμίαν δ' ἐπεκραίνεται* Burges. in Class. Journ. II. 802. *ἐπωννμία — εὐλόγως*] Cf. 252. *ἐμοῦ δ' ἀνακτος εὐλόγως ἐπώννμον | γένος Πελασγῶν*.

48. δὲ ἐγέννασε (δὲ γέννασ' sec. m.) M. δ' ἐγέννησ' Heath. δ' ἐγέννασεν Porson. ἐόντ' M. ὄντ' Porson. τόνδ' Schutz. Ἐπαφόν τε γέννασε· ὄν τ' ἐπιλεξαμένα Tyrwhitt.
50. ποιονόμοις] Cf. Ag. 1169. βοτῶν ποιονόμων.
54. ἄτ' ἀνόμεν', οἶμαι, — Dobr., coll. Cho. 785. ἀνομένων.
55. οἶδ'] οἶ' V. D. in Class. Journ. III. 290. Butleri correctiones vide ad 55. 84. 114. 130. 153. 162. 274. 291. 303. 453. 50. 545. 644. 655. 706. 798. 825. 855. 886. 892. 917. 945. 995. editionis ejus.
56. λόγους] Qu. λόγου. Cf. Eum. 201. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
57. ἐν μάκει] Cf. Ag. 610. ἐν μήκει χρόνου. Fr. 334. μῆκος ὁδοῦ.
59. οἶκτον] Lege οἶκτον. Cf. ad Soph. Ant. 858. οἶκτον οἰκτρον δάτων δοξάσει τις ἀκούειν ὅσα τῆς Τηρείδος vir doctus in Quart. Rev. IX. 357. ἐγγαίος] Cf. Pers. 922. τὰν ἐγγαίαν ἦβαν.
60. δοξάσει τις ἀκούειν] δοξάσει τιν' ἀκούειν Pearson. Both. δοξάσει τάχ' ἀκούειν Herwerden.
61. μήτιδος] Ἀτιθίδος Burges. in Class. Journ. II. 802.
62. κρηκλήτας ἀηδόνας] Qu. κρηκλήτοι' ἀηδόνας. Et sic Elmsleius ad Med. 807.
63. χώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα] χώρων ἀφύτων (i. e. ἀπληρώτων) τειρομένα Burges. in Class. Journ. II. 802.
64. νεοσσόν pro νέον Burges. in Class. Journ. II. 802.
65. αὐτοφόνως] Cf. Sept. 850. Ag. 1091. et ad Soph. Ant. 1175.
69. Ἰαονίοισι (Ἰων. pr.) M. ἀηδονίοισι Stanl. φιλόδοτος] Cf. φιλοόκτιστος Soph. Aj. 580. et πανόδοτος El. 1077.
70. Νειλοθερῆ] Confer βουθερῆς Soph. Tr. 188. Qu. νειλο-τρερῆ (281.)
71. καρδίαν] καρδίαν Pauw. κάρζαν Dind. Confer ad 789. Sept. 288.
74. δεῖμα, μένουσα φίλους] δειμαίνουσα ἐφόδους proponit R. Ellis. φίλους] Qu. φίλος.
77. κλύετ' εὖ] Cf. 173. ἐψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
78. ἦβαι μὴ τέλεον M. ἦβαν — Schutz. ἦβα — Dind. κλίην μὴ τέλεον Burges. in Class. Journ. II. 802. καὶ μὴ τὰν μελέαν V. D. in Class. Journ. III. 290. "Et non concedentes raptoribus me miseram obtinere contra jus."
81. ἔνδικοι] ἐνδίκους Burges. in Class. Journ. II. 802., coll. schol. ἐπὶ τοῖς νενομισμένοις καὶ δόξασιν ἡμῖν.
- 82 sq. Cf. Eur. Her. 260. ἅπασι κοινὸν ὄνμα δαιμόνων ἔδρα. Plut. Mor. 823 A. ἔστι δούλω φύξιμος βωμός, καὶ πολέμονος φεύγοντες, ἀν' ἀγάματος λάβωνται ἢ ναοῦ, θαρροῦσιν.
82. κακ' πιτόλεμον M. καὶ πολέμον (et πολέμον φνγάσιν et βωμός ἄρος cum Ahrens), vel καὶ πολέμω τειρομένοις (schol. ὑπὸ πολέμου τειρομένοις) conj. Wecklein.

83. ἀρης φνυγάζειν M. ἀρης απογρ. Guelph. ἀρηφνυγάζει δῦμα, δαιμόνων — εὖ· παναληθῶς — Burges. in Class. Journ. II. 803. (ἀρηφνυγάζει jam Heath.) βωμός· Ἄρεος φνυγάζει | δῦμα δαιμόνων σέβας V. D. in Class. Journ. III. 290. Cf. 190. Her. 261.

84. δῦμα] Cf. Eur. Her. 260. ἅπασιν κοινὸν δῦμα δαιμόνων ἔδρα. Aesch. Fr. 287. ὅσπερ μέγιστον δῦμα τῶν πολλῶν κακῶν. Eur. Phoen. 997. τί δῆτα δῦμά μοι γενήσεται; Soph. Aj. 159. Veram lectionem servavit Schol. δαιμόνων σέβας] Fort. δαιμόνων ἔδρα, ut in Eur. Her. 260.

85. εἰ θεΐη M. εἴθ' εἴη απογρ. Qu. εἰ θέλοι. Cf. Cho. 338. θεὸς χρηζῶν θεΐη. Qu. εἰ θεΐη (θέλοι) θεός, εὖ καὶ ἀληθῶς. Latet fortasse vox κρησφύγετον. διὸς M. θεός Schutz. Dind.

86. Cf. Cho. 801 sq.

87. πάντῃ τοι φλεγέθει] πᾶν ἄφατον τελέθει malit Burges. in Class. Journ. II. 803. κᾶν σκότω] καὶ σκότω Wecklein. Cf. Cho. 285. ὄρωντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὄφρυν.

90. πίπτει —] Cf. ad Soph. Fr. 762. ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. Rhes. 183. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.

91. εἰ κρᾶνθῆ] Fort. δ κρᾶνθῆ.

92. δαυλοὶ] I. q. δάσκιοι. Cf. Fr. 27. δαυλὸς δ' ὑπήγη καὶ γενειάδος πυθμῆν.

95. ἰάπτει δὲ ἀπιδῶν M. ἰάπτει δ' ἐλπίδων Herm. Dind. ἐποπιτεύει δ' ἐδέων Burges. in Class. Journ. II. 803. Cf. Eur. Fr. 424., 5. ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπίτους ὄρω.

96. ἐλπίδες καλλίτρογοὶ] Cf. Arist. Nub. 1024. καλλίτρογον σοφίαν.

101. ἐξέπραξεν ἔμπας] ἐξέπραξε ποινὰς Burges.

102. Schol. ἐξέπραξε τὸν κότον ὑπόθεν Burges. in Class. Journ. II. 804., coll. 386.

105. τὸ θάλος] τεθαλῶς (efflorescens) V. D. in Class. Journ. II. 655. et Both. τεθαλυῖα παραβούλοισιν φρεσὶν Burges.

110. αἵταις ἔπειτ' ἀνάγνοις Burges. Cf. Sept. 604.

111. πάθρα μέλεα θροομένα] Cf. Sept. 78. θροῦμαι φοβερὰ μεγάλα τ' ἄχη. Hipp. 363. ὦ ἀνήκουστα τῆς τυράνων πάθρα μέλεα θροομένας. Phoen. 1350. μεγάλα μοι θροεῖς πάθρα. Med. 50. αὐτὴ θροομένη σαντῆ κακά.

117. βοῦνιν] Cf. 129. 776. Herod. IV. 192. 199. Diodor. Sic. V. 40. βουνοειδέσι ἀναστήμασι.

119. et 130. εὐγακόννης M. εὖ, γᾶ, κοινεῖς Boisson. Dind. εἴ γε κοινεῖς Burges., coll. 171. κοινῶ. "Excusationem praetendit Chorus propter vocem non Graecam βοῦνιν." εὖ πακούοι conj. V. D. in Class. Journ. III. 291., coll. 183. ὑπόθεν δ' εὖ κλύει καλούμενος. Schol. νοεῖς καὶ τὴν βάρβαρον φωνήν (καὶ νοεῖς τὴν — idem).

120. ξὺν λακίδι λίνοισιν] ξὺν λακίδ' ἐν λίνοισι καί — Burges.

- πολλάκι δ' —] Pers. 123. βυσσίνους δ' ἐν πέπλοις πύση λακίς.
 Cho. 28. λινοφθοροὶ δ' ὑφασμάτων λακίδες. Pers. 835. λακίδες etc.
 123. θεοῦς ἐναγέα τέλε' ἀτέλεά (impurae nuptiae non nubendae, ut νᾶες ἄναες Pers. 676.) μοι· καλῶ σ' Burges. in Class. Journ. II. 805. πελομένων καλῶς] Qu. φερομένων καλῶς. Xen. Hell. III. 4. 35. τὰ πράγματα κακῶς φέρεται. ἐπίδρομος ἔστι θάνατος ἢ παιώνιος Burges., coll. Soph. Phil. 853.
 134. λινορραφῆς τε δόμος] λινορραφοῦς τε δρόμος Dind. Cf. Soph. Fr. 415 c. λινορραφῆ τυλεῖα.
 138. τελευτὰς δ' —] τελευτὰν δ' Butler. Cf. 627. Ζεὺς δ' ἐφορεῖοι — τέρμον' ἄμμεπτον πρὸς ἅπαντα.
 139. πατὴρ ὁ παντόπιος] Cf. Fr. 133, 5. ὁ παντόπιος Ἥλιος.
 141. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς] Cf. 151. 275. σπέρματ' εὐτέκνον βοός. Soph. Trach. 304. τοῦμόν — σπέρμα (loquitur Deianira). Eur. Med. 816. ἀλλὰ κτανεῖν σὸν σπέρμα τολμήσεις, γύναι;
 143. 153. ἐκφυγεῖν] Qu. ἐμὲ φυγεῖν.
 144. θέλουσα δ' —] Cf. Cho. 522. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. 19. Ag. 664.
 146 sq. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς ἀμφὶ τοῖσδ' ἀδμήτος ἀδμήτης θεὰ (mon.) ἔρυστος γενέσθω conj. V. D. in Class. Journ. III. 291.
 147. τὸν Ζαγρέα —] Cf. Lycophr. 655. πρόπαντας Ἄιδης πανδοκεὺς ἀγρεύεται. De hujus loci correctione v. Blomf. Gl. Sept. 858.
 149. ἀδμήτας ἀδμήτα] ἀδμήτος ἀδμήτα Pauw. ἄδμητος ἀδμήτας Dind. Cf. Soph. El. 1239. ἀλλ' οὐ τὰν αἰὲν ἀδμήταν. Oed. C. 1321. τῆς πρόσθεν ἀδμήτης.
 154. εἰ δὲ μὴ μέλαν θή- | σει (sc. κόρα Διὸς, v. 151.) Burges. in Class. Journ. II. 805.
 155. ἢ διόκτυπον γένος] Leg. ἠλιόκτυπον γένος. Ita etiam Wellauer. Cf. Eur. Bacch. 14. Περωῶν ἠλιοβλήτους πλάκας. Prom. 808.
 157. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα —] Cf. Fr. 229 D. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένω (πατρὶ) | χαίρειν. Soph. Oed. C. 1569. ὃν ἐν πύλαισι ταῖσι πολυξένοις εὐνᾶσθαι — λόγος αἰὲν ἔχει.
 158. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων] Cf. 231.
 161. τυχοῦσαι θεῶν] Dobraeus confert Cho. 309. Eur. Hipp. 328. Antiph. Athen. VII. 299 E. Lys. p. 170, 34. (modo recte capias).
 162. ἀζημίους Ἰοῖ μῆνις καὶ ἡμᾶς τείρει ἕκ θεῶν, vel ἐζημίωσ' Ἰοῖ μῆνις καὶ ἡμᾶς παρὰ θεῶν Burges. in Class. Journ. II. 806. ex schol.
 163. 174. μᾶστιεω'] μαστίκειω' cum Hartungo Dind. Confer μαστίκτωρ Eum. 160 μαστικήη Suppl. 466.
 164. γαμετᾶς] Vox γαμετῆς occurrit Prom. 896. Eur. Suppl. 898. 1028. Tro. 312. μέγα τ' οὐρανοῦ νεῖκος Burges. in Class. Journ. II. 806., coll. 304. βασιλέων νείκη.
 165. οὐρανόνικον] Qu. οὐρανομήκη.
 166. χαλεποῦ — πνεύματος] Cf. 29. Sept. 705.

170. τὸν τᾶς βοδός] τὸν βοδός (del. τᾶς) Burges. in Class. Journ. II. 805.

172. γόνω] γόνον Pearson.

173. εὖ κλύοι] Cf. 77. θεοὶ γενέται, κλύει' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. παλινοτρόπος ὄψις] Cf. Ag. 777. παλινοτρόποις δμμασι.

174. μάσειω'] μασίττειω' cum Hartungo Dind. Cf. ad 163.

177. πιστῶ] πιστοὶ (fidentes) Burges. in Class. Journ. II. 806.

179. Cf. 991. δελτουμένας] δελτούμενα Stanl. Qu. δέλτω φρενός.

180. κόνιν] Producta posteriori, ut in 783. Prom. 1084. Cf. Sept. 82. αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ', ἀναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος. Sept. 81. Ag. 495.

181. σύριγγες —] Cf. Callim. Lav. Pall. 14. συρίγγων δ' ἄτω φθόγγον ὑπαξονίων. et ad Sept. 181. ἀξονήλατοι] Haec vox occurrit etiam apud Aristot. Resp. Athen. c. 12. ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐνεκ' ἀξονήλατον | δημόν τι τούτων πρὶν τυχῶν (?) ἐπαυσάμην, etc.

188. εἵνεκα recte libri. οὐνεκα Heath. etc.

189. πάγον προσίξιν] Cf. Eur. Hec. 923. σεμνὰν προσίξουσ' οὐκ ἦνυσ' Ἄρτεμιν. Thuc. I. 26. προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν etc.

190. ἄρρηκτον σάκος] Cf. Soph. Aj. 576. στρέφων — ἐπιτάβοιον ἄρρηκτον σάκος.

192. Cf. Ag. 208. Eum. 920. Eur. Alc. 613. κόσμον φέροντας, νεοτέρων ἀγάλματα.

194. τὰ χρεῖα M. τὰ χρεῖ' Turn. ζαχοεῖ' Bamberger. Dind. ταπεῖν' vir doctus in Class. Journ. III. 291., coll. Eur. Fr. 81. ταπεινὰ γὰρ χρεῖ τούς κακῶς πεπραγότας | λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης.

198. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετώπω σωφρονῶν M. τὸ — ἐκ μετωποσωφρόνων — Porson. τὸ — ἐκ σεσωφρονησμένων Dind. Qu. τὸ μὴ μάταιον δάκρυον δ' ἐκ σωφρόνων —.

199. δμματος παρ' ἡσύχου] Qu. δμματος τ' ἀφ' ἡσύχου. Cf. 207.

200. ἐφορκός] Morator, cunctator. Anglice a laggard. Cf. Arist. Vesp. 268. οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφορκός ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν | ἦγειτ' ἄν. Femininum est Eur. Herc. 631. ἐφορκίδας. 1424.

202. χρεῖος εἰ] Cf. Eur. Herc. 1337. νῦν εἰ χρεῖος φίλων. Fr. 142, 3. ἐλεύθερος δὲ χρεῖος ὧν οὐδὲν σθένει. μέμνησο δ' εἴκειν κρείσσοι ξένη φυγὰς V. D. in Class. Journ. IV. 154. εἴξεν ἡ φυγὰς libri. εἰ ξένη φυγὰς. Sophianus. ἢ ξένη (ut exulem decet) Dobr. Qu. ἦτις εἰ ξένη φυγὰς.

204. πρὸς φρονοῦσαν] πρὸς φρονοῦντας Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 75.

206. Post ἐφειμάς lacunam ponit Burges. in Class. Journ. II. 807.

207. μὴ νῦν σχόλαζε] μὴ νῦν σφάδαζε Burges. in Class. Journ. II. 807. Cf. 233. Soph. El. 85. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος]

μηχανή δ' ἔστω κράτους recte Schwerdt. μὴ κάμης· ἔσται κράτος Heath.

208. θέλοιμ' ἄν —] “Obscure loquitur, sed coll. 799. patet Chorum suam mortem precari. Danaus igitur hortatur ne molestias aegre ferat neque de spe decidat; nam praesens est auxilium deorum.” Burges. in Class. Journ. II. 807. σοὶ πέλας] Leg. σοῦ πέλας. Cf. ad Soph. Aj. 774. τοῖς ἄλλοισιν (τῶν ἄλλων μὲν?) Ἀργεῖων πέλας | ἔστω.

209. μὴ ἀπολωλότας] μὴ ἵπολακτίσας (ἀπ.) V. D. in Class. Journ. IV. 155.

212. Ζηνός δρην] Ζηνός Ἴνιν V. D. in Class. Journ. IV. 155. “Apollo vocatur ὁ Λατοῦς Ἴνις Eum. 324. Alia Jovis est aquila.” Ζηνός Ἴνιν (sc. Apollinem) Herw. Augurium Neptuni intelligit Burges. in Class. Journ. II. 808., coll. Paus. Cor. c. 24. Αἰσχύλος δὲ — καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ.

213. σωτηρίους] σωτηρίον Burges. in Class. Journ. II. 807.

215. εἰδώς ἄν αἴσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς] Cf. Soph. Trach. 279.

216. σύγγνοιτο δῆτα] σύγγνοιτο (ν (sup. γ et in marg. συγγένοιτο ab διορθωτῇ) δῆτα cod. γένοιτο δῆτα Naber. Quod parum placet: requiritur enim in hujusmodi locis idem verbum quod praecessit. Cf. 206. Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι. ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα. Fatendum tamen est inauditam esse formam aoristi mediam συγγνοῖτο.

217. τῶνδε — ἔτι] τῆδε — ποτὲ Burges. in Class. Journ. II. 807.

219. ἀλλ' εὖ τ' ἐπεμμεν εὖ τε δεξάσθω χθονί] Cf. Cho. 1044. ἀλλ' εὖ τ' ἐπραξας μῆτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ. Soph. El. 1102. ἀλλ' εὖ θ' ἱκάνεις εὖ τε προσφωνούμεθα.

220. τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις] Cf. Arist. Ach. 773. αἱ μὴ ἴσιν οὔτος χοῖρος Ἑλλήνων νόμῳ.

221. ἔλενθέρους] ἄλλοθρόοις Burges. in Class. Journ. II. 808., coll. 980. ἄλλοθρόοις. νῦν] νυν Canter. οὖν Schutz. prob. V. D. in Class. Journ. I. 471.

223. ἐν ἀγνῶ — ἴζεσθε] Cf. 668. νόσων δ' ἑσμός ἀπ' ἀστῶν ἴζοι. Arist. Thesm. 292. ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῶ, τῶν ἡτιόρων | ἔν' ἐξακούσω; Eadem figura est Prom. 856. οἱ δ', ἐπισημένοι φρένας, | κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι | ἦξουσι θηρεύοντες etc.

225. ἐχθρῶς] αἰσχροῦς F. G. Schmidt.

232. κάμειβεσθε] μὴ μείβεσθε Faehse. Qu. ἴζεσθε καὶ σέβεσθε (223—224.). τρόπον] τόπον Canter.

233. εὖ νικᾷ] Qu. εὖ ἔέλθη.

235. πυκνώμασιν] σπαθήμασιν Wecklein p. 34., coll. 431. ἀμπύκων πολυμίτων πέπλων τε. Hesych. σπάθημα: πυκνώμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρονόντων τὰ ὕφη. Poll. VII. 78. οὐ μέντοι καὶ τρίματα εἰργάζονται Αἰσχύλος διδάσκει φήσας, “οὐ δὲ σπαθητοῖς

τριμπίνοις ὑφάσμασι." πέπλοισι — χλίοντα] Cf. Rhcs. 960. μυρίων πέπλων χλιδήν.

238. οὐδὲ] οὔτε Herm. Dind. etc. ob sequens τε. Qu. χώρων τήνδε κηρύκων ἄνευ | ἀπρόξενοί τε.

239. νόσφιν ἡγητῶν] Qu. νόσφι θ' ἡγητῶν. ἀπρόξενοι] V. ad Arist. Av. 1021.

241. κλάδοι — κείνται] Cf. Andoc. de myst. p. 54. ἰκετηρία κείται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ. γε μὲν δὴ —] γε μέντοι vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. Cf. 273. Eum. 419. Soph. El. 1243. Tr. 484.

243. συνοίεται] Cf. Soph. Oed. C. 641. τῆδε γὰρ ξυνοίσομαι. συνοίεται Dobr. Cf. Arist. Eccl. 17. ἀνθ' ὧν συνοίσει (συνοίσει libri) καὶ τὰ νῦν βουλευόμενα. Phil. 1085. ἐμοὶ καὶ θνήσκοντι συνοίσει (συνοίσει libri). Eadem confusio est Eur. Phoen. 260. et alibi. Cf. Cho. 216. στόχω] Qu. στόλω.

244. καὶ τὰλλα πόλλ' libri. κατ' ἄλλα πόλλ' Wellauer. (Recte.) καὶ πολλά γ' ἦν δίκαιον ἄλλ' ἐπεικᾶσαι Porson. καὶ πολλά γ' ἄλλα μ' (vel ἄλλ' ἄν) εἰκᾶσαι δίκαιον ἦν malit Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 73. Qu. καὶ ἄλλα —.

247. Cf. Arist. Th. 141. σὺ δ' αὐτὸς, ὃ παῖ, πότερον ὡς ἀνήρ τρέφει; ἔτη] Cf. Fr. 314. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ. Eur. Fr. 1003. πόλεως μὲν ἀρχῶ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτη πρέπων.

248. ἢ ἔτην Ἐρμού (ἢ τηρὸν ἐμοῦ Asc. D.) κληρὸν Burges. in Class. Journ. II. 808. ἢ ῥήτορ' ἱερόραβδον (i. e. κήρυκα) ἢ πόλεως ἀγὸν Schutz. prob. V. D. in Class. Journ. III. 292. et Herw. τηρὸν] Custodem. Suspectum. Qu. φρουρὸν.

249. Post 245. transponi jubet Valck. ad Phoen. 1331.

250. γὰρ εἰμ' | πάρεμ' Burges. in Class. Journ. III. 183.

252. εὐλόγως ἐπιώνυμον] Cf. 47. ἐπωνυμία δ' ἐπεκράειτο μόρσιμος αἰῶν εὐλόγως.

254. καὶ πᾶσαν αἴαν ἥς δι' ἀγνός Turn. Wordsworth. Ut et ipse dudum conjeceram. Cf. Fr. 290, 6. πᾶσα δ' εὐθαλής | Αἴγυπτος ἀγνοῦ νόματος πληρουμένη etc. Pers. 497. ῥέεθρον ἀγνοῦ Στρυνμόνος. Prom. 434. ἀγνωρίτων ποταμῶν. Pind. Isthm. V. 74. πίσω σφε Δίρκας ἀγνὸν ὕδαρ. Eubul. com. III. 237. οἴας | Ἡριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπέυει κόρας. De postposita praepositione cf. Ag. 1277. βωμοῦ πατρῶου δ' ἀντ' ἐπίξηνον λένει. Soph. Aj. 225. τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομένην. Eur. Tro. 1021. καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἠθέλες. Bacch. 732. θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ' ὑπ', ἀλλ' ἔπεσθέ μοι. Cycl. 318. ἄκρας δ' ἐναλίας, ὅς καθ' ἴδρται πατήρ. Iph. A. 967. τὸ κοινὸν αἴξιν ὧν μετ' ἐστρατεύομην. Qu. ἥς δι' ἔρχεται | Στρυνμών τε etc.

255. τὸ (τοῦ corr.) πρὸς δύνοντος ἡλίου M. Leg. τὰ πρὸς δύνοντος ἡλίου. Cf. Soph. Fr. 19, 3. τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον (νότου?) — εἴληχε Παλλάς. Herod. VI. 176. τὸ πρὸς ἐσπέρης ὄρος. VIII. 130. οὐ προήϊσαν ἀνωτέρω τὸ (al. τὰ) πρὸς ἐσπέρης. 132. τὸ

πρὸς ἐσπέρας etc. *ibid.* τὸ πρὸς ἡῶ etc. Nearch. 32. οὐκέτι πρὸς ἡλίου δυομένου ἐπλεον. Plat. Criti. 110. τὸ κατὰ τὴν ἄλλην ἤπειρον.

256. *δρίζομαι*] Meis finibus includo, vindico mihi ipsi. Cf. 394. Plat. Menex. p. 239 E. μέχρῳ Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὠρίσατο. Xen. Cyr. VIII. 6. 21. τὴν ἀρχὴν ὠρίζεν αὐτῷ πρὸς ἕω μὲν ἢ ἔρουθρὰ θάλασσα — πρὸς ἐσπέραν δὲ Κύπρος.

257. *Παιόνων πέλας*] *Παιόνων λέπας* recte Wecklein. Hunc versum post v. 253. poni jubet Valck. ad Phoen. 1331. Cf. Hipp. 1199. ἀκτὴ τις ἐστὶ τοῦπεκείνα τῆσδε γῆς.

258. *δρη τε Δωδωναῖ'*· δσ' ἐκτέμνει δ' δρος (terminus) — τῶνδ' ἔσω δάπεδα κρατῶ Burges. in Class. Journ. III. 183.

259. *τάπι τάδε*] Scribendum forsitan conjunctim *τάπιτάδε*, ut *τάπεκείνα*. Sed confer *τάπι θάτερα*.

262. *ἐκ πέρας*] *ἐκ πέτρας* recte Dobr. *χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἄπις ἐκ Ν. V. D.* in marg. ed. Ald. (*ἐκ χώρας* Ald.). Qu. *ἐκ χθονός*.

263. *ιατρόμαντις*] Eum. 62. *ιατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος*.

266. *ἀνῆκε γαῖα — δάκη*] Cf. Plat. Menex. p. 281. *ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ ἡ πᾶσα γῆ ἀνεδίδου καὶ ἔφν* (l. ἔφνε) *ζῶα παντοδαπά. γαῖα μνηεῖται ἄκη Μ. γὰ δάκη μεμνηότα, vel γαῖα μῆνιν ἐνδακῆ conj.* Burges. in Class. Journ. III. 183., coll. Hesych. *ἐνδακεῖ· ἐμμανεῖ. μνηεῖται ἄκη* Ald. *μνηίτη (μνηιτή?) δάκη* Pors. in Ed. Rev. XXX. p. 318. *μνηῖσαι [μνηῖσας?]* V. D. in Class. Journ. IV. 155. *μνηαῖ' ἄκη* Dind. ad Soph. El. 281. *γαῖα μνηχωνομένη* Margoliouth. *ἀμαιμάκετα δάκη* Weckl. (coll. 259. 388. et de tribracho in quinto pede coll. Eum. 480. 797.). *μητροιάς δίκην* Tucker. (coll. Plat. Menex. 237 B. *τροφόμενοι οὐχ ὑπὸ μητροιάς ἀλλ' ὑπὸ μητροῦς τῆς χώρας*. Hesiod. Op. 823. *ἄλλοτε μητροιῆ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ*). *δεῖν' ἄγη· τί μῆν;* Zakas. Qu. *μνηιτὸς δάκη, vel μνηῖσας' ἄχη. ἄκη δάκη* Turn. "Empedocles ap. Jambl. Vit. Pyth. § 15. *καὶ τοῖς ἀνθρώποις δάκε' ἔγκοτα γαῖ' ἀνίησι.*" (Burg.)

268. *ἄκη τομαῖα*] Cf. Cho. 539. *ἄκος τομαῖον ἐλπίσσα πημάτων*. Ag. 17. *λυτήρια*] *καυτήρια* Naber, coll. Ag. 849. *ἦτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως*. "Regionis pestem excidit Apis eodem arte qua Hercules Lernaeam hydram domuit, secando et urendo. Quod ferrum non domat ignis domat."

269. *πράξας*] Suspectum. Qu. *εὐρών*.

272. *γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο*] *λόγοις ἂν ἐξηγοῖο καὶ γένος τὸ σὸν* tentat F. G. Schmidt. Cf. 274. 536. *γένος εὐχόμεθ' εἶναι γὰς ἀπὸ τᾶσδ'*. Cho. 274. *Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα*. Eum. 437. Soph. Phil. 222. *πρόσω*] *τορῶς* Burges, coll. v. 274. *σέθεν* Oberdick.

γένοιτ' ἂν et λέγοι in Med.

273. *μακρὰν γε μὲν δῆ*] *μακρὰν δ' ἐμῆν δῆ ὄησον* — F. G. Schmidt. *μακρὰν γε μέντοι* vir doctus in Quart. Rev. IX. 359. Cf. ad 240. Qu. *μακρὰν γε μῆν ὄησίν τω'* — Qu. *γέ τοι δῆ*. Cf. Soph. El. 1242. *δρα γε μὲν δῆ* — Tr. 484. Ad rem cf. Pind.

Isth. V. 58. τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεται πά κ' (l. πόλλ') ἐν βραχίστοις.

274. τορός — μῦθος] Alciph. III. 48. 1. τορῶ τι καὶ γεγωνῶ τῷ φωνήματι χρησάμενος. Ἀργεῖαι γένος | ἐξευχόμεσθα] Cf. 272.

ἐξευχόμεσθα] Melius huic sensui conveniret simplex εὐχόμεσθα. Eur. Fr. 697, 3. ἔνθεν εὐχομαι γένος (γεγώς malit Nauck.). Soph. Fr. 61, 3. Ἀργεῖα γένος.

276. καὶ ταῦτ'] καὶ κάρι' Mein. Anal. Soph. p. 292. et ad Oed. Col. 1488. ἀληθῆ] Legerim ἀληθεῖ (λόγω). Alioquin addendum fuisset εἶναι. Cf. Arist. Nub. 372. νῆ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ γῖν λόγῳ εὐ προσέφυσας. πάντα] παντὶ Schutz. Weil. κάρια Mein. τὰμὰ F. G. Schmidt.

277. ἄπιστα μυθεῖσθ' —] Cf. Herod. III. 116. πείθομαι δὲ οὐδὲ τοῦτο, ὅπως μονόφθαλμοι ἄνθρωποι γίνονται. Imitari videtur Comicus in Pac. 131. ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὃ πάτερ πάτερ, | ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν ἐς θεούς. Eur. Iph. T. 1293.

278. ὅπως] εἴ πως frustra Burges. in Class. Journ. III. 183. Cf. Soph. Oed. R. 548. τοῦτ' αὐτὸ μὴ μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακός. ὑμῖν] Qu. ὑμῶν.

279. μᾶλλον ἐμφερέστεραι] Cf. Sept. 673. μᾶλλον ἐνδικιώτερος.

281. φυτόν] Cf. Eur. Med. 231. γυναικῆς ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν (l. φύλον ἀθλιώτατον).

283. εἰκώς πέπληκται] Qu. εἰκοῦς πέπλασται.

284. ἵπποβάμοσιν — καμήλοις] ἵπποβάμονας — Scal. Cf. Soph. Trach. 1095. ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν. Prom. 805. στρατὸν | Ἀριμασπὸν ἵπποβάμον'.

285. εἶναι] Leg. εἶναι (incedere), vel ζῆν ἐν.

286. ἀστυγειτονουμένας] Cf. Ag. 308. ἀστυγεῖτονας σκοπᾶς.

287. κρεοβρότους libri. κρεοβόρους Dind. prob. Wecklein. δ'] τ' Porson. Dind. delet Herm.

289. Cf. Ag. 543. πῶς δὴ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγον.

292. Ἰὼ γαμεῖσθαι Ζῆν' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ | τῆδ' — Burges. in Class. Journ. III. 184. Qu. Ἰοῖ μιγῆναι Ζῆν' ἐν Ἀργεῖα χθονὶ | τῆδ' — Cf. 263. χθόνα | τῆνδ'.

293. Cf. Ag. 843. ὡς ἐπλήθυνον λόγοι. Soph. Oed. C. 377. ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος. ὡς μάλιστα] ὡς λόγος τις Burges. in Class. Journ. III. 183.

294. φάτις πολλῆ κρατεῖ] Cf. Pers. 738. λόγος | κρατεῖ σαφη- νῆς. Soph. Aj. 918. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ. Plut. Dem. 1, 1. λόγος κρατεῖ.

295—307. In his quae vulgo Regis sunt, Choro tribuit Tyr- whittus, et vice versa.

295. Ζῆνα μυχθῆναι βροτῶ] Cf. Prom. 736. τῆδε γὰρ θνητῆ θεός | χρηζων μιγῆναι. Euseb. Chron. ad ann. 377. Ζεὺς ἐμίγη

Ἰοῖ τῇ θυγατρὶ Ἰνάχου. Hom. Il. ζ'. 160. θεῶ φιλότητι μυγῖσα | κρουπιάδη.

296. καὶ κρουπιά γ' Ἦρας] καὶ κρουπιά γῆμαι Burges.

297. βασιλέων] βασιλείων Wecklein. prob. Dind.

300. ἐπ'] Qu. ποτ' —.

301. πρόποντα — ταύρω] Cf. Eur. Alc. 1124. Bacch. 915.

302. Qu. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἄλοχος Ἦρα Διός.

303. βοῖ] θεὰ Burges. Abundare enim βοῖ, repetitum in 309. et 306. τὸν κύνα πανόπτην φύλακ' ἐπέστησεν θεὰ Burges., coll. schol. minor. ad Soph. El. 5. ἡ δὲ (Ἦρα) γνοῦσα τὸν κύνα τὸν Ἄργον τὸν πανόπτην ἐπέστησε φυλάττειν αὐτὴν etc.

307. μύωπα κινήτριον] μύωπ' ἐνήκεν ἄγριον Burges. in Class. Journ. III. 185. βοηλάτην] Cf. Pind. Ol. XIII. 19. βοηλάτα — διθυράμβω.

309. ἐκ γῆς] αὔτις Burges. in Class. Journ. III. 185. ex schol. δις αὐτὴν ἤλασεν.

310. συγκόλλως] Cf. Cho. 542. κρινῶ δὲ τοῖ νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Sept. 373. εἰς ἀρτίκολλον. Soph. Fr. 746. εὖ γὰρ καὶ διχοστατῶν λόγος | σύγκολλα τὰμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται.

311. καὶ μὴν] κλεινὴν Burges.

312. καὶ Ζεὺς γ' —] Cf. Prom. 849. ἐπαῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθηον ἔμφρονα | ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον.

313. Cf. 19. 536. δῖος πόρτις] Cf. 42.

314. ὄνσιων ἐπώνυμος] φύσεος ὄν ἐπώνυμος Burges. Cf. Prom. 849. ἐπώνυμον — γεννημάτων Ἐπαφον. Post ἐπώνυμος excidisse versum, in quo quaesivisset rex quae fuerit Eraphi proles, monent Stanl. Tyrwh. ὄνσιων] Vis itatae (a Jove Ioi)?

315. οἱ καρπούμενοι | Λιβύης μέγιστον γῆς πέδον (coll. 662.) Burges. in Class. Journ. III. 185.

317. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις M. Lege τί (τίν') οὖν ἔτ' ἄλλο τῆσδε βλάστημ' ἂν λέγοις; vel τῆσδ' ἔχεις βλαστημὸν λέγειν; βλαστημὸν] Progeniem, sobolem. Cf. Sept. 12. βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν (πάλιν Dind.). 533. μητρὸς ἐξ ὄρεστέρας | βλάστημα καλλίπρωρον. Trag. Fr. Adesp. 102. ὦ χρυσέ, βλάστημα χθονός.

319. τὸ πάνσοφον] τὸ πᾶν σαφές Burges. τοῦ πανσόφου — τούτου Tyrwhitt. νῦν vulg. Scribe νυν.

320. ἀδελφός — πεντηκοντάπαις] Cf. Prom. 853. γέννα πεντηκοντάπαις.

321. ἀφθόνω λόγῳ] Cf. Sept. 480. μηδέ μοι φθόνει λέγειν (λέγων vulg.).

323. ὡς Ἄργεῖον ἀνοτήσας στόλον] Qu. ὥστ' Ἄργεῖον ἀνοτήσαι στόλον.

328. ταυτὸν πτερόν] Cf. v. ὀμόπτερος Cho. 174. Pers. 559.

329. *φυγήν*] Pro *φυγάδας*. Cf. Eur. Her. 39. *δοῖν γερόντιον δὲ στρατηγεῖται φυγή*. Post *φυγήν* deleatur virgula.

330. *κέλσειν ἐς Ἄργος*] *κέλσειν μ' ἐς Ἄργος* Burges.

331. *μεταπιοῖουσαν* M. *μεταπιοῦσαν* Turn. *μέγα πιοῦσαν* Burges. Qu. *μεταπιοῖσαν*. *εὐναίων γάμων*] Cf. Fr. 329. *Ἦρα τελεία, Ζηγὸς εὐναία δάμαρ*.

332. *τί φῆς* —;] *Suspectum habet* Burges. *τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν θεῶν* Madvig. Qu. *δῶμ' ἀγωνίων θεῶν*.

333. *ἔχουσα*] *ἔχεις τι* Burges. *νεοδρέπτους κλάδους*] Cf. 354. *κλάδοισι νεοδρόποις*.

335. *κατ' ἔχθραν*] *κατ' αἴσαν* V. D. in marg. ed. Ald. *τὸ μὴ θέμις*] Cf. Cho. 641.

336. *φίλους*] *φίλως libenter* V. D. in Class. Journ. IV. 156. (coll. Med. 232. *δς πρώτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ | πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος*). *θέλουσ'* ('sponte') Herw. ad Oed. R. 1437. *Dobraeus* vertit, 'And who can purchase a friend in a lord and master?' "Nubendo dominus emitur, non amicus invenitur." *ᾠνοῖτο*] Qu. *ἠγοῖτο*, vel *καλοῖτο*.

337. *μείζον αὔξεται*] Cf. Eur. Iph. A. 572. *κόσμος — μείζω πόλιν αὔξει*. Bacch. 183. *δεῖ γάρ νιν — αὔξεσθαι μέγαν*. Eur. Fr. 1029, 5. *τοσῶδε μείζων αὔξεται*. 626, 4. *μηδ' αὔξει καιροῦ μείζονα*. Dem. Phil. III. § 21. *μέγας ἐκ μικροῦ — ἠῤῥηται*. Ol. II. § 5. *μέγας ἠῤῥήθη*.

338. *καὶ θυσιχοῦντων* —] "Tecte loquitur Chorus; mortem suam innuit." Burges., coll. 463. 787.

340. *μὴ 'κδοῦς*] *μὴ 'κδοὺς* Schutz. prob. Dind. Quod et ipse corrigendum videram. *πάλιν* cum *ἐκδοὺς* construit Blomf. Cf. Eur. Suppl. 120. *τούτους θανόντας ἤλθον ἐξαιτῶν πόλιν (πάλιν Elmsl.)*.

341. *πόλεμον ἀρασθαι*] Cf. 439. Eur. Fr. 50, 2. *πόλεμον αἴρονται μέγαν*.

342. *ξυμμαχῶν ὑπερστατεῖ*] *ξύμμαχος παραστατεῖ* Burges., coll. 395. *ὑπερστατεῖ*] Confer *ἀποστατεῖν, ἐπιστατεῖν, παραστατεῖν*.

343. *εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς*] *ἦπερ γε ταραχῆς* conj. Burges. *ἦν*] Prima persona.

344. *ἰδοῦ σὺν πρέμμον τοῦδ' ἔδους ἐστεμμένον* conj. Burges. ex responso. "Altaria deorum, ad quae supplices sedebant, proprie dicuntur *δαιμόνων ἔδη*. Cf. Her. 104." *πρύμναν πόλεος*] Qu. *πόλεως πρύμναν*.

350. *δάμαλιν, ἃ 'ν πέτραις ἠλιβάτοις ἀναλκίς ἐπιωνῆς* — Burges. in Class. Journ. III. 186. *ἄμ πέτραις*] *ἃ 'ν πέτραις* Butler. prob. Blomf. ad Pers. 572. *πέτραις ἠλιβάτοις*] Cf. Eur. Suppl. 80. *ἐξ ἀλιβάτου πέτρας*. Xen. Anab. I. 4. 4. *ὑπερθεν δὲ ἦσαν πέτραι ἠλιβάτοι*. Qu. *πέτρας ἠλιβάτους*.

351. *ἠλιβάτοιισιν*] *ἠλιβάτοις, ἔν'* Valck. ad Phoen. 215. Malim

ἀλιβάτοισιν. Cf. ad Soph. Tr. 144. *χώροις ἔν' αὐτοῦ* (*χώροισιν αὐτοῦ* vulg.) etc.

354. *κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον*] Cf. Ag. 493. *κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας*. Supra 333. *νεοδρέπτους κλάδους*.

355. *νέον θ'*] *φανένθ'* conj. V. D. in Class. Journ. IV. 156. *νεύονθ'* Bamberger. Herm. Dind. *ναίονθ'* Mein. Anal. Soph. p. 230. *ναύονθ'* (i. e. *ἰκετεύοντα*, Hesych. Phot.) Wecklein. *ναοῦ θεμέλιον* Burges. Qu. *θάσσονθ'*, vel. *ἰκέτην δμῖλον* —, vel *νέω θ' δμίλω τόνδ' ἀγώνιον πάγον*. *τῶνδ' ἐφέστιων θεῶν*] *τόνδ' ἐφέστιων θεῶν* Herm. Dind. Leg. *τόνδ' ἐφέστιων θεῶν*. Cf. 503. *ναύτην ἀγοντες τόνδ' ἐφέστιων θεῶν*.

356. *ἐξ ἀέλπτων* —] Cf. Soph. Aj. 716. *εὔτε γ' ἐξ ἀέλπτων* etc. El. 1263. *ἀφράστως ἀέλπτως τ'*. Eur. Phoen. 311. *φανείς ἀέλπια κἀδόκητα*. Soph. El. 1263. *ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον*. *ἀστοξένων*] Qu. *ἐκ τῶν ξένων*.

358. *γένηται*] Praestat *γένοιτο*, praesertim post *εἴη* 356. Cf. ad Trach. 596.

359. *δῆτα τὰν ἄνατον* M. *δῆτ' ἄνατον* Pauw. Dind. *τάνδ' ἄνατον* Dobr.

360. *κληροῖον*] Schol. *παντάπασι κληροῦντος καὶ κραίνοντος*.

361. *γεραφρόνων* codd. Unde *γεραῖα φρονῶν* V. D. in Class. Journ. II. 655., coll. Pers. 783. *Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ*. *γεραῖοφρων* (ut *παλαιόφρων* 601.) Burges. *γεραρά φρονῶν* Weil.

362. *οὐνπερ* M. *οὐκ ἀπρακτῆσεις* conj. Burges. ex schol. *αἰδόμενος οὐ πτωχεύσεις* (*οὐκ ἀποτυχήσεις* id.). Hesych. *οὐκ ἀπρακτῆσεις οὐκ ἀποτυχήσεις*.

363. *λήματ'* M. *λήμματ'* Turn. *λαίγματ'* Wecklein.

365. *δωμάτων ἐφέστιος*] Cf. Eum. 577. *δόμων ἐφέστιος ἐμῶν*. 669. Sept. 853.

366. *εἰ μαιίνεται πόλις*] Si quid mutandum, *εἰ πόλις λυμίνεται*, et mox *ἐκτεμεῖν ἄκη* praetulerit Burges.

367. *μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη*] Cf. Eur. Her. 96. *μελόμενοι τυχεῖν*. *λαὸς*] Cf. 511. *λαούς*.

368. *ὑπόσχεσιν πάρος, ἀστοῖς δὲ — κοινῶσας πέρι*] *ὑπόσχεσιν, πάρος* | *ἀστῶν γε πᾶσι τῶνδε κοινῶσαι πέρι* Pauw. prob. V. D. in Class. Journ. I. 465.

369. *τοῖσδε*] Qu. *τῶνδε*.

370. *τὸ δάμιον*] Cf. 699. *τὸ δάμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει*. Arist. Eccl. 81. *βουκολεῖν τὸ (τὸν libri) δῆμιον*. Lucian. Herm. 82. *τῷ δημίῳ* (masc.) *παραδεδόσθαι*.

372. *βῶλον εὐεστοῖ χθονὸς* Burges., coll. Sept. 193. Ag. 656.

375. *ἄγος φυλάσσου*] Cf. Soph. Ant. 256. *ἄγος φεύγοντος ὤς*.

379. ἀμηχανῶ —] Cf. Eur. Iph. A. 55. τὸ πρῶμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρειω πατρὶ, | δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως | ἄψαι' ἄριστα.

380. δρᾶσαι τε μὴ δρᾶσαι τε] Cf. Eur. Iph. A. 56. δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, κτλ. καὶ τύχην ἐλεῖν] τὴν τύχην λαχεῖν F. G. Schmidt, coll. Aj. 1058. Cf. Ag. 1653. τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα. Qu. κάλεεῖν τύχην.

383. προσήμενοι] Ut supplices.

385. ἱκταίου libri. ἱκτίου (?) Dind. μένει τοι Ζητὸς ἱκτίου κῆτος | δυσπαραδέλκτους παρόντας οἴκτους Karsten ad Ag. 48. Qu. ἱκεσίου (coll. 616. Soph. Phil. 484. Ζητὸς ἱκεσίου), vel ἱκτῆρος (infra 479. Ζητὸς αἰδεῖσθαι κῆτον ἱκτῆρος). Corripitur forsā media in ἱκταίου, ut in δέλιαιος, etc.

386. οἴκτους] Propter lamenta. δυσπαραδέλκτους (μένει) Burges. δυσπαραδέλκτους παθῶν ἀνοίκτους ('aegre placabilis iis qui aliena infortunia commiserari non didicerint') Herw.

388. νόμῳ πόλεως] Qu. πόλεως νόμῳ. ἐγγύτατα γένους εἶναι] Cf. Plat. Hipp. maj. 304 D. καὶ γὰρ μοι τυγχάνει ἐγγύτατα γένους ὄν. et ad Av. 1665.

390. φεύγειν] φαίνειν Herw. Cf. Eur. Her. 142. νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένοις.

391. ἔχουσι κῦρος] Cf. Soph. Oed. C. 1780. πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος. El. 919. Thuc. V. 38. ἀπερ' ἔπαν τὸ κῦρος ἔχουσι.

392. μὴ τί ποτ' οὖν] Qu. μηδέποτε' οὖν —, vel μήποτε' ἐγὼ γενοίμαν —.

393. ὑπαστρον] V. ad Soph. Oed. R. 795. ὑπαρχον — δύσφρονος, φυγὰν tentat Herwerden.

394. ὀρίζομαι] Cf. 256. τέκμαρ Burges., coll. Hesych. τέκμαρ: πέρας, τέλος.

397. οὐκ εὐκρινον τὸ κρῖμα] Cf. Ag. 1561. δύσμαχα (δύσκριτα?) δ' ἐστὶ κρῖναι. κρῖμα] χρῆμα V. D. in Class. Journ. VI. 344., quum prior in κρῖμα brevis sit, ut in Nonni loco, ἐς κρῖμα δισσοῦν ἔβην ἐτερότροπον.

398. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν] Cf. Soph. Oed. C. 913. πόλιν — ἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν.

399. μὴ καὶ ποτε Cant. prob. V. D. in Class. Journ. IV. 156. οὐδέ περ κρατῶν] Cf. Arist. Ach. 222. μὴ γὰρ ἐγγάνοι ποτὲ | μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.

400. εἴ ποῦ τι μὴ καλὸν τύχοι conj. V. D. in Class. Journ. IV. 156. Vide vv. ll. μάταιον εἴ τι που τύχη Both. Qu. εἴ ποῦ τι ἀνταῖον τύχοι. μὴ τοῖον τύχη libri. μὴ λῶον τύχη Schneidewin. καὶ μὴ τοῖον libri. κάλλιον Herw. Qu. μὴ καλὸν, vel καὶ μὴ ὁσθλόν. Qu. μὴ ἀγαθὸν τύχη.

402. ἀμφοτέρους M. ἀμφοτέροις Sch. Herm. Dind. ἀμφετέρωσε etiam Bamberg. ἀμφοτέρωσ' ὁ δαίμων Burges., coll. Hesychio,

Ἄμφοτέρωσθε: εἰς ἑκάτερον μέρος. Qu. ἀμφοτέρωσθε ὁ δαίμων. Cf. Cho. 61. ὁπὰ δ' ἐπισκοπεῖ Δίκας ταχεῖα τὸς μὲν ἐν φάει.

405. ὀρεομένων] φερομένων vel νεμομένων conj. Herw. μεταλαγεῖς] μέγ' ἀλγεῖς vel potius καταλαγεῖς conj. Herw. Qu. παραιτεῖ.

407 sq. δεῖ — δεδορκὸς ὄμμα μηδ' ὄνωμένον] δεῖν — δεδορκὸς ὄμμα φημι μηδ' ὄνωμένον Herwerden.

407. βαθείας φροντίδος] Cf. Sept. 593. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Pers. 142. φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον. Pind. N. IV. 8. ὁ τι κε — γλώσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

409. δεδορκὸς ὄμμα] Cf. Soph. Aj. 85. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. Fort. δεδορκότ' ἄνδρα. μηδ' ἄγαν ὄνωμένον] Qu. μηδ' ἀχλὺν τιν' εἰμένον. μηδ' ἄγαν ἄνω μένειν marg. Ask. Quam lectionem certissimam habet V. D. in Class. Journ. IV. 156.

412. ἑρσιῶν ἐφάπεται] Cf. 728. ἄγειν θέλοντες ἑρσιῶν ἐφάπτορες (schol. ἐνεχυράζοντες ἡμᾶς διὰ τινος ἀρπαγῆς). Soph. Oed. C. 858. καὶ (ἔτι?) μείζον ἄρα ἑρσιῶν θήσεις πόλει· | ἐφάπτομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναυ.

416. δεσ οὐδ' —] Versus forsan spurius.

417. Spurious esse censet Herwerden, fictum ex v. 406. "Deleatur versus soloecus, languidus et imperite fictus e v. 507."

μῶν οὐ δοκεῖ —;] Eur. Andr. 82. μῶν οὐ (οὐν Musgr.) δοκεῖς σου φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;

425. ὦ πᾶν κράτος ἔχων χθονός] Cf. Soph. Phil. 142. σὲ δ' ἐλήλυθεν (?) πᾶν κράτος ὠγύγιον.

428. μή τι τλής —] Cf. Sept. 326. τὰς δὲ χειρωμένας ἄγεσθαι, ἔξ, νέας τε καὶ παλαιὰς ἐπιτηδὸν πλοκάμων, περιορηγνυμένων φαρῶν.

430. ἀγομένην — ἀμπύκων] Cf. Arist. Lys. 1119. τῆς σάθης ἄγε.

431. ἐπαιδοῦ πλόκων conj. Burges.

432. πέπλων τ' ἐπιλαβὰς] Cf. 457. συλλαβὰς πέπλων.

435. μένειν (vel μενεῖ) ἀραῖς τίνειν, vel ἀραῖαν τίνειν Elmsl. in Ed. Rev. XXXV. μένειν χερὶ τίνειν ὁμοίᾳ Θέμιν conj. Burges. Qu. μένει ἄρ' ἐκτίνειν.

437. φράσαι] Tecum reputa. Cf. Cho. 113. ταῦτα — φράσαι.

438. ἐξοκέλλεται] Qu. ἐξοκέλλομαι.

439. πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν] Cf. supra 341. πόλεμον ἀρασθαι νέον. 950. Eur. Fr. 50, 2. πόλεμον αἵρονται μέγαν. 1050, 2. νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς. Arist. Av. 1188. πόλεμος αἵρεται πόλεμος οὐ φαιτός | πρὸς ἐμὲ καὶ θεοῦς. et ad Arist. Ach. 913. ὀργανεῖται πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν. Etiam πόλεμον ἀναιρεῖσθαι τινι (aut πρὸς τινι). Dem. p. 1435. ἐπειδὴν — ἀνέλονται πόλεμον. Diodor. Sic. IV. 15. ἀνελομένων τὸν πρὸς τοὺς ἀθανάτους πόλεμον.

440. πᾶσ' ἐστ' ἀνάγκη καὶ γεγόμφωται (i. e. ἄραρε, ἀραρότως ἔχει), οκάφος — Herw., coll. 944. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν (ὥστ' ἔχειν?) ἀραρότως.

441. *προσηγμένον*] *προσηγμένον* Scal. Herm. *προσπεπηγμένον* Wecklein. *στροβίλαισι ναυτικαῖς νεῶς προσηγμένον* conj. Burges. Qu. *εὖ προσηγμένον*.

443. *καὶ χρῆ μ', ὄσ' ἔμενεν ἐν δόμον ὀρθοῦμένων, | ἄτης γε μείζω κυμάτων, πλῆσαι γόμον* tentat Burges. *χρήμασιν*] Qu. *χρημάτων*.

444. *γε μείζω*] γρ. *γεμίζω* Steph. Quod aut verum aut vero proximum esse liquere censet Elmsleius ex Ag. 978. *ἐμπλήσας*] *ἐμπλήσαι* Both.

445. *γένοιτ' ἄν ἀλλὰ κτησίον Διὸς χειρὶ* Burges. *κτησίον Διὸς χάριν*] I. e. favore Jovis etc. Cf. Vesp. 62. *οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμπε τῆς τύχης χάριν*, etc. Arist. Lys. 306. *θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ*. Eum. 707. *ἐν τε δώμασιν | οἰκεῖ πατρῷος Παλλάδος καὶ Λοξίου | ἕκατι*.

446 sq. *καὶ γλώσσα* —] Similiter Eum. 100. *παθοῦσα δ' οὐτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλιότητων, | οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μνησεται*. De constructione cf. ad Sept. 681.

446. *γλώσσα τοξεύσασα* —] Cf. Eur. Hec. 603. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην*. Trag. adesp. Fr. 442. *διαν τις — γλώσση ματαίους ἐξακοντίζη λόγους*. Anth. Pal. VII. 405. 6. *ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη*. "Achill. Tat. (ut vid.) *λόγος γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται*." (Dobr.) *τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια*] Hoc soloeum videtur. *Lege τοξεύσασ' ἃ μὴ 'σι καίρια*. Sed cf. Dem. p. 806. *ὡς πράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ*. Eur. El. 191. *καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν οὔσι μὴ ἀγάμοις* etc.

447. 448. Forsan inverso ordine legendi.

449. *γενήσεται*] Qu. *χυθήσεται*. Cf. Eum. 263. *αἷμα — χύμενον*. Cho. 401.

450. *πεσεῖν χρηστήρια*] Cf. Eur. Ion. 431. *χρηστήριον πέπτωκε*.

452. *ἢ κάριτα*] *ἄχαριτα* conj. Both. *τάκαραντα* Burges.

454. *γένοιτο δ' εὖ*] Cf. Ag. 187. *εὖ γὰρ εἶη*.

455. *πολλῶν*] *θέλων* F. G. Schmidt.

456. *ἦκουσα, καὶ λέγοις ἄν*] *ἀκούσομαι λέγοις ἄν* feliciter Herw. *καὶ*] *χᾶ* Wakef. Recte. *εἴ σοι δοκεῖ, λέγοις ἄν* ingeniose F. G. Schmidt.

457. *στροβίλους*] *Lege στροφούς*. Et sic Spanhem. Cf. Sept. 871. *συλλαβάς πέπλων*] Cf. 432.

458. *τύχαν γυναικῶν*] *τεύχη γυναικῶν* Wakef. S. C. § 125.

459. *συμπρέπῃ πέλοι*] *συμπρέποι στολή* Weil. *συμπρέποι πέλοις* Hart. *συμπρέποι γένει* F. G. Schmidt. *τροφῆ γυναικῶν ταῦτ' ἄν ἐμπερηῆ πέλοι* Oberdick. *Displicet συμπρέποι*. Qu. *τάχ' ἄν γυναικῶν ταῦτ' ἄν εὖ* (vel *ταῦτ' ἔπη*) *πρέποι γένει*.

460. *τήνδε γηροῦθεῖσ' ἔσει*] *τήνδ' ἐγηρύσω ποτὲ* V. D. in Class. Journ. IV. 157., coll. Soph. Phil. 561. *φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας*. Eur. El. 1327. *φεῦ φεῦ, δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω* etc. *τήνδε γηρύειν σ'*

ἔρεϊς Mein. Anal. Soph. p. 308. *τήνδε γηρούσει* (v. *γηρούει*) *σύ μοι* Herwerden. *τήνδε γηρυνθεῖο' ἔχεις* recte Naber, quum non roget rex quid dicturus sit, sed quid dixerit, Chorus. Cf. Plat. Crat. 404 C. *λέγεται ὁ Ζεὺς αὐτῆς ἔρασθεις ἔχειν*. Distinguendum autem sic, *λέξον· τίν' αὐδὴν* —; *γηρυνθεῖο'*] Forma passiva sensu medio, ut *δερχθεις, δημορχθεις*, etc.

461. *ὑποστήσει* M. *ὑποσχῆσει* marg. Ask. *ὑποστήσεις* Burges. Wellauer. *νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι*] Cf. Eur. Med. 995. *δύστανε, μοίρας ὅσον παροίχει* (quantum a pristina fortuna excidisti vertit Elmsl.).

463. *κοσμήσαι*] *κοσμήσω* Burges. ex schol.

464. *αἰνυγατώδες*] Cf. Anaxil. III. 348.

465. *ἐκ τῶνδ'* — *ἀπάγξασθαι θεῶν*] *κοίτων* (*κοιτῶν*?) γ' — *ἀπαλλαξώμεθα* Burges. *ἀπάγξασθαι θεῶν*] *ἀπάγξασθαι θέλω* Naber.

466. *μασικτῆρα*] *μασικτῆρα* Auratus. Recte. Cf. v. *μασικτωρ* Eum. 160. et *μασικτικερα* supra 163. 174.

467. *ὠμμάτωσα*] Illustravi. Cf. Cho. 854. *οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειαν ὠμματωμένην*.

468. *καὶ πολλαχῆ γε*] *καὶ πόλλ' ἄχη καὶ* Burges. Qu. *ναί· πολλαχῆ* —, vel *καὶ πολλαχῆ τοι* —.

471. *ἐσέβηκα* M. Ald. *ἐσβέβηκα* Tyrwh. Butler. *ἐσβέβηκα* Schutz. Dind. *λιμὴν κακῶν*] Refugium a malis. Cf. Eur. Andr. 892. *χείματος λιμὴν*. Monost. 309. *λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τύχη*. Sed Pers. 250. *πλούτου λιμὴν* (receptaculum).

473. *μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπεριοξεύοιμον*] Cf. Cho. 1033. *τόξω γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται*.

474. *εἰ δ' αὖθ'* —] Cf. Sept. 5. *εἰ δ' αὖθ', δ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι*.

475. *τέλους*] Suspectum. Qu. *δορός*. Cf. Ag. 438. *ἐν μάχη· δορός*. Soph. Ant. 674. *σὺν μάχῃ δορός*. Vel *χερός*. Cho. 936. *ἐν μάχῃ χερός*. Sed cf. Cho. 874. *μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος*. Sept. 163. *Διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ*.

477. *οὐνεκα*] Imo *εἵνεκα*.

478. *Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον*] Leg. *Ζηνὸς ἄζεσθαι κότον*. Cf. Theogn. 738. *Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι*. 280. Sed Aesch. Ag. 946. *μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον*.

479. *φόβος*] Imo *θεός*.

480. *σὺ μὲν*] ἴθ' *οὖν* Schutz.

481. *κλάδους* —] Cf. 241. et ad Eur. Her. 125. *ικέται κάθηνται — βωμὸν καταστέναντες*. Soph. Oed. R. 3. *ικετηρίοις κλάδοις ἐξεστεμμένοι*. 143. *ἄραντες ικετήρας κλάδους*. Andoc. de myst. p. 54. *νόμος δὲ ἦν πάτριος ὃς ἂν θῆ ἱκετηρίαν μυστηρίους τεθνάναι*. *ibid. κατηγορήσαν δέ μου καὶ περὶ τῆς ικετηρίας, ὡς καταθείην (αὐτὴν θεῖην?) ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ*.

484. μηδ' ἀπορριφθῆ λόγος ἐμοῦ] μηδ' ἐπιρριφθῆ ψόγος ἐμοί
F. G. Schmidt. λόγος] ψόγος Conington. ad Cho. 989. Schmidt.
Quod cum φιλαίτιος bene congruit.

486. εἰσιδῶν κίτος τόδε conj. Burges. οἰκτρά γ' εἰσιδῶν τάδε
Both. οἰκτίσας ἰδῶν τάδε Linwood. ἀστὸς εἰσιδῶν τάδε feliciter
V. D. in Class. Journ. IV. 157. ("cum praecesserit leuós.") et F. G.
Schmidt. οἰκτρός — Stanl. (Sed οἰκτρός valet miserandus, non
misericors.) οἰκτίσας ἰδῶν Herm. Qu. οἰκτίσας ἰδῶν, vel οἰκτίσει'
ἰδῶν τάδε· | ὄβριον μὲν —.

489. τοῖς ἥσοοσιν —] Cf. Ag. 790. τῶ δουπραγοῦντι δ' ἐπιστε-
νάχειν πᾶς τις ἔτοιμος. εἰνολίας φέρει] I. e. εἰνοεῖ. Soph. Aj. 688.
εἰνοεῖν θ' ἑμῖν ἄμα. Qu. εἰνοίαν φέρει.

491. εὖ ῥέοντα] εὐρεθέντα Porson.

494. καὶ πολιισούχων ἔδρας M. Qu. κάστικας (vel ἀστικὰς τ')
αὐτῶν ἔδρας. Cf. 501. βωμὸς ἀστικὸς, θεῶν ἔδρας.

496. μορφῆς δ' —] Cf. Prom. 78. ὁμοία μορφῇ γλῶσσά σου
γηρύεται.

498. φόβον] φόνον Herw. Martin. Heimsoeth. Oberdick. probat
F. G. Schmidt. φθόνον Müller. Strübing. coll. schol. μὴ θαρρήσας
μόνος ἀπελθεῖν φοβηθῶ (φονευθῶ Herw., aliter enim non ὑπό
τινος additurum eum fuisse) ὑπό τινος. Idem conjicit μὴ θράσος
τέκη φόβος ('ne metus pariat audaciam', cf. ad Soph. Oed. R.
873.). θράσος] θρός (i. e. θόρυβος) Burges. φόβον] φόνον
Pauw. Burges.

499. καὶ δὴ φίλον] Imo ἤδη φίλον —. Anglice, ere now.

502. παλινστομεῖν Dobr., coll. Sept. 247. ναῦτην] ναυστῆρ'
vel ναυστήν, ναυτήν (i. e. ἰκέτην) Weckl. ξυμβόλοισιν] ξυμβο-
λοῦσιν (obvenientibus) conj. Burges. (coll. schol. τοῖς ξυντυγχά-
νουσιν. Hesychn. συμβολεῖ: συντυγχάνει. Sept. 358.). Herm. Dind.

503. ἐφέστιον] ἐφ' ἐστίαν Burges.

504. κίοι] Cf. Pers. 1069. κίε. Cho. 680. Qu. κίε. τούτω
μὲν εἰπας] εὖ μὲν τόδ' εἰπας Naber. Qu. καλῶς τὰδ' (μάλ') εἰπας.

507. χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν] Qu. πιθόμενος (αὐτ πιστὸς ὦν)
λόγοις σέθεν.

508. ἐπιστρέφου] ἐπιστρωφῶ Dobr.

510. ἀρπαγες M. ἀρπαγαῖς σ' recte Porson.

511. ἀλλ' εἰ —;] Cf. Cho. 775. Qu. ἀλλ' ἦ —;

512. εὐφημον εἶη τοῦπος. XO. εὐφημούμεθα conj. Burges.
εὐφημουμένη (εὐφημουμένης conj.) passivo sensu accipit V. D. in
Class. Journ. IV. 157. ("Bonis verbis utere, cum ipsa bonis ver-
bis a me accepta sis"), coll. Herodian. VII. εὐφημούμενον ὑπὸ τοῦ
δήμον καὶ φυλλοβολούμενον. Qu. ἴσθι τοῦπος ἐκβεβλημένη, vel
— ἐνθυμουμένη.

513 sq. Regi haec tribuit et sic disponit Burges, *BA*. οἶτοι — | ἀει δ' — | ἀλλ' — | σύ τοι — | ἐγὼ δὲ — | πείσω — | καὶ σὸν — | πείθω δ' — | πρὸς — | λιπαῖς — | ἐγὼ δὲ —.

513. δυσφορεῖν] Qu. δυσθροεῖν (i. e. δυσσημεῖν). Et sic Herw. ad Soph. Oed. R. 86.

514. ἀει δ' ἀνάκτων] ἀει γυναικῶν Madvig. Qu. ἀει γ' —. φρενί] Qu. φρένα (Heath. Dind.) aut φρένας.

515. σὸν καὶ] σύ τοι Schutz. et Burges. in Class. Journ. III. 189.

516. δαρὸν χρόνον] Cf. Soph. Aj. 414. πολὺν — δαρὸν τε — χρόνον. Eur. Herc. 702. χρόνος γὰρ ἤδη δαρὸς ἐξ ἄτου etc. Bacch. 887. δαρὸν χρόνου πόδα.

517. συγκαλῶν] συγκαλεῖν Heimsoeth., coll. Ag. 601. σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. συγκαλῶν futurum est. ἐγχωρίους] Qu. ἐγχωρίων aut ἐγχώριον.

518. πειτώ M. πείσω Turn. σπεύσω Martin. Heimsoeth. πατῶ Weckl. στείχω recte Weil. Dind.

519. πατέρα τοῖα M. πατέρα ποῖα apogr. Dind. πατέρ' ὁποῖα Stanl.

520. θεοῦς — παραιτοῦ] Cf. Arist. Eq. 37. ἐν δ' αὐτοῦς παραιτησώμεθα.

522. ταῦτα] τὰμὰ F. G. Schmidt.

527. γενέσθω] στυγῆσας F. G. Schmidt. Qu. παράσχεις. Cf. ad 528. πυθοῦ τε κάγγενέσθω Burges. Qu. πυθοῦ τόδ' ὡς γενέσθαι. πυθοῦ] Fort. ἰδοῦ.

528. ἄλευσον] Qu. ἄρηξιν. (?), aut ἀλκὴν τιν', aut ἄρηξον. Cf. ad 527. εὐ στυγῆσας] εὐμενῆς μοι F. G. Schmidt. Qu. εὐμενῆς ὦν, vel εὐ φρονήσας, vel εὐνοήσας.

530. τὰν μελανόζυγα ἔταν (sic) Ask. τὰν μελανόζυγ' ἔταν Stanl. Schutz. τὰν μελανόζυγ' ἄβαν ('nigrum juvenum remigium') conj. V. D. in Class. Journ. IV. 158. τὸν μελάνα ζυγίταν (remigem) Burges., qui ἐπιδὼν cum ἔμβαλε jungit. Qu. τὰς μελανόζυγας ναῦς.

532. παλαίφατον] παλίμφατον conj. Burges.

533. γένος —] Qu. γένους —.

535. πολυμνήστωρ libri. πολυμνήστορ Herm. πολυμνᾶστορ Dind. πολυμνήστη passivo sensu ter legitur in *Odyssea*, 4, 770. 14, 64. 23, 149.

536. Cf. 19. 313.

537. ἔνοικο] Qu. ἄποικοι.

539. ἀνθονόμου ἐπὶ ποίας λειμῶνα βούχιλον Burges., coll. ποιόνουμος 51.

540. λειμῶνα βούχιλον] Cf. Soph. Tr. 188. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι. Pind. N. IV. 52. βουβόται (βουβότοι?) — πρῶνες.

541. οἴστρω ἐρεσσομένα] Eadem metaphora est Eur. Iph. T. 307. μανίας πίτυλον. Herc. 816. πίτυλον — φόβον. 1187. μαινομένω Qu. οἴστρω ἔλαννομένα.

544. διχῆ — διατέμνοσα] Sic διχῆ διαιρεῖν Plat. Crat. 396 A. διχῆ διαλαμβάνειν Phileb. 23 C. δίχα διαλαβεῖν Theaet. 147 E. δίχα διατέμνειν Symp. 190 D. δίχα διελεῖν Soph. 221 E. "Terram Asiae oppositam bifariam dissecans, fatis urgentibus, ad Bosphorum pervenit" ad mentem Stanleii vertit V. D. in Class. Journ. IV. 158. ἀντίπορον] ἀγχιπορον Francken.

545. πόρον — δρίζει] I. q. περῶ. Cf. Eur. Med. 433. διδύμους δρύσασα πόντου πέτρας. Her. 16. φεύγομεν δ' ἀλώμενοι | ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν.

548. διαμπάξ] διέπτα (ut προσέπτα Prom. 115.) malit Burges.

554. Inter τοὺς et ποταμούς obelum interponit Porsonus. Quod probat Burges in Class. Journ. III. 190. Speciale enim aliquod sententiam postulare, non generale istud τοὺς ποταμούς δ' ἀενάους. βαθύπλοτον] V. ad Aj. 130. μακροῦ πλούτου βάθει. Eur. Fr. 462. Εἰρήνη βαθύπλοτε. Arist. Fr. 163. Εἰρήνη βαθύπλοτε. Act. Apost. XX. 9. βαθὺς πλοῦτος. S. Paul Epist. Rom. XI. 33. ὃ βάθος πλούτου etc.

556. ἰκνεῖται διακναιομένα Elmsl. in Ed. Rev. XXXV. Cf. Prom. 898. ἰκνεῖται δ' ἐκκεκηρωμένη conj. Burges., coll. Hesych. Ἐκκεκηρωμένη: ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα.

559. νόοις ἄδικτον] δρόσοις ἄδικτον Naber.

560. χιονόβοσκον] Cf. Eur. Phoen. 815. χιονοτρόφον. ὄντ' ἐπέρχεται] οὐ γ' ἐπέρχεται Burges. τυφῶ] Eadem genitivi forma est Soph. Fr. 951. Arist. Nub. 336.

563. Ἦρας] Cf. Prom. 900. παρθενίαν εἰσορῶσ' Ἰοῦς μέγα δαπτομέναν | δυσπλόανις Ἦρας ἀλατείαις πόνων.

569. βοτὸν — μιξόμβροτον] Cf. versum, ἢ θεῖον ἢ βρότειον ἢ μιξόμβροτον. Eur. Cycl. 318. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον. μιξόμβροτον] Formatum ut ἄμβροτον.

575. βία δ' — παύεται] Ἰὼ δ' — ἀπτεται Burges., coll. 312.

578. δακρύων] δάκρυον Burges.

586. νόσους ἐπιβούλους] νόους — Burges. δόλους — Naber. Recte, opinor.

588. λέγων] γενέων Burges. Idem mox κυρῆσαι pro κυρήσαις, τόδ' — κυρήσαις] Cf. Soph. El. 663. ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ | κείνου; Phil. 223.

590. τίν' ἂν θεῶν εὐλογωτέρως ἂν κεκλοίμαν ἐνδίκαις ἐπ' ἔργοις Schutz. Cf. Soph. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κέκλωμαι, ὦ θύγατερ Διός, etc.

591. κεκλοίμαν] Cf. Oed. R. 159. πρῶτα σὲ κέκλωμαι, ὦ θύγατερ Διός. Supra 41. ὄντ' ἐπικεκλομένα —.

592. πατήρ φυτουργός] Cf. Soph. Oed. R. 1482. τοῦ φυτουργοῦ πατρός.

593. παλαιόφρων] Cf. Eum. 838. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, | ἐμὲ παλαιόφρονα etc.

594. *μηχαρ οδριζοι et mox φρην φερει δαυλός* Burges. in *Class. Journ.* III. 191.

595. *ὑπ' ἀρχᾶς*] *Imo ὑπ' ἀρχᾶ (ἀρχᾶι).* Qu. *ὑπαρχος δ' — θοάζων*] *Schol. καθήμενος.* Cf. *Soph. Oed. R.* 2. *τίνας ποδ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε —; Empedocl.* 18. *σοφίης ἐπ' ἄκροισι θοάζειν.*

597. "Si deficit antistrophicus, lege *κλύων.* Similiter infra 930." (Burges.) *κάτω deleri jubet Pauw. σέβει*] Qu. *ἔπει.*

599. *βούλιος — φρην*] Cf. *Cho.* 670. *εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον.* *δούλιος*] *βούλιος Auratus.* Cf. *Ch.* 672. *εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον.* *Mira vox et contra analogiam formata, ita ut aegre eam sanam esse crediderim. Non minus analogiae repugnat βούλιος a βουλή quam μούσιος a μούσα.*

601. *δήμου*] *δήμω* Butler.

602. *ὦ χαῖρε, πρέσβυ*] *Scribendum sic, ὦ χαῖρε πρέσβυ.* Cf. *Ag.* 22. *ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός.* et ad *Arist. Ach.* 872. *φίλιτα' ἀγγέλλων*] *φίλιτα' ἀγγέλων* M. pr. *Weil., coll. Cho.* 1049. *φίλιτα' ἀνθρώπων πατρὶ.* *Soph. El.* 1125. *Recte.*

603. *ἔνισπε*] *ἔν ἐπέ* Turn. prob. Burges. *Idem mox πῶς pro ποῖ. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων*] Qu. *ἐς τὰ τῶν —.* Cf. *Soph. Oed. C.* 649. *θάρασει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός.* *Eur. Andr.* 994. *τέλος*] *Decretum.* Cf. 624. *Ζεὺς δ' ἐπέκραναν τέλος.* *Cho.* 874. *μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.* *Eum.* 544. *κύριον μένει τέλος.* *Ag.* 934.

604. *δήμου κρατούση χειρὶ πλήθος ἔσπετο* Burges. *δη fere malit Dobr. δη πληθύνεται*] I. e. in utram partem magis inclinat voluntas populi. Cf. *Ag.* 1370. *ταύτην (τὴν γνώμην) ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι (inclino).* *πληθύνεται* M. *πληθύνεται* *Blomf. Gl. Cho.* 1044. *Recte.* Cf. *Ag.* 1370. *ταύτην (τὴν γνώμην) ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι.* *Herod. II.* 24. 1. *δίῳ μοι δοκεῖ πληθύνεσθαι (πληθύνεσθαι al.) ὁ Νεῖλος.* *Redde, inclinat, propendet.*

605. *οὐ διχορροπῶς*] Cf. *Ag.* 815.

606. *ὡς ἂν ἠβήσαιμι*] *ὡς ἀνηβήσαι με* Tyrwh. Both. *Recte.* *Lege ὡς ἀνηβήσαιμι.* Cf. 775. *ἄγγελον — γέρονθ', ἠβῶντα δ' εὐγλώσσῳ (?) φρενί.*

609. *μετοικεῖν*] *μετασχεῖν* Burges., coll. *Eum.* 867. *χώρας μετασχεῖν τῆσδε.*

610. *ξύν τ'*] Qu. *ξύν γ'.*

612. *τὸ καρτερόν*] I. e. *βίαν.* *Sic πρὸς τὸ καρτερόν, i. q. πρὸς βίαν.*

613. *γαμόρων*] Cf. *Eum.* 890. *Herod. VII.* 155. *τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκουσίων.* Qu. *τῶν γεωμόρων.*

614. *δημηλάτω*] *δημηλάτην* Stanl. ex *Steph. Byz.*

616. *ἱεσίου Ζηνός* M. *Ζηνός ἱεσίου* Burges. *Dind.* Cf. 390.

617. *μήποτ'*] *Fort. μηδ' ἂν.*

618. *παχῦναι*] *πλατῦναι* M. in marg. *Scal. παχνοῦσθαι* Burges., coll. *Cho.* 81. *παχνομένη. παλῦναι* Aurat. Qu. *κακῦναι.* *Mendosum videtur παχῦναι.* *Postulatur verbum florere significans.*

619. *πρὸ πόλεως*] *Leg. πρὸς* (aut *τῆς*) *πόλεως*.
620. *ἀμύχανον βόσκημα πημονῆς*] Cf. Fr. 435. *ἀμύχανον τέχνημα καὶ δυσέκδντον*. Prom. 59. Eum. 561.
622. *ἔκλαναν ἐκλήτορος Μ. ἔκριν'* — Both. *ἔκρανεν ἐκλήλητος* conj. Herwerden. Sed cf. 624. *Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. ὡς εἶναι τάδε*] *Legε ὦσ'* *εἶναι* (*ἔχειν*) *τάδε*. Cf. ad Ag. 546.
623. 624. *δημηγόρους τέλος*] *δημηγόρον* (regis) — Burges., coll. 624. *Delendos hos duos versus suspicatur Herwerden, cui adscripti illi olim videntur propter argumenti similitudinem, ad v. 621 sq.*
623. *εὐπειθεῖς*] *Legε εὐπειθεῖς* cum Blomf. ad Prom. 341. Dind. Cf. ad Ag. 274. *φάσματ' εὐπειθῆ. Qu. εὐπειθῆς. στροφάς*] Cf. Arist. Ran. 775. *τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λογισμῶν καὶ στροφῶν.*
626. *ἀγαθῶν ποινάς*] Cf. Prom. 563. *τίνος ἀμπλακίας ποινάς δλέκει*. Pind. P. I. 113. N. I. 108.
627. *Ζεὺς δ' ἐφορεύει* —] *Ζεὺς δ' ἐφοδεύει* Musgr. Cf. ad Eum. 530. *ἀλλ' ἄλλα δ' ἐφορεύει*. Suppl. 138. *τελευταίς δ' ἐν χρόνῳ πατήρ ὁ παντόπτας πρηνυμενεῖς κτίσειεν.*
628. *ἐπ' ἀληθεία*] Cf. Arist. Pl. 891. *ὡς δὴ 'π' ἀληθεία σὺ — διαρραγεῖς* etc. Theocr. VII. 44. *πᾶν ἐπ' ἀλαθεία τὸ κεκασμένον ἐκ Διὸς ἔργος.*
629. *τέρμον' ἀμεμπτον*] *τέρμονα πέμπτων* Hartung. *τέρμον' ἀπαντῶν πρὸς ἀμεμπτον* Weil. *τέρμονα νωμῶν πρὸς ἀπαντα* Weckl., coll. Ag. 781. *πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ. Schol. βεβαίως εἰς παντελες φέρων αὐτάς.*
630. *νῦν*] *εἴποτε νῦν* Burges.
631. *εὐκταῖα — χεούσας*] Cf. Sept. 73. *πόλιν — Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν*. Fr. 34. *διογενεῖς* —] Prima syllaba producitur ut in similis metri versu Sept. 301.
633. *πυρίφατον*] *πῦρ ἄφατον* Burges. *μήτε περίφατον* Burges.
635. *τὸν ἄχορον*] *τὸν ἄχορον* Herm. *μήτ'* — Burges. *κτίσαι*] Qu. *στήσαι. μάχλον Ἄρη*] I. e. incontinentem, ferocem. Cf. Fr. 390. *μάχλον ἄμπελον. ἄχορον — Ἄρη*] Cf. 681. *ἄχορον, ἀκίδαριν — Ἄρη. Soph. Oed. C. 1223. μοῖο' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος* (sc. *θανάτου*).
636. *τὸν ἀρότοις*] *τὸν ἐν ἀγροῖς* F. G. Schmidt. *ἐν ἄλλοις*] *ἐνόπλοις* Burges. *Legε ἐναίμοις, sanguinolentis, cruentis.* (Et sic Herwerden ad Oed. R. 7. F. G. Schmidt. Wecklein. et jam ante eos Lachmann.) Vel *ἐν αἰνοῖς*.
638. *ἀλωαῖς* Sch. *ἀμάλλαις* Fæhse.
639. *οὐνεκα*] Quia. Cf. Fr. 303.
645. *ἀτιμώσαντες*] *ἀτιμάσαντες* malit Karsten. ad Ag. 965.
646. *ἐπιδόμενοι*] *ἐπαιδόμενοι* Burges., coll. 367. 438. Herwerden ad Oed. R. conjicit *διὸν ἐπιδόμενοι πράκτορ' ἐπίσκοπον δυσπολέμητον, δντίς ἂν δόμος ἔχων ἐπ' ὁρόφων λαίνοιο; βαρὺς δ' ἐφίξει.*

πράκτορά τε σκοπόν] πράκτορ' αὐτεπίσκοπον Heath. (Quam emendationem certissimam habet V. D. in Class. Journ. IV. 158.) πρᾶκτορ' ἄτας σκόπον Burges.

647. ὃν τίς δόμος ἀντέχοι — βιβάζοντα Burges.

648. βαρὺς δ' ἐφίξει] Cf. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει. Cho. 37.

649. μαίνοντα] λαινοῖτο (et ἔχων pro ἔχοι) Weil. prob. Weckl. ἐμβαίνοντα Butler. prob. V. D. in Class. Journ. IV. 158.

653. Ζηνὸς ἔκτορας ἀγνοῦ] Cf. Eur. Her. 365. θεῶν ἱκτῆρας (ἔκτορας Musgr. Elmsl. etc.) ἀλάτας. 764. κακὸν δ' — εἰ ξένους ἔκτορας παραδώσομεν. Cf. v. προσέκτωρ.

659. τῶνδε] τάνδε Herm. Dind.

660. τῶνδε πόλιν] Leg. τάνδε πόλιν. Et sic vir doctus in Quart. Rev. IX. 357. et Faehse. Cf. Soph. Oed. C. 917. πόλιν κένανδρον. πόλιν κένωσαι, | μηδ' ἀσιῶν ἐπιχωρίοις | μέγαν σεβόντων | τὸν ξένιον Δί' ὑπέριστατον Burges.

663 sq. ἦβας — ἄωτον] Cf. Pind. Ol. I. 13. δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν· ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἁώτῳ. Theocr. Π. 2. φωνικέω οἶδς ἁώτῳ. ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω] Cf. Pind. P. VII. 48. ἄδικον — δρέπων ἦβαν. XI. 192. χρυστοστεφάνου δὲ οἱ ἦβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον. Fr. 87. μαλθακᾶς ὄρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι. Sept. 333. ὠμοδρόπων νομίμων προπάρουθεν. Sic ἔρωτος ἄνθος Ag. 743.

664. ἔστω] Imo εἴη, ut κένωσαι κέρσειεν, etc.

665. εὐνάτωρ] Qu. εὐνατήρ, ut in Pers. 138.

666. καὶ γεραροῖσι —] Cf. Ag. 722. Eur. Suppl. 42. Hom. Il. 3, 170. Hinc γεραρώτερος Hom. Il. 3, 211. Cf. Eur. El. 713. θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἄν' ἄστν πῦρ ἐπιβῶμιον Ἀργείων. θυδόκει ante θυμέλαι latere suspicatur Burges.

667. γεραροῖσι] Qu. γεράεσσι.

670. εὐ νέμοιτο] Qu. εὐ φέροιτο.

671. Ζῆγα] Pro glossemate habet Burges., coll. schol. τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Διὰ τὸν ξένιον ὑπεριτάτως.

672. τὸν ξένιον, βροτῶν | δε — conj. V. D. in Class. Journ. VI. 344.

674—678. Cf. Soph. Oed. R. 172.

674. τίκτεσθαι δ' ἐφόρους] τίκτεσθαι δὲ φόρους Erf. Herm. Ahrens. Dind. Qu. τίκτεσθαι δὲ διπλοῦς γᾶς καρποῦς etc, vel — φόρους γᾶς διπλοῦς. Ibid. γᾶς ἄλλους] γᾶν ἀλπνοῦς Bergk. φόρους] An πόρους?

677. γυναικῶν λέχους] Qu. γυναικᾶς λεχοῦς (accus.).

678. ἀνδροκμῆς λουγός] Cf. Cho. 402. βοᾷ γὰρ λουγός Ἐρινὸν etc.

681. ἄχορον ἀκίθαριν] Cf. Soph. Oed. C. 1223. Ἄιδος δε μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλλορος ἄχορος ἀναπέφηγε θάνατος. ἄχορον]

ἀχαριν Blomf., coll. Sept. 910. οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης. ἀκίδαριν] ἀκίδαρις Heath. ἀκίδαριν Pors. τ' ἐνδημον Pauw. τε δῆμον Ald.

684. νούσων — ἐσμὸς] Cf. Juvenal. X. 218. 'circumsilit agmine facto | morborum omne genus.' Horat. carm. I. 3. 30. 'febrium — cohors.' νούσων δ' ἐσμὸς — ἴζοι] Cf. 223. ἐν ἀγνῷ δ' ἐσμὸς ὡς πελειάδων | ἴζεσθε.

688. καρποτελεῖ] Imo καρποτελεῖ (γαῖν), i. e. fructuum feracem. Qu. καρποτελεῖ (Stanl.) — φέροματα γὰρ πανώρω. Sic παντελεῖς δάμαρ (foecunda uxor) Soph. Oed. R. 930. τοι] Qu. τοῖς.

ἐπικραινέτω] Exspectabas optativum. Sed cf. 678. ἐπελθέτω.

690. φέροματι] Schol. κνήματι. Cf. Ag. 119. λαγίαν ἐρικύμονα φέροματι γένναν. πανώρω] Fort. πανδώρω. ἐπικραινέτω] Mendosum. Qu. ἐπικραινέτω. δέ τοι] Qu. δ' ἔτι, vel δ' ἀεί.

691. βροτάτος M. βοτά τῶς Turn. Dind. βοτά γὰς Herm. βοτά τοῖς probabiliter Wecklein. πολύγωνα] Cf. Herod. III. 108. Hipp. Aeg. 291.

694. εὔφημοι δ' ἐπὶ βωμοῖς | Μουσῶν καθοῖντ' ἀοιδοὶ conj. V. D. in Class. Journ. VI. 344.

696. ἀγνῶν τ'] Qu. ἀγνῶν δ'.

698. φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμᾶς] Qu. φυλάσσοι δὲ τιμίας (τιμίους) τιμᾶς etc.

699. τὸ δάμιον] Cf. 370.

700. προμαθῖς] "Qu. προμαθῖς. Sed διαφθορεῦ Eur. Hipp. 682." (Dobr.)

701. ξένοισι — δίκας — διδοῖεν] Cf. Thuc. V. 27. πόλιν ἦτις — δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι.

703. πημάτων διδοῖεν] πημάτων τε δοῖεν frustra Blomf. in Ed. Rev. 1812. p. 488.

713. σκοπῆς] Cf. 786. Ag. 289. 309. ad Sept. 240. Ion. Fr. 47. πυργεῖαν (πυργώδη?) σκοπῆν.

716. πρῶρα —] Cf. Ag. 1064. ἧ μαινεται τε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν. Arist. Ach. 95. πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις, | ἧ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;

717. ὑστάτου] ἐστὶ τοῦ Burges. in Class. Journ. III. 414. εὐπαγοῦς perite Herwerden ad Oed. R. 923.

718. τοῖσιν οὐ φίλη] 'Ex sententia eorum quibus est inimica' (Herw. ad Oed. R. 923.). Qu. τῶς ἂν οὖν θέλη, vel ὡς ἂν εἰ φίλη. κλύουσα γλῶσσαν οὐ φίλην Briggs. ap. Kidd. ad Dawes. p. 205. et V. D. in Class. Journ. IV. 158. κλύουσα, ἄτ' οὐσα δυσφιλῆς (aut — ἀγροσά γ' οὐ φίλους) conj. Herw. ("ultimis vocabulis explicat Danaus cur dixerit ἄγαν καλῶς"). Apposite citat Butlerus Stat. Theb. V. 412. 'clavum audire negantem proram.'

719. πρόπονσι — ἰδεῖν] Cf. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φαρτὸς Περσικὸν πρόπει μαθεῖν. Cho. 12. ὁμήγυρις | στέχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις | πρόπουσα.

722. αὐτὴ δ'] Qu. αὐτὴ δ'.
723. στείλασα λαΐφος] Cf. Hec. 1064. ναῦς δ' πῶς ποτιοῖς πέ-
σμασιν λινοκόροκον φάρος στέλλων. Hom. Od. γ'. 11. οἱ δ' ἰθὺς κατὰ-
γοντο ἰδ' ἰστία νηὸς εἴσης | στείλαν ἀείραντες.
724. ἡσύχως] ἡσύχους malit Elmsl. ad Her. 7.
727. ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ] ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ Burges. Herm.
Fortasse recte. Qu. ἴσως δ' ἂν ἢ κῆρυξ τις —. Vel ἴσως γὰρ
ἢ κῆρυξ ἂν —. πρεσβημόλοι M. πρέσβις μόλοι Dind.
728. ἐνσίων ἐφάπτορες] Cf. ad 412.
734. νῆες] νᾶες Dind. Forma Ionica. Cf. Pers. 423. Suppl. 715.
740. τέκνα — μαχοῦνται] Cf. Eur. Hec. 1159. ὡς πρόσω
πατρὸς γένοιτο (τέκνα). Herc. 47. τέκνα μὴ θάναωσ' Ἡρακλέους.
Hipp. 800. ζῶσιν (τέκνα). Eupol. II. 521. γελῶσιν — τὰ παιδία.
744. νῆας] νέας cum Meinekio Dind. Metri causa pro ναῦς.
κότιω] κόπιω Herw.
746. ἐν μεσημβριῶν θάλπει] Cf. Arist. Av. 196. ἀχέτας θάλπει
μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοῶ.
747. κατερρινημένους] Limatos, strictos. Cf. Arist. Ran. 901.
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν καὶ κατερρινημένον. 902. τὸν μὲν ἀστεῖόν
τι λέξειν καὶ κατερρινημένον. θαλπιὸν Burges.
749. γυνή —] Cf. Eum. 38. δεισοσά γὰρ γραῦς οὐδέν. οὐκ
ἔνεοσ' ἄρης] Cf. Ag. 77. ἄρης δ' οὐκ ἐν χώρῳ (l. γῆρῳ). Soph. El. 1243.
δρα γε μὴν κἀν ταῖς γυναιξίν ὡς Ἄρης | ἔνεστιν. Eur. Phoen. 134.
ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.
750. δὲ καὶ] δέ τοι Heath. δ' ἐκεῖνοι Herwerden, ut pro-
deant dochmii duo.
753. Cf. Xen. Hell. III. 4. 11. ταῦτ', ὧ τέκνα] τὰδ', ὧ
τέκνα Elmsl. Ed. Rev. XIX. 79. et ad Med. 326.
757. περιφρονες] φουσίφρονες Dind. I. e. πεφουσημένοι τὰς φρέ-
νας, μάταιοι secundum Hesychium. Quasi φουσιφρονες. Cf. v.
φουσίγναθος. Contra nota est locutio φύειν φρένας. Cf. v. φουσίζοος.
Sed cf. Ag. 1427. περιφρονα δ' ἔλακες.
758. μεμαργωμένοι κννοθρασεῖς τε καὶ θεῶν ἀλέγοντες οὐδὲν
Burges. in Class. Journ. III. 415. κννοθρασεῖς θεῶν ἐπαίοντες οὐδὲν
Mein. ad Oed. Col. 1192. θεῶν οὐδὲν ἐπαίοντες] οὐδὲν ἐπαίοντες
Ask. D. Cf. Eur. Herc. 773. θεοὶ — μέλουσι — τῶν δαίων ἐπαίειν.
760. φήμη τοὺς —] φήμη τις — Burges., coll. 302. ὡς λόγος τις.
761. Prior syllaba corripitur hic in βύβλου praeter morem,
ut monuit Herwerden ad Ion. 1195.
762. καὶ ματαίων] παμματαίων Herw.
763. ἔχοντες] ἔχοντος Both. "Haud male", ait V. D. in Class.
Journ. I. 470. κράτος] Qu. πάτερ.
764. ταχεῖα — στολή] ταχεῖα — στολή M. Rob. prob. Burges.
Mox εὐορμος (σωτηρία, sub. ἐστὶ) idem. Cf. Arist. Lys. 16. -χαλεπή
τοι (γ' ἢ?) γυναικῶν ἔξοδος.

767. παρανίκα] Cf. Eur. Fr. 273, 2. ἡ παρανίκα' ἢ χρόνω. Alc. 13. ἔδην τὸν παρανίκα' ἐκφυγεῖν. Or. 948. γαῶν ποιμένες] Cf. Eur. Suppl. 674. ποιμένες δ' ὄχων | τετραόρων. Hel. 1039. οὐτινες τετραζύγων | ὄχων ἀνάσσουσ'. Eur. Fr. 705. κώπης ἀνάσσει.

768. Post χθόνα plenam distinctionem posuerit V. D. in Class. Journ. IV. 158.

769. ἐς νύκτ'] καὶ πως conj. idem V. D. "Eaedem fere litterae in initio vocis ἀποστειχοντος repetitae erroris forte causam praebuerunt." ἐς νύκτ'] εὐνάς Both. Cf. Virg. G. I. 447. 'Tithoni linquens aurora cubile.' ὡς — ἐχοντας] De hoc usu accusativi v. Elmsl. ad Her. 693.

771. οὕτω] Lege οὔτοι. Et sic Schutz. ob v. 764. κατ' οὐ conj. V. D. in Class. Journ. IV. 159. οὐδ' ἄν] οὐδάμ' Enger. Schwerdt. Weil.

773. μάμελεῖν] Qu. τὰμελεῖν.

774. πράξασ'] Qu. πράξουσ'.

775. εὐγλώσσω φρενί] Plane mendosum. Qu. εὐτόλμω φρενί.

776. ἰὼ γὰ βοῦνις Pauw. ἰὼ βοῦνις, ἐνδικον γαίας σέβας· | ἄφυκτον τόδ'· οὐκέτ' ἄν μῆχαρ πέλοι Burges. ἰὼ γὰ βοῦνι τοῦνδικον σέβας V. D. in Class. Journ. VI. 344.

779. μέλας γενοίμαν καπνός —] Imitatur Comicus Vesp. 324. ἦ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης. Cf. Empedocl. 39. ὠκύμοροι καπνοῖο δίκην ἀρθέντες ἀνέπταν.

780. γειτονῶν] Qu. γειτνῶν. Sed cf. Plat. Legg. VIII. 842 E. ἄλλω ξένω γειτονῶν. Polit. 271 A. τῇ προτέρῃ περιφορᾷ — ἐγειτόνου.

781. τὸ πᾶν δ' ἄφαντος] Cf. Ag. 1167. πόλιος δλομένας τὸ πᾶν. Soph. El. 1009. πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι etc. Qu. ὅπως δ' ἄφαντος —.

782. ἀμπετήσας δόσως κόνις M. ἀμ πνοαῖς διπᾶς ὡς κόνις Dind. Qu. — διπία κόνις. Cf. Ag. 495. διπία κόνις.

784. ἄφυκτον] ἄφρικτον vel ἄσφυκτον conj. Dobr.

785. μελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία] κελαινόχρως — Pauw. κελαινόχρω δὲ πάλλεται κλυδωνίω temere corrigit Dind. Cf. Pind. Fr. 88. ἐξ ἀδάμαντος — κεγάλκεται μέλαιναν καρδίαν. Arist. Ran. 470. Στυγός — μελανοκάρδιος πέτρα. Prom. 1025. κελαινόβρωτον — ἦπαρ. Cho. 411. σπλάγχνα δὲ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Eum. 459. κελαινόφρων μῆτηρ. Aesch. Pers. 119. μελαγχίτων φρήν. Ag. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς σταγῶν. Cho. 410. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ etc. Theogn. 1199. καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν | ὅττι etc. Solon. Fr. 41. γλῶσσα δὲ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνῆ. Hes. Scut. 429. ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ. et ad Soph. Aj. 954. Cum κελαινόχρως confer κελαινόφρων Eum. 459. πάλλεται μου καρδία] Cf. Soph. Oed. R. 153. ἐκπέταμαι φοβεράν φρένα δείματι πάλλων (f. παδῶν).

788. *ἔνδε δ' ὀμφὰν οὐρανίαν*] Cf. Pers. 574. *ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη.*
 790. *τῷδ' ἐγχριμφθῆν χροῖν* M. *τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χροῖν*
 Guelf. *τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χροῖ* Scorial. *ὠδε χριμφθῆν χροῖ* Dind.
 Malim *τῷδε* —.
793. Qu. *πρὸς δν νέφη 'ς ὑδρηλά λείβεται χιών. νέφη δ']*
κύφελ' Dind. Qu. *νέφη θ'. νέφη — ὑδρηλά*] Cf. Pers. 613.
λιβάσιν ὑδρηλαῖς.
795. ἀπρόσδευτος] ἀπρόσκειπτος ολόφρων ἐρήμας γυπὸς πέτρα
 Burges. ad Phil. 2. Qu. ἀπρόσμικτος. ολόφρων] Cf. Ag. 757.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.
796. Observandum *πέτρα* sex epithetis ornatum.
799. *πρὶν ἀθίκτορας κυρῆ- | σαι, καρδίας βία, γάμου* Burges.
 in Class. Journ. III. 415., coll. Hesych. *Ἀθίκτορας*: — ἀνεπάφους
παρθένους, ἀνάνδρους. Ἴων Εὐρντίδας. καρδίας] κάρζας Dind.
 Cf. ad 71. Sept. 288.
800. *ἔπειθ' ἔλωρα*] Qu. *ἔλωρ ἔπειτα.*
 801. *δρονισιν* M. *πετῆρι* (?) Dind.
 803. *φιλοστόνων*] Qu. *πολυστόνων.*
 805. *τυχῶν*] *τυχεῖν* Stanl.
 806. *τίν', ἄφαντος ἔτι, τεμῶ γάμων ἄκη λυτήρια* Burges.
 807. *τέμνοιν*] *τέμνω* Sch. *τέμνω* Faehse.
 809. *μέλη λίτανα*] Cf. Sept. 102. *πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν'*
ἔξομεν;
 810. *τέλεά μοι πελόμεν' ἀμάχαν' ἄλευσόν πως* Burges.
 812. *βιαία γ' εἰ φιλεῖς δρᾶν* Burges. Pro *φιλεῖς* qu. *φιλοῖς.*
 818. ἀροενογενές] *Αἰγυπιογενές* Burn. Burges.
 820. *μάταισι*] Erroribus. (Cf. Cho. 918. *ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ*
πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. Hesych. *μάταισι· ταῖς ματαιότησι.) ματεῖαις*
tentat Madvig.
 822 sq. *σὸν δ' —*] Cf. Ag. 1486. *τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς*
τελεῖται; τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν; Qu. *σὸν δὲ τὸ πᾶν ζυγόν.*
ἐπίπαν] Cf. Pers. 42.
 824. *ἔστιν*] *ἔστη* Burges.
 826. *ὁ δὲ μάρπτis —*] Versus corruptissimos sic sanare cona-
 tur V. D. in Class. Journ. IV. 159. *ὁ δὲ μάρπτis* (vel *μάρπτis*
δ' δ) νάϊος πρὸ γαίας· | τῶν ὑπ' ἄρι κάμνονο', ἰὼ φεῦ, | αὐθι
κακᾶς δμόνο- | ον δύας βοᾶν ἀμφαίνω, coll. 877.
 827. *ἰὸφ ἐν δμμασιν κλίμακας* (Eur. Iph. T. 1351., schol. *κατα-*
βάσεις) ναῖας ἰδοῦσα νῦν βοᾶν ἀμφαίνω Weckl. Jam *ἰὼ ἐν ὀφθαλ-*
μοῖς Herm.
 830. *πρόξενα πόνων*] I. e. *προξενούντα (παρέχοντα) πόνους.*
 842. *ἐπαμίδα*] ἀλιάδα hic et in 826. conj. Dobr., coll. Hesych.
 v. *ἄμαδα. ἐπ' ἄμαλα* Herm. Dind. Qu. *ἀμάδα* (Etyim.), i. e. *navem.*
 845. *οὐκ οὖν —;*] Sc. *ἔσσονται.* Ita Elmsleius ad Herc. F. 1146.
 Malim *δεσποσύνη.*

846. γομφοδέτω — δόρει] Cf. Arist. Ran. 824. *θήματα γομφοπαγή* (Aeschyli).

847. In *ηουδουπια* latere *Κατάδουπα* suspicatur Wecklein, coll. Herod. II. 17.

850. *ἔχαρ*] *ἄφαρ* Faehse.

851. *ἰὼ ἰὼν*] Qu. *ἰὼ ἰώ*.

852. *λεῖψ' ἔδρανα*] Cf. Soph. Aj. 194. *ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων. κί' ἐς δόρυ*] Cf. 504. *κίοι*. Pers. 1068. *ἐς δόμονος κίε*. Cho. 680. *εἰς Ἄργος κίεις*.

853. *ἀτίετ'*] *ἀνιέθ'* (cessa) Faehse. Cf. Eum. 385. 839. 872.

854. *μήποτε πάλιν ἴδοιμ'*] *μήποτ' ἴδοιμι πάλιν* Blomf. in *Ed. Rev.* a. 1812. p. 488.

857. *δνομα*] *νόμον* Butler.

858. *βαθυχαῖος*] Annon *βαθύχαιος?*

859. *ἄγειος*] *Ἄργεῖος* hic latere suspicatur R. Ellis, coll. 274. 277. et praesertim 322.

864. *πρόκακα πάθε'*] Cf. Pers. 986. *κακὰ πρόκακα*. 991. *ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα*.

867. *καὶ γὰρ M. καὶ σὺ γὰρ* Burges. *εἰ γὰρ* recte Heath.

868. *ἀλίρρτον ἄλσος*] Cf. Pers. 112. *πόντιον ἄλσος*.

870. *πολύψαμαθον ἀλαθεῖς M. πολύψαμμον* — Pal. *πολύψαμμον ἄλοῦς* Burges., coll. Hor. Carm. II. 16. 2. 'prensus Aegeo.' *ἀλαθεῖς Συρίασιον αὔραις* Margoliouth. Qu. *ἀπταῖς* pro *αὔραις*.

873. *λάκαζε*] Cf. Sept. 186. *αὔειν, λακάζειν*. Qu. *στέναζε*. *Ἐυρηκλύδωνος* Burges. *ὑπερθορεῖ M. ὑπερθορεῖς* Blomf. *Gl. Sept.* 450. *ὑπεκθορεῖ* Hartung.

875. *βόα· πικρότερον ἄνεχε νόμον διζύος* (deleto *ἔζε* καὶ cum Burneio) Burges.

876 sq. Margoliouth sic corrigit, *οἰοῖ οἰοῖ | λύμας, εἰ σὺ κόρας Πελασγῶν | περιπέμπτα βιάζεις, | ὄν ἔσω γᾶς ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀποτρέψ-* | *ειν ἄνοιστον ὑβριν*, coll. Ag. 87.

877. *ἄλλυμαί τις δ' ἐπαρωγὸς ἀλά* Burges. *ἠπρογα σπλασκεις*] *ἄγρια γὰρ σὺ λάσκεις* conj. Donaldson ad Antig. 24.

878. *περιχαμπτά*] *χάμψα* (i. e. crocodilum, Herod. II. 69.) hic latere suspicatur R. Ellis. Idem pro *λ-νμ-αις* conjicit *λύμας Ἴοι βρονάζεις*] Hesych. *βρονάζειν γανυῖαν, ἤδεσθαι*. Id. *βρονάσομαι ἀναβακχεύσομαι*, etc. Idem verbum ex Athamante (Soph. an Aesch.?) citat Hesychius. Vox *περίπεμπτα* occurrit etiam Ag. 87.

879. *ἔρωτῆς*] *ἐρώλαις* Burges.

880. *δοσ' δσ'* confidenter reponit R. Ellis.

881. *ὑβριν*] *βᾶριν* Burges. "Praeco modo dixerat *βᾶριν*."

884. *οὐ δαμάζεται*] *οὐδάμ' ἄζεται* Pauw. Qu. *οὐδὲν ἄζεται*. Cf. Eur. Hipp. 231. *πώλους — δαμαζομένα*. Fr. 682, 2. *τίς αὐτὴν πημονὴ δαμάζεται*;

885. βροτώεσσι ἄρεος ἄτα μ' ἀλάδ' ἄγει (μ' ἀλάδ' ἄγει Schutz.) Burges. ἄρος fortasse nihil aliud est quam αρος (i. e. ἄραχνος in v. prox.). ἄτα μαλδαάγει M. τί μ' ἀλαδ' (Schutz.) ἄγει R. Ellis.
886. ἄραχνος ὡς] Malim ἄραχνος ὡς.
889. ὀτιτοτοῖ, μᾶ Γᾶ] Cf. Ag. 1072. ὀτιτοτοῖ, πόποι δᾶ. Cho. 45. ἰὼ, γαῖα μαῖα, etc.
892. 901. Γᾶς παῖ Ζεῦ] Leg. Γᾶ καὶ Ζεῦ. Cf. Sept. 69. ᾧ Ζεῦ τε καὶ Γῆ.
894. ἐγήρασαν τροφῆ] Suspectum, sed cf. Cho. 918. ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηρᾶναι θέλω. Qu. ἐγήρασ' ἐν τροφῆ.
895. μαιμᾶ] Cf. ad Soph. Aj. 50. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν (al. διμῶσαν) φόνου; Herod. VIII. 77. δεινὸν μαιμῶντα (orac.). Qu. μαργᾶ. Ita Cyttaemnestra δίτους λέαινα dicitur Aj. 1258.
896. μέ τί ποτ'] μέτεισι πῶδ' Schutz. Burges.
903. λακίς] Qu. λακίδας.
905. ἀπισπάσας κόμης] Imo ἐπισπάσας κόμης. Cf. Eur. Hel. 116. Μενέλαος ἀπτήν ἤγ' ἐπισπάσας κόμης. Andr. 402. 710. Tro. 882. et ad Arist. Lys. 725. Et sic Pierson. ad Moerin.
906. ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων feliciter restituit Porson. Cf. Hom. II. ρ'. 256. ὡς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἀκούσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Eur. Or. 1544. Soph. El. 30. Thuc. II. 11. Plat. Ion. p. 146 B. αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὀξέως. Sed rem perfecit Feder corrigendo ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ' ἐμῶν λόγων.
908. ἀελπτ', ἀναξ, πάσχομεν] Qu. ἀελπτά γ', ὄναξ, πάσχομεν.
911. ἐκ ποίου] ἐκ τίνος V. D. in Class. Journ. IV. 159. Dind. Recte. Vide Gaisf. ad Hephaest. p. 216.
914. Ἐλλησιν ἐγγλίεις ἄγαν] Fort. — μέγα. Cf. Cho. 137. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. ἐγγλίεις] Confer v. ἐντροφᾶν (Eur. Fr. 362, 24. Chaerem. 1, 7.).
917. εἶναι] Qu. ὄν σὺ.
918. τᾶπολωλόθ' εὐρίσκων ἐγὼ] τᾶμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγαν Porson. Cf. Soph. Oed. C. 832. Eur. Her. 176. τᾶμ' εἶων ἄγειν ἐμέ. ἄγαν] ἔχω recte Valck. ad Phoen. 712. πῶς δ' οὐχί;] Cf. Pers. 1014.
919. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις] Cf. ποίοις πεποιθὼς προξένοις (sub. ἐγγλίεις) optime Burges.
920. προξένω] Malim προξένων.
921. θεοῖσιν εἰπὼν] Qu. θεοὺς ἀνειπὼν. Vel θεοὺς προτείνων. Cf. Soph. Phil. 992.
925. κλάοις ἄν —] Cf. Eur. Andr. 758. τίς ὄμων ἄψεται; κλάων ἄρα ψαύσει. Her. 270. κλάων ἄρ' ἄψει τῶνδε. Hipp. 1086. κλάων τις αὐτῶν ἄρ' ἐμοῦ γε θίξεται. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας] Anglice, you would smart, if you were to touch them. Cf. Eur. Iph. A. 227. κλάοις ἄν, εἰ πράσσοις ἄ μὴ πράσσειν σε δεῖ. Ag. 1394. χαίρουτ' ἄν, εἰ χαίρουτ'. Soph. El. 1457. οὐ μάλ' ἐς μακράν] Cf. Arist.

Vesp. 454. οὐκέτι' εἰς μακράν. Dem. p. 24. Herod. II. 21. V. 108. Eur. Her. 270. οὐκ ἐς ἀμβολάς. Hel. 1313. Herod. VIII. 21.

934—937. οὐ τοι — βίον] Hos versus ut ex margine interpolatos ejicit Wecklein.

937. κάπολακτισμοὶ βίον] Cf. Eum. 141. κάπολακτίσας ἔπνον.

938. ἐν χρόνῳ μαθῶν | εἶσει σὺ τ' αὐτός] ἐν χρόνῳ μάθοις | ἴσως ἂν αὐτός — Pflugk. ad Hel. 1538.

939. εἰσθιγαντος M. ἴσως σὺ αὐτός Ald. Λογε εἶσει σὺ τ' αὐτός. Et sic jam Both. Burges. "Optime", ait V. D. in Class. Journ. I. 470. Idem et ipse conjeceram. χολ' ξυνέμποροι σέθεν] I. e. καὶ οἱ συνοδοίποροι σέθεν. Cf. Eur. Hel. 1538. Ἕλληνες ἄνδρες, Μενέλεω (Μενέλεω vulg.) ξυνέμποροι, | προσήληθον ἀκταῖς. et ad Arist. Av. 209.

942—947. τοιάδε —] In his sex versibus observandum homoeoteleuton ter repetitum, quod si casu evenit, omnino mirum est.

942. μά] Qu. ἐμῆς.

943. ψῆφος κέκρανται] Cf. 942. ὄνπερ ἦδε κραίνεται ψῆφος. Eur. Andr. 1271. πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἦδε πρὸς θεῶν | ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὑφείλεται. Hec. 219. ψῆφόν τε τὴν κρανθεῖσαν.

945. ὡς μένειν ἀραρότως] Malim ὥστ' ἔχειν —. Et sic Herwerden. ἀραρότως] I. e. ἐμπέδως. Cf. Eur. Med. 1192. ἀραρότως | σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε. Prom. 60. ἀραρεν ἦδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

949. κομίζου] Anglice, take yourself off. Cf. Prom. 392. στέλλου, κομίζου.

950. ἴσθι μὲν τάδ' M. εἰγμεν Cobet. δεῖ μ' ἐνθάδ' R. Ellis. ἦ ᾗσται τάδ', ἦ δεῖ πόλεμον αἰρεσθαι νέον Pors. ἴσθ' οὖν τάδ' — Both. Herw. ἴσθ' οὖν τάδ', εἰ δεῖ, πόλεμον αἰρεσθαι νέον Burges. ἴσται τάδ' ἦδη πόλεμον αἶρει σοι νέον vir doctus in Quart. Rev. IX. 358., ocll. Hom. II. φ'. 223. ἴσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφέες. Herwerden parum probabiliter corrigit sic, ἴσθ' οὖν τάδ', ἦδη (aut τάδ' ἦδη,) πόλεμον αἰρεσθαι δέον. Post h. v. οὔτοι δικάζει usque ad βίον inseri jubet Burges. Dobraeus reddit ἴσται τάδ' I will.

πόλεμον αἰρεσθαι νέον] Cf. 439. ἦ τοῖσιν ἦ τοῖς πόλεμον αἰρεσθαι μέγαν | πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη καὶ γεγόμενται (ita enim Herw.). Eur. Fr. 1050, 2. νεῖκος αἰρεσθαι κακοῖς. ἐρισθε] ἀρεῖσθαι Cobet. αἰρεσθαι R. Ellis.

951. εἶη] ἴσται Burges. Cf. Eur. Hec. 877. καὶ πῶς γυναιξὶν ἀρσένων ἴσται κράτος; νίκη καὶ κράτος] Cf. ad Soph. El. 85. ταῦτα γὰρ φέρει | νίκην τ' ἐφ' ἡμῶν καὶ κράτος τῶν δρωμένων. κράτη] Qu. κράτος, ut in Soph. El. 85.

957. Versum manifesto spurium habet Burges.

958. Hunc v. post 961. transponi jubet Burges deleto v. 957.

959. εὐθυμῆν ἔστιν] εἰ θυμός ἐστιν vel ἐτοιμόν ἐστιν conj. Stanl. εἰ θυμός ἐστιν Both. ἐτοιμόν ἐστιν conj. Dobr. εὐθυμόν ἐστιν εὐτυχῶς ναίειν δόμον tentat V. D. in Class. Journ. IV. 160. ἐνθ' ὑμῖν ἔστιν εὐτύκους ναίειν δόμους probabiliter Weil. et Kirchhoff. prob. Dind. "Ut εὐθυμος δόμος vocetur qui postea τόπος εὐφρων v. 971. Revera autem non domus sed ipse rex εὐθυμος vocari debuisset i. e. εὐμενῆς, quippe qui domum incolendam praebuisset. Cf. Hom. Od. ξ. 63. οἶά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν | οἰκόν τε κλήρον τε." Idem εὐρονθυμον hariolatur.

961. μονορούθμους δόμους M. μονοθρόνους ἔδρας Burges. Cf. Lyc. 960. μονοικίτους ἔδρας.

962. τοῦτων τὰ λῶστα —] Cf. Eur. Iph. A. 793. Hel. 1593. τί μέλλει', ᾧ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα, | σφάζειν —;

963. πάρεσι, λωτίσασθε] ἄτρεστα λωτίσασθε Burges. δο' ἔστ' ἀωτίσασθε Dobr. τὰ θυμηδέστατα, | (πάρεσι') ἀωτίσασθε Madvig. λωτίσασθε] Decerpite. Cf. Eur. Hel. 1609. ᾧ γῆς Ἑλλάδος λωτίσματα (i. e. ἀπανθίσματα). Achæ. trag. 29. ἐκλωτίζεται (i. e. ἐξανθίζεται, Hesych.). Hesych. λωτίζειν· ἀπανθίζεσθαι, ἀπολαύειν.

967. δυστηγοτάτως] Suspectum. Cf. ad Oed. C. 1579.

969. πρόνοον] πρόμολον Burges.

971. Ita Madvig: δώματα ναίειν. κεί τόπος εὐφρων, | πᾶς τις etc. τόπος εὐφρων] τοῦπος τ' εὐφρον Both. καὶ λόγος εὐφρων ("et benevola est ejus oratio") V. D. in Class. Journ. IV. 160. Quod probandum videtur. Qu. τόπον εὐρεῖν.

972. γλῶσσαν εὐτηκον φέρει] Cf. Cho. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν.

975. ἀμηνήτω] I. e. ἀνεπιφθόνω, ἀνεμεσήτω. Ag. 649. 1036.

977. φίλοι δμωίδες] Cf. Cho. 719. φίλοι δμωίδες οἰκων.

983—984. Hos vv. graviter corruptos et fortasse interpolatos censet Burges.

983. καί μου τὰ μὲν πραχθέντα] Ut in Soph. El. 1333. τὰ δρώμεν' ὑμῶν. τοὺς ἐκγενεῖς] Qu. τοὺς ἐγγενεῖς.

985. ἐμοῦ δ' ὄπαδούς Guelph. ἐμούς (σ in δ mutato) ὄπαδούς M. φίλους δ' ὄπαδούς V. D. in Class. Journ. IV. 160. Corrigendum ἐμούς δ' ὄπαδούς.

987. μήτ' ἀέλπτως] μή 'π' ἀέλπτοις R. Ellis. Malim μή 'ξ ἀέλπτων. δορυκανεῖ] Formatum ut πολυκανῆς Ag. 1169.

988. ἄχθος ἀείζων] ἄχθος αἰανόν [αἰανῆς?] V. D. in Class. Journ. IV. 161. Qu. ἄχθος ἀείζων πέλοι, vel ἔλκος ἀείζων —, vel χώρα δ' ἄχθος (ἔλκος) ἀείζων λάβοι (ἔλοι). Post πέλοι Wecklein nonnulla excidisse suspicatur, ut μήτε ξένοισι ἔνυσιασθείην βία. Lacunam statuit etiam Paleius. ἄχθος ἀείζων] Cf. Fr. 31. τὴν ἀείζων — πόαν. Soph. Fr. 806. ἀείζως γενεά. Trag. Adesp. 15. ἀείζων πένθος. Soph. Fr. 671. ἀείζων (ἀείζων?) ἔλκος. 806. ἀείζως γενεά. Trag. adesp. 15. ἀείζων πένθος. Fort. ἄλγος ἀείζων.

989. *τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ* M. *τυγχάνοντα πρευμαμένη* Pal. *τυγχάνοντας εὐπρυμνῆ (!)* Weckl. *τυγχάνοντας ἐν πρύμνῃ φρενὸς* Herm., coll. Cho. 388. et Burges. conj. Pal. *εὐπρυμνῆ*] *Suspectum*. Usitata forma est *εὐπρυμνος* (Herm.).

990. *σέβεσθε* Guelph. corr. *σέβεσθαι* M. Ald. Rob.

991. *ταῦτα μὲν γράψεσθε* M. *ταῦθ' ἄμ' ἐγγράψασθε* Herm. Dind. Qu. *ταῦθ' ἄμα γράψασθε*.

992. *σωφρονίσμασιν*] Ἰ. q. *νουθετήμασιν* (Pers. 830.).

993. *ὡς ἐλέγχεσθαι*] Leg. *ἐξελέγχεσθαι*. *χρόνῳ*] Qu. *χρεῶν*.

994. *ἐν μετοίκῳ*] Imo *ἐπὶ μετοίκῳ* vel *ἐς μέτοικον*. Cf. 973. *πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις | εὐτυκος*. 1003. Vel *ἐς μέτοικον*. Cf. Arist. Eq. 347. *εἴ που δικίδιον εἴπας εὐ κατὰ ξένου μετοίκου, — ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ᾧ μῶρε τῆς ἀνοίας. γλώσσαν — κακήν*] Cf. Soph. Tr. 281. *ἐκ γλώσσης κακῆς. εὐτυκον*] *εὐτροχον* Burges., coll. Eur. Bacch. 264. *γλώσσαν εὐτροχον*. Sed cf. 973. *φέρειν*] Cf. Cho. 581. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλώσσαν εὐφημον φέρειν*. Cf. ad Soph. Fr. 669. *κἄν καλὸν φέρῃ (φορῆ?) στόμα*. Alex. com. III. 423. *τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ*. Ephipp. com. III. 339. *ἐπαρτίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλώττιαν φορεῖς*.

995. *τό τ' εἰπεῖν εὐ στυγεί* [qu. *'φυγεν*] *μύσαγμα' ὄπως* Herwerden. Praestaret saltem *τὸ δ'* —. Malim *κατεπιτεῖν τ'*.

996. *ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ*] Lege *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ* (i. q. *παραινῶ*) —. Cf. Cho. 581. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλώσσαν εὐφημον φέρειν*. Sept. 596. *τούτω σοφοῦς — ἀντιθέτας | πέμπειν ἐπαινῶ*. Qu. *ὑμῖν παραινῶ*.

997. *ἐπιστρεπτὸν*] *ἐπίστρεπτον* Burges. Anglice, noticeable. Cf. Cho. 350. *τέκνων — ἐπιστρεπτὸν αἰῶ κτίσας*.

998. *ὀπώρα*] Uva. Hesych. *ὀπώρα*: — *σταφύλη*. Pind. Isthm. II. 8. Chaeremon. Fr. 12, 2. *πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν* etc.

999. *θῆρες δὲ κηραίνουσι*] *θεοὶ δὲ κηραίνουσι* Jacob. apud Stanl. valde probat V. D. in Class. Journ. IV. 161.

1000. Cf. Soph. Oed. R. 301. *ὦ πάντα νομῶν — οὐράνιά τε καὶ χθονοσιβῆ*.

1002. *κάλωρα*] *ἄωρα* Stanl. Burges. Qu. *τᾶωρα* (vel *ἄωρα*) *κωλύουσα προσμένειν θέρος. καλῶς δὲ κωλύουσιν ὡς μένειν ἔσω* Margoliouth. Qu. *καλῶς κατακλήουσιν* —. *ἐρῶ*] An *ὀρῶ*?

1003—1005. Cf. Soph. Ant. 797. Fr. 421.

1003. *χλιδαῖσιν*] *Deliciis*. Anglice, charms.

1005. *ἐπεμυεν*] *Suspectum*. Qu. *ἐπήσθεθ'*.

1007. *οὐν ἐκληρώθη*] *οὐνεκ' ἠρόθη* Heath. Imo *εἶνεκ'* —.

1015. *εὐ θάρσει*] *εὐθάρσει* Valck. ad Phoen. 1331. *Contrarius error est* Ag. 346.

1019. *ἴτε μᾶν*] *ἴτε νῦν* Paleius. *γανάεντες*] *ἀγαλοῦντες* sagaciter conj. Paleius ad Arist. Pac. 399. *καί σε θνυσίαισιν — ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί*.

1021. περιναίετε] περιναίονται Herm. Dind. περιναίουσιν melius Markscheffel. Cum cf. Callim. Del. 267. πόνες ἤπειροί τε καὶ αἱ περιναίετε νῆσοι. Monuit R. Ellis, qui de nomine περιναίεται (II. ω'. 488.) cogitat. παλαιόν] ἐκ παλαιοῦ Burn.
1024. μένος] Leg. μέλος. Et sic Schutz. Burn. Legrand. Dind.
1025. Νείλου προχοᾶς] Cf. Arist. Nub. 272. εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύεσθε πρόχοισιν.
1028. ποταμούς δ'] Sc. σέβωμεν. θελεμόν] An θαλερόν?
1034. Κυθέρεις] Qu. Κυθερείας.
1035. θεομός] θ' ἔσμός Stanl. Qu. οὐκ ἀμελεῖ γ' ἔσμός —.
1036. Διός] θεός (i. e. Κύπρις) Burges. Idem mox Διός pro θεός.
1038. δ' αἱ φίλαι M. δὲ φίλα Burges. Both. (δὲ φίλαι Ask. D.).
1040. θεακτορι M. θέλκτορι Burges. Both. πιθοῖ M. πύθοι Ald. Rob. Πειθοῖ Pauw. Burges. οὐ γ' (ob οὐδ' omissum) addit Burges.
1042. φυλακὰς ἀνήκα] Qu. φυλακῆς ἀνήκα.
1044. φυγάδες] φυγάδεσιν Burges. Well. Ahrens. ἐπιπνοίας] ἐπιπνοιάς Burges. Qu. ἐπιπλοίας.
1045. προφοβοῦμαι] I. q. προταρβῶ (Sept. 332. βαρείας τοι τύχας προταρβῶ). Cf. Prom. 696. πρό (πρῶ al.) γε στενάξεις καὶ φόβον πλέα τις εἶ. Sic προδέοικεσθαι Prom. 248.
1047. δ τι —] Cf. Cho. 465. τὸ μόρσιμον μένει πάλοι (l. παθεῖν).
1049. πάρβατος] Cf. ad Sept. 742. Eum. 553. ἀπέραντος] I. e. ὥστε εἶναι ἀπέραντος. Cf. ad Prom. 153. 1078.
1055. βέλτατον] Cf. Eum. 487. τὰ βέλτατα.
1066. ἐλύσατ'] Qu. ἐρρύσατ'. πημονᾶς ἐλύσατο] Lege — ἐρρύσατο. Dicendum enim fuisset ἔλυσε, non ἐλύσατο. Cf. Prom. 1006. λύσαι με δεσμῶν τῶνδε. Soph. Tr. 181. ὄκνον σε λύσω. χειρὶ παιωνίᾳ] Cf. Arist. Ach. 1223. Soph. Phil. 1345. παιωνίας | ἐς χεῖρας ἔλθειν. παιωνίαισι χερσίν.
1067. παιωνία] Cf. Ag. 848.
1068. εὐμενεῖ βία κτίσας] ἔμμανῆ βοῦν οἰκτίσας Both. prob. V. D. in Class. Journ. I. 470. Conferri non debet v. 140. πρηνεμενῆς κτίσειε.
1070. τὸ βέλτερον· κακοῦ καὶ τὸδ' ἄμοιρον αἰνῶ Burges.
1072. δίκαι δίκας ἐπεσθαι] δίκαι τύχας ἐπεσθαι Burges.
1073. δίκας] Qu. δίκαν. ἐρχαῖς] Qu. τύχαις.

A G A M E M N O N.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ. Etiam Ionis tragici tragoediae titulus hic fuit.

2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος M. Qu. φρουρᾶς τ' ἐτείας (ἐτείου) μῆκος. μῆχος] I. q. μῆχαρ, μηχανήν. Cf. 199. χείματος — μῆχαρ. Eur. Andr. 535. τί δ' ἐγὼ κακῶν | μῆχος ἐξανύσαιμ' ἄν; Alc. 221.

ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτω κακῶν. Theocr. Π. 95. χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μᾶχος.

3. στέγης — ἀγκαθεν] Cf. Eum. 368. ἀλομένα ἀνέκαθεν.

6. δυνάστας] Qu. πλανήτας. ἐμπρέποντες αἰθέρι] Cf. Cho. 350. Soph. El. 1187. δρῶν σὲ πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρέπεις ἐσθήμασιν.

7. Hunc v. δβελίζει Porson. ἀντολαῖς τε τῶν] Sic Sept. 385. ἐπ' ἀσπίδος δὲ τῷ | χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Fort. ἀντολαῖς τ' Ἴσως (aut θ' ὁμῶς), vel ἀντέλλωσί τε, vel ἀντολὰς θ' ὁμῶς, vel ἀντολὰς τ' Ἴσως (ἔτι). Cf. Prom. 457. ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ | ἄστρων ἔδειξα τὰς τε δυσκρότους δύσεις. Eur. Fr. 482, 2. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

9. αὐγὴν πυρός] Cf. Hom. Od. 6, 305. ἢ δ' ἦσαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ. Anth. Pal. VI. 266. 4. ἐφάνη γὰρ οἱ — ὡς αὐγὰ πυρός. Ad rem cf. 588. ἔτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς | φράζων ἄλωσιν Ἴλιον τ' ἀνάστασιν (Ἴλιον κἀνάστασιν?).

10. ἀλώσιμον βάζει] Cf. Sept. 635. ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας. Eur. Phoen. 338. παιδοποιὸν ἀδονάν.

11. γυναικὸς ἀνδροβούλου] Cf. Soph. Fr. 680. ἀνδρόφρων γυνή.

12. εἴτ' ἄν δὲ] Qu. αἰεὶ δὲ aut ταύτην δὲ, aut τοιάνδε. νυκτίπλαγκτον —] Noctivagum. Cf. 330. νυκτίπλαγκτος —. πόνος. Ach. 264. νυκτοπεριπλάγητε. 1321. Cho. 522. 749. Aj. 695. Cf. 542 sq. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίας | δρόσοι κατεπέκαζον, ἔμπεδον οἶνος | ἐσθημάτων, τιθέντες ἐνθηρον τρίχα. Soph. Aj. 1208. κείμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως αἰεὶ πυκνωῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας. Sic Sophocles ἀνδρόφρων γυνή dixit. Confer γυναικόβουλος Cho. 626. γυναικόβουλος μήτιδας φρενῶν. ἐλπίζω] I think, I expect. Cf. Eur. Andr. 721.

14. ἐμὴν] λύζω Dind., coll. schol. ἢ περισσὸς ὁ γὰρ, ἢ λείπει τὸ ἄλλυ. Mendosum videtur ἐμὴν. Qu. αἰεὶ, αἰνήν, aut σκληρῶν. Nisi latet epithetum aliquod vocis δνειροῖς, ut πτηνοῖς aut ἡδέσι.

ἀνθ' ὕπνου] ἀντίπνου Wecklein, coll. Prom. 917. πύρπνου. 1087. ἀντίπνου. Soph. Ant. 224. δύσπνου. Idem conjicit Herwerden, nisi spurius sit versus 15.

15. τὸ μὴ —] Ita ut non, quominus. Cf. 1589. et ad Prom. 865. μίαν δὲ παίδων ἡμερος θέλξει τὸ μὴ | κτεῖναι σύνεννον. 236. Versus fortasse spurius sec. Herwerden. βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω] Qu. βλέφαρα συγκλήθειεν ὕπνω. Fort. βλέφαρα τὰμὰ συμβαλεῖν, ut irrepserit glossema ὕπνω. Cf. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω. δοκῶ] Qu. δοκῆ or θέλω. Qu. δταν δέ γ' (vel τι δ') ἄδειν — δοκῆ. Cf. Arist. Ran. 1220. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. Conferri non debent loci quales sunt Lys. 319. λιγνὴν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν. Cf. Arist. Eccl. 880. μυνηρομένη τι πρὸς ἔμαντήν μέλος. Vesp. 219. μυνηρίζοντες μέλη. Thesm. 100. τί διαμνύρεται;

16. *δταν δ' αείδειν*] Suspecta forma soluta in trimetro iambico. Cf. Phryn. trag. Fr. 12. *ψαλμοῖσιν ἀντίσπασι' αείδοντες* (?) *μέλη*. Legerim *δταν τι δ' ἄδειν* —, collocatione particula δὲ satis frequenti. Cf. Arist. Nub. 721. *φρουρᾶς ἄδων | δλίγου φρουδός γεγένημαι*. ubi schol. *οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν παραμυθεῖσθαι ἤδον*. Schol. Prom. 576. *Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ καὶ ἄδοντα τὸν Ἄργον εἰσάγει*.

17. *ὕπνον — ἀντίμολπον — ἄκος*] I. e. remedium contra somnum (ad somnum pellendum). Cf. Eur. Med. 1176. *ἀντίμολπος ὀλολυγῆς κωκιντός* (i. e. fletus loco ejulatus). Soph. Tr. 640. *αὐλοῦ καναχὰν θείας ἀντίλυρον μούσας*. Eum. 136. *τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται*. ἀντίμολπον] Suspectum. Frustra αἰνόμελων proponit Naber. Cf. Cho. 539. *ἄκος τομαῖον ἐλίπασα πημάτων*. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πρᾶξας*. Eur. Andr. 121. *εἰ τί σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμῆν*. Alc. 970. *οὐδ' ὄσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε φάρμακα πολυπόνους ἀντιτεμῶν (ἔσθλά τεμῶν?) βροτοῖσιν*. Pind. P. IV. 393. *σὺν δὲ ἐλαίῳ φαρμακώσασ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν ὄωκε χριεσθαι*. Confer ἀντιπενθῆς Eum. 782.

19. *ὡς τὰ πρόσθ'*] Malim *ὡς τὸ πρόσθ'*. Cf. ad Arist. Eq. 751.

διαπορουμένου] *Lego διακοσμουμένου*, gubernati, administrati.

21. *ὄρφναίος*] In tenebris lucentis. Cf. Eur. Or. 1225. *νυκτὸς ὄρφναίος*. Suppl. 994. Fr. 593, 3. *ὄρφναίος νύξ αἰολόχρωος*.

22. Cf. Herod. IV. 101. *ὁδὸς ἡμερησίῃ*. Plat. Resp. 616 B. *ἡμερησίαν ὁδόν*. Alcib. I. 123. *ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν*. Plut. Cic. 43. *σχεδὸν ἡμερησίον ἀνήλωσαν χρόνον*. Confer *νυκτερήσιος* (Lucian. Alex. 53. *χρησμός νυκτερήσιος*), *βροτήσιος*, *ἐτήσιος*.

23. *χορῶν κατάστασιν*] Cf. Arist. Thesm. 958. *ἐπισκοπεῖν δὲ | παταχῇ κνκλοῦσαν ὄμμα χρῆ χοροῦ κατάστασιν*.

28. *ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα* —] Cf. 595. *ὀλολυγμὸν — ἔλασκον εὐφημοῦντες*. Arist. Pac. 96. *εὐφημῆν χρῆ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν γρούζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν*.

30. *φρυκτὸς*] Cf. 292, 282. Thuc. II. 94. *φρυκτοὶ πολέμοιο αἰζρονται ἐς τόπον*. III. 22. Herod. VII. 182. *ταῦτα πυρθανόμενοι παρὰ (ἴμο διὰ) πυρῶν ἐκ Σκιάθου*. IX. 3. *πυρροῦσι διὰ νήσων βασιλεῖ δηλώσειν*. ἀγγέλλων πρέπει] Cf. 1222. *σπληγγῆν' — πρόπουσ' ἔχοντες*. Eum. 995. *πρέψετε — διάγοντες*.

31. *αὐτὸς τ'*] Qu. αὐτὸς δ'.

32. *εὐ πεσόντα θήσομαι*] *εὐ πεσόντ' ἀθρήσομαι* Karsten. *εὐ πεσόντ' ἀθρήσομεν* Naber. *θήσομαι suspectum*. Qu. *εὐ πεσόντ' ἐπόνομαι*, vel *φροῖμον προάσομαι*, vel *φροῖμον κατάρομαι*. (Cf. Eur. Or. 958. *κατάρομαι στεναγμόν*. Herc. 749. *τόδε κατάρομαι μέλος*. Hec. 684. *κατάρομαι νόμων βακχείων*.) Cf. 1603. *ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα*. 1642. *μαλθακόν ὅπε θήσεται (σφ' ἐπόψεται?)*. Eur. El. 1101. *τύχη γυναικῶν εἰς γάμους (οἱ γάμοι?)*

τὰ μὲν γὰρ εὖ, τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρομαι βροτῶν. 843. Hipp. 718. αὐτὴ δ' ὄνασθαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα. Med. 54. τὰ δεσποτῶν | κακῶς πίπτοντα. Or. 603. οἷς γάμοι μὴ πίπτουσιν εὖ. Proverbium apud Eust. p. 1379, 18. αἰ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. V. ad Soph. El. 1466.

34. οὖν] Qu. αἶ. χέρα] Qu. χροά. Mox enim sequitur χερσί.

36. βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας βέβηκεν] κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ βέβηκεν optime Naber. Cf. Fr. 307. ἀλλ' ἔστι κάμοι κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ. Soph. Oed. C. 1053. χρυσέα κλῆς ἐπὶ γλώσση βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν.

37. εἰ φθογγὴν λάβοι] Cf. Soph. El. 548. φαίη δ' ἄν ἡ θανοῦσ' ἄν, εἰ φωνὴν λάβοι. Eur. Iph. T. 52. φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν. Demosth. p. 246, 18. καί, εἰ φωνὴν λάβοι, εἰπεῖν etc. p. 362, 1. εἰ λάβοιεν αἰσθησιν. Lucian. de Luctu 13. πρὸς δὲ ὁ νεκρὸς αὐτὸς ὑποκρίναι' ἄν, εἰ λάβοι φωνήν· φῆσει γὰρ etc. Eur. Hipp. 417. οὐδὲ σκότον φρίσσοι τὸν ξυνεργάτην | τέρεμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῆ (λάβη?); Andr. 923. ὡς δοκοῦσί μοι | δόμοι 'ξελαύνειν φθέγμ' ἔχοντες οἶδε με. Cic. pro Caelio 24. 'Nonne ipsam domum metuet ne quam vocem ejiciat? non parietes conscios —?' Juvenal. Sat. IX. 102 sq.

40. ἐπεὶ] Ex quo. Cf. 983.

45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην] Cf. Pers. 82. πολύχειρ καὶ πολυναύτης. Iph. T. 140. ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους | ἐλθόντος κλεινᾶ ξὺν κώπα | χιλιοναύτα μυριοτενχεῖ etc. Or. 352. χιλιόναυ στρατόν. Andr. 106. ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος Ἀρης. Rhes. 262. χιλιόναυ ἔχων στρατιάν. Iph. A. 174. ἐλάταις χιλιόναυσι.

47. στρατιῶτιν ἀρωγὴν] Cf. Soph. Aj. 357. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας. 201. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος.

50. ἐκπατίοις] ἐκπάγλοις Margoliouth Stud. scen. p. 29. Qu. ἐκνομίοις.

51. ὑπατοὶ λεχέων] Qu. ἐπάνω λεχέων, vel ὑπὲρ ὧν λεχέων. στροφοδινοῦνται] Simile compositum τροχοδινεῖσθαι legitur Prom. 882. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην.

52. πτερύγων ἐρεμοῖσιν ἐρεσομένοι] Cf. Lucian. Tim. 40. τεκμαίρομαι τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν. Arist. Av. 1229. τῶ πτέρυγε ποῖ ναυτολεῖς; Athen. 669 A. εἰρεσίῃ γλώσσης. Virg. Aen. I. 301. 'volat ille per aera magnum | remigio alarum.' VI. 19.

53. δεμνιοτήρη] Cf. 1449. δεμνιοτήρης — μοῖρα.

54. πόνον δρταλίχων] γόνον δρταλίχων Porson. (?) Musgr. Blomf., coll. Soph. Fr. 962. ἐπιμασιδίον γόνον δρταλίχων. Adde Fr. 372. ὑψηλὸν — τεκτόνων πόνον.

55. ὑπατος] Qu. ἐπάτων. Cf. 89. ἦ τις Ἀπόλλων] Qu. ἦτοι —. Cf. 849. ἦτοι κέαντες ἦ τεμόντες εὐφρόνως.

57. τῶνδε μετοίκων] τῶνδε μετ' οἴκτων Karsten, coll. Oed. C. 1632. οὐκ οἴκτου μετὰ | κατήγεσεν τὰδ' τῶν μαριπόκων Naber. Qu. τόνδε μετ' οἴκτων.

58. ὑστερόποιον — Ἐρινύν] Cf. Cho. 382. Ζεῦ Ζεῦ, κατώθεν ἀμπέμπων ὑστερόποιον ἄταν βροτῶν (φονέων?) τλάμονι καὶ πανούργῳ χειρὶ etc. Tibull. I. 9. 4. 'sera tamen tacitis poena venit pedibus.' Hor. Od. III. 2. 32. Contra Sept. 740. παρβασίαν ἀκύποιον.

62. πολυάνορος] Qu. πολυηράτου. Post γυναικὸς ponatur virgula.

63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ] Cf. Soph. Tr. 1279. πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ.

64. γόνατος — ἐρειδομένου] Cf. Hom. Il. η'. 145. ὁ δ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη. ψ'. 283. οὔδει δέ σφιν | χαίται ἐρηρέδαται. Qu. κοινίαις ἐπερειδομένου.

65. διακναιομένης] Cf. Prom. 94. αἰκείαισιν διακναιομένος.

66. Deleatur virgula post κάμακος.

68. τελεῖται] Qu. τελεῖ πᾶν.

69. οὔτε δακρύων] Qu. οὔτε τι θύων, vel οὐδ' ὑπολείβων οὐδὲ δακρύων.

70. ἀπύρων ἱερῶν] Cf. Pind. Ol. VII. 88. τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλλος.

71. ὀργάς] Cf. Eur. Med. 1169.

72—82. Prorsus similis Chori senum lamentatio est in Arist. Vesp. 1060—1065.

72. ἀτίται] Cf. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας. Cho. 67. τίτας φόνος. Hesych. h. v. Annon ἄτιτοι?

77. ἀνάσσων M. ἀνάσσων Herm. Dind. ἀίσσων recte Karsten, coll. Hom. Il. σ'. 18. ὡς δ' ἔτ' ἄν ἀίξῃ (ἀναίξῃ ante Heyn.). Eur. Tro. 157. διὰ δὲ στέρων φόβος. Pind. Nem. VIII. 40. αὖξεται ἀρετὰ γλώρραις ἑέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἕσσει.

78. ἄρης δ' οὐκ ἔνι —] Cf. Suppl. 749. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεσι' ἄρης. Fr. 230. σοὶ δ' οὐκ ἔνεσι κίκυς οὐδ' αἰμόρρητοι | φλέβες. Soph. El. 1243. ὄρα γε μὴν κᾶν ταῖς γυναιξίν ὡς ἄρης ἔνεστιν. Eur. Suppl. 1116. λάβει', ἀμφίπολοι, | γραιάς ἀμενοῦς (οὐ γὰρ ἔνεστιν | ξώμῃ παιδῶν ὑπὸ πένθους) etc. γώρρα] πρῶραις Schwerdt., metaphora a vitibus sumpta. (Hesychius προώρας, i. e. πρῶρας, dicit τὰ πρῶτα κλήματα. V. Schneider. ad Theophr. H. Pl. II. 1. 3.) χερσὶν Karst. Corrigendum γήρα. Cf. Pherecr. Fr. 248. ὦ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ —· ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ' οὐδ' ἰσχύομεν, etc. Tentabam olim χερσὶν et γυνοῖς.

79. τό θ' ὑπέργηρων] ὁ θ' ὑπέργηρος Schwerdt. Qu. τό θ' ὑπεργηρῶν (verb.). φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης] Cf. Archil. Fr. 76. οὐκ ἔθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροῶ· κάρφεται γὰρ ἤδη. Hom. Od. υ'. 398. κάρφω μὲν χροῶ καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.

80. *τρίποδας — δδούς στείχει*] Cf. Hesiod. Op. 534. *τότε δὴ τρίποδι βροτῶ Ἴσοι, | οὐ τ' ἐπὶ νῶπα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὄραται.* Seidler. ad Tro. 228.

82. *ἀλαίνει*] Qu. *ἀλαίνω.* Cf. Eur. Phoen. 1539. *τί μ' — ἐξάγαγες — αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον ἢ νέκυν ἐνερθεν ἢ πτανὸν δνειρον; ὄναρ ἡμερόφαντον*] Cf. Prom. 657. *νυκτίφαντ' (al. -φοιτ') δνειράτα.* Cho. 267. Aesch. Fr. 312, 3. *νυκτέρων φαντασμάτων.*

84. Veram hujus nominis scripturam esse *Κλυταιμίστρα* contendit Herwerden Luc. Soph. p. 31.

85. *τί νέον; τί δ'?*] Qu. *τί νέον τόδ'; τί χρέος;*] Quid rei est? I. q. *τί χοῆμα;* Cf. Eur. Her. 96. 646.

87. *πειθοῖ*] *πενθοῖ* Scal. Dind. Karst. Cf. Sept. 370. Hesych. *πύσις· ἐρώτησις, — πειθῶ (l. πενθῶ). περίπεμπτα*] Cf. Suppl. 878. *θυσοκνεῖς* M. pr. *θυσοκινεῖς* M. corr. *θυσοκινεῖς θύος καινοῖς* (instauras) Margoliouth, coll. ad 597. Legendum *θυσοκοεῖς.* Cf. Eur. Bacch. 224. *μαινάδας θυσοκόους.*

88 sq. Cf. Sept. 271. *χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς πεδιονόμοις τε κάγοραῖς ἐπισκόποις.* Suppl. 24. *ὑπατοί τε θεοὶ καὶ βαθύτιμοι χθόνιοι.*

91. *βωμοὶ δώροισι φλέγονται*] Cf. Arist. Ran. 344. *φλογὶ δὲ φλέγεται λειμών. φλέγονται*] Cf. Soph. Oed. C. 1695. *φλέγεσθον.*

93. *ἀνίσχει*] Qu. *ἀνάσσει.*

97. *λέξαις*] Leg. *λέξασ'*, vel *λέξον θ'.* Malim *λέξεις.*

98. *αἰνεῖν*] Qu. *αἶνει*, vel *εἰπεῖν* (*εἰπεῖν* etiam F. G. Schmidt.).

99. *παιῶν τε γενοῦ*] *παιῶν γίνου* Voss. [Dobr.] Kock. Fortasse recte. Cf. tamen Pers. 482 sq.

101. *ἀγανά φαίνουσ'*] *ἄγαν ἀφαίνεις* Ald. *ἀγανά φανεῖσ'* Rob. *ἀγανά φαίνεις* Turn. Guelph. *ἀγανὰν — ἐλπιδ'* Dobr. *σαίνουσ'* Butler. Blomf. (Fortasse recte.) *ἀγανὴ φανθεῖσ'* Welcker. Weckl. *ἀγανὴ προφανεῖσ'* Weil. Dind. (Saepe primos aoristos in secundos mutant librarii. Cf. e. g. ad Ag. 736. Hec. 335.) Ipse malim *ἀγαθὴ σαίνουσ'*. Cf. Soph. Tr. 125. *ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν.* 667. Aj. 606.

102. *ἐλπίς ἀμύνει* | *φροντίδ' ἄπληστον φρενοδαλῆ* conj. Wecklein. *ἐλπίς ἀμύνει* | *θυμοβόρον φροντίδ' ἄπληστον* Karsten. *ἀμύνει*] Qu. *ἀλέξει* (keeps off).

103. *λύπης, θυμοφθόρον ἄτην* conj. Weil. *καινοῦ θυμοφθόρον ἄλγους* conj. Dind. Qu. *καὶ θυμοβόρον φρενὶ λύπην.* Cum *θυμοβόρος* confer *παιδοβόρος* Cho. 1068. Qu. *φρενὶ* vel *φρεσί.* *τὴν θυμοβόρον φρενὸς ἄτην* Ahrens. *λύπης, θυμοφθόρον ἄτην* Weil. *τὴν θυμοφόρον φρένα λυπεῖν* Margoliouth. Correctionem *τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην* (Blomf. Schutz.) jure repudiat Karsten. Cf. schol. *ἦτις ἐστὶ θυμοβόρος λύπη τῆς φρενός.* Lege *τὴν θυμοφθόρον λύπην φρενός?* *θυμοφθόρον*] Cf. Theogn. 1323. *σκέδασον δὲ μερίμνας | θυμοβόρους.* 1129. *πενίης θυμοφθόρου.*

104. *ἄδιον κράτος*] *ἄδιον τέρας* Francken. Misc. Phil. p. 82. 1854. Karsten. Recte. De persona dictum, ut Latinis potestas. Cf. Sept. 121. Qu. *ἄδιον τέρας* (vel *περόν*). *Πιστόν περόν* dicitur hujusmodi omen Soph. Oed. C. 98. Cf. 158. *ὄρνιθων ὀδίων*. Xen. Cyr. III. 3. 22. *τότε δὴ οἰωνοῖς χρησάμενος αἰσίοις ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν*. Eur. Herc. 596. *ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' οὐκ ἐν αἰσίοις ἔδραις | ἔγγων etc. ἀνδρῶν ἐκτελέων*] *Λογ. ἐντελέων*. Idem vitium est Eur. Ion. 780. *ἤδη πεφυκότ' ἐκτελεῖ* (*ἐντελεῖ* Nauck. Herw.) *νεανίαν*.

105 sq. Ita G. M. Schmidt de Dithyr. p. 99. *ἐμοὶ γὰρ θεόθεν καταπνεῖ | Πειθῶ μολπᾶν | ἀλκᾷ ξύμφυτος αἰών. ἔτι γὰρ θεόθεν —*] Cf. Arist. Lys. 550. *ἔτι γὰρ νῦν οὖρια θεῖτε*. Eur. Herc. 678. *ἔτι τοι γέρον ἀοιδὸς | κελαδεῖ μναμοσύναν. καταπνεῖ*] *καταπνεῖ μοι Margoliouth*, coll. Arcestrato Athen. I. p. 5 C. *ὄρφων μὴ τέμνειν, μὴ σοὶ νέμειν καταπνεῖη*.

106. *πειθῶ μολπᾶν* (*πειθῶ μολπᾶν* corr. rec. m.) M. teste W. W. Goodwin.

107. *σύμφυτος αἰών*] Cf. 894. *ἀμφὶ σοὶ πάθη δρῶσα πλείω τοῦ συνεύδοτος χρόνου*. Eum. 286. *χρόνος καθαίρει πάντα γηράσκων ὁμοῦ*. Soph. Oed. C. 7. *χῶ χρόνος ξυγῶν μακρός*. Oed. R. 1082. *οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνες*.

108. *ἀλκᾶν* M. *ἀλκᾷ* Both. Fort. *ἀμᾶν* aut *ἀμᾶν* (?).

109. *δίδρονον κράτος*] Cf. Soph. Ant. 146. *δικρατεῖς λόγχα*. Aj. 252. *δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι*. 390. *τούς τε δισοἰσῆρας — βασιλῆς*.

110. *ταγὰν* propter primam syllabam productam suspectum habet Blomf. Gloss. ad Prom. 96.

111. *χερὶ πράκτορι*] Cf. Soph. Tr. 861. *Κύριος — φανερό τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι* ex Aristophanis codicibus (Ran. 1287. ibique schol.) restituit Karsten. "Erroris origo, inquit, haec fuisse videtur, quod *δίκης* vocabulo *πράκτορι* explicationis gratia adscriptum deinde in textum irrepsit et verba *καὶ χερὶ* quasi supervacanea extruserit."

115. *ἀργῆς* M. *ἀργᾶς* Blomf. *ἀργᾶς* Dind. Confer Pind. Ol. XIII. 99. *ταῦρον ἀργᾶντα*. P. IV. 14. *πόλιν ἐν ἀργάεντι μαστῶ*. Achae. trag. 1. *ἀργᾶς* (*ἄφης*). *ὁ κελαινὸς*] I. e. *ὁ μελανάετος* sec. Arist. H. A. IX. 32. *Alter ὁ ἐξόπιον ἀργᾶς* i. q. *ὁ πύραργος* sec. eundem. Prior *ἔμα κάρτιστός τε καὶ ὠκιστος πετεηνῶν* sec. Hom. II. φ'. 253. Indicantur autem Agamemnon et Menelaus. *Πύραργος*, aquilae species, memoratur Soph. Fr. 932 a.

117. *ἔκταρ μελάθρων*] Cf. Eum. 997. *ἔκταρ ἤμενοι Διός*. Hesiod. Th. 691.

118. *λευσίμου*] *μορσίμου* vel *πιωσίμου* vel *κλαυσίμου* requirit Herwerden ad Ion. 1240.

119. *λαγίαν ἐρικύματα γένναν* M. *λαγίαν ἐρικύμονα γένναν* apogr. *λαγίνας ἐρικύμονι φέρματι γέννας* Margoliouth, coll. Hippocr. de Aere § 5. *αἶ τε γυναῖκες αὐτόθι ἐρικύμονές εἰσι λίαν καὶ*

τίκτονσι ἐπιδίδως. ἐρικύματα M. ἐρικύμονα apogr. ἐρικυμάδα frustra Seidler. Dind. Cf. ἀρικύμων (Hippocr.) et ἐγκύμων (Xen. Arist.).

λαγίαν —] Leporinam prolem praegravidam foetu, i. e. multos foetus in utero gestantam. Φέρμα a φέρω, ut δέρμα a δέρω, θέρμα a θέρω, κύρμα a κύρω, σύρμα a σύρω, φύρμα a φύρω, etc. Legitur etiam Suppl. 690. καρποτελή δέ τοι Ζεὺς ἐπικρανέτω φέρματι γὰν πανώρω. ubi schol. per κνήματι explicat.

120. βλαβέντα λουσθίων δρόμων] Tentabam olim δρόμων βλαβεῖσαν λουσθίων. Sed corrigendum proculdubio βλαβεῖσαν ὑστάτων δρόμων. Postulatur enim omnino masculini generis participium. Vix masculino usus esset poeta, praesertim in tali loco. Cf. Hom. Od. α'. 195. ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. Theogn. 223. κείνος γ' ἄφρων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ. 705. ἦ τε βροτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόοιο. 937. οὐδέ τις αὐτὸν | βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

121. τὸ δ' εὖ νικάτω] Cf. 135. 159. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Eur. Fr. 910, 3. τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ. Iph. T. 580. τὸ δ' εὖ μάλιστα γ' ὦδε (μάλιστα τῆδε?) γίγνεται. Fort. τὸ δ' εὖ νικῶν, ut in 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. αἴλιον αἴλιον εἰπέ] Cf. Soph. Aj. 627. αἴλιον αἴλιον — ἦσει δύσμορος. Eur. Or. 1395. αἴλιον αἴλιον ἀρχὸν θανάτου βάρβαροι λέγουσιν.

122. λήμασι δισοῦς] λήμασι ἴσους Dind. Leg. λήματι πιστούς. Ineptum est δισοῦς post δύο. Cf. Pers. 55. τοξουλκῶ λήματι πιστούς.

124. πομπὸς τ' ἀρχάς M. πομπὸς τ' ἀρχοῦς apogr. πομποῦς ταρχᾶς conj. Ahrens. prob. Schwerdt. (Hesychius τάρχη (ταρχή?) per τάραις exponit.) πομπᾶς ἀρχοῦς Karsten. Dind. Cf. Theocr. XXV. 43. Ἀγγεῖαν — ἀρχὸν Ἐπειῶν.

125. τεράζων] Cf. Plat. com. 257. τεράζεις (i. q. τερατεύει, Phot.). Cf. ν. ματάζειν (al. ματάζειν) Soph. Oed. R. 891.

126. ἀγοεῖ] Praestat, opinor, αἰρεῖ. Et sic Elmsl. ad Med. 888.

127. κέλευθος] I. q. στόλος.

128. πύργων — δημοπληθῆ] Τευκρῶν — μυριοπληθῆ Margoliouth, qui etiam πρόσθε corruptum habet.

129. Corruptum videtur πρόσθε τὰ, pro quo requiro epithetum aliquod quale est χρύσεια. Qu. πρὸς δὲ τὰ. κτήνη — δημοπληθῆ] Cf. Soph. Aj. 54. λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα. 145. βοτὰ καὶ λείαν. Qu. δημοπληθέα. Hom. Il. 18, 512. κτήσιν δσην πολιεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργει.

130. μοῖρ' ἀλαπάξει M. Ahrens. μοῖρα λαπάξει Elmsl. ad Prom. 240. Blomf. Eadem forma Ionica exstat Xen. Anab. VII. 1. 29. ἐξαλαπάξομεν. πρὸς τὸ βίαιον] I. q. πρὸς βίαν. Cf. Arist. Ach. 622. πρὸς τὸ καρτερόν.

132. ολον] Qu. μόνον (only). ἄτα libri. ἄγα Herm. Cf. Herod. VI. 61. φθόνῳ καὶ ἄγῃ χροόμενος. Cf. Archestrat. apud

Athen. I. p. 5 C. *δρφῶν* | *μὴ τέμνειν, μὴ σοι νέμεισιν θεόθεν καταπνεῖη.*

133. *στόμιον μέγα Τροίας*] Cf. 510. *τοιάνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτηριάν.* Cho. 940. *μέγα τ' ἀφηρέθη ψάλιον οἴκων.* *προτυπὲν*] *ποτ' ἐπὶ Margol.* Fort. *ποτὲ τὸ —.* Pro *Τροίας* fort. *Τροία.* *στόμιον μέγα*] Sic *μέγα ψάλιον* Cho. 962.

134. *στρατωθέν. οἴκῳ Μ. πάροιδεν οἴκων* Weil. (interpunctione post *Τροίας* posita). *καρωθέν (!)* Weckl. *οἴκῳ*] *εἰκὸς* Schwerdt. *οἴκῳ* vel *εἰκὸς* Faehse. Qu. *οἴκῳ.* *στρατωθέν*] *Suspectum.*

136. *Dativus causae.* Cf. Eur. Andr. 247. *μσοῦν γε πατριίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.*

139. *τὸ δ' εὖ νικάτω*] Cf. 352. *τὸ δ' εὖ κρατοίη.*

140. *καλὰ*] *Ἐκαέργα* conj. Schwerdt. *Ἐκάτα* Badham. Praef. Iph. T. p. 16. *καλὰ (Διὸς κόρα)* Dind.

141. *ἀέπτιοις μαλερῶν ὄντων Μ. ἀέπτιοις —* apogr. et schol. ant. *ἀέπτιοι* — Farn. Vict. *μαλερῶν τε λέοντων* Dind. ex Etym. M. 377, 37. *δρόσοις ἀέπτιοις* Herm. Ahrens. prob. Schwerdt. *ἀλπνοις* Weckl. *δρόσοισι λεπταῖς* Well. Qu. *δρόσοις ἀπαλαῖς.*

143. *ὀβρικάλουσι*] Eodem sensu *ὀβρια* Fr. 43. Verba *τερπνά* usque ad *κράναι* interpretis esse censet Schwerdt. Inter *ὀβρικάλουσι* et *μὴ τινος — τεύξη* verba *ἰήϊε Δάλιε Παιῶν* interposuerit idem.

144. *ξύμβολα κράναι*] *σύμβολα κρήνων* Schwerdt.

145. *κατάμομφα*] Qu. *κατάμεμπα.*

146. *ἀντιπνόους*] Forma soluta ut *δυσπνόους* in Soph. Ant. 587.

152. Post *τέκτονα* ponatur virgula.

153. *παλινόρτος*] *παλινόρσοις* (redeuntibus) conj. Schwerdt. Cf. Hom. Il. γ'. 33. Arist. Ach. 1179.

155. *μνάμων μῆνις —*] Cf. Eum. 355. *κακῶν τε μνάμονες σεμναί.* Prom. 516. Soph. Aj. 1390.

157. *ὀρνίθων ὀδίῳν*] Cf. 102. *ὀδιον κράτος (τέρας?) αἰσιον.* *ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν*] Qu. *ἀγαθοῖσιν ἐκλαγξεν.* Cf. 201.

158. *δμόφωνον*] *δμοφώνων* conj. Schwerdt.

160. *Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν*] Cf. Eur. Herc. 1263. *Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς,* etc. Tro. 885. Fr. 912, 3. *Ζεὺς εἴτ' Ἀΐδης | ὀνομαζόμενος στέργεις.* Plat. Phileb. p. 12 B. *καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπη ἐκεῖνη φίλον, ταύτη προσαγορεύω.* Hor. Sat. II. 6. 20. 'Matutine pater seu Jane libentius audis.'

162. *τοῦτὸ νιν προσενέπω*] Cf. Cho. 224. *τάδε σ' ἐγὼ προσενέπω.*

165. *τὸ μάταν*] Qu. *τὰ μάταν.*

168. *παμμάχῳ θράσει βρύων*] Cf. Hom. Il. 17, 56. *ἔργος — βρύει ἀνθεὶ λευκῷ.*

170. *πρὶν ὧν*] Qu. *τὸ πᾶν.*

171. *τριακτῆρος*] Cf. Cho. 339. *οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;* Eum. 589. Confer vocis *παλαιστής* usum Prom. 920.

174. Ζῆνα δέ τις — ἐπινίκια κλάζων] Cf. Fr. 184. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπευφήμησεν. κλάζων] Qu. κλήζων.

175. τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν] Cf. Eum. 518. φρενῶν ἐπίσκοπον.

176. δδώσαντα] Cf. Prom. 498. 813.

177. μάθος] Legitur etiam Arist. Fr. 645. τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 250. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν etc. Herod. I. 207. τὰ δέ μοι παθήματα, ἐόντα ἀχάρτα, μαθήματα γέγονε.

178. θέντα κυρίως ἔχειν] Cf. 1036. 1174. Eur. Herc. 221. Θήβαις ἔθθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν. Tro. 1056. γυναιξὶ σωφρονεῖν | πάσαισι θήσει. Eur. Fr. 1061, 3. τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρωσ | πολλοὺς ἔθθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν. Aristarch. trag. 2, 4. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθένειν | τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκειν πόρον. Trag. adesp. 342, 1. ἀκραντα γὰρ μ' ἔθθηκε θεοπίζειν θεός. Eur. Fr. 1061, 3. τῶν δ' ἀμηχάνων ἔρωσ | πολλοὺς ἔθθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

179. στάζει δ' ἐν θ' ὕπνω] ἔστακεν δ' ὕπνω Hartung. θάσσει δ' ἐν θ' ὕπνω Karsten. ἀντάδει δ' ὕπνω conj. Kock. στηρίζει δ' ἄπλους Weckl. Qu. στάζει δειμ' ὕπνω. (Cf. Cho. 842. δειματοσταγές. Eum. 366.) Vel στάζει δὲ φρεσίν. Vel στάζει δ' ὡς ἰός —. (Cf. 834. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος etc.) Vel θάσσει δ' ἀνθ' ὕπνου πρὸς καρδίᾳ. Cf. 13. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ. Cho. 1024. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ἄδειν (ἴζειν?) ἔτοιμος.

180. παρ' ἀκοντας ἤλθε σωφρονεῖν] I. e. ἀκοντες σωφρονίζονται.

183. σέλημα σεμνὸν ἡμένων] Cf. [Eur.] Rhes. 547. Σιμόντος ἡμέταν κοίτας φονίας. Orest. 956. τρίποδα καθίζων. Soph. Aj. 249. ζυγὸν ἐζόμενον.

184. ἡγεμῶν ὁ πρόσβυς] Cf. 205. 530.

186. οὔτινα ψέγων] Qu. οὔτιν' ἔφεγεν, vel οὔτινα ψέγει.

187. ἐμπαίοις τύχαισι] Cf. 346. πρόσπαια — κακά.

188. κεναγγεῖ] Cf. Arist. Fr. 505 b. τὸν Πειραιᾷ δὲ μὴ κεναγγίαν ἀγειν. Plat. com. Π. 667. κεναγγίαν.

190. Χαλκίδος πέραν ἔχων] Χαλκίδος πόρον ἔχων Karsten. Qu. Χαλκίδος πέραν μένων, sc. in Aulide. Vel — νέμων. Cf. v. stroph. 182. Cf. Suppl. 262.

191. παλιρρόθοις] παλιρρόχοις Ahrens. Dind. παλιρροθίοις Margol., coll. Hom. Π. ε'. 430. παλιρρόθιον δὲ μιν αὔθις | πλήξεν ἐπεσόμενον (sc. κύμα). Apoll. Rhod. I. 1170. ἄλλο δὲ πόντος | κλύζε παλιρροθίοισι φέρων (sc. τρύφος). Arat., et neminem epitheto παλιρροθος usum esse admonens. Qu. ἀλιρρόθοις. Confer παλιρροτος, παλιρρους. παλιρρόθοις ἐν Ἀυλίδος τόποις] Cf. Eur. Alc. 68. Θρηῆκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.

196. παλιμμήκη] Suspectum. Qu. πολυμμήκη.

197. τριβῶ] Qu. τριβᾶ. Sed cf. 391.

198. ἐπεὶ δὲ καὶ] Qu. ἐκεῖ δέ τοι.

199. λιπόναυς] λιποναύτης est Theocr. XIII. 73. Sic χιλόνανος et χιλιοναύτης. χείματος — μηχᾶρ] Cf. 2. φρουράς ἐτείας μῆχαρ (μῆκος vulg.). Qu. χείματος — μᾶχαρ.

202. βάκτρος —] Cf. Cho. 361. πεισίβροτόν τε βάκτρον. I. e. sceptrum.

205. ἄναξ δ' ὁ πρόσβυς] Cf. 184. 530.

206. βαρεία — κῆρ] Cf. Soph. Tr. 454. ὡς ἐλευθέρω | ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσσεσιν οὐ καλή.

207. δαίξω] δαίξω Karsten, coll. Pind. P. VIII. 87. συμφορᾷ δεδαιγμένοι. Eur. Herc. 391. Κύκνον — ξενοδαίκταν. Cf. Eur. Iph. T. 872. ἐξ ἐμῶν δαίχθεις χειρῶν. Qu. σφάξω. Cf. Cho. 396. δαίξος. Hinc δαίκτηρ, δαίκτωρ, δαίκτος, etc.

210. δρείθροις] δρείθροις Farn. corr. Porson. Qu. ῥοαῖς.

211. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;] Cf. Cho. 337. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;

212. πῶς —;] Qu. μῶν —;

215. ὄργᾳ] ὄδμᾶς sagaciter eruit Karsten, coll. Eum. 254. ὁσμὴ βροτείων αἱμάτων.

216. ἐπιθυμεῖ] ὄργᾳ reposuerit Meinekius Vind. Arist. p. 72., coll. glossa Hesychiana, Ὀργᾶ: ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ. εὖ γὰρ εἴη] εὖ κροοίη conj. Enger. (Non male.) εὖ χαρείη (gaudeat animi voto) ingeniose Karsten., coll. Il. ζ'. 481. χαρείη δὲ φρένα μήτηρ. Qu. εὖ δ' ἂν εἴη. Cf. 349. τὸ δ' εὖ κροαοίη. Suppl. 454. γένοιτο δ' εὖ.

218. ἐπεὶ δ' — ἔρκος] De dispositione hujus chori agit Elmsleius in Ed. Rev. XXXIII. p. 221. ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον] Cf. Eum. 561. τὸν οὐποτ' ἀυχοῦντ' ἰδεῖν ἀμηγάνους δύας (ἀμηγάνον δύας?) λέπαδνον.

219. τροπαίαν] Cf. Sept. 703. λήματος (I. χείματος) ἐν τροπαίᾳ. Cho. 775. Eur. El. 1154. ἀμοιβαὶ κακῶν· μετάτροποι πνεύουσιν αὖραι δόμων.

223. παρακοπᾶ] Cf. Eum. 329. 342. παρακοπὰ πρωτοπήμων] Cf. 1192. πρώταρχον ἄτην.

225. Post θυγατρὸς ponatur virgula.

228. λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας] λιτὰς διαὶ κληδόνας πατρῶους Weckl. ex schol. κᾶν διαὶ τὰς λιτὰς (δι') ἄς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα παρ' οὐδὲν ἠγήσαντο τὴν ζωὴν αὐτῆς.

229. αἰῶνα παρθένειον] αἰῶνα παρθένειόν τ' Pearson. vulg. αἰῶ τε παρθένειον O. Muller. etc., coll. Bekk. Anecd. p. 363, 17. αἰῶ: τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Cf. ad Cho. 350. Sic δῶ pro δῶμα. παρ' οὐδὲν — ἔθεντο] Cf. Eur. Iph. T. 371. ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ — θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Soph. El. 1327. πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' (f. τὸν βίον τίθεσθ') ἔτι; Oed. R. 983. Ant. 34. 466. Suid. παρ' οὐδέν: — παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο, καταφρονήσας, παραλυγισάμενος.

233. πέπλοισι περιπετιῆ] Cf. Soph. Aj. 907. ἔγχος περιπετιές (schol. ὃ περιέπεσεν).

232. βέλει φιλοῦται] Cf. Prom. 649. ἰμέρου βέλει.

234. παντὶ θυμῷ προνωπῆ] Qu. κἀντὶ βωμοῦ προνωπῆ.

235. φυλακὰν κατασχεῖν] Imo φυλακᾶ κατασχεῖν. (φυλακᾶ etiam Pal. Karst.) Conferri non debet Eur. Tro. 194. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα. Cf. Pers. 591. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς (φυλακᾶ?) λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν.

236. στόματος — καλλιπρόσρον] Cf. Sept. 533. βλάστημα καλλιπρόσρον.

237. ἀραῖον οἴκοις] Cf. Eur. Med. 608. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὔσα τινγγάνω δόμοις. Iph. T. 760. ἢ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι. Hipp. 1415. Soph. Oed. R. 1291. Tr. 1202.

239. Cf. Hec. 556—559. Dobraeus χέουσα explicat defluere sinens, et infulus cum Butlero intelligit. χέουσα] Qu. δικούσα, vel βαλοῦσα, vel καθείσα. κρόκου βαφὰς — χέουσα] Cf. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς σταγῶν. Eur. Herc. 1188. ἑκατοκρεφάλου βαφαῖς ὕδρας (i. e. sagittis hydrae veneno tinctis). Phoen. 1496. στολίδα κροκόεσσαν ἀνείσα. Hom. Il. ε'. 734. πέπλον μὲν κατέχευεν ἕανδον πατρός ἐπ' οὔδει.

240. ἔβαλλ' — ἀπ' ὀμματος βέλει] Cf. 743. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος. Prom. 649. Ζεὺς γὰρ ἰμέρου βέλει | πρὸς σοῦ τέθαλπται. Eur. Phoen. 1440. φωνὴν μὲν οὐκ ἀφήκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο | προσεῖπε δακρυόεις, ὥστε σημῆναι φίλα. Suppl. 982. τέχραι] Pluralis ut in 1134. 1209.

242. ἐπεῖ] Qu. ὄπως.

244. ἔμελεν. ἀγνᾶ δ' ἔθελξεν. ἀγνᾶ δ' Naber. Qu. ἔμελεν, μαλακᾶ δ' — ἀταύρωτος] Cf. Arist. Lys. 217. οἴκοι δ' ἀταύρωτη (ἀταύρωτος Herwerden) διάξω τὸν βίον.

245. τρίτοσπονδον] Cf. Eum. 760. Suppl. 27. Soph. Fr. 375. Διὸς σωτηρίου | σπονδῆ τρίτον σωτήρος. Fr. 49. τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταλαν λίβα. Pind. Isthm. V. 7. εἶη δὲ τρίτον σωτήρι — σπένδειν. Plat. Phil. 95 A. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι.

247. τὰ δ' ἔνθεν] Loge τὰ δ' ἐνθένδ', vel τάντεῦθεν. Cf. Soph. Oed. R. 1267. δεινὰ τάνθένδ' ἦν δρᾶν. Eur. Or. 1272. Noli τὰ δ' ἔνθεν pro τὰ δ' ἐντεῦθεν dictum accipere, namque ἔνθεν relativum est. Cf. ad Eum. 403.

248. τέχραι — οὐκ ἄκραντοι] Cf. Cho. 869. ἄκραντα βάζω. Trag. adesp. 414. ἄκραντα γὰρ μ' ἔθηκε θεοπίζειν θεός.

249. Λίκα] Cf. 176. Λίκα — ἐπιρρέπει. Qu. δίκαι, jure. παθοῦσιν μαθεῖν] λαθοῦσιν παθεῖν Matth. Dind. τὸ μέλλον δὲ προκλύειν (vel τὸ δὲ προκλύειν τὸ μέλλον) — V. D. in Class. Journ. II. 652. 252.

251. τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν] Cf. 177. τὸν πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Herod. I. 207.

252. Verba [τὸ δὲ προκλύειν] recentioris manus esse et atra-

mento nigriore scripta esse monet W. W. Goodwin, qui τὸ μέλλον δ', ἐπει γένοιτ', ἂν κλύοις corrigit.

253. προχαιρέτω — προστένει] Cf. Plat. Phileb. 39 D. τὸ προχαίρειν τε καὶ προλυνεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον εἶναι γινόμενον. προστένει] Cf. Prom. 696. πρό γε στενάτεις. Sic προκάμνειν apud Thucydidem.

254. τορὸν] Qu. κακόν. συνορθὸν M. σύναρθρον Flor. Farn. σύνορθρον Well. Herm. Dind. Qu. σύνουρον.

255. τὰπὶ τούτοις] Cf. Eur. Iph. A. 435. τὰπὶ τοισὶδ' ἐξάρχου κανᾶ. Ion. 266. Or. 1453. εὐπραξίς] Forma admodum suspecta. ἀγυαῖς] αὐταῖς Ven. Qu. γένοιτο, et mox πρᾶξις ἂν θέλει.

256. ἄγχιστον] Cf. Suppl. 1017.

261. οὐ δ' εἶτε κεδνὸν εἶτε μὴ πεπυσμένη —] Cf. Arist. Nub. 1243. ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις εἶτε μὴ τὰ χρήματα | ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος (ita enim corrigo).

263. οὐδὲ σιγῶσῃ φθόνος] Qu. οὐ δὲ —.

265. μητρὸς εὐφρόνης] Cf. 279. Soph. Tr. 95. δὲν αἰόλα νῦξ ἐναριζόμενα τίττει κατευνάζει τε φλογιζόμενον Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ etc. Theodect. ap. Athen. X. p. 451 F.

266. χάσμα] Cf. Soph. Fr. 579. τί τούτου χάσμα μεῖζον ἂν λάβοις;

269. ἢ τορῶς λέγω;] Cf. Soph. Ant. 405. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; Aj. 1158. μῶν ἠνιξάμην;

270. χαρὰ μ' ὑφέρπει —] Cf. Cho. 464. τρόμος μ' ὑφέρπει. Ag. 450. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει. Soph. Oed. R. 786. ὑφείρπει γὰρ πολὺ. El. 1230. κἀπὶ συμφοραῖσί μοι | γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον δμμάτων ἄπο. 909. χαρᾶ δὲ πύμπλημ' εὐθὺς δμμα δακρύων. Eur. Herc. 744. χαρμοναὶ δακρύων ἔδοσαν ἐκβολὰς πάλιν. Hel. 654.

δάκρυον ἐκκαλονμένη] Cf. Eur. Fr. 130, 1. μὴ μοι προτεινῶν ἐλπίδ' ἐξάγον (ἐκκαλοῦ?) δάκρυ.

271. εὐ γὰρ —] Cf. Soph. Aj. 907. ἐν γὰρ οἱ χθονὶ | πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ. Similis locus est in Arist. Pl. 368. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει, | ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι (sc. αὐτῷ).

272. τί γὰρ τὸ πιστόν —;] ἢ γὰρ τι πιστόν — Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. C. 1488. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστόν ἐμφῶσαι φρενί; Qu. τί γὰρ; τὸ πιστόν —;

274. φάσματ'] Cf. Sept. 710. ἐνυπνίων φαντασμάτων. φάσματ' εὐπειθῆ] Cf. Cho. 259. σήματ' εὐπειθῆ. Suppl. 623. εὐπειθεῖς στροφάς. Eur. Andr. 818. τῶν γὰρ ἠθάδων | φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι. εὐπειθῆ] εὐπιθῆ Blomf. ad Prom. 341. Cf. Rhos. 287. οἱ κατ' Ἰδαῖον λέπας | οἰκοῦμεν.

275. λάβοιμι] Qu. λέγοιμι aut ἀλέγοιμι.

277. παιδὸς νέας ὤς] Cf. 1194. θηρῶ τι τοξότης τις ὤς. Hom. Il. v. 244. νηπύτιοι ὤς. ὄ. 196. κακὸν ὤς. Arist. Thesm. 1106. ναῦν δπως. παιδὸς —] Cf. Prom. 986. ἐκερτόμησας δῆθεν ὤς παῖδ' ὄντα με

278. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;] Leg. πόσου χρόνου — Cf. Eur. Iph. A. 717. ποῖον (πόσον Monk, "sana poscente ratione") χρόνον | ἔτ' ἐκμετρήσαι χρῆ πρὸς Ἴλιον στόλον; Hel. 111. πόσον χρόνον (i. πόσον χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις; 773. πόσον χρόνον — ἐφθείρου; Or. 415. πόσον χρόνον (πόσον χρόνου?) δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί; Soph. Oed. C. 581. ποῖω (sc. χρόνω) γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται; Oed. R. 558. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαῖος χρόνον | ἄφαντος ἔρρει; Arist. Ach. 83. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγε; Av. 920. ταυτὶ οὐ πότε' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου (πόσου Bentl. Dind. etc.) χρόνου; Eupol. ap. Plut. Nic. 4. πόσου χρόνου γὰρ συγγεγένησαι Νικία; καὶ πεπόρθηται] Qu. διαπεπόρθηται. Cf. Eur. Hel. 111. πόσον χρόνον (i. πόσον χρόνου) γὰρ διαπεπόρθηται πόλις;

280. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;] τίς εἰς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλλων (Stanl.) τάχους; Naber.

281. Ἥφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Cf. Soph. Phil. 987. σέλας ἡφαιστίτευκτον. et ad Arist. Plut. 661. λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας] Imitatur Euripides Fr. 330, 3. οὗτος θέρει τε λαμπρὸν ἐκπέμπει (ἐκλάμπει vulg.) σέλας etc.

283. Ἐρμαῖον λέπας] Cf. 298. Κιθαιρῶνος λέπας. Eur. Phoen. 24. ἐς Κιθαιρῶνος λέπας. Bacch. 750. 1043. Andr. 296. Ἰδαῖον — λέπας. Rhes. 921. εἰς λέπας Πάγγαιον. Herc. 121. πρὸς πετραῖον λέπας. Eur. Fr. 415. μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαῖον λέπας | πρήσειεν ἂν τις.

284. Recte habet φανόν. Cf. ad Arist. Fr. 666. V. Athen. XV. 700 E.

285. Ἀθῶν αἰπιος Ζηνός] Cf. Soph. Fr. 229. Θρηῖσαν σκοπιὰν Ζηνός Ἀθῶν.

286. νωτίσαι] φωτίσαι (to illuminate) Musgr. Recte. Cf. Eur. Hel. 774. πόντου ἔπι νώτοις — ἐφθείρου. Eur. Herc. 361. ἐπινωτίσας (i. e. ἐπισκεπάσας). Trag. adesp. 455, 1. καὶ πρὸς μὲν αὐγὰς ἡλίον χρυσωπὸν ἦν | νώτισμα θηρός. ὑπερτελής] Cf. Soph. Tr. 36. Eur. Ion. 1549. Orest. 831. φαρῶν μαστὸν ὑπερτέλλοντ' εἰσιδῶν.

287. ἰσχὺς — λαμπάδος] Cf. 296. σθένουσα λαμπάς. Lege λυγνὺς (fuligo) — πορευτοῦ λαμπάδος] πορευτοῦ non ab πορευτὸς sed ab πορευτῆς deducit F. D. Morice, coll. ἀγρευτῆς, θηρευτῆς, διφρευτῆς, παιδευτῆς, etc. Cf. ad Prom. 592. et Lobeck. ad Aj. 224. πρὸς ἡδονὴν πεύκη] πρὸς ἐκδοχὴν — Sch. Enger. Qu. παρήκε τῆ | πεύκη — Cf. 299. 285.

289. παραγγέλλασα] παρηγγάρευσε Bamberg. Dind. Cf. 480. 294. σκοπᾶς] σκοπῶ Herm. Cf. 309. ἀστυγεῖτονας σκοπᾶς. Suppl. 713. Ion. 47. πυργεῖαν (πυργήρη?) σκοπῆν. Strab. XVII. 18. ἡ Περσέως σκοπῆ. Fort. Μακίστου σκοπῆ, vel Μακίστου ἔς σκοπᾶς, vel

— λέπας (ut in v. 298. πρὸς Κιθαιρώνας λέπας). Sed nil temere mutandum.

290. ἀφραδμόνως, ut vetustiore formam, malit Blomf. ad Pers. 423. Cf. 1401.

291. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι οὐσπεύδειν θεός] Cf. Eur. Fr. 435. τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει. Pers. 742. ἀλλ', ὅταν σπεύδη τις αὐτός, ᾧ θεὸς συνάπτεται (συλλαμβάνει?). Aesch. Fr. 277.

293. σημαίνει μολόν] Cf. 969. σημαίνεις μολών.

295. γραιάς ἐρείκης] Cf. Soph. Fr. 746. γραιάς ἀκάνθης. Eur. Ion. 1213. γραιᾶν ὀλένην.

296. σθένουσα λαμπάς] Cf. 287. ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος. μαυρουμένη] Cf. Eum. 358. κρατερόν ὄντα περ ὅμως μαυροῦμεν (αὐτόν). Pers. 223. μαυροῦσθαι σκότῳ. πόντον ὥστε νωτίσαι] Anglice, so as to illuminate the surface of the sea. Cf. Eur. Phoen. 663. κισσὸς δν περιστεφῆς — ἐνώτισε. Herc. 361. ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας δεινῷ χάσματι θηρός. Trag. inc. ap. Stob. LXII. p. 403. νώτισμα θηρός (de Sphingis alis). Hel. 129. τοίοισιν ἐν νώτοιαι πορτίας ἄλός.

298. φαιδρᾶς σελήνης] Cf. Eum. 926. φαιδρόν ἁλίον σέλας. πρὸς Κιθαιρώνας λέπας] Cf. Eur. Phoen. 24. ἐς Κιθαιρώνας λέπας. Bacch. 750. 1043.

301. φρουρὰ πλέον καίονσα] φρουρὰ προσαυθίζουσα Dind. ed. Ox. II., coll. tragico poeta apud Hesychium II. 1041. probat Cobet. Vereor ut recte. Qu. φρουρὰ πυρός καίονσα παμπληθῆ πυράν.

305. μὴ χαρίζεσθαι] μηχανήσασθαι Margoliouth.

306. φλογὸς μέγαν πώγωνα] Cf. Eur. Fr. 833. πώγωνα πυρός. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ] Cf. Callim. H. Del. 42. Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπον. Eur. Hipp. 1200. ἀκτὴ — πρὸς πόντον (κόλπον;) ἤδη κειμένη Σαρωνικόν. φλογὸς — πώγωνα] Cf. Eur. Fr. 833. πώγωνα πυρός.

307. κάτοπιον] κάτοπιον Schutz. Scholiasta per κατόπιον exponit. Eodem sensu κατόπιος Eur. Hipp. 30. πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος, κατόπιαν | γῆς τῆσδε, ναὸν Κύπριδος καθείσατο. Confer ἀποπιος Soph. Oed. R. 762. El. 1489. Qu. ὑπερβάλλει.

308. φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν] Qu. φλέγουσα κᾶτ' ἔσκηψεν.

309. σκοπᾶς] Cf. 289. Μακίστου σκοπᾶς.

312 sq. Cf. 489. λαμπάδων φαισφόρων | φρουκτωριῶν τε καὶ πυρός παραλλαγᾶς. Qu. τοιοῦδε τοὶ καὶ λαμπαθηφόρων νόμοι.

313. ἄλλος παρ' ἄλλον] ἄλλον παρ' ἄλλον Ahrens. ἄλλον παρ' ἄλλον malit Enger. πληρούμενοι] τηρούμενοι Kock. Cf. Eur. Iph. T. 298. πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.

314. καὶ τελευταῖος] Qu. ᾧ τελευταῖος.

315. τε σοὶ] Scrib. τέ σοι. ξύμβολον] Anglice cluc. Cf. Soph. Oed. R. 221. Phil. 403. Pind. Ol. XII. 7.

317. αὐθις] Posthac. Cf. Eur. Or. 900. Alc. 1174. Hipp. 896.

319. ὡς] Leg. οὖς.

321. οἶμαι βοήν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν] Qu. οἶμαι δὲ μικτὸν ἐν πόλει πρέπειν βοήν. Cf. 1311. ὁμοίως ἀτμός ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Eur. Fr. 331. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἀπανταχοῦ | πρέπει (δέπει Nauck.) χαρακτήρ χρηστός εἰς εὐφυχίαν.

322. ἄλειφά τ'] Qu. ἄλειφάρ τ' aut ἄλειμμά τ'. Cf. Herod. II. 87. 94. ταυτῶ κύτει] Imo ταυτῶ 'ν κύτει, aut ταῦτ' ἐς κύτος.

324 sq. καὶ τῶν ἀλόντων —] Cf. Thuc. VII. 71. ἦν τε ἐν τῶ αὐτῶ στρατοπέδῳ — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νυκῶντες, κρατούμενοι. Hom. II. δ'. 450. ἔνθα δ' ἄμ' οἴμωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν.

327. φυταλμίων παῖδες γερόντων] φυτάλμοι παίδων γέροντες Weil. φυταλμίων ἀνδρῶν πεσόντων F. G. Schmidt. Qu. φυταλμίων πολίων (aut παίδων) γερόντων. παῖδες e glossemate venisse videtur. Cf. Soph. Fr. 957. προσῆλθε μητρὶ καὶ φυταλμῖφ πατρὶ: ἀνδρῶν] Qu. νεκρῶν.

328. ἐξ ἔλευθέρου δέρης] Ut ἐκ καθαράς φρενός. Annon ἐξ ἔλευθέρου στόματος?

330. νυκτίπλαγκτος] Noctivagus. Cf. Cho. 751. νυκτιπλάγκτων — κελουμάτων. Confer θαλασσόπλαγκτος Prom. 466. ἐκ μάχης] Post pugnam. Cf. Arist. Vesp. 471.

331. ὣν ἔχει πόλις] ὣν γέμει πόλις commendat Naber. Frustra.

333. ὡς ἕκαστος —] Cf. Arist. Eccl. 836. χωρεῖτ' — ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις | φράση καθ' ἕκαστον ἀνδρ' ὅποι δειπνήσεται.

335. ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τε] Cf. Prom. 113. ὑπαιθρίους δεσμοῖσι. Eur. Androm. 227. θανίδ' ὑπαιθρίας δρόσων. Aristophont. com. III. 361. ὑπαιθριος χειμῶνα διάγειν κόπιχος. Herod. IV. 7. 3. δε δ' ἂν — ὑπαιθριος κατακοιμηθῆ. Soph. Ant. 355. καὶ δυσάυλων πάγων αἶθρια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη. Simplex αἶθριος (ἰ) est Soph. Fr. 162.

336. ὡς δ' εὐδαίμονες (wie ganz glückliche) Weckl.

337. ἀφύλακτον] Active.

338. εὐσεβοῦσι] εὐ σέβουσι Valck. ad Phoen. 1331. Leg. εὐ σέβουσι. Vel εὐσεβοῦσι πρὸς πολ. Cf. Eur. Phoen. 1331. χθόνιον εὐ σέβειν (εὐσεβεῖν vulg.) θεόν.

339. Cf. Sept. 217. θεοὺς | τοὺς τῆς ἀλούσης πόλεως.

341. ἐμπίπτοι Farn. Dind. μὴ πρῶτερον] μὴ πονηρὸς conj. Herw., quum non habeat πρῶτερον quo referatur.

342. νικωμένους] Imo νικωμένῳ aut νικωμένοις.

344. θεοῖς] Deorum gratia. Qu. θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος.

345. διαύλου] Sc. δρόμον (Soph. El. 691.). Metaphorice, ut in Eur. Hec. 29. πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος. Herc. 660. θανόντες εἰς αὐγάς πάλιν ἄλλου δισοῦς ἂν ἔβαν διαύλους.

346. γένοι' ἂν] ὄνοι' ἂν Weckl. γένοιτο, καὶ πρόσπαι', ἃ μὴ τύχοι, κακὰ Herwerden. πρόσπαια — κακὰ] Cf. 188. ἐμπαιούς

τύχαισι συμπεσών. μὴ τύχοι recte M. μὴ τεύχοι Ahrens. Dind. πη τεύχοι Enger.

347. ἐργήγορον libri. ἐργηγορός Porson. Leg. ἐργήγορον. Cf. Eum.

709. ἐργηγορός φρούρημα γῆς. Post κακὰ plene interpungendum.

348 sq. Distingue sic: — κλύεις. | τὸ δ' εὖ — ἰδεῖν. | πολ-
λῶν etc. τοιαῦτά τοι] τοιαῦτα τᾶν Blomf. ad Sept. 179.

349. εὖ] αὖ malit Herw., coll. 317. Cf. Eur. Herc. 694. τὸ
γὰρ εὖ — ὑπάρχει Fr. 285, 16. τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος etc. Arist.
Ach. 661. μὴ διχορρόπως] Cf. 815. οὐ διχορρόπως. 1272. Suppl.
605. 982. Trag. Adesp. 273. διχορροπος γνώμη. Haec vox non legitur
apud Sophoclem aut Euripidem. τὸ δ' εὖ κρατοίη] Cf. 121. τὸ
δ' εὖ νικάτω. 139. 159. Nicom. trag. 1 a. δ τι μὲν λῶστον, τόδε νικῶη.

350. εἰλόμην] Qu. ἔλπομαι, vel ἔσθ' ὄρα, vel ἡσδόμην, vel
ἡρόμην. τήν] τήνδ' recte Herm. Dind.

351. εὐφρόνως] Imo ἐμφρόνως, i. e. prudenter.

356. κτεάτειρα] Formatum ut δότειρα, σάτειρα, etc. Confer
κτεάτεσσι Eur. Fr. 791, 3.

358. μήτε γέρον μήτ' οὖν νεαρῶν τις] Cf. Soph. Oed. C. 703. τὸ
μὲν τις οὔτε νεαρὸς οὔτε γῆρα συνναίων ἀλιώσει χειρὶ πέρσας. στε-
γανὸν δίκτυον] Activo sensu. Cf. Soph. Ant. 114. χιόνος λευκῆς
πέτρῳγι στεγανός. Eur. Fr. 472, 6. ναοὺς — στεγανούς. μέγαν]
Adultum. I. q. τέλειον.

359. μήτ' οὖν] Løge μήτ' αὖ.

360. μέγα δουλείας] τάχα δειλαίας F. G. Schmidt. δουλείας
γάγγαμον ἄτας] Suspectum.

361. γάγγαμον ἄτης] Cf. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης.
Eum. 634. Deleatur virgula post γάγγαμον vulgo posita. πανα-
λώτου] Qu. πανάλωτον.

363. Lacuna forsan statuenda est post h. v.

364. πάλαι] πάλιν conj. Dobr. ὄπως ἂν — σκήψειν] Qu.
ἔν' ἔς νιν —, vel τόξ', ἔν' ἐπ' αὐτόν. Cf. 510. Soloecum videtur
ὄπως ἂν — σκήψειν. Redde, in order that he might hurl.

365. ὑπὲρ ἄστρων] Leg. ὑπὲρ αἴσαν. Idem suadet Herwerden.

366. βέλος — σκήψειν] Cf. Eur. Med. 1333. τὸν σὸν δ' ἀλά-
στορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί. ἠλίθιον] ἠλιθιοῦν conj. Dobr., coll.
Prom. 1082.

367. ἔχουσιν εἰπεῖν] ἔχουσι ἂν εἰπεῖν vel ἔχεις ἀνειπεῖν Schwerdt.

368. πάρεσι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι] πάρεστί πον τόδ' ἐξιχνεῦσαι
conj. Ahrens. p. 512. Bene. παρέσιν Hart. Weil. Schwerdt.

369. ὡς ἐπραξεν ὡς M. ἐπραξαν ὡς Herm. ἐπραξεν ὡς Schwerdt.
οὐκ ἔφα τις θεοῦς —] Cf. Arist. Thesm. 672. φῆσει τε θεοῦς εἶναι
φανερῶς | δείξει τ' ἤδη | πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας.
Axionic. com. III. 531. ἔφα τις ὡς ἄλμη θερμῆ etc.

370. ἀξιοῦσθαι μέλειν] Vix placet medium ἀξιοῦσθαι. Cf. tamen
Eum. 425. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἡξιώσατο. 367. Ζεὺς — πᾶν

ἔθνος τόδε λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο. Qu. ἀξιοῦν τημελεῖν. Sic Eur. Iph. T. 311. σώματός τ' ἐτημέλει. Iph. A. 731. παρθένους (παρθένων?) τε τημέλει. θεοὺς βροτῶν μέλει] Cf. Eur. Herc. 772. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλουσι καὶ τῶν δόσιων ἐπαῖεν. Soph. Aj. 689. Τεύκρω — σημήνατε | μέλειν μὲν ἡμῶν etc. El. 342. δεινόν γέ σ' — κείνου λελησθαι., τῆς δὲ τυκτούσης μέλειν.

373. πατοῖθ'] Cf. Soph. Ant. 745. τιμὰς — τὰς θεῶν πατῶν. Hom. Il. δ'. 157. Arist. Vesp. 377.

374. πέφανται δ' ἐγγόνους (ἐγγ. supr. in apogr. Flor.) libri. πέφανται δ' ἐγγνος ἀτολήτως (impotenter) ἄρης Schwerdt. πέφανται δ' ἔργον οὐσα τόλμη τῶν Ἄρη πνεόντων — Margoliouth. ἐγγόνους] ἐκγονούς al. ἐκ γένους Badham ad Ion. 747.

375. ἀτολήτων] Fort. ἀναυδάτων.

376. πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως] Qu. πνεόντων μεῖζον ἢ δίκαιον. Sed cf. Eur. Tro. 1277. ὦ μεγάλα δὴ ποτε πνέουσα etc.

377. φλεόντων] Cf. 1416. μήλων φλεόντων. et ad Suppl. 669. ὑπέρφεν] Cf. Pers. 820. σκήψειεν] σκεδάσειεν Both. et V. D. in Class. Journ. III. 288. Hic ait: "Equidem saltem non licuisse credo ut in fine versus paroemiaci spondaeus pro anapaesto ponetur. Loquor de puris anapaestorum systematibus." Cf. ad 983. Sept. 832. Pers. 32. Soph. Oed. R. 1311.

378. ὑπέρ] ὅπερ Herm. Schwerdt.

379. ὥστ' ἀπαρκεῖν] ὥστε ἀπαρκεῖν Tricl. ὥστε καὶ ἐπαρκεῖν Schwerdt.

380. εὖ πραπίδων λαχόντα] Annon εὖ πραπίδων ἔχοντα? Cf. ad Arist. Lys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαντιῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Lyric. apud Plut. mor. p. 504 D. κάκεινον γὰρ ἐγὼ φαμι ἰσοπλοκάμων (ἰοπλ.?) Μοισᾶν εὖ λαχεῖν (ἔχειν?). Qu. εὖ πραπίδων τυχόντα.

382. πρὸς κόρον] Ut πρὸς βίαν, etc.

386. προβουλόπαις] πρόβουλος, παῖς Karsten. prob. Schwerdt. Quae correctio etiam metro commendatur. Confer v. πρωτοπήμων 224. εὐφιλόπαις 721. αἰνοπάτηρ Cho. 315. τυφλόπους πόνς Eur. Phoen. 1549.

388. παμμάταιον libri. πᾶν μάταιον Musgr. παμμάταιον tuetur Schwerdt, coll. παναληθῶς Suppl. 78.

389. φῶς αἰνολαμπές] Cf. Cho. 313. ὦ πάτερ αἰνόπατερ. σίνος] Νοχα. Cf. 561. 734.

390 sq. V. Schaefer. ad Theogn. 409. Isocr. Panath. 240 D. E.

391. τριβῶ — δικαιωθείς] Dobraeus (I. 35.) illustrari posse censet hunc locum obscurissimum ex Herodoto VII. 10. 30. παρατριβόμεν ('rub it bright and compare it with good gold,' also rubbed bright). Qu. τριβᾶ —. Cf. 197.

392. μελαμπαγῆς] μελαμπαγοῦς Schwerdt. Qu. μελαμπαγῆς.

394. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν] Cf. Eur. Fr. 271. πτηνὰς διώκει, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας, | οὐχ ἢ τύχη σε. ποτανὸν]

Forma Dorica. Pind. Pyth. V. 153. VIII. 48. Nem. III. 140. VII. 31. Qu. *πεινόν*.

397. *τῶνδε*] *τόνδε* Schwerdt. Qu. *φῶθ' ἄ δίκαια καθαιρεῖ*.

404. *ἀπίστορας κλόνας*] Cf. Eur. El. 444. *ἀπιστὰς μόχθους*. Soph. Aj. 1187. *δορυσσοήτων* (*δορυσσόντων* vulg.) *μόχθων ἄταν*. Theogn. 965. *δορυσσοός πόνος*. 987. *δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν*.

405. *κλόνας τε καὶ λογγίμους ναυβάτας θ' ὀπλισμοὺς* Ahrens. prob. Schwerdt. Cf. v. ant. 421.

406. *ἀντίφερον*] Cf. *ἀντήνωρ* 429. *ἀντίδουλος* Cho. 135. Fr. 194.

407. *βέβακε*] *βέβακεν* sine causa Tricl. Dind. Producitur enim ultima brevis syllaba ante inceptivum *ἐ*. Cf. v. ant. 424.

409. *τόδ'*] *τάδ'* Herm. Schwerdt. *τόδ'*] *τάδ'* Blomf.

410 sq. "*ἰὼ — φιλόνορες*" Schwerdt, qui, "Falluntur, inquit, in eo interpretes omnes quod totam quae sequitur orationem usque ad v. 400 vatibus tribuunt, quibus tantummodo proxime sequentia concedi possunt. Trojanos vates hoc loco induci intellexit primus omnium G. Welckerus." *ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα*] Cf. 1488. *ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ*. 1125. *ἄ ἄ ἰδοὺ ἰδοὺ*. Prom. 694. *ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα*.

412. *πάρεσι σιγᾶς ἀθύμους | ἀλοιδόρους ἀπίστως ἀφειμένων ἰδεῖν* tentat Schwerdt, ista *ἀπ. ἀφ.* ad Menelaum conjugem ab Helena derelictum pertinere monens. *παρῆν δὲ* conj. idem.

413. *ἄδιτος*] *ἄιστος* conj. Blomf. ad Gl. Prom. 946. *ἄπιστος ἐμφανῶν ἰδεῖν* ('disbelieving facts which stared him in the face') Margoliouth.

415. *φάσμ' ἔδοξεν* (vel *φάσμα δοκεῖ* cum Weillio, δὲ pro *γοῦν* reposito in v. ant. 432.) Schwerdt.

416. *κολοσσῶν*] *νεοσσῶν* optime Karsten. prob. Naber (coll. Cho. 256. 501. Eur. Alc. 403. Andr. 441. Tro. 746. Iph. A. 1248. Herc. 72. 224. 982.) et Herwerden. "Menelaus odit liberos quos Helena peperit." (Naber) Legitur quidem vox *κολοσσός* Herod. Π. 130. 149. Theocr. XXII. 47. *σφυρήλατος οἶα κολοσσός*. etc., sed parum poetica ea est.

417. *ἔχθεται*] *ἔχθα* est. Activa vox *ἔχθειν* est Fr. 301. Soph. Aj. 459. Phil. 510.

418. *δωμαίων δ' ἐν ἀχηνίαις*] *δωμαίων ἐν ἐρημίαις* F. G. Schmidt. Qu. *χρημάτων δ' ἐν ἀχηνία*. Cf. Cho. 301. *χρημάτων ἀχηνία*. Arist. Fr. 91. *νόσω βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία*.

421. *δόξαι*] *δοκῆαι* Herm. *δοκῆαι* Dind. Qu. *δόκοι*. Cf. ad Arist. Fr. 515 K.

423. *ὄρᾶν γὰρ εἴτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῆ μάταν* — Schwerdt.

424. *παράλλάξασα*] *παράλλαγαῖσι* Herm. Fortasse vitiosum. Cf. ad v. stroph. 407.

425. *οὐ*] Qu. *αὖ*.

426. *ὀπαδοῖς*] *ὀπαδοῦσ'* Dobr. Franz. Schwerdt. (Et sic ipse)

427. ἐφ' ἐστίας libri. ἐφροσίους Stanl. Voss. Karst. Schwerdt. Cf. 851. δόμους ἐφροσίους. Sept. 73. Rhes. 201. ἐφέσιος (ἐφ' ἐστίας A.).

428. ὑπερβατώτερα] ὑπερφατώτερα Herwerden, coll. Pind. Ol. IX. 98. et Fr. 107, 11. ὑπερτερώτερα H. Weil. prob. Nauck. Recte, opinor. Cf. ad Fr. 351.

429. τὸ πᾶν] Qu. τόπων. ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς] ἀφ' Ἑλλανος αἰας Franz. ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς Herm. συνορμένους] συνορμένους Schwerdt. Cf. v. stroph. 412.

430. πένθεια] I. q. πένθος. Vox nusquam alibi occurrens et, ni fallor, analogiae repugnans. Aliud, opinor, dederat Aeschylus.

τλησικάρδιος] Glossa Triclin. τὴν καρδίαν τήκουσα. Unde τλησικάρδιος Auratus. πληξικάρδιος Schwerdt., coll. Herod. VII. 11. 6. πληγαῖς κατακαρδίους. Qu. δηξικάρδιος, quocum cf. δηξιδύμος infra 743. Ach. 1. ὅσα δὴ δέδηγμαί τὴν ἔμαντοῦ καρδίαν. Compositum τλησικάρδιος occurrit Prom. 159. τίς ᾧδε τλησικάρδιος θεῶν —; Confer ταραξικάρδιος Arist. Ach. 314.

431. ἐκάστου πρέπει] ἐκάστου ἔκπρεπει conj. Schwerdt. Cf. Sept. 124. ἐπτά δ' ἀγήγορες πρέποντες στρατοῦ etc. δόμων] δόμω ἔν Dobr.

432. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ] Suspectum θιγγάνει. Annon — κινχάνει πρὸς ἦπαρ? Idem suadet Meinekius Fr. Com. IV. p. XI., coll. Soph. Aj. 918. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δὴ. Cf. 792. δῆγμα δὲ λύπης | οὐδὲν ἐφ' ἦπαρ προοικνεῖται. Eur. Hipp. 1081. αἰ αἰ! χωρεῖ πρὸς ἦπαρ δακρυῶν τ' ἔγγυς τόδε. Rhes. 425.

435 sq. Cf. 443. Cho. 687. Eur. Suppl. 1140. σποδοῦ τε πληθός ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων εὐδοκίμων δὴ ποτ' ἐν Μυκῆναις. Soph. El. 755. καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν (ἐνθέντες?) βραχεῖ | χαλκῶ μέγιστον (λέβητι vel φλογιστόν?) σῶμα δειλαίας σποδοῦ | φέρονται ἄνδρες etc.

439. ἐν μάχῃ δορός] Cf. Soph. Ant. 674. σὺν μάχῃ δορός.

441. βαρὸν] Leg. βραχύ. Et sic Sch. prob. Herm. Dobr., coll. Soph. El. 1113. μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ | τεύχει θανόντος. 757. 1142. Eur. Suppl. 1130. Ovid. Met. XII. 615.

442. ἀντήγορος] Annon ἀντάνορος? Cf. δεισάνωρ, φουξάνωρ, τρουσάνωρ, etc. δυσδάκρυτον] Confer εὐδάκρυτος Cho. 181.

444. λέβητας] Cf. Cho. 686. νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευράματα | σποδὸν κέκευθεν ἄνδρός. εὐθέτους] Anglice convenient. Cf. Sept. 642. εὐθετον σάκος. Fr. 255. εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

445. εὐ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν — τὸν δ' etc.] Cf. Cho. 120. Eq. 75. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος | τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἔτερον ἐν τῆκκλησίᾳ. Av. 843.

447. ἐν φοναῖς — πεσόντ'] Cf. Soph. Ant. 696. τὸν — αὐτὰ δελφον ἐν φοναῖς πεππῶτ' ἄθαπτον. 1314. Av. 1070. ἐν φοναῖς ὄλλυται. Eur. El. 1207. Pind. P. XI. 37.

448. διαί] Cf. 1453. Fr. 440. πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν (δέδοικεν?) Ἐκτορος τύχης διαί. Qu. ὑπέρ.

451. Cf. 41.

454. αὐτοῦ] Illico. Anglice, on the spot. θήκας — κατέχουσιν] Cf. Suppl. 26. θήκας κατέχοντες. Sept. 732. Soph. Aj. 1167. τάφον καθέξει.

455. ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρουεν] ἐχθρὰ δὲ χθῶν ἀπέκρουεν Wakef. S. C. § 7. ἐχθρὰ δὲ χθῶν κατέκρουεν Hartung. prob. Karsten. Qu. ἐχθρὰ δὲ γᾶ —, vel ἐχθρὰ κόνας νιν ἔκρουεν, vel ἐχθρὰ δὲ γᾶ νιν ἔκρουεν, vel ἐχθρὰ δὲ πάντας ἔκρουεν.

457. ἀρχᾶς] ἀρχᾶς Wakef.

464. τυχρηδόν] Vox rarior. τυχρηῶς legitur Arist. Ach. 250. Th. 305.

469. ὑπερκότως] ὑπερκόπως Gret. Heath. Wakef.

470. βάλλεται γὰρ ὄσσοις] βάλλεται περισσοῖς Faehse. Qu. βάλλεται δ' ἀνοσίους —, vel — γὰρ αὐτῶ, vel — γὰρ αὐτοῖς.

471. κρινῶ — ὄλβον] Cf. Suppl. 396. κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. Xen. Hell. I. 7. 38. τούτων δὲ διαχειροτονομένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπτολέμου. Eur. Tro. 928. εἴ σφε κρῖνειεν Πάρις. Her. 198. εἰ — λόγους κρινοῦσι σοῦς. Rhés. 655. κρῖνας σέ. Arist. Eccl. 1155. ὑποθέσθαι — βούλομαι — κρῖνειν ἐμέ.

474. ὑπ' ἄλλων] ὑπ' ἄλλω Karsten. prob. Enger. Qu. μήτ' οὖν αὐτὸν ἀλόνθ' ὑπ' ἄλλων βία κατίδοιμι.

476. πόλιν διήκει θεὰ βάξιν] Cf. Prom. 663. ἐναργῆς βάξιν ἦλθεν Ἰνάχω. Soph. Aj. 998. ὄξεια γὰρ σου βάξιν ὡς θεοῦ τινος | διήλθ' Ἀχαιοὺς πάντας. Eur. Hel. 226. διὰ δὲ πόλεως ἔρχεται βάξιν.

479. φρενῶν κεκομμένος] Cf. Eum. 330. παρακοπὰ — φρενοδαλῆς. Bacch. 33. παράκοποι φρενῶν. Arist. Thesm. 681. λύση παράκοπος. Qu. φρενῶν βεβλαμμένος. Sic Theogn. 223. νόον βεβλαμμένος. Cf. v. φρενοβλαβῆς.

480. Cf. 289. 294. φλογός — πυρρονθέντα καρδίαν] Cf. ad Soph. Aj. 478. ὅστις κεναῖσιν ἐλίσιον θερμαίνεται. Eur. El. 405. χαρᾶ θερμαινόμεσθα καρδίαν. Pind. Ol. XI. 91. θερμαίνει φιλότατι νόον. Arist. Ran. 844. καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγγνα θερμήνης κῶτα. Lys. 9. ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάσμαι τὴν καρδίαν.

483. γυναικὸς αἰχμᾶ] Cf. Cho. 629. τίω — γυναικείαν ἀτολμον αἰχμάν. Qu. γυναικὸς ὀργᾶ.

484. χάριν] Qu. χαρᾶν, ut conj. Ahrens.

485. ἐπινέμεται] Cf. Arist. Resp. V. 4. 5. τῶν εὐπόρων τὰ κτήνη ἀποσφάξας λαβὼν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπινέμοντας. Soph. El. 1384. εἴθ' ὅποι προνέμεται — Ἄρης. ὁ θῆλυς ὄρος] ὁ θηλύθροος (!) Herwerden. ὄρος] Sexus? Qu. ὄχλος.

486. ταχύπορος, ut pravam lectionem vicinae vocis ταχύμορον, delendum suspicantur V. D. in Class. Journ. II. 653. et Dobr.

489 sq. Cf. 312 sq. ΚΑ.] Delet Scal. XO. Tyrwhitt. Cui

mirum videtur tacitam in scena manere Clytaemnestram usque ad 587. *φασφόρων*] I. q. *φασφόρων*.

491. *εἴτ' οὖν — εἴτ'*] Cf. 843. Soph. Oed. R. 1409. El. 199. 560.

492. *τερπνὸν τόδ' ἔλθὸν φῶς*] *τερπνῶν τὸ νύχιον φῶς* F. G. Schmidt. Verum videtur *τερπνῶν*: non enim omnia somnia jucunda sunt. *ἐφήλωσεν*] Cf. Eur. Suppl. 243. Menand. IV. 77. Apoll. Rhod. III. 983. Cognata vox videtur *σφάλλιν*.

493. *κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας*] Cf. Suppl. 354. *κλάδοισι νεοδροῖοις κατάσκιον*. Soph. El. 422. *ᾧ κατάσκιον | πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα*.

494. *κόνις πηλοῦ —*] Cf. Sept. 494. *λυγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κόνιν*. 351. *ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομῶν δρμαίμονες*. Pind. Ol. XI. 3. *παῖδες νεφέλας (δμβροί)*. Eur. Hec. 1092. *πέτρας δρείας παῖς — ἡχώ*. Hesiod. Th. 756. *ἡ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ κασίγνητον Θανάτου*. Hor. Od. I. 14. 11. 'Pontica pinus | silvae filia nobilis.'

495. *ξύνουρος*] Qu. *ξύναιμος*. *μαρτυρεῖ δέ μοι —*] Cf. Sept. 81. Suppl. 180. Qu. sic, *κόνις, τάδε | ὡς —*.

496. *οὔτε σοι δαίω*] *οὔτε του — Herm. οὔτε δαισειών (?) tentat Naber. οὐτ' ἀνανδος*] Sc. *ἔσται*. Cf. Sept. 82. *αἰθερία κόνις με πείθει, ἀνανδος — ἄγγελος*.

499. *ἀποσιέργω*] *ἀποσιργῶ* malit Herwerden.

500. *προσθήκη*] Qu. *πρόσθ' ἤδη*, vel *πράγμασιν*.

502. *αὐτὸς φρενῶν —*] Cf. Sept. 593. *βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος*. Suppl. 253. *γένος Πελασγῶν τήνδε καρπούται χθόνα*. Prom. 851. *καρπύσεται — χθόνα*.

504. *δεκάτω*] *δεκάτιον* Wunder. Enger. Dind. Recte. Sic Soph. Phil. 663. *ἧλθον τότε — φάος*.

511. *ἦλθες libri. ἦσθ' marg.* Ask. Faehse. *ἦλθες — ἄλις* transponit V. D. in Class. Journ. VII. 347 idem.

512. *καὶ παγώνιος libri. καὶ παιώνιος* Dobr. Dind. *κάπαγώνιος* F. Vict.

513. *ἄναξ Ἀπόλλων*] Leg. *ἄναξ Ἀπολλον*. Cf. Ag. 1257. *Λύκει' Ἀπολλον*. Eum. 744. *ᾧ Φοῖβ' Ἀπολλον*. et ad Cho. 1057. Eum. 85. 198. 574.

515. *φίλον κήρυκα*] *θεῶν κήρυκα* F. G. Schmidt, coll. Hes. Op. 80. *κηρύκιον σέβας*] Cf. Prom. 1091. *ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας*.

519. *δαίμονές τ' ἀντήλιοι*] Cf. Eur. Fr. 538. *ἀντήλιοι θεοί*. Soph. Aj. 805. *οἱ δ' ἐσπέρονος ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους*. Eur. Ion. 1550. *ἀντήλιον πρόσωπον*.

520. *ἦ που libri. εἴ που* Stanl. *εἴ ποτε* malit Herw. *φαιδροῖσι καὶ νῦν*] *φαιδροῖς ἰδόντες* Auratus. *φαιδροῖς προσεῖδεν* Weil. *φαιδρῶς δρῶσιν* F. G. Schmidt. *φαιδροῖσιν αὐδῖς conj.* Enger. Qu. *φαιδροῖσιν ἦκο' ὄμμασι* vel *φαιδροῖσι τοιοῦδ' ὄμμασι*, vel *φανέντα πάντες ὄμμασι | δέξασθε φαιδροῖς —*. Cf. Cho. 565. *θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρῆ φρενὶ | δέξατο*. Eur. Med. 1043. *ὄμμα φαιδρῶν*. Or. 892.

δμμα φαειδρωπόν. τοισίδ' δμμασι] τοῖσιν δμμασιν Tricl. καὶ νῦν δμμασιν Dind. Qu. τοῖσιν δμμασι, aut πάντες δμμασι. Forma enim τοισίδε, quae nusquam alibi apud Aeschylum, semel tantum apud Sophoclem (Phil. 956.), plus semel apud Euripidem legitur, nullum commodum hic sensum praebet.

521. δέξασθε κόσμῳ] δέξασθ' ἐτοιμῶς (v. ἐτοιμοί) malit Herw. Qu. δέξασθε καὶ νῦν, vel δέξασθε νόστον βασιλέως —, vel δέξασθε νόστῳ βασιλέα πολλοῦ χρόνου. κόσμῳ] Ordine, recte. Cf. Pers. 400.

523. "Vocabula Ἀγαμέμνον ἄναξ ita sunt supervacanea, ut dubitem an genuinus sit hic v." (Herw.)

525. Διὸς μακέλλῃ] Cf. Arist. Av. 1239. δεισας ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον | Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέφει Λίκη. Soph. Fr. 767. χρυσῆ (?) μακέλλῃ Ζηνὸς ἐξαναστραφῆ. τοῦ δικηφόρου —] Ἀπ τῆ δικηφόρου —?

527. βωμοὶ δ' αἴσιοι —] Idem fere versus est Pers. 811.

528. ἐξαπόλλνται] Qu. ἐξανήλωται.

530. ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς] Cf. 184. 205.

532. Πάρις γὰρ οὐτε —] Lego Πάρις γὰρ οὐδὲ —. Cf. ad Cho.

294. Arist. Av. 694. Soph. Phil. 771. ἐκόντα μήτ' (l. μηδ') ἄκοντα.

533. Cf. 1564. Cho. 313. δρᾶσαντι παθεῖν.

534. ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς] Cf. Arist. Pl. 372. μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἤρπακας; Myrtil. com. II. 419. ὁ μὲν κλέπτῃς, ὁ δ' ἄρπαξ.

535. τοῦ ὄνσιου] Anglice, her who had been carried off.

536. αὐτόχθονον] Qu. καὶ πρέμνοθεν. (Cf. Sept. 71. πρέμνοθεν πανώλεθρον.) Qu. αὐτόχθον' ἐξεθέρισε πατρῶον δόμον, vel αὐτόχθον' ἐς πατρῶον —. ἔθρισεν] Qu. ἤρειπεν.

537. διπλῆ (pro διπλαῖ) Herw. Frustra. Cf. Soph. Oed. R. 810. οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν. θάμαρτια] Schol. τὸν μισθὸν τῆς ἀμαρτίας. ἀμαρτίον Graecum esse negant Brunck. et Elmsl. Qu. θάμαρτια.

539. χαιρῶ· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἀντερῶ libri. χαιρῶ· τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς Tricl. χαιρῶ τ· τεθνᾶναι δ' — Dind. χαιρετε, θανεῖν δ' οὐκ ἀντερῶ θεοῖς ἔτι Naber. Qu. χαιρῶ τε τεθνᾶναι τ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς, vel χαιρῶ· θανεῖν (550.) νῦν οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς, vel χαιρῶ· θανεῖν οὐκ ἀντερῶ θεοῖς ἔτι (vel ἐγώ). Sed praestat, ni fallor, χαιρῶ· τὸ τεθνᾶναι —.

541. ἐνδακρῦειν] ἐκδακρῦειν Tricl. Herm. Herw. Naber. Legendum ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ'. Cf. Eur. Or. 1122. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἐνδοθεν κεχαρμένῃν. Phoen. 1353. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγγανεν. Soph. Phil. 278. ποῖ' ἐκδακρῦσαι — κακά; Cf. etiam Hec. 246. ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοις χεῖρ' ἐμήν. Cycl. 216. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλης, ὄλον πίθον. El. 273. 667. Hel. 107. Supra 270. χαρὰ μ' ὑφέρει δάκρυον ἐκκαλουμένην.

542. γῆς] *Leg. τῆσδ'.*

543. πῶς — λόγου] *Cf. Cho. 171. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; Interpunge sic, πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου. τοῦδε δεσπόσω λόγου] Cf. Soph. Phil. 1048. νῦν δ' ἐνός κρατῶ λόγου. Cho. 188. τῆσδε δεσπόζειν φόβης. Suppl. 289. διδαχθεὶς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.*

544. πεπληγμένος] *πεπληγμένοι Tyrwh. Schütz. etc.*

545. ποθοῦντα] *Malim ποθοῦσαν.*

546. ὡς] *Pro ὥστε. Cf. Suppl. 622. ὡς εἶναι τάδε. ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός] Cf. Cho. 158. κλύε δέ μοι — ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. 853. ἐξ ἀμαυρᾶς κληθόνος λέγει μαθῶν.*

549. *Malim distinguere καὶ πῶς ἀπόντων —; σκληρᾶς δ' — ἔτιης τύχας; F. G. Schmidt. ἔτρεῖς τινάς] Cf. Eum. 426. ἦ τινος τρέων κότον. Sept. 790. τρέω.*

550. *καὶ θανεῖν] τὸ σὸν δῆ "κατθανεῖν" Herwerden, coll. 539. τεθνήσκει δ' οὐκέτ' ἀντιεῶ θεοῖς. *Lego κατθανεῖν. Et sic Dobr. θανεῖν πολλὴ χάρις] Cf. 1304. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ. Suppl. 960. Distinguerim sic, ὡς νῦν τὸ σὸν δῆ —, hoc sensu, 'According to your present report it would be a great pleasure for me even to die.' Nisi hic potius sensus est, 'Know that now, as you say (539. χαίρω τε τεθνήσκει τ' οὐκ ἔτ' ἀντιεῶ θεοῖς), it would be a pleasure etc.' τὸ σὸν] Cf. Soph. Aj. 99. τεθνήσκει ἀνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνηκ' ἐγώ. 1401. εἰμ' ἐπαινέσας τὸ σὸν.**

551. ταῦτα δ' —] *ταῦτά δ' — Karsten. πάντα δ' — Herwerden. Qu. εὔ γὰρ πέπρακται ταῦτά γ' ἐν πολλῷ χρόνῳ —.*

553. *κάπιμομφο] Cf. Cho. 830. ἐπίμομφον ἄταν. Neutrum est Rhés. 327. κάπιμομφος εἰ φίλοις.*

555. *εἰ λέγοιμι] Fort. ἂν λέγοιμι (vel λέξαιμι). Sed cf. 563.*

556. *σπαρνὰς παρήξεις] Utrumque mendosum. σπαρνὰς τε βρίζεις (a βρίζω) Herwerden ad Oed. R. 72. Fort. σπρωμνὰς (Cho. 671.), vel εἰνὰς (vel κοίτας) θ' ὑπαίθρους, vel σκληρὰς τε κοίτας. σπαρνὰς] Hesych. σπαρνὰς: σπανίους, ἀραιούς, διεσπαρμένους. Phot. p. 529, 18. σπαρνόν: σπάνιον οὕτως Πλάτων (Fr. 253.). τί δ' οὐ στένοντες] *Qu. τί οὐ στένοντες. Cf. ad Soph. Oed. R. 1526. ὅν τις οὐ ζῆλον πολιτῶν — ἐπέβλεπεν;**

557. *λαχόντες] Qu. λάσκοντες (cf. 596. ἔλασκον. Prom. 406. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα), vel κλάοντες, vel πάσχοντες, vel κάμνοντες, vel ἐλάσκομεν κάστένομεν etc.*

558. *τὰ δ' αὖτε χέρσῳ] Qu. τὰ δ' αὖ 'πὶ χέρσῳ (χέρσου). καὶ προσῆν πλέον] Qu. καὶ πλέον προσῆν.*

561. *δρόσοι κατεπέκαζον —] Qu. δρόσος κατεπέκαζεν, ἔμπεδον σίνος (vel πίνον) | ἐσθημάτων τιθεῖσα κἀνθηρον τρίχα. δρόσοι] Cf. 1390. ψακάδι φοινίας δρόσου. Qu. ὄμβροι. ἔμπεδον σίνος]*

ἔμπεδος πίνος, vel ἔμπεδον πίνον. Cf. Soph. Oed. C. 1259. ἐσθῆτι σὺν τοιαῦδε, τῆς δ' δυσφιλῆς | γέρον γέροντι συγκατάκηκεν πίνος.

562. τιθέντες] Mendosum videtur post δρόσοι positum Cf. Theocr. XV. 119. σκιάδες — βροίθοντες. Qu. κατάθεσαν. ἐνθηρον] Anglice, wild, rough, shaggy, unkempt. Alio sensu Soph. Phil. 691. ἐνθηρον ποδός.

565. εἴτε πόντος —] Cf. 740. νηνέμον γαλάνας. Eur. Hel. 1455. δταν αὔραις πέλαγος νήνεμον ἦ. Arist. Av. 778. Apoll. Rh. I. 115. ἀμφι γὰρ αἰθήρ | νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' ἔσβεσε πόντον. Virg. Ecl. II. 26. 'quum placidum ventis staret mare.'

πόντος — ἀκύμων] Cf. Eur. Iph. T. 1412. ἤδη Ποσειδῶν — ἀκύμονα | πόντον τίθειαι νῶτα. Empedocle. 132. γαῖά τε καὶ πόντος πολυκύμων ἦδ' ὕγρὸς ἀήρ.

566. εὔδοι] Qu. εὔδει.

568. δὲ] Qu. δή. τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν] Qu. τοῖς ἐκεῖ τεθνηκόσι, vel τοῖς τεθνηκόσιν φρονεῖν (vel βίος), vel sic, τεθνηκόσι, | τὸ μήποτ' αὐθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν (sc. αὐτοῖς).

569. τὸ μήποτ' —] Ita ut non amplius etc.

570. λέγειν] Qu. λέγω aut τιθῶ;

571. τὸν ζῶντα δ'] Qu. τοὺς ζῶντας. Cf. Hec. 1256. ἀλγεῖς, τί δ' ἡμᾶς; παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς; τύχης παλιγκότου] Qu. τύχης παλιγκότους. παλιγκότου] Cf. Arist. Pac. 390. Theocr. XXII. 58. ἄγριος εἰ, πρὸς πάντα παλιγκότος ἦδ' ὑπερόπτης. Pind. Ol. II. 20. N. IV. 98.

572. συμφοραῖς καταξιώ] συμφορὰς καταξιώ Blomf. Dind. Cf. Soph. Phil. 1095. κατηξίωσας. Lectio parum probabilis. Qu. συμφορὰς τάσδ' ἀξιώ. συμφοραῖς] συμφορὰς Blomf. Dind. Cf. Eur. Hipp. 112. τὴν σὴν δὲ Κύπριν πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω. 1062. Arist. Ach. 200. Diphil. IV. 406. δς πολλὰ χαίρειν ταῖς κίχλαις (τὰς κίχλας Blomf.) ἦδη λέγει.

575. τῶδ' εἰκὸς] τόδ' εἰκὸς conj. Dobr. "ut tade et tauta saepe usurpat Aeschylus." Qu. ἔστιν vel εἶπον.

576. ποτωμένοις] πονουμένοις Wakef. S. C. § 55. Qu. ποτώμενοι, vel ποτωμένους, vel ποτωμένῳ (cum Heathio).

577. δήποτ'] Scrib. δή ποτ'.

578. θεοῖς λάφυρα —] Cf. Soph. Aj. 92. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα — καὶ σε παγχρῦσοις ἐγὼ | στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

579. ἀρχαῖον γάνος] Anglice, the traditional ornament. Suspectum. ἀρχαίους γάνος Porson. Qu. αἰανὸν (αἰανές, aut εἰς ἀεὶ) γάνος.

581. τιμήσεται] Qu. τιμητέα.

582. πάντ' ἔχεις λόγον] Cf. Soph. Tr. 484. πάντ' ἐπίστασαι λόγον. Aj. 480. πάντ' ἀκήκοας λόγον. Phil. 1240. 389.

583. νικῶμενος λόγοισιν] Cf. Soph. Aj. 330. φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις.

584. νοῦς γέρουσιν εὖ παθεῖν] Qu. τοῖς γέρουσιν εὖ φρονεῖν, vel τοῖς γέρουσιν που μαθεῖν, vel τοῖς γέρουσιν μαθηθάνειν.

586. σὺν δὲ πλουτίζειν] σὺν δ' ἐπολολύζειν Herw. Lucubr. Soph. p. 34., coll. Arist. Eq. 616.

587. Cf. Lucian. Dial. mar. VIII. 1. πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνοῦς παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν ἐκομίσατε, καὶ νῦν σὺν etc. Soph. Aj. 1. ἀεὶ μὲν — καὶ νῦν etc. τὸ μή ποτ' —] Cf. ad Prom. 236. Cf. Sept. 825. πότερον χαιρώ κάπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτήρη; Eur. El. 691. Med. 1173. 1176. Arist. Eq. 616.

589. ἄλωσιν Ἰλίον τ' ἀνάστασιν] Imo ἄλωσιν Ἰλίον κἀνάστασιν (κ' ἀν.). Cf. Eur. Or. 406. Πυλάδης, ὁ συνδρῶν αἷμα καὶ μητρὸς (μητρὸς καί?) φόνον. Elmsl. ad Her. 131. Ἰλίον — ἀνάστασιν] Cf. Pers. 106. πόλεων ἀναστάσεις. Ag. 1227. Ἰλίον τ' ἀναστάτης. Cho. 303. Τροίας ἀναστατήρας. Sept. 1015.

593. λόγοις — ἐφαινόμην] Cf. Soph. Aj. 1020. δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἔλευθέρου φανείς. πλαγκτός οὖσ'] πλαγκτόνους (potius πλαγκτίνους?) Herwerden.

594. γυναικείῳ νόμῳ] γυναικεῖοι νόμοι Wecklein (coll. 312.) Læg. γυναικεῖοι στόλοι. Cf. Suppl. 29. θηλυγενῆ στόλον. 911. γυναικῶν — στόλον. 922. στόλον γυναικῶν. Eum. 818. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν στόλον. 981. λόχος παιδῶν γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων. Pers. 121. γυναικοπληθῆς ὄμιλος.

595. ὀλολυγμὸν — εὐφημοῦντες] Cf. ad 28. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα — ἐπορθιάζειν. Arist. Pac. 96. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον | μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν. Ut autem hic ὀλολυγμὸν λάσκειν, ita ἐπορθιάζειν Ag. 28. παιανίζειν Sept. 250. ἐφρυμνεῖν Cho. 381. ὀλολυγμὸν] ὀλολυγμὸς conj. Kock., coll. Pers. 358. Phoen. 1248. παρεξιώντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλον | λόγοις ἐθάρσνον. Non male. Cf. Pers. 388. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα | μολπηδὸν ἠψήμησεν. 605. βοᾷ δ' ἐν ᾧσι κέλαδος. 390. ἀντηλάλαξε — ἠχώ.

597. κοιμῶντες] κοσμοῦντες Dobr. Qu. κνισῶντες.

598. τὰ μάσσω — λέγειν] Cf. Soph. Oed. C. 36. πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἰστορεῖν etc. τὰ μάσσω] Cf. Pers. 440. τὰ μάσσονα. 708. ὁ μάσσω. σ' ἔμοι] Læg. σέ μοι.

600. ὅπως — σπεύσω] Cf. Prom. 68. ὅπως μὴ σαντὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

601. Qu. — φαιδροῖς ὄμμασιν δεδεγμένη. Cf. 506. φαιδροῖσι τοισίδ' (καὶ νῦν Dind.) ὄμμασι | δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Cho. 558. θυρωρῶν οὐτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ | δέξαιτο.

602. δρακεῖν] Cf. Eum. 34. 167.

604. ταῦτ'] Ideo, propterea.

606. ἐν δόμοις εὔροι] ἂν δόμοις εὔροι Madvig. ἔνδον εὐρήσει optime Cobet. prob. Naber.

610. ἐν μήκει χρόνου] Cf. Soph. Tr. 69. Prom. 1020. μήκος

— χρόνου. Suppl. 735. Plat. Legg. III. 683 A. ἐν χρόνου τινὸς μήκεσιν ἀπλέτου.

612. χαλκοῦ] χαλκὸς Aurat. Hart. Karst. Recte, opinor. φελ-
λοι conj. Kock. κάλχης βαφάς (purpuræ tincturam) Tyrwh., coll.
Hesych. h. v. et schol. Soph. Ant. 20.

613. τοιόσδ' ὁ κόμπος] Qu. τοιόσδε κόμπος. ἀληθείας γέ-
μων] Cf. Plat. Legg. I. 649 D. ἀναισχύντους τε καὶ θρασύτητος
γέμοντας.

614. ὡς γυναικὶ γενναίᾳ] Anglice, for a noble lady. Cf.
Prom. 95.

616. τοροῖσιν ἐρμηγεῦσιν] Cf. 1062. ἐρμηγέως — τοροῦ. εὐπρε-
πῶς λόγον] Qu. ἐμφανῶς λόγοις.

618. γε] Praestat τε.

619. φίλον κράτος] Carus gubernator (rex). Cf. 109.
Ἀχαιῶν δίδρονον κράτος. Sept. 127. Suppl. 526.

620. οὐκ ἔσθ' ὄπως λέξαιμι —] Cf. Prom. 291. οὐκ ἔστιν
ὄτι μείζονα μοῖραν | νείμαιμ' ἢ σοί. Cho. 172. οὐκ ἔστιν ὄστις πλὴν
ἐνὸς κείραιτό νιν. Eur. Alc. 52. οὐκ ἔσθ' ὄπως Ἄλκησις εἰς γῆρας
μόλοι. λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά] κάλ' ἂν male Madvig. Qu. λέξαιμ'
ἐγὼ ψευδῆ καλά. τὰ ψευδῆ καλά] Cf. Eur. Fr. 1022. δύστη-
νος ὄστις τὰ καλά καὶ ψευδῆ (κάψευδῆ Schmidt) λέγων | οὐ τοῖσδε
χρηται τοῖς καλοῖς ἀληθέσιν (κάλ. Pors.).

622. τάληθῆ] Fort. κάληθῆ. Sed cf. 620. τὰ ψευδῆ καλά.

626. πότερον ἀναχθεῖς —;] Sub. ἀφαντος ἐγένετο. ἐμφανῶς]
ἤλθε μόνος F. G. Schmidt. Qu. εἰς ἀνῆρ, ipse solus.

627. ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ] ἡ χεῖμ' ἐκείνον ἄλλοσ' ἤρπασ' ἐκ
στρατοῦ F. G. Schmidt, coll. Hel. 128. χειμῶν ἄλλοσ' ἄλλον ὄρισεν.
Cycl. 109. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βία. Qu. ἄχος
(πῆμ') ἀφήρπασε στρατοῦ, vel ἄχθος ἤρπασ' ἐκ στρατοῦ, vel ἡ χεῖμ'
ἐπελθὼν (635.) ἤρπασέ σφ' ἀπὸ στρατοῦ, vel ἡ χεῖμα ναυτικοῦ
σφ' ἀφήρπασε στρατοῦ (coll. 634.). Requiri enim videtur prono-
minis accusativus.

628. τοξότης ἄκρος] Cf. 1130. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεοφάτων
γνώμων ἄκρος | εἶναι. Soph. El. 1499. μάντις — ἄκρος. Ant. 1032.
πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ | τοξεύει' ἀνδρὸς τοῦδε.

634. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα —;] Scrib. πῶς γὰρ λέγεις;
χειμῶνα —;

635. τελετήσαι τε] Qu. ἐπισκήψαντα, vel ἐλθόντα λυπησαί
σφε —. Cf. Cho. 1067. χειμῶν — ἐτελέσθη.

636. κακαγγέλω] Cf. Soph. Ant. 1286. Eur. Phoen. 1230.

637. χωρὶς ἢ τιμῆ θεῶν] ὄστις ἐστὶ μὴ ἄθεος F. G. Schmidt.
χωρὶς (sc. ἔστω), εἴ τι μὴ φίλον conj. Herwerden. Qu. ὄστις εὐ
σέβει θεούς.

640. *ἔλκος*] Cf. Democrit. apud Stob. Flor. II. p. 52, 25. *Σωκράτης τὸν φθόνον εἶπεν ἔλκος εἶναι τῆς ψυχῆς.* *τυχεῖν*] *τυχόν* malit Blomf. Qu. *παθεῖν*.

641. *ἐξαγισθέντας*] *ἐκραπισθέντας* Herwerden. Qu. *ἐξορισθέντας* (schol.) vel *ἐκδιωχθέντας*.

642. *διπλῆ μάστιγι*] Cf. Cho. 375. *διπλῆς* — *μαράγγης*. Soph. Aj. 242. *παῖε μάστιγι διπλῆ*. etiam Prom. 682. Sept. 607.

643. *δίλογχον ἄτην*] Cf. Sept. 985. *τριπάλτων πημάτων* (*διπάλτων πημάτων* Herm. Schol. *σφοδρῶς πηδησάντων*).

644. *πημάτων σεσαγμένον*] Cf. Pher. com. II. 344. *τὴν γαστέρ' ἦων ἀχύρων σεσαγμένους*. Plat. com. II. 650. *ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πύλων σεσαγμένους*. Eubul. III. 227. *τῶν πράσων* — *ἔσατιον τὰς γνάθους*. Xen. Symp. IV. 64. *σεσαγμένους* — *πλούτου*. Polyb. I. 19. 13. *φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι*.

645. *παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων*] Sept. 867. *ἡμᾶς δὲ δίκη τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος | ἀχεῖν Ἄϊδα (Ἄϊδα?) τ' | ἐχθρόν παιᾶν' ἐπιμέλπειν*. Cho. 151. *παιᾶνα τοῦ θανόντος*.

648. *πῶς κεδνὰ* —;] Cf. Eur. Ion. 1017. *κακῶ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμύγνται*.

649. *χειμῶν' Ἀχαιοῖς* — *θεῶν* (non expertem irae deorum in Graecos) conj. Dobr.

652. *στρατόν.* | *ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ'*] Praestat interpungi sic, *στρατόν | ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' —*.

653. *δυσκύμαντα*] Confer *ἀκύμαντος*, Eur. Hipp. 231. *ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις.* *ὠρώρει κακά*] Cf. 1407. *κακὸν — ὄρμενον*. Sept. 86. *ὄρμενον κακὸν ἀλεύσατε*. 116. Soph. Oed. C. 1622. *ὠρώρει βοή*. Pers. 495. *νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς | χειμῶν' ἄωρον ὠρσε*.

655. *λέγουσιν ἡμᾶς ὡς δλωλότας*] Cf. Soph. Oed. R. 955. *πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν | ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' δλωλότα*. El. 1341. *ἤγγειλες, ὡς τεθνηκότα*. 882. *οὐχ ὕβρει | λέγω τὰδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶν* (sc. *λέγω*). Ph. 253. Tr. 289. Oed. C. 1583.

656. *τυφῶ*] *τυφῶ* Dobr. Qu. *τυφῶ τε ζάλης δμβροκτύπω* (-πον), (vel *τυφῶ ξὺν ζάλης δμβροκτύπω*, vel *χειμῶνι τυφῶνι ζάλη τ' δμβροκτύπω*, vel *χειμῶνι τυφῶνι ζάλη τ' δμβροκτύπω*. Vel *χειμῶνι τυφῶδει*. Dativus *τυφῶ* legitur praeterea Arist. Lys. 974. Sic ἦρω Arist. Av. 1490. *ζάλη τ' δμβροκτύπω*] Confer Prom. 371. *πυρπνόου ζάλης*. Cho. 698. *βακχείας ζάλης* (ita Bamberger). Ag. 665. *κύματος ζάλην*. Soph. Aj. 351. *φαινίας ὑπὸ ζάλης*.

657. *ποιμένος κακοῦ στρόβω*] Qu. *πνεύματος λάβρου στρόβω*, aut *πνεύματος τ' αἰνῶ στρόβω*. Cf. Pers. 110. *θαλάσσης πολυαινομένης πνεύματι λάβρω*. Suppl. 167. *χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμῶν*. Prom. 884. *λύσσης πνεύματι μάργω* (*λάβρω?* cf. Pers. 110.). 1086. *οκιρτᾶ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων*. 1047. Eum. 137. Aeschyleo more turbo sive procella dicitur *κακὸς ποιμήν* (sc. *νεῶν*).

Cf. Suppl. 767. *ναῶν ποιμένες*. Pers. 241. *τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεισι — στρατῶ;*

658. *ἔπει δ' ἀνήλθε λαμπρὸν ἡλίον φάος*] Cf. Trag. adesp. 158. *ἔπει δ' ὁ λαμπρὸς ἐξέλαμπεν ἡλιος.*

659. *ἀνθοῦν — νεκροῖς*] Cf. Thuc. II. 49. *σῶμα — ἦν — φλυκταίνας μικραῖς καὶ ἔλκειον ἐξηγηθῆκός*. Lucret. V. 1441. 'tum mare velivolis florebat navibu' pandis.'

661. *ναῦν*] Qu. *νεώς*.

662. *ἦ 'ξητήσατο*] *ἦ 'ξηρήσατο* (?) forsan restituendum censet Herm. *κάξερούσατο* conj. Mein. *ἦ 'ξηγήσατο* Schutz. Dind. Qu. *ἦ 'ξερούσατο*. Cf. ad Arist. Thesm. 761.

663. *θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος*] Cf. Soph. Aj. 243. *κακὰ δὲν-νάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων | κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν*. Oed. R. 1258. *λυσσῶντι δ' αὐτῶ δαιμόνων δεβεννοί τις· | οὐδείς γὰρ ἀνδρῶν.*

664. *ναῦν θέλουσ'*] *ναῦν στελοῦσ'* (vel *ναυστολοῦσ'*) conj. Haupt. *ὠφελούσ'* Margoliouth. *Mihi arridet ναυστολοῦσ'*. *θέλουσ'*] Volens, libens. Cf. Suppl. 144. Cho. 19. *τύχη δὲ σοιτῆρ —*] Cf. Soph. Oed. R. 80. *εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τω | σοιτῆρι βαίη.*

665. *ἐν δρομῶ*] *ἀνόρμους* Butler. *ἐν ἀρμῶ* recte corrigit Wecklein, coll. Soph. Ant. 1216. *ἀρμόν χώματος λιδοσπαδῆ*. Virg. Aen. VI. 413. 'gemuit sub pondere cymba | utilis et multam accepit rimoso paludem.' I. 122. 'laxis laterum compagibus omnes | accipiunt inimicum imbrem rimisque fatiscunt.' Corrigendum videtur *ἐν ἀντιῶ*. *ἀνορμον — ζάλην*] Cf. 194. *δύσορμον βορεῖον ἄλαι*. Soph. Oed. R. 423. *ὕμναιον — ἀνορμον εἰσέπλευσας*. Qu. *ὡς μήτ' ἀνόρμω κύματος ζάλη πονεῖν*, aut — *ἀνορμον κύματος ζάλην παθεῖν* (aoristus ut mox ἐξοκεῖται). *κύματος ζάλην*] Cf. Soph. Aj. 352. *ἴδεσθέ μ' ὄσον ἄρου κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται*. Qu. *κυμάτων — ζάλην ἔχειν*] Mire frigida locutio. Qu. *ζάλη πονεῖν* (aut *παθεῖν*, aut *λαβεῖν*).

666. Cf. Pers. 310. *νικώμενοι κύρισον ἰσχυράν (εἰς στύφλον? cf. 303.) χθόνα. κραταίλειον*] Confer v. *κραταίτιλος* Fr. 431.

667. *ἄδην πόντιον*] Cf. Eur. Hipp. 1366. *προῦπιον εἰς ἄδην στείχω κατὰ γῆς*. 1047. *ταχύς γὰρ ἄδης ῥῆστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ*. Ion. 1240. *θανάτον λεύσιμον ἄταν (ἄδην?) ἀποφυγοῦσα*. Alc. 13. *ἄδην τὸν παραντίκ'*. Oed. C. 1439.

669. *ἐβουκολῶμεν*] Cf. Joseph. B. J. VII. 8. 127. *ἔπει δὲ ἡμᾶς οὐκ ἀγεννῆς ἐλπίς ἐβουκόλησεν — σπεύσωμεν καλῶς ἀποθανεῖν*.

670. *σποδομένον*] Cf. Eur. Hipp. 1238. *σποδούμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα*. Andr. 1130. *πυκνῆ νυφάδι πάντοθεν σποδούμενος*.

671. *ἐστὶν ἐμπνέων*] Qu. *ἔστ' ἔτ' ἐμπνέων*. Cf. Soph. Phil. 883. *βλέποντα κάμπνέοντ' ἔτι*. Eur. Alc. 205. Hipp. 1246. Or. 155. Phoen. 1428.

672. *λέγουσιν —*] Cf. Soph. Oed. R. 955. *πατέρα τὸν σὸν ἀγγε-λῶν | ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα. τί μήν;*] Cf. Eum. 203. *ἐχρησα ποινάς*

τὸν πατρός πέμψαι· τί μήν; Suppl. 999. Soph. Aj. 668. El. 1280. Rhcs. 706. Similiter in fine senarii τί γάρ; Ag. 1239. Cho. 880.

673. ταῦτ'] Ἄν ταῦτ'?

674. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα] Eadem verba sunt Cho. 782.

Μενέλεω] Fort. Μενέλεω. Cf. ad 675. γὰρ οὖν] μὲν οὖν Hartung.

675. μολεῖν] ζέειν conj. Karsten. (Melius foret βλέπειν.) καμῖν Weckl. (coll. 670. στρατοῦ καμόντος. Sept. 210. νεῶς καμούσης.) μολεῖν adventasse, iter huc tetendisse, explicat Madvig. Cf. Sept. 367. ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν. Cave autem μολεῖν pro futuro accipias. Futurum est μολεῖσθαι, quod legitur Prom. 689. Oed. C. 1742. Parum dubito quin vera scriptura sit θανεῖν (quod conjecit etiam Hartung), ut ostendunt quae sequuntur verba εἰ δ' οὖν τις —.

676. εἰ δ' οὖν] Anglice, if however. Qu. εἰ γάρ τις —.

ἱστορεῖ] εἰσορᾷ F. G. Schmidt. Anglice knows.

677. καὶ ζῶντα M. χλωρόν τε (?) Toup. F. G. Schmidt. Dind. (Sic utique Theocr. XIV. 69. ἄς γόνυ χλωρόν.) Qu. ζῶντά τ' ἐτι —, vel ζῶν τε, vel καὶ ζῶντα. Cf. Fr. 449. χλωρόν τε] Qu. ζῶν τε.

685. ἐν τύχῃ νέμων] Leg. ἐν δίκῃ νέμων.

686. ἀμφινεικῆ — Ἑλέαν] Cf. Soph. Tr. 104. τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν. 527.

688. ἐπεὶ προπόντως] ἐπέπερ ὄντος Schwerdt.

689. Ἑλέας libri et Schn. Enger. Ἑλέανος Blomfield Elmsl. Herm. etc. Confer ἄνας (unde ἄναες Pers. 680.) et ἐλέπτολις Iph. A. 1476. τὰν Ἰλίου καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολις.

690. ἀβροτίμων] ἀβρομίτων Wakef. S. C. § 22. Qu. ἀβροπήνων. Sic Eur. Iph. T. 1465. εὐπήνους ὑφάς. 814.

692. γίγαντος] Corruptum. Qu. πνέοντος. Cf. Hom. Od. δ'.

567. Ζεφύρου λιγὸν πνέοντος ἀήτας.

695. πλατάν] πλατᾶν Heath. Schwerdt. Dind. Pro κελσάντων idem προῦτιψαν vel simile quid reponendum censet. Qu. κατ' ἔγχος πλάτας ἔβαν τᾶς κελσάσας —, vel — πλατᾶν ἔβαν τᾶν κελσασᾶν —, vel κάτ' ἔγχος πλατᾶν (vel πλάτας) ἄφαντον κέλασαν ναῦν etc.

696. κέλασαντων M. κέλασαντες Aurat. etc. κέλασαντες Mein. κέλασαν ναῦν Orelli. κέλασαν πρὸς Σιμόεντος | ἀκτὰς ἀξιοθρήγους tentat Herwerden, coll. Soph. Trach. 801. πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλασαμεν μόλις. Versum enim antitheticum 715 sanum esse.

697. ἀξιφύλλους M. ἀξιφύλλους Tricl. ἐς βαθυφύλλους Schwerdt.

698. ἔριν αἱματόεσαν] Cf. Cho. 474. διώκειν ἔριν αἱματηράν.

701. μῆγης ἐπλασε Wakef. S. C. § 195.

702. ἀτίμωσιν — πρᾶσσομένα] Cf. Cho. 435. πατρός δ' ἀτίμωσιν — τίσει etc.

706. ἐκφάτως] Qu. ἐκνόμως, vel ἐμφανῶς (cf. 626.).

710. *Πριάμον πόλις γεραῖα*] Cf. Hor. Od. I. 15. 8. 'et regnum Priami vetus.'

712. *Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον*] Cf. Eur. Hel. 1120. *Πάρις αἰνόγαμος*. Alcman. apud Schol. Hom. II. γ'. 39. *δύσπαρις, αἰνόπαρις κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείῳ*.

714. *παμπρόσθη*] *παμπενθῆ* Aurat. *πάμπροσθ' αἰνόπαριν τὸν αἰῶν'* — conj. Wecklein p. 39. *πάγχορδον* tentat Schwerdt. V. Engeri notam. Vitiosum est *παμπρόσθη*. *πολύθρηνον*] *πολύδημον* Schwerdt.

715. *αἰῶν'*] *παιῶν'* ("certa conjectura") Schwerdt. *ἀμφι*] Qu. *ἀῖδα*, quod proponit etiam Enger.

716. *αἶμ' ἀνατλάσα*] *αἶσαν ἀνεῖσα* conj. Karsten. Qu. *αἶσαν ἰεῖσα*. *μέλεον αἶμ'*] Cf. Eur. Or. 192. *μέλεον ἀπόφονον αἶμα δοῦς πατροφόνου ματρὸς*. Phoen. 933. *φόνιον αἶμα*.

718. *λέοντα σίνι* libri et vulg. *λέοντος Ἴνι* (i. e. prolem, catulum) speciose Conington. Dind. De voce *σίνις* cf. Soph. Fr. 230. Arist. Rhet. III. 3. 2. *σίνις ἀνῆρ*. *Σίνις* audiebat latro celeberrimus *ὁ πιτυοκάμπτης* dictus. Epigonorum scriptor apud schol. ad Soph. Oed. Col. 378. *Αἰτόλυκον, πολέων κτεάνων σίνιν Ἄργεῖ κοίλῳ*. *Ἴνις* de filio usurpatur Eum. 323. *ὁ Λατοῦς Ἴνις* Suppl. 43. 251. Eur. Andr. 800. Tro. 570. Herc. 354. 1182. Iph. T. 1240. *τόν ποτε — φέρεν Ἴνι* (*φέρει νιν* libri) *ἀπὸ δευράδος εἰναλλίας*. de filia Iph. A. 119. Sed vereor ut de leonis catulo dici queat *Ἴνις*. Quidni *λέοντος σκύμνον*? Cf. Arist. Ran. 1431. *οὐ χεῖρ ἰέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν* (Aeschyli ipsius verba). Herod. III. 32. 1. *σκύμνον λέοντος*. et Hom. II. φ'. 483. Eur. Or. 1401. *ἀγάλακτον οὗτος*] *ἀγάλακτα βούτας* conj. Wecklein. Qu. *ἀθήλαστον* (gl. *ἀγάλακτον*). Burges. Dind. etc.).

721. *εὐφιλόπαιδα*] Cf. v. *προβουλόπαις* 386.

722. *γεραροῖς*] Cf. Suppl. 653. *καὶ γεραροῖσι προεστυτόκοι γεμόνων θυμέλαι*. *ἐπίχαρτον*] Cf. Prom. 159. *ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα*.

723. *πολέα δ' ἔσχ'*] *πολὸν δ' ἐνέσχει'* [*ἐνείχει'*?] *ἀγκάλαις* Hartung. prob. Karsten. *πολέα δ' εἶχει' ἀγκάλαις* Herwerden. *ἔσχ'* libri. *ἔσχ'* recte Casaub. *εὐδ'* Mein. *ἦστ'* conj. Dind. "Nam *ἔσχ'* si recte legeretur, scribendum foret *φαιδρωπῶς ποτὶ χεῖρα σαίνοντα γαστρὸς ἀνάγκαις* cum Weillio." Quae correctio recipienda videtur, nisi quod malim *φαιδρωπὸν*. In vulgata displicet praeterea *τε* in *σαίνων τε*. De Ionica forma *ἔσχ'* non cogitandum. *πολέα*] Poetica forma, ut *πολεῖ* (?) pro *πολλῶ* Suppl. 745. Qu. *θαμινά*.

725. *φαιδρωπῶς*] Cf. Eur. Or. 883. *ἄμμα — φαιδρωπὸν*. Confer v. *φαιδρόνους* (?) Ag. 1229.

728. *ἔθος*] *ἦθος* Conington. Dind. Fortasse recte. Cf. v. stroph.

719. *οὕτως ἀνῆρ* φιλόμαστον.

729. *χάριν τροφᾶς — ἀμείβων*] Cf. Sept. 548. *ἐκτίνων καλὰς τροφὰς* etc. 459.

730. *ἄταις* M. *ἄταιων* Triclin. *ἀῦταις* Ahrens.

731. *δαῖν' ἀκέλευστος ἔτευξεν*] Cf. Prom. 1060. *ἄκλιτος ἔρωπον δαιταλεὺς πανήμερος.*

735. *ἐκ θεοῦ*] *ἔκθυμος* (rabidus) conj. Herwerden. Tam metro enim quam sententiae repugnare vulgatam. *ιερεύς τις ἄτας*] Cf. Eur. Or. 260. *αἱ κυνώπιδες — ἐνέρων ιερῆαι, δειναὶ θεαί.* Arist. Nub. 359. *σύ τε, λεπιοτάτων λήρων ιερῶν,* etc. Similiter Tydeus dicitur *ἐρινύος κλητῆρ* Sept. 571. Eur. Alc. 25. *Θάνατον — ιερέα θανόντων.*

737. *πάραντα*] *παραντὰ* Triclin. *πάρ' αὐτὰ δ'* Heath. Dind. I. e. *παραχορήμα, εὐθθέως, παραντικὰ* (Hesych.). Cf. Eur. Fr. 1079, 5. *παραντίχ' ἦσθεις ὕστερον στένει διπλᾷ.*

741. *ἀγαλμα πλούτου*] Cf. Prom. 465. *ἀγαλμα τῆς ὑπερπλοῦτον χλιδῆς.*

742. *μαλθακὸν δμμάτων βέλος*] Pro *βέλος* corrigebam *βλέπος.* Cf. Arist. Lys. 886. *νεωτέρα δοκεῖ | πολλῶ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.* Pl. 1022. *τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλὸν* (i. *κάγανόν*). Philetaer. com. III. 232. *ὡς τακερόν, ᾧ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.* Sed cf. supra 240. *ἔβαλλ' ἕκαστον — ἀπ' ὀφθαλμοῦ βέλει φιλοῦκτω.* Fr. 238, 2. *βλεμμάτων ὄρει βολή.* Cf. ad Prom. 649. *δμμάτων βέλος*] Cf. ad 240.

743. *δηξίδυμον*] *θελξίδυμον* Herwerden ad Oed. R. 682. Qu. *δηξίδυμον ἔρωτος οἰστόν* (pro *ἀνθος*).

744. *παρακλίνας' ἐπέκραναν δε*] Fort. *παρέκλινεν δ' ἐπέκρανέν τε* etc. *γάμον πικρὰς τελευτᾶς*] Cf. Eur. Med. 1388. *πικρὰς τελευτᾶς τῶν ἐμῶν ἰδῶν γάμων.*

747. *σύμενα*] Cf. Eum. 1007. *σύμεναι.* Prom. 135. *σύθη.*

748. *πομπᾷ Λιδῶς*] Cf. Herod. III. 77. *θείη πομπῆ χροομένους.* Soph. El. 163. Eur. Hel. 1121. *πομπᾶσιν Ἀφροδίτας.*

749. *ἐρινύς*] Cf. Soph. El. 180. *διδύμαν ἑλοῦσ' ἐρινύν.* Virg. Aen. II. 573. 'Trojae et patriae communis erinys.'

750 sq. Dobraeus apponit Longin. XLIV. *ἀκολουθεῖ τε τῶ ἀμέτρον πλοῦτον — οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα ἀλλὰ πάντῃ γνήσια.*

750. *παλαίφατος — γέρον λόγος*] Cf. Cho. 314. *τριγέρον μῦθος.* Fr. 317. *ὡς λέγει γέρον γράμμα.* Catull. 68, 36. 'Facile haec charta loquatur anus.' Eur. Herc. 26. *γέρον δὲ δὴ τίς ἐστι Καδμείων λόγος, | ὡς —.* Soph. Fr. 862. *γέροντα* (i. e. *ἀρχαῖα*) *βουλεύεις.*

756. *ἀκόρεστον οἰζύν*] Cf. Pers. 545. *γούσις ἀκορεστοτάτοις.*

757. *μονόφρων*] I. q. *οἰόφρων* (Suppl. 795.). Cf. v. *μονότροπος*, et *μονοσιβῆς* (Cho. 768.). *δίχα δ' ἄλλων —*] Cf. Soph. El. 347. *δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.*

759. *μέτα*] *τέκνα* recte Auratus.

761. *οἰκων γὰρ* M. *οἰκων δ' ἄρ' Aurat.* Dind. Quod parum hic convenit. Qu. *οἰκων δὲ γ'* (vel *δ' αὖ*).

764. *νεάζουσαν ἐν κακοῖς*] *νεάζειν* neutrum est, ut in Soph. Tr. 143. Oed. C. 374. Eur. Phoen. 713. Menand. IV. 276. et *ἀνανεάζειν* Arist. Ran. 592. Qu. *νέαν αὐ τιν'*. Cf. Christ. Pat. 39. *φιλεῖ γὰρ ὕβρις ἢ πάλαι τίκειν νέαν.*

765. *ἐν κακοῖς βροσιῶν*] In iis mortalium qui mali sunt.

766. *τότ' ἢ τόθ'*] Cf. Eur. Andr. 853. *συμποροὶ θεήλατοι | πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἤλθον ἢ τότε.* Qu. *τότ' ἢ τότ', ἔστε τὸ εἶς.*

διαν τὸ κύριον μόλη] Cf. Oppian. Cyn. III. 156. *ῶρον πρὶν τοκετοῖο μολεῖν, πρὶν κύριον ἤμαρ. μόλη νεαρὰ φάους κότον libri. μόλη φάος τόκου* Ahrens. Dind. *μόλη φάος παλίγκοτον* Rauchenstein. *μόλη φάος λεχοῦς* Wecklein, si recte eum intelligo.

769. *ἀπόλεμον*] Resistless. Cf. Cho. 54. I. q. *ἄμαχον.*

770. *μελαίνας — ἄτας*] Qu. *μέλαιναν — ἄταν.*

772. *εἰδομένην*] I. q. *προσειδομένην.* Confer v. *ἰνδάλλομαι.*

775. *τὸν δ'*] Qu. *τόν τ'.* *ἐναισίμω*] Sorti convenientem, justum. Cf. 916. *ἐναισίμω αἰνεῖν.*

776. *ἔσθλα* M. *ἔδεθλα* Aurat. Dind. Qu. *ἔδεα.*

780. *παράσημον*] Cf. Arist. Ach. 518. *ἀνδράρια μοχθηρὰ — καὶ παράσημα.*

783. *πολιπόρθ'*] An *πολιπόρθ'* (i. e. *πολιπόρθα*). *Πτολιπόρθης* est supra 472.

785. *σεβίζω* M. Kock. Weckl. (Forma Dorica, ut *σφετεριζάμενον* Suppl. 39.) *σεβίζω* Triclin. Dind.

788. *τὸ δοκεῖν εἶναι*] Cf. Eur. Herc. 184. *ἔροῦ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἂν κρίνειαν ἄν' | ἢ οὐ παῖδα τὸν ἐμὸν, δν σύ φης εἶναι δοκεῖν;* Qu. *τὸ δοκεῖν (vel δοκοῦν) μῦνον.*

790. *δ'*] τ' Herm. Enger.

793. *καὶ ξυγγαίρουσιν*] Qu. *τοῖς ξυγγαίρουσιν.*

794. *ἀγέλαστα πρόσωπα*] Cf. Fr. 418. *φρὴν ἀγέλαστος.* Cho. 30. *ἀγέλαστοις ξυμποροαῖς.*

796. *οὐκ ἔστι λαθεῖν*] Sub. *αὐτόν.*

797. *εὐφρονος ἐκ διανοίας*] Cf. 805. *ἀπ' ἄκρας φρενός.* Cho. 157. *ἔξ ἀμανρᾶς φρενός.* Soph. Oed. C. 486. *ἔξ εὐμενῶν | στέρων δέχεσθαι.*

798. *ὑδαρεῖ — φιλότητι*] I. e. aqua diluta (non sincera). Cf. Arist. Polit. II. 4. *ἐν δὲ τῇ πόλει τὴν φιλίαν ἀναγκαῖον ὑδαρῆ γίγνεσθαι διὰ τὴν κοινωνίαν.* Ephipp. III. 329. *οἶνον πίσις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ | ὑδαρῆ.* Pher. II. 282. *ὑδαρῆ 'νέχεέ σοι;* B. *παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.* Alex. III. 488. *μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδον | ὑδαρῆ.* III. 487. Diph. IV. 402. *τὸ γὰρ | ὑδαρῆς ἅπαν τοῦτ' ἔστι τῇ ψυχῇ κακόν.* Antiph. III. 11. Eur. Hipp. 253. *χρῆν γὰρ μετρία εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοῦς ἀνακίρνασθαι.* Cho. 342. *νεοκρᾶτα φίλον* Herod. IV. 152. *φίλοι μεγάλοι συνεκρήθησαν.* VII. 151. *τὴν πρὸς Ξέρξεα φίλην συνεκράσαντο.*

800. οὐ γὰρ ἐπικεύσω] οὐ γὰρ σ' ἐπικεύσω Musgr. οὐκ ἐπικεύσω Herm. Qu. οὐ γὰρ σέ τι κρύψω (κεύσω). Confer Homeri illud Od. τ'. 269. *νημερτέως γάρ τοι μνθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.*

801. ἀπομούσως] ἀπομούσων conj. Blomf. in Gl. *κάρι' ἀπομούσος τ' ἦσθα γεγραμμένος, οὐτ'* — Elmsl. ad Med. 102. *ἀπὸ μούσων* — *τετραμμένος* conj. Mein. *γεγραμμένος*] Annon *τετραμμένος*?

802. οἶακα νέμων] Cf. Sept. 3. *ἐν πρόμνη πόλεως | οἶακα νωμῶν.* Hinc *ολακονόμος* Prom. 148.

803. ἐξέτεινα] *Produxi, extendi.* Cf. Athen. XIII. p. 573 B. *καταλέξω δέ σοι Ἰωνικήν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου περὶ ἑταιρῶν etc.*

805. ἀπ' ἄκρας φρενός] Cf. Eur. Hec. 246. *οὐκ ἄκρας καρδίας ἔφρασεῖ μόν.* ἄκρας] Anglice *superficial.* ἐκούσιον] ἐτώσιον Wecklein. Qu. οὐδ' ἀπλῶς.

806. πόνος] Qu. νόος, aut πόνον. Subaudiendum *εἰμί.*

809. οἰκουροῦντα] Fort. *οἰκονομοῦντα.*

811. δίκη προσεῖπεν] Cf. Sept. 866. *ἡμᾶς δὲ δίκη παιῶν' ἐπιμέλειν.*

814. ἀνδροονήτας — φθοράς] *ἀνδροονήτας Ἰλίῳ φθοράς* conj. Dobr. (non meris verbis litem decernentes excidii suffragium Trojae apposuerunt), coll. 396. *ἀγούσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν.* Qu. *ἀνδροκμήτας* — *φθοράς.* Cf. Eum. 218. *μόχθοις ἀνδροκμήσι.* 956. *ἀνδροκμήτας* — *τύχας.* Cho. 889. Suppl. 679. Sed confer *λεμοθνής* (Soph. Aj. 1247.), *ἡμιθνής,* etc.

817. χειρός] *χείλος* Casaub. Qu. *χέρσος,* vel 'κ *χειρός,* vel *χεῖλος οὐ κεκρομένῳ* (pro *πληρομένῳ*). Cf. Arist. Ach. 459. *κοτυλίσιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρομένῳ.*

819. ἀτης θύελλαι ζῶσι] Cf. Soph. Oed. R. 482. *τὰ δ' αἰεζῶντα περιποτῶνται.* Ant. 457. *αἰε ποτε | ζῆ ταῦτα. θύελλαι] θνηλαί* Herm. Dind. Cf. Soph. El. 1423. *φοινία δὲ χεῖρ | σιάζει θνηλῆς (θνηλαῖς?) Ἄρεος.* Qu. *ὄπως* (vel *ὡς τις*) *θύελλα βᾶσα. συνθνήσκουσα] ἀνθρώσκουσα* (et *ζῶσιν* pro *ζῶσι*) Karsten. *δυσθνήσκουσα* Weil. (Cf. Eur. Rhes. 791. El. 843.) *αἰθαλοῦσα* probabilitur Naber, coll. Prom. 922. *αἰθαλοῦσα φλόξ. δυσθνητοῦσα* (aut *συνθήκουσα*) malit Herwerden.

822. καὶ πάγας] *χάρπαγας* Tyrwh. Herw. ('quandoquidem insolentissimum raptum, sc. Helenae, ulti sumus'). Qu. *χάρπαγῆς.* Cf. 534. *ὄφλων γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.*

823. ἐπραξάμεσθα] *ἐπράξαμέν τε* malit Herw. *ἐπραξάμεσθα* Herm. Pal. prob. Mein. Anal. Soph. p. 225. *ἐπραξάμεσθα* Dind. *οὕνεκα] Imo εἵνεκα.*

824. πόλιν διημάθηνεν] Confer Aesch. Fr. 239. *διημάθηνον.* Ἄργεῖον δάκος] *ἀργίου δάκους* Dobr. *δάκος*] Cf. Tro. 284. *παρὰ νόμῳ δάκει.* Arist. Av. 1069. *δάκετα* (δάκεα?).

825. Ἴππου νεοσσός ἀσπιδηφόρων πλέως Rauchenstein. Ἴππος νεοσσῶν ἀσπιδηφόρων πλέως Herwerden. Ἴππου κολοσσός (cf. ad 416.) — dubitanter idem. Perridicule enim equi pullum vocari illum equum ingentem ligneum; contra non inepte pullos vocari juvenes armatos equi illius antro inclusos. Adde quod aptius δάκος dicitur ipse Ἴππος quam sensu tralato Ἴππου νεοσσός vim armatam significans. Mihi in mentem venit correctio Ἀργείου δάκος | Ἴππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς. Ἴππου νεοσσός est equi pullus (i. e. cohors armata, ἀσπ. λ.), ἀσπιδηφόρος λεώς autem dicitur ut ναυβάτης λεώς, νηϊτης, θρανίτης, ἀσπιστής, etc. Vox νεοσσός de crocodili pullo usurpatur Herod. II. 68. ἀσπιδηστρόφος λεώς] ἀσπιδηφόρος λεώς Blomf. ἀσπιδηφόρος λόχος Karsten. ad Ag. 732. Recte.

826. δύσων] φάσιν acute Ahrens. Constans enim fama fuit vere captam esse Trojam, non auctumno. Cf. Dionys. Hal. I. 63. 1. Ἴλιος μὲν γὰρ ἐάλω τελευτῶντος ἤδη τοῦ θέρους (ἐαρος confidenter Herwerden) ἑπτακαίδεκα πρότερον ἡμέραις τῆς θερωνῆς τροπῆς ὀγδόῃ φθίνοντος Θαρρηλιῶνος etc. πήδημ' δροῦσας] Cf. Eur. Hipp. 829. πήδημ' ἐς Ἄδην κραιπνὸν δρμήσασά μοι. El. 860. οὐράνιον πήδημα κουφίζουσα.

828. ἄδην —] Cf. Prom. 585. Eur. Ion. 975. νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. Hel. 626. Ag. 1656. πημονῆς δ' ἄλις γ' (i. ἄδην) ὑπάρχει μηδὲν (f. μηκέθ') αἱματώμεθα. Plat. Charm. 153 D. Herod. IX. 39. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες. Hom. Π. ν'. 315. οἱ μὲν ἄδην ἐλώσιν — πολέμοιο. Vox affinis videtur esse Latina satis.

832. ἔστι συγγενὲς] Praestat, opinor, ἔστιν ἑγγενές. Cf. 884.

834. δύσφρων γὰρ ἰός —] δύσφρων φθόνος γὰρ — F. G. Schmidt. Qu. φθόνος γὰρ —, vel ὥσπερ γὰρ ἰός —. Cf. Democrit. apud Stob. Flor. II. 53, 12. ὥσπερ ὁ ἰός σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναπήχει. δύσφρων — ἰός] Cf. Eum. 478. ἰός ἐκ φρονημάτων | πέδοι πεσῶν. καρδίαν προσήμενος] Lege καρδία —. Et sic jam Casaubon. Cf. 1191. δώμασιν προσήμενοι. 1617. νερότερον προσήμενος κώπη. Suppl. 383. τοῖς πέλας προσήμενοι. Cho. 183. κάμοι προσέστη καρδίας (i. καρδία) κλυδώνιον | χολῆς. Pers. 879. νᾶσοί θ' αἰ — τᾶδε γὰρ, προσήμεναι. Sept. 693. ἀρὰ | ξηροῖς ἀκλάντοις ὄμμασιν προσίζάνει. Eur. Alc. 604. πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχᾶ θάρσος ἦσται etc. Eur. Fr. 1026, 2. πλάνος καρδία προσίσταται. Infra 977. δεῖμα προσιατήριον καρδίας τερασκόπον ποτᾶται. Sept. 696. ξηροῖς ἀκλάντοις ὄμμασιν προσίζάνει.

835. πεπαμμένω M. πεπαμένω Porson. Dind. Qu. λελημμένω (πεπληγμένω) νόσω. διπλοῖζει] Cf. Eum. 1014. ἐπιδιπλοῖζω (ἔπος διπλοῖζω Dind.). Prom. 817. ἐπαναδίπλαζε (f. ἐπαναδίπλοῖζε). Soph. Aj. 268. τό τοι διπλάζον (f. διπλοῖζον), ὦ γύναι, μείζον κακόν. Eur. Suppl. 791. καὶ στρατηλάταις δορὸς διπλάζεται (f. διπλοῖζεται) τομῆ. Nisi hic potius legendum διπλάζει. νόσον] Leg. νόσον (ἄχθος).

836. τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ —] Cf. Prom. 762. 921. Soph. Aj. 1132. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους. Oed. C. 930. 1356. Timocl. com. III. 593. *λατρός οὐδεις | τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγαίνειν φίλους.* Aeschin. c. Ctes. p. 87. *καταλέλυκε τὴν αὐτὸς αὐτοῦ δυναστείαν.* Babr. 56, 9. *τά γ' αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπεῖη κρῖνει.* Eccles. 402. Eur. Heracl. 814. V. Elmsl. ad Her. 814.

838. εἰδὼς λέγοιμ' ἄν] πλείστοις λέγοιμ' ἄν Herwerden. εὐ γὰρ ἐξεπίσταμαι] εὐ γὰρ ἐξέπεισέ με (aut ἐξέδειξέ μοι) ὀμλίας κάτοπτρον conj. Herwerden, coll. Eur. Hipp. 428 sq.

839. εἰδῶλον οἰκῆς] εἰδῶλων οἰκῆς Kock. Herw., qui verba εὐ κάτοπτρον jungunt. Cf. ad Soph. Aj. 126. *ὄρω γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν | εἰδῶλ' ὄσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην οἰκίαν.* Phil. 947. *κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ οἰκίαν | εἰδῶλον ἄλλως.* Fr. 587, 6. *οἰκῆς εἰδῶλον.* Oed. C. 110. 1211. Pind. P. VIII. 136. *οἰκῆς θναρὸν ἀνδρῶπος.*

841. ὠχετεύετο φάτις] I. q. ἐπέμπετο.

842. ζευχθεῖς — σειραφόρος] I. e. funalis equus. Cf. 1640. *τὸν δὲ μὴ πειδάνορα (πεισ.?) | ζεύξω βαρεῖαις οὐ τι μὴ (ἀλύσειν?) σειραφόρον.* Arist. Nub. 1300. *ἄξεις; ἐπιαλῶ | κετιῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.* Eur. Fr. 779, 8. *ὄπισθε νῶτα σειραίου βεβῶς.* Herod. III. 102. *ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θηλέαν δὲ ἐς μέσον.* Eur. Or. 1015. *ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.*

843. εἶτ' οὖν — εἶτε καὶ] Cf. Soph. Oed. R. 1049. *εἶτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἶτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν.*

847. ὄπως —] Cf. Suppl. 410. Soph. Oed. C. 1742. *ὄπως μολούμεθ' οὐκ ἔχω. εὐ μενεῖ] ἐμμενεῖ aut αὐ μενεῖ* F. G. Schmidt. Qu. *ἔτι μενεῖ, vel διατελεῖ.* Cf. 854.

848. ὄτω δὲ καὶ δεῖ —] Qu. *ὄτω δὲ δὴ δεῖ —.* Cf. Eur. Med. 552. *σοὶ τε γὰρ παίδων τί δεῖ —; Leg. ὄτων —.* Cf. Soph. El. 612. *ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος, | ἦτις —;* Eur. Fr. 16, 3. *ἀλλ' ὄν πόλει δεῖ μεγάλα (κάρτα?) βουλευόντες εὐ.* Arist. Nub. 1034 *δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔουκε δεῖν πρὸς αὐτόν.*

παιωνίων] Cf. Suppl. 1066. Soph. Phil. 1345. Arist. Ach. 1223.

849. τεμόντες —] Cf. Cho. 539. *ἄκος τομαῖον ἐλπίασα πημάτων.* Soph. Aj. 582. *τομῶντι πήμαι.*

850. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσον] Cf. Soph. Phil. 765. *τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν.* Aj. 363. *τὸ πῆμα τῆς ἄτης.* Schol. *ἦτοι σωφρονησαι (imo σωφρονίσαι) τοὺς ἐν πόλει λυμεῶνας.*

851. ἐφέστιος] Fort. ἐφέστιος. Et sic Karsten, coll. Hom. Od. ψ'. 55. *ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος.* Aesch. Suppl. 365. Soph. Tr. 262. *ἔλθόντι' ἐς δόμους ἐφέστιον.* Oed. R. 32. Rhes. 201. *ἔλθῶν ἐς δόμους ἐφέστιος.* Sed, quum alibi apud Aeschylum legatur *δόμοι ἐφέστιοι* (Sept. 73. et ad Ag. 427.), nihil mutandum censet. Cf. ad 427. supra.

852. θεοῖσι πρῶτα] θεοῖς τὰ πρῶτα Vauv. ad Soph. El. 21.
 Qu. ἐλθὼν ἐγὼ θεοῖσι πρῶτος εὖξομαι.
854. ἐμπέδως] ἔμπεδος Cobet.
855. πρέσβος] Cf. ad Pers. 629.
856. οὐκ αἰσχυνοῦμαι —] Cf. Herod. I. 82. αἰσχυρόμενον ἀπο-
 νοστέειν ἐς Σπάρτην.
859. λέξω] δείξω F. G. Schmidt.
860. τοσόνδ' ὄσονπερ] Similiter Soph. Aj. 1179. αὐτως ὄπωσ-
 περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
- 861 sq. τὸ μὲν γυναιῖκα —] Cf. Cho. 920. ἄλγος γυναιξίν ἀν-
 δρὸς εἴργεσθαι.
862. ἦσθαι δόμοις] Fort. ἦσθαι ἔν δόμοις. ἔκπαγλον κακόν]
 Cf. Soph. El. 204. ἔκπαγλ' ἄχθη (v. l. ἔκπαγλα πάθη). Cf. Cho.
 548. ἔκπαγλον τέρας.
864. ἐπεισφέρειν] ἐπεισέρρειν Herwerden, coll. Suid. v. ἐπεισ-
 ἦρρησεν. Poll. IX. 158. Qu. ἐπεισελθεῖν.
865. λάσκοντας δόμοις] Qu. λάσκοντ' ἐς δόμους. Mox cor-
 ruptum videtur λάσκοντας.
867. ἀνήρ ὄδ'] Qu. ἀνήρ ὄδ'. πλέω] πλέον Dind. Malim
 πλείω.
868. τέτρωται] τέτρωται ingeniose correxit Ahrens. prob. Naber.
 Cf. Arist. Vesp. 127. Ραc. 21. τετρωμένον. Lys. 681. Ne ἐτέτρωτ'
 ἀν requiras, cf. Eur. Hel. 1105. εἰ δ' ἦσθα μετρία, τἄλλα γ' ἠδί-
 στη θεῶν | πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω. τέτρωται
 δικτύου πλέω λέγειν libri. Corrige τέτρωται δικτύου πεσῶν ἔσω
 (vel δικτύων ἔσω πεσῶν). Cf. Eur. Phoen. 274. δ καὶ δέδοικα
 μὴ με δικτύων ἔσω | λαβόντες —. Qu. φήμη (936.), 'τέτρωτο
 ('τέτρωτ' ἄν). δικτύου πλέω λέγειν] δικτύου πλέον — Dind. prob.
 Naber, qui πάλαι pro λέγειν conjicit. Cf. ad 1068. 1299. Qu.
 δικτύου πλέον πολὺ, vel δικτύου πλείους ὀπάς.
869. ὡς ἐπλήθυνον λόγοι] Cf. Cho. 1057. αἶδε πληθύνουσι δή.
 Soph. Oed. C. 377. ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύνων λόγος. 930.
 καὶ σ' ὁ πληθύνων (πληθύνων al.) χρόνος | γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι
 καὶ τοῦ νοῦ κενόν. Tr. 54. παισὶ — πληθύνεις. Sed πληθύνειν tran-
 sitivum est Fr. 563. κύναρος ἄκανθα πάντα πληθύνει (πληθύνει
 vulg.) γύην.
870. τρισώματος —] Cf. Eur. Herc. 423. τὸν τρισώματος ὄσιν
 ἔκτα βοτῆρ' Ἄρουθείας. 1271. τρισωμάτους Τυφῶνας (Γηρῶνας
 recte Elmsl.). Etiam Cerberi et Chimaerae epithetum est τρισώ-
 ματος.
872. χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν] Cf. Pind. Nem. XI. 16. καὶ
 τελευτῶν ἀπάντων γᾶν ἐπιεσσομένοσ. Eur. Tro. 382. οὐδὲ πρὸς
 τάφους | ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς εἶμα γῆς δωρήσεται. Simonid. ap. Athen.
 III. 125 D. αὐτὰρ ἐκάμφθη | ζῶη Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη. Theocr

Epigr. VIII. 3. ἀντὶ φίλης δὲ | πατρίδος ὀδυμένην κείμαι ἐφεσσάμενος. Anthol. Pal. III. 5. Αἰγαίην κείμαι βῶλον ἐφεσσάμενος. Xen. Cyr. VI. p. 100. κοινή (κοινήν?) γῆν ἐπιέσσασθαι.

875. ἄνωθεν] Suspectum. πάροιδεν aut κρεμαστάς conj. Karsten, coll. Soph. Oed. R. 1266. Eur. Hipp. 778.

876. λελημμένης] ἀνημμένης Wecklein, coll. Soph. Ant. 1221. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν | βρόχῳ μιτώδει σινδόνης καθημμένην. Qu. κεκλημένης. Eur. Andr. 502. χέρας — βρόχοισι κεκλημένα. 555. χέρας | βρόχοισιν ἐκδήσαντες (leg. ἐγκλήσαντες?) Rhes. 74. οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμοι λελημμένοι (κεκλημένοι?). Eadem perfecti forma est Soph. Fr. 794. Eur. Bacch. 876. Cycl. 433. Ion. 1113. λελήμμεθα. Bacch. 1102. λελημμένος. Arist. Eccl. 1090. διαλελημμένον. ἄλλοι] Qu. ἔδου (ut Ahrens), aut ἄλλως, aut ἤδη.

878. ἐμῶν τε —] Hunc versum post v. 880. transposuerit Madvig.

884. ὥστε σύγγονον] ὡς τοι (?) — Madvig. Malim ὡς τε (sic). Qu. ὥσπερ ἐγγενές (vel ἔμφυτον). σύγγονον —] Cf. 832. Soph. Aj. 988. τοῖς ἐχθροῖσιν (θανοῦσιν vulg.) τοι | φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγεῶν.

885. λακτίσαι πλέον] λακτίσαι πέδοι Karsten, coll. 1357. κλέος πέδοι πατοῦντες. Cho. 642. λάξ πέδοι πατούμενον.

886. τοίαδε μέντοι σκῆψις] Cf. 644. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον, etc. φέρει] τρέφει F. G. Schmidt. σκῆψις] σκέψις Madvig.

887. ἐπίσσυτοι] Cf. Eur. Hipp. 572. ἔνεπε, τίς φοβεῖ σε φάμα, γύναι, | φρένας ἐπίσσυτος.

888. πηγαὶ κατεσβήκασιν] Cf. Pers. 584. μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;

892. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος] Qu. λεπταῖσιν ὑπὸ (aut λεπταῖσι πρὸς) κώνωπος —. λεπταῖς — ῥιπαῖς] Cf. Prom. 126. ἐλαφραῖς πτερόγων ῥιπαῖς.

894. τοῦ συνεύδοντος χρόνου] Cf. ad 107. σύμφυτος αἶων.

895—902. Hos versus damnat Dind. "Scire pervelim quo, his versibus ejectis, referendus sit v. 903. τοιοῦσδε etc." (Herw.)

895. τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενὶ] Qu. τλᾶσα πενθίμῳ φρενί. Cf. Suppl. 549. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθυμον αἰδῶ.

898. στυλον] Cf. Cho. 449. Eur. Iph. T. 591. στυλοὶ γὰρ οἴκων παῖδές εἰσιν ἄρρενες. Trag. adesp. 575.

899. καὶ τὰν] Qu. ἀκτῆν.

900. κάλλιστον ἡμαρ] Qu. πάλλενκον ἡμαρ. Cf. Pers. 301. καὶ λευκὸν ἡμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pind. Isthm. VII. 53. νῦν μοι — εὐδῖαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνας.

901. πηγαῖον ῥέος] I. q. ῥεῦμα. Cf. Prom. 676. εὐποτον — Κερχναίας ῥέος. 812. 400. Pers. 483. κρηναῖον γάνος.

903. Cf. Prom. 223. Eur. Or. 1210. *καλοῖσιν ὁμναίοισιν ἀξιουμένην.*

907. *πορθήτορα*] *πορθήτορος* Valck. ad Phoen. 1518.

908. *αἷς ἐπέσταλται τέλος* —] Cf. Eum. 743. *δοῖς δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.* Ag. 1202.

909. *πέθον κελεύθου* —] Cf. Ovid. Amor. III. 3. 23. 'Quo ventura dea est juvenes timidaeque puellae | praevertunt (prae-sternunt corr. Barker) latas veste jacente vias.'

911 sq. Haec submissa voce de consilio suo loquitur.

911. *δίκη*] *δίκη* (jure) Dobr.

912. *ἔπνω*] Fort. *ἔπνον.* *ἀξιῶ*] Honoro. I. q. *τιμῶ.* Cf. Eur. Hec. 319. Or. 1210. Her. 918.

913. *σὺν θεοῖς εἰμαρμένα*] *σὺν θεοῖσιν ἄρμενα* Meín. Enger. Weil. *σὺν θεοῖς εὐήμερα* F. G. Schmidt. Qu. *σὺν θεοῖσιν αἴσια,* aut potius *σὺν θεῶ δ' εἰρήσεται.* Cf. Soph. Trach. 169. *τοιαῦτ' ἐφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα* etc.

916. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας*] Sc. *ῥῆσιν.* Cf. Aj. 1040. *μὴ τῆνε μακρὰν.* Iph. A. 420. *μακρὰν ἔτεινον.* Med. 1351. *μακρὰν ἂν ἐξέτεινα.* Plat. Resp. X. 605 D. *μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντας.* Herod. VII. 51. *πλεῦνα λόγον ἐκτείνει.* *ἐναισίμως*] Cf. 775. *τὸν δ' ἐναισίμον τίει (βίον).* Fr. 178. *ἕβρισμὸς οὐκ ἐναισίους.* Eur. Alc. 1080. *ἐναισίμως.* Qu. *ἐξαισίως.*

917. *αἰνεῖν* — *ἐρχεσθαι*] *αἶνει* — *εὐρέσθαι* Naber. *χρῆ*] *Lego χρῆν.*

918. *τἄλλα*] Anglice for the rest.

920. *προσχάνης*] Cf. Arist. Vesp. 342. *ταῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μαρὸς χανεῖν* —; Soph. Aj. 1227. *σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι | τλήναι καθ' ἡμῶν ὡδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν.*

922. *τιμαλφεῖν*] Cf. Eum. 15. 626. 807. Fr. 50. *τιμαλφῆς. τίθει*] Cf. Arist. Lys. 243. Alex. com. III. 520.

923. *ποικίλοις* — *κάλλεσιν*] *ποικίλοις* — *φάρεσιν* Wakef. S. C. § 40. Recte, opinor. Sed cf. Eupol. 333. *τὰ κάλλη τὰ περίσεμνα.* Qu. *χεῖμασιν,* vel *θνητὸν ὄντα μ' εἴμασιν* etc.

924. *ἐμοὶ μὲν*] *ἐμοὶ ὅστιν* Wakef. l. c. *ἄνευ φόβου*] *ἄνευ νόγου* Naber.

926 sq. *τῶν ποικίλων* | *χλιδῶν. ὕγεια* — Wakef. l. c.

927. *κακῶς φρονεῖν*] I. q. *ἀφρονεῖν.*

929. *ἐν εὐεστοὶ φίλῃ*] Eadem verba sunt Sept. 187. Cf. 647. Herod. I. 85. *ἐν τῇ ὣν παρελθούσῃ εὐεστοί.*

930. *εἶπον τὰδ', ὡς πρόσσοιμ' ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ* probabiliter conj. Weil. Qu. *εἰ πάντα πρόσσοιμ' ὡδ', ἂν εὐθαρσῆς ἐγὼ,* vel *εἰ πάντα δ' ὡδ' ἐπρασσον, εὐθαρσῆς ἂν ἦν,* vel *εἰ πάντα τῶς πρόσσοιμεν.*

931. *καὶ μὴν τόδ' εἰπὶ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί*] *καὶ μὴν τόδ' εἶπε* (Karst.) *κἂν παρὰ γνώμην ἐμοί* Herwerden. "Ita, inquit,

recte habet Agamemnonis responsum, γνώμην etc." τόδ' εἶκε etiam Margoliouth.

932. γνώμην μὲν ἴσθι] Qu. γνώμην κάτισθι. γνώμην — διαφθεροῦντ'] I. e. οὐ μαλακὸς γενήσομαι, ut explicat Elmsleius ad Med. 1023. Cf. Med. 1055. χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ. Hec. 601. ὁ δ' ἐσθλὸς ἐσθλός, οὐδὲ συμφορᾶς ὑπο | φύσιν διέφθειρ', ἀλλὰ χρηστός ἐστ' αἰέ. Hipp. 391. Neophron. Fr. 2, 15. ἢ πολὺν πόνον — διαφθεροῦσα — ἐρχομαι. Plat. Phaed. p. 117 B. οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὔτε τοῦ χρώματος οὔτε τοῦ προσώπου. διαφθεροῦντ' ἐμέ] Corrupturum, attennaturum (i. e. mutaturum) me esse. Sed corrigendum proculdubio διαφθεροῦσ' ἐμήν.

933. ἠῦξω θεοῖς δείσας ἂν ᾧδ' ἔρδειν τάδε] Qu. ἠῦξω θεοῖς δείσας ἄρ' ᾧδ' —; vel — δείσας ποτὲ ῥέξειν τάδε. δείσας] σωθῆεις Margoliouth.

934. εἰδώς γ'] Malim εἰδώς. ἐξεῖπον] ἰκόμην Margoliouth. τέλος] Sc. σωτηρίας, sec. Margoliouth. Qu. γύναι.

936. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ] Qu. ἐν ποικίλοισι κάρτ' ἂν ἐμβῆναι δοκεῖ. Cf. 946. ἐν ποικίλοις] Cf. Arist. Pl. 1198. Theocr. XV. 78. Eubul. III. 230.

937. Cf. Suppl. 478. ὁμως δ' ἀνάγκη Ζητὸς αἰδεῖσθαι κόντον | ἰκτῆρος. Eur. Her. 1038.

942. ἦ καὶ σὺ vulg. ἦ κάρτα Bamberger. Enger. Leg. ἦ γὰρ σὺ.

943. κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί] κράτος μὲν σὺν παρῆς ἐκὼν ἐμοί conj. Enger, μέντοι hic vix aptum esse monens. οἶ καὶ σὺ νίκην τῆσδε δήριος τίεις (Hart. Aurat.); Herw. Plane vitiosa sunt verba μέντοι πάρες γ'. Qu. κράτος μὲν σὺν, πάρες δ' etc., vel πιθοῦ, κρατος γὰρ πᾶν σὺν ἐσθ', ἐκὼν ἐμοί. Vel πιθοῦ κράτος τε δὸς παρῆς ἐκὼν ἐμοί.

944. ὑπαί τις — λύοι] I. e. ὑπολύοι τις. Cf. Arist. Nub. 152. ταύτας ὑπολύσας (τὰς Περωικᾶς) etc. Thesm. 1183. Vesp. 1157.

945. λύοι τάχος] Corrige λῦ' ὡς τάχος. Cf. Cho. 889. δοίη (δότω?) τις ἀνδροκμητὰ πέλεκυν ὡς τάχος. Sept. 678. φέρ' ὡς τάχος κνημῖδας. Ag. 27. Quod ad τάχος (celeriter), cf. Sept. 58. Ag. 1110. Eum. 124. 178. Connecto autem ἐμβασιν cum ἐμβαίνονθ'.

τάχος] Celeriter. Cf. 1110. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Eum. 124. οὐκ ἀναστήσει τάχος; 178. ἔξω — τάχος χωρεῖτε. Sept. 58. ἀρίστους ἀνδρας — τάγευσαι τάχος.

946. καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ'] Malim κᾶν —. Cf. ad 936. Vel σὺν ταῖσδε (sc. ἀρβύλαις). θεῶν | μὴ τις πρόσωθεν] Qu. θεῶ | πρόσωθε, μὴ τις —.

947. βάλοι] Lege βάλῃ. Cf. 904. φθόνος δ' ἀπέστω. Eur. El. 902. μὴ μέ τις φθόνος (φθόνω vulg.) βάλῃ.

948. σωματοφθορεῖν — πλοῦτον] εἵματοφθορεῖν — Franz. Recte. Cf. 1383. πλοῦτον εἵματος κακόν. Confer v. οἰκοφθορεῖν.

953. δουλίῳ χρῆται ζυγῶ] Cf. Fr. 518. τοὺς δὲ δουλείας ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκης.

954. αὕτη δὲ —] Cf. Soph. Aj. 1302. ἔκκριτον δὲ νιν | δώρημ' ἐκείνῳ ἴδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.

955. κατεστράμμαι] Devictus sum.

957. πορφύρας πατῶν] Cf. Pherecr. II. 305. ἀπαλάς ἀσπαλά-
θους πατοῦντες. Cratin. II. 41. βόλεια χλωρὰ κῶσποτην πατεῖν.

958. ἔστιν — τρέφουσα] Cf. 1050. ἔστι — κεκτημένη. 1179.
ἔσται δεδορκίως. 1098. πεπυσμένοι | ἤμεν. Scribe (τίς δὲ νιν κατα-
σβέσει;) Qu. ἔστιν θάλασσο' ἦτις νιν ἂν κατασβέσει;

960. κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς] κηκίδα, παγκαίνι-
στον εἰμάτων βαφήν (sic) bene Karst. παγκάλλιστον (ut παγκάκιστος)
— conj. Herw.

961. οἶκος] ὄλβος Wecklein. ὄγκος T. Mommsen. prob. F. G.
Schmidt. Qu. οἶκοι, aut πλήθος, aut ἔλις.

962. ἔχειν] ἡμῖν Mommsen et Schmidt. Malim ἔνδον.

964. δόμοισι προνεχθέντος] δόμοισι ad προνεχθέντος refert
Wecklein (coll. Herod. V. 62. (τὴν Πυθίην) προφέρειν σοι τὰς Ἀθή-
νας ἔλευθεροῦν). δόμοισι ad ἠὲξάμην refert Weil. Idem olim θεοῖσι
pro δόμοισι corrigebat.

965. τῆσδε] Qu. σῆς γε.

966. ἔκετ' ἐς δόμους] Qu. ἔκετ' αὖ πάλιν, vel ἔξανθεῖ πάλιν,
vel ἔκετ' ἐκ νέου βρῦει.

967. ὑπερτίνασα] Qu. ὑπερτίνουσα. Idem requirit Margoliouth.
Anglice, casting a shade over Sirius. σειρίου κυνός] Cf.
Soph. Fr. 941. Hesiod. Op. 585. 607. Hom. II. χ'. 29.

969. σημαίνεις μολόν] σημαίνεις μολόν Voss. al. σημαίνει μο-
λόν al. (Recte, opinor.) θερμαίνει δόμον [δόμους?] F. G. Schmidt.
Cf. 293. σημαίνει μολόν.

970. ὄμφακος πικρᾶς] Cf. Theocr. XI. 21. φιαρωτέρα ὄμφα-
κος ὠμᾶς.

972. δῶμ' ἐπιστροφωμένον] Cf. Eur. Med. 666. πόθεν γῆς
τῆσδ' ἐπιστροφῆ πέδον; Sept. 648. πόλιν ἔξει δωμάτων τ' ἐπιστρο-
φᾶς. Eum. 547. ξενότιμους ἐπιστροφᾶς δωμάτων.

973. Ζεῦ τέλειε] Confer Crinagorae Epigr. 12. ἡοῖ ἐπ' εὐκταίῃ
τάδε ῥέζομεν ἰσά τελείῳ | Ζηνί.

974. μέλοι —] Cf. Cho. 780. μέλει θεοῖσιν ὄνπερ ἂν μέλι
πέρι. Soph. Ant. 1335. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτιοι χρῆ μέλειν. Qu.
μέλοι δὲ σοι τῶνδ' ὄνπερ —, vel μέλοι δὲ σοὶ τι —.

976. δεῖμα προσστατήριον —] Cf. 834. δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδία
προσήμενος etc. 183. κάμοι προσέστη καρδία κλυδώνιον | χολῆς.
1020. πρὸς δὲ καρδία φόβος. 390. πάροιθεν δὲ πρόφραξ δριμύς
ἄηται κραδίας θυμός. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Hom. II. φ'.

386. *δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.* *Loqe προσστατήριον. δεῖμα]* *deĩma frustra tuetur* Paleius.

977. *καρδίας τερασκόπου]* Cf. Pers. 10. *κακόμαντις — θυμὸς. ποτᾶται]* Cf. Cho. 390. *τί γὰρ κεύθω φρενὸς ὅλον ἔμπας ποτᾶται;*

979. Cf. 990. 1026. *ἄμισθος]* Cf. Cho. 720.

980. *ἀποπτύσας]* Sc. *αὐτό.*

982. *θάσος ἴσχει φρενὸς θρόνον]* Imo *θάσος ἴζει —*. Cf. 158. *στάζει (θάσσει Karst.) δ' — πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.* Eur. Alc. 604. *πρὸς δ' ἐμᾶ ψυχῆ θάσος ἦσται etc.* Soph. Oed. R. 161. *ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει.* *Verum est εὐπιθές εὐπιθές]* Cf. Prom. 333. *πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν' οὐ γὰρ εὐπιθής.*

983. *χρόνος δ' ἐπει]* *χρόνος δ' ἐπὶ* Herm. Madvig. *ἐπει]* Ex quo. Cf. 39. *δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπει etc.*

984. *ἐμβολαῖς]* Confer *ἐμβάλλεσθαι* (Soph. Phil. 481.) et *ἐμφορτίζεσθαι.* *ξὺν ἀμβολαῖς dubitanter* Schwerdt. Taking (to take on board).

985. *ψαμμίας ἀκάτα]* *ψαμμίας ἀκτᾶς* Tyrwh. *ψαμμίας ἀκτᾶς* Madvig. *ψαμμίους ἀκμὰ παρήβησεν* Margoliouth. *ἀκάτα]* *ἀκταις* conj. Blomf. *ψαμμὸς ἀκτᾶς παρήχησεν* Wecklein. Cf. Prom. 573. *ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμαν.* Eur. Iph. A. 165. *ἔμολον ἀμφὶ παραλίαν ψάμαθον Ἀυλίδος.*

988. *ἀπ' ὀμμάτων]* Cf. 813. *ἀπὸ γλώσσης.*

989. *γλώσσα — ἐξέχει]* Cf. Soph. Fr. 668, 3. *φιλεῖ δὲ πολλὴν γλώσσαν ἐκχέας μάτην etc.* Arist. Thesm. 554. *ῥα γὰρ ἤδησθ' ἐξέχεας ἅπαντα.* Pers. 831. *μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέη μέγαν.*

990. *τὸν δ' ἄνευ λύρας —]* Cf. Eum. 333. *ἀφόρμητος. ὕμνω-δεῖ]* *Corripitur prima.* Cf. 1459. *πολύμναστον (ῥ). 1563. μῦναι (ῖ).* Pers. 287. *μεμνησθαι (ἔ).* Eum. 382. *τε (Ὶ) μνήμονες.* V. Hephaest. ed Gaisford. p. 14.

994. *ἐλπίδος — θράσος]* Cf. Eur. Hec. 370. *οὐτ' ἐλπίδος γὰρ οὐτε τοῦ δόξης ὄρω | θάσος παρ' ἡμῖν, etc.*

995. *οὔτοι]* *οὔτι (servato εὐπιθές v. 982.)* Casaubon. Abresch. Recte. *πρὸς ἐνδίκους φρεσίν]* Cf. Cho. 1024.

997. *δίχαις κυκλοῦμενον]* Cf. Soph. Fr. 713. *οὐμὸς ἀεὶ πόντος ἐν πυκνῷ θεοῦ | τροχῷ κυκλεῖται. κυκλοῦμενον]* Qu. *κνώμενον.*

1001. *ὕγιος μάλα γέ τοι πόλεος οὐκ ἀκόρεστον τέρμα* Schwerdt.

1002. *ἀκόρεστον]* Qu. *ἀνέφικτον. νόσος γὰρ ἀεὶ γείτων δμότοιχος ξερίδει]* Cf. Antiph. com. 295. *λύπη μανίας δμότοιχος εἶναι μοι δοκεῖ. νόσος γὰρ (ἀεὶ)* Blomf. Herm. Schwerdt. Dind. Cf. Sept. 289. *μέριμναι ζωπυροῦσι τάρος.*

1004. *ξερίδει]* *ἐρείπει* Schwerdt. *ἐπείγει* F. G. Schmidt, coll. Lucian. Pseud. 31. *εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον.* Achill. Tat. IV. 7. 4. *ἐπείγει τὸ τραῦμα.* Aristaen.

Epist. Π. 5. τὸ πάθος ἐπείγει. δμότοιχος] Cf. Callim. H. in Cer. 117. Δάματερ, μὴ τήνος ἐμὴν φίλος ὅς τοι ἀπεχθής | εἴη μὴδ' δμότοιχος.

1005. καὶ πότμος εὐθυπορῶν | ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφρω | δυστυχίας ἄφαντον ἔρμα conj. Ahrens, coll. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἐξαίφνης πταίσαντα ὥσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.

1006. ἔπαισεν — ἔρμα] Cf. Soph. El. 744. λανθάνει στήλην | ἄκραν παίσας. Qu. ἔπαισεν [κῆαρ], —. Cf. Sept. 766 sq. Suppl. 437—445. Eum. 523—535.

1008—1012. De constructione cf. ad Sept. 681. Qu. καὶ πρὸ μὲν *τι* — (Ahrens), vel καὶ *τι* μὲν πρὸ —, vel καὶ μέρος *τι* — (cf. 1574.), vel καὶ μέρος πρὸ —.

1009. τὸ μὲν πρὸ] τὸ μὲν *τι* conj. Dind.

1013. οὐδ' ἐπόντισε σκάφος] Haec ante v. 1011. οὐκ ἔδου πρόπας δόμος collocaverit Schwerdt.

1015 sq. "Cum corruptissimo loco aequae corruptum cf. Suppl. 437 sq. Adde Eur. Suppl. 775 sq." DOBR. Qu. ἐκ Διὸς ἀμφιλαφούς, vel ἀμφιθαλῆς φντοῖς. Cf. 1144. ἀμφιθαλῆ κακοῖς. πολλά τοι δόοις —] Cf. Sept. 361. πολλά δ' ἀκριτόφρυγτος γᾶς δόοις — φορεῖται.

1016. τε καὶ ἐξ] Qu. χερὸς ἐξ, vel τεθαλυῖ'.

1017. νῆσιν ὠλεσεν νόσον] νῆσιν ἤλασεν νόσον Herw. prob. F. G. Schmidt. et (ut videtur) Dind. in Lex. p. 429 b. Qu. — πόνον. Cf. 331. πόνος νῆσις. Cf. ad Eur. Hec. 945.

1018 sq. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν —] Cf. Cho. 520. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος | ἐνὸς, μάτην ὁ μόχθος. Eum. 647. ἀνδρὸς δ', ἐπειδὴν αἶμ' ἀνασπίαση (αἶματ' ἐκπῆη vel αἶμα καταπῆη?) κόνις | ἄπαξ θανάοντος, οὕτως ἔστ' ἀνάστασις. | τούτων ἐπωδάς οὐκ ἐποίησεν πατήρ | οὐμός.

1019. ἐπὶ γᾶν] ἐπὶ γᾶ Karsten, convenienter poetae consuetudini, coll. Sept. 403. Pers. 506. Suppl. 90. Cho. 47. Soph. Ant. 134. ἐπὶ γᾶ πέσε. Cf. 1293. αἱμάτων εὐθυνησίμων | ἀπορρυνέντων. 1172. ἐγὼ δὲ θεομὸν ῥοῦν τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. ἄπαξ πεσὼν Porson.

1020. πρόπαρ libri. προπάροιδ' Triclin. Cf. Sept. 334. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιδεν.

1021. ἀγκαλέσαι] Cf. Pers. 621. ἀγκαλεῖσθε.

1022. οὕτιν' ἔνερθ' Ἄϊδον | τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἀνυστὸν (aut δύναται' ἀν, aut θεμιστὸν) conj. Karsten. Qu. οὐδέ τιν' ἐξ Ἄϊδον etc. οὐδέ τὸν δροδοδαῖ —] εὔτε δὲ τὸν δροδοδαῖ | Ζεὺς φθιμένων ἀνάγειν ἔπαισεν Schwerdt. οὐδέ] εὔ δὲ Wecklein.

1023. Qu. ἐστία μεσομφάλῳ. Sed cf. ad Soph. El. 900. Qu. τοὺς φθιμένους, vel τοῦ φθιμένου. Schol. Ζεὺς αὐτ' (αὐτὸν Margol.) ἔπαισεν etc.

1024. ἔπανσ'] ἀπέπανσεν Hartung. κατέπανσεν Wecklein, coll. Suppl. 586. εὐλαβεία] Qu. ἀβλαβεία. (Et sic Blomf.) ἀβλαβεία γε Weckl. Schol. Ven. et Farn: ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι.

1026. μοῖρα μοῖραν] μοῖρά μοί τις Herwerden.

1027. εἶργε μὴ πλέον φέρειν] Cf. Eur. Fr. 68, 4. τὸν νοῦν τ' ἀπείργει μὴ λέγειν ἢ βούλεται. Thuc. III. 6. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης (τῇ μὲν θαλάσῃ?) εἶργον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους. πλέον φέρειν] πλέω θροεῖν Herw. Malim πλείω θροεῖν.

1028 sq. καρδία γλώσσαν ἂν τὰδ' ἔξεχει libri et Dind. καρδίαν γλώσσα πάντ' ἂν ἔξεχει Schutz. Herw. (Recte.) καρδία γλώσσαν ἂν παρεξέχει Schwerdt. Weil. Cf. Soph. Fr. 668, 3. πολλὴν γλώσσαν ἐκχέας μάτην. προφθάσασα —] Praeveniens. Angl. outstripping. Cf. Isocr. c. Dem. § 41. πολλοῖς γὰρ ἢ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας.

1030. βρέμει] Sc. καρδία. Qu. τρέμει.

1031. οὐδὲν ἐπιλοπούμενα — ἐκτολυτεύσειν] Qu. οὐδὲν ἂν ἐπιλοπούμενα — ἐκτολυτεύσαι.

1036. ἀμηνίτως] I. q. ἀνεπιφθόνως. Cf. Suppl. 975. σὺν ἀμηνίω βάζει λαῶν. Achae. (Aeschyl.?) Fr. 47.

1038. κτησίον βωμοῦ] κτησίον Διὸς jure corrigat Naber. Glossula in textum irrepserat.

1041. δουλίας μάχης τυχεῖν] Qu. δούλιον φέρειν ζυγόν (1226. 1072.), vel δούλιον θιγεῖν ζυγοῦ. βία] Qu. θιγεῖν. Cf. Eur. Alc. 1. ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔιλην ἐγὼ | θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι, etc. Soph. Aj. 499. δουλίαν ἔξειν τροφῆν. δουλίας τροφῆς τυχεῖν] Cf. Soph. El. 1183. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς. Oed. C. 1687. βίου δύσοιστον ἔξομεν τροφάν. Aesch. Ag. 104. Pluralis ζυγῶν, ut in Sept. 75. ζυγοῖσι δουλείοισι. Ag. 1226. φέρειν γὰρ χρῆ τὸ δούλιον ζυγόν.

1042. τῆσδ'] Qu. τῆδ'. Sed cf. 1071. εἰκονσ' ἀνάγκη τῆδε etc.

ἐπιρρέποι] ἐπιρρέπει requirit Naber. ἀνάγκη — τύχης] Cf. Soph. El. 48. τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης.

1043. ἀρχαιοπλοῦτων] Cf. Soph. El. 1393. ἀρχαιοπλοῦτα πατρὸς εἰς ἐδώλια. Lys. p. 156, 16. τῶν ἀρχαιοπλοῦτων — καὶ τῶν νεωστὶ ἐν δόξῃ γεγενημένων. Confer παλαιοπλοῦτος, νεόπλοτος, ἀρτίπλοτος (Eur. Suppl. 748.).

1045. παρὰ στάθμην] Praeter amussim. Cf. Soph. Fr. 421, 5. ἴσον μετρῶν ὀφθαλμὸν ὥστε τέκτονος | παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦνται κανόν. Eur. Ion. 1514. παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου. Theogn. 939. εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν. 543. χρῆ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσαι, | Κύρνε, δίκην ἰσὸν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν. Theocr. XXV. 194. κατὰ (f. παρὰ) στάθμην ἐνόησας. Corrigendum suspicor κοῦ (pro καὶ) παρὰ στάθμην.

1046. ἔχεις] ἔξεις cum Aurato Dind. οἷσις malit Naber. Qu. ἔσται —, vel ἔσται δ' ἀφ' ἡμῶν.

1047. οὐ τόνδ' ἀκούεις, ᾧ γύναι, σαφή λόγον; F. G. Schmidt. Qu. σύ τοι λέγειν νῦν οὐ θέλεις σαφή λόγον, vel σύ τοι λέγεις αἰνόν τιν', οὐ σαφή λόγον.

1048. ἐντὸς δ' ἂν οὔσα] ἐντὸς δ' ἀλοῦσα — F. G. Schmidt. Leg. ἐντὸς δ' ἂν οὔσα. ἀγρευμάτων]. Cf. Sept. 607. ταύτου κυρήσας — ἀγρεύματος. Qu. ἀρκυστάτων.

1049. πείθοι' ἂν, εἰ πείθοι'] Cf. 1394. χαίροι' ἂν, εἰ χαίροι'. Soph. Oed. R. 936. τὸ δ' ἔπος οὐξερω τάχ' ἂν | ἤδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν; ἀσάλλοις δ' ἴσως. Arist. Eq. 1057. ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο. Xen. Cyr. V. 1. 20. εὖ ἴσθι ὅτι τοῦτο αἰσχυνομένην ἂν εἰπεῖν· νομίζοιμι γὰρ (add. ἂν?) ἐμαντὸν εὐκέναι λέγοντι etc. Anab. IV. 6. 13. Qu. ἀπειθήσεις δ' ἴσως. Cf. Eur. Orest. 31. οὐκ ἀπειθήσας (ἀπιστήσας?) θεῶ. Homero semper ἀπειθεῖν legitur. ἀπειθείης] Eadem forma est Eur. Or. 31. οὐ ἀπειθήσας θεῶ. Alibi, ubi longa secunda syllaba opus est, forma ἀπιστεῖν utebantur, ut Aeschylus Prom. 640. Unde hic facile ἀπιστοίης (cujus glossema fuerit ἀπειθείης) reponi posset. Fort. ἀπιστοίης.

1050. ἐστὶ — κερημένῃ] Cf. 958. ἔστιν θάλασσα — τρέφουσα etc. Cf. Fr. 450. χελιδονίζει (i. e. βαρβαρίζειν).

1052. ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ] εἶσω φρενῶν λέγων σὺν πειθέ νιν λόγῳ, vel potius — γέγωνε πειθῶν νιν λόγῳ conj. Weckl. εἶσω φρενῶν ξυνεῖσα (κλύουσα, ἐκοῦσα) δέξεται λόγον tentat nescio quis. Hujusmodi aliquid desiderat Dindorfius (coll. v. 1060.), εἶσω φρενῶν ξυνεῖσα (κλύουσα, vel ἐκοῦσα) δέξεται λόγον. Legerim ἔσω φρενῶν γ' ἂν οὔσα πείθοι' ἂν λόγῳ. Cf. Cho. 233. ἔνδον γενοῦ etc. Eur. Her. 708. τί χρῆμα μέλλεις τῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ᾧν | λιπεῖν μ' ἔρημον —; ἔσω φρενῶν λέγουσα] Qu. ἂν πειθέ νιν λόγῳ Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 81. Offensione caret πείθω νιν. Vide exempla apud Wecklein. Qu. πείσω νιν λέγειν.

1053. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων] Cf. Prom. 216. κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστώτων τότε | ἐφαίνεται εἶναι —. Arist. Eq. 30. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν etc.

1055. θυραία] Malim θυραία (sc. οὔση) cum Casaub.

1056. ἐστίας μεσομφάλου] Qu. ἐστία μεσομφάλου.

1057. σφαγὰς] Qu. σφαγαῖς. πάρος] Leg. πέλας.

1059. σχολὴν Dobr. Dind.

1060. σὺ δ' —] Cf. ad Soph. El. 448.

1062. ἐρμηγέως — τοροῦ] Cf. 616. τοροῖσιν ἐρμηγεῦσιν.

1063. θηρός — νειρέτου] Cf. Fr. 316. λεοντόχορον βοῦβαλιν νειάρετον.

1064. ἧ μαίνεται γε] ἧ μαίνεται τε Herm. Recte. κλύει] κνεῖ (praegnans est) Wakef. S. C. § 20. Qu. βρούει.

1067. αἵματηρόν εξαφρίζεσθαι μένος] Cf. Prom. 722. ἐνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Sept. 393. χαλινῶν κατασθμαίνων μένει (μένος?). Soph. Ant. 960. δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος. Aj. 413. θερμαί | σύριγγες ἄνω φουσῶσι μέλαν | μένος. Virg. G. III. 203. 'spumas agit ore cruentas.' μένος] Qu. δέος. Cf. Prom. 400. etc.

1068. οὐ μὴν πλέω δέωσ'] Leg. οὐ μὴν πλέω γ' εἰποῦσ'. Cf. Prom. 312. πλέω] πλεόν Dind. Cf. ad 868. 1299. ἀτιμωθήσομαι] Cf. Suppl. 634. ἀτιμώσαντες. Cho. 626. ἀτιμωθέν. Herod. IV. 66. ἡτιμωμένοι.

1071. καίνισον] Cf. Cho. 492. Soph. Tr. 867. καί τι καινίζει δόμος. Eur. Tro. 882. τί δ' ἐστίν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν. Eur. Fr. 598, 2. δοσις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. τῆδε] Malim τοῦτο.

1072. διοτιτοῖ τοιοῖ δᾶ] Cf. Suppl. 890. διοτιτοῖ, μᾶ Γᾶ etc. Cho. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα, χάριν ἀπίτροπον κακῶν etc. Eum. 839. οἶ οἶ, δᾶ φεῦ. Prom. 584. ἄλευε, δᾶ. Eur. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198.

1074. τί ταῦτ' ἀνωτόνυξας;] Cf. 1308. φεῦ φεῦ —. τί τοῦτ' ἐφενξας; Qu. τί ταῦτ' ἄρ' ὠπότυξας; Cf. 1140. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.

1078. αἶτε δυσφημοῦσα] Qu. αὖ τι —. Qu. ἦδ' αἶτε —. Vel τί δ' αἶτε — καλεῖς —;

1079. προσήκοντ'] Qu. προσήκον.

1081. ἀγνιάτ', ἀπόλλων ἐμός] Mendosum. Qu. ἀγνιάτα μάλ' ἐπώννυμος. De hoc etymo Dobraeus laudat Plat. Crat. p. 304 C. et 405 E. Cf. Cho. 887. οἶ 'γὼ ξυνήκα τοῦπος ἐξ αἰνυμάτων.

1082. ἀπώλεσας γὰρ —] Cf. Eur. Fr. 781, 11. ὦ καλλιφεγγές Ἥλι' ὡς μ' ἀπώλεσας | καὶ τόνδ'. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς δευθῶς καλεῖ. γὰρ] γὰρ μ' Karsten. Saepe enim excidisse pronomen, ut in v. 546. οὐ μόλις] οὖν μ' ἔλην F. G. Schmidt. οὐ μόλις dubitanter Dobr. Cf. Eum. 853. θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρών. Eur. Hel. 334. θέλοσαν οὐ μόλις καλεῖς. Qu. οὖν μάλ' αὖ. vel αὖ μ' ὄλωσ.

1083. χρήσειν] χράειν Ald. κλάειν Turn. Unde λάσκειν Burges. ("Sed debuit λακήσεσθαι", Dobr.)

1087. ἃ ποῖ —] ποῖ ποῖ, vel ποῖ δὴ conj. Elmsl. ad Iph. T. 1435., coll. 1147. ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαναν ἤγαγες;

1088. καὶ τάδ'] Qu. ταῦτά γ'.

1090. συνίστορα] I. q. συνειδῶτα. Cf. Eur. Suppl. 1174. Qu. συνειδῶτα.

1091. αὐτοφῶνα κακά] αὐτόφονά [τε] κακά κάρτανας conj. Dobr. κάρτανας Blomf. Cf. Sept. 849. διδυμάνορα κάκ' αὐτοφῶνα. Suppl. 65. αὐτοφῶνως.

1092. ἀνδρὸς σφάγιον (σφαγεῖον pr.) M. ἀνδροσφάγιον Casaub. ἀνδροσφαγεῖον Dobr. Dind. Confer ἀνδροκτονεῖον Phryn. Bekk. p. 28, 9.

1094. ματεύει] Qu. ματεύειν. ἀνευρήσει] Leg. ἐρευνήση. Cf. Soph. Oed. R. 725. ὦν γὰρ ἂν θεός | χρεῖαν ἐρευνᾷ, ὀφιδίως αὐτὸς φανεῖ.

1095. τοῖοδ' ἐπιπέθομαι] Qu. τοῖοδε πέποισ' ἐγώ.

1096. τάδε βρέφη, σφαγὰς] Qu. τὰ βρέφεια σφαγέει'.

1098. ἢ μὴν] Qu. ἤδη.

1099. ἤμεν] ἴσμεν malit Cobet V. L. p. 381. Cf. Eur. Hec. 1119. εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν | πύργους πεσόντας ἦσμεν. Arist. Fr. 198, 4. ἦσμεν. ἦστε legitur Soph. Fr. 316. ἦσαν Eur. Cycl. 230. Rhés. 855. ἦσιν Arist. Av. 19. ματεύομεν] χατεύομεν Karst. Qu. χατίζομεν.

1103. ἀλλὰ] ἄλλα Tyrwh., coll. Hesych. ἄλλα: ἀλέξημα, βοήθημα. et ἀλή: δύναμις, ἰσχύς, ἢ ἀλέξεις, ἢ μάχη. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Quae ultima ad praec. v. ἄλλα referenda esse suspicatur Mein.

1104. ἀλλὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ] Cf. Cho. 826. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

1109. λουτροῖσι φαιδρύνασα] Cf. Eur. Hel. 675. λούτρων καὶ κρητῶν, | ἵνα θεαὶ μορφῶν ἐφαιδρύναν. Scribe φαιδρύνασα —;

1110. τάχος] Celeriter. Cf. ad 945. Qu. τέλος, vel ἄχος γὰρ τάχ' ἔσται.

1111. δρεγομένα] ἐπορμένα Herw. "I. e. protendit manum post manum (i. e. repetitis vicibus manum, cf. Iph. T. 362.) irruens." Cf. Cho. 426. χερὸς δρέγματα.

1112. νῦν γὰρ] Fort. καὶ γάρ. ἐξ αἰνιγμάτων] Cf. Cho. 874. ξυνήκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων. Similiter v. 1178. χρησμός οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων δεδορκώς.

1115. Legē ἢ δίκτυόν τι (pro τί γ') Ἄιδου; Ita etiam Dind. Cf. Cho. 999. δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἂν εἵποις καὶ ποδιστήρας πέπλους. Prom. 1080. δίκτυον ἄτης (ἄδδν?).

1116. ἀλλ' —] Qu. ἄρ' —;

1117. στάσις δ'] Qu. στάσις γ'.

1118. κατολολύξάτω] κατολολύξαι' ᾧ (sic) Meinekius Fr. Com. IV. 535., coll. Arist. Lys. 350. ἔασον ᾧ. prob. Bamb., interpunctione post γένει posita. Qu. ἀνολολύξαι' ᾧ —. θύματος λυσίμου] θύματος λυσίμου (expiatory of the crimes of Atreus) conj. Dobr.

1119. κέλει] Qu. λέγω.

1121. Cf. 179. Suppl. 785. μελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία. Cho. 175. Virg. Aen. III. 29. 'mihi frigidus horror | membra quatit, gelidusque coit formidine sanguis.' Lucan. VII. 339. 'stat corde gelato | attonitus.' κροκοβαφῆς σταγῶν] Cf. 239. κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα etc.

1122. καὶ δορία] καιρία Dind. Enger. πτώσιμος] πτωσίμοις (cadentibus) conj. Enger. Madvig.

1124. πέλει] τελεῖ aut πελᾷ F. G. Schmidt, coll. 1107. 1110.

1125. Ita probabiliter Kock, ἀπεχε τὰς βοός, τὸν ταῦρον ἐν πεπλώδει μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι.

1126. μελαγκέρω] μελάγκερων Porson. Blomf. Boiss. Scholef. Kock. μελαγκέρω Herm. μελαγκότω Schoemann. μελαγκρόκω Bamberger. Hartung. Francken. μελαμπλόκω Rauchenstein. μελαγκρόκω Ahrens. Qu. μελαγγίμω, vel μελαγκρόκω (vel -οις). Cf. Sept. 857. μελάγκροκον θεωρίδα. Schol: τὸν μελάγκερων ταῦρον λαβοῦσα τῷ μηχανήματι τῷ διὰ τῶν πέπλων τύπτει. ἐὰν δὲ γράφηται μελαγκέρω μηχανήματι τύπτει, ἀντὶ τοῦ κεκρομμένω.

1127. λαβοῦσα] Anglice, having caught. μηχανήματι] Cf. Cho. 980. ἴδεσθε — τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλῶν πατρὶ πέδας δὲ χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνώριδα.

1128. τεύχει] κῆτει Blomf. Herm. Cf. Eur. Cycl. 399. λέβητος ἐς κύτος χαλκηλάτου.

1129. δολοφόνου —] Cf. 1428. φονολίβει τύχα. τύχαν] τέχραν Weil. στέγαν F. G. Schmidt.

1130. οὐ κομπάσαιμ' ἄν —] Cf. Soph. El. 1498 sq.

1133. κακῶν γὰρ διὰ —] κακῶν γὰρ δυᾶν — F. G. Schmidt. κακὸν γὰρ δυᾶν — θρόνον (pro φόβον) idem.

1134. θεσπιωδῶν] θεσπιωδοὶ recte Herm. θεσπιωδῶν Casaub. Karst. Qu. θεσπιωδοὶ aut θεσπιωδῶν. Cf. Eur. Hel. 145. τὴν θεσπιωδῶν Θεονόη. 515. ἤκουσα τὰς θεσπιωδοὺς κόρας etc. 859. ἡ θεσπιωδοὺς Θεονόη. Soph. Fr. 401, 4. τὰς θεσπιωδοὺς ἱερίας Λωδωνίδας. τέχραι] Cf. 1209. τέχραισιν ἐνθέοις ἤρημένῃ.

1135. φόβον — μαθεῖν] Ut in Herod. VI. 12. τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἕλλησι καὶ τὸ οὐνομα τῶν Μήδων φόβος ἀκοῦσαι. μαθεῖν] μάταν Both. Karst.

1137. ἐπεγγέασα] "Tam sententia quam metrum postulat ὑπ' ἔγγεος. Cf. 1140. ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί. Ex qua emendatione duo prodibunt dochmii, quales exstant in v. ant. 1147." (Herw.). ἐπέγγυτον Schoemann. Enger. θρόω — ἐπεγγέω Ahrens. Qu. ἐπεγγέων vel ἐπεγγέας. (Cf. 1260. ὡς δὲ φάρμακον | τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν (l. μῆξιν) ἐνθήσει ποταῶ.) Vel πάθος ἄτ' ἔγγυς ὄν. θροῶ] Qu. θροεῖς (Herm.).

1139. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ —] Qu. οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ —, ut glossema sit εἰ μὴ. Cf. Arist. Vesp. 984. οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος. τί γὰρ;] Schol. τί γὰρ ἄλλο; I. q. τί δ' οὐ; Cf. 1239. Cho. 880. Eum. 211. 678. Soph. Fr. 91. βοτῆρα νικᾶν ἀνδρας ἀστίτας· τί γὰρ; Eur. Or. 482. Sic πῶς γὰρ pro πῶς γὰρ ἄλλως infra 1374.

1141. αὐτᾶς] I. e. σεαντῆς. Cf. 1268. 1521. Cho. 103. Soph. Oed. C. 929. 1356.

1142. οἶά τις — ἀθλῶν] Cf. Soph. Tr. 105. οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν. 526. Eur. Hipp. 564. μέλισσα δ' οἶά τις πεπτόταται. ξουθᾶ

— ἀηδών] Cf. Arist. Av. 676. ὦ ξουθῆ — ἀηδοῖ. 744. Eur. Hel. 1111. ἔλθ', ὦ διὰ ξουθῶν γενύων ἐλελιζομένα θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός. Soph. El. 148. ἃ στονόεσσα, ἃ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται. νόμον ἄνομον] Ut χάριν ἄχαριν.

1143. φοιταλέαισιν (vel φοιταλέαις) φρεσὶν Wecklein, coll. Prom. 598. κέντροις φοιταλέοις. Orest. 325. λύσσας μανιάδος φοιταλέον. φεῦ, φιλοκίτοις — Dobr.

1144. In geminato Ἴτυν Ἴτυν imitationem aliquam (twit twit) esse canentis aviculae monuit Karsten ad Ag. 1039.

1145. βίον] Qu. φίλον (Karst.) aut γόνον.

1146. ἰὼ ἰὼ, λγείας | ἀηδοῦς μόρον V. D. in Class. Journ. Π. 653. ἀηδοῦς ob metrum Dobr. λγείας — ἀηδόνος] Cf. Soph. Oed. C. 671. ἃ λίγεια — ἀηδών. et Arist. Av. 1381. λγύφθογγος ἀηδών. Subaudiendum λέγεις. Qu. μόρον.

1147. περιβάλλοντό οἱ] Cf. Soph. Tr. 650. ἃ δέ οἱ φίλα δάμαρ. El. 195. ὅτε οἱ (?) etc. Cratin. Π. 148. Ἦραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκει. Qu. περιβάλλοντο γὰρ — δέμας οἱ etc.

1149. σχισμὸς] Qu. σφαγμὸς.

1153. μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ'] Qu. μελοτυπεῖς ἄμουσ' —. Et sic Schoemann. Cf. v. γνωμοτυπεῖν Arist. Thesm. 55. ὁμοῦ τ' ὁρθλοῖς ἐν νόμοις] ὁμοῦ μοιριδίους νόμοις Weckl. Cf. ad v. str. 1142.

1156. Accurate respondet v. ant. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας. γάμοι — ὀλέθριον φίλων] Cf. Plat. Resp. 465 D. νίκην ξυμπάσης τῆς πόλεως σωτηρίαν. Pflugk. ad Hel. 1089. ἰὼ γάμοι γάμοι] Cf. 1167. ἰὼ πόνοι πόνοι. 1538. ἰὼ γὰ γὰ. et ad Prom. 694.

1157. Σκαμάνδρον — ποτόν] Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διοκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων.

1159. ἡνυτόμαν τροφαῖς] Qu. ἡῦξανόμαν —.

1160. Κωκντόν] Qu. Κωκντοῦ. κάχερουσίους] Ἀχερούσιος legitur praeterea Eur. Herc. 838. Contra Ἀχερόντιος Herc. 770. Alc. 443. Arist. Ran. 471.

1163. νεογνὸς ἄν μάθοι Blomf. νεογνὸς ἄν ἄτων μάθοι Karsten. (Recte, opinor.) καὶ νεογνὸς ἄν ἀφρονῶν Mein. et (om. καὶ) Eng. Qu. κἄν (καὶ) παῖς νεογνός (vel νεογενής, Cho. 530.) ἄν μάθοι.

ἀνθρώπων] ἄν βροτῶν Vauv. ad Soph. El. 830. Qu. ἄν θνητῶν.

1164. δπως] ἦπαρ Canter. Dobr., coll. 432. 792. Eur. Hipp. 1303. δηχθεῖσα κέντροις. δῆγματι] Qu. δάκει (Pind. P. II. 97.). Cf. v. ant. 1175.

1165. θροομένας] θρουμένας Blomf. ad Sept. 78.

1166. θαύμαι] θαύμαι Triclin. Aurat. Tyrwh. θαῦμα δ' — Enger., ut τέραμα δ' in v. ant. 1177. Cf. ad Arist. Av. 466.

1167. πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν] Cf. Suppl. 781. τὸ πᾶν ἄφαντος. Soph. El. 1009. πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν | ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι etc.

1168. *θυοία* — *πολυκανέϊς*] Cf. Soph. Tr. 756. *πολυθύτους τεύχειν σφαγᾶς*.

1169. *ἄκος δ'*] *ἄκος γ'* (vel *ἄκεσμ'*) Keck. Weckl.

1170. *βοτῶν ποιονόμων*] Cf. Suppl. 50. *ἐν ποιονόμοις — τόποις. οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ —*] *Lego οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ οὐ —*. Cf. ad Prom. 926. *οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν ἀτίμως. 787. Eum. 914.*

1171. *τὸ μὴ πόλιν —*] *Lego τὸ μὴ οὐ πόλιν —*. Et sic Herwerden. Cf. ad Prom. 918. *οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ | πεσεῖν ἀτίμως. Soph. Aj. 728. ὡς οὐκ ἀρκέσει | τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν. et me ad Soph. Trach. 90.*

πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν] *Qu. πόλιν μου ταυθ' ἄπερ πάσχει παθεῖν. Postulatur, opinor, πάσχει. ὥσπερ οὖν ἔχει*] Cf. Soph. Aj. 991. *ὥσπερ οὖν μέλει. Cho. 96. ἦ οὔγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο. 888. δόλοισ ὀλοῦμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.*

1172. *θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ*] *θερμόν ῥοῦν — Musgr. Badham. Praef. Iph. T. p. 18. Karsten. θερμόν στάγμα γαπέδῳ βαλῶ Emp. θερμόρορος τάχ' ὄμμα συμβαλῶ nescioquis. θρόμβους ἐν πέδῳ βαλῶ τάχα Wecklein (coll. Eum. 184. ἐμοῦσα θρόμβους οὐς ἀφείλκυσας φόνου. Cho. 533. 546. Schol. Eum. 184. θρόμβους: τὰς πήξεις τοῦ αἵματος). ἐμοὶ δὲ θεσμῶν οὐς τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ Margoliouth. Qu. ἐγὼ δὲ θερμόν κρονον ἐκβαλῶ τάχα. (Cf. Rhés. 790. θερμὸς δὲ κρονονὸς δεσπὸ τοῦ παρὰ σφαγαῖς.) Vel ἐγὼ δὲ θερμόν (1278.) αὐτίχ' αἵμ' ἐς γῆν βαλῶ (χεῶ). Cf. 1293. αἱμάτων εὐθνησίμων | ἀπορρονέντων. θερμῶ — φοινίῳ προσφάγματι. Fr. 183. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Cum θερμόνους confer φαυδρόνους (?) 1229. ἐν πέδῳ] Fort. ἐς πέδον.*

1175. *δαίμων — ἐμπίτων*] Cf. 1468. *δαῖμον, ὅς ἐμπίτνεις δώμασι —*. Pers. 515. *ὦ δυσπρόνητε (δυσπάλαιστε?) δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς | ποδοῖν ἐνήλω παντὶ Περσικῷ γένει. 911. ὡς ὠμοφρόνους δαίμων ἐνέβη | Περσῶν γενεῇ. Suppl. 120. 131.*

1176. *γοερά*] *μογερά* F. G. Schmidt.

1177. *χρησμός —*] Cf. 1112. *ἐξ ἀλνιγμάτων | ἐπαργέμοισι θεοφάτοις ἀμηχανῶ. τέρμα δ' ἀμηχανῶ] τερπνά δ' ἀμηχανῶν Herwerden.*

1179. *ἔσται δεδορκῶς*] Cf. 869. *ἦν τεθνηκῶς. 1098. πεπνυμένοι | ἦμεν.*

1180. *λαμπρός — ἐσάξειν*] Cf. Soph. El. 685. *εἰσῆλθε λαμπρός. Arist. Eq. 430. ἔξειμι γὰρ σοὶ λαμπρός etc.*

1181. *ἐς ἦξειν (ἐσῆξειν Victor.) M. ἐσάξειν Both. Karst. Recte.*

1182. *κλύζειν*] Cf. Hom. Il. ψ'. 61. *κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεισπον. ξ'. 392. ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε. αὐγὰς vulg. ἀκτάς Aurat. prob. Eng. ἀγὰς Ahrens. Qu. ἀκτάς vel ἀκτήν. τοῦδε] Qu. πῆμα (Enger).*

1183. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων] Cf. supra. Eur. Iph. A. 1147. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψω γὰρ λόγους | κοῦκέτι παρωδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.

1184. συνδρόμω] Qu. συντόνω.

1185. ὀνηλατούση] Cf. Trag. adesp. 356. ὀνηλάτην κύνα.

1187. οὐ γὰρ εὖ λέγει] οὐ γὰρ εὖ λέγειν (for it is not proper to name them) conj. Dobr., coll. Eur. Or. 404. "Sed v. mox 1190." οὐ γὰρ εὐαγῆς (ἢ στέγη) Herwerden ad Oed. R. 921. Qu. οὐ γὰρ εὖ λέγω; Cf. 1194. εὖ λέγει] I. e. bona et fausta dicit. Cf. 445.

1189. Connecte κῶμος συγγόνων Ἐρινύων, a revelling band of etc.

1192. πρώταρχον ἄτην] Qu. πρώταρχον ἄτης. Cf. 224. παρακοπὰ πρωτοπήμων. 1628. Arist. Pac. 605. πρώτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἄτης (αὐτῆς ἤρξεν libri) Φειδίας πράξας κακῶς.

1194. θηρῶ] κυρῶ Herwerden ad Oed. R. 1188.

1195. θυροκόπος φλέδων] Angl. a babbling beggar. πρέπουσ' ἔχοντες] Cf. 30. ὡς ὁ φουκτὸς ἀγγέλλων πρόπει.

1196. ἐκμαρτύρησον προνομιάση (!) μὴ εἰδέναι — Schwerdt. a. 1860. προνομιάση (!) μὴ εἰδέναι Madvig. Qu. ἐκμαρτυρήσω —, vel ἦ μαρτυρήσω —, vel τέκμαρ δὲ δώσω —. τό μ' εἰδέναι mss. Dind. τό μὴ εἰδέναι Dobr. τό μου εἰδέναι (!) Wecklein.

1197. λόγῳ] τορῶς Schiller. Recte, opinor.

1199. παιώνιον γένοιτο] ἀνεμώλιον γένοιτο tentat Madvig. "Latet sub illo παιώνιον vox quae aut vanum aut vile significet." (Madvig) Qu. μάταιον ἂν γένοιτο.

1200. ἀλλόθρονον πόλιν] ἀλλόθρονον ἔν πόλει Enger. Keck. ἀλλόθρονον τὸ πᾶν Weil.

1201. εἰ παρεστάει] Qu. εἰ ἔνθάδ' ἐτράφης.

1202. μάντις μ' Ἀπόλλων τῶδ' ἐπέστησεν τέλει] Cf. 908. αἷς ἐπέσταλται τέλος etc. Eum. 743. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

1204 — 1206. Transponere malit Dobraeus, προιοῦ — τάδε, | ἀβρύνεται —. | XO. μῶν καὶ —; | KA. ἀλλ' ἦν —.

vv. 1203. 1204. Inverso ordine Herm. Recte.

1205. ἀβρύνεται] Cf. Plat. Apol. p. 20 C. ἐκαλλυνόμην τε καὶ ἠβρυνόμην ἂν, εἰ ἠπιστάμην ταῦτα.

1206. παλαιστής] Qu. ἐραστής. ἐμοὶ πνέων χάριν] Cf. 1235. ἄσπονδόν τ' Ἄρη | φίλοις πνέουσαν.

1207. ἤλθετον mss. ἤλθέτην Elmsl. ad Med. 1041. et Ach. 733. νόμῳ] ὁμοῦ Butler. Blomf. Herw. γάμῳ Schoemann.

1209. τέχναισιν ἐνθέοις] Cf. 1134. πολυεπεῖς τέχραι θεσπιφοδοί. Eum. 17. τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν (ἐνθεον — φρένα libri).

1211. ἀνακτος M. ἀνατος Canter. Cf. schol. ἤγουν πῶς (οὐκ addit Weil.) δργῆς ἐπειράθης τοῦ Ἀπόλλωνος. Cf. Soph. Oed. C. 786. κακῶν ἀνατος. κότη] Qu. κότου. Idem conjicit Blomf.

1212. ὡς] Ex quo. Qu. ἐπειθον οὐδέν' ἐξ ὄτου —.

1216. ἐφρυνίους supplet Blomf. δυσφρομίους Herm. Supplere possis δεινοῖς φρένας. Cf. Sept. 7. φρομίους πολυρρόθοις. στροβεῖ] Torquet, vexat. Cf. Cho. 1051. τίνες σε δόξαι στροβοῦσιν; Arist. Eq. 387. ἀλλ' ἐπιθι καὶ στροβει. Ran. 817. τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται.

1218. δνειρών προσφερεῖς μορφώμασιν] I. e. εἰκελονείρους. Cf. Prom. 448. δνειράτων | ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Eur. Fr. 25, 3. δνειρών δ' ἔρομεν μιμήματα (f. μορφώματα). Arist. Av. 687. ἀνέρες εἰκελόνειροι.

1219. ὡσπερεῖ] Qu. ἐκ χερός.

1221. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν'] Cf. Arist. Ran. 473. τὰ σπλάγχνα — αὐτοῖσιν ἐντέροισιν. Lys. 367. τε σπλάγχν'] Qu. τὰ σπλάγχν'. γέμος] Confer βλέπος, θέος, δέρος, δέος, etc. Fort. γόμον. Cf. 444.

1222. πρέπουσ' ἔχοντες] Cf. 30. ἀγγέλλων πρόπει.

1223. τινά] Emphaticè positum, ut in Cho. 59. φοβεῖται δέ τις. Suppl. 902. εἰ μὴ τις ἐς ναῦν εἶσιν. et ad Arist. Ran. 606.

1226. Hunc v. deleverit Herw. δούλιον] Leg. δούλειον, ut in Sept. 75. 453. 775. Altera forma non nisi metro postulante utitur noster, ut in 1041. δουλίας τροφῆς τυχεῖν. Pers. 50. Ag. 927.

1227. ἄπαρχος M. Qu. ἐπαρχος. Cf. Pers. 222. Cho. 663.

ἀναστατής] Qu. ἀναστατήρ (Spanh.). Cf. Sept. 1015. ἀναστατήρα Καδμείων χθονός. Cho. 303. Τροίας ἀναστατήρας. Confer ἀναλυτήρ, liberator, Cho. 159. ἀναλυτήρ δόμων. νεῶν τ'] νεῶν δ' Herw. (del. 1226.) Post κινός excidisse versum ab ἔλεξε incipientem suspicatur Herwerden: non satis enim commode jungi οἶα cum δήξεται, et praeterea displicere locutionem γλώσσα δήξεται.

1228. οὐκ οἶδεν οἶα γλώσσα μισητῆς κινός] Qu. οὐκ οἶδεν οἶον σφόδρα μισητῆ κύνων etc. Cf. Soph. Fr. 508, 3. ἢ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λίθουσά με | ἔσαν' Ἐρινὸς ἠδοναῖς ἐφρευσμένον. οἶα] οἶα Madvig. γλώσσα — λείξασα] Cf. Arist. Vesp. 1033. ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο.

1229. λέξασα mss. λείξασα recte Tyrwhitt. Herw. καὶ σήνασα φαιδρωπὸς Wakef. S. C. § 26. (coll. 725. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνων τε etc.) λείξασα κάκτεῖνασα φαιδρὸν οὖς — δήξεται sagaciter restituit Madvig, qui haec apte admonet, "Significantur aures blande jactatae et motae. — Et ἐκτεῖνασα et δήξεται sic dicuntur ut γλώσσα μισητῆς κινός intellegatur ipsa canis." Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Eum. 116. ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. φαιδρόνους] Cf. ad 1172. θερμόνους (?). Legendum

φαιδρὸν οὖς. Cf. Arist. Pac. 156. χρυσοχαλίνων πάταγον ψαλλίων | διακινήσας φαιδροῖς ὄσιν. Soph. Fr. 619. ἔσαν' ἐπ' οὐρὰν ὤτα κυλλαίων κάτω.

1230. ἄτης λαθραίου] Cf. Soph. Tr. 377. πημονὴν ὑπόστεγον λαθραῖον. τεύξεται κακῇ τύχῃ] ἔτευξε νῶ κακῶ στύγη conj. Enger., coll. Cho. 993. Qu. ἔτευξε σὺν κακῇ τέχνῃ. τεύξεται] τέξεται Herwerden. Neutrum placet. Qu. φθέγγεται. κακῇ τύχῃ] Imo κακῇ τέχνῃ. Ita etiam Naber.

1231. τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς· | ἔστιν τί νιν — Tyrwhitt. (Non male, sed pro ἔστιν reponendum forsitan καὶ νῦν, καίτοι, aut simile aliquid.) τοιαῦτα τολμᾷ. θῆλυς ἄρσενος φονεύς | ἔσται Elmsl. ad Her. 387., cui tamen magis Aeschyleum videtur τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς. | εἶεν· τί νιν etc. φονεύς] De muliere, ut apud Eur. Hel. 280. Iph. T. 586. Antiph. I. § 3. τὴν τούτων μητέρα φονέα οὔσαν. Sic βραβεδὸς Hel. 703. διαφθορὸς Hipp. 682. ἐρμηγνὸς El. 333.

1232. ἔστιν] ἔσται Elmsl. Enger. Recte. τί νιν καλοῦσα — ;] Cf. Cho. 418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; 313. τί σοι φάμενος ἢ τί ὀξέας τύχοιμ' ἂν — ; Eur. Iph. T. 1321. ὦ θαῦμα· πῶς σε μείζον ὀνόμασας τύχῃ; Hipp. 826. τίνα τύχαν σέθεν — προσουδῶν τύχῃ; Cratin. II. 47. ποδαπὰς ὑμᾶς εἶναι φάσκων, ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἀμάρτοι (ἀμάρτοι Naber); Soph. Phil. 222. ποίας ἂν ὑμᾶς πατριδὸς — τύχοιμ' ἂν εἰπὼν; Plat. Resp. IX. 581 A. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρημάτων ὀρθῶς ἂν καλοῖμεν. Dem. p. 1483. ὦ — τί ἂν εἰπὼν μὴθ' ἀμαρτεῖν δοκοῖν μῆτε ψευσαίμην; — λίαν δλίγωροι, etc. p. 232, 20. ἀλλ', ὦ — τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσεῖποι; Alex. com. III. 428. ὁ δ' ἕτερος — τί ἂν | τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἀροτρον, γηγενῆς | ἀνθρωπος; Monk. ad Hipp. 828.

1233. ἀμφίσβαιναν] Qu. ἢ μύραιναν. V. Gloss. Cho. 981.

1234. ναντίλων βλάβην] Qu. ναντίλοις βλάβην.

1235. θύουσαν Ἄιδου mss. Qu. θυιάδα τιν' (vel Ἐμπούσαν), Ἄιδου —. μητέρῃ] μαινάδ' nescioquis, non male. Malim tamen μῆνιν propter ea quae sequuntur. ἄρη φίλοις πνέουσαν] Cf. 1206. κάρτ' ἔμοι πνέων χάριν. Cho. 940. ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἐχθροῖς κότον.

1236. ὡς δ' —] Scrib. ὡς δ' —, Ut vero! Anglice, and how! Cf. Arist. Vesp. 900. ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.

1237. ἐν μάχῃς τροπῇ] Cf. Soph. Aj. 1275. ἐν τροπῇ δορός. Rhes. 82. 116. Qu. ἐν μάχῃ δορός. Cf. 439. ἐν μάχῃ δορός. Eur. Cycl. 5. Soph. Ant. 674.

1239. ὅμοιον] Perinde est. I. e. καὶ ὅμοιον (ἔστιν), εἴ τι μὴ πείθω τῶνδε. Cf. ad 1404. Qu. καὶ τῶνδε μέντοι σ' —, vel καὶ τῶνδέ γ' ὑμᾶς —. πείθω] Qu. πείσω. τί γάρ;] Cf. Cho. 867. οὐχ ὥστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ; 672. 1239. Soph. Oed.

C. 1680. τί γάρ, δῖω —; Eur. Or. 482. Confer τί μήν; quod in fine senarii legitur Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668. et Doricum σά μάν; Arist. Ach. 757.

1240. τὸ μέλλον ἤξει] Fort. ἤξει τὸ μέλλον. Cf. Soph. Phil. 1254. ἔστω (ἔσται recte B.) τὸ μέλλον. Oed. R. 1458.

1244. κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα] κλύοντ' ἀληθῆ — malit Herw. Malim κλύοντ' ἀληθῆ κοῦδὲν ἐξ., vel κλύοντα μύθους οὐδὲν ἐξηκασμένους.

1245. ἐκ δρόμου πεσών] Cf. ad Prom. 908. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι.

1247. κοίμησον στόμα] Qu. σύγκλησον —. εὐφημον —] Cf. Eur. Ion. 98. στόμα εὐφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν.

1249. πως] πω malit Pal.

1252. ἡ κάρτ' ἄρ' ἄν παρεσκόπης (ei supr. η in Fl. Ven.) mss. ἡ κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἐμῶν παρεσκόπεις Porson. ἡ κάρτ' ὄρον (Musgr.) παρεσκόπεις Karst. ἡ κάρτ' ἄρ' ἀν' παρασκοπεῖς Madvig. Legendum ἡ κάρτα τοῦν (sensum) παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν. Pro παρεσκόπεις qu. παρασκοπεῖς.

1253. Qu. τίς οὐκτελῶν τήνδ' οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

1254. ἐπίσταμαι] ἐπίστασαι Markl. Pors. Elmsl. 'You have heard my prophecy very fully.' (Elmsl.) Ἐλλην — φάτιν] ἐμῆν — φάτιν (meum vaticinium) malit Elmsleius ad Her. 131. ad Iph. T. 340. et in Quart. Rev. XIV. 463. In tragicorum scriptis quae supersunt quater legitur femininum Ἐλλην, hic et in Iph. T. 341. Ἐλληνος ἐκ γῆς. 495. πατρίδος Ἐλληνος. Her. 131. στολήν — Ἐλληνα. Xen. Ven. II. 4. Ἐλληνα φωνήν. Similiter Eur. Med. 1331. Ἐλλην' ἐς οἶκον.

1255. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα —] Anglice, Yes and so me do the Pythian oracles: yet they are difficult to understand.

1256. παλαῖ· νέω τὸ πῦρ μ' ἐπέροχεται μένει F. G. Schmidt.

1258. δίτους λέαινα] Cf. Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν. Ut hic δίτους λέαινα dicitur Clytaemnestra, sic nuncius Aegyptiacus δίτους ὄφεις Suppl. 895.

1261. μισθόν] μῖσος conj. Herw. Repone μῖξιν (sive κροῖσιν, misturam). Cf. omnino 1137. Vel κύαθον. ἐνθήσειν] Ἄν ἐμμύξιν? κάτω] Qu. κότον.

1262. φωτῖ] Qu. τάνδρῖ. Cf. ad Soph. Aj. 807. ἐπεύχεται] Cf. Aj. 831 sq.

1263. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον] Cf. Eur. Med. 261. πόσιν δίκην (ita Elmsl. δίκη vulg.) τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν. Eum. 231. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα. V. Elmsl. ad Her. 852. ἀντιτίσασθαι] Leg. ἀντιτίσασθαι. Cf. tamen 1292. ἐπέυχομαι — τυχεῖν.

1264 sq. *Ἡαε παρωδεῖ* Aristophanes Eq. 1250 sq. *Qu. καταγέλων.* V. ad Arist. Ach. 75.

1266. *σὲ μὲν*] *Qu. σφε̄ (aut σφῶ) μέν.*

1267. *ἴτ' ἐς φθόρον*] Cf. Sept. 252. *οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσει τάδε;* Ita *εἰς ὄλεθρον* Oed. R. 430. 1146. et *ἐς κόρακας* apud comicos.

1268. *ἄλλην τιν' ἄτην* mss. *ἄλλην τιν' ἄτης* Stanl. Dind. *Qu. ἄλλη* (vel *ἄλλω τὸν Ἄϊδην* —, vel *ἄλλην τιν' ἄταις* (Sch.) *πλουτίετε*] *Leg. γεμίετε.* Cf. Suppl. 444. *ἄτης γεμίζων* — *γόμεν.* Ag. 1012. *δόμος πημονᾶς γέμων ἄραν.*

1270. *Λογε ἀποπτύσας θ'* (pro δ').

1272. *ἐχθρῶν*] *Qu. ἀνδρῶν*, vel *ἐχθρῶν τ'*, (cum Ahrens). Post *διχορρόπως* deletur virgula. *μάτην*] Frustra, sui ope data.

1273. *φοιτᾶς*] *Qu. φοιβᾶς. καλουμένη]* *κακουμένη* Tyrwh. Butler. *Malim ἄλωμένη δὲ φοιτᾶς ὡς ἀγύρτια.* Cf. Soph. Trach. 980. *φοιτᾶδα δεινὴν νόσον. κάλωμένη* Heath. prob. Naber, coll. Eur. Med. 515.

1274. *πτωχὸς*] *Annon πτωχή?* Cf. Soph. Oed. C. 751. *πτωχή]* (*πτωχῶι*, supr. *ἦι* L. *πτωχῶ* vulg.) *διαίτη.* Oed. R. 1506. *πτωχᾶς* — *ἄλωμένας.*

1275. *καὶ νῦν ὁ* —] *Qu. καὶ νῦν γε* — . *ἐκπράξας]* *Mendosum hoc videtur.*

1276. *ἀπήγαγ' ἐς* — *τύχας]* *ἀπήγαγες* — *ὁδοὺς* conj. Herwerden.

1278. *θερμῶ κοπέισης* mss. *θερμὸν κοπέισης* Sch. Eng. Recte. *Qu. θερμῶ χέουσαν φοινίῳ σταλάγματι* (coll. Soph. Ant. 1225. *φοινίου σταλάγματος).* *θερμὸν]* Cf. 1172. *προσφάγματι]* Fortasse mendosum. *Qu. σταλάγματι.*

1279. Cf. Cho. 295. *πάντων δ' ἄτιμον κᾶφιλον θνήσκειν.* Hipp. 1416. *οὐ γὰρ οὐδὲ γῆς ὑπὸ ζόφου | θεῆς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προσημίας | ὄργαι κατασκήψουσιν εἰς τὸ σὸν δέμας.* Cho. 1019. *ἄτιμος* (schol. *ἀτιμώρητος).* *τεθνήξομεν]* Cf. Arist. Ach. 325. *τεθνήξων.* Nub. 1436. *τεθνήξεις.* Plat. Gorg. 469 D. *τεθνήξει οὗτος.*

1282. *ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος]* Eadem verba Cho. 1042.

1283. *ἄτας τάσδε θριγκῶσων φίλοις]* Cf. Eur. Herc. 1280. *ἔτλην* — *παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς.* Tro. 489. *τὸ λούσθιον δὲ, θριγκὸς ἀθλίων κακῶν, | δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι.* Plat. Resp. VII. 534 E. *ἄρ' οἶν δοκεῖ σοι — ὥσπερ θριγκὸς τοῖς μαθήμασιν ἢ διαλεκτικῇ ἡμῖν ἐπάνω κεῖσθαι — καὶ ἔχει ἤδη τέλος τὰ τῶν δημάτων;* *κάτεισιν]* Redibit. Cf. Eur. Med. 1015. *θάρασει κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.*

1286. *κάτοικτος]* *κάτοκνος* Wakef. ad Trach. 298. *Qu. φίλοικτος. ἄξειν]* *πράξειν* (i. e. *τίσεσθαι*) Herwerden, coll. Eum. 623. *πατρός φόνον πρᾶξαι.* Sic *ἐκπράσσειν φόνον* Eur. Med. 1305. Or. 406. etc. *Qu. θήσειν aut ὀξείν.* Pro *νιν* fort. *τιν'.*

1288. *οἱ δ' — ἀπαλλάσσουσιν]* *Qu. ἦν δ' — ἀπαλλάσσουσαν.*

τὸ πρῶτον] Qu. πατρώαν. εἶχον] Lege εἶλον. Et sic Herw. probat Paleius ad Arist. Pac. 219.

1289. ἀπαλλάσσουνσιν] Anglice, come off. ἐν] ἐκ Flor.

1290. ἰοῦσα πράξω]. ἰοῦσ' ἄθρακτος (i. e. ἀτάρακτος) conj. Herwerden, ut ἄθρακτος praegresso κάτοικνος opponatur. ἰδοῦσ' δ' ἔφραζον (!) conj. idem.

1290. Post v. 1283. ponit Herm. ἰοῦσα κἀγὼ Heath. ἰοῦσα πρῶως Ahrens. ἄραρ' ἰοῦσα τλήσομαι conj. Enger. ἄραρ', ἰοῦσα — Enger. αἰνοῦσ' δ' πράξω Weil. ἰοῦσ' ἀθράκτως F. Rhode. ἰοῦσ' ἄθρακτος (ἄφραστος?) Herw. ἰοῦσ' ἀτρέστιως Mähly. ἴθ', οὐ στενάξω — F. G. Schmidt. πράξω] Qu. πράξαι vel ῥέξαι. Cf. 1543. τὸ κατθανεῖν] Lege τὸ μόρσιμον. Glossema est κατθανεῖν.

1292. καιρίας πληγῆς] Cf. Eur. Phoen. 1445. τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίας σφαγᾶς, etc. Hom. II. δ'. 185. θ'. 83. Virg. Aen. XII. 507.

1293. Cf. 1172. ἐγὼ δὲ θερμόν ῥοῦν τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γᾶ πεσὼν ἄπαξ θανάσιμον — μέλαν αἷμα etc. αἰμάτων εὐθνησίμων] Cf. Plut. Anton. c. 13. ἦν δ' οὐκ εὐθάνατος ἢ πληγῆ. Εὐθάνατος θάνατος est apud Menandrum IV. 74. ἀσφάδαστος] Cf. ad Soph. Aj. 833. καλῶ δ' ἄμα | πομπᾶτων Ἐρμῆν χθόνιον εὐ με κοιμῶσαι | ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι, | πλευρὰν διαρρηξάντα τῷδε φασγάνῳ.

1294. ὄμμα συμβάλλω τόδε] Cf. Soph. Aj. 447. καὶ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες etc. Alio sensu Eur. Iph. A. 455. πῶς δέξομαι νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλλῶ;

1296. μακρὰν ἔτεινας] Cf. 916. Soph. Aj. 1040. μὴ τεῖνε μακρὰν. Eur. Iph. A. 343. ὡς μακρὰν ἔτεινον.

1298. πατεῖς] Cf. Cho. 732. ποῖ δὴ πατεῖς —; Pind. P. II. 157. ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.

1299. οὐ ξένοι χρόνον πλέω] οὐ, — Tricl. οὐδέ μοι χρόνον πλέον conj. Herw. ("Ita demum recte respondetur a choro, ὅ δ' ὕστατος γε etc.") οὐδέ μοι χρόνον πλέον Schmidt. χρόνον πλέον, vel πλην τοῦ χρόνου Weckl. (πλέον malit etiam Enger.) οὐκ ἔστ' ἄλυσις, ὃ φίλοι· χρόνοι πλέω, aut χρόνῳ θανεῖν (παθεῖν). Vel οὐδ' ἔχω χρόνον πλέον (nor do I gain by delay). Vel οὐδέ μοι πλέον χρόνον. Vel ὃ ξένοι, χρόνον πλέω. Vel οὐδέ μοι χρόνον μέλει. ξένοι] Cf. 1315. ἰὼ ξένοι.

1300. προεβέεται] Primum locum obtinet. Cf. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις προεβέεται. Cho. 631. κακῶν δὲ προεβέεται τὸ Λήμνιον λόγῳ. Qu. ὅ δ' ὕστατος γέ που χρόνος προεβέεται. (που χρόνος conjicit etiam Enger.) Vix Graecum sonat ὃ ὕστατος τοῦ χρόνον. Paleius vertit, 'he who dies last has the advantage in point of time.'

1302—1306. Hoc ordine disponit Wecklein, 1302. 1303. 1304. 1305. 1306.

1302. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὔσα] Cf. Arist. Ach. 490. ἀλλ' ἴσθι νῦν | ἀναίσχυντος ὢν σιθηροῦς τ' ἀνῆρ, δοτις etc. τλήμων] Bono sensu, ut τλημόνως Cho. 748. ἀπ' εὐτόλμου φρενός] Cf. 805. ἀπ' ἄκρας φρενός. 1643. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς | οὐκ ἠγάριζες; Suppl. 307. ἴδοιτο δῆτα πρηνεμεοῦς ἀπ' ὄμματος. 546. ἀμανράς ἐκ φρενός.

1303. κατθανεῖν χάρις] Confer 550. καὶ θανεῖν πολλῇ χάρις. Suppl. 960. Herod. VII. 49. Dem. p. 658, 7.

1306. τίς σ' ἀποστρέφει φόβος] Qu. τίς σε νῦν στροβεῖ φόβος, vel τίς σ' ἔχει φρένας φόβος, vel τις φρένας σ' ἔχει φόβος.

1308. Cf. 1074. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας —;

1309. φόνον — πνέουσαι] Cf. Eur. Iph. T. 288. πῦρ πνέουσα καὶ φόνον. Act. Apost. IX. 1. Theocr. XXII. 82. φόνον ἀλλάλοισι πνέοντας. et ad Cho. 841 sq.

1310. ἦ που τόδ' ὄζει Karst. προσόζει Herwerden. Qu. ἦ που τάδ' ὄζει (aut προσόζει). 'Quomodo hic (odor) spirare potest a sacrificiis? i. e. odor cadaveris.' (Dobr.) Qu. καὶ πῶς προσόζει —; Vel ἦ που προσόζει θυμάτων ἐφεστίων. Vel καπνός γ' ὄδ' ὄζει —. Cf. Arist. Lys. 616. τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι | τουτί προσόζειν γὰρ κακοῦ τοῦ μοι δοκεῖ. 206. Fr. 246. Vesp. 38. Philem. IV. 13.

1311. ὅμοιος — ὥσπερ] Cf. Eur. Or. 696. ὅμοιος ὥστε πῦρ κατασβέσαι.

1312. οὐ Σύριον —] Cf. Eur. Bacch. 144. Συρίας δ' ὡς λιβάνον καπνός. ἀγλαῖσμα δώμασιν] Cf. Eur. Hel. 289. δ δ' ἀγλαῖσμα δωμάτων ἐμοῦ τ' ἔφν. 11. El. 325. Cho. 193. Soph. El. 908.

1313. ἀλλ' εἶμι κἂν δόμοισι] Qu. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ 'ν δόμοισι etc. Vel ἀλλ' εἶμι κἂν δόμοισι κωκύνουσ' ἐμὴν — μοῖραν, ἀρκείτω βίος. Cf. ad Sept. 681. κἂν δόμοισι] κἂν θανοῦσι Karsten. κἂν δαμείσι Weil. κἂν καμοῦσι malit Schmidt, coll. Suppl. 231. Qu. κἂν νεκροῖσι. Sed cf. Soph. El. 282. ἐγὼ δ' ὄρωσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας | κλαίω, τέτηκα, κάπικωκῶ πατρός | τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην | αὐτὴ πρὸς αὐτήν. De Electra. Qu. ἀλλ' εἶμ' ἐγὼ 'ν δόμοισι —. Qu. κωκύνω γ'.

1316. δυσοίζω] Cf. Rhés. 724. μηδὲν δυσοίζου (δύσοιζε?) πολέμους δρᾶσαι τόδε.

1317. μαρτυρεῖτε] μαρτυρῆτε Orell. Enger. etc. μοι τόδε] μοί ποτε Enger.

1320. ταῦτα δ' ὡς] ταῦτα σ' ὡς Todt. ταῦτά σοι conj. Enger. Qu. ἐπιξενία μοι ταῦτα δότε θανουμένη, aut ἐπιξενία μοι τάδε δόθ' ὡς θανουμένη. Qu. ταῦτά γ'.

1321. οἰκτιρῶ σε θεοφάτου μόρου] Cf. ed Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας. Eur. Phoen. 1434. Hipp. 1409.

1322. ἦ] Anglice, or rather.
1323. ἔμὸν τὸν αὐτῆς] Qu. τὸν ἄμὸν αὐτῆς, vel αὐτῆ 'ς (eis) ἔμαντιν. ἠλίω mss. ἠλίου Jacobs. Recte.
1324. πρὸς ὕστατον φῶς] Qu. τόδ' ὕστατον φῶς. τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις] Qu. τοὺς ἐμοὺς τιμαόρους.
1325. Qu. ἐχθροῖς φανεῖσι (φανέντας). τίνειν ὁμοῦ] Qu. τίνειν δίκην (vel φόνον).
1328. σκιά τις ἂν πρόφειεν Boiss. Herm. σκιά τις ἂν πρόφειεν Wieseler. Con. σκία τις ἀντρέφει' ἂν (?) conj. Dobr. Qu. σκιά τις ἂν τρέφειεν (Pors.). εἰ δὲ δυστυχή mss. Qu. εἰ δὲ δυστυχοῖ (Bl.), vel potius ἦν δὲ δυστυχή.
1329. γραφήν] μόλις conj. Stanl. Kock. ἐγρώσσω] Confer v. ὑπνώσσειν.
1330. καὶ ταῦτ' ἐκείνων] Qu. κάκεινα τούτων.
1332. δακτυλοδείκτων] Malim δακτυλόδεικτον. Cf. Fr. 54. δακτυλόδεικτον πίμπλησι μέλος. Dem. p. 790. δακτυλοδεικτεῖν. Lucian. Rhet. praec. 25. καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ.
1333. οὔτις ἀπειπὼν εἶργει μελάθρων] Qu. οὔτις ἀπείργειν ἐθέλει μελάθρων. ἀπειπὼν] Leg. ἀπαυδῶν (vetans). Cf. Martial. Epigr. I. 26. 5. 'Ante fores stantem dubitasne admittere famam?'
1334. μηκέτ' ἐσέλθης τάδε, φωνῶν (sic) Dind. τάδε φωνῶν (vel φ. τ.), "μηκέτ' ἐσέλθης" malit Herw. Qu. μὴ σύ γ' ἐσέλθης. Qu. μὴ στέγος ἔλθης τόδε φωνῶν (vel μὴ 'ς) —. (στέγος legitur Soph. El. 1165. τοίγαρ σὺ δέξαι τ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος. Aj. 307.) Vel μὴ δεῦρ' εἰσέλθης, φωνῶν. Cf. Arist. Nub. 1206. μάκαρ ὦ Στρεφιάδες, — ὅσον τὸν υἱὸν τρέφεις, φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι etc. Men. IV. 205. οἱ — "σκέψομαι" λέγοντες. Cf. Cho. 313. δράσαντι παθεῖν, | τριγέρον μῦθος τάδε φωνεῖ. Eur. Alc. 1004. "χαῖρ', ὦ πότνι, εὐ δὲ δοίης," τοιαῖ νιν προσεροῦσι φᾶμαι. Adesp. trag. Fr. 382, 9. γέλωτα δὴ με ποιοῦνται κόροι | θύοντες (βρύνοντες?) ὕβρει, "τυφλὸς οὔτι γνώσεται," | οὕτω λέγοντες.
1337. θεοτίμητος] θεότιμος Herw., ob numeros. ἔτι connecte cum ἄλλων, vel ἐπιδώσει (ἀπ.).
1340. ἐπικρανεῖ] ἐπικραῖνοι Wecklein p. 73. Produci penultimam censet Karsten, ut in οἱ' ἐπικρανεῖ Eum. 950. et in ἀροῦμεν Pers. 795. Sic etiam φανῶ (ᾶ). Qu. ἔτι δώσει.
1341. τίς ἂν οὐκ εὔξαιτο βροτῶν;] τίς ἂν οὐν — Porson. ad Eccl. 363. Cf. Soph. Oed. C. 1440. τίς ἂν οὐ καταστένοι; ἀσινεῖ δαίμονι] Cf. Sept. 826. πόλεως ἀσινεῖ σωτήρι.
1343. πέπληγμαί καιρίαν πληγὴν] Cf. Herod. III. 64. ὡς οἱ καιρίην ἔδοξε τετιφθαι. Xen. Cyr. V. 4. 5. καιρίας μὲν πληγῆς ἀμαρτάνει, etc. Alludere videtur comicus Ran. 1214. οἴμοι, πέπληγμεθ' αἰθις ὑπὸ τῆς ληκύθου. πληγὴν ἔσω] πλευρῶν ἔσω Weil. πέπληγμαί καιρίαν πληγὴν ἔχω conj. Bl. ἔσω] Cf. Hom.

Π. π'. 340. πᾶν δ' εἶσω ἔδν ξίφος. Rhcs. 749. οἶα μ' ὀδύνη τείρει φρονίου τραύματος εἶσω. Annon ξίφει?

1344. καιρίως οὐτασμένος] Cf. 1292. 1343. Eur. Andr. 1120. ἐς καιρὸν τυπεῖς.

1345. ὄμοι μάλ' αὐθις —] Cf. Arist. Ran. 1214. δευτέρων πεπληγμένος] Cf. Soph. El. 1415. ὄμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν. Qu. πεπλήγμεθα.

1347. Cf. Soph. Oed. C. 1750. πέμψον, εἴν πως διακωλύσωμεν. ἄν πως libri. ἄν πως Herm. Enger. ἄνδρες (voc.) Herw. Qu. ἡμεῖς. Aut ἦν πως ἀσφαλῆ ἢ βουλευματα. Cf. ad Soph. Phil. 782. Qu. κοινωσώμεθ', ἦν πως, ἀσφ. β. Vel — ἡμεῖς (vel ἐνθάδ', vel αὐτοῖς, vel ἄσιν).

1350. τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν] Lcge τάχιστα ἀμπεσεῖν (vel κέμπιπτεν).

1351. νεορρότω ξίφει] Imo νεορρόντω ξίφει. Cf. Soph. Aj. 30. σὺν νεορρόντω ξίφει. 828. τῷδε περὶ νεορρόντω ξίφει. Aliud est νεόρροτος. Soph. El. 894. νεορρότους πηγὰς γάλακτος. Vel νεοσπαδεῖ —. Eum. 42. νεοσπαδὲς ξίφος.

1353. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή] Cf. Pers. 413. κοῦκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Eur. El. 679. στείχειν δ' ἀκμή. Soph. El. 1337. ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν | ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

1355. σημεῖα πράσσοντες] "Non expedio. Intelligerem σημεῖον αἴροντες." (Herw.) Qu. σημεῖα φαίνοντες. Sed cf. Arist. Ach. 755. τοῦτ' ἐπρασσον τᾷ πόλει, | ὅπως etc.

1356. κλέος] Crimen. Anglice charge, imputation.

1357. πέδοι πατούντες] Cf. Cho. 643. τὸ μὴ θέμις — λάξ πέδοι πατούμενον. Ag. 885. σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον (πέδοι Karsten).

1358. ἥστινος] Sic οἴσισι Arist. Pac. 1279. ἥστινος Eur. Hipp. 903. φτινι. Soph. Oed. C. 1673.

1359. τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευσαι πέρι] Qu. τοῦ δρῶντός ἐστι γὰρ τὸ βουλευσαι πάρος. πέρι] πάρος recte Voss. Qu. πέρα (Sch. Herm.), aut πάρος.

1362. ἦ καὶ —;] Anglice, even if (by so doing) we prolong our lives. Qu. ἦ γὰρ —;

1365. πεπαιτέρα] Cf. Fr. 259. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαιτερος μύρων.

1368. μυθοῦσθαι] Leg. κοινοῦσθαι (scriptum κιν.).

1369. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα] Cf. Soph. Fr. 224. ἀ δὲ | δόξη τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω. Prom. 927. ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλείειν δίχα. Soph. Trach. 426.

1370. ταύτην] Sc. τὴν γνώμην. Cf. Herod. I. 120. ἐγὼ ταύτην τὴν γνώμην πλείστὸς εἰμι. VII. 220. Qu. ταῦτ' οὖν. πληθύνομαι]

Maxime inclino (propendeo). Anglice, I am most inclined. Cf. Suppl. 604. *δήμον κρατούσα χεῖρ ὅπη πληθύνεται (πληθύνεται M.)*.

1371. *εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως*] Hoc significare non potest *εἰδέναι ὅπως κυρεῖ*. Conferri non debent loci quales sunt Aj. 103. 890. Qu. *εἰδέναι πῶς νῦν κυρεῖ*. Aut *εἰδέναι μ' ὅπως κυρεῖ*. Aut *πῶς κυρῶν ἐσθ' εἰδέναι*. *τρανώς — εἰδέναι*] Cf. Eum. 45. *τῆδε γάρ τρανώς ἐρῶ*. Eur. El. 758. *τρανώς ὡς μάθης τύχας σέθεν*. Rhés. 40. *οὐδέν γε τρανώς ἀπέδειξας*. Soph. Aj. 23. *ἴσμεν γάρ οὐδέν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα*.

1372. *οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι*] Cf. Soph. Aj. 1307. *οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων*. Phil. 929. Oed. R. 635. Oed. C. 978.

1374. *πῶς γάρ τις —*] I. e. *πῶς γάρ ἄλλως*. Cf. Eum. 607. et ad 1139. Qu. *πῶς δ' ἂν τις —*.

1375. *πημονὴν ἀρκύστατον* mss. *πημονὴν ἀρκυστάτων* | *φράξειεν* Wakef. ad Eum. 112. *πημονῆς ἀρκύστατον φράξει' ἂν* Schütz. *πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν φράξειεν* recte Elmsl. ad Med. 416. *πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν* Blomf. *Legē πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν* | *φράξειεν*, ὕψος *κρείσσον' ἐκπηδήματος*.

1376. ὕψος *κρείσσον' ἐκπηδήματος*] Sic Soph. Oed. R. 1374. *ἔργα κρείσσον' ἀγχόνης*. Cf. Pers. 97 sq. *φράξειεν*] *φράξει' ἂν* Vauv. ad Soph. El. 830. *Malim κρείσσον'*.

1377. *ἀγῶν νείκης παλαιᾶς*]

1378. *νίκης παλαιᾶς*] *νείκης* — Heath. Dind. *Δίκης παλαίην* Margoliouth. *δίκης τελείας — γέμων* Karsten, coll. 1432. *μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην*. Cf. ad Eum. 903.

1379. *ἐπ' ἐξεργασμένοις*] Cf. Pers. 525. Herod. IV. 164. *ἐπ' ἐξεργασμένοισι*. VIII. 94. IX. 77. Soph. Aj. 377. El. 1344. *τελουμένων εἴποιμ' ἂν*.

1380. *καὶ τόδ'*] Qu. *τοῦτό γ'*.

1381. *ὡς μήτε φεύγειν*] ὡς pro ὥστε, ut alibi apud nostrum.

1382. *ἄπειρον ἀμφιβλήστρον —*] Cf. Eum. 634. *ἐν δ' ἀτέρμονι* | *κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω*. Pr. 1078. *εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης*. Eur. Or. 25. *ἢ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι* | *ἐκτεινεν*. Cf. Soph. Fr. 473. *χιτῶν ἀπειρος*. Cho. 492. Herod. I. 141. II. 95. Men. Fr. 27. *ἀμφιβλήστρω περιβάλλεται*.

1383. *κακόν*] Imo *καλόν*. Cf. 1383. *πλοῦτον εἴματος κακόν*. Sept. 950. *γὰς πλοῦτος*.

1384. *δυοῖν οἰμώγμασι*] *δυοῖν οἰωγμάτων* Elmsl. ad Med. 798. Cf. Eum. 603. *δυοῖν — μασμάτων (μασμάτων Elmsl.)*. Pers. 722. *δυοῖν στρατηλατῶν (-ταῖν Elmsl.)*. Eur. Hel. 577. *γυναικῶν (γυναικῶν Elmsl.) δυοῖν*. “*Δυοῖν*, ni fallor, apud Atticos duali semper jungitur, δύο vero interdum plurali.” (Elmsl.) Cf. Eur. Med. 1289. *δυοῖν τε παῖδων ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται*, | *ἦν χρῆν νεοσ-*

σοῦς τοῖσδε πῦρ, λόγχας, δπλα | φέρουσαν ἐλθεῖν, ποτιῶν καθαρομάτων | χέρσου τ' ἀμοιβάς.

1385. μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα] Cf. Eur. Hipp. 356. ξίψω, μεθήσω σῶμ'.

1386. τρίτην —] Cf. Fr. 52, 4. τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκαταίαν λίβα.

1387. Αἰδη νεκρῶν πλωτήρος Wakef. S. C. § 40.

1388. ὀρμαίνει πεσῶν] ὀρμαίνει πνέων Wakef. S. C. § 40. ἀσθμαίνει 'κπνέων conj. Herwerden. ὀρμαίνει πεσῶν Enger. Qu. ὀρμαίνει 'κπνέων, vel ἐκβάλλει (ἀσθμαίνει) πνέων. Cf. Soph. Ant. 1233. καὶ φουσιῶν δξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν | λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος. "Versus aut spurius est, aut graviter corruptus." (Herw.)

1389. ἐκφουσιῶν] Ab ἐκφουσιῶ, opinor, non ἐκφουσιῶ. Confer ἐμφουσιῶν, Xen. Lac. IV. 3. 4. τὸ ἀδείσθαι — ἐμφουσιῶσαι βουλόμενος αὐτοῖς. Alia forma ἐκφουσιῶν est Prom. 720. ἐνθα ποταμὸς ἐκφουσιᾷ μένος. αἵματος σφαγῆν] Cf. Eum. 428. αἵματος καθαροῖου σφαγαί. Soph. Trach. 573. ἐὰν γὰρ ἀμφίδρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν | σφαγῶν ἐνέγκη. Ant. 1238. καὶ φουσιῶν (κάκφουσιῶν?) δξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν | λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος. Aj. 1238. φουσιῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας ἔκ τε φοινίας | πληγῆς μελανθές αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς. 918. Rhes. 790. σφαγῆν] Qu. πνοήν, ut in Sophoclis loco Ant. 1238.

1390. ἐρεμνῆ] Cf. Soph. Aj. 376. Ant. 700. Eur. Her. 219. ἄδου τ' ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν.

1391. διὸς νόσω γᾶν εἰ mss. διοσδότω γάνει sagaciter Porson. Blomf. Cf. Eum. 626. διοσδότοις σκήπτροισι. Sept. 948. διοσδότων ἀχέων.

1392. Cf. Hom. Il. ψ'. 597. τοῖο δὲ θυμὸς | ἰάνθη ὥσει τε περὶ σαχύεσσιν ἔερον | ληῖον ἀλδήσκοτιος ὅτε φορίσσοισιν ἄρουραι.

1394. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'] Cf. 1049. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. Cho. 99. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέριτερον. Suppl. 925. κλάοις ἄν, εἰ ψάνσειας. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (τυγχάνει plerique libri) τάδε. Oed. R. 937. ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. Eur. Iph. A. 227. Astyd. Fr. 5. χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι που (τοῖς) κάτω (κατὰ?) χθονός. et Eur. Iph. A. 649. ἰδοῦ, γέγηθά σ' ὡς γέγηθ' ὄρων, τέκνον. ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι] ἐγὼ δέ γ' ἦδομαι F. G. Schmidt. ἐπεύχομαι] Qu. ἀλγύνομαι.

1395. εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' mss. εἰ δ' ἦν πρέπον τόδ', ὥστ' — Karsten. εἰ δ' ἦν πρέπον τῷδ' ὥστ' — Herm. Qu. εἰ δ' ἦν πρεπόντως τῷδ' —. Vel εἰ δ' ἦν πρέπον τοιῷδ' (vel τούτω γ') —. Vel εἰ δ' ἦν πρέπον πάντως (at all) —. (Ita etiam Schn. prob. Dind.) Vel εἰ δ' ἦν πρέπον χοᾶς —.

1397. κρατῆρ' — πλήσας] Cf. Soph. Oed. C. 480. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ (sc. κρατῆρα); κρατῆρ' — κακῶν] Aliter Aristophanes Ach. 936. κρατῆρ κακῶν (sycophanta).

1401. ἀφράσμενος] ἀφράδμονος Blomf. Imprudentis. Adverbium ἀφρασμόνως legitur Ag. 290. Pers. 417.

1403. αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις] Sub. εἴτε. Cf. Soph. Tr. 236. ποῦ γῆς πατρώας εἴτε βαρβάρων; λέγε. Hor. Od. I. 3. 16. 'Tollere seu ponere vult freta.' Qu. αἰνεῖν μ' εἴτε καὶ ψέγειν θέλεις.

1404. ὁμοιον] Tantundem est, perinde est. Angl. 'is all one.' Cf. 1239. Eur. Suppl. 1069. ὁμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἐλὼν χειρὶ. Alex. com. III. 488. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμος, Τρύφη; | TP. Θάσιος. A. ὁμοιον.

1405. νεκρὸς δὲ, τῆσδε —] Qu. νεκρὸς δ' ἐκ τῆσδε —. δεξιᾶς χειρὸς ἔργον] Cf. Eur. Herc. 1138. ἦ καὶ δάμαρτός εἰμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς; | AMΦ. μᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε. Plut. Eumen. 17. πάντως κάκει κτεινόμενος ὑμέτερον ἔργον εἰμί. Brut. 33.

1406. ἔργον] Qu. κείται (1438. 1492.)

1407. χθονοτραφές] Qu. χθονοτραφές.

1408. ὀρώμενον mss. ὀρόμενον Canter. ὄρμενον Abresch. Gl. Farn. κινήθην, γεγονός. ἔντας — ἄλός] Cf. Eum. 452. ἔντοῖς πόροις. Soph. Aj. 883. ἔντων Βοσπορίων ποταμῶν. Oed. C. 1598. ἔντων ὑδάτων.

1409. Qu. — ἀράς; Cf. Vesp. 96. ὡσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νουμηνία. Cf. Hom. Il. ζ'. 270. σὺν θνέεσσι. θ'. 499. Hesiod. Op. 336. σπονδῆσι θνέεσσι τε ἰλάσκεσθαι.

1410. ἀπέδικες ἀπέτεμες ἄπολις δ' ἔσει mss. ἀπόδικος ἀπόθεμῖς τ' ἀπόπολις τ' ἔσει Herwerden, coll. Homeric illo (Il. ι'. 63.) ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος etc. Qu. ἀπόδικος (ἀθέμιτος, ἀφίλος ἄρ'), ἀπότιμος, ἄπολις (ἀφίλος) τ' ἔσει.

1411. μῖσος ὀβριμον] Odium grave. Cf. 1411. ἀπόπολις δ' ἔσει, μῖσος ἀστοῖς. Sept. 794. πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβριμῶν κομπάσματα.

1414. οὐδὲν τόδ'] Qu. οὐδὲν ποί', aut οὐδεν τότ'. φέρων] Qu. θροῶν.

1415. μόρον] Qu. μόρον.

1416. εὐπόκοις νομεύμασιν] Cf. Cratin. ap. schol. Av. 121. γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν. Cf. ad Soph. Tr. 675. Oed. C. 475.

1419. χροῖ] χροῖν Pors. Elmsl. ad Her. 959. σ' ἀνδρηλατεῖν] Cf. Eum. 221. Ὀρέστην — ἀνδρηλατεῖν. Plat. 565 E.

1420. μισμάτων ἄποιν'] Accusativus appositionis. Cf. Eur. Herc. 224 sq. Andr. 291. Alc. 7. Hec. 1074.

1421 sq. λέγω δέ σοι | τοιαῦτ' (ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη | ἐκ τῶν ὁμοίων)· χειρὶ — Herwerden.

1422. παρεσκευασμένης] παρεσκευασμένον Madvig. "Jubeo te talia minari ut paratum, i. e. jubeo ita tantum talia minari, si paratus es." Recte. ὡς παρεσκευασμένη· | χροῖν σε Butler. Qu. παρεσκευασμένῳ (vel -ον).

1424. ἄρχειν mss. ἄρξειν σ' Dind. ἄρχειν jure tuetur Madvig. τοῦμπαλιν] Cf. Prom. 203. κραίνη] κρανή Herwerden.

1425. γνώσει διδαχθεὶς ὄψε γούν τὸ σωφρονεῖν] Cf. Soph. Oed. C. 1264. ἀγὼ πανώλης ὄψε γούν ἐκμανθάνω. Arist. Vesp. 217. νῆ τὸν Δί' ὄψε γούν ἀνεστήκασι νῦν.

1426. περίφρονα] Cf. Suppl. 757. δ'] Qu. τ'.

1427. λιβὸς ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρεπούς conj. Enger.

1428. φονολιβεῖ τύχα] Cf. 1129. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

1430. τύμμα τύμματι τίσαι] Cf. Cho. 312. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν | πληγὴν τιπέτω.

1431. καὶ τήνδ' ἀκούεις] καὶ μὴν ἀκούε γ' (aut ἀκουσον) Herwerden, cui displicet καὶ τήνδ'.

1432. μὰ τήν —] Cf. Soph. Tr. 808. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαι' Ἐρινός τ'. Aj. 1390. Eur. Med. 1386.

1433. Ἄτην] Malim Ἄτην τ' aut Ἄράν τ'. Cf. Sept. 70. Ἄρά τ' Ἐρινός πατρός etc. Sept. 1055. ὦ Κῆρες Ἐρινύες. Soph. Aj. 1390. ποίγαρ σφε — μνήμων τ' Ἐρινός καὶ τελεσφόρος Δίκη | κακοὺς κακῶς φθείρειαν. Tr. 808. ὦν σε ποίνιμος Δίκη | τίσαι' Ἐρινός τ'. Eur. Med. 1386. ἀλλά σ' Ἐρινός ὀλέσειε τέκνων | φονία τε Δίκη.

1434. οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ (ἐμπατεῖν Vict.) mss. Qu. οὐτοὶ φοβοῦμαι μέλαθρ' ἐμ' ἄν τιν' ἐμπεσεῖν, vel οὐ μοι φόβος μέλαθρον ἄν τιν' ἐμπατεῖν, vel — μέλαθρα ταῦτ' ἐτ' ἐμπατεῖν, vel οὐ μοι φόβος μέλαθρόν ἐστιν ἐμπατεῖν. Cf. 957. εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα. 851. ἐς μέλαθρα. 851. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους | ἐλθῶν. Locus nondum emendatus. φόβου] φόνου conj. Herw. ad Oed. R. 1432. et Weckl.

1435. αἶθη πῦρ] Cf. Soph. Phil. 1033. αἶθειν ἰρά.

1436. ὡς τὸ πρόσθεν] Cf. Arist. Eq. 751. ἀλλ' ἐς (ὡς Br. etc.) τὸ πρόσθε χρῆ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα. Lucian. Fug. 2.

1437. Lacuna trium versuum hic ponenda.

1442. ναυτίλων] Leg. ναυτικῶν. Cf. Soph. Aj. 3. σκηναῖς ναυτικαῖς. 1277. νεῶν — ναυτικοῖς ἐδωλόις. 1278. ναυτικά σκάφη. Ναυτίλος significat i. q. ναύτης, navita. Conferri fortasse non debet Phil. 220. ναυτίλω πλάτη.

1443. ἱστοτριβής] Producta secunda. Cf. ad Soph. Aj. 751. Redde Anglice, a joint-frequenter with him of the ships' benches.

1446. φιλήτωρ] De femina dictum ut φονεὺς 1231.

1447. εὐνής] εὐνοὺς conj. Herw. χλιδῆς] χλιδῆ Musgr. Blomf. Recte. Redde, prae luxu. Cf. Prom. 436. μὴ τοι χλιδῆ δοκεῖτε μηδ' αἰθαδία | σιγᾶν με. 466. Pers. 608. Eur. Tro. 975. αἶ παιδιαῖσι καὶ χλιδῆ — ἤλθον πρὸς Ἴδην. Qu. τήνδε τὴν χλιδῆν. Qu. εὐνή — τήνδ' ἐμῆ χλιδῆν. Connecte παροψώνημα χλιδῆς. Similiter Eur. Iph. A. 951. ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς λέκτρων τρύφημα φίλον. Arist. Fr. 236. πάσαις γυναιξὶν ὥσπερ παροψίς μοιχός.

Sotad. Fr. 3. παροψίς είναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλω· | τοῦτον μα-
σαται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

1449. δεμνιοτήρης] Cf. 53. δεμνιοτήρης πόνος.

1450. φέρονσα χῆμῖν Weil. Qu. φέρουσ' ἐφ' ἡμῖν (Herm.).
Vel φέρονσα χῆμῖν. τὸν αἰεὶ — ὕπνον] Ut δ' αἰεὶ χρόνος dictum.
Cf. Soph. Oed. C. 1698. ὦ τὸν αἰεὶ κατὰ γᾶς σκοτόν εἰμένος. Plat.
Gorg. 525. τὸν αἰεὶ χρόνον.

1453. διαί] Cf. 448.

1454. ἀπέφθισεν βίον] Cf. Soph. Aj. 1027. ἐμελλέ σ' Ἐκτωρ
καὶ θανόντ' ἀποφθίσειν. Tr. 709. τὸν βαλόντ' ἀποφθίσει χρηζών.
Fort. ἀπέφνυξεν (aut ἀπέπνευσεν, 1493.) βίον.

1455. ἰὼ παρανόμους Ἑλένα mss. ἰὼ Ἑλένα κατ' ἐπωνυμίαν
conj. Keck. ἰὼ σὺ παρώννμος οὖσ' Ἑλένα Weckl., coll. Eum. 8. τὸ
Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώννμον.

1459. ἀπηνθίσω] Cf. 1662. ἀλλὰ τοῦσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν
ᾧδ' ἀπανθίσαι (l. ἀκοντίσαι).

1468. δαῖμον —] Cf. 1175. δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπύτων.

1471. καρδιόδηκτον] Cf. Rhés. 546. λύπη καρδίαν δεδηγμένοι.

1474. ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται mss. Qu. ὕμνον ὕμνεῖς. ἀπεύχε-
τον (δόμοις).

1475. νῦν δ'] Qu. νῦν γ'.

1476. τριπάλαιον] Qu. τριπάλαιον (Blomf., cf. 1501. ὁ παλαιὸς
δρομὸς ἀλάστωρ Ἀτρώεωσ etc.). τριπάχυντον Bamberg. Cf. Sept. 770.
ἄλβος ἄγαν παχυνθείς.

1479. νεῖρει libri. νεῖκει Scal. δῆρει (contentione, coll. 942.)
Herw. Qu. κατεῖ (κάει), καὶ αἰεὶ, vel δεινός. πρὶν καταλήξει —]
Cf. Sept. 740. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμυγεῖς κακοῖς.

1480. ἄκος] Qu. ἄγος.

1481. μέγαν — δαίμονα καὶ βαρῦμην] Cf. Eum. 928. μεγά-
λας καὶ δυσαρέστοις δαίμονας.

1483. αἶνον] Fort. αἶνόν. ἀτηρᾶς τύχας] Qu. ἀτηρᾶς δύας.
Cf. Prom. 746. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

1493. 1517. βίον ἐκπνέων] Cf. ad Soph. Aj. 1031. ἀπέφνυξεν
βίον. Eur. Hel. 142. σφαγαῖς — ἐκπνεῦσαι βίον. ἀκυρέστον] Qu.
ἀκόρεστον.

1494. Distingue sic, ἐκπνέων, ὄμοι μοι, κοίταν —.

1496. ἀμφιτόμω —] Cf. Eur. El. 164. ξίφειον ἀμφιτόμοις.

1498. μηδ' ἐπιλεχθῆς] μηδ' ἐπενέγκης | Ἀγαγεμονοῖαν εὐνάν
(vel potius κοίταν) ἀλόχῳ conj. Enger. Qu. μὴ τότε λέξης (Ahrens.)
Redde Anglice, and do not consider. Cf. Herod. I. 78. II. 120.
VI. 9. etc.

1499. εἶναι μ' ἄλοχον] κτεῖναι μ' ἄλοχον I. Schmidt. καίνειν
ἄλοχον F. G. Schmidt.

1501. δρομὸς ἀλάστωρ] Cf. ad Arist. Pac. 349. δικαστὴν δρομὸν.

ἀλάστορ — τόνδ' ἀπέτισεν] Cf. Cho. 651. *τῖνε μύσος χρόνος κλυτὰ βυσσόφρων Ἐρινός.*

1502. *θουατήρος*] Anglice, entertainer. Cf. Prom. 1024. *διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος, | ἄκλιτος ἔρπων δαιταλεὺς πα- νήμερος, | κελαινόβρωτόν θ' ἦπαρ ἐκδοιήσεται. Θούνη legitur Prom. 530. Fr. 266, 6.*

1504. *τέλεον*] Adultum.

1507. *πῶ πῶ* mss. Qu. *ποῦ ποῦ;*

1509. *βιάζεται*] Leg. *παιίνεται.* Vel *ἔλθεῖν* pro *μέλας.*

1511. *ἔποι δὲ καὶ —*] *ἔ* *τοι δίκην προβαίνων | πάχνας κου- ροβόρον παρέξει* conj. Butler. Leg. *ἔποι δίκαν —.*

1512. *πάχνα —*] Cf. Cho. 83. *κουφαίοις πένθεσιν παχνομένα. Qu. πάχνας κουροβόρον. ἔποι — προβαίνων*] Cf. Soph. El. 1384. *ἴδεθ' ἔποι προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φροσῶν Ἄρης.*

1524. Post *ἔθηκ'* pone virgulam.

1525. *ἀερόθεν*] *ἀερόεις* legitur Eur. Fr. 911, 3. *ἀερόω* Andr. 849.

1526. *τὴν πολύκλαυτον τ'* mss. *τὴν πολυκλαύτην* Pors. ad Med. 822. (Ut *ἀδμήτη* Suppl. 140. Soph. Oed. C. 1321. El. 1239. *ἀταν- ρώτη* Arist. Lys. 217. *εὐφιλήταν* Sept. 108. et similia.) *τὴν πολύ- κλαυτον ἀνάξια δράσας* (del. *τ' Ἰφιγένειαν*) Elmsl. Ed. Rev. XIX. 94. Qu. *τὴν πολύκλαυτον γ' —.*

1527. *ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων*] Corrigo *νηλέα δράσας, νηλέα πάσχων.* Cf. Cho. 242. *τῆς τυθείσης νηλεῶς δημοσπόρου.* Pr. 240. *ἀλλὰ νηλεῶς (ἀλλ' ἀνηλεῶς multa apogr.) ᾧδ' ἐρρῦθμισμαι.* Ag. 1564. Eum. 868. *εὐ δρώσαν, εὐ πάσχουσαν.* Pers. 813. *τοίγαρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα | πάσχονοι.* Cho. 313. Soph. Fr. 18. *εἰ δειν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ.*

1529. *ξυφοδηλήτω θανάτω*] Cf. Cho. 729. *ξυφοδηλήτοισιν ἀγῶ- σιν.* Prom. 860. *θηλυκτόνω | ἄρει δαμέντων.* *ξυφοδηλήτω* passive hic accipiendum. Cf. ad Soph. Trach. 357. *ὁ ζυπτός Ἰφίτου μόρος.* Activum est Cho. 717.

1530. *στερηθεῖς*] *περωθεῖς* Wakef. S. C. § 25. *ἀμηχανῶ — ὄπα τράπωμαι*] Cf. Eur. Or. 627. *ὄπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμη- χανῶ.* Herc. 1105. *ποῦ ποτ' ὦν (εἴμ'?) ἀμηχανῶ.* Soph. Phil. 337. *ἀμηχανῶ δὲ πότερον — στένω.*

1531. *εὐπάλαμον μεριμναν* mss. *εὐπάλαμον —* Porson. Leg. *εὐπαλάμων μεριμνᾶν.* Ita et Karsten, ut nunc video. Qu. *εὐπα- λάμον μερίμνας.*

1532. *ὄπα*] *ἔποι* Elmsl. ad Her. 595. *πίτνοντος οἴκου*] Cf. Eum. 518. *ἔπει δὴ πίτνει δόμος δίκας.* Hor. Od. III. 16. 11. 'Con- cidit auguris | Argivi domus ob lucrum | demersa exitio.'

1533. Qu. *δομοσφαλοῦς.*

1535. *δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει βλάβης πρὸς ἄλλας θηγάταιοι Μοῖρα*] *Correxerim θήγει δ' — θηγάτην βλάβην* (aut

βλάβης) etc. Cf. Eum. 859. σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς | μὴδ' αἵματρός θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας νέων. θήγει mss. θηγάνει (acuit) Herm. ex Hesychii glossa, θηγάνει: δξύνει. Corrigendum suspicor θηγάνην. Cf. Eum. 859. Contra analogiam peccare videtur θηγάνειν. Cf. Cho. 647. Qu. δίκαι δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγεται ξίφος (βέλος) (aut θήγει καὶ βλάβαν). Verbum etiam ἀκονᾶν idoneum ad sensum foret. βλάβης] Qu. βέλος.

1536. θήγει βλάβης mss. Qu. θηγάνας μάχαιραν (Musgr. prob. Eng.)

1540. δροίτας] Cf. Cho. 999. Eum. 633.

1546. μεγάλων] μνσαρῶν aut μαρῶν Mähly. μελέων F. G. Schmidt, coll. Cho. 1007. αἰαῖ αἰαῖ μελέων ἔργων. ἀδίκως] αἰκῶς F. G. Schmidt. Qu. ἀδίκων.

1547. ἐπιτύμβιος αἶνος] Qu. ἐπιτύμβιον αἶνον (Stanl.). Cf. Cho. 335. ἐπιτύμβιος θρῆνος. 342.

1549. σὺν δακρύοις (δακρύοιν Fl.) ἰάπτων mss. σὺν δακρύοις χεροῖν ἰάπτων Wecklein. Cf. Rhian. Stob. Flor. IV. 34. μακάρεσσιν ἐπὶ νόγον αἶνὸν ἰάπτει | ἀγνύμενος.

1553. καὶ καταθάφομεν] Qu. καὶ νιν θάφομεν.

1561. δύσμαχα] Qu. δύσκριτα vel δύσπορα. Cf. Suppl. 397. οὐκ εἴκριτον τὸ κρῖμα.

1563. μίμνοντος] Qu. θάσσοτος, vel μίμνει δ' ἐνίζοντος —, vel potius μίμνει γὰρ (δ' εἶθ') ἴζοντος —. Cf. Eum. 18. ἴζει τετάρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. Ag. 955. θάρσος εὐπιπὲς ἴζει φρενὸς φίλον θρόνον. Vix recte se habet vulgata μίμνει δὲ μίμνοντος.

1564. παθεῖν τὸν ἔρξαντα] Cf. Cho. 313. “δράσαντι παθεῖν,” τριγέρων μῖθος τᾶδε φωνεῖ. Pers. 813. Soph. El. 1026. Fr. 11. Eur. Or. 403. Pind. N. IV. 32. ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Crinagor. Epigr. 1. πέπονθας οἴ' ἔρεξας· ἐσθλὸν ἢ δίκη. Eur. Fr. 1075. ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες.

1565. γονὰν ἀραῖον — δόμων] Cf. Cho. 805. γέρον φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.

1566. προσάψαι mss. πρὸς ἅτα optime Hermann. Blomf. Idem ipse conieceram. Sic προσκολλᾶσθαί τινι ‘to adhere to any one.’ Qu. ~ ἅτα γένει προσήπται. Cf. Dionys. Hal. 7. in Suid. s. v. ἀράψαι, ἐκείνω ὁ δαίμων ἅτας προσήγεν.

1568. χρησμόν] Angl. prophecy.

1569. Leg. Πλεισθενιδῶν. δαίμονι — δορκους θεμένη] Cf. Eum. 764. δοκωμοτήσας τῷ σῶ στρατῷ.

1571. ὁ δὲ λοιπὸν] Anglice, and as for the future.

1575. ἀλληλοφόνους] Cf. Cho. 474. ἀπ' αὐτῶν (τῶν δωμάτων) διώκειν ἔριν αἵματηράν.

1576. μανίας — ἀφελούση] Ut δργὰς ἀφαιρεῖν.

1577. ἀφελούση] Qu. ἐλαλάση. ὦ φέγγος —] Cf. Arist. Pac. 556. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα.

1578. ἤδη νῦν] Fort. νῦν ἤδη, quod legitur Nub. 295. 327. etc.
 1579. γῆς] Qu. πάντ'.
 1580. ὑφαντοῖς —] Cf. Soph. Tr. 1051. Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον. Aj. 1034. ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλευσε ξίφος | κἀκείνον Ἄιδης δημοουργὸς ἄγριος; Supra 1084. δίκτυον — Ἄιδα.
 1585. αὐτοῦ τ' mss. αὐτοῦ δ' Elmsl. ad Med. 940. Dind. Recte.
 1589. τὸ μὴ —] Cf. ad Prom. 236.
 1590. Scribe αὐτοῦ· ξένια δὲ etc.
 1591. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως] Cf. Eur. Med. 485. πρόθυμος μᾶλλον (i. e. προθυμοτέρα) ἢ σοφωτέρα. μόχθων — ἄλις] μόχθων — ἄκος Donaldson ad Soph. Ant. 1241.
 1592. κρεουργὸν ἡμαρ] Cf. Cho. 252. βουθύτοις ἐν ἡμασιν. Eur. Hel. 1474. βούθυτον ἀμέραν. Soph. Tr. 609. ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
 1594 sq. Simile Astyagis facinus narrat Herodotus I. 119., qui Harpago post comesas filii carnes ostendi jussit τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδὸς κατακαλυμμένην καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. ποδήρη] Cf. 898. στῦλον ποδήρη. Strab. III. fin. ποδήρεις ἐνδεδνκότες τοὺς χιτῶνας. ἄκρους κτένας] I. e. φάλαγγας.
 1595. ἔθρουπι' ἀνωθεν mss. ἐκρουπι' ἀνωθεν Stanl. Tyrwh. ἐκρουπι' ἀνωθεν recte Blomf. Karst. ἔθρουπι' ἀνωθεν ἀνδρακὰς δατοῦμενος Weckl. καθήμενος recte mss. καθήμενοις Casaubon. De re cf. Hygin. Fab. 88. 'qui quum vesceretur, Atrous imperavit brachia et ora puerorum afferri.' II. Reg. IX. 35. καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὸν καὶ οὐχ εὖρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἔγρη τῶν χειρῶν.
 1596. ἄσημα δ' αὐτῶν mss. Λεγ. τᾶσημα δ' αὐτῶν.
 1597. ὡς ὀρεῖς γένει] Leg. ὁ σπείρας πατήρ (γονεύς, τοκεύς). Jure in vulgata haeserunt Both. Karsten.
 1599. ἀν πίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐρῶν mss. ἀμπίπτει δ' — Canter. ἀμπίπτει τ' ἀπὸ σφαγῆν ἐρῶν (i. e. ἀπερῶν, ut ἐξερῶν) Karsten. Qu. ἀμπίπτει τε τὰς σφαγὰς (τὴν σφαγῆν, τῆς σφαγῆς) ἐμῶν. Qu. ὄμωξε κἀμπίπτει κρέ' ἐκ σφαγῆς ἐμῶν. Cf. Phryn. II. 318. ὦ μαλάχας μὲν ἐξεμῶν (ἐξερῶν libri). ἐρῶν] ἐμῶν Aur. Qu. τέκνων.
 1600. Leg. τ'.
 1602. οἴτως ὀλέσθαι Vauvill. ad Soph. El. 830.
 1605. τρίτον γὰρ —] Ita Prom. 774. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Qu. τρίτον γὰρ ὄντα παῖδά μ' ἀθλίῳ πατρί aut — ὄντα μ' ἅμα τρισαθλίῳ πατρί. ἐπὶ δὲ ἀθλίῳ Ahrens. ἐπὶ δυσαθλίῳ G. C. W. Schneider. ἐπὶ τρισαθλίῳ Mein. ὄν με παῖδ' ἔτ' ἀθλίῳ Davies. αὐτὸν ὄντα μ' ἀθλίῳ Wecklein. ὄντα με τέκνον (μ' νῆεν, λαῖδα) ἀθλίῳ Herwerden. ἔγρος ἀθλίῳ F. G. Schmidt.
 1608. θυραῖος ὦν] I. e. καίπερ οὐ παρών.

1609. δυσβουλίας] εὐβουλίας Karst. Recte, opinor.
1611. ἰδόντα τοῦτον] Malim ἰδόντι τοῦτον, aut τοῦτόν γ' ἰδόντι. Cf. Hom. II. 22, 109. ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺν κέρδιον εἶη, Ἀχιλλῆα κατακτείναντα νέεσθαι. Cf. tamen Cho. 408. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ τόνδε κλύουσαν οἶκτον. Soph. El. 479. ὑπεστί μοι θράσος ἄδυνάμων κλύουσαν ἀρτίως ὄνειράτων. Eur. Med. 814. σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν | τὰδ' ἐστὶ, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς. Vide omnino Elmsl. ad Her. 693. τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν] Cf. Eur. Med. 982. τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται.
1612. ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν] Cf. Soph. Aj. 1151. δς ἐν κακοῖς ὑβριξε τοῖσι τῶν πέλας. 1092. μὴ — ἐν θανοῦσιν ὑβριστῆς γένη. οὐ σέβω] Qu. οὐ θέλω, aut οὐ φιλῶ.
1614. Qu. μόνον δ' ἐπ' αὐτῶ, aut potius μόνον δὲ κείνω (coll. 1627. 1634.). ἔποικτον] ἔπακτον Blomf.
1616. λευσίμους ἀράς] Cf. Soph. Aj. 254. πεφύβημαι λιθόλευστον Ἄρη.
1617. προσήμενος κόπη] Cf. Arist. Ran. 197. κάθιζ' ἐπὶ κόπην. 200. ἴζω 'πί κόπην.
- 1618 sq. τῶν ἐπὶ ζυγῶ δορός] Cf. Eur. Phoen. 72. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς (ζυγῶ?) | καθέζετ' ἀρχῆς. Ion. 595. ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεὶς ζυγὸν | ζητῶ τις εἶναι, etc. Hel. 1532. ζυγῶν τε πεντήκοντα ἀφρετῶν μέτρα | ἔχουσαν (ναῦν, hic proprie). Schol. οἱ γὰρ ζυγοὶ (i. ζύγοι aut ζυγῖται) —. Cf. schol. Arist. Ach. 161. V. Herw. ad Oed. R. 923.
1619. διδάσκεσθαι βαρὺ —] Cf. Soph. Ant. 726. οἱ τηλοκοῖδε καὶ διδαζόμεσθα δὴ | φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλοκοῦδε τὴν φύσιν; Connectendum videtur διδάσκεσθαι cum σωφρονεῖν.
1620. σωφρονεῖν εἰρημένον mss. σωφρονεῖν κεχρημένον Elmsl. ad Her. 801. Karst., coll. Pers. 829. πρὸς ταῦτ' ἐκείνον σωφρονεῖν κεχρημένον | πινύσκει' εὐλόγοισι νοουθετήμασι. Sed κεχρημένω potius postularetur. Cf. 1611. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ | ἰδόντα (imo ἰδόντι).
1621. νῆσιδες δύαι] Cf. Prom. 621. νῆσισιν αἰκίας. Eur. Iph. T. 973. νῆσις βορᾶς. τὸ γῆρας] τὸ ὄγος ingeniose et, ni fallor, vere corrigit Margoliouth, coll. Plat. Euthyphr. p. 4 D. ὑπὸ γὰρ λιμοῦ καὶ ὄγους καὶ τῶν δεσμῶν ἀποθνήσκει.
1623. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε] Cf. Prom. 448. κλίοντες οὐκ ἤκονον. Soph. Fr. 838, 2. ἀλλ' οὐδ' ὄρωντες εἰσορῶσι τὰμφανῆ. τάδε; | Qu. τάδε (sic). ἰατρομάντις] Cf. Eum. 62. ἰατρομάντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος.
1625. γίναί, σὺ —] Qu. γυναικὶ (ἄμα) —.
1626. αἰσχίνουσ'] Leg. αἰσχίννας aut αἰσχίνων.
1627. Cf. 1634. ἐπειδὴ τῶδ' ἐβούλενας μόνον.
1628. κλανμάτων ἀρχηγενῆ] Cf. Eur. Hipp. 881. αἰαῖ, κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.

1629. Ὅρφεϊ — χαρᾶ] Cf. Eur. Bacch. 561. ἔνθα ποτ' Ὅρφεὺς καθαρίζων ξύναγεν δένδρεα Μούσαις, ξύναγεν θήρας ἀγρώτας. Ὅρφεϊ δὲ γλῶσσαν] Cf. Suppl. 768. εἶναι βύβλον (ῥ) δὲ καρπὸς etc. Soph. Oed. R. 717. παίδων δὲ βλάστας etc. El. 1400. πασῶν ἐβλαστε —.

1630. πάντ' ἀπὸ φθογγῆς] Qu. πάνθ' ὑπὸ φθογγῆς.

1631. ἠπίοις ὑλάγμασιν] νηπίοις ὑλάγμασιν Jacob. Karsten. Recte proculdubio. Cf. 1672. ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.

1632. ἄξει] Qu. κνίξεις, provocas, irritas.

1634. δς οὐκ] Loge dotis γ'. Qu. δς γ'. Et sic Karsten. Cf. 1400. Soph. Phil. 1266. οὐ γάρ ποτ' εὔνοιν τὴν ἐμὴν κήσει φρένα, | dotis γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαθῶν | ἀπεστέρηκας.

1636. Qu. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖ. Qu. καὶ λέγειν.

1637. ἐχθρὸς ἦ] ἐχθρὸς ὢν Herwerden. Deinde ἔχων δὲ τοῦδε σκηπτρα νῦν περιόσομαι | ἀρχεῖν πολιτῶν (ἐκ τῶνδε τοῦδε χρημάτων — codd.) conj. idem. παλαιγενῆς] I. q. παλαιός.

1638. κρατῶν δὲ —] Qu. ἐκ τῶν δὲ — Jacob. Recte, opinor.

1639. Cf. Soph. El. 1462. ὡς, εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος | ἐξήρειτ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρων νεκρὸν | στόμια δέχεται τάμ'α μηδὲ πρὸς βίαν | ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας. Diodor. Sic. II. 19. τῶν ζῳίων ἀπειθούτων τοῖς χαλκνοῖς. πειθάνορα] Imo, ni fallor, πεισάνορα, ut τρουσάνωρ, δεισάνωρ, ἑξάνωρ, φυξάνωρ, φθισήνωρ, ὄλεσίνωρ (Theogn. 399. ὄλεσίνωρας δοκούς), Στησήνωρ (Herod. V. 113. sive Στασάνωρ Strab. XIV. p. 683.), Πεισίστρατος, πεισίβροτος (Aesch. Cho. 361.), etc. Sed πειθάρχος est Pers. 366. et Πειθίνωρ, ni fallor, alicubi. Cf. στυγάνωρ (Prom. 724.), φιλάνωρ, etc.

1640. Qu. ζεύξω βαρείαις ξυμφοραῖς, vel βαρείαις ἐν δύαις, vel βαρείαις ἀλύσειν, vel ζεύξω ἔν βαρείαις συμφοραῖς —. (Pers. 1001. βαρεῖα γ' ἄδε συμφορά. Sept. 314. βαρείας — τύχας. Ag. 199. βαρεῖα — κήρ. Suppl. 105. πάθεα — βαρεῖα.) Vel ζεύξω δύαισι νήσιουσιν —. (Ipse Aegisthus minatur supra 1621. δεσμοὶ δὲ καὶ τὸ γῆρας (l. ἑῖγος) αἶτε νήσιτιδες | δύαι, διδάσκειν ἐξοχώτατοι φρενῶν | λατρομάντιες. Cf. Prom. 622. νήσιουσιν αἰκίας.) Recte animadvertit Madvig, "In litteris οντιμη latet dativus substantivi feminini generis cum βαρείαις (littera σ intercidit ante σειραφόρον) significansque frenos frenorumve aliquam partem. Ἠνίας, quod et versui et sententiae (?) satisfacit, a litteris videtur nimium discedere, sed utar eo donec propius repertum erit." Cf. Prom. 107. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζεινμαι τάλας. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν | ἔξενεξ' ἀνάγκη (αὐτόν). Eur. Hel. 262. τίνι πότμω συνεζύγη; Hipp. 1389. οἶα ξυμφορᾶ ξυνεζύγης. ζεύξω — σειραφόρον] Cf. 842. ζευχθεὶς ἐτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος. Herod. VII. 85. χροῖνται σειρήσι (funibus, restibus) πεπλεγμένῃσι ἐξ ἱμάντων. βαρείαις] παριεὶς Margoliouth. Ellipsis in βαρείαις (ζεύγλαις) tuetur Karsten (coll.

καιρίαν παίειν, ἴσθην τίειν, εὐθεϊαν κρίνειν, τροπαιάν πνεῖν, τρίτην ἐπενδίδωμι, διανταίαν οὐτάζειν, εὐθεϊαν ξρπειν, etc.) Sed, loco diu perpenseo, sic potius corrigendum suspicor ζεύξω βαρείαις ζύγιον, οὐ σειραφόρον etc. Prom. 462. κάξενξα πρώτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα | ζεύγλαισι δουλεύοντα. οὔτι μὴ mss. οὔτι μὴν — Wieseler. Karsten, coll. Soph. Phil. 1275. ἀλλ' οὔτι μὴν (δὴ?) νῦν. Qu. οὔτι δὴ, vel οὐχ ὅπως, vel οὐκέθ' ὥς.

1641. Cf. Soph. Fr. 727. σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβία. *δυσφιλής*] *δυσφιλεῖ* Scal. Dind. conj. Karsten. I. e. odiosus. Cf. 1232. Cho. 624. 637. 1058. Eum. 54. Soph. Oed. C. 1258. ἐσθῆτι σὺν τοῖσδε, τῆς δ' *δυσφιλής* | γέρον γέροντι συγκατώκηκεν πίνος. Post πῶλον virgula tantum distinxerim, quum ad κριθῶντα spectent verba ἀλλ' ὅμως etc. *δ' δυσφιλής* — *ξύνουκος*] Respicere videtur Sophocles Oed. C. 1258. τῆς (ἐσθῆτος) *δ' δυσφιλής* | γέρον γέροντι συγκατώκηκεν πίνος. Cf. Simonid. Amorg. 6, 101. οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται, | ἐχθρὸν συνοικητήρα, *δυσμενέα θεῶν*. Supra 495. *κόνις πηλοῦ ξύνουρος*. Soph. Fr. 686. (λιμὸς) βαρὺς ξύνουκος, ὦ φίλοι, βαρὺς.

1642. *μαλθακόν σφ'* ἐπόψεται mss. *μαλθακόν σφε* πέφεται Karst., coll. Arist. Vesp. 645. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶνει χαλεπὸν etc. Herod. I. 161. οὐδεὶς — πέμματα ἐπέσσετο etc. Qu. *μαλθακόν σφε* θήσεται.

1644. ἀλλὰ σὺν γυνῇ — ἔκτειν'] ἀλλὰ σὴ γυνῇ Stanl. Cf. Soph. El. 302. *δ' σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος*. Legero ἀλλὰ νῦν —.

1645. *χώρας μίασμα*] Cf. Cho. 1028. *πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στόγος*.

1649. *δοκεῖς* mss. *δοκεῖ* recte Aur. Cf. Sept. 635. *γνώθι τίνα πέμπειν δοκεῖς* (*δοκεῖ* recte M. sup. σοι). et ad Ant. 1102.

1650. 1651. *εἶα δὴ*] Cf. Eur. Fr. 693. *εἶα δὴ*. 781, 8. ἀλλ' *εἶα*.

1650. *τοῦργον οὐχ ἐκὺς τόδε*] Cf. Soph. Ph. 26. *τοῦργον οὐ μακρὸν λέγεις*.

1651. *πρόκωπον*] Qu. *πρόκωπος*. Cf. Eur. Or. 1477. *πρόκωπον ξίφος ἐν χειροῖν ἔχων*. (Confer *μονόκωπος* (Eur.).)

1652. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ —] Cf. Arist. Ach. 428. οὐ *Βελλεροφόντης*· ἀλλὰ μὴν *κἀκείνος* μὲν vulg.) *κἀκείνος ἦν* | *χωλὸς*, etc.

1653. *δεχομένοις λέγεις* —] *δεχομένοις λέγεις τὸν ὄρον* (gl. *θανεῖν σε*?) Herw. ad Oed. R. 52. Cf. ad Soph. El. 668. *ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν*. Pl. 63. Herod. I. 63. *φὰς δίκασθαι τὸ ῥηθέν*. VIII. 114. *δεξάμενος τὸ ῥηθέν*. Eur. Herc. 1185. *εἴφημα φώνει*. AM. *βουλομένοισιν ἐπαγγέλλει*. Soph. Aj. 591. *τοῖς ἀκούουσιν λέγε*. Ion. 573. Arist. Pl. 63. *τὴν τύχην δ' ἐρώμεθα*] Cf. 1663. *δαίμονος πειρωμένους*. Sept. 506. *θέλων ἐξιστορήσαι* (i. e. *ἐκπειραθῆναι*) *μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης*. Legerim *τὴν τύχην θ' αἰρούμεθα*. *ἐρούμεθα libri*. *ἐρώμεθα* Schütz. Blomf. *αἰρούμεθα* Canter. Tyrwhitt. Karst.,

coll. Suppl. 380. ἀμηχανῶ δὴ — δραῖσαι τε μὴ δραῖσαι τε καὶ τύχην εἶλεν (?). θανεῖν σε] Qu. θανεῖσθαι.

1655. ἐξαμῆσαι — δόστηνον θέρος] Cf. Pers. 822. ὄθεν πάγκλαυτον ἐξαμῆ θέρος. πολλά] Leg. κάριτα.

1656. Cf. Eur. Alc. 673. παύσασθ'· ἄλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορά. Ion. 975. καὶ νῦν πῆματων ἄδην ἔχω. ἄλις γ' ὑπάρχει] Leg. ἄδην —. Cf. 828. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Pr. 585. Vel πημονῆς δέ γ' (γὰρ) ἄλις ὑπάρχει. μηδὲν ἡματώμεθα mss. μηδὲν αἱματώμεθα Stanl. μηδ' ἔθ' αἱματώμεθα Blomf. Karst. Malim μηκέθ' αἱματώμεθα.

1657. στείχει' ἔνδον οἱ γέροντες πρὸς δόμους χοῖ πεπρωμένους | πρὶν παθεῖν Wakef. S. C. § 30. στείχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες Herm. Franz. Dind. Schwerdt. ("Sed Aegistho quae dicenda erant superioribus versibus absoluta sunt; hae minae et jussa nihil omnino ad eum pertinent", ut monuit Madvig.) στείχει' ἤδη χοῖ γέροντες Madvig. Qu. στείχει', ὦ γέροντες, εἶσω —. (Exciderat εἶσω post simile -εσ). Vel στείχεθ' ὑμεῖς οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένοις | πρὶν παθεῖν εἰζαντες. πεπρωμένους τοῖσδε libri. πεπρωμένους Scal. πεπρωμένοις (i. e. rebus fato decretis) Madvig, Jure miratur Karsten non offendisse criticos in δόμους πεπρωμένους.

1658. πρὶν παθεῖν ἔρξαντας αἰνά· χοῖν τάδ' — Schneidewin. εἰζαντε καιρῷ Sch. στέρξαι δὲ καιρὸν Faehse. Qu. ἔρξαι τόδ' ἔργον, vel ἔρξαι δὲ καιρὸν. ἔρξαντες] εἰζαντες recte Madvig. καιρὸν] αἰνεῖν alii. ἀρκεῖν Madvig. Qu. ἀξεπράξαμεν.

1659. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις γ' ἔχοιμεθ' ἂν mss. εἰ — ἄλις, δεχοίμεθ' ἂν Herm. (Cf. 1653.) εἰ — τοῦμπαλιν, δεχοίμεθ' ἂν Wecklein. (Quod ad τοῦμπαλιν, Wecklein confert Pers. 223. τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε. Ag. 1424. τοῦμπαλιν. Prom. 202. Xen. Cyr. VIII. 4. 32. Herod. II. 19.) Qu. εἰ δέ πως (τις) μόχθων γένοιτο τῶνδε λύσις, εἰλοίμεθ' ἂν.

1661. θανεῖν] κτανεῖν Elmsl. Frequens horum verborum est confusio. παθεῖν] Leg. μαθεῖν.

1662. ἀπανθίσαι] ἀκοντίσαι feliciter Wakefield. Karsten. Quod et ipse conjeceram. Cf. Suppl. 446. καὶ γλώσσα τοξεύσασ' ἂ μὴ 'σι κάρια, etc. Qu. ματαίαν γλώσσαν ἐξακοντίσαι. Anth. Pal. VII. 405. 6. ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη. Trag. adesp. 442. αἰσχρόν γ' ὅταν τις — γλώσση ματαίους ἐξακοντίση λόγους. Eur. Suppl. 456. καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὰ σ' ἐξηκόντισα. Tro. 114. ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσεύς ἐξακοντίζω πόνους; Eur. Iph. T. 362. ὄσας γενεῖον χεῖρας ἐξηκόντισα. Ion. 256. Andr. 365. Hec. 603. Cf. 1459. ἀπηνθίσαι.

1663. κἀβαλεῖν ἔπη] Cf. Cho. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Eur. Ion. 959. οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη. Herod. VI. 69. ἔγνω ὡς ἀνοήτῃ τὸ ἔπος ἐκβάλαι τοῦτο. Hom. Od. 4, 503. εἰ μὴ ὑπερφίλον ἔπος ἐκβαλε. Plat. Resp. V. 473 E. Crit. 46 B.

Ep. VII. 344 D. Hippocrat. init. *ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν σοφῶν ζημιάτων ἐκβάλωμεν.* Arist. Ran. 595. *εἰ — ἐκβαλεῖς τι μαλθακόν.*

1664. *σώφρονος γνώμης δ' ἀμαρτήτων κρατοῦντα* mss. *σώφρονος γνώμης ἀμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα προσκυνεῖν* Peil., coll. Prom. 936. *σέβον, προσεῦχον, θῶπιε τὸν κρατοῦντ' ἀεὶ.* Qu. *τοὺς κρατοῦντας οὐ πρέπει, vel τὸν κρατοῦντ' οὐ καίριον.* γνώμης δ'] *Legē γνώμης θ'.*

1665. *προσσαίνειν*] Cf. Prom. 835. *τῶν δὲ προσσαίνει σε τί;* Eur. Hipp. 866. *καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου — προσσαίνουσί με.*

1667. *ἀπενθύνη*] Cf. Soph. Aj. 71. *τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας | δεσμοῖς ἀπενθύνοντα.* 542.

1668. *οἷδ' ἐγὼ —*] Cf. Eubul. com. III. 208. *κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερᾶν, | οὐ θᾶσι' ἀεὶ πεινώσι Κεκροπιδῶν κόροι | κάπτοντες αὔρας, ἐλπίδας σιτούμενοι.* Eur. Bacch. 617. *ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.* Phoen. 396. *αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φνγάδας, ὡς λόγος.* Soph. Ant. 1262. *ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο.* Menand. mon. 42. *αἰ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενούς βροτῶν.*

1669. *πρᾶσσε, παιῖνον*] *παῖς, ἀγάλλου δὴ* F. G. Schmidt. Qu. *πρᾶσ' ᾧ σοι δοκεῖ.* *πρᾶσσε*] Prosper. Cf. Prom. 939. *δράτω, κρατεῖτω — δπως θέλει.* Qu. *καὶ οὐ παιῖνον —.* *ἐπεὶ πάρα*] Redde, quandoquidem licet.

1670. *μωρίας*] Sermonis stulti. Sic alibi *μῶρα ἔπη.* *χάριν*] *χρόνω* conj. Weekl., coll. 1666. Suppl. 732. Cho. 935. 295. Ag. 702. Eum. 498. *τῆσδ' ἐπιχειρίας, γέρον* F. G. Schmidt. Qu. *τῆσδε μωρίας, γέρον.* ἴσθι — *δώσων*] Cf. Soph. El. 298. Aj. 1174. Ant. 1065. 460. Arist. Ach. 325.

1672. *μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων*] Criminationum, objurgationum. *ματαίων τῶνδ' ὑλάγμαθ', ὡς ἐγὼ* Rauchenstein. Fort. *μάταια ταῦθ' ὑλάγμαθ', ὡς ἐγὼ —.* (*προτιμᾶν τι est* Eum. 640. 739.) Cf. ad Pl. 883. *οὐδὲν προτιμῶ σου.* Dem. p. 80. *κινδύνους, ὧν οὐδὲν προτιμᾷ.* *ματαίων — ὑλαγμάτων*] Cf. 1631. *νηπίοις ὑλάγμασιν.* Arist. Vesp. 140. *Αἴσωπον — θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.*

1673. Qu. *τῶνδε πημάτων τέλος (ἄκος, λύσιν).* Cf. 1658. (*Fortasse excidit vox τέλος propter subjecta verba τέλος Ἀγαμέμνονος.*) *Vel τῶνδε τῶν μόχθων ἄκος.* (Cf. 1659. *εἰ δὲ τις μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄκη, δεχοίμεθ' ἄν.*) *Vel πάντα τὰν δόμοις καλῶς.*

CH O E P H O R O E.

1. *πατρῶ' ἐποπτεῖων κράτη*] Cf. 489. 583. 985. 1063. et 127. *πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους.* Sept. 640. *καλεῖ πατρῶας γῆς ἐποπιήρας λιτῶν | τῶν ὧν γενέσθαι.* Eum. 220. 224. Ag. 1270. 1579.

Diphil. com. IV. 388. ὦ τόνδ' ἐποπιτεύουσα καὶ κεκτημένη — τόπον. Soph. El. 1374. χωρεῖν ἔσω (ἔργον νῶ) πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη | θεῶν. χθόνιε] Cf. 125.

4. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθω τῶδε] τύμβου — τοῦδε corrigit Naber, coll. 200. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε.

5. κλύειν, ἀκοῦσαι valet auditu percipere (ξυνιέναι), κλύειν simpliciter audire, ut monuit Klausen. Cf. ad Prom. 448. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Eur. Phoen. 919. οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα.

6. πλόκαμον — πενθητήριον] Sic κόμα πενθήρης Eur. Phoen. 332. πένθιμοι κοῦραι Suppl. 972. Cf. λυμαντήριος Ag. 1438. etc.

8. παρῶν ᾤμωξα] Cf. 1014. νῦν ἀποιμῶζω παρῶν (αὐτόν).

11. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα] Cf. 17. 24. Eur. Hel. 1204. Ἄπολλον, ὡς ἐσθῆτι δυσμόρφω πρέπει. Alc. 1050. ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει. 512. Soph. Fr. 706. γυναικομίμοις ἐμπρεπει ἐσθήμασιν.

12. νερτέροις] Qu. νερτέρων.

14. ἐπεικάσας τύχῳ] Cf. 949. Δίκαν δέ νιν etc. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; Suppl. 558. Eur. Iph. T. 1321. ὦ θαῦμα, πῶς σε μεῖζον ὀνόμασας τύχῳ; Hipp. 825. τίνα τύχαν σέθεν | βαρύποτμον, γύναι, προσανδῶν τύχῳ; Soph. El. 663. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κῦρῳ | κείνου; Phil. 222.

16. οὐδέν ποτ' ἄλλο] Cf. ad Arist. Vesp. 984.

17. τὴν ἐμὴν] τήνδ' ἐμὴν Blomf. ad Pers. 690. πένθει λυγρῷ πρέπουσαν] Cf. 731. Eur. Alc. 512. τί χρῆμα κοῦρᾷ τῆδε πενθίμῳ πρέπεις; Iph. A. 1618. πένθους λυγροῦ. Cf. Pers. 609. Eum. 107. Soph. El. 1187. ὄρων σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.

19. γενοῦ δέ] Leg. γενοῦ τε. θέλων ἐμοί] θέλοντί μοι Herw., coll. 522. θέλοντι δ' εἶπερ ὀσθ' ἐμοὶ φράσον τάδε. θέλων] Cf. 814. ξυλλάβοι — θέλων. 522. 765. 793. 814. Suppl. 144. Ag. 644. Pind. Isthm. VI. 43. θυμῷ θέλων ἀρὰν ἀκούσας. Soph. Fr. 607. ὑπείκει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

21. προστροπή] Supplicatio. Cf. Eur. Her. 109. ἱεσίαν — ξένων προστροπᾶν.

23. χοᾶν Casaub. malit Blomf. δξήχειρι σὸν κτύπῳ] Cf. Arist. Ran. 1361. ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας δξιντάταιν χειροῖν Ἐκάτα (ex Aeschylo).

24. παρηΐς —] Cf. Eur. Andr. 828. σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δάτ' ἀμύγματα θήσομαι. Suppl. 76. διὰ παρηΐδος ὄνηχα λευκὸν αἵματοῦτε χρῶτά τε φόνιον. Hec. 653. Soph. Aj. 631. χερόπλακτοι δ' ἐν στέρονοισι πεσοῦνται δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. ἄλοκι] Cf. Rhés. 796. βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβῶν. Herc. 164. δορὸς ταχεῖαν (βαθεῖαν?) ἄλοκα.

26. δι' αἰῶνος] Cf. Ag. 554. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. ἰνγμοῖς] Cf. Eur. Her. 127. τί δῆτ' ἰνγμῶν ἢδ' ἐδεῖτο συμφορᾶ; Ab ἰύζειν (i. e. ἰοῦ λέγειν). Confer v. μυγμός a μύζω.

28. ὄφασμάτων λακίδες] Cf. Pers. 835. λακίδες ἀμφὶ σώματι | στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων. Arist. Ach. 423. λακίδας — πέπλων (trag.). ἔφλαδον] Dissiluerunt Cf. Theocr. V. 148. ἄλλεσιν] Qu. ἀγγέων.

32. τορός — φόβος] Cf. 35. Prom. 181. διάτορος φόβος, Cf. ad Sept. 564.

33. δόμων] Qu. φρενῶν.

34. κότον πνέων] Cf. 951. Eum. 840. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Soph. El. 610. μένος πνέουσαν.

36. ἐν δώμασιν βαρὺς πίτων] Cf. Pers. 515. ὡς ἀγὰν βαρὺς etc. Suppl. 650. βαρὺς δ' ἐφίξει.

40. περιθύμως] Cf. Sept. 725. περιθύμους κατάρας. Soph. El. 128. ὡς ὁ τάδε πορῶν δλοῖτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν. 1466. Ant. 1259. Tr. 808.

41. τοῖς κτανοῦσί τ'] τοῖς κρατοῦσί τ' Naber.

42. τοιῶνδε (pro τοιάνδε) — κακῶν malit Herwerden.

43. χάριν ἄχαριν] χάριν ἀχάριτον Elmsl. ad Iph. T. 566., coll. v. ant. 54. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρῖν. Cf. Iph. T. 566. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο (ἀχάριτον ὠλετο Elmsl.). Phoen. 1745. χάριν ἀχάριστον (ἀχάριτον Elmsl.). Hel. 175. φόνια χάριτας (φόνι' ἀχάριτά θ' Elmsl.). Cf. Ag. 1545. ἄχαριν χάριν.

45. γαῖα μαῖα] Cf. 66. ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Sept. 16. γῆ τε μητρὶ. Prom. 90. παμμήτορ τε γῆ. Eur. Fr. 944. καὶ Γαῖα μήτηρ. ἰάλλει] Cf. 497. Prom. 659. Supra ἰαλτός 22.

46. ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν] Cf. ad Ag. 1663. ἐκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα. Eur. Ion. 959. οἰκτρά πολλά στόματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.

48. πεσόντος αἵματος πέδω] Cf. Eum. 471. πέδω πεσών. Eur. Ion. 457. ἰὸς — πέδω πεσών. Or. 88. δεμνίους πέπτιωχ' ὄδε. Soph. El. 747. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

51. βροτοστυγεῖς] Cf. Prom. 824. Γοργόνες βροτοστυγεῖς.

52. ἀνήλιοι] Imo ἀνάλιοι. δνόφοι καλύπτονσι δόμους] Cf. Eum. 380. δνοφερᾶν τιν' ἀγλὴν κατὰ δώματος αὐδᾶται (?). Pers. 535. ἄστιν τὸ Σούσων — πένθει δνοφερῶ κατέκρυψας. Infra 811. δνοφερᾶς καλύπτρας.

54. ἀδάματον] Cf. Soph. Oed. R. 1314. ἄφατον ἀδάματόν τε καὶ δνσοῦριστον.

59. τὸ δ' εἰτυχεῖν, τόδ'] τὸ δ' εἰτυχεῖν τόδ' Rossbach de Chor. p. 11.

60. θεός τε —] Cf. Eur. Hel. 560. ὦ θεοί· θεός γὰρ καὶ τὸ γινώσκειν φίλους.

62. ἐν φάει] In luce, in vita, i. e. in plena luce, in media vita.

63 sq. Cf. 1009. μύνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. "The very word 'twilight' is the time tween light and darkness. Φάος has

been mentioned just before, and is therefore easily understood to be the other limit of the μεταίχμιον." (Green on Aves v. 187.).

64. μένει χρονίζοντ' ἄχη] μένει χρονίζοντας ἄχη Dind. μένει χρονίζοντ' ἀτυχή Herm. ἄχη χρονίζοντα βλύειν Weil. τὸ δ' — μένει χρονίζον τε βρύει K. O. Muller. Qu. μένειν χρονίζοντα ποιεῖ, vel μένειν χρονίζοντ' αὐτ' ἐᾷ. (Schol. ἄλλοις δὲ ἐν ἀμφιβόλω ἐᾷ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμνομένη.) βρύει ex v. 70. venisse vidit Hermann.

65. ἄκρατος mss. ἀκρατος (i. e. pura, mera) Schütz. Dind. Recte fortasse. Qu. ἀφαντος obscura. Cf. ad Soph. Trach. 743. φανθέν (al. κρανθέν). Sed nil temere mutandum. Tres status indicantur, lux (vita media), crepusculum (senectus), mors. His adjunguntur epitheta ταχεῖα, χρονία, ἄκρατος (irrita). Schol. ἄλλοις δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μὴδ' ὀρᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς· ὅμως δ' φόνος πέπηγεν καὶ οὐ διαρρεῖ, ἀλλ' ἐπέξειον ἑαυτὸν.

66. ἔκποθεν mss. ἐκποθένθ' Schütz. δι' αἱμ' ἄπαξ ποθέν δ' — Wecklein, coll. Ag. 1019. Eum. 647. ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ] Cf. 45. ἰὼ γαῖα μαῖα.

67. τίτας] I. e. vindēx. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Eum. 257. ματροφόνος ἀτίτας (impunitus). Forma HomERICA est ἀντιτος, II. ω'. 213. Sed legerim μέλας. Sic Eur. El. 318. αἶμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας μέλαν σέσηπεν (πέπηγεν?).

69. διαλγῆς ἄτα] Qu. βαρεῖ' ἄτα.

71. οἴγοντι] θιγόντι Scal. Steph. Blomf. Bamb. Recte. Cf. 66. οὔτι] οὔτε Both. Herm. etc. νυμφικῶν ἐδωλίων] Cf. Sept. 454. πωλικῶν θ' ἐδωλίων. Soph. Aj. 1277. ναυτικοῖς ἐδωλίους.

72. πόροι] An ὄροι? ὄδοῦ] An ὁμοῦ?

73. βαίνοντες] An ῥέοντες?

74. ἰούσαν] κλύσειαν ἄν Bamb. Franz. Recte. Idem et ipse conjeceram.

77. δούλιον] δούλιόν μ' Conington. Recte.

78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] Cf. Solon. ap. Diogen. II. 99. ἀρχῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾶδικα.

79. πρέποντ'] An δοκοῦντ'?

80. φερομένων] An φερομέναν?

81. κρατούση] Leg. κρατούσα. δακρῶν] δακρυχέω V. D. in Class. Journ. II. 564. δακρῶν corruptum jure habet Porson. ὑφ' εἰμάτων] Cf. Soph. Aj. 1145. ὑφ' εἵματος κρυφείς (κρυβείς al.). Eur. Hec. 346. δεξιάν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα.

82. δεσπότην mss. δεσποτᾶν Stanl. Cf. ad 53.

83. πένθεισιν παχνομένη] Cf. Eur. Hipp. 803. βρόχον κρεμαστὸν ἀγγόνης ἀνήφατο. | ΘΗ. λύπη παχνωθεῖσ' ἢ ἀπὸ συμφορᾶς τινός; Ag. 1512. πάχνα κουροβόρα. Lege — παχνομένα.

84. δωμάτων εὐθήμονες] Cf. Apoll. Rhod. I. 569. τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλλεν ἀοιδῆ etc.

87. τύμβω] τί φῶ Ahrens. Cf. 118. 91. Om. δέ.
 89. παρὰ] Ἄν τάδε?
 91. τῶνδ' — θάρσος] Cf. Prom. 16. τῶνδε τόλμαν. οὐδ' ἔχω τί φῶ] Cf. Eur. Hel. 572. ἐγὼ δὲ Μενέλεφ' γέ σ', οὐδ' ἔχω τί φῶ. Soph. Oed. C. 317. καί φημι κάποφημι, κοῦκ ἔχω τί φῶ. Prom. 925. οὐδ' ἔχω τίς (1. τί) ἄν γενοίμαν.
 92. χέουσα τόνδε πέλανον] Cf. Eur. Fr. 912, 2. σοὶ τῶ πάντων μεδέοντι χοῆν | πέλανόν τε φέρω.
 94. ἔστ' mss. ἴσ' Bamberg. Dind. ἔσθλ' Elmsl. ad Her. 387., coll. Pers. 222. (Recte. Cf. 148. et Pers. 220. πρηνεμένη δ' αἰτοῦ τάδε — ἔσθλά σοι πέμπειν etc.) εὖ τ' Elmsl., coll. Eur. Alc. 1007. Andr. 751. Qu. ἔστ', ἀντιδοῦναι —.
 95. τε mss. γε Stanl. Blomf. τῶν κακῶν] τῶν καλῶν Elmsl. l. l.
 97. πατήρ, τὰδ' ἐκχέασα] Qu. πατήρ ποτ' (vel τότ') ἐκχέουσα.
 98. ἐκπέμψας] Ἄν ἐκρίψας? Qu. ἐκπέμψας, πάλιν, | δικούσα etc.
 99. ἀστροφόοισιν ὄμμασιν] Cf. Theocr. XXIV. 94. ἄψ δὲ νέεσθαι | ἄστροπτος.
 100. ἔστὲ] Estote.
 102. ἔνδον καρδίας] Ἄν αὐτὰ καρδία? Requiritur enim obiectum:
 105. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον] Cf. Soph. El. 1457. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι (sic L. τυγχάνει al.) τάδε. Ag. 1049. πείθοι' ἄν, εἴ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. 1365. χαίροισι' ἄν, εἴ χαίροισι'. et Horatianum illud, 'si quid novisti rectius istis, | candidus imperti.' εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον] Cf. Fr. 65 a. Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον. ἔχοις] ἔχεις Jacobs. Blomf. Male. Cf. Ag. 1049.
 109. σεμνὰ] Ἄν χρηστά?
 111. πρῶτον μὲν αὐτήν] Ἄν πρῶτον σεαυτήν? Sed cf. Ag. 1544. κτείνας' ἄνδρα τὸν αὐτῆς. αὐτήν] Pro ἑμαυτήν. Cf. 1014.
 112. ἐπέξωμαι mss. ἐπεύξωμαι Dobr. Dind. Recte.
 113. ἤδη φράσαι] ἤδη φρασας Naber, quum incongruum hic sit verbum medium φράζεσθαι.
 115. καὶ θνηταῖός ἐσθ' ὅμως] Cf. ad Sept. 718. καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
 116. τοῦτο κἀφρένωσας —] Qu. τοῦτό μ' ἐφρένωσας οὐ λελησμένον.
 121. τι φράζουσ'] Qu. φράσον τόδ'.
 122. μοῖσιν] Qu. μ' αἰτεῖν.
 124. (ἄρηξον), Ἐρμῆ supplent Herm. Kl. (ἐριούνη) Ἐρμῆ Nauck. ad Fr. 729. Cf. Eur. Hec. 791. οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω δείσας. Hor. Od. l. 10. 19. 'superis decorum gratus et imis'.
 125. Cf. Sept. 640. καλεῖ — θεοὺς — ἐποπιτήρας — γενέσθαι. κηρύξας] l. q. καλέσας. Ἐρμῆ χθόνιε] Cf. ad 1.

126. πατρῶων —] Cf. Sept. 648. Suppl. 325. Eur. El. 209. δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. Eum. 690. ἀνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. 903. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα. 518. φρενῶν ἐπίσκοπον. Sept. 272. θεοῖς πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις. Soph. Aj. 976. βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

129. χέουσα — χέριβας] Cf. Soph. El. 84. πατρὸς χέοντες λουτρά. βροτοῖς] Leg. νεκροῖς aut φθιτοῖς (Herm.). Cf. ad Soph. El. 1066. ὦ χθονία βροτοῖσι (φθιτοῖσι?) φάμα.

130. πατέρ' (πατέρ G.) ἐποίκτειρον (ἐποίκτειρον' G.) ἐμὲ mss. Qu. καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρεν ἐμὲ etc. Vel καλῶ σε, πάτερ, ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ | φράσον τ' Ὁρέστην πῶς ἀνάξομεν (κατ.) δόμους.

131. πῶς ἀνάξομεν δόμοις] τῶνδ' ἀνάστατον (aut ἀπόξενον) δόμων F. G. Schmidt, coll. Soph. Oed. C. 429. Tr. 39. Trag. adesp. 325, 2. Qu. σῶν κατάστησον δόμοις. πῶς ἀνάξομεν δόμοις] φῶς τ' ἀναγον ἐν δόμοις V. D. in Class. Mus. I. 267. Qu. πῶς ἀνάξομεν (vel κατ.) φράσον. Vel ὡς ἀνάσσωμεν. Qu. φράσον. Vel — σῶν καθιστάται δόμοις. Vel potius — σῶν κατάγαγέ μοι δόμους (κατάστησον δόμοις). Qu. — ὠδε πέμψον ἐς δόμους. Cf. 139. Pro πῶς fort. σῶν, aut ὠδ', aut ὡς.

133. πεπραμένοι — ἀλώμεθα] Orestes et Electra, quum revera unus ille exul sit. Cf. 254. ἄμφω φηγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμον. Cf. 915. διχῶς (αἰσχυρῶς?) ἐπράθην ὦν ἑλευθέρον πατρός.

134. ἀντηλλάξατο] Pro viro priore.

135. ἀντίδουλος] Cf. Fr. 194. ἵππων ὄνων τ' ὄχεια καὶ ταύρων γονάς | δούς ἀντίδουλα. ἐκ δὲ χρημάτων] Imo ἐκ δὲ δωμάτων. Vel ἀπὸ δὲ χρημάτων. Cf. 275. ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον.

137. πόνοισι] θρόνοισι Schmidt (coll. 975. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι. Eur. Andr. 699.) δόμοισι malit Naber.

138. σὺν τύχη τι] Cf. Sept. 472. σὺν τύχη δέ τω. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τω | σωτήρι βαίη. Aj. 853. σὺν τάχει τω.

140. σωφρονεστέραν πολὺ] σωφρονεστέραν τρόπους F. G. Schmidt, coll. Men. Fr. 160. ἔνεισι καὶ γυναιξὶ σώφρονες τρόποι. σωφρονεστέρα πολὺ (et mox εὐσεβεστέρα) Mein. Recte, opinor. Cf. Hor. Epist. I. 16, 61. 'Da mihi fallere, da justo sanctoque videri.'

143. λέγω] Fort. αἰτῶ. φανῆναί σου, πάτερ mss. φανῆναί σ', ὦ πάτερ, Blomf. Recte, opinor. φανῆναι — τιμᾶσον] Cf. Soph. El. 1155. ὡς φανόμενος | τιμωρὸς αὐτός (αὐτοῖς?).

144. ἀντικαταθανεῖν] ἀντικατακτανεῖν v. l. ap. schol. Unde ἀνταποκτανεῖν conj. Dobr. coll. Hec. 266. Vide Iph. T. 715. Qu. ἀνταποκτανεῖν δίκη. δίκη Pors. Blomf. Cf. Ag. 331. infra 490.

τιμᾶσον] Forma soluta ut αὐτοέντης (αὐθέντης).

145. τῆς κακῆς ἀρᾶς] τῆς καλῆς ἀρᾶς Blomf. ἐν μέσῳ] Cf. Eur. Phoen. 592. 598. Med. 815.

147. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι —] Cf. 94. Pers. 645. πέμπετε δ' ἄνω οἶον κτλ. 220. πρεμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε — ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνον τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.

150. κωκντοῖς ἐπανθίζειν] κωκντοῖς ἀπανθίζειν conj. Con., coll. Suppl. 72. γοεδνά δ' ἀνθεμίζομαι. Qu. ὑμᾶς δὲ κωκντοὺς ἐπενφημεῖν χρεῶν. ἐπανθίζειν] Cf. Sept. 951. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισί γε δόμονος (γενεῶν Herm.).

151. παιᾶνα —] Cf. Eur. Alc. 424. ἀντηχῆσατε | παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνθῳ θεῷ. Pers. 619. χοῶσι ταῖσδε νεκρῶν | ἕμνους ἐπενφημεῖτε. Eur. Suppl. 99. νεκρῶν τε θρήνους.

152. καναχῆς] Gl. ἡγητικόν. Schol. καναχηδὸν δακρύετε. ὀλόμενον] ὀρόμενον Naber, coll. Sept. 87. ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. 117. κῦμα — χαλλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. 423. et ad Suppl. 782. Mendosum videtur ὀλόμενον.

154. πρὸς ἔρμα —] Cf. 926. ἔοικα θρηγεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. κακῶν κεδνῶν τ'] κεδνῶν κακῶν τ' Blomf.

156. πρὸς ἔρμα τόδε] κλύε δέ μοι, σέβας, κλύ', ὦ δέσποτ' Bamberg. prob. Weckl.

157. ἔξ ἀμαυρᾶς φρενός] Cf. 853. Ag. 546. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. 805. ἐπ ἄκρας φρενός.

158. σέβας, ὦ δέσποτ'] An τάδ' ἔπη, δέσποτ'.

160. ἀνῆρ — Σκύθης] I. e. ferrum, ferreum telum.

167. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ] Cf. 1024. πρὸς δὲ καρδίᾳ etc. Prom. 881. κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. Eur. Bacch. 1289. λέγ', ὡς τοῦ μέλλον καρδία πῆδημ' ἔχει. Herc. 871. τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεῖσω καὶ κατανήσω φόβῳ. Callim. H. Del. 139. φόβῳ δ' ὠρχήσατο πῦσα | Θεσσαλίη. Arist. Nub. 1392. οἰμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας | πηδᾶν δ τι λέξει. Anaxandr. III. 198. ὦ πονηρὰ καρδία, | ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος· | ὀρχεῖ γὰρ εὐθὺς, ἂν (l. ἂν τιν') ἴδῃς δεδοικότα. Trag. Fr. adesp. 143. πηδῶν δ' ὁ θυμὸς ἔνδοθεν ματεῖται.

168—204. Cf. Soph. El. 909. Eur. El. 509—527.

168. τομαῖον — βόστρυχον] I. e. sectum cincinnum. Cf. 229. Eur. Alc. 100. χαιτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις τομαῖος. Nicand. Ther. 52. καὶ ἡ πριόνεσσι τομαίη | κέδροσ. Eur. Iph. T. 703. καὶ δάκρον' ἀδελφῆ καὶ κόμας δότω τάφῳ. Alio sensu ἄκος τομαῖον 539. Suppl. 268. τάφῳ] Qu. πέλας (gl. τοῦ τάφου).

170. εὐξήμβολον — δοξάσαι] Cf. Soph. Tr. 694. ἄφραστον ἀξὺμβλητον ἀνθρώπων μαθεῖν.

172. οὐκ ἔστιν — νιν] Redde, There is no one except me (one) to have cut it. Cf. Ag. 620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Eur. Alc. 52. οὐκ ἔσθ' ὅπως Ἄλκηστις ἐς γῆρας μόλοι. Qu. οὐκ ἔσθ' ὅς ἂν νιν πλὴν ἐμοῦ γ' ἐκείρετο. Vel — πλὴν ἐμοῦ σφ' ἐκείρατ' ἂν. Cf. 189. ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ τεκοῦσ' ἐκείρατο. De

constructione v. Monk. ad Alc. 117. *πλήν ἐμοῦ]* *πλήν ἐνὸς*
 Dobr. Dind. *πλήν ξένου* Weil. Herw. *κείραιτό νιν]* *σφ' ἐκείρατο*
 Herwerden. Fort. *σφ' ἐκείρατ' ἄν.*

173. *πενθήσοι τριχί]* Cf. 8. Eur. Or. 458. *κουραῖ πενθίμω.*
 Suppl. 973. *πένθιμοι κουραί.*

174. *ὀμόπτερος]* Cf. Pers. 559. Eur. El. 530. *βοστρόχους ὀμο-*
πτέρους. Aesch. Suppl. 328. *πόνου δ' ἴδοις ἄν οὐδαμοῦ ταῦτόν*
περόν.

175. *τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν]* Cf. Eur. Iph. T. 256. *ἐκείσε δὴ*
'πάνελθε ποῦ νιν εἴλετε | τρόπῳ θ' ὀποίω· τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 493. *τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.* Soph. Phil. 233. *Ἕλληνές ἐσμεν·*
τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

177. *μῶν οὖν]* Cf. ad Arist. Pac. 527. Qu. *μὴ νιν — ἦ τόδε.*

178. *προσείδεται]* Cf. Ag. 772. *εἰδομέναν τοκεῦσιν.*

180. *κουρίμην]* Leg. *κούριμον.* Cf. Agathon. Fr. 3. *κουρίμου*
χάριν τριχός. Eur. Or. 955. *σίδαρον ἐπὶ κάρῳ τιθεῖσα κούριμον.*

181. *εὐδάκρυτα]* Cf. Ag. 442. *ψῆγμα δυσδάκρυτον.* Qu. *αὐ*
δακρυτά.

183. *καρδίας]* Leg. *καρδία.* Cf. Pers. 880. *τᾶδε γὰρ προσήμεναι.*
 Ag. 1191. *δώμασιν προσήμεναι.* 1617. *νεριτέρα προσήμενος κώπη.*
 Suppl. 383. *τοῖς πέλας προσήμενοι.* Sept. 696. *μοι — προσιζάνει.*
 Ag. 834. *ἰὸς καρδίαν (l. καρδία) προσήμενος.* 976. *δεῖμα προστα-*
τήριον καρδίας τερασκόπον ποτῆται. 179. 1121.

185. *δίψωι]* *δίπτυχοι* Herw. Qu. *δακρῶν.*

186. *πλημμυρίδος]* Cf. Eur. Alc. 181. *πᾶν δὲ δέμνιον | ὀφθαλ-*
μοτέγκτω δέυεται πλημμυρίδι.

187. *ἐλπίσω]* Aoristi subjunctivus. Cf. 171. *πῶς — μάθω;*
 844. *πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντι δοξάσω;*

188. *τῆσδε δεσπόζειν φόβης]* Cf. Ag. 543. *τοῦδε δεσπόσω λόγου.*
 Pers. 241.

189. *ἀλλ' οὐδὲ μὴν]* Anglice, nor yet, still less etc. *νιν*
— ἐκείρατο] Cf. 172. *οὐκ ἔστιν ὅστις πλήν ἐμοῦ κείραιτό νιν. νιν]*
 Sc. *τὴν φόβην.*

190. *ἐμὴ δὲ μήτηρ —]* Cf. Soph. El. 1194. *μήτηρ καλεῖται,*
μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ (ἔστ' ἴση?).

191. *δύσθεον]* Qu. *δυσμενές.*

192. *ἐγὼ δ' ὅπως —]* *ἐγὼ δὲ πῶς —;* conj. Blomf. Schol.
λείπει οὐκ ἔχω. τὰδ' αἰνέσω] Qu. *φάσχω (λέξω) οὐκ ἔχω.* Id
 enim postulat sensus.

193. *ἀγλαΐσμα]* Cf. Soph. El. 908. *μὴ του τόδ' ἀγλαΐσμα πλήν*
κείνου μολεῖν. (De cinnino Orestis in tumulto Agamemnonis
 reperto.) Eur. El. 325. *πυρὰ δὲ χέροσος ἀγλαΐσμάτων.* Hel. 11. 289.
 Ag. 1312.

194. *σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος*] Cf. Eur. Ion. 685. *οὐ γὰρ με σαίνει θέσφατα* etc. Epigr. inc. Anal. III. p. 157. *ἀπρήκτους ἐλπῖσι φαινόμεθα* (*σαιν. recte Pors.*).

195. *εὔφρον'*] ἢ *φρέν'* F. G. Schmidt. Leg *ἔμφρον'* (intelligent). Cf. 517.

196. *κινυσομένην*] Cf. Prom. 157. *νῦν δ' αἰδέριον κίνυγμ' ὀτάλας — πέπονθα.*

197. *ἀλλ' εὔ σαφηνῆ* mss. *ἀλλ' ἢ παρῆν μοι* F. G. Schmidt. Qu. *ἀλλ' εὔ σάφ' ἤδη*, ut jam Porson. *ἀποπτύσαι*] *ἀποπτύξαι* Porson. Qu. *ἀποπτύσαι*, vel *ἀπέπτυσα.*

199. ἦ] Or whether. Qu. ἦ *ξυγγενῆς εἰ ἔθηκε συμπεπνῶν, ἔχειν?*

200. *τιμῆν*] *τιμῆ* P. Voss.

203. *στροβοῦμεθα*] Cf. Arist. Ran. 817. *μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσεται.*

206. *ποδῶν δ' ὅμοιοι* M. *ποδῶν ὅμοιοι* Turn. Qu. *αὐτῶ θ' ὅμοιοι* (i. e. *τοῖς ποσὶν αὐτοῦ*), vel *ποδῶν ὅμοιοι τοῖς ἐμοῖσι κάμφερεῖς.*

210. *συμβαίνουσι τοῖς —*] Cf. Herod. II. 3. *ἐθέλων εἰδέναι εἰ συμβήσονται τοῖσι ἐν Μέμφι.* Arist. Eq. 220. *χρησιμοί τε συμβαίνουσι* etc. Soph. Tr. 1164.

212. *τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα*] Angl. 'declaring the ratification of your prayers (so far).'

213. *ἐπαγγέλλουσα*] Requiritur participium (*αἰτοῦσα*, rogans) significans, quo sensu ut usurpetur *ἐπαγγέλλειν* vereor. Qu. *εὐχὰς — (ἐμὰς?) αἰτοῦσα.*

214. *ἐπεὶ — κρωῶ,*] Cf. Arist. Ran. 655. *ἐπεὶ προτιμῆς γ' οὐδέν;* Plat. Gorg. 474 B. *ἐπεὶ σὺ δέξαι' ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν; ἔκατι δαιμόνων*] Cf. 436. 437. Eum. 759. Arist. Lys. 306. *τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ.* Pind. Isthm. IV. 1. *ἔστι μοι θεῶν ἔκατι μορῖα κέλευθος.* Archil. Fr. 68. *θεῶν — ἔκητι.* Eur. Ion. 1357. Here. 277.

215. *εἰς ὄψιν ἦκεις —*] ἦκουσ' requirit Naber. Cf. Eur. Phoen.

201. *πόθον | ἐς τέρψιν ἦλθες ὧν ἐχρηζες εἰσιδεῖν.* Soph. El. 2.

216. *καλουμένην*] Invocanti, auxilium imploranti.

217. *πολλά σ' ἐκπαυλουμένην*] Qu. *πολλά σοι καλουμένην.* Vel *πολλά σούκπαυλουμένην* (σοι ἔκπ.).

218. *πρὸς τί*] Angl. in what respect. *δῆτα*] Malim δὴ γῶ. *κατευγμάτων*] Qu. *τῶν εὐγμάτων.*

220. *δόλον — πλέκεις;*] Cf. Fr. 312. *δεινοὶ πλέκειν τοὶ μηχανὰς Αἰγύπτιοι.* Plat. Conv. 203 D. *θηρευτῆς δεινός, ἀεὶ τνας πλέκων μηχανὰς καὶ πόριμος,* Aelian. H. A. III. 30. *πλέκειν — μηχανὰς δεινότατος.* Arist. Vesp. 644. Lys. 727. Eur. Andr. 66. Sic alibi *πλέκειν μηχανὰς, παλάμας, λόγους,* etc.

221. αὐτὸς κατ' αὐτοῦ mss. Lege αὐτὸς καθ' αὐτοῦ, vel κατ' αὐτὸς αὐτοῦ — αὐτοῦ] I. e. ἐμαντοῦ. Sic αὐτῶν (pro ἡμῶν αὐτῶν) Sept. 181. Cf. Soph. Oed. R. 138. Aj. 1132. El. 285.

222 sq. Cf. Soph. El. 880. ἀλλ' ἢ μέμηνας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς | σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;

223 sq. Cf. Arist. Eq. 365. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. | XO. νῆ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ τᾶρ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

223. ἐμοῖσιν ἄρ' mss. ἐμοῖσιν Vict. Dind. ἐμοῖς ἄρ' Turn. Pors. Legendum aut ἐμοῖς ἄρ' aut ἐμοῖς τᾶρ'. Cf. Arist. Eq. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ κἀμὲ τᾶρ' (ἔλξεις), ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

224. τάδ' ἐγὼ σε mss. ἄρα σ' ἐγὼ Dind. Leg. τάδε σ' ἐγώ. Cf. Ag. 162. τοῦτό νιν προσενέπω (τὸ ὄνομα). Eur. Med. 352. τάδε σ' ἐγὼ προσενέπω.

227. ἰχνοσκοποῦσα] Compositum ἐξιχνοσκοπεῖν legitur Soph. Tr. 271. Aj. 997.

228. ὄρα] φωρᾶν F. G. Schmidt.

229. Cf. 168. ὄρῳ τομαῖον τόνδε βόστρονχον τάφω. ἀνεπτέρωθης] Cf. Eur. Or. 876. Arist. Av. 1443. Orest. 876. μῶν τι πολεμίων πάρα | ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναϊδῶν πόλιν; Eupol. Π. 554. ὁ μὲν γὰρ οὖν λέγων φύγωμεν (?) ἀναπτεροῖ. et ad Av. 1438.

συμμέτρον τῷ σῶ κάρα mss. συμμέτρον τῷ σῶ ποδὶ Pal. ξυμμέτροις τῷ σῶ ποδὶ conj. idem, coll. Eur. El. 533. συμμέτροισι σῶ κάρα (i. e. sol) malit Herwerden, qui tamen versus abesse malit. Qu. σαυτῆς ἀδελφῶ ξυνεμέτρον τὸν σὸν πόδα.

230. τὸ μὴ M. τομῆ Turn. Qu. κομῆ. Cf. Eur. El. 520. σκέψαι δὲ χαίτην προσιθεῖσα σῆ κόμη. 532. σὺ δ' εἰς ἴχθος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν, | εἰ σύμμετρος σῶ ποδὶ γενήσεται, τέκνον.

232. εἰς δὲ mss. ἦδὲ Turn. Dind. Qu. ἐν δὲ, vel ἔτι δέ. σπάθης] Cf. Plat. Lys. 208. τῆς σπάθης ἢ τῆς κερκίδος — ἀπτεσθαι. θήρειον γραφήν] Cf. Plaut. Pseud. I. 2. 'belluata conchyliata tapetia.'

233. ἔνδον γενοῦ] Call your thoughts home. Cf. Ag. 1052. Eur. Her. 700. σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν. 709. τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὦν; Herod. I. 119. ἰδὼν τε οὐτε ἐξεπλάγη ἐντός τε ἔωντοῦ γίνεται. Soph. Phil. 950. ἐν σαυτῶ γενοῦ. Pers. Sat. IV. 52. 'tecum habita etc.' χαρᾶ δὲ —] Cf. Soph. El. 1271. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ | δέδοικα λίαν ἠδονῆ νικωμένην.

234. οἶδα] οἶσθα malit Herwerden. Cf. Soph. Aj. 1359. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὶθις πικροί. Oed. C. 615. τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγγεται καὶθις φίλα. 606.

235. μέλημα δώμουσιν πατρὸς] Cf. Arist. Eccl. 905. τῷ θαλάτῳ μέλημα. 973.

236. σωτηρίου] Qu. σωτηρία.

238. ὦ τερπνὸν δμμα] Cf. Ach. 1184. ὦ κλεινὸν δμμα. δμμα] ὄνομα Valck. ad Phoen. 415. Bl. Pors. ad Orest. 1080. Herm. ad Hec. 433. Praestat δμμα.

239. δμοῦ· προσαυδᾶν δ' ἔστ' (vel προσαυδᾶν δὴ σ') ἀναγκαίως ἔχει] F. G. Schmidt. Qu. ἐμοὶ προσαυδᾶν σ' ἔστ' — ἀναγκαίως ἔχον. Nisi quidem σε pro τε legas in v. prox. 240. ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον] Cf. Arist. Pac. 334. ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοί μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον (sc. ὀπίτειν). Vesp. 261. Antiph. com. III. 29. ἦν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.

240. ἐς σέ μοι ῥέπει] Lege ἐς σέ τοι ῥέπει. Cf. Soph. Oed. R. 847. σαφῶς | τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμέ ῥέπον.

242. ηῤεῶς] Anglice, ruthlessly. Cf. Prom. 240.

243 sq. Lege — φέρων. | μόνον Κράτος τε etc. Cf. Soph. Tr. 596 μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα.

243. σέβας φέρων] σέλας φέρων Schutz. Hart. σέβας θ' ὄρᾶν F. G. Schmidt. Qu. σέβας θ' ἄμα.

244. Cf. Soph. El. 477. Δίκα δίκαια φερομένα χερσὶν κράτη. συγγένοιτο] Annon συγγένοιτο?

248. πλεκταῖσι] Anglice, nooses. Cf. Eur. Iph. T. 1408. ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἐξανῆσαν ἀγκύλας. Ion. 1164. Tro. 958. 1010. Plat. com. II. 673. πουλύποδος πλεκτή. II. 622. τήνδε σοι υἱεκτήην καθῶ —; Plat. Legg. 824 B. Suspectum πλεκταῖσι. Qu. ἐν πλεκτάναις δεσθάνε etc. I. q. πλεκτάναις, coils, wreaths. πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν] Cf. Sept. 495. ὄφρων πλεκτά-ναισι καὶ σπειράμασι. Soph. Fr. 480, 5. στεφανωσαμένη | — πλεκταῖς | ὤμων σπείραισι δράκοντων. Arist. Fr. 426. χθονία θ' Ἐκάτη | σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένη (ἐλίξαμένη Pors.). σπειράμασιν] Anth. P. App. 109. αἰῶνος σπείραμα.

249. τοὺς δ' ἀπορφανισμένους —] Cf. Soph. Tr. 942. ἐκ δυοῖν — ὠρφανισμένος βίον.

250. ἐντελής] ἐντελεῖς Pauw. Herw. Recte, opinor.

251. πατρώαν] πατρώοις recte Herwerden. σκηνήμασιν] σκηνώμασιν Herw. Schol. τῇ καλιᾷ. S. Matth. V. 20. τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις (ἔχει).

252 — 254. οὕτω δὲ —] Hos tres versus interpolatori tribuit Herwerden. "Ne addere quidem, inquit, eos potuit poeta propter formam orationis qua usus est in praegressis, ἰδοῦ δὲ γένναν etc. — Ejectis autem iis pulchre praegressa excipiunt haec, καὶ τοῦ θνιτήρος etc."

253. ἰδεῖν πάρεστι, πατὴρ ἐστερημένω | ἄμφω, φνγὴν τ' — F. G. Schmidt. πατροστερὲς γένος idem. πατροστερῆ] Confer δμματοστερῆς, ἡλιοστερῆς, etc.

254. Cf. ad 133.

255. καὶ τοῦ θνιτήρος] Qu. τοῦ γὰρ θνιτήρος.

256. νεοσσούς] Cf. Eur. Andr. 441. ἡ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ὑπὸ
περῶν σπάσας;

257. χειρὸς] χάριτος F. G. Schmidt.

259. εὐπειθῆ (sup. ι) mss. εὐπιθῆ Blomf. ad Prom. 341.

260. ἀθανθεὶς] Scribendum ἀθανθεὶς. Id quod ostendit composi-
tium ἀφαναίνεσθαι.

261. βονθύτοις ἐν ἡμασι] Cf. Ag. 1592. κρεουργὸν ἡμαρ. Soph.
Tr. 609. ἡμέρα ταυροσφάγω.

262. κόμιζ'] Cura. ἄρειας μέγαν] Cf. 791. ἐπεὶ νῦν μέγαν
ἄρας etc. Cf. Arist. Vesp. 1023. μέγας ἀρθεὶς. Plut. Anton. 18.
μέγας ἀρθεὶς.

266. ἀπαγγείλη] Legē ἀπαγγεῖλῃ. γλώσσης χάριν] Anglice,
for the sake of that (gossip). Cf. Hesiod. Op. 709. μηδὲ ψεύδε-
σθαι γλώσσης χάριν. Hinc χαριτογλωσσεῖν Prom. 294. δέ] Leg. τε.

268. κηκίδι πισσῆρει φλογός] Anglice, in the spurting
pitch of the pine-wood fire. Cf. 1012. φόνου—κηκίς. 384. ἐφου-
μῆσαι γένοιτό μοι πενκάεντι' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου etc.
Ag. 960. Soph. Ant. 1008. μυδῶσα κηκίς (i. q. ἀτμός) μηρίων ἐτή-
κετο etc. θανόντας] φθίνοντας F. G. Schmidt. Qu. θνήσκοντας.

269. Λοξίου μεγασθενῆς χρησμός mss. Leg. Λοξίας μεγασθε-
νῆς | χρησμοῖς (297) κελεύων τόνδε etc.

271. κάξορθιάζων] Malim κάπορθιάζων, ut in Ag. 29. Pers.
1051. Cf. ad 954.

272. Cf. Soph. Ant. 88. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

273. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους mss. τοὺς διπλοῦς πατροκτόνους
F. G. Schmidt. Fort. τοῦ πατρὸς τοὺς προστρόπους. Vulgata certe
tolerari nequit.

274. Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα] Cf. Suppl. 272. γένος τ' ἂν
ἐξεύχοιο. Fort. Ἀργεῖον γένος —.

275. Saevientem in eos mulctis non pecuniae (sed
sanguinis) Steph. prob. Dobr. ad Ag. 82. V. Blomf. Gl. Ag. 81.

ἀπορημάτοις] Cf. 136. ἐκ (ἀπό?) δὲ χρημάτων | φεύγων Ὀρέ-
στης ἐστί. Cf. ἀπόξενος, ἀπότιμος, ἀπόπολις, etc. ταυρούμενον]
Cf. Eur. Med. 91. ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νῦν ταυρούμενην. 184.
τοκάδος δέργμα λεαίνης ἀποταυροῦται δμωσίν.

276. τῇ φίλῃ ψυχῇ] Anglice, 'with my own dear life.'

278. δυσφρόνων μειλίγματα] δυσφρόρον δηλήματα F. G. Schmidt.
(δυσφρόρον jam Ahrens). "I. e. Furiarum." (Dobr.) Lego νεωτέρων.

279. βροτοῖς] τορῶς F. G. Schmidt. βροτοῖσι φάσκων conj.
Blomf. Qu. τάσδε νῶν νόσους, vel βλαστάνειν νόσους.

280. ἀγρίαις γνάθοις] Cf. Prom. 368.

281. λειχήνας] Cf. Eum. 785. λειχὴν ἀφυλλος ἄτεκνος. ἀρχαίαν
φύσιν] Angl. its original (normal) substance (tissue).

282. 'I. e. morbo usque ad senectutem vexatum iri.' (Dobr.) An *ἐπαντελεῖν*?

283. *ἐφώνει*] *ἔφαινε* F. G. Schmidt. Quod etiam mihi in mentem venerat. *προσβολὰς Ἐρινύων*] Cf. Eum. 600. *δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μασμάτων.* Eur. El. 824. *πύλαι δὲ — κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολὰς.* Antiphont. 123, 22. *οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι.* Pers. 786. *ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόδῃ προσέβαλον πόλει.*

284. *τελουμένης*] Anglice, brought about.

285. *λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντι ὄφρυν*] Cf. Suppl. 87. *πάντα τοι φλεγέθει κἄν σκότῳ.* "Excidit versus, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονός. Ceterum haec (278—286.) universe de quovis patris caedem ulciscente, non de Oreste solo." (Dobr.)

289. *διώκεσθαι* Ald. Dind. *διώκεται* Rob. Recte. Porsoni *διωκάθει* ut barbarum jure damnat Elmsleius ad Med. p. 113.

290. *πλάστιγγι*] *μάστιγι* malit Herw., non obstante auctoritate Etymol. M. p. 674, 20. *πλάστιγξ: ἡ μάστιξ, ἀπὸ τοῦ πλήσσειν. παρ' Αἰσχύλῳ.* Cf. Sept. 590. Prom. 685.

291. Cf. Ag. 507. *οὐ γὰρ ποί' ἤρχον — θανῶν μεδέξιν φιλιτάτου τάφου μέρος.* οὔτε — οὐ] Ut in Prom. 450.

292. *φιλοσπόνδον λιβός*] Cf. Sept. 180. *φιλοθύτων ὀργίων.*

λιβός] Cf. Eum. 54. *ἐξ ἀμμάτων λείβουσι δυοφιλή λίβα.* Fr. 68. *ἀφθονοστέραν λίβα.* Fr. 52. *Λιὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.* Non legitur alibi vox *λίψ* apud Tragicos.

293. *βωμῶν δ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατρός | μῆνιν δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν* *ινά* Elmsl. in Ed. Rev. XXXIII. 233.

294. *μῆνιν δέχεσθαι δ'* Elmsl. ad Oed. R. 817. Qu. *δέχεσθαι μῆνι δὲ —* Displicet οὔτε et οὐδέ. οὔτε συλλύειν] Imo οὐδέ συλλύειν. Cf. ad Ag. 532. Arist. Av. 694. et Soph. Phil. 771. *συλλύειν*] Cum Porsono una deversari explicat Dobr. 'operam praestare in expiando scelere' Blomf. *συνθύειν* Porsono tribuit Burges. ad Tro. p. 195. Qu. *συνναίειν.* Scholiasta per *συνουκίειν* explicat.

295. *πάντων δ' ἔρημον* aut *πάντως δ' ἄτιμον* F. G. Schmidt. Cf. 635. *βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται.* Ag. 1279. *οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.*

296. *πάμφθαρτος μόρος* est *μόρος ὃς τις πᾶς* (παντάπασι φθείρεται. Sic *δημόλευστος μόρος, ἑπιπὸς μόρος* Soph. Trach. 357.

297 sq. *πεποιθέναι, | κεί μὴ ἔπεποιθη, τοῦργον ἐξεργαστέον, |* (πολλοὶ γὰρ — *ἀχηνία*) Dobr. Scribe *πεποιθέναι;* (sic).

301. *χηρημάτων ἀχηνία*] Cf. Ag. 419. *δμμάτων δ' ἐν ἀχηνίας* (*ἀχηνία?*). Arist. Fr. 91. *νόσῳ βιασθεῖς ἢ φίλων ἀχηνία;*

302. *τὸ μὴ —*] Cf. ad Prom. 236.

303. *εὐδόξῳ φρενὶ* *εὐτόλμῳ φρενὶ* aut *εὐδόξῳ δορὶ* F. G. Schmidt. Imo — *χερὶ.* Solemnis est haec confusio.

305. τάχ' εἴσεται] Malim τάχ' εἶσομαι. θήλεια γὰρ φρήν τῆσδε γῆς (aut γῆς ἐμῆς) ἀρχηγέταις F. G. Schmidt. εἴσεται] εἶσομαι Herm. Keck. δηλώσεται F. G. Schmidt. εἰ δ' ἐμῆ nescioquis in Rhen. Mus. X. 462. ἢ δ' ἐμῆ — τάχ' εἴσεται F. G. Schmidt.

308. μεταβαίνει] Vitiosum hoc est. Qu. τάδε κραίνει. Vel διορίζει, vel διακρίνει, vel δότε ταῦτα.

312. Confer Ag. 1430. ἔτι σε χροῖ — τύμμα τύμματι τῖσαι. Recte se habent in anapaestis vulgares formae πληγῆς et πληγῆν. Cf. 403.

313. δρᾶσαντι παθεῖν] Malim cum Blomfieldo δρᾶσαντα παθεῖν. Sic Ag. 1563. μῖμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Cf. Fr. 282. δρᾶσαντι γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Ag. 533. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλεόν. Soph. Fr. 11. εἰ δειν' ἔδρασας, δεινὰ καὶ παθεῖν σε δεῖ. 209. τὸν δρῶντα γὰρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Eur. Herc. 727. προσδόκα δὲ δρῶν κακῶς | κακόν τι πράξειν. Pind. N. IV. 32. ἐπεὶ δέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Pers. 813. Eum. 868. Eur. Fr. 1075. ἀνέχου πάσχων· δρῶν γὰρ ἔχαιρες. Theogn. 593. εὖ ἔρδων εὖ πάσχε.

314. τριγέρων μῦθος] Cf. Ag. 750. γέρων λόγος. Cho. 805. γέρων φόνος. Fr. 316. γέρον γράμμα. Cf. Ag. 1332. δακτυλοδείκτων δ' | οὗτος ἀπειπὼν εἶργει μελάθρων, | μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.

315. ὦ πάτερ αἰνόπατερ] Cf. Ag. 389. φῶς αἰνολαμπές. Qu. αἰνόπατορ, ut ἀπάτωρ, εἰπάτωρ, ἀμήτωρ, δυσμήτωρ, etc. τί σοι —;] Cf. 418. τί δ' ἂν φάντες τύχοιμεν; et ad 997.

316. φάμενος] Medium ut φάσθαι Pers. 701. τύχοιμ' ἀνεκαθεν] Qu. τύχοιμ' ἂν σέθεν οὐρίας, vel τύχοιμ' ἂν κείσ' ἐπουρίας, vel τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν (Suppl. 416.).

321. κέκληνται mss. κεκλήντ' ἂν Blomf. κέκληνται Wecklein. προσδοκόμε] Schol. τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. Qu. ἕνδικος (330) πρόσθε δόμων Ἀτρειδᾶν.

320. σκότω φάος ἰσόμορον] Malim σκότου — cum Piersono. Cf. Soph. El. 86. ὦ φάος ἀγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ.

326. φαίνει] Sc. ὁ θανῶν, opinor.

328. ὁ βλάπτων] An ὁ καίνων?

329. καὶ τεκόντων] καὶ τὸ κεῦθος Weckl. Qu. τῶν τεκόντων.

334. ἐπιτύμβιος] Cf. Theocr. VII. 23. ἐπιτυμβίδιοι κορδαλλίδες. Cf. v. ἐπιμασιτίδιος (Sept. 349. etc.).

338. τί τῶνδ' εἶπερ] Cf. Suppl. 600. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.

339. ἀτρίακτος] Cf. δυσπάλαιστος 692.

340. χρῆζων] I. q. εἰ χρῆζοι.

344. νεοκράτα φίλον] νεοκράτα φιάλην Weckl., coll. Hom. II. ζ'. 528. κρητήρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν. Hesych. νεοκράτας: νεωστὶ κεκερασμένας. νεόκρατοί τινες κρατῆρες ἐλέγοντο. Cf. Fr. 336. νεοκράτας σπονδάς. Etym. M. 537, 47. καὶ νεοκράτας σπονδάς Αἰσχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Eur. Hipp. 253. χρῆν

γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους | φιλίας θνητοὺς ἀνακίονασθαι. Herod. IV. 152. φιλίαι συνεκρήθησαν. VII. 151. φιλίην συνεκεράσαντο. Plat. com. ap. Athen. 665 C. νεοκρατά (νεόκρατά vulg.) τις ποιείτω. Arist. Pac. 996—998. Cf. v. εὐκράς (Eur. Fr. 504, 2. βίος — εὐκράς). κομίσειεν Porson. Exciderat duae postremae syllabae propter proxime sequens *el*.

345—353. Oresti tribuit Tyrwhitt.

345 sq. Cf. Hom. Od. ζ'. 366. ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι | πάγχυ μάλ' ὄτι μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν | ἢ ἐ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπεισε. | τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παραχαῖοι, | ἠδὲ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσω. ω'. 30—33. (Dobr.) εἰ γάρ —] Cf. Eur. Andr. 1184. εἶθε σ' ὑπ' Ἰλίου ἦγαρε δαίμων. Soph. El. 95 sq.

347. δορίδματος] δορικμητος malit Blomf.

350. αἰῶνα mss. αἰῶ Ahrens, coll. Bekk. Anecd. I. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατ' ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπε. prob. Weckl. Cf. ad Ag. 229. Eur. Phoen. 1520.

351. πολύχωστον — τάφον] Cf. [Eur.] Rhes. 414. οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις κεύνται πεσόντες. V. Blomf. Gl. Sept. 947.

354—362. Choro tribuit Tyrwhitt.

357. ἀνάκτωρ] Cf. Eur. Iph. T. 1414. πόντου ἀνάκτωρ. Tro. 1217. ἀνάκτωρ πόλεως.

359. "Duplici de causa, inquit, suspectum est ἐκεῖ: nam et modo lectum est in antecedentibus et otiosum est post χθονίων. Aptum videtur πέλει."

363—371. Electrae tribuit Tyrwhitt.

365. ἄλλων] Qu. ἄλλω. δορικμητι] δουρικμητι Blomf. Similia sunt σιδηροκμηῆς (Soph. Aj. 325. βοτοῖς σιδηροκμηῆσιν) et ἀνδροκμηῆς.

366. τέθαι mss. τεθάφθαι Ahrens. Weckl. Malim ταφήναι (ut mox δαμήναι). Schol. λείπει τὸ ὄφειλες.

368. νιν οὔτω δαμήναι] Qu. σ' ὑπ' ἄλλοις δαμήναι.

369. Supplere possis σὺ δ' αὖ vel ὁ δ' αὖ. Mox fort. θανατάφορον.

370. πρόσσω mss. πρόσω Pors. Qu. πόρσω.

371. ἄπειρον] An ἄπειρος?

374. Legerim ὄδυνᾶ γάρ.

375. διπλῆς — μαράγνης] Cf. ad Ag. 642. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων | ἄνδρας διπλῆ μάστιγι τὴν Ἄρης φιλεῖ. Prom. 691. ἀμφάκει κέντρον. Aj. 242. παίει μάστιγι διπλῆ. Oed. R. 809. διπλοῖς κέντροισι. Fr. 137. μάσθλητα δίγονον. Rhes. 817. ἦτοι μάραγνᾶ γ' ἢ καρανιστῆς μόρος.

376. τῶν μὲν ἀρωγαὶ κατὰ γῆς ἤδη] Qu. τῶν μὲν κατὰ γῆς | εἰσιν ἀρωγοί.

379. γεγένηται] Qu. κράτος ἔσται.
 380—384. Oresti dat Tyrwhitt.
 380. τε] Imo τι. Et sic Lud. Dind.
 381. ἀμπέμπων] Qu. ἄμπεμνον.
 382. ὑστερόποινον ἄπαν —] Cf. Ag. 58. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν ἐρινύν.
 383. Cf. Hom. Il. δ'. 160. εἶπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν, | ἔκ τε καὶ ὄψε τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, | σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. βροτῶν] An φονέων. Vel δὸς τᾶ —?
 384. Cf. 268. οὐς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε | θανόντας ἐν κηκίδι πισσῆρει φλόγος. τοκεῦσι] τόκοισι (mit Zinsen gezahlt) Weckl., coll. Homeri verbis σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν.
 385. πενκάεντ' ὀλολυγμὸν] Soph. Oed. Col. 1610. φθόγγον — πικρόν. Ant. 423. πικρᾶς (λυγρᾶς?) ὄρνιθος.
 386. Qu. τί γὰρ κεύθω; φρενὸς ἔνδον —. Schol. τῆς ὄψεώς μου.
 387. φρενὸς — ποιᾶται] Qu. φρένες — ποιῶνται.
 388. Cf. 259 sq.
 389. ἔμπας] ἐντὸς Martin. Schoemann. Hart. ὄργα F. G. Schmidt. οἶον pro θεῖον Herm. τί γὰρ κεύθω φρενὸς ἴον; ἔμπας — Ahrens. Cf. Hom. Il. φ'. 386. δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 391. δοιμὸς ἄηται κραδίας] δοιμὸς ἀήτας, κραδίας — Blomf.
 392. ἔγκοτον] Qu. ἔμμοτον (471.)
 394—399. Electrae tribuit Tyrwhitt.
 396. δαΐξας] Cf. Ag. 208. εἰ τέκνον δαΐξω.
 400—404. Choro tribuit Tyrwhitt.
 400. νόμος μὲν] Qu. νόμος τις.
 401. χυμένας ἐς πέδον] Cf. Eum. 263. αἶμα ματρῶν χαμαι δυσαγκόμιστον, παπαί, τὸ διερόν πέδοι (πέδω) χύμενον οἴχεται. Eur. Her. 76. ἴδετε τὸν γέροντ' ἀμαλὸν ἐπὶ πέδω | χύμενον, ᾧ τάλας.
 403. προτέρων mss. πρότερον Pors. etc. Cf. Eum. 934. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματα. et ad Arist. Nub. 1029. οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων.
 404. Cf. Philem. com. IV. 34. κακὰ πρὸς τοῖς κακοῖσιν ἔτερα συλλέγει. ἐπάγουσαν] ἐπάγουσιν Bigot. ἐπάγουσ' ἔτ' conj. Butl.
 405—409. ποῖ — ᾧ Zeῦ] Oresti haec tribuunt Tyrwhitt. et Wecklein.
 405. ποῖ ποῖ] Praestat ποῦ ποῦ.
 408. Qu. τῶν κάτω ἄτιμα.
 409. δωμάτων ἄτιμα] Qu. δώματ' ὄντ' ἄτιμα. πᾶ] ποῖ Elmsl. ad Her. 595. Recte.
 410 sq. κλύουσαν οἶκτον] Schol. κλύουσαν. ἀντὶ τοῦ κλυούση. Qu. κλυούσα, vel κλύουσα γ', vel κλύουσα θρηῖνον. Cf. ad Ag. 1622. Sept. 564. τριχὸς δ' ὄρθιος πλόκαμος ἴσταται | μεγάλα μεγαληγῶρων

κλυούσα | ἀνοσίων ἀνδρῶν. Soph. El. 479. ὑπεστί μοι θράσος
ἀδυπνόων κλύουσαν (κλύουσά γ'?) ἀρτίως δνειράτων. Suppl. 785.
κελαινόχρως δὲ πάλλεται μου (μοι?) καρδία.

411. πέπαλται — μοι φίλον κέαρ] Cf. Soph. Oed. R. 153.
ἐκίεταμαι φοβεράν φρένα δείματι πάλλων.

412. σπλάγχνα δὲ] *Lego σπλάγχνα τε.*

415. ἐπάρη Pal. ἐπάρη μ' con]. Con. Qu. ἐπ' ἀλκάν.

416. θρασέ'] Qu. θράσος.

417. πρὸς τὸ φανεῖσθαι μοι καλῶς] Qu. πρὸς τὸ φερόμενον
καλῶς.

418. εἰπόντες Blomf. Cf. 313. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύ-
χοιμ' ἄν —; 997. Ag. 1233. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς | δάκος τύχοιμ'
ἄν; Plat. Resp. IX. 581 A. καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὀρθῶς
ἄν καλοῖμεν.

419. πρὸς γε τῶν τεκομένων; πάρεσσι σαίνειν] *Leg.* — τῶν
τεκομένων πάρεσσι σαίνειν;

423. εἴτε] Qu. ἔν τε.

425 sq. Cf. Sept. 855. ἐρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον (l. πέν-
θιμον) χεροῖν πίτυλον. Eur. Tro. 1235. ἄρασσ' ἄρασσε κραῖτα πιτύ-
λους διδοῦσα χερός.

425. ἀπριγδόπληκτα] *Lego ἀπριγδόπλακτα.* Cf. 446. δίκαν.
Ἄπριγδα legitur Pers. 1057. 1063. Et sic Herwerden. πολυ-
πλάνητα δ'] *Lego πολυπλάνητά τ'.*

426. τὰ χερός —] *Leg. τε χερός —.* χερός ὀρέγματα] Cf.
Ag. 1111. προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ χερός ὀρέγματα.

427. ἄνωθεν] κάτωθεν aut potius ἐνεοθεν malit Herwerden.
κτύπω δ' —] Cf. Soph. El. 90. Eur. Andr. 1187.

428. ἀμόν] Qu. αὐτοῦ vel ἀνδρός.

429. ἰὼ semel Well. Cf. v. ant. 451.

435. ἀτίμωσιν — τίσει] Cf. Ag. 700. ἀτίμωσιν προασσομένα.
1529. τίσας ἄπερ ἔρξεν. ἄρα] Qu. τᾶρα aut ἄδε.

436. Cf. 214. ἔκατι —] Cf. Soph. Ag. 489. θεοῖς γὰρ ᾧδ'
ἔδοξέ πον | καὶ σῆ μάλιστα χεῖρί.

437. πνεύσας γονίας] Cf. ad Arist. Eq. 437. ὡς οὗτος ἦτοι
καικίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ.

438. νοσφίσας] Sc. βίου (Soph. Phil. 1427.). Cf. 491. Eum. 211.
Phil. 684.

439. XO. praef. Ahrens. Conington.

440. ἄπερ] Qu. ἄπερ. 'And she was the author of the deed,
she who thus ignominiously buries him.'

442. αἰῶνι σῶ] I. e. Orestis. ἀφερκτος] Cf. Pherecr. ap.
Poll. X. 183. περιέρκτος. Qu. ἀφερκτος. Cf. ad Soph. Aj. 593. πολυ-
σινουῶς] Cf. δαινῆς Sept. 826.

447. πολυσίνους (eraso alt. σ) M. πολυσινουῶς Blomf. Dind.

449. *χαίρουσα*] *ῥέουσα* conj. Dobr. *πολύδακρυον γόον*] Cf. Arist. Th. 1041. *πολυδάκρυτον Ἄϊδα γόον*.

450. Qu. *ἐν φρεσῶν δέλοις* (*δέλω*) *γράφου*. Vel *ἐν φρεσῶν (τεαῖς) γράφου*.

451 sq. *δι' ὧτων δὲ συντίτρανε μῦθον*] Cf. 55. *δι' ὧτων φρενός τε θαμίας περαῖνον*.

452. *ἡσύχω*] Leg. *ἀσύχω*. Cf. 446. *δίκαν* (sed *δίκην* Dind.).

454. *ὄργᾳ μαθεῖν*] Cf. ad Av. 462. Bekk. Anecd. 7, 3. *ἀκοῦσαι ὄργῳ. αὐτός*] Orestes? Qu. *αὔθις*.

455. *καθήκειν*] Anglice, to come down. Per *δομῶν κατ' αὐτὸν* explicat scholiasta. Reponendum suspicor *μεθήκειν*.

458. *ὧδ'*] Leg. *ἦδ'*. *κεκλανμένα*] Flens. Cf. Soph. Oed. R. 1490. *κεκλανμένα* Tyrwhitt. Loqui enim hic Orestem.

462. *δίκας* supplet Herm. Suppleas *δίκην, τάδε*, vel *δόμοις*.

463. *τρόμος μ' ὑφέρπει*] Cf. Ag. 270. *χαρά μ' ὑφέρπει*. Soph. El. 1112. *τί δ' ἔστιν, ὧ ξέν'*; *ὧς μ' ὑπέρχεται φόβος*.

465. *δ'*] Leg. *τ'*.

466. *ἐγγενής*] Inherent in the family. Cf. Ag. 1566. *κεκόλληται γένος πρὸς αἶτα*.

471. *ἔμμοτον*] *ἔντομον* Herw., coll. Ag. 17. Cho. 539. Inhaerens. I. q. *ἔμπεδον*, quod fortasse reponendum. Vel *ἔμφοτον*. Cf. Ag. 1565. *τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλαι δόμων*;

472. *τῶνδ' ἄκος*] *τῶν δ' ἄκος* Sch. Leg. *τοῖσδ' ἄχος. οὐδ' ἀπ' ἄλλων*] Cf. Fr. 135. *τάδ' οὐχ ἔπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν περσοῖς* | *ἀλλοκόμοισθα*.

474. *δι' ὧμῶν ἔριν αἱματηράν*] Cf. Ag. 698. *δι' ἔριν αἱματοέσσαν*.

478. *ἐπὶ νίκη* recte P.

480. *αἰτουμένῳ* Turn. Recte. Cf. 784. *παραιτουμένῳ μοι — δὸς τύχας*.

481—483. Oresti tribuunt Tyrwh. Schütz. Butler.

481. *χρεῖαν*] Anglice, request.

482. *φυγεῖν μέγαν*] *τυχεῖν γάμων* Schütz. Herw. ad Oed. R. 1208. ("certissima emendatio"), coll. 486 sq., quae respondent vv. 481 sq., ut 483 sq. respondent vv. 479 sq. *τυχεῖν με γάμβρου θεῖσαν* — tentat Herw. ("Hanc certe requiri sententiam apparet e v. 486. *κἀγὼ χάς σοι — γαμηλίους*"). *θανεῖν μέγαν* Schoemann. Qu. *φυγεῖν με γᾶν* (*γᾶς*) — *δίκην* (*βλάβην*), vel *φυγεῖν μ' ἄχος — μέγα*, vel *φυγεῖν μέγ' ἐμὲ — κακόν*, vel *φυγεῖν με γαῖαν θεῖσαν* etc. Nisi addatur *με* vel *ἐμὲ*, *προσθεῖσα* requiretur, non *προσθεῖσαν*. Post *Αἰγίσθῳ φθόρον* supplet Herm. F. G. Schmidt. *πόνον* aut *μόθον* conj. Dind. *κότον*, *βλάβην*, *δόλον*, *δόλους*, *μόρον* alii. Qu. *φθόρον*, *μόρον*, *κακόν*, aut *πότμον*.

483. *OP*. praef. Tyrwhitt.

485. *κνισωτοῖς χθονός*] Fort. *κνισητοῖς*, vel *τῶν κατὰ χθονός*.

486. *παγκληρίας*] Cf. Eur. Ion. 827.

487. *γαμηλίους*] *πανηλίους* Mein. *πανημέρους* F. G. Schmidt. Qu. *γαμηλίου*, vel *πανήμερον*.

488. *τόνδε προεβέβω τάφον*] Cf. Eum. 1. *πρωτον μεν ευχητηδε προεβέω* — *Γαϊαν*.

489. *ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ'*] Cf. Pers. 650. *Ἀιδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης* — *Δαρεῖον*. *ἐποπιεῦσαι*] *Inspicere, ut deum*. Cf. v. *ἐπακούειν* de diis usurpari solitum.

490. *δὸς δὲ γ'* Blomf. ad Sept. 212. *δὸς σὺ δυσμόρου κράτος* Herw. *δὸς δὲ τοῖνδ' εὐφρων* (vel *ὀρθοῦν*, coll. 584.) *κράτος* F. G. Schmidt. Qu. *δὸς δὸς εὐμορφον κράτος*. Vel *δὸς σὺ δ'*. Vel *σὺ δὲ δὸς* —. (Post — *σα* nimirum exciderat *σὺ*.) Vel *ὦ Περσέφασσ'*, *ἐμοὶ δὲ γ'* (gl. *δός*). *εὐμορφον κράτος*] Cf. Soph. Oed. R. 183. *εὐῶπα πέμψον ἀλκάν*.

491. *ἐνοσφίστης*] Sub. *βίου*. Absolute dictum, ut in v. 438. *ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας δλοίμαν*. Eum. 211. Sept. 982. (?). Qu. *μέμνησο λουτρὸν ᾧ σ' ἐνόσφισαν* (vel *ᾧ 'ξενοσφίστης*), *πάτερ*. Utique accusativus est v. prox. Vel *ἐνθ' ἐδεσμούτης*. *οἷς*] 'In quibus.' Fort. *ἐνθ'*.

492. *μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον*] Cf. Ag. 1382. Qu. *μέμνησο τἀμφίβληστρον*. *ἐκαίνισαν*] *ἐκαινέτην* Valck. ad Phoen. 1310. Eur. Fr. 598, 2. *δοσις τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον*. Ag. 1071. *καίνισον ζυγόν*. Qu. *μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ὡς ἐκαίνισας*. Post *μέμνησο* enim postularetur genitivus *ἀμφιβλήστρον*. Vel *ᾧ σ' ἐκαίνισαν*. Qu. *ἐνόσφισαν*.

493. *πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις* —] Qu. *πέδαις ἀχαλκεύτοις δ'* —. Cf. Ag. 1599. 946. 1361. Pers. 821. 831. Sept. 538. Soph. Ant. 57. *κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλων χεροῖν*. Eur. Phoen. 1392. *τίθησι, Πολυνείκης δ' ἀπήνησεν δορί*. Oed. R. 779. Aj. 435. 1342. Phil. 427. Oed. C. 1317. *ἐθηρέυθης*] *ἔτ' ἡγρεύθης* bene Naber. *Μαλίμ πέδαις δ' ἀχαλκεύτοισιν ἡγρεύθης, πάτερ*. *πέδαις ἀχαλκεύτοις*] Cf. Eur. Fr. 598. *αἰδοῦς ἀχαλκεύτοισιν ἔζευκται πέδαις*.

495. *ἄρ' ἐξεγείρει* —;] Cf. Eur. Or. 1236. *οὔκουν ὀνειδή τάδε κλύων ῥύσει τέκνα*;

496. *ὀρθὸν αἶρεις* — *κᾶρα*] Cf. Eur. El. 942. *ἡ μὲν γὰρ αἰε παραμένουσ' αἶρει κακά (κᾶρα Tyrwhitt)*. Ovid. Trist. IV. 3. 81. 'caputque | conspicuum pietas qua tua tollat habet.'

501. *ιδῶν* — *οἴκτιρε*] Cf. Prom. 352. *ιδῶν ᾧκτιρα*. Suppl. 486. *οἰκτίσας ιδῶν τάδε*.

502. *γόνον*] *γόνον* Bamb. Recte, opinor. Qu. *ἄρσενά θ' ὀμοῦ σὸν γόνον*.

504. Qu. *οὔπω γὰρ σὺν τέθνηκας*.

505. *κληδόνες*] Cf. 1043. Soph. Oed. C. 258.

507. *κλωστήρα* — *λίνου*] Cf. Eur. Fr. 1001. *λίνου κλωστήρα περιφέρει λαβίων*. Arist. Ran. 1349. *κλωστήρα ποιούσ'*. Lys. 567.

Eur. Tro. 536. κλωστοῦ — ἀμφιβόλοις λίνοισι. Herod. V. 12. κλώθουσαν λινον (λίνον?). ἐκ βυθού] Cf. Arist. Eq. 609. ἐκ βυθού θηρώμενοι. Ran. 247.

508. τοιάδ'] Qu. γὰρ τάδ'.

509. λόγον] An γόνον? F. G. Schmidt. Cf. Prom. 782. μηδ' ἀτιμάσης λόγους.

510. καὶ μὴν —] καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τίμα τὸν λόγον Canter. Choro haec tribuit Canter; Pyladis ea potius esse censet Tyrwhitt. Qu. XO. καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' εἰνείατον λόγον. ἀμεμφῆ — λόγον] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμφῆς. Suppl. 581. παῖδ' ἀμεμφῆ. Sept. 909. ἀμεμφία. Suppl. 576. Soph. Fr. 259.

511. ἀνοιμώκτου] Schol. πολυθρυλήτου (πολυθρηνήτου s. Enger). Unde μάλ' οἰμωκτοῦ F. G. Schmidt. τύχης] στέγους (i. e. τάφου) F. G. Schmidt, coll. Soph. Ant. 888. Qu. ταφῆς.

513. δαίμονος πειρωμένος] Cf. Ag. 1664. δαίμονος πειρωμένους.

514. Cf. 1022. Prom. 883. ἔξω δὲ δρόμον φέρομαι λύσεως | πνεύματι μάργω. Ag. 1245. ἐκ δρόμον πεσών.

515. ἐκ τίνος λόγου —;] Cf. Eur. Andr. 549. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ;

516. τιμῶσ'] τίνουσ' (aut ποινὰς ἀνηκέστου πάθους) F. G. Schmidt. Idem confert Plut. Mor. p. 320 E. τὸ Ῥωμύλον πάθος καὶ τὴν ὁμοιότητα τιμῶντες.

520 sq. τὰ πάντα —] De constructione cf. ad Sept. 681. Eur. Fr. 411, 4. καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα, | πύθονται' ἂν ἄστοι πάντες etc. Arist. Fr. 509. Eur. Phoen. 290. Iph. T. 675. κοινῆ δὲ πλεύσας δεῖ με καὶ κοινῆ θαναεῖν. Arist. Pac. 1242—1244. Cycl. 333. δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἕμὸν | καὶ πῦρ ἀναίδων, χιόνος οὐδὲν μοι μέλει. Eur. Fr. 579. πάλαι δέ σ' ἐξερωτῆσαι θέλων, | σχολή μ' ἀπειργε.

521. ὦδ' ἔχει λόγος] Sc. μοι.

522. θέλοντι] I. q. χρῆζοντι. Cf. Suppl. 144.

527. Cf. Eur. Or. 402. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.

528. ποῖ τελευτᾶ — λόγος] Cf. 1075. ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν | μένος ἄτης; Pers. 787. ποῖ καταστρέφεις | λόγου τελευτήν; 741. ποῖ τελευτᾶν; 735. Suppl. 598. ποῖ κεκύρωται τέλος;

529 sq. Ita Tyrwhitt, XO. ἐν σπαργάνοισι — δίκην. | OP. τίνος — δάκος; | XO. αὐτῆ — ἐν τῷ 'νείρατι (sic). Qu. ἐν σπαργάνοις τε.

529. ὀρμίσαι] ὀρμόσαι Naber, coll. Hipp. 1189. αὐταῖς ἐν ἀρβύλαισιν ὀρμόσας πόδα. Or. 233. Bacch. 231. Malim εὐνάσαι.

530. Transpone βορᾶς τινός.

531. μαστὸν est 545. Cf. Eur. Andr. 225. καὶ μαστὸν ἦδη πολλάκις νόθοισι σοῖς | ἐπέσχον. Hom. Il. ι'. 489. οἶνον ἐπισχών. ἐν τῷνείρατι Stanl. Tyrwh. alii.

532. ἑποστύγος mss. ὑπὸ στύγους recte Schutz. Blomf. Qu. δάκος ὑπο.

533. *θρόμβον αἵματος σπάσαι*] Cf. 546. Eum. 617. *ἀνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἵμ' ἀνασπάσῃ κόνις*. Eum. 184. Plat. Crit. p. 120 A. *θρόμβον ἐνέβαλλον αἵματος*. S. Luc. Evang. XXII. 44. *θρόμβοι αἵματος*.

535. *ἐξ ὕπνου*] Post somnum. Cf. Eur. Bacch. 689. *ἐξ ὕπνου κινεῖν δέμας*.

536. *πολλοὶ δ' ἀνήθον'* (vel *δοῦλοι δ' ἀνήθον* — *λαμπτήρας*, ob verba *δεσποίνης χάρις*) conj. Herw., transitivo sensus semper apud Tragicos usurpari verbum *αἰθεῖν* admonens, excepto Soph. Aj. 286. *ἠνίχ' ἔσπεροι | λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον*. *ἀνήλθον* — *λαμπτήρες*] Anglice, blazed up. Cf. Arist. Thesm. 280. *ὦ Θορήτα, θᾶσαι, καομένων τῶν λαμπάδων | ὄσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ (ἀνέρχεται?) τῆς λυγνύος*. Sed corrigendum *ἦθον* (Valck.).

537. *λαμπτήρες*] *λαμπτήρας* Cobet. F. G. Schmidt, quorum ille ad *πολλοὶ τῶν δμῶων* subintelligit, hujus correctio versus 536. nimis audax est. Cf. Trag. adesp. 335. *ἐφέσπερον δαίονσα λαμπτήρος σέλας*. Theocr. XXIV. 46—52.

539. *ἄκος τομαῖον*] Cf. Suppl. 268. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια | πράξας*. Ag. 17. *ὑπνον τὸδ' ἀντιμολπον ἐντέμνων ἄκος*. Pers. 631. *κακῶν ἄκος*. Eur. Hipp. 595. *τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον*. Cho. 168. *τομαῖον* — *βόστρυχον*.

540. *ἀλλ' εἴχομαι γῆ* —] Cf. Eur. El. 677. *καὶ γῆ τ' ἄνασσα, χεῖρας ἢ δίδωμ' ἐμάς, | σὺ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ, ἄμον' ἄμονε* etc.

542. *συγκόλλως*] Cf. Suppl. 310. Sept. 375. *εἰς ἀρτίκολλον*.

543. *τὸν αὐτὸν χῶρον*] I. e. *νηδύν*.

544. *οὐφίς*] Fort. *ὁ δράκων*. *ὠπλίζετο* Pors. Dind. *ἠύλιζετο* alii. *εἰλίσσετο* Faehse. Qu. ~ — *ἐν ἀμοῖς σπαργάνοις εἰλίσσετο* (*ἠνύάζετο*), vel *οὐφίς πρὸς ἀμὰ σπάργαν' εἰσελίσσετο*.

545. *ἐμὸν*] An *ἐμοῦ*?

546. *δ'] τ'* recte Herm.

547. *Λεγε ἀμφὶ τάρβει τοῦδ' — πάθους* (pro *τῶδ' — πάθει*). Cf. 35. *ἔλακε περὶ φόβῳ*.

548. *ὡς ἔθρεψεν*] Qu. *ἢ γ' ἔθρεψεν*, vel *ἢ ἔξεθρεψεν*. *ἔκπαγλον τέρας*] Cf. Ag. 862. *ἔκπαγλον κακόν*.

550. *κτείνω*] *κτενῶ* recte Turn.

552. Qu. *γένοιτο ταύτη* (vel *ταῦτα*), vel *γένοιτό γ'*.

553. Qu. *τοὺς δέ γ' αὐ τί μὴ* (sc. *ποιεῖν*) *χρέων*.

554. Qu. *ἔσω | αἰνῶ, καλύπτειν δ' αὐ σε*.

555. Fort. *κρύπτειν δ' (τ') ἐπαινῶ*. *τάσδε*] Chorum.

557. Fort. *δόλω γε*. *ληφθέντες — θάνωσιν*] Qu. *θάνωσιν* — *ληφθέντες*. Vel *ληφθέντες — θάνωσιν*. Vel *ληφθῶσι κὰν ταυτῶ βρόχῳ*.

558. *ἐγήμισεν*] Cf. Ag. 1162. *τί τόδε τορὸν ἕγαν ἔπος ἐγημίσω*;

559. *ἀναξ* — *τὸ πρὶν*] Manifesto spurium esse contendit Herw.

μάντις ἀπειυδής] Cf. Eur. Fr. 875 N. μάντις ἀπειυδέστατος. Quod fortasse hic reponendum. τὸ πρὶν] τὸ πᾶν F. G. Schmidt.

561. ἐφερκίονος libri. ἐφ' ἐρκείονος Turn. Idem error librorum est Soph. Ant. 487. Aj. 108.

562. Fort. ξένος γε, ut hospes. Qu. κᾶκ δορυξένων δόμον. Cf. 914. ἐς δόμους δορυξένου. Versus fortasse interpolatus.

563. οἴσομεν libri. ἦσομεν Turn. Herm. etc. Cf. ad Soph. Tr. 323. οὐ τᾶρα — ἐξ ἴσου — διοίσει (διήσει al.) γλῶσσαν. Παρρησιδα] Malim Παρρησιδα.

565. καὶ δὴ —] Suppose the servants — vertit Dobr., coll. Eur. Med. 387. καὶ δὴ τεθνᾶσι. Adde Orest. 1108. καὶ δὴ πᾶντ' ἀποσφραγίζεται. φαιδρᾶ φρενί] Qu. φαιδρᾶ κάρᾳ (i. q. προσώπῳ). Cf. Ag. 520. φαιδροῖσι καὶ νῦν δυμασι | δέξασθε κόσμῳ βασιλέα.

566. δαιμονᾶ] Cf. Sept. 1009. δαιμονῶντες ἐν (?) ἄτᾳ. Phoen 902. ὡς δαιμονῶντας κἀνατρέφοντας πόλιν.

567. ὥστ' ἐπεικάζειν] ὥστ' ἐποικίζειν Herw. ad Oed. R. 1296. Qu. ὥστε θαναμάζειν (vel θυμαίνειν) τινά, vel ὥστ' ἀπανγάζειν τινά, vel ὥστ' ἐπανγάζειν (ἀπ.), vel ὥστε νῶ 'σιδεῖν.

569. Λογ. ἀπειργετε, | Αἴγισθος εἶπερ —. Ad θυρωροὺς (565.) dictum.

570. εἶπερ οἶδεν] εἶπερ ἔνδον Herw. οὐ παρεῖδ' ἂν Naber. Αἴγισθος εἶπερ ἔνδον ἐν δόμοις παρῶν F. G. Schmidt. (ἔνδον jam Herw. ἐν δόμοις Dind.). Qu. εἶπερ ἐστίν. Sic intus domique Cicer. de Sen. 4, 12.

571. ἔρκειον] Qu. ἐρκείων. Cf. 561. ἐρκείονος πύλας. 642. ἀμείρων] Qu. ἀμείρας.

572. κἀκεῖνον] Qu. ἐκεῖνον.

573. ἢ κᾶκ δόμων ἐπεισὶ [πρόσεισι?] μοι κατὰ στόμα F. G. Schmidt. Qu. ἢ καὶ μολόντα μ' ἔνδοθεν (εὐθέως) —. ἔπειτά μοι ἐναντά μου Wakef. S. C. § 149. ἐναντα etiam Sch. Butler. κατὰ στόμα] Angl. face to face. Cf. Eur. Her. 801. Rhés. 409. Θεγκῶν ἀρίστοις ἐμπεσῶν κατὰ στόμα.

574. “σάφ' ἴσθι — βαλεῖ”] Be assured (he does know) and is present before you. Qu. ἐρεῖ μ' εἰσέναι —, vel προσστήσεται —, vel προσερεῖ —. βαλεῖν] Qu. βαλεῖ.

575. ποδαπὸς δ' ξένος;] Cf. 657.

576. ποδώκει — χαλκεύματι] Cf. Sept. 623. ποδώκες δμμα. Qu. ποδήρει — δεσμεύματι.

577. φόνον — ὑπεσπανισμένη] Cf. Pers. 489. ὑπεσπανισμένους βορᾶς. 1023. ἐσπανισμεθ' ἀρωγῶν. Eur. Or. 1051. φίλων — ἐσπανισμεθ'. Soph. Aj. 740. τί δ' ἐστὶ χρεῖας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;

578. ἄκρατον αἶμα πίεται] Cf. Soph. El. 785. τοῦμόν ἐκπίνουσ' αἶε | ψυχῆς ἄκρατον αἶμα. Tr. 1055. ἐκ δὲ χλωρὸν αἱμά μου | πέπωκεν.

580. ἀρτίκολλα] Per ἡρμοσμένα explicat Hesychius. Cf. Sept. 373. καὶ μὴν ἀναξ ὀδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος, | εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν. Soph. Tr. 768. προσπιύσεται | πλευραῖον ἀρτίκολλος — χιτῶν. 687. ἀρτίχοιστος.

581. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ —] Imo ὑμᾶς —. Cf. Suppl. 997. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ κατασχύνειν ἐμέ. Eur. Andr. 554. δῶμην μ' ἐπαινῶ λαμβάνειν. Soph. Oed. C. 664. γλῶσσαν εὐφημον φέρειν] Cf. ad Trach. 323. Ant. 1089. Qu. φορεῖν. Sic Alex. com. III. 423. τὸ στόμ' ὡς κομψὸν φορεῖ. Sed cf. Suppl. 994. πᾶς δ' ἐν (ἐπι?) μετοίκῳ γλῶσσαν εὐτικον φέρει | κακῆν.

582. Cf. Eur. Fr. 417, 2. σιγᾶν θ' ὄπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.

583. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ, —] τὰ δ' ἄλλα τῷ θεῷ δεῦρ' ἐποπεῦσαι λέγω corr. Both. prob. V. D. in Class. Journ. III. 291. Idem et ipse conjeceram. Post λέγω virgulam tolle.

584. ὀρθώσαντί μοι] Qu. ὀρθῶσαι τέ μοι. ξιφηφόρους ἀγῶνας] Cf. 729. ξιφοδηλήτοις ἀγῶσιν.

585. ἄχη] Qu. γένη, vel δάκη.

586. πόντιαι τ' ἀγκάλαι] Cf. ad Arist. Ran. 704. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Prom. 1019. πετραία δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει. Fr. 301. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Eur. Hel. 1062. πελαγίας ἐς ἀγκάλαις. 1436. πελαγίους ἐς ἀγκάλαις. Or. 1376. Nausicrat. com. IV. 575. πελαγίους ἐν ἀγκάλαις. πόντιαι] An πόντιοι? ποντίας bis habet Soph. Ant. 587. Phil. 269. ποντία Oed. Col. 1659. sed ποντίας (ποντίας?) αὐλῶνας Tr. 100. τ'] Leg. δ'.

589. πλάθουσι] πλήθουσι malit Con., quum formam Doricam non admittere videatur hoc verbum. Fort. γέμουσι, vel πλήρεις· ἔβλαστον δὲ καὶ (κάκ) πεδαιχμίον λαμπιάδος πεδαόρου.

591. ἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι mss. κἀνεμόεντ' ἂν αἰγίδων φράσαις Blomf. et (φράσαι) Dind. κἀνεμοέντων suspectum habet Wecklein.

592. αἰγίδων φράσαι κότον] Qu. ἐρπειῶν φῦλ' ἄσκοπα (ἄφθονα).

594. ἀλλ' — λέγοι;] Postulatur particula ἂν. Qu. ἀλλ' ὑπέρολμον τίς ἂν φρόνημ' ἀνδρὸς λέγοι; Cf. Soph. Ant. 613. φρόνιν (forma epica, ut πιθήσασα 616) τίς ἂν λέγοι Herw. Qu. — τις ἂν λέγοι. Vel φρόνημ' οὐκ ἂν λέγοις. Omitti enim nequit ἂν. Glossema fortasse est φρόνημα.

595. φρόνημα τίς] Lege φρόνημά τις. Qu. φρόνημ' ἂν τις λέγοι —; λέγοι] λέγη Blomf. in M. C. I. 100.

596. τλημόνων] Cf. Soph. El. 439. τλημονεστάτη γυνή | πασῶν ἔβλαστε. Eur. Her. 570. τλημονεστάτην — πασῶν γυναικῶν. Lege τλαμόνων. φρεσίν] Corr. φύσιν.

598. βροτῶν;] Scrib. βροτῶν — (sic).

600. ἀπέρωτος ἔρωτος] Cf. Eur. Or. 163. ἀπόφονον — φόνον. Sic χάρις ἀχάριτος, etc.

605. παιδολύμας] Frustra παιδολυμάς Dind. Cf. v. *ιχθυολύμας* Arist. Pac. 814. *δικολύμας*, etc. Confer etiam *παιδολέτωρ* Sept. 726. *παιδοβόρος* Cho. 1068. τὰν] Qu. ἄν.

606. *πυρδαῆτιν*] Qu. *πυρδαῆ δεινάν*.

607. *καταίθουσα*] *καίονσα* Pors. Cf. ad v. ant. 617.

610. *σύμμετρον*] Cf. Soph. Oed. R. 84. 1113. Eur. Alc. 26. *ξυμμέτρως δ' ἀφίκετο. μολὼν ματρόθεν*] Cf. Sept. 644. *φυγόντα μητρόθεν σκότον*.

612. *μοιρόκραντον ἐς ἄμαρ*] Cf. Eum. 392. *θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον*.

613. *ἄλλαν δεῖ τιν' Pauw. ἄλλαν δ' ἔστιν Herm. ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις φέγειν* F. G. Schmidt, coll. Eur. Fr. 658, 1. *στυγεῖν*] *στυγῶ Weil*.

615. *ἐχθρῶν ὑπαί*] Ita Eum. 417. *γῆς ὑπαί. Ag. 1133. κακῶν — διαί. 1453. γυναικὸς διαί. 892. 944. Eur. El. 1187. τέκνων ὑπαί.*

616. *πειθήσασα* mss. *πιθήσασα* Abresch. *πεισθεῖσα* Heath. Blomf. Recte, opinor. Cf. ad v. str. 606.

617. *ἐπ' ἀνδρὶ δῆας ἐπεικότης ἔβαν* V. D. apud Scholef. Praef. p. II.

618. *χρυσεοδμάτοισιν* (ut *ερίδματος* Ag. 1461.) conj. Con. *χρυσεοκμήτοισιν* Herm. Qu. *χρυσεοτύκτοισιν*.

619. *ἀθανάτας τριχὸς*] Cf. Arist. Nub. 289. *ἀθανάτας ιδέας*. Thesm. 1052. *ἀθανάταν φλόγα* (in parodia). Soph. Ant. 338. *γᾶν ἄφροτιον ἀκαμάταν*. Eur. Phoen. 237. *ἀθανάτας θεοῦ*.

624. *ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς*] *ἄκαιρος δ' ὁ δυσφιλὲς — Herm. probat Karsten. ad Agam. 715. ἀκαίρως τὸ δυσφιλὲς — malit Herwerden, quum valde importuna hic videatur particula δέ. ἀκαίρως*] *ἐγείρω* Faehse. *ἀφαιρῶ* Wecklein.

626. *γυναικοβούλους —*] Cf. Ag. 11. *γυναικὸς ἀνδροβουλον — κέαρ*.

628. *σέβω, | τίων ἀδέρμαντον — Herwerden. λαοῖς* (conj. Con.) Pal. *δητοῖς* mss. *δηοῖσιν* Pors. *δάοισιν* Dind. *ἐπὶ κότῳ*] *ἐγκότῳ* Heimsoeth. *ἐμφόβῳ* (aut aliud quid simile) Herwerden, coll. Soph. Oed. C. 39.

629. *ἐστίαν*] Qu. *ἐστία*.

630. *γυναικείαν — αἰχμάν*] Cf. Ag. 483. *γυναικὸς αἰχμᾶ πρέπει*. Qu. *γυναικείαν τ' — ὄργαν*.

631. *πρεσβεύεται*] Primum locum obtinet. Cf. Eum. 21. *Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται*. Ag. 1300. *ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνον πρεσβεύεται*. Soph. Oed. R. 1365. *εἰ δὲ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν*. Plut. Cleom. 10. *τρυφὰς καὶ πολυτελείας καὶ χρέα καὶ (κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμμιον λόγῳ) δανεισμοὺς καὶ τὰ πρεσβύτερα τούτων κακὰ πενίαν καὶ πλοῦτον etc. πρεσβεύειν τινὸς* (i. e. *πρεσβύτερον εἶναι*) est Herod. VII. 2.

632. γοῶται] βοῶται (i. e. περιβόητόν ἐστι) Blomf. Recte, opinor. γοῶται δὲ γὰ πάθος Herm. Qu. βοῶται δὲ δὴ πάθος —. Sed v. 808. δῆποθεν] Qu. δὴ πάθος, vel πᾶς (vel τις) πάθος.

634. τὸ δεινὸν αὖ] Qu. τὰ δεινὰ πᾶς.

635. ἄχει] Qu. ἄγει, ut dativus causae sit.

636. ἀτιμωθῆν] Leg. ἀτιμασθέν. Idem malit Karsten. ad Ag. 965. οἴχεται] Qu. ἐχθεται.

638. ἀγείρω] Qu. ἐγείρω.

640. διανταίαν] Sc. πληγὴν. Cf. Sept. 894. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Ag. 1345. δευτέρω πεπληγμένους. Soph. Ant. 1309. τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις ἀμφιδήκτι ξίφει; El. 195. ἀνταία γενύων — πλαγά. 1415. Eur. Andr. 842. ἀνταίαν — πλαγάν. Ion. 766. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω.

641. τὸ μὴ θέμις] Cf. Suppl. 335. πότρεα κατ' ἐχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

642. Qu. τὸ γὰρ δίκαιον οὐ λὰξ πέδοι πατεῖν θέμις, τῶς —. Vel τὸ γὰρ θέμις τινὲς — πατοῦσι νῦν. λὰξ πέδοι πατούμενον] Cf. Ag. 1357. κλέος πέδοι πατοῦντες. 795. τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον (πέδοι Karsten). Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὀρῶ πατούμενα. 540. μῆδέ νιν (Δίκας βωμόν) κέρδος ἰδὼν ἀθέω ποδὶ λὰξ ἀτίσης (l. πατήσης). 110. Soph. Fr. 606. ἐν ἧ (πόλει) τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σῶφρονα | λάγδην πατεῖται, etc. Theogn. 847. λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονοι, etc.

643. πέδον] πέδοι Herm. Cf. Ag. 1357.

645. Qu. παρεκβάτιος (sc. τινός), virgula post πατούμενον posita. οὐ θεμιστῶς] Cf. Sept. 694. οὐ θεμιστοῦ.

646. δίκας δ' —] Cf. Ag. 1535. Δίκη δ' ἐπ' ἄλλο προᾶγμα θηγάνει βλάβης (βέλος?) πρὸς ἄλλαις θηγάνασι Μοῖρα.

647. προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός] Cf. Soph. Aj. 1034. ἄρ' οὐκ Ἑρινὸς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος, | κάκεινον Ἄιδης δημοουργὸς ἄγριος;

649. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις] Cf. Ag. 864. Cho. 649.

650. τῶν θ' αἱμάτων παλαιτέρων τίνει Blomf. Vereor ut τίνει significare queat punit. Lege αἱμάτων. V. schol. παλαιτέρων] Qu. παλαιούτων. Post παλαιτέρων virgulam deleverim. τίνει] Qu. πράσσει, vel τίνη.

653. ἐρκείας] Qu. ἐρκείον. Cf. 554. ἐρκείους πύλας. 564.

655. Cf. Arist. Pac. 663. εἶεν ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάκω. 1284. εἶεν ἐκόρεσθεν etc.

656. εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου διαι (sic) mss. εἴπερ φιλόξενη ὅστιν Αἰγίσθου βία (βία Turn.) Pors. Blomf. εἴπερ φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία Elmsl. in Class. Journ. VI. 221. "None of the examples produced by Porson on this passage and in his note on Med. 822. are sufficient to justify the use of φιλόξενη in a tragic iambic. The feminine termination is peculiar and inadmissible in the present instance, as the Poet by virtue of the σχῆμα πρὸς

τὸ σημαίνονμενον has taken the liberty of joining the words *Αἰγίσθου βία* to a masculine adjective in the same play v. 893. οἱ ἄνδρες, τέθνηκας, φίλιται' (non φιλάτη) *Αἰγίσθου βία*." Quod ad *τις*, confert Prom. 695. φόβον πλέα *τις* εἰ. Soph. Aj. 1266. Ph. 519. Eur. Iph. A. 1012. Hel. 911. Arist. Av. 924. 1328. et ad Med. 807. εἶπερ φιλόξεν' ἐστίν, *Αἰγίσθου βίαν* Herm. Dind. Recte. Cf. Eur. Alc. 817. ἄγαν γ' ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος. 574. δόμους ἐχθροξένους.

657. εἰεν· ἀκούω] Sic incipit senarius etiam in Arist. Pac. 663. εἰεν· ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; *μανθάνω*. 1284. εἰεν· ἐκόρεσθην etc. ποδαπὸς δ' ξένος;] Cf. 575. Eur. Hel. 1206. ποδαπὸς δ' δδ' ἀνήρ καὶ πόθεν κατέσχε γῆν; Arist. Av. 1201. Eq. 663.

660. νυκτὸς — σκοτεινὸν] Cf. Pers. 428. κελαινῆς νυκτὸς δμμα. Eur. Iph. T. 105. δταν δὲ νυκτὸς δμμα λυγαίας μόλη, etc.

662. ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων] Cf. Soph. Fr. 258. πανδόκος ξενόστασις.

664. γυνὴ τόπαρχος] Qu. γυνὴ μὲν ἀρκεῖ γ', ἄνδρα δ' εὐπερ. Vel γυνὴ πανάρχης.

665. λεχθεῖσιν mss. λέσχαισιν Emper. Herm. Recte. Cf. Schol. ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὀμλίας. Idem ipse conjeceram.

666. εἶπε θαρσῆσας δ' ἀνήρ] Qu. εἶπε δ' εὐθαρσῆς ἀνήρ. εἶπε] Loqui solet.

667. ἐμφανὲς τέκμαρ] Cf. Soph. El. 1109. φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια.

669. τοῖσδ' ἐπεικία] Qu. τοῖσδε πρόσφορα.

670. πόνων θελκτήρια] Sic M. Idem probat Herwerden. θελκτήρια | στρωμνὴ Wakef. S. C. §. 164. καὶ πόνων θελκτήρια [θελκτικῆς?] | στρωμνῆς τε κακῶν δ' εἰμάτων παρουσία conj. Herw., coll. Od. γ'. 346 sq.

671. στρωμνὴ καλῶν τε βρωμάτων παρουσία Herwerden. Qui tamen versum interpolatori tribuit. Cf. Com. anon. IV. 684. στρωμνὰς ἀλουργούς. Vix placet παρουσία post praecedens πάρεστι (668.). δικαίων] I. e. benignorum.

676. ἀπεξύγην πόδας] Cf. 1044. ἐπιζευχθῆς στόμα. Qu. ἀπεξύγην μολεῖν (set out to come).

680. κίεις] Cf. Suppl. 500. κίω. Pers. 1069. κίε. Mire dictum. Satis notus est aoristus ἔκιον et κίων, non item praesens κίω. V. Cobet. V. L. p. 129.

682. τεθνεῶν' Ὀρέστην εἶπε] Cf. Soph. El. 676. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλα λέγω. τεθνεῶντ'] θανόντ' conj. Elmsl. ad Eur. Suppl. 273. τέκνων τεθνεῶτων κομίσαι δέμας (ubi τέκνων δμαθέντων proponit). Nusquam alibi, ut videtur, legitur forma τεθνεῶς apud tragicos.

683. δόξα νικήσει φίλων] Cf. Soph. Ant. 233.

684. εἴτ' οὖν μέτοικον] εἶθ' ὡς μέτοικον Herwerden, qui, "Librarii oculi propter simile initium a posteriori versu ad priorem videntur aberrasse." Recte, opinor. Eundem offendit εἴτ' οὖν in utroque membro positum, quod nunquam fieri videatur. Confert hac de re Ag. 491. 843. Oed. R. 1049. El. 199. 560. et Phil. 345.

685. ἐφειμάς —] Cf. Soph. Oed. C. 1602. τάσδ' ἐπιστολάς πατρὶ | ταχεῖ ἴδρουνσαν σὺν χρόνῳ. Iph. T. 716 ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς | πρὸς Ἄργος.

686. λέβητος —] Ag. 422. ἀντήγορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας.

687. κέκευθεν] Transitive, ut in Pers. 654. φίλα γὰρ κέκευθεν ἤδη (ὄχθος). Soph. El. 1120. εἴπερ τόδε | κέκευθεν αὐτὸν τεύχος. Eur. Hec. 880. Ion. 1389. Iph. A. 111. Rhés. 171. 621. Hom. Il. χ'. 118. Od. ζ'. 303.

690. τὸν τεκόντα δ'] τὸν κλύοντα δ' Heimsoeth. prob. Wecklein. τὸν τεκόντα δ' εἰκός σ' εἰδέναι Madvig. οὐκ οἶδα νέον (?) ἦκων, σὲ δ' εἰκός εἰδέναι F. G. Schmidt.

692. ὦ δυσπάλαιστε — ἀρά] Cf. 338. ἀτρίακτος ἄτα. Suppl. 468. δυσπάλαιστα πράγματα. Eur. Alc. 910. τύχα δυσπάλαιστος.

693—696. πολλά — καὶ νῦν] Cf. Aj. 1. ἀεὶ μὲν καὶ νῦν —.

693. πόλλ' ἐπωπῆς] Cf. Eum. 275. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπῆ φρενί. 929. Com. anon. IV. 674. Μήτιχος δ' ἄρτους ἐποπιᾶ (ἐπωπῆ Herw.), Μήτιχος δὲ τάλφιτα. Hesychius, Ἐπωπῆ: ἐφορᾶ, ἐποπτεύει. Qu. ὡς πόλλ' ἄπωθεν (vel ἀπόντα —, vel ὡς πολλὰ σώματ' ἐκποδῶν —.

695. ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων] Suspectum. Cf. Herod. III. 32. ταύτην ποτὲ σὺ τὴν θριδάκα ἐμμήσαο, τὸν Κύρου οἶκον ἀποπιλώσας.

697. ἔξω κομίζων —] Cf. omnino Soph. Ant. 444. σὺ μὲν κομίσεις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις | ἔξω βαρείας αἰτίας. Phil. 1260. ἴσως ἂν ἐκτός κλανμάτων ἔχοις πόδα. Prom. 263. δους πημάτων ἔξω πόδα | ἔχει. Hor. Sat. II. 7. 27. 'nequicquam coeno cupiens evellere plantam.' Similiter fere Eur. Her. 169. εἰ γέροντος εἵνεκα | τύμβου — εἰς ἄντλον ἐμβήσει πόδα. κομίζων] Conveying, directing. Inest notio motus. Qu. κομίζειν. πηλοῦ] Fort. βηλοῦ. φίλων] θανῶν inconsulto malit Naber.

698. καλῆς] καλή conj. Weckl. κακῆς Pearson. ἄλης vel ἄσης conj. Con. ζάλης Emper. Herm. Bamberg. prob. Dind. et Herw. Recte. Cf. Prom. 371. πυροπύου ζάλης. Ag. 656. ζάλη τ' ὄμβροκτύπω. 665. κύματος ζάλην. Qu. κακῆς, vel καλή. Fr. 64 a. ἐνθουοῖ δὲ δῶμα, βακχεύει σέγη. In ἐγγράφῳ Dobraeo videtur latere ἀναστρέφειν. Cf. Ag. 1460. ἦτις τότ' ἐν δόμοις. et Soph. El. 809.

699. παροῦσαν] Ἄράν (the family curse) intelligit Rogers ad Pac. 1180. "The death of Orestes proves that the Ἄρά is still present at its post, still engaged on active service." ζαγεῖσαν

Herwerden, fretus loco Ag. 505. πολλῶν δαγισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχῶν. Schol: τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾷ· ὡς πρὸς τὸ ἐλπίς δ' ἀπέδωκεν. Quem tamen etiam φθαρεῖσαν ante oculos habuisse videri censet. Neque inepta alicujus memoratur conjectura πεσοῦσαν. Qu. — ἦν παροῦσ' ἀποίχεται. Vel — ἦν φυγοῦσ' (vel θανόν) ἀποίχεται (διοίχεται). Vel — ἀφαντος οἴχεται. Cf. 776. Ὁρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων. ἐγγράφει] Cui opponi solet ἐξαλείφειν (Pac. 1181. Plat. Resp. VI. 501 C.). παρ' οὐδὲν ἐγγράφει Butler. ἀντρέπει (Orestes) conj. Herw., qui aut ἐγγράφε aut ἐγγράφον (schol. τάξον) requirit. ἠφανισμένην γράφεις Heimsoeth. ἀραῖον ἐγγράφε Weckl. ex schol. (ἐγγράφε Schneid. Ahrens. Weckl. sec. schol. τάξον). ἱατρὸς] ἱαντὸς Wecklein. Cf. ad Suppl. 649.

700. ὦδ' εὐδαίμοσιν] Qu. ὦδε κειμένοις.

701. κεδνῶν — πραγμάτων] Cf. Eur. Alc. 605. κεδνὰ πράξειν. Tro. 684. πράξειν τι κεδνόν. Emphaticum est κεδνῶν.

705. καρανῶσαι] Perficere. Cf. 528. καὶ ποῖ τελεντᾶ καὶ καρανοῦται λόγος; Hesychius καρανοῦσθω per τελειούσθω et καρανῶσει per κορυφῶσει explicat. Qu. μὴ ἀνακοινῶσαι. φίλοις] “Quinam sunt amici? Clytaemnestra et Aegisthus, an Strophius? Hunc semel per breve temporis momentum viderat, Clytaemnestram nunc primum videt; verum haec hospitio hominem comiter excipit. Cf. 668 sq. et compara 702 sq. et 708.” (Herw.).

706. κατεξενωμένον] κατηξιωμένον (i. e. dignum judicatum, jussum) conj. Herwerden, coll. Ag. 572. “Hoc si verum est, inquit, suspiceris φίλοις de Strophio dictum esse, et virgulam male abesse.” Utique nusquam alibi reperitur verbum καταξενῶν.

καταινέσαντα] Anglice, ‘when I had promised to do so.’

707. ἀξίως M. ἀξίων Pauw. Recte. Post φίλος ponatur colon.

710. 711. Interpolatori tribuit Herwerden, cui, praeter τυγχάνειν τὰ πρόσφορα, displicent duo incuriosius dicta, ἡμερεύοντας (i. e. diem degentes) et μακρᾶς κελεύθου πρόσφορα. Qu. ἐπεπαυμένους — μακρᾶς κελεύθου. Verba μακρᾶς κελεύθου τὰ πρόσφορα refert Abreschius, coll. Eur. Hel. 515. τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρουσίας ξυμφορᾶς αἰτήσομαι, probante Linwood.

710. ἔσθ' ὁ καιρὸς] Cf. Arist. Thesm. 661. ὡς ὁ καιρὸς μέλλειν ἔτι. Plut. 255. σπεύδεδ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν. ἡμερεύοντας] Qu. ἡμερεύσαντας, aut ἡσυχάζοντας. Sed aut spurium est hic locus, aut latet aliquod vitium. Cf. v. ἀφημερεύειν (dient extra stationem agere) Dem. p. 238, 9.

711. μακρᾶς κελεύθου] Qu. μακρᾶς κελεύθους. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα] Qu. λαγχάνειν τὰ πρόσφορα vel τυγχάνειν τῶν προσφόνων. Cf. Soph. Phil. 552. προστυχόντι τῶν ἰσων.

712. ἄγ' —] Cf. Eur. Alc. 562. ἡγοῦ σὺ, τῶνδε δωμάτων ἐξωπίους | ξενῶνας οἴξας.

713. *δπισθόπουν δὲ (imo τε) τόνδε καὶ ξυνέμπορον (Pyladem)*
Pauw. et (τε) Herm. prob. Herwerden, coll. 56L. 675. Cf. Trag.
Adesp. 470. *δπισθόπους δίκη.*

714. *δώμασιν*] Qu. *σώμασιν.*

721. *λαχόν*] Fort. *ἀχάν* (vel *λαχάν*).

722. *καὶ πότιν'*] Qu. *ὦ πότιν'.* ἀκτὴ *χώματος*] Cf. Soph.
Oed. R. 184. *ἀκτὰν παρὰ βώμον.*

723. *νανάρχω*] *νανάρχου* conj. Dobr.

725. *ἐπάρηξον*] Adjuva. Cf. Soph. El. 1197. Eur. El. 1350.
Hinc *ἐπαρωγός.*

726. Cf. Sept. 94. *ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι.*

727. *χθόνιον δ' Ἑρμῆν*] *νύχιον δ' Ἑρμῆν* | *τούσδ' ἐφοδεῦσαι*
Herm. ap. Erf. ad Soph. El. 111. *Leg. χθόνιον δ' —.*

728. *καὶ τὸν νύχιον*] Qu. *πομπὸν νύχιον.*

729. *ξίφ.*] Cf. 584. *ξίφηφόρους ἀγῶνας.* Ag. 1528.

730. *ἔοικεν —*] Choro haec tribuit Schol. et sic Tyrwh. Both.
prob. Blomf. "*Lego XO. (δ ξένος ironice).*" (Dobr.) *τεύχειν*
κακόν] Cf. Eum. 125.

731. *κεκλαυμένην*] Cf. 458. Soph. Oed. R. 1490. *κεκλαυμένοι*
πρὸς οἶκον Ἱεσθ'.

732. *πατεῖς*] Malim *περῆς.* *Κλισσα*] Cf. *Κρήσσα, Φοίνισσα,*
Λίβυσσα, Θρηῆσσα. *πύλας*] *πάρος* Herwerden.

733. *ἄμισθος*] *ἄμικτος* (insociabilis) Herwerden. Schol.
κακόμισθος. Cf. Ag. 979. *ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοιδά.*

738. *θέτο* mss. *ἔθετο* Heath. Qu. *ἦστο* (sedebat). *σκυθρω-*
πον mss. *σκυθρωπῶν* Vict. Qu. *σκυθρωπός.*

740. *ἔχει*] Qu. *ἔχειν.*

742. *ἦ δὴ —*] Qu. *ἦ μὴν —.* *εὐφρανεῖ νόον*] Qu. *εὐφρα-*
νεῖ φρένας. Cf. 772. Vel *εὐφρανθήσεται.* Sed cf. ad Soph. Oed.
R. 153.

747. *ἀνεσχόμην*] Qu. *ἠνεσχόμην.*

748. *τλημόνως*] Cf. Eur. Suppl. 947. *μένειν χρῆ τλημόνως.*

750. *μητρόθεν δεδεγμένοι*] Cf. Arist. Ach. 478. *σκάνδικά μοι*
δὸς μητρόθεν δεδεγμένη. Post h. v. notanda forsā lacuna, et
fortasse etiam post 751.

751. *καὶ*] Qu. *ἐκ.* *νυκτιπλάγκτων*] Qu. *νυκτίπλαγκτον.*

752. *ἀνωφέλητ'*] Qu. *ἀνωφελῆ τ'.*

754. *τρόπω φρενός*] *πύρω φρενός* (i. e. conjectura) Herw.

756. *ἦ λιμός* mss. *εἰ λιμός* Stanl. *ἦ λιμός* (sc. *πιέζει αὐτόν*)
ἦ διψῆ τις Elmsl. ad Med. 480. *ἦ δίψη νιν* Herw. Cf. ad 890. 768.
Malim *ἦ δίψ' αὐτόν* (vel *δίψος νιν*). Utique *δίψη* non magis Atti-
cum est quam *γλώσση*. Praeterea postulari videtur pronomen.
Alia res est apud epicōs. V. Il. ε'. 671. β'. 299. etc. De *ἦ* pro
*εἰ*posito cf. ad Prom. 779.

757. *αὐτάρκης*] *αὐτάρκης* (?) conj. Bl. *ἀκρατῆς* (i. e. incontinentis) Herwerden. *αὐτάρκης* legitur Soph. Oed. C. 1057.

758. *πρόμαντις*] Praesaga. Cf. Soph. El. 475. Eur. Or. 1444. *ἀ δ' ἐφείπεται, οὐ πρόμαντις ὧν ἔμελλ'.* Andr. 1041. *αἰαί. πρόμαντις θυμὸς ὡς τι προσδοκῶν.* Hel. 338. *μὴ πρόμαντις ἀλγέων προλάμβαν', ὃ φίλα, γόους.*

759. *φαιδρύντρια*] A *φαιδρύνειν* (Ag. 1109. 1120.). Post h. v. lacuna forsā statuenda est.

761. *ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε*] *ἔγνω*. *διπλᾶς γὰρ* — Dobr. Qu. *διπλᾶς δὴ τάσδε, vel ἐγὼ δὲ διπλᾶς τάσδε, vel ἐγὼ διπλᾶς τοιάσδε.*

762. *ἔξεδεξάμην*] Leg. *ἔξεδροεψάμην.*

765. *τόνδε* — *λόγων* mss. *τόνδε* — *λόγον* malit Bl., coll. 736. *φάτιν* | *ἔλθῶν πύθεται τήνδε.* 743. *εὐτ' ἂν πύθεται μῦθον.*

767. *ἦ πῶς;* vulg. *πῶς φῆς;* Valck. ad Phoen. 923. *τί πῶς;* Canter. *ὄπως* Blomf. Gl. Ag. 259. Recte. Qu. *τί φῆς;*

768. *ἦ* mss. *εἰ* Turn. Qu. *ἦ* —; Qu. *εἶτε σὺν βαιᾷ* (*συμκροῖ*) *χερσὶ. μονοσυβῆ*] Eodem sensu *μονόστολος, μονόζωνος, ολόζωνος* (Soph. Oed. R. 846.).

771. *κλύη*] Qu. *κίη.*

772. *ὅσον τάχιστα*] Qu. *ὅσον μάλιστα.* Vel *ὅσον τάχισθ' ἃ γ' εὐφρανεῖ* (*ἃ κηλήσει, ἃ κουφιεῖ*) *φρένα.* Sub. *κλύη. γηθούση φρενί*] Qu. *φρενί γεγηθότα.* Vel *χαιρούση φρενί.* Hesychius. *ἐγεγῆθει* per *ἔχαιρεν* explicat.

773. Cf. 849 sq. *κρυπτός* *ὀρθοῦται* — *λόγος*] Anglice, a concealed (designing) message is made to appear right. Qu. *λέχριος. εὐάγγελος γὰρ κῦρος ὀρθῶσει* (*ὀρθούση* Med.) *λόγος* F. W. Schmidt. Cf. Eur. Ion. 760. *εἴφ', ὡς στέγεις γε συμφορὰν τιν' εἰς ἐμέ.*

774. *ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ* —;] *ἀλλ' ἦ σὺ γ' εὐφρων* F. G. Schmidt. Anglice, art thou of sound mind? Cf. Soph. El. 879. *ἀλλ' ἦ μέμηνας* —; Arist. Vesp. 8. *ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς* —; Fr. 178. *ἠγγεγμένους*] Cf. 770.

775. *ἀλλ' ἦ* mss. Qu. *ἄλλην* (aut *αὔραν*). *τροπαίαν*] *τρόπαιον* vel *τρόπαια* Pors. prob. Blomf. Con. *θήσει*] Malim *στήσει.* Cf. Sept. 276. *ἐπεύχομαι* | *θήσειν* (*στήσειν*?) *τροπαῖα τῶν κακῶν.* Eur. Or. 704. *στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν.* etc. Qu. *τροπαῖα* vel *τροπαῖον.* *τροπαῖαν* — *κακῶν*] Cf. Sept. 706. *λήματος ἐν τροπαῖα.* Ag. 219. *φρενὸς πνέων δυσεσεβῆ τροπαῖαν.* Arist. Probl. 26, 5.

780. *μέλει θεοῖσιν* —] Cf. Ag. 974. *μέλοι δὲ τοι σοὶ τῶν περ ἂν μέλλης τελεῖν.* Soph. Ant. 1335. *μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτιοι χορὴ μέλειν.*

782. *γένοιτο δ'* —] Cf. Ag. 674. *γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. σὺν θεῶν δόσει*] *σὺν θεῶν δόμοις* conj. Herw.

785. *δὸς τύχας δ' εὖ τυχεῖν κυρίοις* (sc. Oresti) | *τὰ σάφροσιν, μαιομένοις διαδικάσαι* | *πᾶν ἔπος ἔλακον, Ζεῦ.* | *σὺν δὲ νῦν φυλάσ-*

σοις Dyer p. 22. Qu. δὸς τύχας τυχεῖν δόμων κυρίοις τοῖς σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν (sc. ἡμῖν) διὰ δίκας σοι πᾶν ἔπος. ἔμοῦ κυρίοις Ahrens. δόμον κυρίοις Con. Qu. δόμων κυρίοις.

786. τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν Herm. et (ἔχειν) Dind.

787. διαδικάσαι] διὰ δίκας schol.

788. νιν] Sc. τοὺς κυρίους, opinor. Qu. εὖ δέ νιν φυλάσσοις.

790. τῶν] Leg. τοὺς.

791. νιν μέγαν ἄρας] Cf. 262. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν | δόμον. Arist. Vesp. 1023. ἀρθεῖς δὲ μέγας etc. Sic ὑψηλὸν αἰρεῖν Eur. Suppl. 564. Hēr. 322. De constructione cf. ad Sept. 681. Sensus est, ἐπεὶ μέγαν αἰρέ νιν καὶ σοι ἀμείψει etc.

793. θέλων] Qu. θύματ'. παλίμποινα] Cf. v. ἀντίποινα.

795. ἐν δρόμῳ] εὐδρόμῳ Both. Qu. καὶ δρόμῳ προστίθει μέτρον. προστιθεῖς] Qu. προστίθει (imperativus).

796. μέτρον] Modum. Angl. a limit. Cf. Soph. El. 236. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφην —; Qu. τέλος. Qu. εὐπεδον.

797. δίκας σωζόμενον ἐνθμόν Faehse. τίς ἂν σωζόμενον τοῦτ' ἴδοι ἂν | δάπεδον ἀνομένων βημάτων δρεγμα; Dyer p. 20. Schol. ἀντι τοῦ εὐτακτον καὶ μὴ τραχείαν πορείαν. Qui plane adjectivum aliquod hic legebat. Qu. τίν' ἂν σωζόμενον ἐνθμόν τοῦτ' ἴδοι δάπεδον —;

799. ἀνομένων] Suppl. 53. ἀνόμενα (Pors.). Sept. 710. ἀνη τις (Dobr.). Arist. Vesp. 368. ἀνοντας. Fr. 156, 2. οὐτ' ἂν τι θύων οὐτ' ἐπισηπένδων ἄνοις. Eur. Andr. 1132. Phrynich. (?) I. 159. ἄνοις.

801. νομίζετε] I. q. νέμετε. Qu. καθίζετε. πλουτογαθῆ] Cf. φιλογαθῆς Sept. 918.

802. κλύετε, σύμφρονες] Qu. κλύτ', ἐσφρονες.

804. λύσασθ'] Qu. τίσασθ'.

805. Cf. Ag. 1565. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;

807. εὖ δὸς] Cf. Soph. Oed. R. 1081. τύχης — τῆς εὖ διδούσης. Oed. C. 642. 1435. τῶν εὖ διδόντων. ἀνιδεῖν] ἀνέχειν (emergere) Herwerden, coll. Herod. VIII. 8. δὸς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε (i. e. ἀνέδεν) πρὶν etc. Proxime sequitur ἰδεῖν. Fort. αὖ ἰδεῖν. δόμον ἀνδρός] Qu. δόμους πατρός.

809. νιν] Orestem. "May his eyes be closed by death, honourably, etc." (Dobr.)

810. Qu. λαμπρὸν ἰδεῖν φάος.

811. Qu. δμμασιν ἐκ θνοφεραῶς καλύπτρας. (Et sic Herm. Cf. 52. θνόφοι καλύπτουσιν δόμους.) Vel δμμασι θνοφεραῶς ἀντι καλύπτρας.

812. ξυλλάβοι δ' —] Cf. Arist. Vesp. 733. σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν — ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος. Pac. 437.

813. ἐπιφορώπατος M. φορώπατος θεῶν Dind. Leg. ἐπεὶ φορώπατος. Et sic Emper. Cf. ad Soph. Fr. 258. παῖς ὁ Μαίας —]

Cf. Soph. El. 1395. ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἐρμῆς σφ' ἄγει etc. Eur. Med. 754. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἀναξ πελάσσειε δόμοις. Rhés. 216.

814. οὐρίαν] οὐρίσαι conj. Con. θέλων] Cf. ad 19. Malim τελών vel φέρων.

819. πλοῦτον] πολὺν Bl. πάλιν conj. id.

822. κρεκτὸν — νόμον] Cf. Soph. Fr. 414. θρεκτοῖσι (κρεκτ. al.) νόμοις.

823. γοητῶν] Qu. γοατῶν (ploratorum). Aliud est γοήτων ab γόης praestigiator.

826. ἀποστατεῖ φίλων] Cf. Fr. 156. 287. Arist. Av. 311. οὐκ ἀποστατεῖ φίλων. Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ.

827 sq. I. e. 'matri dicenti tibi nata tu vocem patris enuntiabis.' In Schol. καιρὸς ἔργων, ἐπιβαλοῦ Con.

828. ἐπαῦσας M. ἐπαῦσας Seidler. Qu. ἐπαῦσας πατροφόντη (the murderer of your father).

829. αὐδάν] Qu. αἶσαν (927), vel οἶτον, vel αὔδα, vel αὐδῶν.

830. περαίνων] πέραν' οὐκ Bl. ἄταν] Caedem intellige. Qu. αἶσαν aut ἔργων.

831. Περσέως τ'] Leg. Περσέως δ'.

832. σχεθῶν] Anglice having taken. σχεθῶν ἔχων Weil. Participium excidisse suspicatur Wecklein, a quo penderet participium προπράσσων.

834. προπράσσων] Qu. προτάσσων. Vel ἄνωθ' ἐπαρήγων.

835. χάριτος mss. χάριτας Bigot. Herm. Schütz. Dind. Weckl. prob. Blomf. δργᾶς] δρκάνας Weckl. coll. schol. ad Sept. 346. et Bacch. 611. λυπρᾶς mss. λυγρᾶς Blomf. Herm. Weckl. etc.

836. τιθεῖς] Qu. τίθει (imper.).

837. Qu. τὸν αἰτιὸν τ' ἐξαπόλλυ μόρον. δ'] Imo τ'.

838. ἐπάγγελος] ἔπ' ἄγγελος Ald. ἔπ' ἀγγέλου conj. Bl. Ipse malim ἔπ' ἀγγέλων. Cf. Soph. Aj. 289. Αἶας, τί τήνδ' ἀκλήτος οὐδ' ἔπ' ἀγγέλων | κληθεῖς ἀφορμῇ πείραν —; Tr. 391. οὐκ ἐμῶν ἔπ' ἀγγέλων | ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται. Vox nihili est ἐπάγγελος, quod substantivum foret ut ἐξάγγελος.

839. λέγειν] Qu. φέρειν.

841. ἀμφέρειν] ἄν φέρειν Bl. ad Sept. 740. καινὸν οὖν φέρειν δόμοις | γένοιτ' ἄν ἄχθος αἱματοσταγεῖ φόνω F. G. Schmidt, coll. Ag. 1309. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ. Malim ἕτερον αὐ.

842. δειματοστάγ' ἐς φόνω mss. Leg. αἱματοσταγεῖ φόνω. Idem proponit F. G. Schmidt. Recte. Cf. Ag. 1309.

843. ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένω mss. ἐλκαίνουσι καὶ δεδηγμένους Bamberg. Dind. τῷ πρόσθεν ἔλκος καινὸν ἐτι δεδηγμένοις (sc. δόμοις) conj. Herw.

844. καὶ βλέποντα] Fort. χᾶτμ' ὄντα.

845. δειματούμενοι] Qu. δειματομένων, vel δείματος πλέω λόγοι.
846. θνήσκοντες] θνήσκοντος Port. (Recte, ni fallor. Cf. 852.).
θέλγοντες conj. Herw. λάσκοντες Herw. ad Oed. R. 780. (V. Alexin Athen. IX. 379 C.) φάσκοντες F. G. Schmidt. Qu. λάσκοντες.
847. φρενί] σαφῶς Hartung. τορὸν F. G. Schmidt. Qu. σαφῶς vel τορῶς.
- 848—850. Choro dat Tyrwhitt.
849. οὔτις ἀγγέλων φθόνος | τῶν αὐτὸν αὐτοῦ γ' (ut Ag. 835. τοῖς αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βάρυνται) ἄνδρα π. π. conj. Herw. Qu. — εἰ μὴ τις αὐτῶν πάντα πένυεται πάρα. Cf. Dem. p. 529, 11. οὐδὲν οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Soph. Fr. 63. τοῦ ζῆν γὰρ οὐδέεις ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ. Eur. Fr. 322, 2. οὐκ ἔστιν — ἄλλο δυσφύλακτον οὐδὲν ὡς γυνή.
850. αὐτὸς mss. αὐτὸν Sch. Dind. αὐτόσ' conj. Con. Qu. ἐνδον, vel παντός.
854. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψει' ἄν Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 67. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειεν melius idem ad Med. 416. qui nihil apud Atticos poetas rarius esse vocali ε ante particulam ἄν elisa monet. οὔτοι — κλέψειαν Pal. Con. Qu. οὔτοι φρέν' ἄν κλέψειας. Cf. Hes. Theog. 613. ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον. Aesch. Cho. 646. Δίκας δ' ἐρείδεται πνθμῆν. Soph. Ant. 854. ἕνηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες πολύ.
856. τάδ'] Qu. τί σ', vel τίν', vel τί — ἔπος εἰνολίας (vel εἰνολία); κάπιθεάζουσ'] Cf. Eur. Med. 1406. τάδε καὶ θρηνηῶ κάπιθεάζω | μαρτυρόμενος δαίμονας etc. Thuc. VIII. 53. μαρτυρομένων καὶ ἐπιθιαζόντων μὴ κατάγειν.
858. ἀνύσωμαι] Cf. Prom. 725. τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα. πῶς ἴσων] Qu. ποῖ' ἔπε', vel πῶς ἄν ἴσ' εἰποῦσ' ἀνυσαίμαν.
860. κοπάνων ἀνδροδαίκτων] Cf. Arist. Ran. 1264. Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδαίκτον ἀκούων, ἰή, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; (Aesch. Fr. 131. ἀνδροδαίκτον — κόπον.) Cho. 889. ἀνδροκμητα πέλεκυν. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμησι. 956. Suppl. 619. Confer v. ἐπικόπανον. Men. IV. 79. ἡγεῖται μ' ὄλωσ | ἐπικόπανόν τι.
861. πειραὶ mss. προῖραι (i. e. στόματα, mucrones) tentat Herwerden, coll. Prom. 423. δευπρόροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
862. ἢ πάνν] Vix placet. Qu. πάνν δῆ, aut πάμπαν.
864. ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις Pors. Qu. ἀρχαῖσι πολισσονόμοις. δαίων (accendens) Pors. Tyrwh. Fort. αἰθων. Cf. Ag. 1444. ἕως ἄν αἰθῆ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς | Αἰγισθος. Deinde virgulam dele post δαίων vulgo positam, ut ab eo verbo pendeat ἀρχάς. Zeugma facile esse fingas.
866. μόνος ἐφέδρους Madvig. Qu. τρίτος ὡς ἐφεδρος. Vel

μόνος ὢν ἐφέδρου. Soph. Oed. C. 1250. ἀνδρῶν γε μούνος. ἔφεδρος] Cf. Rhos. 119. νικῶν δ' ἐφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως. Ran. 792.

870. μάλα] Leg. μάλ' αὖ. Qu. εἰ μάλ' αὖ, Aegistho continuatum.

874. μάχης — τέλος] Cf. Suppl. 475. διὰ μάχης ἤξω τέλους (f. δορός). Sept. 163. διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ. Suppl. 603. ποῖ κεκύρωται τέλος; Eum. 544. κύριον μένει τέλος.

875. πανοίμοι] μάλ' οἴμοι conj. Cant. Qu. οἴμοι, μάλ' οἴμοι (vel αἰθίς).

878. πύλας μοχλοῖς χαλαῖτε] Cf. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς. Soph. El. 1596. Qu. ὅπως τάχιστα μοι γυναικείους πύλας, | μοχλοὺς χαλαῖτε.

879. καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ δεῖ] Frustra γε pro δε Bl. Arcte cohaerent particulae καὶ μάλα, ut καὶ λίαν, καὶ σφόδρα, etc.

880. οὐχ ὥστ' Pors. οὐχ ὡς δ' Wordsworth. Qu. ὡς τάχος —. Vel οὐδεὶς ἀρήξει διαπεπραγμένω; τί γάρ;] Cf. Ag. 1239. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἶ τι μὴ πείθω· τί γάρ; Soph. Oed. C. 1680. Similiter in fine senarii τί μὴ; Ag. 672. Eum. 203. Soph. Aj. 668.

881. Cf. Eum. 94. εὐδοί' ἄν, ὦν, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ; S. Matth. Ev. 26, 45. καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε. — ἐγείρεσθε, ἄγωμεν. S. Marc. Ev. 14, 41.

882. ποῖ] ποῦ Elmsl. ad Iph. T. 358. Cf. Herc. 74. ποῖ (ποῦ Elmsl.) πατὴρ ἄπεσι γῆς; ἄκραντα βάζω] Cf. Ag. 248. Trag. adesp. 414. ἄκραντα γὰρ μ' ἔθηκε θεοπίζειν θεός. Pind. Ol. II. 87. Qu. ἄκραντα βάζω; (sic).

883. 884. Hos duos versus suspectos habet Herwerden. Neque enim servo neque Choro bene eos convenire. Praeterea, inquit, his deletis servi verba ποῦ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾶ; melius statim exciperet reginae quaestio, τί δ' ἐστὶ χρῆμα; etc.

883. ἐπιξήνου πέλας | αὐχὴν πεσεῖσθαι Abresch. (coll. Ag. 1277.) ἐπὶ ξυροῦ πέλειν | αὐχὴν πεσεῖσθαι Herwerden. Ipse suadeo ἐπιξήνου πέλας | αὐχὴν ἔσεσθαι etc.

884. πεσεῖσθαι] Qu. ἔσεσθαι, vel τεμείσθαι (?). πρὸς δίκης] Qu. πρὸς τινος (vel ξένων).

885. τίνα βοήν ἴστης δόμοις;] Cf. Soph. Phil. 1263. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρουβος ἴσταται βοῆς; Eur. Iph. T. 1307. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴστηαι βοήν; Her. 73. τίς ἢ βοή βωμοῦ πέλας | ἔστηκε; 656. τί γὰρ βοήν ἔστησας, ἄγγελον φόβου; Or. 1529. σῆσαι — κραυγήν. Iph. A. 1039. ἔστασεν ἰαχάν. Arist. Thesm. 6. et Elmsl. ad Heracl. 656.

886. τὸν ζῶντα —] Cf. Soph. El. 1419. ζῶσιν οἱ γῆς ὑπαι κείμενοι. παλίστρον γὰρ αἰμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες. 1476—1480. Αἰ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις | πέπτιχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι | ζῶντας

θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδάς ἴσα; | *AI.* οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπως | ὄδ' οὐκ Ὀρέστis ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ.

887. Cf. Soph. El. 1479. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος. Ag. 1113. οὐπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων — ἀμηχανῶ.

888. ὥσπερ οὖν] ὥσπερ οὖς Porson. Cf. 96. Ag. 1171. 1427. Plat. Crat. p. 405 C. Redde, just as in fact.

889. δοίη] Pro δότω. Cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος. Qu. δότω. Qu. διδῶ, vel δώσει —; ἀνδροκμήτα πέλεκυν] ἀνδροκμήτα πέλεκυν requirit Karsten. ad Agam. 724. (Cf. ad Soph. Aj. 318.). Cf. 860. κοπάνων ἀνδροδαίτων.

890. Qu. ἔν' ἴδωμεν. ἡ mss. εἰ Turn. Recte. Cf. ad 768. 890. Prom. 799. Soph. Ant. 1217.

891. ἐνταῦθα — κακοῦ] Similiter Eur. Iph. A. 21. καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίον.

893. φίλτατ' Αἰγίσθου βία] Ut φίλε τέκνον, etc. Fort. φιλιότη Αἰγίσθου βία. Cf. Eur. Phoen. 56. κλεινὴν τε Πολυνεΐκους βίαν. Pind. Ol. I. 142. ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν.

896. τόνδε δ'] Qu. τόνδε τ', vel τόνδ' ἐπαλθεσαι.

897. βρίζων ἄμα] Whilst sleeping. Cf. ad Arist. Eccl. 92 ξαίνουσ' ἄμα. Ran. 1242. μεταξὺ θύων.

898. εἰτραφές γάλα] Active accipiendum. Cf. Sept. 308. ὕδωρ τε Διοκαῖον, εἰτραφέστατον πωμάτων etc.

899. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;] Cf. Pers. 811. οὐ θεῶν βρέτη | ἡδοῦντο συλᾶν. Eur. Ion. 179. κτεινεῖν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι. Her. 1027. κατηδέσθη κτανεῖν.

900. ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ mss. ποῦ δῆτά σοι τὰ λοιπὰ conj. Blomf. ποῦ δῆτα τὰ τοῦα F. G. Schmidt. Qu. παλαιά, vel τὰ πιστά. Legerim τὰ σεμνὰ, vel τὰ κλεινὰ. Cf. Soph. Oed. R. 952. τὰ σέμν' ἔν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα. 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, | ἔν' ἔστέ. Trag. adesp. 372. ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κείνα —;

901. πιστά δ' εὐορκώματα;] εὐορκήματα veram lectionem esse suspicatur Blomf. Lege ποῦ τὰ πίσθ' ὀρκώματα; Qu. ποῦ δῆ τὰ κλεινὰ. Leg. πιστά τ'. πυθόχρηστα] Cf. Ag. 1255. τὰ πυθόχρηστα.

903. κρίνω σὲ νικᾶν] Cf. Arist. Ran. 1473. ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. Eccl. 1155. Av. 1102. Ach. 1117. Lys. IV. 3. κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν. Arg. Ran. I. κρίνας — τὸν Αἰσχύλον νικᾶν.

904. πρὸς αὐτὸν —] I. e. prope illum. Cf. 926. παρ' αὐτὸν requirit Herwerden.

905. ἡγήσω] Qu. ἐξηγοῦ vel ἐνόμιζες.

906. Cf. Eur. El. 1144. νυμφεύσει δὲ κἂν Αἶδου δόμοις | ὄπερ ξυνηῦδες ἐν φάει.

908. νῦν δὲ —] Imo σὺν δὲ —. Et sic Auratus. Nullum sensum praebebat vulgata. γηρᾶναι] γηρᾶναι Dind. Eadem forma est Soph. Oed. C. 870. Participium est γηρᾶς.

909. πατροκτονοῦσα] Patrem meum occidens. ^{ος. ἑφεδρος]}
 910. παρατία] I. q. μετατία.
 911. Μοῖρ' ἐπόρουνεν] Qu. Μοῖρα πορουνεῖ.
 912. σεβίζει] Qu. σέβεις σύ (vel τάς).
 914. Cf. Soph. Oed. C. 632. διου — ἡ δορυξενος | κοινή πλοῦς
 ἡμῖν ἀλέν ἐστιν ἐστία.
 915. διχῶς] αἰσχρῶς Heath. αἰκῶς vel ἀδίκως Both. Qu. αἰκῶς
 (cf. Soph. El. 216.), vel αἰσχρῶς. Cf. 133. πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ
 πως ἀλώμεθα.
 916. ὁ τίμος] Pretium. Hoc vocabulo usus est Archilochus
 apud Athen. I. 7 F. ὦν οὔτε τίμον εἰσήνεγκας.
 917. σου] Qu. σοι.
 918. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως] Cf. Ach. 465. μὴ ἀλλά μοι δὸς ἐν
 μόνον. μάτις] Errores. Cf. Suppl. 820. μάταιοι πολυθρόοις.
 920. ἄλγος —] Cf. Ag. 771. τὸ μὲν γυναικα πρῶτον ἄρσενος
 δίχα | ἦσθαι. δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν.
 923. σὺ τοι σεαυτὴν —] Cf. Eur. Her. 733. σὺ τοι βραδύνεις,
 οὐκ ἐγώ, δοκῶν τι δοῶν. Soph. El. 624. σὺ τοι λέγεις νῦν, οὐκ
 ἐγώ. Aj. 1368.
 924. δρα, φύλαξαι] ὦ παῖ, — F. G. Schmidt. Cf. Eur. Iph. T. 67.
 δρα, φύλασσου μὴ etc. κύνας] Cf. 1054. Soph. El. 1388. μετά-
 δρομοὶ κακῶν πανουργημάτων ἄφροντοι κύνες. Arist. Ran. 472.
 Κωκυτοῦ περιδρομοὶ κύνες. Eur. El. 1342. Lycophr. 669. ποῖα δ'
 Ἐριπύς, μξοπάρθενος κύων.
 926. θρηνεῖν — πρὸς τύμβον] Cf. 904. Schol. καὶ (ἦγουν Bl.).
 927. αἶσα] Qu. αἶμα. σοῦρίζει] I. e. σοι ὀρίζει. Similis cra-
 sis est σοῦπισθεν (σοι δπ.) Arist. Thesm. 158. Fort. σῶρίζει, ut
 ἄλφρονιδες (οἱ δρονιδες) Arist. Av. 1281.
 928. ὄφιν ἐδρεψάμην mss. ἐδρεψάμην ὄφιν Pors. Recte. Pro-
 ducitur posterior in ὄφιν, ut in κόνιν Prom. 1084. Suppl. 180. 783.
 929. οὐξ ὄνειράτων φόβος] Cf. 32. τορὸς γὰρ ὄρθόθριξ φόβος,
 δόμων (φρενῶν?) ὄνειρόμαντις, etc.
 930. ἔκανές γ'] κάνες γ' M. ἔκανες (om. γ') Herm. Recte.
 931. τῶνδε] τοῖνδε Weckl., coll. Pers. 720. διπλοῦν μέτωπον ἢ
 δυοῖν στρατευμάτιον. Qu. τήνδε.
 932. πολλῶν αἱμάτων] μελέων — F. W. Schmidt, coll. Ag. 71
 μέλεον αἶμ' ἀνατλάσα. Eur. Or. 192. μέλεον — αἶμα δούς εἰ
 Phoen. 933. φόνιον αἶμα. ἐπήκρισεν] Qu. ἐξήκρισε.
 933. αἰρούμεθα] αἰτούμεθα Musgr. Herm. αἰτούμεθα vel αἰ-
 μεθα conj. Bl. (Recte.) ἀρώμεθα Herm. Fort. αἰτώμεθα. Qu. ἢ
 δὴ ἔαιτούμεθα. Vel τοῦτο θεοὺς αἰτούμεθα. δμως] Qu. δῖλαι
 934. ὀφθαλμὸν οἶκων] Cf. Pers. 168. Pind. Ol. VI. 16. αἰ
 στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς. Eur. Andr. 406. παῖς — ὀφθαλμὸς
 935. Πριαμίδαις] Qu. Πελοπίδαις.

937. *ἔμολε δ' εἰς δόμον* —] Cf. Eur. Or. 1400. *ἦλθον ἐς δόμους — λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω*. Intelliguntur Orestes et Pylades.
938. *διπλοῦς*] Malim *διπλοῦς δ'*.
940. *ἔλακε* mss. *ἔλασε* videtur legisse schol., qui explicet *ἔλασεν δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὃ ἐστὶν ἤνυσεν τὸν ἀγῶνα*. Qu. *ἔμολε ἐς τὸ πᾶν*] Qu. *αὐτὸ πᾶν*, vel *ἐς δόμους*.
941. *θεόθεν* — *ώρμημένος*] Cf. Soph. El. 70. *σοῦ γὰρ ἔρχομαι | δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ώρμημένος*.
942. *επολολύξαι' ὦ*] Cf. Ag. 1216. *κατολολύξαι' ὦ* etc. Qu. *ἀνολολύξαι' ὦ* —.
943. *ἀναφυγᾶς*] Qu. *ἀποφυγᾶς*.
945. *δυσοίμου*] *δυσοίστου* Hart. prob. F. G. Schmidt.
946. *ὃ μέλει*] Qu. *ἤ μέλει*.
947. Schol. *πάρεστιν (παρέστη?) ἐν τῇ πρὸς Αἰγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους*.
948. *ἐν μάχῃ χειρὸς*] *ἐν μάχαις* — Blomf. Sic alibi *ἐν μάχῃ δορός. ἐτήτυμος*] Qu. *ἐτητύμω*.
949. *Δικαν δέ νιν* —] Cf. 12.
952. *ἀλέθριον πνέουσα' — κότον*] Cf. Ag. 1206. *κάρι' ἐμοὶ πνέων χάριν*. 1235. *ἄσπονδόν τ' ἀρὰν | φίλοις πνέουσαν*. 33. *κότον πνέων*. Eum. 840. *πνέω τοι μένος ἄπαντά τε κότον*. Aesch. Ag. 375. 1235. 1309. Eur. Rhes. 756. *θυμὸν πνέουσαι. ἐν ἐχθροῖς*] Malim *ἐπ' ἐχθροῖς*.
- 953 sq. Dyer (Tent. Aesch. p. 9) disponit sic, *τάπερ ὁ Δοξίας μέγαν ἔχων μυχὸν | χθονὸς ἐπ' ὄχθη, ἄξενα καὶ δόλους | ἐς δολίαν βλαπτομένην | θεῖς, ἀνεποίχεται*.
953. *Παρνάσιος*] Malim *Παρνάσσιος*.
954. *χθονὸς ἐπ' ὄχθει*] Leg. *χθονὸς ἐπ' ὀμφαλῶ*.
956. *χρονοισθείσαν*] Cf. Ag. 727. *χρονοισθείς*. Trag. Fr. adesp. 516. *μελέτη χρονοισθεῖσ' εἰς φύσιν καθίσταται*.
958. *κρατεῖται*] *κρατεῖ τε* Elmsl. alii. *κρατεῖ τοὶ πως τὸ θεῖον* Dyer p. 14.
960. *ἄξιον δ'*] *ἄξια δ'* Herm. *ἄξιον* Well. Qu. *πρέπει δ'*. Cf. v. ant. 971.
- 961 sq. *πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγα τ' ἀφηρέθην | ψάλιον οἰκῶν. | ἄνα γε μὰν, δόμοι' πολὺν ἄγαν χρόνον* | etc. Dyer p. 14.
962. *μέγα* — *ψάλιον οἰκῶν*] Cf. Ag. 131. *προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν*. 510. *τοιόνδε Τροία περιβαλὼν ζευκτήριον*. Qu. *μεγάλ' ἀφηρέθη ψάλια δωμάτων*.
963. *ἄναγ' ἐμὰν δόμοις (πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετῆς ἔκειθ')* *ἰάν* Elmsl. ad Med. 50., de vocabulo *ἰάν* (vocem) coll. Pers. 940. Qu. *ἀνάγεται* (vel *ἀνέχεται*), *ὦ δόμοι*.
964. *χαμαιπετεῖς*] Cf. Ag. 920. *χαμαιπετῆς βόαμα. ἔκεισθ' αἰεὶ*] Lego *ἔκεισθε δή*.
965. *χρόνος*] *χορός* οανfidenter reponit Elmsleius ad Med. 50. Qu. *παντελῆς ἀρχός*.

966 sq. ὅταν ἀφ' ἑστίας | μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς | ἀτᾶν ἐλατηρίοις, τύχη δ' εὐπροσώπω κοίτῃ | τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαι τε θρεομένοις. | μηδ' [οὐδ'?] οἴκοι δόμων | πεσοῦνται πάλιν. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν Dyer p. 14.

967. πᾶν ἐλάσῃ μύσος (dochm. ut 959. 961. 972.) Butl. prob. Peil. ἐλαθῆ conj. Con. Leg. πᾶν ἐλαθῆ μύσος. Cf. Eum. 283. μίασμα — καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.

968. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις Schutz. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἀλιτηρίων (μύσος) conj. Con.

969. Qu. τύχα δ' εὐπροσώπω.

970. ἀκοῦσαι] Qu. ἂν εἶη.

973. διπλῆν τυραννίδα] Cf. Ag. 1673. ἐγὼ | καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε πημάτων τέλος.

974. πατροκτόνους] Cf. 909. 1015.

975. σεμνοὶ —] ξυνοὶ (i. e. κοινοὶ) conj. Mehler. Mnem. VI. 107. ξυνοὶ aut σύμπνοι Herw. δμόνοι Naber. Qu. κοινοὶ vel σύμπλοι. Imitatur Euripides Andr. 699. σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἡμενοὶ κατὰ πόλιν | φρονοῦσι δῆμον μεῖζον. Cf. Herod. II. 173. σὲ γὰρ χρῆν ἐν θρόνῳ σεμνῶ σεμνὸν θωκέοντα δι' ἡμέρης πρήσειεν τὰ πρήγματα.

976. φίλοι τε] Leg. φίλοι δέ. πάθη] πάθει Mehler. Herw.

977. ὄρκος τ'] Qu. ὄρκος δ'. Qu. ὄρκους δ' ἐμμένει πιστώματα.

978. ξυνώμοσαν μὲν] ξυνώμοσαν γὰρ Herwerden.

980. αὐτε] αὐτὸ (sc. τὸ μηχανήμα) conj. Bl. τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν] Cf. Ag. 1420. et v. ἐποπιτεύειν.

981. μηχανήμα] Cf. Ag. 1127.

982. χειροῖν καὶ ποδοῖν mss. χειρῶν καὶ ποδῶν Vauv. ad Soph. El. 1411. ποδοῖν ξυνωρίδα] Angl. couplet for the feet.

984. στέγαστρον ἀνδρός] ἀνδρός pro θηρός (998. ἄγρευμα θηρός). Confer στεγανὸν δίκτυον Ag. 358.

985. ὁ πάντ' —] Cf. Fr. 178, 5. ὁ παντόπτης Ἥλιος.

986. Ἥλιος — ἐν δίκη ποτὲ] Hic Sol et Apollo unus et idem sunt. Distinguuntur in Suppl. 208.

989. οὐ ψέγω μόρον] mss. οὐ λέγω μόρον corr. ex schol. οὐ λέγω πότμον Heimsoeth. οὐ λέγω δίκην F. G. Schmidt. Leg. οὐ ψέγω πότμον. Cf. ad Soph. El. 1423. φοινία δὲ χεῖρ | σιάζει θνηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν (λέγειν the mss.).

992. ὑπὸ ζώνην] Imo ὑπὸ ζώνης. Cf. Eur. Suppl. 920. ἔφερον (σε) ὑφ' ἥπατος. Hec. 750. τοῦτόν ποτ' ἔτεκον κἄφερον ζώνης ὑπο. Et ita semper, ut ὑπὸ μάλης. Apoll. Rh. IV. 1109.

993 sq. Ita Dobraeus, βάρος, | (φίλον — κακὸν) | τί σοι (ο Sol) δοκεῖ; μύραϊνά γ' εἶτ' ἔχιδν' ἔφν — μαλ' εὐστομῶν; | ἄρκυν δ' — πέπλους | ἄγρευμα — κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν | τοιοῦτον —.

993. ὡς φαίνει κακὸν] Qu. ὡς πάρεσθ' ὄρα, vel ὡς πάρεστ' ἰδεῖν. In fine versus virgulam tantum posuerim.

994. τ' (supr. γ) ἤτ' ἔχιδν' M. γ' ἢ ἔχιδν' Ald. Turn. τ' ἤτ' — Rob. εἴτ' — Herm. Dobr. "Sibi respondet, Nempe videtur ut muraena (sive quis viperam vocare mavult) tactu ipso infectura." (Dobr.) Qu. *μύραιναν ἢ ἔχιδναν πλέον | σήπειν θιγοῦσαν ἄν τιν' (ἄνδρ' ἄν) —; Vel μύραιν' ὅπως ἢ ἔχιδνά τις —; Vel μύραιν' ἄν ἢ κάχιδνά τις —; Vel μύραιν' ἄν ἄνδρ' ἢ ἔχιδνά τις —; Cf. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; ἀμφίββαιναν ἢ Σκύλλαν τινά —; Eur. Med. 1342. λέαιναν, οὐ γυναικα, τῆς Τυρσηνίδος | Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν. μύραιν'] Cf. Com. anon. IV. 657. ὦ προδοῖτι — καὶ μύραινα σὺ. Hesych. μύραινα: ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα. Inter bestias saevissimas numeratur. Cf. ad Arist. Ran. 475. ἔχιδν'] Cf. Alc. 310. ἔχιδνης οὐδὲν ἠπιωτέρα. Ion. 1266. ὅταν ἔχιδναν τήνδ' ἐφυσας ἢ πυρὸς | δράκοντ' ἀναβλέποντα (?) φοινίαν φλόγα. Ran. 473. Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγγνα σου | διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάπεται | Ταρτησσία μύραινα etc.*

995. θιγοῦσα μᾶλλον ἄν δεδηγμένον Madvig.

996. In fine versus interrogandum.

997. τί νιν προσειπὼν νιν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν conj. Herw. Qu. τί ἄν προσειπὼν νιν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; Vel τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; Qu. τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμ'; ἀλλ' εὐστόμει. Vel τί νιν προσειπὼν ἄν τύχοιμι δυσφιλὲς; Cf. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἄν; 412. τί δ' ἄν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; 309 sq. Ag. 1232. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος | τύχοιμ' ἄν; 603. πῶς δῆτ' ἄν εἰπὼν κεδνά τάληθῆ τύχους; 785. πῶς σε προσεῖπω; Dem. de Cor. 22. εἴτ', ὦ — τί ἄν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσεῖποι; Arist. Nub. 1378. ὦ — τί σ' εἶπω; Andoc. p. 17, 3. τί χρὴ τοῦνομα —; Alex. III. 428. ὁ δ' ἕτερος — τί ἄν | τύχοιμ' ὀνόμασας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενῆς | ἄνθρωπος; Monk. ad Hipp. 828. εὐστομῶν] I. q. εὐφημῶν, εὐ λέγων. Cf. Arist. Nub. 833. εὐστόμει. Soph. Phil. 187. εὐστομ' ἔχε.

998. ἄγρευμα θηρὸς] Cf. 1002. Eum. 460. κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασιν | κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον. Annon ἀγρευμα θηρῶν?

999. Leg. δίκτυον μὲν οὖν | ἄρκυν τ' ἄν εἰποις —. Cf. Ag. 1114. τί τόδε φαίνεται; ἢ δίκτυόν τι (τόδ') Ἄιδου; | ἄρ' ἄρκυς ἢ ξύνεννος, ἢ ξυναίτια φόνου; δροίτης] Cf. Ag. 1540. Eum. 633.

1000. ποδισηρας πέπλος] Confer ἐνδυτήρ (Soph. Tr. 674. τὸν ἐνδυτήρα πέπλον), et μασχαιστήρ. Qu. κάμποδιστήρας.

1002. ἀπαιδίαμα] Cf. Fr. 121. ὀδοιπόρων δῆλημα χωρῆτης δράκων. et ad Soph. Aj. 381. ἄλημα στρατοῦ. κάργυροστερεῆ βίον νομίζων] Qu. κάργυροστερεῖ | βίῳ νομίζων.

1004. θερμαῖνοι] θέρμ' ἄνοι Dind. κερδαῖνοι(?) Naber. Verum videtur καλχαῖνοι (meditaretur). φρενί] φρένα Bl. Qu. πολλά

θέρομ' ἄνοι χερσί. Cf. ad 303. πόλλ' ἄν εὐφραίνουι φρένα. 742. Cf. 272. ὑφ' ἧπαρ θερομόν. Soph. Trach. 1046. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερομά — μοχθήσας ἐγώ. Eur. Andr. 1109. ὁ δ' οὐδεν ἦγεν.

1005. ξύνουικος] Qu. ξύνεννος. Sed cf. 909. μὴ | γένοιτ'] De hac positione particulæ μὴ cf. Soph. Ant. 324. Eur. Med. 1053. Elmsl. ad Her. 1016.

1008. διεπράχθη] διεπράχθη Heimsoeth.

1009. μίμνοντι] δρᾶσαντι (Schütz.) aut καινοντι F. G. Schmidt. Qu. δρᾶσαντι vel ἔρξαντι. Schol. τῶ τοιαῦτα πράξαντι χρόνω πάθος ἀνθεῖ.

1010. δέ μοι] Qu. γέ μοι.

1011. ἔβανεν — ξίφος] Cf. Soph. Aj. 95. ἔβανας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῶ. Pr. 863. δίδηκτον ἐν σφαγαῖσι βάνασα ξίφος. Αἰγίσθου] Αἰγισθος requirit Naber.

1012. φόνον — κηκίς] Cf. 268. Ag. 960. Soph. Ant. 1008. Phil. 784. στάζει γὰρ αὐ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ | κηκίον αἷμα. 696. αἱμάδα κηκιομέναν ἐλκέων. ξὺν χρόνω ξυμβάλλεται — φθειρουσα] Anglice, contributes with time to efface. τῶ χρόνω expectabat Herwerden. Cf. Soph. Tr. 173. καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνον | τοῦ νῦν παρόντος. Eur. Med. 288. συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δέματος. Thuc. III. 36. καὶ προσξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς δρυῆς (δρυγῆς?) αἱ Πελοποννησίων νῆες etc.

1013. τοῦ ποικίλματος] Cf. ad Ag. 835. Plat. Hipp. Maj. p. 298 A. τὰ ποικίλματα πάντα καὶ τὰ ζωγραφήματα καὶ τὰ πλάσματα τέρπει ἡμᾶς. Arist. Plut. 530. οὐθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμησοι ποικιλομόρφων.

1014. νῦν αὐτόν αἰνῶ mss. νῦν ταῦτόν αἰνῶ conj. Bl. νῦν δ' αὐ τόδ' αἰνῶ conj. Sch. prob. Butler. Qu. νῦν μὲν τόδ' αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμῶζω παρόν, vel νῦν πατέρα θρηγῶ, — παρόν] μόρον malit Bl., coll. Ag. 329. ἀποιμῶζουσι φιλιτάτων μόρον. Cf. 8. οὐ γὰρ παρόν ὤμωξα σόν, πάτερ, μόρον.

1015 sq. πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶ τόδε, | νῦν ταῦτόν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμῶζω πάλιν | ἀλγῶ γὰρ ἔργα — tentat Herw. δ πρὶν ποτ' ἦνον, νῦν ἀποιμῶζω παρόν idem.

1015. πατροκτόνον] Cf. 909. 974. θ'] Leg. δ'. προσφωνῶν] προσβλέπων Schutz. F. G. Schmidt.

1016. ἀλγῶ μὲν ἔργα] Qu. ἀλγῶ τό τ' ἔργον. γένος τε πᾶν] Cf. Soph. El. 1121. ὅπως ἔμαντήν καὶ γένος τὸ πᾶν δμοῦ — κλαύσω etc. Qu. γένος δὲ πᾶν.

1017. ἔχων] ἔχον conj. Stanl. μᾶσματα] Qu. τεκμήρια, vel γε δείγματα.

1018. ἀσινῆ βίτον vulg. ἀσινῆς βίον Herw., coll. Eum. 305. ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχγεῖ. Qu. ἄσας δίχ'. Vel ἀμείβει (ἀμείφει). Vel διαπαντὸς τίμος ἄξει. Cf. v. str. 1008.

1019. *διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείνεται*] *διὰ παντός* — Heath. Blomf. *διὰ πάντ' ἀτηρόν ἀμείνει* Herw. *ἄτιμος corruptum est*. Qu. *διὰ πάντ' ἄτης δίχ' ἀμείνει* (vel *ἄτερο ἄξει*), vel *διὰ πάντ' ἄν ἄνατος ἀμείναι*.

1020. *μόχθος δ' ὁ μὲν ἀντίχ', ὁ δ' ἤξει*] *μόχθων δ' ὁ μὲν ἀντίχ', ὁ δ' ἤξει* Heath. Blomf. Nihil opus. Cf. Ag. 445. *στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις, τὸν δ' —*.

1021. *ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ'*] *ἀλλ', ὡς τάδ' εἰδῆς* Blomf., coll. 439. *ὡς τόδ' εἰδῆς*. Eur. Or. 527. Phoen. 1011. Iph. A. 1435. Arist. Pl. 112. *ἔπη τελεῖ*] *ἔποι τελεῖ* Blomf. Cf. Sept. 659. *τάχ' εἰσόμυσθα τὰπίσημ' ἔπη τελεῖ*. Pers. 225. Soph. El. 1419. *τελοῦσ' ἀραί*.

1022. *ἡμιστροφῶ*] *Formatum ut οἰακοστροφῶ*. Eur. Phoen. 175. *ὄσ' ἄρμα λευκὸν ἡμιστροφεῖ βεβῶς*. Soph. El. 731. *ἡμιστροφός*. Qu. *ὡσπερ γὰρ ἵπποι μ' ἡμιστροφόν —*.

1023. *ἔξωτέρω*] Qu. *ἔξω τανῦν*. Cf. Prom. 883. *ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης | πνεύματι μάργω*.

1024. *φρένες δύσαρκτοι*] Cf. Pers. 193. *εὐσαρκτον στόμα*. *πρὸς δὲ καρδίᾳ κότος | ἄδειν ἔτοιμος, ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι φόβω* Schutz. Qu. *πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβω | ἄδειν ἔτοιμός ἐσθ' ὑπορχεῖσθαι θ' ἄμα*. Vel *πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβω | πηδᾶν ἔτοιμος ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ*. Vel *πρὸς δὲ καρδίᾳ φρεσίν — φόβω*. Leg. *πρὸς δὲ καρδίᾳ λοβός etc.* (Cf. Eum. 158. *ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν*.) Cf. 167. *δρ-χεῖται δὲ καρδίᾳ φόβω*. Prom. 881. *καρδίᾳ δὲ φόβω φρένα λακτίζει* (i. e. *πηδᾷ*). Ag. 995. *πρὸς ἐνδίκους φρεσίν — κνκλούμενον κέαρ*.

1025. *ἄδειν Ald. ἄδειν Sch. Bl. Lege πηδᾶν*. Cf. Arist. Nub. 1392. Qu. *ἴζειν*. Vel *ἄσσειν*. Cf. Ag. 982. *θάρασος ἴχει (ἴζει?) φρενὸς θρόνον*. *ὑπορχεῖσθαι*] I. e. *concitato motu saltare*. *κότῳ*] *κρότῳ* Abresch. *χορούς* Schmidt. Imo *φόβω*.

1028. *θεῶν στύγος*] Cf. Sept. 653. *θεῶν μέγα στύγος*. Eum. 644. *στύγη θεῶν*. Ag. 1645. *χώρας μῖασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων*. Eur. Or. 475. *στύγημ' ἐμόν*. Hipp. 409. *μῖσημα πᾶσιν*.

1029. *φίλτρα*] Qu. *κέντρα*. *Corruptelam suspicatur Pauw. πλειστηρίζομαι*] *πλείσθ' ὀρίζομαι* conj. Con.

1031. *πράξαντι*] Qu. *πράξαντα*, ut *mox παρέντα*.

1033. *προσίζεταί*] *ἐφίξεταί recte* Schutz. Cf. Isocr. p. 64 B. *τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο; p. 80 B. οὐκ ἐφικνούμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν*. *τόξω*] *Ἄν δόξῃ?* Cf. Suppl. 473. *μῖασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον*.

1035. *θαλλῶ καὶ στέφει*] Cf. Eum. 43. *ἔχοντ' ἐλαίας ὑφιγέννητον κλάδον | λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον*. Eur. Suppl. 10. *ἰκτηρι θαλλῶ*. Iph. T. 1101. *γλανκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαίας*. Soph. Oed. R. 3. *ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι*. Oed. C. 474.

1036. *Λοξίου πέδον*] Cf. Eur. Iph. T. 972. *ἀγνόν — Φοίβου πέδον*. Andr. 1086.

1038. φεύγων — αίμα κακόν] Cf. Eur. Suppl. 148. αίμα συγγενές φεύγων. Hipp. 35. μίασμα φεύγων αίματος. Herc. 831. Ἥρα προσάγει κοινόν αίμ' αὐτῷ θέλει. ἐφέστιον] ἐφ' ἐστίαν Turn. Fortasse recte.

1039. ἐφίετο] Mandabat, jubebat. Cf. Soph. El. 51. 1111. Phil. 770. Oed. R. 766. Aj. 116. 991. Tr. 286.

1040. 1041. Inverso ordine forsā legendi. καὶ μαρτυρεῖν μὲν — | τὰδ' ἐν χρόνῳ — Dobr. Blomf. Scholef.

1040. τὰ δ'] Lege τὰδ', haec. ἐν χρόνῳ] Qu. ἐν δίκῃ. λέγω] Qu. θέλω.

1041. καταμαρτυρεῖν δπως Wak. S. C. § 129. Qu. συμμαρτυρεῖν. Qu. θεῖ' ὡς ἐπορσύνθη κακά.

1042. ἐγὼ δ'] φεύγω δ' Weil. ἐλῶ δ' (?) — F. G. Schmidt. Qu. ἔρρω δ' — Cf. Ag. 1253. ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος] Cf. Ag. 1282. φηγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος. τῆσδε] εἰμι conj. Dobr. Wecklein.

1044. ἐπιζευχθῆς] Medio sensu accipiendum videtur. ἀλλ' εὖ γ' ἐπραξας· μηδ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμαις πονηραῖς, μηδ' — Tyrwh. ἀλλ' εὖ γε πράξας μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα — μήτ' — Pors. Lege ἀλλ' εὖ τ' ἐπραξας μήτ' ἐπιζευχθῆς (vel μήτε τι ζευχθῆς) στόμα etc. Cf. Suppl. 219. ἀλλ' εὖ τ' ἐπεμνεν εὖ τε δεξάσθω χθονί. Soph. El. 1102. Cum ἐπιζευχθῆς στόμα cf. 676. ἀπεξύγην πόδας. et Eum. 405. πῶλοις ἀκαμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. στόμα] Forsan ποτε.

1045. ἐπιγλωσσῶ κακά] Cf. ad Prom. 964. Hesych. ἐπιγλωσσῶ· ἐπιωνίζον διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις.

1047. εὐπετῶς] εὐπόρως F. G. Schmidt. Redde fauste, colata locutione εὖ πίπτειν.

1048. δμῶαι M. ποῖαι Herm. Dind. ὦμαι F. G. Schmidt.

1049. φαιοχίτωνες] Cf. Plat. Tim. 68 D. φαιὸν (γίγνεται) λευκοῦ τε καὶ μέλανος (κράσει). ibid. ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ. Resp. IX. 585 A. πρὸς μέλαν φαιὸν ἀποσκοποῦντες. Antiph. com. III. 17. λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος. Plut. Ant. 80. φαιὸν ἱμάτιον περιβαλόμενος. Vit. Eurip. αὐτὸν μὲν ἱματίῳ φαιῷ προελθεῖν. Eum. 375. ἀμετέραις ἐφόδοις μελανείμοισιν. Qu. μέλαγχίτωνες. Cf. Cho. 9. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. πεπλεκτανημένα] Nomen πλεκτάνη legitur Sept. 495. Fr. 265. Arist. Av. 1517.

1051. Cf. Suppl. 602. ὦ χαῖρε πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί.

δόξαι] Imagines, hallucinationes. Anglice fancies. Cf. Isocr. p. 314 A. ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν. Soph. Aj. 52. ἐγὼ σφ' ἀπειργῶ, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι | γνώμας (i. q. δόξας) βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς. 1091. γνώμας ὑποστήσας σοφᾶς. Cels. IV. 8. 'Quidam imaginibus falluntur, qualem insanientem Ajacem vel Orestem poetarum fabulae ferunt.'

1052. *μη φοβοῦ νικῶν*] *μη φόβου νικῶ* Porson. F. G. Schmidt. Dind. Herw. *νικῶν πολὺ*] *νικῶν λίαν* Herw. *πάνυ* F. G. Schmidt., coll. Hesychio, *λίαν*: *σφόδρα*, *πολὺ*, *πάνυ*, *ἄγαν*. Temere. Cf. Arist. Nub. 1335. Thuc. VII. 34. *οἱ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσοῦσθαι δι οὐ πολὺ ἐνίκων*.

1053. *πημάτων*] Qu. *δειμάτων*. *ἐμοί*] Qu. *μόνον*.

1055. Cf. Eum. 280. *βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός*.

1058. Cf. Eum. 54. *ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δνοφιλή λίβα*.

1059. *ἔσται καθαρμός* Elmsl. ad Oed. R. 60. *εἰς σοι* — Erf. *οἶσθ' οὐ* — Wieseler. *εἶσ' οἱ καθαρμοὶ* Weckl. Qu. *ἔστιν* (vel *ἔσται*) *καθαριμός*. *Λοξίου δὲ προσθιγῶν ἐλεύθερον σε* —] Leg. *προσθιγόντα Λοξίας* —, vel *Λοξίου δὲ προσθιγῶν | ἐλεύθερος σὺ τῶνδε πημάτων ἔσει*. Cf. Eum. 645. *πέδας μὲν ἄν λύσειεν· ἔστι τοῦδ' ἄκος*. Si recte se habet vulgata, cf. Arist. Fr. 509.

1060. Qu. *ἐλεύθερος σὺ τῶνδε πημάτων κίσει* (vel *ἔσει*). Vel *ἐλεύθερος πᾶς*. *κίσει* passive, pro *κισθήσει*. Cf. ad Sept. 681.

1067. *χειμῶν* — *ἐτελέσθη*] Cf. Ag. 635. *χειμῶνα τελευτήσαι*. *γονίας*] *στονίας* (vel *πονίας*) conj. Blomf. Qu. *φονίας*, vel *κτονίας* (?). Hesych. *γονίας· εὐχερής* (*δνοχερής*? cf. schol. *χαλεπὸν πνεῦμα*). *Αἰσχύλος Ἄγαμέμνονι*. *ἐτελέσθη*] *τετέλεσται* Both.

1068. *παιδοβόροι* — *μόχθοι*] Cf. Eum. 248. *μόχθοις ἀνδροκμησι*. Cum *παιδοβόρος* cf. *θυμοβόρος* Ag. 103. *παιδόβοροι* Valck. ad Phoen. 1576.

1069. *τάλανός τε Θυέστου*] Qu. *τάλανός γε Θυέστου*.

1070. *ἀνδρός*] Qu. *αἵθις*.

1071. 1072. *Hæc ἐν μέσῳ accipienda sunt*.

1074. Scribe *ἢ μόρον εἶπω*; Similiter Aj. 1311. *θανεῖν — τῆς σῆς ὑπὲρ | γυναικός, ἢ σοῦ τοῦ θ' ὀμαίμονος λέγω; μόρον*] Rem pro persona. Cf. Sept. 751. *ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῶ* (Laius Oedipum).

1075. *ποῖ δῆτα κρανεῖ*] Sc. *μένος ἄτης*. Angl. how far will it work? Sed post *κρανεῖ* postularetur objectum. An *ποῖ δῆτα τελεῖ*. Qu. *ποῖα κρανεῖ δῆ?* *ποῖ καταλήξει*] Qu. *ποῖ ποτε λήξει*. Thuc. I. 51. 2. *ἡ ναυμαχία ἐτελεύτα ἐς νύκτα*.

1076. *μετακοιμισθὲν* mss. *μέγα κοιμισθὲν* Valck. Leg. *κατακοιμισθὲν*. Cf. Soph. Tr. 1242. *σὺ γὰρ κατεννασθὲν τόδ' αὐ κινεῖς κακόν* (ita enim legerim).

EUMENIDES.

1. *τῆδε προσβεύω*] *τήνδε προσβεύω* malit Wakefield. Cf. Cho. 488. *πάντων δὲ πρώτον τόνδε προσβέσω τάφον*.

2. *πρωτόμαντιν*] Qu. *πρωτόπλαστον*. *ἐκ δὲ τῆς*] Cf. Sept. 197. *ᾗτι τῶν μεταίχμιον*. Suppl. 439. 1047. Prom. 237. Soph. Oed.

C. 742. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ. Eur. Alc. 264. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοί.

3. ἢ δὴ τὸ —] ἢ δῆτα — Wakef. Naber. (coll. 399. ἦν δῆτ' (?) Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι. Eur. Fr. 340.). ἢ δὴ 'πὸ μητρὸς Herw. Qu. ἢ δὴ ἀπὸ μητρὸς, vel ἢ φῦσα μητρὸς δευτέρα.

4. ὡς λόγος τις] Qu. ὡς λέγουσιν.

6. Τιτανίς ἄλλη, παῖς χθονὸς distinguendum censet Wakef. ἄλλη] Qu. αἰνή.

7. δίδωσι δ'] δίδωσιν M. Quod recipiendum.

11. Παρησοῦ] Codices exhibent Παρησοῖδα (sic) Cho. 563.

13. κελευθοποιοί] Anglice, pioneers.

16. χώρας — πρυμνήτης] Gubernator. Cf. 765. ἄνδρα — πρυμνήτην χθονός. Soph. Fr. 470, 1. πρωρατῆς στρατοῦ.

17. Qu. τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἐνθέου κτίσας ἴδριν. Cf. Ag. 1209. τέχνησιν ἐνθέου ἡρημένῃ.

20. φροῖμ.] Ag. 1354.

21. ἐν λόγοις] Lege εὐλόγως. πρεσβεύεται] Primum locum obtinet. Cf. Ag. 1300. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Cho. 632. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ.

22. Κωρονκίς πέτρα] Cf. Eur. Bacch. 559. κορονφαῖς Κωρονκίαις. Strab. p. 417 A.

23. ἀναστροφῆ] ἀναστροφά Med. Guelf. Ald. ἀναστροφαι recte Fl. F. Ven. Nisi praestat ἐπιστροφαι.

24. οὐκ ἀμνήμονα (fama celebratum) Herw.

26. Cf. Eur. Andr. 837. ἀλγείς φόνον θάψασα συγγόνω σέθεν; 911. Alc. 552. ὑπορράπτεις λόγους. Iph. T. 681. θάψαι μόνον σοι. Hom. Od. γ'. 118. κακὰ θάπτομεν. II. 421. Τηλεμάχῳ θανάτῳν τε μόνον τε | θάπτεϊς. Ter. Phorm. III. 2. 6.

28. καλοῦσα] Qu. κλέουσα (κλείουσα, κλήζουσα).

32. ἴων] Contracte ex ἴωσαν. Altera forma ἴωντων est Thuc. IV. 118. Plat. Legg. XII. 956 C.

33. μαντεύομαι] μαντεύσομαι commendat Naber.

34. δρακφῖν] Cf. Ag. 602. Eum. 167. προσδρακφῖν.

38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδὲν, ἀντίπαις μὲν οὖν] δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδὲν μὲν οὖν Herwerden, coll. Ag. 1396. τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Cf. Suppl. 749. γυνὴ μονω-θεῖσ' οὐδὲν. ἀντίπαις] Confer ἀντίδουλος Cho. 136.

41. αἵματι | στάζοντα χεῖρας] Cf. Soph. Aj. 10. κάρα | στάζων ἰδρῶτι, Eur. Iph. T. 308. στάζων ἀφρῶ γένειον. Suppl. 586. στόμα | ἀφρῶ καταστάζοντα.

42. νεοσπαδῆς] νεοσφαγῆς conj. Wakef. I. q. νεόσπασιον. Cf. Soph. Ant. 1216. ἀρμόν χώματος λιθοσπαδῆ (λιθοσπάδα?). νεοσπᾶς legitur Ant. 1201. Fr. 445.

43. ἐλαίας — κλάδον] I. e. θαλλόν (v. Hesych. h. v.).

44. 45. ἀργῆτι μαλλῶ σωφρόνως ἐστεμμένον (ejectis reliquis)
F. G. Schmidt.

44. λήνει μεγίστω vulg. λήνει μὲν οἶδος Arnald. ap. Valck. ad
Phoen. 994. λήνει δ' ἔλικτιῶ Herw. Qu. λήνει 'ξελικτιῶ, vel λήνει
'λαχίστω, vel potius στέφει — Cf. Cho. 1035. ξὺν τῷδε θαλλῶ
καὶ στέφει προσίξομαι. μεγίστω] κτενιστιῶ Hart. Mein. περισσοῶ
Todt. Mendosum certe est μεγίστω. Qu. χλωρῶς μέγιστον.

45. τρανῶς ἐρῶ] Cf. Ag. 1371. τρανῶς — εἰδέναι. ἀργῆτι
μαλλῶ] Cf. Soph. Tr. 675. ἀργῆτ' οἶδος ἐτέρου πόκω. Oed. C. 676.
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν. Qu. ἀργητομάλλω. Cf. v. στρεψιμάλλω.

48. οὔτοι γυναῖκας —] Cf. Med. 1339. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, —
Straton. IV. 546. Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον.

49. Hujusmodi versum post hunc excidisse censet Wakefield,
οὐδ' Ἀρπυνίαισι τὰς γὰρ ἐπιτερωμένας. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναι-
κείοις τύποις. Sept. 488. αὐτε] Qu. αὐ σφε.

50. εἶδόν ποτ' ἤδη] Magis placeret ἤδη ποτ' εἶδον, ut in Soph.
Aj. 1142. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν etc. γεγραμ-
μένας] Depictas. Cf. Arist. Ach. 992. ὡσπερ ὁ γεγραμμένος
(Ἔρωσ). Lys. 680. Vesp. 97. Ran. 538. 938.

52. μέλαινα δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι mss. Qu. μέλαιναί
τ', ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι, vel μέλαιναί κὰς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
ἐς τὸ πᾶν] Cf. 401.

53. οὐ πλατοῖσι (i. e. ἀπλάτοις) Elmsl. ad Med. 149. Cf. ad
Prom. 371. 715.

54. δία] λίβα recte Burges. Fort. λείβουσιν αἷμα δυσφιλές.
Cf. Fr. 68. ἀφθονοστέραν λίβα. Fr. 52. Λιὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.
Cho. 290. φιλοσπόνδον λιβός. Eum. 164. φονολιβῆ θρόμβον. Cho.
1058. ἐξ δμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.

59. ἀνατι] Cf. 76. Soph. Ant. 485. Eur. Med. 1357. Arist.
Eecl. 1042.

60. ταῦτεῦθεν — μελέσθω] Cf. Soph. El. 1436. τάνθαδ' ἄν
μέλοιτ' ἐμοί. 74. σοὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω etc. 1339. πῶς οὖν
ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;

62. ἰατρόμαντις] Cf. Suppl. 260. ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος.

63. καὶ τοῖσιν ἄλλοις] καὶ τοῖς ἀνάγνοις F. G. Schmidt. καὶ
τοῖσι ναοῖς λυμάτων καθάρσιος malit idem. δωμάτων] δειμάτων
Wakef., coll. Soph. El. 635. ἀνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους | εὐχὰς
ἀνάσχω δειμάτων ὦν νῦν ἔχω. Fort. πημάτων.

64. οὔτοι προδώσω] Cf. Ch. 269. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγα-
σθενῆς | χρησμός.

65. καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν] καὶ πρόσω γ' — Blomf. καὶ
πρόσωθ' — Pors. ad Pers. 609. Wakef. Sic κάτωθε (Alex. Eubul.),
ἔμπροσθε (Nicomach.) ἄνωθε (Eecl. 693). Leg. κοῦ πρόσωθ' Cf.
297. καὶ πρόσωθεν ὦν.

66. *πέπων*] Cf. Fr. 244. *ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.* Soph. Oed. C. 450. *ὁ μόχθος ἦν πέπων.* Tr. 728. *ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ᾔξεκουσίας | ὀργὴ πέπειρα.*

68. *ὑπνω πεσοῦσαι*] *ὑπνω πεσοῦσα* M. *ὑπνω πρόπενοι* Faehse. *ὑπνω σ' ἔλωσι* Sch. *ὑπνω πεσοῦνται γ'* Wakef. *ὑπνω παρεῖνται* conj. Weckl. Qu. *ὑπνω δαμῆσαι* (vel *δάμωσαν*, vel *δέδμηνται*). Vel *ὑπνω πεσοῦσας τὰς καταπτύστους κόρας*, | *Νυκτὸς παλαιὰς παῖδας.* Vel *ὑπνω πεδῶνται.* (Soph. Aj. 676. *ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος | λύει πεδήσας*.) I. q. *εἰς ὕπνον πεσοῦσαι*, ut in Soph. Phil. 826. *ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέση.* Cf. El. 747. *τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω* etc. Eur. Or. 88. *δεμνίους πέπτωχ' ὕδε.* et infra 148. *ὑπνω κρατηθεῖσα.* Ag. 281. *ὑπνω νικώμενος.* 886.

69. Cf. 416. 792. 822. 1034. 322. 745. 845. 879. Hesiod. Th. 758. *ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδος ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν. παλαιαί]* Qu. *μελαίνης.*

76. *βεβῶν' ἄλαισι* (erroribus) Herw., qui versum suspectum habet. Qu. *βεβῶτά γ' αἰε*, vel *βεβῶτα κάπι* —. Idem haeret in *πλανοσυβῆ χθόνα.* Qu. *τὴν χθονοσυβῆ πλάνην.*

77. *περιρρώτας πόλεις*] *περιρρώτους* conj. Dind. Recte, opinor.

78. *βουκολούμενος*] Cf. Ag. 669. *ἐβουκολοῦμεν φροντίειν νέον πάθος.*

79. *Παλλάδος ποτὶ πόλιν*] Nonnihil suspectum *ποτὶ* in senario. Cf. Sept. 295. [346.] Ag. 725. Qu. *Παλλάδος θεᾶς πόλιν.* Cf. Pers. 348. *θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.* Eum. 224. *δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπιτεύσει θεά.* Vel *Παλλάδος σεμνήν πόλιν.* Sed fortasse non magis offendere debet *ποτὶ* in senario quam *πόλις*, *μάσων*, *πολλός*, etc.

80. *ἀγκαθεν λαβῶν*] Cf. Hom. Il. ψ'. 711. *ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιβαρῆσιν.* Schol. *εἰς τὰς ἀγκάλας.*

88. *μὴ φόβος σε νικᾶτω φρένας*] Cf. Suppl. 284. *φόβος μ' ἔχει φρένας.*

89. *καὶ κοινοῦ πατρὸς*] Malim *κᾶκ* —. Cf. Soph. El. 325. *τὴν σὴν ὄμμιμον ἐκ πατρὸς ταῦτοῦ φύσιν.*

90. Cf. Rhés. 158. *ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπολις | Δόλων.*

94. Cf. Cho. 881. *ἰὸν ἰού. κωφοῖς αὐτῶ καὶ καθεύδουσιν μάτην | ἄκραντα βάζω.* Eur. Phoen. 1067. *ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;* 1069. *ὦή μάλ' αἰθις.* Iph. T. 1304. *ὦή, χαλατε κληῖθρα, τοῖς ἐνδον λέγω.* Cf. Eur. Hel. 435. *ὦή, τίς ἂν πυλωρός —;* 1180. *ὦή, χαλατε κληῖθρα.* Ion. 907. *ὦή, τὸν Λατοῦς αἰδῶ.* Xen. Cyneg. VI. 19. *ἀναβοῶντα, ἢ κατείδες, ὦή, τὰς κύνας;* Male post *εὔδοι'* ἂν interrogatur. Cf. S. Matth. Ev. 26, 45. S. Marc. 14, 41. *τί δεῖ*] Suspectum habet Elmsleius ad Med. 552.

95. Qu. *ὠδέ γ' ἠτιμασμένη.*

96. *ὡς μὲν* mss. *ὦν μὲν* Tyrwhitt. Wakef. Herw. etc. (*ὡς γὰρ*

ἔκτανον — οὐκ ἐκνίπτεται), | αἰσχροῦς ἀλώμαι tentat Herw. Qu. ὦν γὰρ —, vel οἱ δὲ γ' ἔκτανον.

97. ἐκλείπεται] ἐκνίπτομαι conj. Herw. Qu. ἐκδύομαι vel ἀναίνομαι.

98. αἰσχροῦς δ'] Lege αἰσχροῦς (om. δ').

100 sq. παθοῦσα — μῆνιεται] De constructione cf. ad Sept. 681. Suppl. 446. καὶ γλώσσα τοξέυσασα μὴ τὰ καίρια, | γένοιτο μῦθος ἂν θελκτήριος.

100. Cf. Eur. Iph. A. 932. ὦ στέγλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλιτάτων.

101. ὑπέρ μου] Ita Bacch. 804. εἰς με. Or. 734. Arist. Vesp. 1358. περί μου.

103. καρδία σέθεν (s. Pauw. et Rob.) Wakef. καιρίας σέθεν conj. idem. καρδίας ὄθεν Herm. Dind. Vulgatam tuetur Herwerden. Qu. καρδίας ἐμοῦ.

104. ὄμμασιν λαμπρύνεται] Cf. Arist. Pl. 636. ἀντι γὰρ τυφλοῦ | ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας. Eur. Hec. 1028. οὐ γὰρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις. Cho. 854. οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὄμματωμένην.

105. ἐν ἡμέρᾳ —] Haec abesse malit Herwerden.

106. ἢ πολλὰ μὲν δὴ — εἰλείξατε] Cf. 144. ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα etc. Suspectum nonnihil μὲν.

107. Cf. Cho. 15. χοῶς φερούσις νεοτέροις μειλίγματα. Pers. 609. χοῶς φέρουσ', ἄπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.

109. ὦραν] Cf. Herod. II. 2. τὴν ὦρον ἐπαγινέειν σφίσιον αἶγας. Eur. Bacch. 722. αἶ δὲ τὴν τεταγμένην | ὦραν ἐκίνουν θύρσον etc. Dem. p. 49, 6. Andoc. p. 18, 4. Qu. ὦρας — κοινῆς. Adverbialiter positum. Sic ἀωρίαν Arist. Ach. 23.

110. Cf. ad 540. Soph. Ant. 1265. λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.

111. καὶ ταῦτα] καὶ κάρτα Herw., qui, "Si καὶ ταῦτα sanum esset, haud dubie sequi debuisset part. ὀρούσας".

112. καὶ ταῦτα] καὶ κάρτα Herwerden. καιρῶ τε F. G. Schmidt. ἀρκυστάτων] Cf. Pers. 99. παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα. Ag. 1375. Soph. El. 1476.

113. ἐμὴν ἐγκατιλλώφας] Cf. Fr. 211. σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος ἐγκατιλλώφας ἄθρει. Hesychius, ἐγκατιλλώφαι: ἐγκαταμνηστῆρῶσαι (— ὠφας — ἰσας?). Philem. IV. 45. Sic ἐγγάσκειν τινί.

114. ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα] ἠκούσαθ' ὦν conj. Wakef. ἀκούσαθ' ὦν -- Aurat. Herm. Schutz. Recte.

118. μύζοιτ' ἂν] Cf. 119. 189. Men. Fr. S1. ἔμυξεν (i. e. ἐστέραξεν). Male post μύζοιτ' ἂν interrogatur.

119. φίλοις] ἐχθροῖς Hartung. ἄλλοις Naber. Fortasse recte. οὐκ ἐμοὶ Schutz. prob. Dobr. Oresti. V. Valck. ad Phoen. 437. et adde Ag. 1207. Eur. Iph. A. 932. προσέκτορες] Sc. θεοί. Sic Ζεὺς ἀφίκτωρ Suppl. 1.

122. *μητρός]* *μαρός* F. G. Schmidt.
 124. *ῶζεις]* *ῶζειν* legitur etiam Arist. Vesp. 1526. *ἐπώζειν*
 Av. 266. *τάχος]* Celeriter. Cf. ad Ag. 945.
 125. *πέπρακται]* *τέτακται* Wakef., coll. schol. *τί σὸν μέλλεις*
τὸ σὸν ἔργον ἀνύειν; et vv. 71. 208. 642. Cf. Cho. 730. *ἔοικεν*
ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν.
 127. *ὑπνος πόνος τε — συνωμόται]* Cf. Ag. 650. *ξυνώμοσαν*
γὰρ ὄντες ἐχθιστοὶ τὸ πρὶν | πῦρ καὶ θάλασσα.
 128. *δρακαίνης]* Cf. Eur. Bacch. 1357. Iph. T. 286. *ἐξεκή-*
ραναν] Hesychius, *ἐξεκήραγεν: ἐξέφθειρεν.* Id. *κηραίνειν: βλάπτειν.*
 130. *φράζον]* *δράσσειν* conj. Wakef. Recte, ni fallor.
 131. *κλαγγάνεις δ']* Leg. *κλαγγάνεις.* *ἐκλείπων* Blomf. ad
 Sept. 55.
 137. *σὺ δ' αἵματηρόν —] σοῦ δ' αἵματηρόν —* Wakef. *σοῦ δ'*
— Weckl., coll. Hesych. σοῦ: ἴθι, τρέχε, ὄρμα. Cf. Sept. 31.
δροῦσθε πάντες, σοῦσθε. τῶ] Qu. *τω.* Post *τῶ* interpungit
 Wecklein, de hac vi articuli coll. 7. 255. 355. 336. 174. Sept. 197.
 385. 509. 912. Suppl. 439. 1047. 1055. Prom. 234. Ag. 7. *οὐδ']*
σὺ δ' Pearson. Pors. Herm. *ἐπουρίασα τῶ]* *ἐπουρίασ'* *ἔπον*
 F. G. Schmidt. *ἐπουρίασ'* *ἄγρα* idem. Cf. Eur. Andr. 611. *ἀλλ'*
οὔτι ταῦτη σὸν φρόνημ' ἐπούρισας.
 138. *ἀτμῶ]* *ἀτῶ* F. G. Schmidt.
 139. *μάρανε δεντέροις διώγμασιν]* *μάρανε δ' ἀγροίσι* (vel
εὐπτέροις) — F. G. Schmidt. Qu. *μάρανε τ' —.*
 140. *ἐγειρε καὶ σὺ —]* Qu. *ἐγειρέ νυν σὺ —.*
 141. *κάπολακτίσασ' —]* Cf. Suppl. 944. *πεσήματ' ἀνδρῶν κά-*
πολακτισμοὶ βίου. Soph. Phil. 645. Arist. Av. 202 sq. *ἴδωμεν]*
 Cf. ad Soph. Phil. 645.
 142. *ματᾶ]* Cf. Prom. 51. Sept. 37. *εἴ τι —] εἰ τὸ —* conj.
 Wakef.
 144. *ῆ]* Qu. *ῶ* (vel *ῶ)* —.
 147. *ἐξ ἀρκύνων πέπτωκεν]* Virg. G. IV. 409. 'vinclis ex-
 cidit.' Cf. 112. *ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὠρονσεν.* Eur. Alc. 144.
πέπτωκεν] Qu. *πέφηνεν.*
 150. Cf. 731. *ἐπεὶ καθιππάζει με προσηβῆτιν νέος.* 779. Post
καθιππᾶσω virgula tantum interpunge. *γραιῖας δαίμονας]* Qu.
γραιῖαν δαιμόνων, aut γραιῖας δαίμονος.
 153. *δ'] γ'* Wakef.
 157. *μεσολαβεῖ κέντρον]* Cf. Hom. Il. φ'. 172. *μεσοπαγῆς δ'*
ἄρ' ἔδηκε κατ' ὀχθῆς μείλιον ἔγχος.
 159. Schol. *λείπει τὸ ὄς.*
 161. *βαρὸν τὸ —]* Qu. *βαρὸν τι —.* Et sic Wakef. *περιβαρῶν,*
χρῶς ἔχειν conj. Wakef. Cf. Sept. 834. *κακόν με καρδίαν τι περι-*
πίτνει κρύος. Virg. G. II. 484.

164. *θρόνον* mss. *θρόμβον* Wakef. Cf. Cho. 523. 546. Soph. Tr. 712. *φονολιβή* Pauw. Wakef. Cf. 54. *δυοφιλή λίβα*.

167. *προσδρακεῖν*] Simplex *δρακεῖν* legitur Ag. 602. Eum. 34. Cf. ad Prom. 903.

168. *αἰρόμενον*] *ἀρόμενον* Abresch. *δρόμενον* Wakef. Qu. *ἀράμενον*, qui id suscepit. *ἀράμενον ἄγος*] Cf. Sept. 1008. *ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται*. Aj. 193. *μῆ* — *κακὰν φάτιν ἄρη*.

169. *μάντις*, ὧ Wakef.

170. *αἰτόσσυτος*] I. e. *αἰτοκέλευστος* (Hesych.). Cf. Soph. Fr. 503. *αἰτόσσυτος* offendit ob duplex *σσ*. Cf. ad Prom. 643. *αἰτόσσυτος* (— — — — —) vir doctus in Class. Journ. 307. τ'] γ' Wakef. Schol. *αὐτὸς αἰτὸν καλέσας ἐπὶ τὸ μᾶναι τὸν γαὸν* corr. Wakef.

174. *κᾶμοί γε* P. *κᾶμοί 'σι* Wakef. *κᾶμοιγε* conj. Blomf. ad Sept. 469. *καὶ τὸν*] Qu. *καὶ τιν*.

175. *ἔλευθεροῦται*] Qu. *ἔλευθεροῦτ' ἄν*. *ὑπὸ τε γᾶν*] Malim *ὑπὸ δὲ γᾶν*.

176. δ' ὦν libri. ὦν δ' Pors. Malim ὦν. Et sic Wakef.

ἐν κάρῳ] Qu. *αἶ κάρῳ*. Cf. Eur. Med. 1382. *οἶδ' εἰσὶν, οἶμοι, σὺ κάρῳ μιάστορες*. Soph. El. 607. *δν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα* | *ἐπητῖάσω*. Qu. *ἕτερον αὖ κάρῳ* —.

178. *μιάστορ' ἐκείνον*] *μιάστορ' ἐξ ἔθεν* Wakef. Qu. *μιάστορα καινόν*.

179. *τάχος*] Celeriter. Cf. ad Ag. 945. Rhes. 986. *χωρεῖτε συμμάχους θ' ὀπλιζέσθαι τάχος* | *ἄνωχθε*.

181. *πηγὸν ἀργηστήν ὄφιν*] Cf. Sept. 60. *ἀργηστής ἀφρός*. Theocr. XXV. 130. *ἦντε κύκνοι* | *ἀργησταί*.

182. *θώμγγος*] Cf. Pers. 461. *τοξικῆς δ' ἀπὸ* | *θώμγγος ἰοὶ προσπίπτοντες ὠλλυσαν*.

185. *δόμοισι*] *δόμοις σε* conj. Wakef.

186. *καρανιστήρες*] Schol. *αἱ ἀποκεφαλίζουσαι*. Cf. Rhes. 817. *καρανιστής* (-τήρ?) *μόρος*.

187. *σπέρματός τ' ἀποφθορᾶ* | *παίδων κακοῦται χλοῦνις* conj. Musgr. ad Soph. Tr. 147. *σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ* | *παίδων τε χλοῦνις ἢ δ' ἀκρονία κακοῦ* Fritzs. Herm. *κακὴ τε χλοῦνις* conj. Stanl.

188. Schol. *γένος τι ἰνδῶν* (*γένος τι ἀκρίδων* Herm. *γένος ἐμπίδων* Weckl.).

190. *ἐπὸ ῥάχιν παγέντες*] Cf. Soph. Fr. 21. *καὶ κατὰ ῥάχιν* | *ἤλαννε παίων*.

191. *ἀποπτύστοι*] Qu. *ἀποπτύστου*.

195. *ἐν τοῖσι πλησίοισι*] *ἐν τοῖσι πλουσίοισι* conj. Pauw. Wakef. *ἐν τοῖσδ' ἐναισίοισι* (vel *ἐναισίομοισι*) Herw. *πλησίοισι* Pauw. Dind. *πανδίοισι* (?) Naber. *Vulgatam tuetur* Herm. Qu. *ἐν (πρὸς) τοῖσδ'*

ἀπροσπλάτοι (ἀπροσθίκτοι) —, vel ἐν τοῖσδε γ' ἀπλάτοι —, vel ἐν τοῖσδε πάνν σεμνοῖσι (περισέμνοισι) —. τριβεσθαι μύσος] De locutione προστρίβεσθαι τί τι. Cf. ad Arist. Eq. 5. πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. Ach. 843. οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπης τὴν εὐρυπρωκτιαν σοι. Th. 389. τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς (ἡμῖν Br.) οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;

199. πέλει] Qu. πέλεις. Et sic Herw. ad Oed. R. 245.

200. εἰς] εἰς Cant. Wakef. Linw. ὡς] ὄν Wakef. Martin. prob. Dind.

201. πῶς δῆ;] Cf. 431. 601.

203. πέμψαι] Leg. προᾶξαι. Et sic Bigot. Aurat. πέμψας τίνειν Wakef., coll. Prom. 112. τί μὴν;] Quidni? Cf. Ag. 672. λέγονοι ἡμᾶς ὡς δλωλότας· τί μὴν; Soph. Aj. 668. ἄρχοντές εἶον, ὡσθ' ὑπεικτέον· τί μὴν; El. 1280.

207. πρόσφορον μολεῖν] Qu. προσπλάζειν πρέπει.

209. κόμπασον] κομπάσει Naber. Qu. 'κόμπασας.

211. ἦτις ἄνδρα νοσοῖσιν] Sc. βίου. Cf. ad Cho. 438. Fr. 238. γυναικὸς — ἦτις ἀνδρὸς ἢ γεγενυμένη. Sed ἄν additur Prom. 35. δόσις ἄν νέον κρατῆ.

212. Cf. 605. οὐκ ἦν δμαιομοσ φωτὸς δν κατέκτανεν.

213. ἠκέσω M. ἠδέσω Well. ἠκέ σοι Herm. Dind. ἀρκέσει Wakef.

214. πιστώματα] Cf. Ag. 878. ἐμῶν τε καὶ ὧν κύριος πιστωμάτων (πιστενμάτων libri). Empedocl. 56. ὡς δὲ παρ' ἡμετέρης κέλεται πιστώματα Μούσης | γνῶθι. Ἦρας τελείας] Cf. Fr. 319. Ἦρα τελεία, Ζηγὸς εἰναία δάμαρ.

215. Κύριος δ'] Qu. Κύριος τ'.

216. ὄθεν] Unde, abs qua. Cf. Eur. Hel. 325. σύμμικρον κόρη, | ὄθενπερ εἴσει πάντα etc.

220. τὸ μὴ γενέσθαι] τὸ μὴ μέλεσθαι Aurat. Wakef. τὸ μὴ τίνεσθαι Mein. (Fr. Com. IV. 258.) Herm. Dind. τὸ μὴδ' ἐπεσθαι Petersen. Linw. Qu. τὸ μὴ 'φέπεσθαι etc. τὸ μὴ τίνεσθαι —] Cf. 694. 940. et ad Prom. 236.

222. μέτειμι] Ulciscor. Cf. Soph. El. 478. Eur. Bacch. 516. τῶνδ' ὑβρισμάτων | μέτειμι Διόνυσός σε. οἶδα] εἶδον Herm. prob. F. G. Schmidt.

223. τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσοισαν] τὰ δ' ἐν φόνοις θάσσοισαν — F. G. Schmidt. ἡσυχαιτέραν] ἡσυχαιτέρα Linw. Qu. ἡσυχαιτέρον. Schol. δολιωτέραν (σχολαιωτέραν Herw.).

224. τῶνδ'] τοῦδ' (Orestis) malit Herw.

226. λόγῳ] νόγῳ Herm. prob. Schmidt. πόνον πλέον τίθου] πόνον ἄπονον τίθου F. G. Schmidt. Malim πόνον πλείω τίθου.

πόνον] πόνων Wakef. Qu. πόνου. Sic Eur. Hec. 1168. πῆματος πλέον.

227. λόγῳ] γελῶν aut ψόγῳ F. G. Schmidt.

228. δεχοίμην] Cf. Soph. El. 1304. κοῦδ' ἄν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ | αὐτὴ μέγ' εἰρεῖν κέρδος. Herod. III. 38. εἶρετο — ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαια' ἄν etc.

229. ἔμπας] Cf. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὄφελεν λαχεῖν. Soph. Aj. 122. παρὰ Διὸς θρόνοις] Cf. Eur. Tro. 136. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις καλλιγάλανα τρέφεις.

230. ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητροῦρον, δίκας | μέτειμι τόνδε φῶτα [καὶ κνηγέτις] Elmsl. ad Her. 852. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα] Cf. Cho. 988. ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐν δίκη μόρον | σῆς μητροῦς. Ag. 1272. Eur. Bacch. 345. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον | δίκη (δίκην malit Elmsl.) μέτειμι. 516. τῶνδ' ἄποιν' ἔβρισμάτων | μέτεισι Διόνυσός σ'. Or. 433. συνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνον (al. φόνος, φόνου). Her. 852. κάποισασθαι δίκην ἐχθροῦς 882. Med. 261. 1316.

231. καὶ κνηγέτις mss. καὶ κνηγετώ Stanl. κάκκνηγετώ Erf. Herm. (Fortasse recte. Cf. Eur. Ion. 1422. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκνηγετεῖ πότμος; V. ad Aj. 5.) κάκκνηγέτις (?) Linw. γ' ὡς κνηγέτης N. φουρία (Cho. 605.) κνηγέτις Herw., quem merito offendit praesens ἐκκνηγετώ. "Quid sit καὶ κνηγέτις nondum mihi liquet." (Elmsl. ad Bacch. 346.). Legerim φῶθ' ὅπως (ἄπερ) κνηγέτις (κνηγέτης). Vix enim μέτειμι, sensum futurum habens, convenit cum κνηγετώ aut ἐκκνηγετώ.

233. Qu. δεινὴ γὰρ ἄν βροτοῖσι κἄν θεοῖς πέλοι.

234. εἰ προδῶ] Leg. ἦν προδῶ.

236. δέχον δὲ] Leg. δέχου 'μέ. Idem conj. Wakefield.

237. ἀφοίβαντον] διαπεφοιβάσθαι legitur Soph. Aj. 332.

239. ἄλλοισιν οἴκοις] ἄλαις ἀοίκις conj. Wakef. βροτῶν] βοτῶν Herw., coll. 451. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἴκοις καὶ βοτοῖσι καὶ ἔντοῖς πόροις. Idem in πορεύμασιν offendit. Qu. καὶ βοτῶν πρὸς δεύμασιν.

242. βρέτας τὸ σὸν, θεά, | αὐτοῦ φυλάσσων Herw., coll. 439. εἶπερ πεποιδῶς τῇ δίκη βρέτας τόδε | ἦσαι φυλάσσων etc. 79. μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν | ἴζου παλαιὸν ἄγκασθεν λαβῶν βρέτας. Idem conj. — θεά. | τοῦτ' οὖν φυλάσσων etc. Idem denique versus Aeschylō abjudicandum suspicatur.

243. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω] Qu. ἐνταῦθα θάσσων ἀναμένω recte Stanl.

244. ἐκφανές] ἐμφανῆς Blomf. ad Pers. 404. Cf. ad Pers. l. l. Qu. ἐμφανές.

245. φραδαῖς] I. e. βουλαῖς. Cf. Cho. 941.

246. τετραυματισμένον] Cf. Herod. I. 59. etc. Thuc. IV. 12. etc.

247. πρὸς αἵματος σταλαγμὸν ἐκματεύομεν Herw. αἷμα καὶ σταλαγμὸν] I. e. dropping blood. Cf. Fr. 340. παλαγμοῖς (σταλ.?)

- αἵματος χοιροκτόνοις. Cf. Hom. II. λ'. 535. αἵματι — πεπάλακτο. ν'. 500. ζ'. 268. αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον.
248. μόχθοις ἀνδροκμήσι] Cf. Cho. 1068. παιδοβόροι — μόχθοι.
252. καταπτακῶν] κατεπτακῶς Wakef.
253. ὁσμὴ βροτείων αἱμάτων] Cf. Ag. 215. παρθενίον θ' αἵματος ὁδμᾶς (ita Ka. ὄργῃ M. αὐδᾷ Farn.) περιοργῶς ἐπιθυμεῖ θέμυς (θεός Ka.). Prom. 115. ἃ δ. τίς ἀχώ; τίς ὁδμὰ προσέπτα μ' ἀφεργῆς | θεόστυος ἢ βρότειος; Eur. Hipp. 1391. ὦ θεῖον ὁδμῆς πνεῦμα. με προσγελᾷ] προσγελᾷν τινα Herod. V. 92. Qu. προσέβαλεν. Cf. ad Arist. Pac. 600. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; Plat. Resp. III. 201 C. ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς — τι προσβάλλῃ, ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγίειαν. Theophr. H. Pl. IX. 7. 1. εἰσβάλλουσι δ' εἰς τὸν τόπον εὐδύς ὁσμὴ προσβάλλει. Lucian. Halc. 1. τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν;
255. λεῦσσε τὸν] Qu. λεῦσσε νιν. V. Weckl. Vind. p. 165. πάντα] πάντα Wakef.
256. ἀτίτας] Inultus. Hesychius, Ἀτίτην' ἀτιμώρητον. Cf. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται. Cho. 67. τίτας φόνος.
257. ὁ δ' αὐτὲ γ' ἀλκὰν ἔχων] ὁ δ' αὐθις ἀγκάλαν ἔχων περιβρέτει Margoliouth. Qu. ὁδ' αὐ τιν' ἀλκὰν, vel ὁδ' αὐθ' ὁδ' ἀλκὰν, vel potius ὁδ' αὐτ' ἀρωγάν, vel ὁ δ' αὐτ' ἐπαλκὰν (vel ἀλκὰν) ἔχων.
260. χερῶν] χρεῶν (ex schol.) Scal. Linw. Margoliouth. Cf. ad 280. Qu. θρεῶν.
262. δυσαγκόμιστον, πάλας] δυσαγκόμιστον πάλιν conj. Wakef.
263. τὸ διερόν] Qu. τὸ δ' ἱερόν, πέδῳ] πέδοι Dind. Linw. V. Dind. ad Prom. 749. Cf. Cho. 399. ἀλλὰ νόμος μὲν (τις?) φωνίας σταγόνας χυμένους εἰς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Eur. El. 486. αἷμα χυθὲν σιδάρω. 509. αἱμά τ' οὐ πάλα χυθὲν.
265. ἐρυθρόν — πέλανον] Cf. Pers. 818. τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσταγῆς etc.
267. ἰσχνάσας] Cf. Arist. Ran. 941. ἰσχνανα. καὶ] Leg. ναί. πέδῳ] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v. Leg. καὶ ζῶντά γ' ἰσχνάσας ἀπάξομαι σ', ὅπως (vel ἴνα) —.
268. ἀντιπίνους τίνης] ἀντίπινον' ὡς Schütz. Cf. Pers. 476. Eur. Herc. 755. ἀντίπινον δ' ἐκτίνων | τόλμα. Hec. 1074. Soph. Phil. 316. El. 592. Qu. ἀντίπινον' ὡς τίνης. ματροφόνου] Μαλὶν ματροφόνου. Cf. ad 77. Qu. ματροφόνου δίκας.
- 269 sq. ὄψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλον M. ὄψει δὲ κεῖ τις Schutz. Linw. Legendum videtur ὄψει δ' ἐκεῖ εἴ τις ἄλλος —. De crasi cf. ad Thesm. 536. εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς. Soph. Phil. 782. Cf. Hom. II. γ'. 354. Virg. Aen. VI. 608. Arist. Ran. 146 sq. ἄλλος] ἄλλον Heath. Wakef. Linw. Lege ἄλλος. Cf. 316. ὅστις δ' ἀλιτῶν etc. Prom. 533. μηδ' ἀλιτοῖμι λόγοις. Punctum post ξένον sustulit Wakef.
270. ἢ θεὸν — ἀσεβῶν] Qu. ἢ θεὸν — ἀδικῶν, aut ἢ 'ς θεὸν — ἀσεβῶν.

272. τῆς δίκης ἐπάξια] Qu. τῶνδ' ἐπαξίαν δίκην. Cf. Pers. 830. Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν | φρονημάτων ἔπεστιν εὐθνός βαρός.

273. εὐθνός] Cf. Pers. 828.

275. πάντ' ἐπωπᾶ] Qu. πάντα γωμᾶ. V. Soph. Oed. R. 300.

276. ἐν κακοῖς] δὴ κακοῖς F. G. Schmidt. ἐν (μὲν?) κακοῖς ἐπίσταμαι | πολλοῖσι καιροῦς Herwerden ex altero scholio, ἐπίσταμαι καὶ σιγᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου δεῖ ἑκατέρου καιρὸν γινώσκων. "Nulla in his, inquit, de lustrationibus mentio, etc." Qu. — πολλοὺς τε καιροῦς. In scholio priori pro ἀψυχῆσας merito ἀνυχῆσας reposuerunt Wakef. Herwerden.

277. καὶ λέγειν —] Cf. Pers. Sat. IV. 5. 'dicenda tacendaque calles.' πολλοὺς καθαρμούς καὶ —] πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν — F. G. Schmidt.

280. χερὸς] Connectenda videntur αἷμα et χερὸς, ut in Cho. 1055. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Qu. χρόνω, vel μαραίννεται ἢ χερὸς.

283. μίασμα —] Cf. Cho. 967. ὅταν ἀφ' ἐστίας μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς etc. Eur. Iph. T. 384. θυσίαις βροτοκτόνοις. Herc. 1155. τεκνόκτονον μύσος. 1201. αἷμα παιδόφρονον. Bacch. 139. αἷμα τραγόκτονον.

285. ὄσους] ὡς τις conj. Wakef.

286. χρόνος —] Versum, ut vix huic loco convenientem, ejiendum suspicatur Herw. ante v. 276. (κἀγὼ —) transponendum suspicatur Buckley. καθαιρεῖ] Qu. μαραίνει. Soph. Aj. 713. πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει. ubi plura dedi similia.

291. ἐς τὸ πᾶν] Cf. 401. 891. 1044. 670. ἐς τὸ πᾶν χρόνον.

292. Λιβυτικοῖς] Imo Λιβυτικῆς.

293. γενεθλίου πόρου] Cf. Hom. Il. ξ'. 276. Ὀκεανὸς θ', ὄσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.

294. κατηρεφῆ] Qu. κατοφρεφῆ. Cf. 348. καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

296. Qu. ταγοῦχος ὡς ἀνήρ ἐπισκοπεῖ θρασύς. ταγοῦχος] Correpta prima. Cf. Arist. Lys. 105. ἐκ τᾶς ταγᾶς. Sed eadem producitur in ταγός.

297. ἔλθοι — ὅπως γένοιτο] Cf. ad Arist. Av. 1338. Soph. Phil. 324. Eur. Bacch. 1383. ἔλθοιμι δ' ὅπου μήτε Κιθαιρῶν μαρός μ' εἰδοί, etc. Hipp. 729 sq. κλύει δὲ — καὶ πρόσωθεν ὦν] Cf. 65. καὶ πρόσωθ' ἀποστιατῶν. Ubi loquitur Apollo. Prom. 321. τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω | θακῶν κλύοι Ζεὺς. Trag. adesp. 496, 2. πόρρω γὰρ ἐστὼς ὁ θεὸς ἐγγύθεν βλέπει.

299. Ἀθηναίας σθένος] Ita Soph. Trach. 507. ποταμοῦ σθένος.

300. παρημελημένον] Cf. Sept. 702. θεοῖς — παρημελημένα. ῥίσοι' ἂν ὥστε μὴ οὐ —] Cf. Soph. Ant. 90. πείσομαι γὰρ οὐ | τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

302. *ἐναίματον* v. l. ap. schol. *ἀναίματον βόσκημα δ', αἰμόνων σκιά*, vel *ἀναίματόν θ', αἰμόνων σκιάν*, conj. Weckl., coll. Hec. 90. *λύκον αἴμονι χαλᾶ. δάϊον σκιάν* (*miseram umbram*) conj. Herw. *ἀναίματόν σε σχῆμ' ὄν, εἰδῶλον σκιάς* F. G. Schmidt. Qu. *ἀναίματόν τι σχῆμα κείδῶλον σκιάς*, vel *ἀναίματον σχῆμ' ὄντα* —. *βόσκημα*] *Cibum*. Cf. 265. *ἀπό δὲ σοῦ | βοσκὰν φεροίμαν πάματος δυσπότου*. Soph. El. 364. *ἔμοι γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν* (l. *μὴ ἄλλεῖπον*) *μόνον | βόσκημα*.

304. *καθιερωμένος*] Cf. v. *καθοσιούν* Arist. Pl. 661.

305. *καὶ ζῶν με*] *καὶ ζῶν γε* Wakef. *δαίσεις*] Cf Eur. Or. 15. *ἔδασε δ' ὄν νιν, τέκν' ἀποκτείνας, Ἄτρεῦς*.

306. *ἀκούσει*] *ἄκουσον* fortasse corrigendum arbitratur Naber.

307. *χορὸν ἄρωμεν*] Cf. Soph. Aj. 700. *φάνηθ', ὦ θεῶν χοροποι' ἀναξ, ὅπως — ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὸν λάψης* (*ξυνάψης?*). Arist. Th. 954. *δρμα, χῶρει κοῦφα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον, χειρὶ σὺναπτε χεῖρα, ἑνθμόν χορείας ὑπαγε πᾶσα*. Claudian. de laude Stil. II. 100. *'omnes — junxere choros.'* *χορὸν*] Cf. Ag. 1186. *τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποι' ἐκλείπει χορὸς | σύμφθογος οὐκ εὔφωνος*.

312. *εὐθύδικοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι*] Forma *εὐθύδικος* est Ag. 761. Qu. *εὐθύδικοι δ' ἐξενχόμεθ' εἶναι*, vel *εὐθύδικοι δ' αἰεὶ εὐχόμεθ' εἶναι*. Sed confer *ὀρθοδίκαιος* infra 994. *ἠδόμεθ'* vulg. *οἴμεθ'* (sic) M. *εὐχόμεθ'* Herw. Qu. *οἴόμεθ'*.

313. *τοὺς μὲν χεῖρα νέμοντας καθαρὰν* conj. Wakef.

315. *ἀσινῆς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ*] Cf. Cho. 1018. *οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίσιον | διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται* (*ἀσινῆς — ἀτηρόν ἀμείψει* Herw.).

316. *ἄλιτων*] Cf. 269. *ἤλιτεν*. Pr. 533. *ἄλιτοιμι*.

319. *πράκτορες αἵματος* —] Cf. Soph. El. 953. *φόνον ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἔξεσθαι πατρός*.

321. *ὦ μᾶτερ Νῆξ*] Cf. 416. Soph. Oed. C. 40. *Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι*. 104. *παῖδες ἀρχαίου Σκότου*.

322. Cf. Soph. Oed. R. 112. *τῷδε συμπίπτει φόνον*. Tr. 880.

323. *ὁ Λατοῦς ἴνις*] Cf. Suppl. 220. *καὶ Ζηγνὸς ὄρνιν* (l. *ἴνιν*) *τόνδε νῦν κικλήσκατε*. 251. *Παλαίχθονος ἴνις*. 42. et ad Ag. 718.

329. *παρακοπὰ — φρενοδαλῆς*] Cf. Eur. Bacch. 34. *παρακοποι φρενῶν*. Ag. 48. *φρενῶν κεκομμένος*.

330. *παραφορὰ*] Lucian. Amor. 13. *ἐμμανές τι καὶ παράφορον ἀναβοήσας. φρενοδαλῆς*] "*φρενοδαλῆς suspectum. An φρενοδακῆς, vel φρενομανῆς?*" (Herw.) Qu. *φρενοβλαβῆς?* quod vocabulum legitur Herod. II. 120. Eupol. II. 501. Cf. *φρενώλης* Sept. 756. *φρενόμορος, φρενοβλαβῆς, φρενοπληγῆς, φρενομανῆς, θυμοφθόρος*, etc.

331. *ἕμνος ἐξ Ἑρινύων*] Ut alibi *Ἄιδα γόος*, etc.

333. "*αὐδονῆν pro κραυγῆν* Simonides c. mulieres v. 20." (Dobr.) Cf. Etym. M. p. 170, 45. et 171, 52.

337. ξυμπέσωσ' αἱματαροὶ (αἱματηροὶ) conj. Wakef. μάταιοι] Qu. μάταιαι.
347. Cf. Hom. Il. v. 127. ἄσσα οἱ αἶσα | γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
350. ἀπέχειν χέρας] ἀπέχειν ἐκὰς Weil.
352. πέπλων ἄκκληρος] πέπλων ἀνέορτος Weil. (ex schol. οὐδαμοῦ ὄπου ἐορτὴ καὶ ἀμπεχόνῃ καθαρὰ πάρεισι, coll. Eur. El. 310. ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη. Quod probat Wecklein. Sed parum placet locutio πέπλων ἀνέορτος.) πέπλων ἄφαρος Weckl. (coll. Hesych. ἄφαροι: ἀνείματα ἀνένδντοι. Phoen. 324. ἀπεπλος φαρέων λευκῶν). πέπλων ἄμμοιρος Elmsl. ad Med. 1362. Cf. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Soph. Aj. 1327. ταφῆς ἄμοιρον.
356. ἐπὶ τὸν, ὦ, δόμεναι mss. ἐπὶ τὸν δν — ἐπιτόνωσ δόμενοι Turn. prob. Wakef. ὦ] δν Stanl. Wakef.
360. σπενδόμεναι γ' ἀφελεῖν Λία. et mox ἐμαῖς λατρίαις (λατρείαις?) conj. Wakef. Qu. σπερχόμεναι —.
368. Qu. ἀλαμένα.
369. ἄγκαθεν mss. ἀνέκαθεν Pearson. Cf. ad Ag. 3.
372. δύσφορον ἄταν] Eadem verba sunt Soph. Aj. 643.
375. ἐπιφόνοις mss. ἐπιφόβοις conj. Wakef. ἐπιφθόνοις Heath. τόδ'] Qu. τόθ'.
378. πεπόταται] Cf. Nub. 319. ἡ ψυχὴ μου πεπότῃται.
379. δνοφερᾶν τιν' ἀχλὺν —] Cf. Pers. 535. ἄστυ τὸ Σούσων — πένθει δνοφερᾶ κατέκρυψας. Cho. 51. ἀνήλιοι — δνόφοι καλύπτουσι δόμους. αὐδάται] Cf. Soph. Phil. 130. αὐδωμένον. 852. αὐδῶμαι. Qu. ἐκχεῖται.
381. μένει] μέλει conj. Dobr., coll. Sept. 276.
382. τε pro δὲ Wakef.
383. μνήμονες σεμναί] Scrib. μνάμονες —. Cf. Prom. 516. Μοῖραι τοῖμορφοὶ μνάμονές τ' Ἐρινύες. Ag. 150.
385. ἀτίετα] Cf. 839. ἀτίετον μύσος. 872. Suppl. 853. ἀτίετ' — εὐσεβῶν. Eur. Ion. 712. ἀτίετος φίλων.
387. ἀνηλίω λάμπα] ἀνηλίω γ' αἴγλα conj. Wakef.
388. ὁμῶς] Cf. 692. τό τ' ἤμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς. Prom. 736.
389. οὐκ ἄζεται] Eur. Alc. 327. Or. 1116. Her. 600. Hesychius, οὐκ ἄζομαι: οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι.
392. μοιρόκρανον] Cf. Cho. 613. μοιρόκρανον ἐς ἄμαρ.
395. καίπερ τιν' ὑπὸ conj. Wakef.
398. καταφθατουμένη] Hesych. φθατήση: φθάση. Schol. καταφθάνουσαν.
399. ἄκτορες] Cf. Pers. 557. Σουσίδος φίλος ἄκτωρ. ἦν δῆτ' —] Suspectum δῆτ'. Cf. ad 3. ἦν] ἦ Wakef.
401. ἀντόπρεμνον] Cf. Arist. Ran. 902. ἀντοπρέμνοις | τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα. ἐς τὸ πᾶν] Cf. supra 52.

403. διώκουσ' — πόδα] Cf. ad Sept. 371. σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eur. Or. 1337. ἰδού, διώκω τὸν ἔμὸν ἐς δόμους πόδα. Ion. 205. παντὰ τοι βλέφαρον διώκω. Soph. El. 871. διώκομαι. ἄτριτον πόδα] Cf. Pind. P. IV. 317. ἄτριτον πόνον. Herod. IX. 52. ἔχον πόνον ἄτριτον. Theocr. XV. 7. ἄ δ' ὁδὸς ἄτριτος. Soph. Aj. 788. κακῶν ἀτρίτων. Mosch. IV. 69. ἀτρίτοιον | ἄλγεσι μοχθίζουσαν. Eodem sensu ἀτρίτων legitur Sept. 875.

405. πάλοις —] κώλοις Wak. Herm. Dind. (Schol. ἐπὶ ὀχίματος ἔρχεται.) πνόοις Weil. "Per auras advenit Minerva aegide tamquam alis utens eaque pedum gressum accelerans." (Herm.) Qu. οὐδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. Ita etiam Weil. Cf. Cho. 1044. μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα | φήμη πονηρᾶ.

406. καὶ νῦν δ' tuetur Linw. καινήν δ' Cant. Schutz. Herm. Dind. δμιλίαν] Anglice company. Cf. 57. 711. 1030. Soph. Aj. 872. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλοον δμιλίαν.

409. βρέτας — ἐφημένῳ] Cf. Fr. 158. ἐφημένη τάφον. Eur. Suppl. 94. μητέρα γεραῖαν βωμίαν ἐφημένην. τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ] Qu. τόνδ' ἐφήμενον ξένον.

410. δμᾶς δ'] Qu. ὁμᾶς δ'.

411. ἀρουμέναις (-νας) conj. Wakef.

413. ἄμορφον ὄντα] ἄμορφον ὄντα (sine reprehensione) Rob. Herm. Elmsl. ad Med. 85., coll. 478. ὁμως δ' ἄμορφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει. 681. τί γάρ; πρὸς ὁμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος ὦ; "Singulari casu accidit ut vox ter in una fabula ab Aeschilo usurpata extra eam apud Atticos poetas non extet." (Elmsl.) Recte. ὁμοροφούοντα Naber. πᾶσι δ'] Qu. πάντας, virgula post λέγω posita.

414. ἦδ'] ἦδ' Abresch. Herw. ad Oed. R. 181.

415. γένει] Qu. λέγω.

416. νυκτὸς αἰανῆς τέκνα M. Cf. 479. αἰανῆς (αἰανῆ Flor. Ven.) νόσος. 572. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον. 902. αἰανῆς — νόσος (ubi αἰανῆ metrum respuit). Soph. Aj. 672. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς (αἰανῆς al. qu. αἰανοῦς) κύκλος etc. Antiquam formam suspicor fuisse αἰανῆς, recentiorem αἰανός, quam infercire conati sint grammatici. V. Lob. et Dind. ad Aj. 672. Lege νυκτὸς αἰανῆ (aut αἰανοῦς) τέκνα. Cf. 1032. μεγάλοι φιλότιμοι νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. Eur. Or. 408. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. παλαμναῖον] Cf. Tr. 1207. Soph. El. 582.

417. φυλάσσω] Cf. Herc. 51. πάντων δὲ χρεῖοι τάσδ' ἔδρας φυλάσσομεν.

419. πρόσω δικαίων] Lege πρόσω δίκης ἔστ'. τιμὰς τὰς ἐμὰς] τιμὰς γε μὲν δὴ malit Wakef. Cf. 209. Eur. Iph. T. 776. ξενοφόνους τιμὰς ἔχω. Alc. 53. τιμαῖς κάμῃ τέρπεσθαι δόκει. 30. τιμὰς ἐνέρων | ἀφοριζόμενος. El. 993.

420. μάθοιμ' ἄν] Qu. χαίροιμ' ἄν.
422. τοῦτο mss. ποῦ τὸ Arnald. Wakef. Tyrwh. σφαγῆς] φονγῆς Stanl. Tyrwh. Cf. 427. et 607.
423. ἐπιρροίζει mss. ἐπιρροίζεις Scal. Wakef. Λεγε ἐπιρρούζεις.
425. ἠξιώσατο] Cf. Ag. 361. βροτῶν ἀξιούσθαι μέλει. Qu. ἠξίωσεν ἦς?
426. ἄλλης ἀνάγκης] ἄλους ἀνάγκαις ἢ τινος τρέων κότον Naber. ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον F. G. Schmidt. ἄνευ δ' ἀνάγκης κοῦ τινος τρέων κότον; idem. ἄλλαις ἀνάγκαις Both. prob. Dind. Qu. ζευχταῖς ἀνάγκαις (ἀνάγκη δ'). ἢ τινος τρέων κότον] Cf. Ag. 549. ἀπόντων κοιράνων ἔτριες τινάς; τρέων] I. q. τρέμων. Cf. Ag. 549. ἔτριες. Sept. 790. τρέω.
- 427 ὡς μητροκτονεῖν] ὡς pro ὥστε positum ut alibi apud nostrum.
429. ὄρκον — δοῦναι] Cf. Antiph. III. 149. ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον τῷ πονηρῷ —. Apollod. IV. 457. οὐ δοῦναι θέλει] ὄν δοῦναι θέλω Ahrens. Herw. Naber. εἰ δοῦναι θέλουν (?) Dind. οὐ δοῦναι θέλοι conj. Wakef. οὐδ' εἶναι θέλει conj. id., coll. 432. ὄρκους — λέγω.
430. δικαίως] δίκαιος Dind. Recte: cf. Pr. 868. βουλήσεται | κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον ἢ μαιφόνος. Qu. δίκαιός.
431. Scribendum sic, πῶς δῆ; δίδαξον. Cf. 601. 201. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει] τῶν σοφῶν γὰρ οὐν πέλει conj. Linw. Recte.
432. δίκαια μὴ νικᾶν λέγω] δίκαια δῆ — Wakef., qui “nihil certius est”, inquit. Qu. δίκαι' αἰεὶ (δμως) νικᾶν λέγω.
433. κρῖνε δ' εὐθείαν δόξην] Cf. S. Johann. Ev. VII. 24. μὴ κρῖνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρῖσιν κρῖνετε.
435. ἀξίαν τ' M. ἀξίαν Pors. ἀξίαν σ' Wakef. ἐπ' ἀξίων] ἀπ' ἀξίων Stanl. Wakef. ex Schol. ἀξίων οὖσαν γονέων. Recte. Λεγε ἐξ ἀξίων. Cf. Arist. Eq. 336. πονηρὸς — κακ πονηρῶν. Eur. Ion. 747. ὃ θύγατρο, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων | ἦθη φυλάσσεις.
436. τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν —;] Fort. τί πρὸς τὰδ'; εἰπεῖν —;
- 439 sq. Cf. 79.
440. ἐμῆς vulg. ἀμῆς M. ἀμῆς Herm. prob. Mein. (Anal. Soph. p. 280.) Qu. ἐμῆς, quum formam Doricam non requirat metrum.
442. Schol. ἀποκρίνου τί μοι εὐγνωστον corr. Wakef.
444. Cf. 453.
446. τὸ σὸν ἐφημέρον βρέτας] Cf. 446. ἐφεζομένη M. ἐφημένον Burges. Schutz. Herm.
449. αἵματος καθαρσίου] Cf. 63. 578. Sept. 680. αἷμα γὰρ καθάρσιον. αἵματος — σφαγαί] Cf. Ag. 1389. αἵματος σφαγῆν. Soph. Tr. 572.
450. καθαιμάξουσιν οσθήλου (in marg. ζτ) M. καθαιμάξωσι

νεοθήλον Turn. καθαιμάξωσιν εὐθήλον Wunder. Adv. p. 38. βοτοῦ] Cf. Soph. Tr. 690. κησίον βοτοῦ λάχνη. Aj. 145.

452. ἔντοϊς πόροις] ἔντοϊς ποτοῖς conj. Wakef., coll. Soph. Oed. C. 1597. ἔντων ὑδάτων. Eur. Hipp. 658. ἔντοϊς νασμοῖσιν. Cf. Cho. 72. πόροι (ῥόοι?) τε πάντες ἐκ μᾶς ὁδοῦ | βαίνοντες etc. βοτοῖσι] Cf. ad 239.

453. λέγω] ἐλῶ conj. Wakef. ἔχω idem, coll. Eur. Fr. inc. 81. ὡς δειλὸς εἶη θάνατον ἐκποδῶν ἔχων. Leg. ἐκποδῶν ἐῷ.

455. ἱστορεῖς καλῶς] I. q. οἴσθα καλῶς. Soph.

457. Qu. ξὺν ᾧ σὺ πέρσας (pro Τροίαν) —. Vel ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν ἐκπέρσας (pro Ἰλίον) —. Cf. Eur. Tro. 1292. ἃ δὲ μεγαλόπολις ἄπολις δλωλεν οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία.

459. κελαινόφρων] Cf. Pers. 119. μελαγχίτων φρήν. Suppl. 792. μελανόχρως δὲ πάλλεταιί μου καρδιά. Cho. 411. σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσα. Pind. Fr. 88. μέλαιναν καρδίαν. et ad Soph. Aj. 954.

460. ἀγρεύμασιν] Cf. Cho. 998. ἀγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα; 634. ἐν δ' ἀτέρμονι | κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλω πέπλω.

461. κρύψασα λουτρῶν mss. κρύψασ', ἃ λουτρῶν Musgr. κρύψασα, λουτρῶν τ' Wakef. Qu. λούτρον δ', vel δροίτη δ', vel φόνος δ'. Cf. Cho. 1010. μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ' ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.

464. ἀντικτόνοις] Cf. v. ἀντίφρονος ap. Soph.

468. σὺ τ'] I lege σὺ δ'. Et sic P. et Wakef.

469. Cf. Soph. Aj. 1369. ὡς (l. ἄσος) ἄν σὺ πράξης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει (χρηστός φανεί?). 634. ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι; τάδ' αἰνέσω] τὰ σ' αἰνέσω F. G. Schmidt. Qu. πάντως γὰρ ἂν σοὶ γ' ἂν δοκῇ τάδ' αἰνέσω, vel ἄσος ἂν δοκῇ γὰρ, πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Vel κείμεν γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τέ σ' αἰνέσω. Cf. Eur. El. 227. πάντως δ' εἰμὶ σῆ.

470. εἴ τις] ἢ τις F. G. Schmidt. Qu. ἢ τιν' οἶσθαι (vel εἰδέναι) τόδε | βροτὸν δικάζειν. τὸ πρᾶγμα — τόδε, | βροτούς δικάζειν (judicium exercere de mortalibus) Herwerden.

471. βροτοῖς] ὀρθῶς F. G. Schmidt.

472. διαιρεῖν — δικας] Cf. 488. 630. 749. 709. διαγῶναι δίκην. Hor. Epist. I. 16. 42. 'quo multae magnaeque secantur iudice lites.' Hesychius, διαιρεῖν: διακρίνειν, etc. Sic μαχᾶν τέμνειν τέλος Pind. Ol. XIII. 80.

473. Qu. ἄλλως τε κεί (pro καὶ) σὺ —. κατηρτυκῶς] Angl. a perfect suppliant, qui omnia recte perfecit. Cf. Eur. Fr. 821, 5. νῦν δ' ἀμβλύς εἰμι καὶ κατηρτυκῶς πόνων (sc. ὡς πῶλος). 41. κατηρτυκέναι. νόμω] φόνον Wakef.

475. ὅμως δ' mss. ὅπως δ' Tyrwh. ὅπως ἄμομφον ὄντα σ' αἰρῶμαι — Dobr. Cf. 670.

- 477 sq. De constructione cf. 100 sq. et ad Sept. 681.
 477. *καὶ μὴ* | *καὶ μὴ* — Tyrwhitt.
 478. *ὡς ἐκ φρονημάτων* —] Cf. Eum. 782. *ὁν ὁν ἀντιπερθεῖ*
 (ἀστ.?) *μεθεῖσα καρδίας σταλάξω χθονὶ* ('s *χθόνα*?) *φθορᾶν*. Ag.
 834. *δύσφρων γὰρ ὡς καρδίᾳ προσήμενος* etc.
 479. *πέδω* M. Scribe *πέδοι*. Vide Dind. Lex. Aesch. h. v.
αἰανῆς νόσος] *αἰανὴ νόσος* Flor. Ven. Cf. ad 384. *αἰανῆς δρόσος*
 conj. Wakef. Sed cf. supra 943. *πέδω πεσῶν*] Cf. Cho. 43. *πεσόν-*
τος αἵματος πέδω. Soph. El. 747.
 480 sq. Sic fere scribendum suspicatur Dind., *τοιαῦτα μὲν*
τάδ' ἐστὶν ἀμφοτέρω, μένειν | πέμπειν τε τάσδε, πῆμ' ἀμηχάνως
τ' ἔχει.
 481. Qu. *πέμπειν δὲ δυσχερῆ 'στ' ἀμηνίτως ἐμοί*. (Schol. *πέμ-*
πειν αὐτὰς ἀμηνίτως δυσχερὲς ἐστὶν ἐμοί.) Nisi pro *ἀμηχάνως*
 reponendum *ἀμηχαν' ἔστ'*, ut *ἀδύνατα* etc. *ἐμοί* mss. *ἔχει* Butl.
 483. *δοκίω*] *δοκίους* malit Wakef. *αἰρουμένους*] Reponen-
 dum *αἰδουμένους*. Qu. *αἰρουμένη* vel *αἰρουμένοις*.
 487. *τὰ βέλτατα*] Cf. Suppl. 1055. *τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη*.
 Comparativus *βέλτερος* est Sept. 337. Suppl. 1070. Fr. 321.
 488. *διαρῶν*] Discernere, dijudicare. Cf. ad 472. 630.
γῆφω διαρῶν τοῦδε πράγματος πέρι. Plat. Prot. 339 A. Arist.
 Ran. 110.
 489. *φρασί*] *φράσει* confidenter reponit Wakef.
 492. *δίκα καὶ βλάβη* mss. *δίκα τε καὶ βλάβη* (Heath.), vel
 potius *δίκα* *κἀτα βλάβη* conj. Wakef.
 500. *τῶνδ' ἐφέρπει*] *τῶνδ' ὕφ' ἔρπει* conj. Wakef.
 505. *λῆξις ὑποδοσίς τε μόχθων οὐκ ἔτ' εὖ βεβαία* conj. Wakef.
 507. *παρηγορεῖ*] *προσηγορεῖ* conj. Wakef.
 508. *μηδέ*] *μή με* Wakef.
 509. *τετυμμένος*] Fort. *πεπληγμένος*.
 512. *ταῦτά τις*] Qu. *τόνδε τις*.
 514. *νεοπαθῆς*] Cf. v. *καινοπαθῆς* Soph. Tr. 1277.
 515. *δόμος*] *νόμος* Wakef. Leg. βωμὸς *δίκα*. Cf. 539.
 517. *τὸ δεινὸν εὖ* mss. *τὸ δεινὸν αὖ* Herm. *τὸ θεῖον αὖ* Wakef.
 518. *φρενῶν ἐπίσκοπον*] Cf. Ag. 175. *τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν*.
 Infra 740. *δωμάτων ἐπίσκοπον*. 903.
 519. *δειμαίνει*] *δεῖ μένειν* nescioquis ap. Dobr. *δειμανεῖ καθή-*
μενον ξυμφορᾷ σωφρονεῖν ὑπὸ στέγει Wakef. *δειμανεῖ* active usur-
 patum suspicionem mihi movet. Cf. ad Soph. Oed. R. 335.
 520. *στένει*] *στέγει* Wakef.
 521. *μηκέτ' et καρδίας ὕπ'* Wakef. *φάει*] Qu. *φόβω* aut *δέει*.
 530. γ' pro δ' Wakef. "re clamante." *ἐφορεῖ*] *ἐφοδεύει*
 Musgr. Cf. ad Suppl. 622.
 532. *ὡς ἐτύμως*] Ut *ὡς ἀληθῶς*. Cf. Soph. El. 1452. *ὡς ἐτη-*
τύμως.

533. *δυσοβίας — ὕβρις τέκος*] Cf. ad Soph. Oed. R. 873. *ὕβρις φυτεύει τύραννον* (ubi sensus postulat *ὕβριν φυτεύει τυραννίς*).
539. *βωμόν αἰδεσάι Δίκας*] Cf. Sept. 409. *τὸν Αἰσχύνῃς θρόνον | τιμῶντα.*
540. *λάξ ἀτίσης*] *Legē lāx patīshs.* Cf. 110. *πάντα ταῦτα λάξ δρω πατούμενα.* Cho. 633. *τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λάξ πέδοι πατούμενον.* et Soph. Ant. 854—855.
541. *ποιῶ γὰρ ἐπέσται*] Cf. Soph. El. 1467. *εἰ δ' ἔπεισι νέμεσις, οὐ λέγω.* Arist. Av. 597. *ννὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.*
545. *προτίων*] Cf. Ant. 22. *τὸν μὲν προτίσας τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει.*
548. *ἐπιστροφὰς δωμάτων*] Cf. Sept. 645. *πόλιν | ἔξει πατρώαν (l. πατρῶων) δωμάτων τ' ἐπιστροφὰς.*
553. *παρβάταν*] Cf. ad Suppl. 1048. *πάρβατος.* Sept. 742. *παρβάσιαν.*
554. *τὰ πολλὰ φαῦλα παντόφορτ' conj. Wakef. Punctum post δίκας sustulit idem. παντόφορτ'*] Cf. v. ἀκριτόφορτος Sept. 360.
556. *λαῖφος δι' ἄν λάκη, πόνους — conj. Wakef. λαῖφος δι' ἄν βάλῃ πνόςος (νότος?) conj. id., coll. Virg. Aen. I. 103. 'talìa jactanti stridens aquilone procella | velum adversa ferit.'*
560. *ἀνδρὶ θερμοῦ*] Cf. Sept. 599. *ναῦταισι θερμοῖς.* Soph. Tr. 1046. Ant. 88. Ar. Vesp. 918. *θερμὸς γὰρ ἀνῆρ.* Th. 735. Pl. 415.
561. *ἰδὼν ἐν ἀμηγάνοις δύας λεπάδνοις conj. Wakef. δύας λεπάδνοις conj. Blomf. ἰδὼν ἀμηγάνοις δύαις λαπαδνὸν Musgr. Herm. δύας λεπάδνων postea malebat Blomf., coll. Prom. 152. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοιαι λύμαις. Qu. δύαισι ἀθλοῦντ', vel δύαις σνονοκοῦντ' (σύνοικον). ἀμηγάνοις δύαις λέπαδνον*] *Leg. ἀμαγάνου δύας λέπαδνον.* Cf. Ag. 219. *ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον. λέπαδνον*] *λαπαδνὸν (?) Musgr. Herm. Dind.*
563. *δι' αἰῶνος*] *διανταία* (vehementi ictu, coll. Cho. 640.), aut *διανταίω — ἔρματι* (adverso scopulo) tentat Herwerden.
564. *ἔρματι προσβαλῶν*] Cf. Ag. 1007. *ἄφαντον ἔρμα.*
565. *αἴστος*] *ἄστος* Wakef. *ἔστος* Dind. Cf. ad Ag. 413.
566. *κατειργάθου Μ. κατειργάθου conj. Wakef. κατειργαθοῦ Dind.*
567. *οὐάτων* Jacob. *ἦ τ' οὐάτων* Wakef. Cf. Soph. Aj. 17. Eur. Phoen. 1392. *Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή.* Her. 831. Rhes. 991.
569. *φαινέτω*] *φωνεῖτω* conj. Wakef. Recte haud dubie. *Tritum est σάλπιγγος φωνή. ὑπέρτονον γήρυμα*] Cf. Arist. Nub. 1154. *βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν.* Eur. Fr. 629. *διφθέραι | πολλῶν γέμουσαι Λοξίου γηρυμάτων.*
571. 572. Hos versus transponendos censet Wakef., nisi πόλιν γε corrigas cum Heathio. Fortasse recte.
571. *ἀρήγει*] *προσῆκει* conj. Herwerden. Scholiastam enim per *συμφέρει* explicare, Hesychium autem *προσῆκει* explicantem

inter alia interpretamenta ponere *συμφέροι*. Si sanum est *ἀρήγει*, notandum est impersonaliter positum.

572 *ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον*] Cf. Ag. 607. *ἐς τὸν πολὺν — χρόνον*. Thuc. IV. 117. *ἐς τὸν πλείω χρόνον*.

574. *ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει*] Cf. Soph. Oed. C. 839. *μὴ 'πίτασο' δ (f. οὐ) μὴ κρατεῖς*. Aj. 1107. *ἀλλ' ὡνπερ ἄρχεις ἄρχε*. Hom. II. α'. 295. *ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει*] Cf. S. Joann. Apocal. II. 25. *πλὴν δ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὐ ἂν ἤξω*. (Wakef.)

575. *πράγματος λέγει*] Scrib. *πράγματος; λέγει*.

576. *καὶ μαρτυρήσων ἦλθον*] *ξυμμαρτυρήσων ἦλθον* Naber, coll. Soph. Phil. 439. *ἔστι γὰρ θρόνων* Elmsl. ad Med. 155. (propter vicinum *δόμων*). Herm. *ἔστι γὰρ νόμω* Burges. prob. Herm., coll. Soph. Oed. Col. 548. *νόμων* Wakef. Qu. *ἔστι γὰρ θεῶν*, vel *ἔστι γούν ἐμός*.

577. *ικέτης δδ' ἀνήρ* mss. *ικέτης δδ' ἀνήρ* Pors. *ικέτης ἀνήρ δδ'* conj. Wakef. *δόμων ἐφέστιος ἐμῶν*] Cf. 669. *σῶν δόμων ἐφέστιον*. Suppl. 365. Sept. 853. Soph. El. 1386. *δωμάτων ὑπόστεγοι*. Aj. 796. *σηνηῆς ὑπαιλον*.

579. *αὐτὸς*] *αὐτὸς* malit Elmsleius ad Med. 155. et Herw. Cf. ad Soph. Oed. R. 458. *Legē καὶ ξυνδικήσω γ' αὐτὸς* (vel *καὐτὸς*).

581. *τήνδε κύρωσον δίκη]* Leg. *τήνδε κυρῶσαι δίκη]*. Cf. 639.

582. *ὑμῶν δ μῦθος*] *Vestrum est loqui*. Gallice, la parole est a vous.

586. *ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος*] Cf. Nub. 1375. *ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'*. Scholiastam corrigendum esse ex II. α'. 338. monet Wakef.

587. *κατέκτονας*] *κατέκτανες* Elmsl. ad Med. 774., coll. 594. *κατέκτανες* (in eadem sede). 605. *κατέκτανε*. 608. *κατέκτανεν*. 613. *κατέκτανον*. "Ἀπέκτονα a comicis et prosae orationis scriptoribus usurpatum est; *κατέκτονα*, quantum memini, a nemine." (Elmsl.)

588. *τούτου δ' —*] *Malim τούτου γ'*. Cf. Soph. Oed. R. 578. *ἀρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς*. El. 527. *τῶνδ' ἀρνησις οὐκ ἔνεστί μοι*.

589. *Ἐν μὲν —*] Cf. Eur. Or. 428. *διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι. παλαισμάτων*] Cf. Ag. 171. Cho. 338. Arist. Ran. 689. Xen. Mem. II. 1. 14. *τοῦτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα*.

590. *οὐ κειμένῳ πω*] *οὐ κειμένῳ 'πί* conj. Wakef. Qu. *οὐ κειμένου πω*, vel *οὐ κειμένῳ 'πι* (?).

592. *λέγω]* *λέξω* Herwerden. Recte. *πρὸς δέρον τεμών]* *πρὸς δέρον νέμων* Wakef. *πρὸς δέρη βαλῶν* recte Herwerden, coll. Orest. 1350. *φάσανον δὲ πρὸς δέρη βαλόντες*. 51. *φάσανον ἐπ' αὐχένος βαλεῖν*. Iph. T. 785. Phoen. 1374. etiam Phoen. 735. Alc. 307. *Subaudiendum vero ξίφει ex ξιφουλκῶ*.

593. πρὸς τοῦ δ' ἐπέσθης] Cf. Soph. Oed. R. 525. τοῦ πρὸς (πρὸς τοῦ?) δ' ἐφάνθη —;

596. καὶ δευρό γ' αἶ] Malim καὶ δεῦρ' αἶ γε. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι] Cf. Prom. 1073. μηδὲ — μέμνησθε τύχην. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται. Apollod. IV. 456. τί ἂν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ μέμφοιτο διότι —;

598. ἀρωγὰς δ'] Qu. ἀρωγὰς. πέμπει] πέμπει recte Scal. Vide schol. Qu. πέμπτοι vel πέμψαι.

599. πέπεισθι] Cf. ἀνωχθι. Qu. πέπεισθα (ut οἶσθα, ἦσθα), Vel πέπεισο. In fine versus interrogationis notam posuerim.

600. δυοῖν — μασμάτων] δυοῖν μασμάτων recte Elmsl. ad Med. 798. Cf. Ag. 1384. ἐν δυοῖν οἰωγμάσι (l. οἰωγγμάτων). V. Lob. ad Aj. 1304. προσβολὰς] Cf. Cho. 283. προσβολὰς Ἐρινύων. Pac. 39. χῶτον ποί' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολή | οὐκ οἶδ'.

606. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι] ἐγὼ δὲ μαρᾶς τῆσδε πῶς ἐν αἵματι; aut simile aliquid requirit Herwerden. "Non enim potuit negare se matris suae esse consanguineum, sed negat se tam scelestam mulierem pro matre sua agnoscere." Cf. Soph. Aj. 1305. τοὺς πρὸς αἵματος. El. 1125. ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν.

607. πῶς γ' εἰ Rob. (in erratis). πῶς, ἢ γ' ἔθροσπέ σ' Dobr. πῶς γάρ σ'] οὐ γάρ σ' Herwerden, qui glossatori ellipticum usum voculae γάρ explicanti πῶς tribuit.

611. ὄσπερ ἔστιν] Suspectum.

612. δικαίως] δίκαιον recte Auratus. Qu. ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ δεδρακέναι | δοκῶ τόδ' αἶμα κρίνον. Respondet Apollo δικαίως, ne δίκαιον reponendum esse censeas, ut bene monuit Weilius.

613. δοκεῖ] δοκῶ Herwerden. τόδ' αἶμα] Sub. ἔδρασα. Cf. Eur. Orest. 406. Πυλάδης δὲ συνδρῶν αἶμα καὶ μητρὸς φόνον. Soph. El. 498. 1025.

618. δὲ μὴ κελύσοι Wakef. Leg. δὲ μὴ 'κέλευσε —.

619. τοῦθ'] τοῦθ' conj. Faehse p. 327. ed. Herm. Recte. σῶν δόμων ἐφέστιον] Cf. 577.

620. βουλῇ — πατρὸς] Cf. Soph. El. 967. ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν. 1037. τῷ σῶ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ; Ant. 637. αἷς (γνώμαις) ἐγωγ' ἐφέφομαι.

623. πέδω] Scribe πέδοι. V. Dind. Lex. Aesch. h. v.

624. Qu. μητροὶ (sic Aurat.) μηδαμοῦ τιμὰς νεμεῖν.

625. θανεῖν] κτανεῖν Aurat. Musgr.

629. οἱ τ' ἐφήμενοι mss. οἱ τ' ἐφειμένοι (qui jussi sunt) conj. Musgr. Quod mihi ipsi in mentem venit. Anglice, those who are charged (commissioned).

630. διαιρεῖν] Dirimere controversiam. Cf. 472. 488. 749. ἐν διαιρέσει (ψήφων). Arist. Ran. 1100. χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν. Herod. IV. 23. οἱ τὰς διαφορὰς διαιέροντες.

631. ἡμποληκότα] I. e. πεπραγότα. Cf. ad Soph. Aj. 978. ὦ φίλιτα' Αἴας — ἄρ' ἡμπόληκας ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

632. τὰ πλείστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη] τὰ πλαστά μείλιχ' ἐν δφρούσι (δφρούσιν) — tentat Wakef. τὰ πλείστ' ἄμωμον (vel ἀμύμον') εὐφρόσιν — conj. Linw. Qu. τὰ πλείστ' ἄρισται' εὐφρόνως δεδεγμένη —, vel τὰ πλείστ' ἄριστα (vel ἀμέμπτως) φαιδρόνους δεδεγμένη, vel τὰ πλείστα μύθους εὐφροσιν —, vel ἡμποληκότα | ἄριστ' (having fared most well, having prospered in every way) ἀνελθόντ' εὐφρόνως —. Schol. πλείστα ἡτύχηκότα. Lacunam post δεδεγμένη indicat Dind., post λοιπὰ Linwood. Hoc verisimilius. Quae exciderunt haec fere aut similia fuisse suspicatur Linwood, συνθέτοις λόγους | θέλγει φρένας κλέπτουσα. εὐφροσιν] Qu. εὐφρόνως.

633. δροίτη] Cf. Ag. 1540. Cho. 999.

634. ἐν δ' — πέπλω] Cf. 460. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμῆ | μῆτηρ κατέκτα ποικίλοις ἀγρεύμασι | κρύψασ'. ἀτέρμονι — πέπλω] I. q. ἀπεράντω. Ag. 1392. ἄπειρον ἀμφίβληστορον. Prom. 1078. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. φᾶρος παρεσκήνωσεν] Cf. Cho. 999. δροίτης κατασκήνωμα.

638. τοιαύτην] τοιαύτην δ' Pauw. Wakef. ὡς δηχθῆ λείως] ὡς δειχθῆ (δεχθῆ M. pr. m.) λεῶ Herwerden.

640. προτιμᾶ — μόρον] Cf. 739. γυναικὸς οὐ προτιμῆσω μόρον. Eur. Hipp. 48. τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμῆσω κακόν. Alc. 761.

641. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα προεσβύτην Κρόνον] Cf. Nub. 904 sq.

644. κνώδαλα, στύγη θεῶν] Malim κνώδαλ', ὦ στύγη θεῶν.

645. πέδας μὲν ἂν λύσειεν] πέδας — δήσειεν conj. Wakef. Qu. πέδα μὲν ἂν λυθεῖεν. ἔστι τοῦδ' ἄκος] Cf. 649. τούτων ἐπωδάς. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων ἄκος.

647 sq. ἀνδρὸς δ' —] Cf. Ag. 1019. τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἀπαξ πεσὼν — ἐπαείδων; Cho. 506. τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος etc. Eum. 980. μηδὲ πιούσα κόνης μέλαν αἷμα πολιτῶν etc. Sept. 736. καὶ χθονία κόνης πῆ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Cho. 66. δι' αἷματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. αἷμ' ἀνασπάση] Cf. Cho. 533. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. Fort. αἷμ' ἀπαξ σπάση (πῆ), vel αἷμα καταπῆ.

648. ἀπαξ θανόντος] Cf. Soph. El. 137. Fr. 501. Eur. Alc. 985. Hom. Il. ω'. 549 sq. οὔτις ἔστ' ἀνάσταις] οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνάσταις legit Tzetzets Chil. VIII. 233., hunc locum componens cum Il. α'. 408.

649. τούτων ἐπωδάς] Cf. 645. ἔστι τοῦδ' ἄκος.

650. Cf. Fr. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα (στρέφουσα?) τύρβ' ἄνω κάτω. Herc. 1309. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον — ἄνω κάτω στρέψασα. Mnesimach. III. 569. πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.

651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει mss. Leg. οὐδὲν ἐν ταῦτῳ μένει, αὐτὴ τῆσσι, κούδὲν ἐν ταῦτῳ μένει.

652. Qu. *ὑπερδικεῖς*; δρα· | τὸ μητρὸς etc. Cf. ad 575.
653. *πέδω*] *πέδοι* Dind. Cf. Cho. 48. *πεσόντος αἵματος πέδω*.
291 sq. Soph. Oed. R. 236 sq.
655. *ἐπιστροφὰς δωμάτων*] Cf. Sept. 655. *πατρῶων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς*.
656. Cf. Plat. Tim. 21 B. *φρατόρων* (*φρατέρων* codex unus in schol.).
659. *κύματος νεοσπόρου*] Cf. Eur. Fr. 107. *γέμουσα κύματος θεοσπόρου*.
661. *ἔωσεν ἔργος, οἶσι μὴ βλάβη θεός*] *ἔωσεν, ὡς νόσοισι μὴ βλάβη θεός* conj. Herw. Pro *οἶσι qu. ἔνθα*.
665. *οὐδ'*] *οὐκ* malit Wakef. *ἐν σκότοις κηδύος τετραμμένη*] Cf. Sept. 664. *ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον | οὔτ' ἐν τροφαῖσιν*. Pind. N. I. 53. *σπλάγγων ὑπὸ ματέρος — ὠδῖνα φεύγων*. Qu. *ἐν σκότῳ τῷ κηδύος — τετραμμένη*] Qu. *κεκλήμενη*.
668. *τὸ σὸν πόλισμα* —] Cf. 762. *χώρῳ τῆδε καὶ τῷ σὸν στρατῷ*. 686. *Αἰγέως στρατῷ*.
674. *ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν*] Qu. — *δικαίας*. Sic *ἀμαυρᾶς ἐκ φρενὸς ἀναστένειν* Ag. 546. *φρενὸς ἐκ φιλίας εἰπεῖν* Ag. 1491. Eur. Ion. 1313. *ἀπὸ γνώμης σοφῆς*.
675. *δικαίαν*] Leg. *δικαίας*. Idem conj. Blomf. Linw.
677. *μένω δ' ἀκοῦσαι*] Qu. *θέλω δ'* (aut *μαιμῶ δ'*) —. *αἰδεῖσθε, ξένοι*] Malim *αἰδεῖσθ'*, ὡ ξένοι.
678. *τί γάρ; πρὸς ὑμῶν* —] Qu. *τὰ γὰρ πρὸς ὑμῶν* —.
- 679 sq. Ita Karsten ad Ag. 238. XO. *ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος, | μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται. | AΘ. τί γὰρ πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖς ἄμομφος ὦ;* Idem Apollini (non Choro) tribuit proxima *ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ'*.
682. *κρίνοντες*] *κρίνοντας* Stanl. Wakef.
684. *αἰεὶ δ' ἐκάστων*] *ἀνευδέκαστον* ingeniose et feliciter conj. Weekl. Ipse tentabam *αἰεὶ 'φ' ἐκάστων* (sc. *δικῶν*).
685. *πάγον δ'* —] Accusativus absolutus.
687. *αἰεὶ δέκαστον* (i. e. *ἀδέκαστον, ἀδωροδόκητον*) conj. Pauw. Qu. *αἰὲν ἀδέκαστον*. Cf. 704. *κερδῶν ἀδικτον τοῦτο βουλευτήριον*.
689. *Ἄρει δ'*] Qu. *Ἄρει τ'*.
690. *σέβας*] I. q. *αἰδῶς*, respect, reverence. Saepe consociantur *αἰδῶς* (*αἰσχύνη*) et *δέος* (*φόβος*), ut et *αἰδεῖσθαι* et *δεδοικέναι*. V. ad Soph. Aj. 1079.
692. *τό τ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην*] Fort. *κατ' ἡμαρ* —. Cf. Soph. El. 259. *ἀγὼ κατ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ* etc. 780. *οὔτε νυκτὸς — οὔτ' ἐξ ἡμέρας*.
693. *μὴ 'πικραίνοντων* mss. *μὴ 'πικραίνοντων* Wakef.
694. *βορβόρω γ'* Wakef. *τὸ μὴ ἀδικεῖν σχήσει*] Cf. 220. 940. et ad Prom. 236.
706. *Πέλοπος ἐν τόποις*] Cf. Soph. Tr. 1100. Eur. Alc. 67.

708. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ καὶ ψῆφον αἰρεῖν mss. Qu. ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ | ψῆφον δικαίαν (vel δικαίως). Cf. 675. φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eur. Hipp. 247. τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμαν ὀδονᾶ. Vel ὀρθῶς δὲ σφε χρῆ —. Vel εὐθείαν δὲ χρῆ —. Vel ὀρθῶσαι δὲ χρῆ | τὴν ψῆφον ὑμᾶς.

709. ψῆφον αἰρεῖν] Qu. ψῆφον αἰρεῖν. Cf. supra ψῆφον διαρεῖν. διαγνῶναι δίκην] Cf. 472. διαιρεῖν — δίκας.

711. Cf. 720. 406. 1030.

713. χρησμούς — ἀκαρπώτους] Cf. Sept. 618. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

714. χρησμούς — ἀκαρπώτους] Sept. 618. εἰ καρπὸς (κῦρος?) ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

715. αἱματηρὰ πράγματ'] Cf. Arist. Vesp. 1496. μανικὰ πράγματα. οὐ λαχὼν σέβεις] οὐ καλῶς σέβεις F. G. Schmidt. Cf. Arist. Pl. 972. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι. Pac. 348.

716. μένων] μολῶν conj. Dobr.

724. Μοίρας ἔπεισας] Μοίρας γε πείσας malit Wakef.

727. σύ τοι παλαιᾶς —] Cf. 723. τοιαῦτ' ἔδρασας etc. Eur. Alc. 11. παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην | Μοίρας δολώσας. παλαιᾶς δαίμονας] πάλαι τὰς δαίμονας Faehse. Wakef. ob seq. ἀρχαίας θεάς. παλαιὸς δὴ νόμος Sch. Cf. Aesch. Eum. 179. παλαιγενεῖς — Μοίρας.

728. οἴνω] δόλω conj. Wakef. ἀρχαίας θεάς] ἀρχαίας νέος Faehse.

730. ἐμεῖ τὸν ἰόν] Malim ἐμεῖ σὸν ἰόν. Cf. Stat. Theb. III. 291. 'longum | reptat et Illyricas ejectat virus in herbas.'

731. ἐπει] εἰ καὶ Herwerden. καθιππάζει με] Cf. 150. νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάζω. 779.

733. ἀμφίβολον libri. ἀμφίβουλος Turn. ἀμφίβουλος ἔτ' — Herw. ex schol. τέως γὰρ ἐν ἀμφιβόλω ἔχω τὸ δογίζεσθαι.

735. μένω (μενῶ?) Herwerden. Qu. θέλω.

738. κάρτα δ' εἰμι τοῦ πατρός] Cf. Eur. El. 1107. οἱ μὲν εἰσιν ἀρσένων.

740. δωμάτων ἐπισκόπον] Angl. on his reaching his home. Cf. 518. Cho. 127. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους.

741. νικᾶ —] Cf. Eur. Iph. T. 1472. Arist. Ran. 684. ὡς ἀπολεῖται, κἂν ἴσαι γένωνται.

742 sq. ἐκβάλλεθ' —] Imitari videtur Comicus in Vesp. 993. ΦΙ. φέρ' ἔξεράσω. ΒΔ. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθε; | ΦΙ. δείξειν ἔοικεν. ΒΔ. ἐκπέφηντας, ὦ Λάβης.

742. ὀρθοῦμένων] Sc. τῶν πραγμάτων. Cf. Sept. 261. εὐ ξυντυχόντων. et ad Soph. El. 1344. τελομένων εἵπομι' ἄν. Aj. 981. ὡς ὠδ' ἐχόντων.

743. Cf. Ag. 908. αἶς ἐπέσταται τέλος | πέδον κελεύθου στρωνόναι πετάσμασιν. 1202.

744. πῶς ἀγὼν κριθήσεται;] Articulum ante ἀγὼν jure desiderat Wakefield. Legendum igitur, ni fallor, πῶς ἀγωνισθήσεται; Cf. Arist. Vesp. 993. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

747. ἡμῖν γὰρ —] Cf. Arist. Ach. 71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμεν ἔγω̄ etc. πρόσσω] Posthac. τιμὰς νέμειν] Fort. τιμὰς ἔχειν.

748. πεμπάζετ'] Cf. Pers. 981. πεμπαστάν. Hom. Od. λ'. 412. αὐτὰρ, ἐπὶν πάντας πεμπίσσειται ἡδὲ ἴθιται, | λέξεται ἐν μέσοισι.

749. ἐν διαιρέσει] Sc. αὐτῶν (τῶν ψήφων). Cf. 630. ψήφω διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 472. 488. Schol. διακρίσει τῶν λευκῶν καὶ μελαινῶν.

750. γνώμης δ' ἀπούσης — βαλοῦσά τ'] γνώμης τ' ἀπούσης — παροῦσά τ' (H. Voss.) Madvig. μέγα] μᾶς F. G. Schmidt.

751. βαλοῦσά τ'] Qu. φρονοῦσα δ'. κρατοῦσα δ' οἶκον ψήφος δρθώσει μέγαν (aut δρθώσειεν ἄν) F. G. Schmidt.

752. ἀνὴρ δδ'] Qu. ἀνὴρ δδ' —. Cf. ad 577.

753. ἴσον —] Cf. Eur. El. 1265. ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκη | ψήφοι τεθείσαι. 1268. Iph. T. 1469. Arist. Ran. 685.

755. ἐστερημένου] Sc. ἐμοῦ in ἐμούς latens. ἐστερημένου, σύ τοι — Dobr. ut vitetur inelegans positio vocum σύ τοι.

756. Qu. Ἑλλήνων μ' ἔρεϊ.

757. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὐθις mss. Ἀργεῖ θ' δδ' ἀνὴρ αὐθις Martin. Ἀργεῖ τ' ἀνὴρ δδ' αὐθις Hartung. Qu. Ἀργος τ' ἐλήλυθ' —, vel ἄφορρος ἀνὴρ αὐθις. αὐθις ἐν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατράοις mss. Qu. αὐθις αὐ̄ τὰ χρήματα | ἔχει πατρώα (v. Soph. El. 960.), vel — δώματα | οἰκεῖ πατρώα, vel αὐθις αὐ̄τ' ἐν δώμασιν | οἰκεῖ πατρώοις. Post πατρώοις versum unum excidisse suspicatur Wakef., τὴν πατρώαν θ' ἐστίαν | ἄμμεπτος ἴξει.

759. Παλλάδος — ἔκατι] Cf. Suppl. 445. γένοιτ' ἄν ἄλλα κτηοίου Λιδὸς χάριν. et ad Arist. Lys. 306.

760. αἰδεσθεῖς] ἀχθεσθεῖς F. G. Schmidt.

761. δρῶν] στυγῶν Weil. παρεῖς Wecklein. σώζει σφε μητρῶας γε συνδίκους σοβῶν F. G. Schmidt. Qu. ἐλῶν (having cast).

764. δρκωμοτήσας — στρατῶ] Ita δρκους τίθεσθαί τινα Ag. 1569. δαίμονι τῶ Πλεισθενιδῶν | δρκους θεμένῃ.

765. μήτοι] Qu. μήποτε. προμνήτην χθονός] Cf. 16. Δελφός τε χώρας τῆσδε προμνήτης ἄναξ. Eur. Med. 770. προμνήτην κάλων. Sept. 2. δοτις φυλάσσει πράγος (πράγματ'?) ἐν πρόμνη πόλεως.

766. ἐπόσειν] ἐσῆσειν Turn. ἐσοῖσειν conj. Wakef. Lege ἐπάξειν. Cf. Soph. Oed. C. 1525. δορός τ' ἐπακτοῦ. Tr. 259. στρατὸν λαβῶν ἐπακτόν. δόρυ] Exercitum, ut in Eur. Fr. 213. δλίγον ἀλκιμον δόρυ | κρεῖσσον στρατηγῶ μυρίου στρατεύματος.

768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν δρκώματα mss. Qu. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας ἰέρ' δρκώματα, vel τὸν τὰμὰ παρβαίνοντα ταῦθ' δρκώματα.

769. ἀμηχάνοισι (ἀμηχάνοις M.) πράξομεν δυσπραξίαις mss. "Fort. transponendus post 771., nisi potius legendum, ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας." (Herw.) Lege ἀμηχάνοις (sic M. Guelf. Ald.) ταραξομεν δυσπραξίαις, vel ἀμηχάνους παρέξομεν (Eng.) δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους ἐφήσομεν δυσπραξίας, vel ἀμηχάνους δὴ πέμφομεν — δυσπραξίαις] Cf. Soph. Aj. 759. πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις (δυσπραγίαις Stob.). Eur. Hipp. 915. οὐ κρύνπτειν δίκαιον οὐδὲ δυσπραξίας. 1405. ὄμωξα πατρὸς δυσπραξίας.

770. παρόρουθας (sc. ὁδοῦς), πόρους τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόρος conj. Dobr.

772. ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν vulg. ὀρθουμένοις — N. Turn. Cf. Sept. 260. εὖ ξυντυχόντων (sc. πραγμάτων). et ad Soph. El. 1344. ed. meae. Qu. ὀρθῶ νόμῳ δὲ τὴν πόλιν —.

773. συμμάχῳ δορῆ] Cf. Soph. Aj. 181. ξυνοῦ δορός. Hom. II. σ'. 309. ξυγὸς Ἐνυάλιος.

774. ἐσμέν εὐμενέστεροι] Lege ἐσόμεθ' εὐμενέστατοι. Idem conjicit Dobr.

777. σωτήριόν τε καὶ δορός νικηφόρον] Qu. νικηφόρον τε καὶ δορός σωτήριον.

778. Interpunge sic, ἰὼ, θεοὶ νεώτεροι, —.

779. εἴλεσθέ μου] Malim εἴλεσθ' ἐμοῦ.

782. ἰὼν ἰὼν ἀντιπενθῆ] ἰὼν ἰὼν ἀντιπαθῆ conj. Wakef. Qu. ἰὼν ἰὼν ἀριπενθῆ, et mox σταλάξω 'ς χθόνα (πέδον).

784. χθονιαφόρον mss. χθονηφόρον Blomf. Gl. Sept. 415. χθονιαφθόρον conj. Stanl. prob. Wakef. Schol. τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον. Ipse olim de ἀφορον cogitabam. Cf. Polyb. VI. 5. 5. ἀφορία καρπῶν. χθονί] χέομαι Margoliouth.

788. γένωμαι;] Qu. τί μῶμαι (vel εἶπω); βροτοφθόρους] βροτοφθόρους malit Wakef. Cf. ad 907. βαλεῖν mss. βαλεῖ Turn. βαλῶν Wakef.

789. 819. γελῶμαι πολίταις· δύσοισθ' ἀπαθον Herm. Dind.

790. δύσοισθ' | δύσοικ' (i. e. δυσθρήνητα Hesych.) Karsten. ad Agam. 1176.

797. λαμπρὰ μαρτύρια] Cf. Soph. Tr. 1174. ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ (schol. φανερά, σαφῆ) συμβαίνει.

800. τῆ γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον σκήψητε] Cf. ad Med. 84. Et sic Elmsleius ad Med. 93. prob. Dind. Cf. Eur. Med. 1300. τὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί. Sed Prom. 749. πέδω σκήψασα. Sept. 429. πέδω σκήψασαν. Media vox hic aliena foret.

802. ἀφείσαι] Qu. ἐφείσαι. δαιμόνων] λαιμάτων aut πλεμόνων conj. Wakef., coll. 53. 138. 786. 862. Hoc verum videtur, et probat Dobraeus. "Etenim 767—770. manifesto ex 750—756. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα = μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν 753. Vide 457. Sed de δαιμόνων v. 292." (Dobr.) λαιμάτων σταλάγματα Wecklein (Zon. p. 1288. λαῖγμα: ἱερὸν θῦμα.)

803. αἰχμᾶς] Leg. ἀχμοῦς. Et sic marg. Voss. Scal. et Spanh. ad Callim. H. Dian. 125.

804. πανδίκως] ἀντὶ τῶνδ' conj. Herw., quum mox sequatur ἐνδίκου.

805. ἐνδίκου χθονός] Leg. ἐν μυχοῖς χθονός. Cf. 1036. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν.

806. Virgula distingue post ἐσχάραϊς. λιπαροθρόνοιον] Cf. incert. apud Stob. Ecl. I. 6. 12. λιπαροθρόνους τ' ἀδελφᾶς Δίκαιαν καὶ — Ἐλράναν.

815. λειχήν] Cf. 785. Cho. 281. λειχήνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.

819. τί ῥέξω; γένομαι;] Qu. τί ῥέξω; τι εἶπω (vel λέξω);

825. στήσητε] κτίσητε malit Herw. Qu. στήσησθε vel θρέψητε. χθόνα] χόλον Madvig. Recte.

826: πέποιθα] Qu. πάρημαι (assideo).

827. οἶδα] Qu. ἴσχω.

828. ἐν ᾧ] Qu. ἐν οἷς.

829. εὐπειθής] Scrib. εὐπιθής. Qu. ἦν πίθη γ'.

830. μὴ 'κβάλλης ἐπὶ χθόνα] Leg. μὴ 'κβάλλης ἔπη χθονός | καρπὸν φθεροῦντα —, vel γλώσση ματαία μὴ 'κβάλλης ἔπη κακά. Recte enim dicitur ἐκβαλεῖν ἔπη. Cf. Ag. 1663.

831. καρπὸν φέροντα] καρπὸν φθεροῦν τι conj. Wakef.

833. σεμνότιμος] Cf. Cho. 356. σεμνότιμος ἀνάκτωρ.

834. πολλῆς] φίλης aut καλῆς malit Wakef., cui jure displicet vulgata. πολλή idem S. C. § 190. τῆσδ' ἔτ'] Qu. τῆσδέ γ'.

835. γαμηλίον λέχους fere malit Wakef., coll. Eur. Or. 1054. τάδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίον λέχους etc. Post τέλους virgula ponatur.

836. τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον] Cf. Soph. El. 1057. τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη. 1044.

837. ἐμὲ παθεῖν τάδε] Cf. Soph. Aj. 410. τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν. Phil. 234. φεῦ, τὸ καὶ λαβεῖν | πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἄνδρός etc. Arist. Vesp. 835. τοιοντονὶ τρέφειν κύνα.

838. παλαιόφρονα] Cf. Suppl. 601. πατήρ φυτουργός — γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων etc. Confer παλαιόγονος Plat. com. II. 646. et παλαιογενῆς Nub. 358.

839. ἀτίτεον μύσος] Cf. 872. Eum. 385. Suppl. 853.

840. πνέω — κότον] Cf. 873. Cho. 33. ἐξ ὕπνου κότον πνέων. 34. κότον πνέων. 951. δλέθριον πνέουσ' ἐν (ἐπ'?) ἐχθροῖς κότον. Soph. El. 610. Eur. Iph. T. 288. πῦρ' πνέουσα καὶ φόνον. Hom. II. β'. 537. μένεα πνεύοντες Ἄβαντες. Cho. 940.

841. δᾶ φεῦ] Cf. Eur. Phoen. 1304. φεῦ δᾶ. Arist. Lys. 198. et ad Prom. 570. ἄλευ δᾶ (sic Dind.). Cf. Ag. 1072. διοτοστοῖ πόποι δᾶ. Soph. Phil. 100. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν;

843. πλευράς] Legitur item in anaepaestis etiam Soph. Aj. 1410. Apud Homerum Il. 20, 170. 23, 716. 24, 19. etc.

844. θυμὸν αἶε] σύ μου αἶε conj. Wakef.

845 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 654. νύξ· ἀπὸ γὰρ με τι- | μᾶν δαμίαν νέων θεῶν | δυσπάλανοι παρ' οὐ- | δέν ἦραν δόλοι.

848. καὶ τῷ γε μὴν (i. e. in hoc sane.) σὺ conj. Wakef. Qu. καίτοι σὺ μὲν γ' εἶ —. ὀργὰς ξυνοίσω σοι] Sensus est, iram tibi ignoscam ut aetate proveciori. Cf. Eur. Med. 870. τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν | εἰκὸς σ', ἐπεὶ etc. Alc. 371. ἐγὼ σοι πένθος λυπρὸν συνοίσω τῆσδε.

849. καίτοι μὲν σὺ mss. καίτοι μὲν εἶ σὺ Abresch. καὶ τῷ μὲν εἶ σὺ Wakef. Wieseler. Lege καὶ μὴν ἔφρυς σὺ κάρι' ἐμοῦ σοφωτέρα.

851. ὑμεῖς δ' ἐς —] Leg. ὑμεῖς δ' ἐτ' —.

856. γυναικείων στόλων] Cf. Pers. 123. γυναικοπληθῆς δμῖλος.

857. ὄσην] ὄσων vel οἶαν Dobr.

858. μὴ βάλῃς] Qu. μὴ 'μβάλῃς.

860. αἰόνοις ἐμμανεῖς θυώμασι, vel αἰόνοις ἐμμανεῖσα θύμασι conj. Wakef.

861. ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν] ἐκζέουσ' — Bergk. Comm. p. 236., coll. Prom. 370. τοιόνδε Τυφίως ἐξαναζέσει χόλον. Qu. ἐμβαλοῦσα (vel ἐπιθεῖσα) καρδίαν etc.

863. ἄρη ἐμφύλιον] Cf. Arist. Pac. 1098. δεσ πολέμου ἔραται ἐπιδημίου δακρυόεντος.

864. οὐ μὲν παρὼν] δεσ μὲν παρῆ conj. P. οὐ μῶλος παρὼν Wakef. (coll. Il. β'. 401. εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄσθης). οὐ στάσις μερῶν Faehse. οὐ τηλοῦ περ ὄν conj. Herw., coll. schol. οὐ μακράν. ἐνάλιός τ' ἀγών F. G. Schmidt. Qu. οὐκ ἐγγὺς παρὼν.

866. ἐνοικίον — ὄρνιθος] Cf. Arist. Pac. 788. ὄρνιθας οἰκογενεῖς. Poll. X. 156. τὰς ἐνοικιδίας (ἐνοικιδίους?) ὄρνιθας.

869. χῶρας — θεοφιλεστάτης] Cf. Soph. Oed. C. 258 sq. Eupol. 307. πόλιν γε θεοφιλεστάτην | οἰκοῦσι etc.

876. πλευρὰς δδύνα] πλευρὰς, ὄ, δύνα Wieseler.

885. ἀγνὸν — σέβας] Cf. Fr. 134. σέβας — μηρῶν ἀγνόν. Soph. Oed. R. 830. Phil. 1289. Eur. Cycl. 576.

887. σὺ δ' οὐκ ἔμεις ἄν] Cf. Soph. Ant. 751. ἡ δ' οὐκ θανεῖται. Lege σὺ τῶν ἔμεις ἄν.

890. τῆσδε γαμόρω χθονός V. D. (Dobr.) in Class. Journ. II. 654., coll. Hesychio, γάμοροι. — μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς. et V. D. in Quart. Rev. IX. 352. τῆδ' (hic loci), ἐπ' εὐμοῖρον χθονός conj. Wakef. Qu. τῆσδ' ἐπ' εὐμοῖρον χθονός.

891. ἔχειν] ἔξειν Elmsl. ad Iph. T. 1081.

894. και δὴ δέδεγμαι· τίς —;] Cf. Eur. Med. 386. εἶεν· και δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις; μένει] μενεῖ Herw.

895. εὐθνεῖν] Cf. 908. καρπὸν — εὐθνεοῦντα. 944. μῆλά τ' εὐθνεοῦντα. Cratin. II. 231. ἤνικ' εὐθνεῖ. Hinc εὐθνεῖα Arist. Rhet. I. 5. 3. Formae Ionicae sunt εὐθνηεῖν et εὐθνηή, Herod. I. 66. II. 91. 124. I. 85.

896. ὥστε με] Malim ὥστ' ἐμέ.

899. ἔξεστι γὰρ μοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ] Hic μὴ λέγειν valet κρύπτειν. Alioqui οὐ λέγειν dicendum fuisset. Qu. ἔθος τι γὰρ μοι, aut εἰωθ' ἐγὼ γὰρ —. μὴ λέγειν ἢ μὴ τελῶ] δὴ λέγειν — F. G. Schmidt.

900. θέλξειν] Malim θέλξαι. μεθίσταμαι κότου] Cf. Arist. Pl. 365. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. Vesp. 1450. ζηλῶ — τὸν πρόσβυν οἱ μετέστη ξηρῶν τρόπων. Rhes. 295. μετέστημεν φόβου. Med. 898. σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν, και μεθέστηκεν χόλος (μεθέσταμεν χόλου?) et ad Soph. Aj. 717.

903. ὅποια νίκης —] Cf. Soph. Aj. 976. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν | βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος. Arcte cohaerent vv. μὴ κακῆς. Post ἐπίσκοπα virgulam tantum posuerim.

νίκης — κακῆς] Cf. Sept. 716. νίκην — κακῆν. νίκης vulg. tuetur Bl. coll. Sept. 716. νείκης Herm. ad Aj. 955. Linw. "quod de certamine inter Minervam et Furias feliciter diremto intelligas." (Linw.)

904. ποτίας δρόσου] Cf. Eur. Iph. T. 255. βοῦς ἤλθομεν νίφοντες ἐναλίᾳ δρόσω. Virg. G. IV. 432. 'rorem late dispersit amarum.' ταῦτα] Qu. πάντα.

905. κἀνέμων ἀήματα] Cf. Ag. 1418. Θρηκίων ἀημάτων. Soph. Aj. 674. δεινῶν τ' (δεινόν τ'?) ἄημα πνευμάτων.

906. εὐηλίως] εὐηρίως (i. e. placidos, bene temperatos) malit Wakef. Curribus enim ventos instrui in poetarum fabulis, ut in Virg. Aen. II. 417. Qu. εὐηνέμως vel εὐηνέμων.

907. βοτῶν] βοτῶν Stanl. Wakef. Linw. Recte. Cf. ad 788.

ἐπίρροντον] Qu. ἀνήροθμον, vel πολύρροντον, vel αἰέρροντον.

908. χρόνῳ] Ἴμο νόσω. εὐθνεοῦντα] Cf. 895. Dem. p. 94, 3.

909. βροτείων σπερμάτων] Cf. Fr. 294. τὸ γὰρ βροτεῖον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ.

910. τῶν δυσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις mss. Leg. τῶν δ' εὐσεβούντων εὐφορωτάτην πόλιν.

912. τὸ μὲν δίκαιον τοῦδ' Faehse. τῶνδ' ἀπένθητον] Qu. κεῦσεβῶν θνητῶν, vel τῶν τε φιλοθέων, vel πᾶν ἀπόρθητον.

914. προπτῶν] Cf. Arist. Lys. 1298. προπτὸν — σιόν (Ἀπόλλω). Vox rarior. ἀνέξομαι] Qu. ἀφέξομαι. Et sic Madvig.

915. τήνδ' ἀσύνικον] τήν — Guelf. Ald. Cf. Sept. 221. ἀστυδρομουμένην πόλιν. Qu. τήν καλλίνικον (vel παντόνικον). τιμᾶν] Qu. εἶναι vel πέλειν.

916. Παλλάδος ξυνοικίαν] Cf. Arist. Thesm. 273. τὴν Ἰποκράτους ξυνοικίαν.

921. ἄτ'] ἄς vel ἄ conj. Wakef.

922 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 653. ἄ τ' ἐγὼ κατεύχομαι | θεοπίσσασα πρηνεμένως | ἐπισύτους βίου τύχας ὀνησίμους —.

924. τύχας] τόκους suadet Wakef. Vocem βίου, nec sensui nec metro convenientem, amotam velit Wakef.

925. γαίας] γαίας τ' conj. Wakef. ἔξαμβρόσαι mss. ἔξαμβροῖσαι vel potius ἔξαμβροῦσαι (Pauw.) conj. Wakef. Qu. ἔξαμβλῦσαι, vel ἔξαμβροῦσαι.

928. Cf. Ag. 1481. μέγαν οἶκος τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρῦμηνιν αἰνεῖς.

929. κατανασσαμένη] Cf. Eur. Iph. T. 1259. ἀπενάσσατο.

931. διέπειν] Cf. Pers. 105. πολέμους — διέπειν.

932. ὁ δὲ μὴ κύρσας] ὁ γε μὴν κύρσας Herw., coll. Prom. 871. Sept. 1062. Ag. 1378. Qu. ὁ δὲ δὴ κύρσας. βαρέων M. βαρεῶν (pro βαρειῶν) Ahrens. Dind. Nullum tamen hujus licentiae, quod sciam, exstat exemplum. Cf. ad Soph. Oed. R. 677. σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώστος, etc. Oed. C. 1482. ἐναισίον δέ σου τύχοιμι. Phil. 320.

939. φλογμός τ' — μῆλά τ'] Qu. φλογμός δ' et μῆλα δ'. τὰν ἐμὰν χάριν λέγω] Quod meum est beneficium.

940. ὀμματοστερῆς] Cf. Philostr. Her. p. 76. Boiss. σὺ δὲ, ἐπειδὴ φιλεῖς πον τὰς ἀμπέλους, εἰπέ μοι, τί μάλιστα περὶ αὐταῖς δέδοικας; Τί δὲ ἄλλο γ', ἔφη, ἢ τὰς χαλάζας, ὅφ' ὧν ἐκτυφλοῦνται τε καὶ ῥήγγονται. (Blomf.) ὀμματοστερῆς passivum est Oed. C. 1260. Activa sunt ἀργυροστερῆς Cho. 1002. ἡλιοστερῆς Soph. Oed. C. 313.

941. ὄρον τόπων] ὄρον τόκων Both. ὄρον λόπων Wecklein. τόπων mendosum est. Qu. τὸ μὴ πέρα τι βλαστάνειν, — vel τὸ μὴ πέραν ὄρων πρόσω, vel — ὄρους ἄκρους, vel potius — ὄρον (ὄρους) χθονός. Cf. Phoen. 670. ἐνθεν ἐξανήκε γὰ πάνοπλον ὄφιν ὑπὲρ ἄκρων ὄρων χθονός. τὸ μὴ περᾶν —] Hoc pendet ab ὀμματοστερῆς, etc. Cf. 220. 694. et ad Prom. 236.

942. αἰανῆς — νόσος] Cf. 447. ἄφερτος αἰανῆς (al. αἰανῆ) νόσος. 416. Νυκτὸς αἰανῆς (αἰανοῦς?) τέκνα.

944 sq. Haec sic legit V. D. in Class. Journ. II. 653. μῆλά τ' εὐθνεοῦντα γὰ | ξὺν διπλοῖσιν ἐμβροῖσι-|σιν τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ γόνος etc. Legge μῆλα δ' εὐθνεοῦντα γὰ ξὺν — τρέφοι etc. Cf. Soph. Oed. R. 25.

944. εὐθνεοῦντ' ἄγαν M. εὐθνεοῦντα Πάν Mein. Weckl. εὐθνεοῦντα γὰ Dobr. Arist. (66.)

946. τρέφοι] τράφοι Blomf. Ed. Rev. a. 1812. p. 488. Leg. φέροι. τεταγμένῳ] τεταγμένῳ πέδον conj. Wakef. γόνος —] γόνος δ' αἰετ Musgr. P. γόνος δὲ γὰς Mein. prob. Weckl.

947. *πλουτόχθων, ἐρμαία δαιμόνων δόσις, τίσι conj.* Wakef.
950. *ἐπικρανεῖ]* Producitur, ut videtur, penultima ut in *ἐπικρανεῖ* Ag. 1340.
951. *μέγα γὰρ δύναται —]* Cf. Sept. 977. *μέλαιν' Ἐρινός, ἡ μεγασθενής τις εἰ.*
952. *περὶ παρὰ* Bigot. P. et mox *φανερῶν* P. Qu. *παρὰ τε θνητῶν | ἀνδρῶν τελέως διαπράσσοισιν.*
954. *τοῖς μὲν αἰοιδᾶς —]* Cf. Soph. Aj. 383. *ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γέλῳ χῶδύρεται.*
955. Qu. *παρέχουσι (-σιν).*
956. Ut hic *τύχαι ἀνδροκμηῆτες* (i. e. *καματώδεις*) memorantur, sic *τύχαι θανάσιμοι* Ag. 1276.
960. *κύρι' ἔχοντες]* Qu. *κῦρος ἔχοντες, vel κύριοι ὄντες.*
961. *θεαί, τῶν Μοῖραι* vulg. *θεοὶ καὶ Μοῖραι* Butl. Qu. *θεοί, καὶ —.*
964. *μετάκοινοι]* Qu. *μεγάλ' εὔνοι.* Vel *μὲν — —.*
965. *παντὶ χρόνῳ δ']* Qu. *παντὶ δόμῳ δ' —.*
968. *τάδε τοι — γάνυμαι]* Cf. Ach. 7. *ταῦθ' ὡς ἐγανώθην.*
970. *δμματα]* Qu. *οὔνομα.*
971. *ὄτι μοι* Wakef. *ἐπωπᾶ]* *ἐνώμα* idem. Qu. *στόμ' ἐνώμα, vel ἔδωκα.*
973. *Ζεὺς ἀγοραῖος]* Cf. Eur. Her. 70. *ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραῖον Διὸς | βιαζόμεσθα.* Arist. Eq. 497. *καὶ σε φύλαττοι Ζεὺς ἀγοραῖος.* Herod. V. 46. *ἀπέκτειναν καταφυγόντα νιν ἐπὶ Διὸς ἀγοραῖον βωμόν.* et ad Sept. 272.
974. *νικᾶ δ' ἀγαθῶν]* *νίκαι* (victoria) — Wakef. Qu. *βρίθει δ' ἀγαθῶν, vel πηγῇ δ' —, vel καὶ νῦν —.*
975. *ἡμετέρα]* Qu. *ἦδε πλέα, vel ἦδ' ἔσται, vel ἡ μεγάλην.*
976. *στάσιν — βρέμειν]* Cf. Virg. Aen. I. 295. 'furor impius — fremit horridus ore cruento.' Lucan. IX. 217. 'fremit interea discordia vulgi.' (Wakef.)
978. *τᾶδ' ἐπέυχομαι]* Qu. *τᾶδέ γ' εὔχομαι.*
980. *πιούσα κόνις μέλαν αἷμα]* Cf. 647. Sept. 736. *ἐπειδὴν — χθονία κόνις πῆν μελαμπαγὲς αἷμα.*
982. *ἀντιφόνως]* Cf. ad Sept. 892.
- 983 sq. Sallust. Bell. Cat. 20. 'nam idem velle atque idem nolle, ea demum firma amicitia est.' (Wakef.)
983. *ἀρπαλίσαι]* Cf. Sept. 243. *κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε (αὐτούς).* Connecte *ἀρπαλίσαι πόλεως, ut alibi ἀρπάξιν τί τινος.*
984. *ἀντιδίδοειν]* *ἀντιδίδωμι* Blomf. Ed. Rev. a. 1812. p. 488.
986. *στυγεῖν]* Qu. *στύγος.*
989. *εὐρίσκεις]* Qu. *εὐρίσκω.*
990. *μέγα κέρδος ὄρῳ]* Cf. Arist. Av. 417. *ὄρῳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μνησ.*

994. *καὶ γῆν καὶ πόλιν δρθοδίκαιον πρόφρατε πάντες διάγοντες*] Confer *εὐθύδικαιος* Eum. 312. *δρθοδικίας* (Dor.) Pind. P. XI. 15. *εὐθύδικος* Ag. 761. *πόλιν*] Qu. *βίον. διάγοντες*] Leg. *διέποντες*.

996. *χαίρετε χαίρετ' ἐναισιμόπλουτοι* (vel *ἐρασμύπλουτοι*) conj. Blomf. Sic *ἀρχαϊόπλουτος* Ag. 1043. Qu. *χαίρετε χαίρετ' ἐναισίμω αἴση πλούτου*.

997. *ἀστυκός* in Lex. Seg. p. 454. et p. 456. *ἀστυκός* Theocr. XX. 4. *ἐναισιμίαις* M. *ἐν αἰσιμίαισιν* Tricl. Praestat *ἐναισιμίαισι*. Dicitur enim *χαίρειν τινι* potius quam *ἐν τινι*.

998. *ἔταρ ἤμενοι Διός*] Scribe *ἔταρ ἤμενοι Διός* | *παρθένου φίλας* (i. e. juxta Parthenonem). Cf. Ag. 117. *φανέντες ἔταρ μελάθρων*.

999. *παρθένους φίλας φίλοι σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ* mss. Qu. *παρθένου φίλας κόρας σωφρονοῦντες, ὡς πρέπει, vel — φίλ' αὐτῆ φρονοῦντες, ὡς πρέπει* (vel *εἰσαεί*). Vel — *ἀεί τ' εὐσεβοῦντες, ὡς πρέπει*.

1002. *ὑπὸ πτεροῖς δντας*] Cf. Eur. Her. 10. *τὰ κείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς* | *σώζω τάδ'*. Andr. 441. 504. Tro. 750.

1005. *ιερών*] *ιερών* Malit Wakef.

1008. *χώρας κατέχειν*] *χωρίς κατέχειν* Linw., coll. Pers. 223. Ag. 637. Leg. *χώρας ἀπέχειν*. Idem proponit Naber.

1013. *ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια*] Cf. Arist. Ran. 1530. *τῆ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας* (*διανοίας?*). 1059. Pac. 750. *ἔπεισιν μεγάλοις καὶ διανοίαις*.

1014. Qu. *χαίρετε χαίρετ', ἐπανδιπλοῖζω* (Herm. Linw.), vel — *ἔπος διπλοῖζω* (Dind.), vel — *ἐπανδιπλοῖζω*. Cf. ad v. str. 996. Ag. 809. *δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίᾳ προσήμενος | ἄχθος διπλοῖζει φρῶ πεπαμέν νόσον*. Legitur *ἐπαναδιπλάζειν* (*iterare*) Prom. 817. *ἐπιδιπλοῖζω*, ut notam marginalem, vocem *χαίρετε* repetendam esse indicantem, delent Pierson. ad Moer. p. 275. et Wakefield.

αὐθις] *εἰς αὐθις* conj. Wakef.

1016. Qu. *Παλλάδος χώραν ἔχοντες*.

1021. *αἰνῶ δέ*] Qu. *αἰνῶ τε*.

1022. *φέγγη λαμπάδων* —] Cf. Arist. Ran. 344. *φλογὶ φέγγεται* (?) *δὲ λειμῶν*. 350. *σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων* (*φαίνων?*) etc.

1023. Qu. *κατὰ χθονός*.

1024. *αἴτε*] Cf. Pers. 297. *δοτ'*.

1025. *δμμα — χθονός*] Cf. Eur. Andr. 406. *εἰς παῖς δδ' ἦν μοι λοιπός, ὀφθαλμός βίον*.

1026. *ἐξήκουτ' ἄν*] Qu. *ἐξήκουσιν*, vel *ἐξήκει τόδ'*.

1027. *παίδων γυναικῶν*] Cf. Soph. Ant. 1093. *ἀνδρῶν γυναικῶν*. Arist. Ran. 157. *ἀνδρῶν γυναικῶν*. Ephipp. III. 337. *δναν ἔπων στάσεις*.

1028. *φονικοβάπτις*] Cf. *κροκοβαφής* infra 1121. *ἐνδυτοῖς*] *ἐνδυτοὶ δ'* conj. Wakef. *Legē ἐνδυτοὶ σφ'*. Etiam alibi *σφ'* in σ'

aut ς mutatum vidi in Sophoclis libris. Cf. Eur. Ion. 23. *στέμ-
μοσί γ' ἐνδντός. Qu. ἐνδντῶν.*

1029. *τιμᾶτε] προβάτε (πρόβατε debebat) Pal. ad Ach. 257.*

1031. *Qu. τὸ λοιπὸν εὐδοκῶ τὰ σύμφορ', ὡς πρέπει (πρέπει
Ald.). Post χωρῖται plene distinguendum.*

1032. *βᾶτ' ἐν δόμῳ] βᾶτε δόμῳ Wellau. βᾶτε δόμους Emper.
Pal. Herw. βᾶτε δρόμῳ Naber, coll. ad Aesch. Fr. 386. Arist. Av.
1710. βᾶτε δόμον Herwerden. et olim Herm. Leg. βᾶτε δρόμῳ,
vel βᾶτε κάτω.*

1034. *ὕπ' εὐφροني πομπῆ] Cf. Hom. Il. ζ'. 171. θεῶν ὕπ'
ἀμύμονι πομπῆ. Od. ε'. 32. οὔτε θεῶν πομπῆ cte. Eur. Tro. 544.
παρθένου δ' — βοῶν ἔμελλον εὐφρον'.*

1035. *τύχα τε] τύχοιτε Wakefield. τύχοιτ' ἄν Heimsoeth. Qu.
λαιᾶς τε. Cf. ad 1034.*

1036. *γᾶς ὑπὸ κεύθεισιν] γᾶς ὑπὸ κεύθος, ἴν' — τύχητε Her-
werden, coll. Suppl. 779. κελαινὸν εἴ τι κεύθος ἐστί που. Soph.
Ant. 818. κεύθος νεκῶν. Eur. Alc. 875. Cf. Eur. Hec. 1. νεκρῶν
κευθμῶνα.*

1037. *ἐρίσεται] Confer εὔσεπτος et ἄσεπτος apud Soph. Oed.
R. 864. 890. Qu. περίσепτοι τύχοιτε.*

1040. *ἴλαοι δὲ καὶ εὐφρονες ἀεὶ Linw. Malim ἴλαοι δὲ καὶ
εὐφρονες αἴα (vel ἡμῖν), vel — εὐφρονέουσαι, vel ἴλαοι τᾶδ'
εὐφρονες αἴα. Media in ἴλαος plerumque corripitur (Oed. C. 1481.
Hom. Il. ι'. 635. τ'. 178.), sed eadem interdum producitur (Il. α'.
583. Theocr. V. 18. αἴτε (Νύμφαι) μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέ-
θειεν. εὐθύφρονες] Cyrill. c. Julian. III. p. 107. τὸν εὐθύφρονα
καὶ δίκαιον Ἀβέλ.*

1046. *οὔτω Μοῖρά τε συγκατέβα mss. Qu. οὔτω Μοῖρά τε
τάδ' ἔκραναν. Cf. Soph. Phil. 1466. ἐνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει
— χῶ πανδαμάτωρ δαίμων (i. e. Ζεὺς), δς ταῦτ' ἐπέκραναν. Eur.
El. 1247. τάντεῦθεν δὲ χορῆ | πράσσειν ἃ Μοῖρα Ζεὺς τ' ἔκρανε σοῦ
πέρι. συγκατέβα] Imo συγκατέβαν. Cf. Cho. 727. νῦν γὰρ ἀκμάζει
Πειθὼ δολίαν ξυγκαταβῆναι. Eur. Andr. 506. σᾶ πτέρυγι συγκα-
ταβαίνω. El. 1247.*

A D D E N D A.

(PROMETHEUS VINCTUS.)

2. *Σκύθην ἐς οἶμον*] *Leg. Σκύθην ἐς αἶαν.* Sic *δοῦλον γένος Orest.* 1115. *ἄνθρωπον ἦθος Trag. adesp.* 451. *Ἑλληνας στρατὸς Pers.* 452.

5. *δχμάσαι*] Cf. 618. *ὄχμασεν.* Eur. Or. 265. *μέσον μ' δχμά-*
ζεις. El. 817. *Ἐπιπους δχμάζει.* Cycl. 482. *δαλοῦ κώπην δχμάσας.*

6. *Imitatur Simonides Fr. v. 116. καὶ δεσμὸν ἀμφέθημεν ἄρ-*
ρηκτον πέδη.

18. *αἰτυμότης*] *Annon αἰτύμητις? Confer μεγαλόμητις Ag.* 1426.
22. Cf. Theodect. 10, 1. *ὦ καλλιφεγγή λαμπάδ' εἰλίσσω φλο-*
γὸς | Ἥλιε. Trag. adesp. 161. *χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων*
(βάλλων conj. Nauck.) φλογί | αἰγυπτιώσει.

30. *πέρα δίκης*] *Similiter καιροῦ πέρα* 507.

36. *κατοικίξει*] *Lamentaris.* Cf. Pers. 1063. Eum. 121.

39. *τὸ συγγενές*] Cf. Fr. 305 N. *τὸ συγγενές γὰρ καὶ φθονεῖν*
ἐπίσταται. Sept. 1031. Eur. Andr. 985. *τὸ ξυγγενές γὰρ δεινόν.*
Iph. A. 917. Arist. Vesp. 834. Soph. El. 770. Eur. Tro. 51. *αἱ*
συγγενεῖς ὀμίλλαι φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.

49. *θεοῖσι κοιρανεῖν*] Cf. 940. *ἄρξει θεοῖς.* 958. *τὸν νῦν κοι-*
ρανοῦντα. Pers. 214. *τῆσδε κοιρανεῖ (δεσπόσει aut ποιμανεῖ conj.*
Dind.) *χθονός.*

54. *ψάλια*] I. e. *armillae.* Corrigendum *ψέλια* (ut in apogr.
Guelph.), quod ut magis consonum cum proximis jure adscivit
Dind. Cf. ad Cho. 962. Cf. 562. *τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν*
χειμαζόμενον. Schol. *ψάλια ἐστι κυρίως τὰ περιστόμα τῶν Ἑπών.*

66. *σῶν ὑπερ στένω πόνων*] *σῶν ὄσον στένω πόνων Heim-*
soeth. prob. Dind., coll. Phoen. 1425. *φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδί-*
πους, ὄσον στένω. Dindorfio correctoris oculus ad prox. v. 67.
aberrasse videtur.

73. *ἐπιθωνύξω*] Cf. 277. *οὐκ ἀκούσας ἐπεθώνξας τοῦτο.*

87. Xen. Mem. I. 2. 22. *εἰς ἔρωτας ἐκκυλισθέντας (εἰσκυλ.?).*

93. *δέρχθηθ'*] Cf. 141. *δέρχθηθ', εἰσδεσθε.* 546. *ἔδερχθης.*

101. *τί φημί;*] *Admirantis exclamatio.* Cf. Soph. Oed. R. 1471.

105. Cf. Eur. Hel. 514. δεινῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον.
Fr. 475. τὸ τῆς ἀνάγκης οὐ λέγειν ὄσον (ἐστὶν ἰσχυρόν?) ζυγόν.
ἀδήροτον] I. q. ἄμαχον.
108. ἀνάγκαις — ἐνέζευγμαι] Cf. Eur. Her. 886. πρὸς βίαν |
ἔξευξ' ἀνάγκη (αὐτόν).
112. Cf. 620. ποιὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
113. ὑπαιθροῖς δεσμοῖσι] Cf. Ag. 335. ὑπαιθρῶν πάγων.
115. ἀφεργῆς] Fort. ἀφραστός.
126. Cf. Ag. 893. λεπταῖς — κώνωπος — ριπαῖς. Eur. Fr.
597, 5. δίδυμαί τ' ἄρκτοι | ταῖς ὠκυπλάνους πετερόγων ριπαῖς | τὸν
Ἀτλάντειον τηροῦσι πόλον.
150. νεοχμοῦς — νόμοις — κρατύνει] Cf. 403. Ζεὺς δ' ἰδίους
νόμοις κρατύνων.
151. ἀιστοῖ] Cf. 232. ἀιστώσας γένος τὸ πᾶν.
153. ἀπέραντον] Qu. ἀπέρατον (unfathomable). Cf. ad 1078.
εἰς ἀπέραντον (ἀπέρατον?) δίκτυον ἄτης. et Suppl. 1049. Διὸς —
φρῆν ἀπέρατος.
159. ἐπίχαρτα] Cf. Ag. 722.
160. τίς ὦδε — στω —;] Cf. Trag. adesp. 118. τίς ὦδε μῶ-
ρος δστις —;
206. αἰμύλας] Cf. Eur. Fr. 1095.
209. Θέμις καὶ Γαῖα] Θέμις enim eadem quae Γαῖα, ut in
inscriptione vetere Attica ἱερίας Γῆς Θέμιδος.
212. πρὸς τὸ καρτερόν] Cf. Ag. 130. πρὸς τὸ βίαιον.
216. Cf. Ag. 1053. Arist. Eq. 30.
228. τὸν πατρῶον ἐς θρόνον καθέζει] Cf. Thuc. I. 24. καθε-
ζόμενοι ἐς τὸ Ἡραῖον. 51. 71. II. 19. III. 75. 108.
232. ἀιστώσας γένος τὸ πᾶν] Cf. 151. τὰ πρὶν — νῦν ἀιστοῖ.
668. δε πᾶν ἐξαῖστώσει γένος.
236. τὸ μὴ —] Cf. 865. Pers. 292. Ag. 15. 569. 1589. Cho.
302. Eum. 220. 941.
276. προσιζάνει] Cf. Sept. 696.
300. πετηρηροφῆ] Cf. Eur. Cycl. 72. Ion. 1400. Μακρὰς πε-
τηρηροφείς.
312. λόγους δίνεις] Cf. Ag. 1068. Eur. Hipp. 232. τί τόδ' αὖ
παράφρων | ἔρριπας ἔπος;
325. Cf. Plat. Legg. I. p. 638. πειρώμενος ἂν ἄρα δύνωμαι
— δηλοῦν. Contulit Dind.
328. περισσόφρων] Cf. Eur. Fr. 924, 2. τί περισσὰ φρονεῖς;
330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς] Cf. Cho. 1031. ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι.
354. θούρον] I. q. θούριον. Cf. Fr. 196, 2. καὶ θούρος περ ὦν.
371. πυρηνόου ζάλης] Cf. Ag. 656. ζάλη τ' ἄμβροκτύπω.
397. στένω σε — τύχας] Cf. Ag. 1321. οἰκτείρω σε θεσφά-
του μῦρον.

403. Ζεὺς δ' ἰδίοις νόμοις κρατύνων] Cf. 150. νεοχμοῖς — νόμοις Ζεὺς — κρατύνει.
406. Cf. Pers. 548. πρόπασα μὲν στένει γαῖ'.
411. νέμονται] Forma media, ut in 422. οἱ πόλισμα Κανκᾶσου πέλας νέμονται (νέμονοι al.). Sept. 233. πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται.
422. νέμονοι M. νέμονται correctum ex lemmate schol. et apogr. Cf. ad 411.
448. κλύοντες οὐκ ἤκουον] Cf. Ag. 1623. οὐχ ὄρῃς ὄρων τάδε; δνειράτων ἀλλήκιοι μορφαῖσι] Cf. Ag. 1218. δνειρων προσφερεῖς μορφώμασιν.
457. ἔπρασσον] Qu. διήγον. ἀντολάς — ἄστρων] Cf. Ag. 7. ἀστέρας διαν φθίνουσιν ἀντολάς τε τῶν. Eur. Fr. 482, 2. ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.
458. δυσκρίτους δύσεις] δυσκρίτους ὁδοὺς Stob. Ecl. phys. I. 1. 486. κληδόνας — δυσκρίτους. Ag. 981. δυσκρίτων δνειράτων.
459. Cf. Trag. adesp. 470, 3. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον | ἀριθμὸν ἠδρηκ' (ἠύρον?) ἔξοχον σοφισμάτων.
462. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα] I. e. subjugiis. Cf. Med. 479. ταύρων ἐπιστάτην ζεύγλαισι. Hom. Il. 19, 405. πᾶσα δὲ χαιτή | ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἔκτανεν.
463. κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα] Cf. Eum. 351 sq. 339. Pind. Fr. 97, 3. ὑπὸ ζεύγλαις ἀφύκτοις κακῶν. Eur. Fr. 285, 10. ἐπ' αἴτης ζεύγλαν ἀσχάλλει πεσῶν.
466. ἀγαλμα — χλιδῆς] Cf. Ag. 741. ἀγαλμα πλούτου. 1447. εὐνῆς παροφώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.
- 473 sq. κακὸς δ' ἰατρὸς ὡς τις] ἄλλων δ' ἰατρὸς αὐτος Nauck. ad Eur. Fr. 1086.
482. Cf. Pind. P. V. 64. δ καὶ βαρείων νόσων ἀέσματ' — νέμει.
492. στέργηθρα] Cf. Cho. 241. Eum. 192.
497. δσφύν M. δσφύν secundum Herodiani regulam Dind. Lex. h. v.
498. ἄδωσα] I. q. εἰσηγησάμην, praemonstravi. Cf. 813. οὗτός σ' ἄδῶσαι τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. Ag. 177. τὸν φροεῖν βροτούς ἄδῶσαντα.
499. ἐπάργεμα] Obscura. Cf. Ag. 1113. ἐπαργέμοιοι θεοφάτοις ἀμηχανῶ. Cho. 665. ἐπαργέμους λόγους.
504. φλύσαι] Cf. Sept. 661. φλύοντα.
505. Cf. Eur. Fr. 362, 5. βραχεῖ δὲ μύθῳ πολλὰ συλλαβὰν ἐρεῖ.
516. μνήμονές τ' Ἐρινύες] Cf. Eum. 383. κακῶν τε μνάμονες σεμναί.
518. τὴν πεπρωμένην] Sub. αἴσαν (103) vel μοῖραν. Cf. Ag. 68. τὸ πεπρωμένον. 684. τοῦ πεπρωμένου.

533. ἀλττοιμι] Ab ἀλταίνω. Cf. Eum. 269. ἤλιτεν. 316. ἀλττών.
 536. τὸν μακρὸν βίον τείνειν] Malim τὸν βίον μακρὸν τείνειν.
 Cf. Ag. 1362. βίον τείνοντες. Ion. 625. αἰῶνα τείνειν. Anth. P. VII.
 178. εὐαίων (εὐαίων'?) ἀσινῆ τείνοις βίον.
 537. τὸν μακρὸν τείνειν βίον] Cf. Ag. 1362. βίον τείνοντες.
 581. παράκοπον] Mente commotam, dementem. Cf. Bacch.
 33. παράκοποι φρενῶν. Hipp. 238. παρακόπτει φρένας. Eum. 330.
 παρακοπά — φρενοδαλής. 342. Ag. 223.
 585. ἄδην] Cf. Ag. 828. ἄδην ἔλειξαν αἵματος τυραννικοῦ.
 592. Ἥρα στυγῆτος] Quum nusquam alibi apud probos et
 antiquos scriptores occurrat simplex participium (compositum θεο-
 στύγητος legitur Cho. 635.), ἡραστύγητος (aut ἡρα.) restituendum
 suspicatur F. D. Morice, coll. ἀρείφατος, νασιόπορος, κηρεσιφόρη-
 τος, Ἀργειφόντης, etc. Ipse malim ἡροστύγητος, formatum ut
 Ἡρόδοτος, Ἡρόφιλος, etc. Confer etiam v. ἡφαιστίτευκτος Soph.
 Phil. 987. Ipse tentabam Ἥρας στύγημα, coll. Eur. Or. 480. ὦ
 στύγημα. Sic μίσσημα, ἐχθημα, etc. Vel Ἥρας στύγηθρον. In
 codice Mediceo lectio est ἦ ρ α, ut monuit Morice. Confer ad
 Ag. 294.
 605. Cf. Pers. 807. οὐ σφιν κακῶν θυριστ' ἐπαμμένει παθεῖν.
 606. τί μὴ χρῆ τί M. τί μῆχαρ ἦ τί Elmsl. μῆχαρ legitur
 Ag. 199. Suppl. 394. 594.
 612. Cf. Eur. Bacch. 572. τὸν εὐδαιμονίας βροτοῖς ὀλβόδοταν.
 620. ποινὰς — ἀμπλακημάτων τίνεις] Cf. 563. τίνος ἀμπλα-
 κίας ποιναῖς ὀλέκει; 112. τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω.
 622. νῆσιαιν αἰκίας] Cf. Ag. 1621. νῆσιτιδες δύαι.
 637. Cf. Eur. Fr. 563, 1. τῷ δὲ δυστυχοῦντι πως | τερπνὸν
 τὸ λέξει ἀποδύρασθαι πάλιν (κακὰ aut πάθη?). Soph. El. 1122.
 ξὺν τῆδε κλαύσω ἀποδύρωμαι σποδᾶ.
 656. ποτάσθω — εὐχά] Cf. Sept. 84. βοὰ ποτᾶται.
 657. νυκτίφοι'] Sic apographa. νυκτίφαντ' M. Cf. Ag. 82.
 ὄναρ ἡμερόφοιτον (ἡμερόφατον M. ἡμερόφαντον Tricl.).
 668. δς πᾶν ἐξαίστώσει γένος] Cf. 232. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν.
 674. δξυστόμω μύωπι] Cf. 803. Arist. Av. 244. δξυστόμους
 ἐμπίδας.
 675. μύωπι] Asilo, oestro. Cf. Suppl. 307. βοηλάτην μύωπα.
 676. εὐποτον — Κερχγείας ῥέος] Cf. 812. ἦσι σεπτὸν Νεῖλος
 εὐποτον ῥέος. 400. Ag. 901. πηγαῖον ῥέος.
 677. Λέρηης ἄκρον τε M. Λέρηης ἄκρον τε apographa al.
 Λέρηης τε κρήνην probabiliter corrigat Canter. Saltem ἄκρον
 dixisset Aeschylus.
 688. ηῦχον correctum ex schol. Cf. 338. Pers. 741. Ag. 506.
 696. πρῶγε M. pr. πρῶγε corr. ὀ super ω m. rec. (i. e. πρὸ
 γε). (Recte, ni fallor. Cf. Ag. 252. ἴσον δὲ τῷ προστένειν.) πρῶ
 γε Br. Dind. Phrynichus (Bekk. 61, 18.) πρῶ per πρὸ καιροῦ

- (i. e. praemature) explicat. φόβου πλέα] Cf. Pers. 603. ἐμοὶ — πάντα — φόβου πλέα.
 707. Cf. 791. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς.
 713. ἐκπερᾶν χθόνα] Cf. 731. Eum. 240.
 749. πέδῳ σκήψασα] Cf. ad Sept. 429. Διὸς | ἔριν (?) πέδου σκήψασαν.
 774. τρίτος γε —] Cf. Ag. 1605. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ etc.
 787. τὸ μὴ οὐ γεγανεῖν] Cf. ad 918.
 789. Cf. Eum. 275. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπῆ φρενί. Suppl.
 179. τᾶμ' ἔπη δελτούμενος. Soph. Fr. 535. θεὸς δ' ἐν φρενὸς δέλτοιαι τοὺς ἐμὸν λόγους.
 791. ἡλιοστιβεῖς] ἡλίον στρέφον optima est Dindorfii correctio, qui apte confert 707. ἐνθένδ' ἡλίον πρὸς ἀντολὰς | στρέψασα σαντήν στείχ' ἀνηρότους γύνας.
 792. περῶσα] παρῆσα Heimsoeth. prob. Dind.
 794. αἱ Φορκίδες] Φορκίδες incripta fuit Aeschyli fabula (Fr. 252. 253.).
 801. τοιοῦτο μὲν σοὶ τοιοῦτον ἐν σοὶ Elmsl.
 803. ἀκραγεῖς M. ἀκλαγγεῖς Dind. Cf. Cho. 535. κέκλαγεν (sic M. κέκλαγγεν H. Ahr. κέκραγεν Rob.). De productione primae syllabae cf. Eum. 403. ἀτρυτον πόδα.
 805. στρατὸν — ἱπποβάμον'] Cf. Soph. Tr. 1095. ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν | θηρῶν.
 808. κελαινὸν φῶλον] κελαινόφυλον cum Wieselero malit Dind. Correctio parum probabilis.
 811. ἐξίκη καταβασμὸν] Cum πρὸς addito 792. ἐς τ' ἀν ἐξίκη | πρὸς Γοργόνεια πεδία. cum ἐπὶ addito Ag. 303. ὄρος τ' ἐπ' Αἰγύπλαγκτον ἐξικνούμενον. καταβασμὸν] Annon καταβαθμὸν?
 812. εὐποτον ῥέος] I. q. δεῦμα. Cf. Prom. 676. εὐποτον — Κερχελίας ῥέος Ag. 901.
 817. ἐπαναδίπλαζε] ἐπανδίπλαζε Dind. Fort. ἐπαναδίπλοιζε (vel ἐπανδ.). Cf. ad Ag. 835. διπλοῖζω. Eum. 1014. ἔπος διπλοῖζω.
 835. προσσαίνει] Cf. Ag. 1665. Hipp. 866.
 838. παλμπλάγκτοιαι] Retro errantibus, retro versis. Cf. v. παλοντυχῆς Ag. 464.
 849. Cf. Trag. adesp. 458, 7. ὁ δὲ λαβῶν χειρὶ (τὸ κρέας) | ἔγνω 'παρήσας.
 853. γέννα πεντηκοντάπαις] Cf. Suppl. 320. ἀδελφὸς πεντηκοντάπαις.
 863. ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος] Cf. Soph. Aj. 95. ἔβαψας ἔγχος εὐ πρὸς Ἀργείων στρατῶ. Eur. Phoen. 1577. Iph. T. 1372. Virg. Aen. XII. 358.
 871. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε] Qu. σπορᾶς γε μὲν δὴ 'κ τῆσδε. Cf. Suppl. 273. μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν etc.

881. κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει] Cf. Ag. 994. σπλάγχνα δ' οὔτι ματᾶζει, πρὸς ἐνδίκους φρεσὶν τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ.

883. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι] Ag. 1245. ἐκ δρόμου πεσών.

884. πνεύματι μάργῳ] Malim πνεύματι λάβρῳ, ut est in Pers. 110.

885. παίονσ'] παίονσ' frustra Karsten ad Ag. 1502.

899. γάμῳ δαπτομέναν mss. ἀμαλαπτομέναν (?) Weil. Quam emendationem egregiam habet Dind. Mihi longe probabilior videtur correctio δαρδαπτομέναν (vellicatam, vexatam). Cf. Arist. Ran. 66. τοιοντοσί τοι νῦν με δαρδάπτει πόθος. Possis etiam ἀμαθνομέναν.

904. ἄπορα πόριμος] Cf. ad Ag. 1616.

905. τίς ἂν γενοίμαν] Leg. τί —. Cf. Sept. 297. τί γένομαι;

910. πατρός δ' ἀρὰ —] Cf. Sept. 655. πατρός δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

911. ἀρὰ Κρόνου κρανθήσεται] Cf. Ag. 457. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει μῦθος.

918. Cf. 787. Ag. 1170. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ οὐ πόλιν — παθεῖν. Eum. 914.

922. κεραυνοῦ κρείσσον' — φλόγα] Cf. Pind. Isthm. VII. 34. δς κεραυνοῦ τε κρείσσον ἄλλο βέλος διώξει χειρὶ etc.

926. πταίσας —] Cf. Ag. 1624. μὴ πταίσας μογῆς.

930. Ζηγός M. Διός apographa multa. Nescio an recte.

941. τὸν Διὸς τρόχιν] τὸν Διὸς λάτρην bene Nauck. ad Eur. Fr. 955. Δήμητρος λάτρην. Cf. Eur. Ion. 4. δαιμόνων λάτρην.

944. σὲ τὸν σοφιστήν —] Cf. 62. Soph. Aj. 71. 1221. El. 1445. Ant. 441. Eur. Med. 272. Hel. 547. Herc. 1201. Bacch. 905.

980. Cf. Thesp. 3, 3. τὸ δ' ἠδὲ μῦθος οὐκ ἐπίσταται (Ζεὺς).

981. Cf. Eum. 286. χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ἡμοῦ.

Ag. 894. πάθη — πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.

985. ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν] Cf. 821. τούτων θεοῖσι χρῆ πολύμνηστον χάριν | τίνειν.

987. παῖς —] Cf. Ag. 277. παιδὸς νέας ὡς κάρι' ἐμωμήσω φρένας.

1006. Cf. Arist. Ach. 543. ἡ πολλοῦ γε δεῖ.

1022. Διὸς — πτηγὸς κύων] Cf. Ag. 136. πτανοῖσιν κνσι πατρός.

1044. πυρός] I. e. fulminis, ut in Ag. 651.

1057. ἡ τοῦδε τύχη (vel τῆ τοῦδε τύχη) Dind., coll. 1059. πημοσύνας — ταῖς τοῦδε.

1065. παρέουρας ἔπος] Cf. Eur. Hipp. 232. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔρωπας ἔπος;

1073. μηδὲ — μέμνησθε τύχην] Cf. Eum. 596. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. Monost. 621. οὐκ ἔστιν ὅστις τὴν τύχην οὐ μέμφεται.

1078. ἀπέρατον δίκτυον ἄτης] Sensus, ni fallor, requirit ἀπέρατον, i. q. δυσεκπέρατον. Cf. Pr. 153. εἰς ἀπέρατον Τάταρον (ubi item forsan ἀπέρατον reponendum. Fr. 283). τῷ περῶνι τὴν δίκην (i. e. τῷ πέρα τῆς δίκης βαίνοντι). Cf. etiam Ag. 360. μέγα δουλείας γάγγαμον ἄτης. 1382. ἀπειρον ἀμφίβληστορον ὥσπερ ἰχθύων | περιστιχίζω.

1079. εἰς ἀπέρατον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ'] Cf. Theophil. com. III. 631. τοῦτων τινὰ | ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λίνοις αἱ μαστροποί.

1082. Cf. Eur. Suppl. 710. ὥσθ' ὑπηγῆσαι χθόνα.

1085. κόνιν] Producta posteriori, ut in Suppl. 180. 783.

1087. ἀντίπνοον] ἀντίπνοον Kiehl. Dind. Cf. Ag. 146. ἀντιπνόους — αἶρας.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

2. προᾶγος] Qu. πράγματ'.

3. Cf. Ag. 15. βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπνω.

12. πολὺν] πάλιν anon. ap. Butler. prob. Dind.

16. γῆ — τροφῶ] Cf. Cho. 66. χθονὸς τροφοῦ.

36. σκοποὺς — καὶ κατοπιτήρας] Eadem vocabula conjungit Jo. Cinnamus p. 157 D., ut monuit Dind.

43. ταυροσφαγοῦντες] μηλοσφαγοῦντες Weil. et Herwerden ex Arist. Lys. 189.

45. Ἄρη τ' Ἐνώ] Haec arcte conjungenda esse olim putabam, ut una tantum persona indicaretur. Saepenumero enim consociantur Ἄρης et Ἐνώ. Hom. II. ε'. 592. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνώ. Lyc. Alex. 518. τοὺς Ἄρης ἐφίλατο | καὶ δὲ Ἐνώ. Anth. P. IX. 283. Nonn. XXXIII. 156. Paus. I. 8. 5. Cornut. de N. D. p. 56. Schol. Arist. Pac. 457. Nunc aliam viam tentandam esse video: quin enim diversae personae sint Ἄρης et Ἐνώ non dubitari potest. Loci qui interpretes mire torsit et vexavit emendationem nunc demum videor mihi reperisse. Corrigendum Ἄρη τ' Ἐνώ τ' ἢ δ' ἀναίματος Φόβον. Quivis concedet multo aptius epithetum Φόβον esse ἀναίματος (exsanguis) quam φιλαίματος (cruentus), quod Ἄρει potius convenit. Alia ratio est loci v. 70. Ἄρά τ' Ἐρινὸς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς, ubi eadem persona sunt Ἄρα et Ἐρινός. Cf. Ag. 1432. μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην, | Ἄτην (Ἄτην τ'), Ἐρινόν θ'.

49. τοῖς τεκοῦσιν] Cf. Cho. 681. Pers. 245. Eur. Alc. 964. στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας.

58. τάγεσαι τάχος] Fort. τάσσ' ὄσον τάχος. τάγεσαι] Ordina.

60. κονίει] I. q. ἐγκονεῖ. Cf. Pers. 163. κονίσας.

69. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ] Cf. Suppl. 892. 901. Γᾶς καὶ Ζεῦ

(I. Γᾶ καὶ Ζεῦ).

70. Ἄρά τ' Ἐρινός] Cf. Ag. 1433. Ἄτιν Ἐρινόν τε.
 71. Cf. 833. Cho. 692. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἄρά.
 73. φθόγγον χέουσαν] Cf. Suppl. 631. εὐκταία — χεούσας.
 75. μήποτε σχέθειν M. Schol. μὴ διεξελεθεῖν (διπελεθεῖν Weil.)
 ζυγὸν δουλείας. Qui verbum compositum legisse videtur. μήποτ'
 ἐνοχεθεῖν conj. Dind. Corrigendum suspicor μὴ χρῆσθαι ποτέ.
 Cf. Ag. 953. ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ. et praeterea
 cf. 471. 793. Ag. 1226. Pers. 50.
 78. θροῦμαι] Cf. Ag. 1165. μινυρά (φοβερά aut μέλεα?) θροο-
 μένας. Cho. 970. θροομένοις. Suppl. 112. τοιαῦτα πάθεα μέλεα
 θροομένα.
 84. βοὰ ποταῖται] Cf. Suppl. 656. ποιάσθω — εὐχά.
 89. Soph. Ant. 107. τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν.
 94. Cf. Cho. 726.
 103. οὐχ ἑνὸς δορός] I. e. of more than one spear. Fre-
 quens meiosis. Cf. Eur. Fr. 271. τῆς τύχης δ' οὐχ εἰς τροπος. 547.
 ἑνὸς δ' ἔρωτος ὄντος οὐ μί' ἠδονή. Cycl. 513. στεφάνων οὐ μία
 χροιά. Suppl. 96. οὐχ ἓνα θυμὸν | κακῶν ἐχούσας. Hor. Od. IV.
 2. 50. 'non semel dicam, Io triumphe.' Aliquando altera clau-
 sula additur, ut in Eur. Med. 939. εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἐν ἀλλὰ
 μυρία.
 113. δοχμολόφων mss. δοχμολοφᾶν (a δοχμολόφας) Br. Dind.
 Nil mutandum, opinor.
 121. φόβος] ψόφος recte Wakef.
 124. πρέποντες στρατοῦ δορυσῶ σαγᾶ πύλαις ἐβδόμαις προσ-
 ἰστανται] μέδοντες στρατοῦ δορυσῶ σαγᾶ πρέποντες πύλαις προσ-
 ἰστανται Heimsoeth. prob. Dind. Sic Cho. 12. δηγγυρις — φάρεσιν
 μελαγχίμοις πρέπουσα. 24. πρέπει παρηῆς αἵματοῦσ' ἀμυγμοῖς. 18.
 128. ἑρσίπολις] Cf. Soph. Oed. R. 72. ὄ τι δρῶν — τήνδε
 ἑρσαίμην πόλιν. Confer epithetum σωσίπολις Arist. Ach. 163.
 155. ἐπιμαίνεται] Cf. Ag. 1427. φονολιβεῖ τύχα φρήν ἐπιμαίνεται.
 158. ἔρχεται] Qu. ἄπτεται.
 170. ἑτεροφώνῳ στρατῷ] ἑτεροβάγμονι — conj. Herm. I. q.
 ἀλλογλώσσῳ (ἀλλόθρῳ) στρατῷ. S. Paul. I. Epist. Cor. XIV. 21.
 ἐν ἑτερογλώσσοις.
 180. λευσίηρα δήμου μόρον] Cf. Ag. 1616. δημοροριφεῖς —
 λευσίμους ἀράς. φιλοφύτων] Malim φιλοθύτων (πόλεος), nisi
 corrigendum potius πολυθύτων (δργίων).
 186. λακάειν] Cf. Suppl. 873. λάκαζε.
 187. ἐν εὐεστοῖ φίλῃ] Eadem verba sunt Ag. 929. βίον τελευ-
 τήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Cf. Ag. 647. Herod. I. 85.
 191. διαδρόμους φηγάς] Discurrentes (i. e. discurrentium)
 fugas.
 195. Versum interpolatū habet Dind., quum Aeschyli versus

excidisset, cujus sensus fuerit *τοίγαρ προφρωνῶ πᾶσιν ἡσύχως ἔχειν*. Utique nimis abrupte sequitur v. 196. *κέῖ μὴ τις* —.

202. Cf. Arist. Lys. 128. *ποιήσεται ἢ οὐ ποιήσεται*; ἢ τί δράσετε;

224. Cf. Xen. Anab. III. 1. 38. *ἡ μὲν γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη ἀπολώλεκεν*. Soph. Ant. 675. *τῶν δ' ὀρθουμένων | σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία*.

227. *τὸν ἀμάχανον*] Inopem, consilii expertem. Anglice him who is in a helpless state.

233. *πόλιν νεμόμενθ'*] Cf. Pr. 422. *οἱ πόλιμα Καυκάσου πέλας νέμονται*. Eum. 72.

240. *ταρβοσύνη*] Substantivo *ταρβοσύνη* utitur Homerus, adjectivum *ταρβόσυνος* nusquam alibi occurrit.

243. *κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε*] Corruptum videtur. Cf. Cho. 150. *ἡμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν* (i. e. στέφειν) νόμος. Eum. 982. *μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἷμα — ποιὰς ἀντιφόνους ἄτας ἀρπαλίσα πόλεως*. Qu. *κωκυτοῖς ἐπὶ σφ' ἀνθίζετε* (per tmesin).

264. *τοῦτ' — τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν*] Cf. Ag. 1654. *οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν*. | XO. *δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε* τὴν τύχην αἰρούμεθα.

271. *χώρας πολισσοῦχοις θεοῖς*] Cf. 109. Ag. 338. *τοὺς πολισσοῦχοις θεοῦς — γῆς*.

273. Leg. *ὑδασιν Ἰσηνοῦ λέγω*.

277. *θήσειν τροπαῖα τῶν κακῶν*] Qu. *στήσειν* —. Cf. ad Cho. 775. Eur. Or. 704. *στήσαι τροπαῖα τῶν κακῶν*.

281. *οὐ γὰρ τι μᾶλλον* —] Cf. Fr. 362. *οὐτ' ἐν στέγγι τις ἤμενος παρ' ἐστία | φεῦγει τι μᾶλλον τὸν πεπωμένον μόρον*.

282. *ἐγὼ δ' ἐπ' ἀνδρας*] *ἐγὼ δὲ γ' ἀνδρας* recte Blomf. *ἐγὼ δὲ φῶτας* conj. Blomf.

283. *τὸν μέγαν τρόπον*] Cf. 465. *ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον*.

287. *γείτονες καρδίας μέριμναι*] Cf. Ag. 1004. *νόσος γὰρ ἀεὶ | γείτων ὁμότοιχος ἐρεΐδει*. Antiph. Stob. Fl. 49, 27. *λύπημανίας ὁμότοιχος*.

291. *λεχέων*] *λεχάων* Lachmann. Qu. *λεχηρῶν*.

297. *τί γένομαι;*] Cf. Pr. 905. *οὐδ' ἔχω τις* (i. τί) *ἀν γενοίμαν*.

308. *ἐντραφέστατον πωμάτων*] Cf. Cho. 898. *ἐντραφὲς γάλα*.

314. *ἀνδρολέτειραν*] Cf. Ag. 1465. *ἀνδρολέτειρα* (Ἑλένη).

323. Cf. Rhés. 716. *ψαφαρόχρονον κᾶρα ἔχων*.

331. *διαμεῖψαι*] Cf. Eur. Iph. T. 398. *Ἀσιητίδα (γαῖαν) Εὐρώπας διαμεῖψαι*.

344. *μαίνων εὐσέβειαν*] Cf. Ag. 1669. *μαίνων τὴν δίκην*.

346. *ὄρκιαν πυργῶτις*] Qu. — *πυργώδης*. Cf. Soph. Tr. 273. *ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός*.

348. *βλαχαὶ δ' αἱματέεσαι* —] Cf. Eur. Cycl. 58. *ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων*.

349. ἐπιμασιδίων — βρεφῶν] Cf. Soph. Fr. 962, 2. ἐπιμασιδίων γόνον. Cf. ἐπιτυμβίδιος, ἐπιτυμφίδιος.

363. καινοπήμονος] Cf. νν. πρωτοπήμων, ἀπήμων.

367. ἐλπίς ἐστι — μολεῖν] Futurum est Ag. 679. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν. Cf. ad Ag. 675. Μενέλεων — προσδόκα μολεῖν (l. θανεῖν).

370. πενθῶ] Nuntium. Vocabulum non alibi legitur. Cf. ad Ag. 870.

371. διώκων —] Cf. Eum. 403. ἐνθεν διώκουσ' ἦλθον ἀγρυπτον πόδα. Eur. Orest. 1337.

373. εἰς ἀρτικόλλων] I. e. ἀρτικόλλως. Cf. ad Cho. 580.

390. Cf. Pers. 239. τοξουλκὸς ἀλκή διὰ χερῶν αὐτοῖς πρόπει; Ag. 241. 389. 431.

391. τοιαῦτ' ἀλύων] Cf. Arist. Vesp. 111. τοιαῦτ' ἀλύει. Eq. 1124. ταῦτ' ἠλιθιάζω. Eur. Hipp. 1182. τί ταῦτ' ἀλύω;

393. Cf. Ag. 1067. πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. Soph. Ant. 959 οὕτω τὰς μανίας δεινὸν ἀποστιάζει ἀνθηρόν τι μένος.

394. ὄρμαινει] Aestuat animo. Anglice, chafes. Cf. Hom. II. α'. 193. ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

405. ὀρθῶς —] Cf. 814. ὀρθῶς κατ' ἐπιωνυμίαν. Suppl. 258. ἐδλόγως ἐπιώνυμον. Soph. Fr. 880. ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπιώνυμος κακοῖς (κακῶν?).

409. τὸν αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα] I. e. αἰδοῦς. Cf. Eum. 542. βωμὸν αἰθεσαι δίκας. Arist. Nub. 995. τῆς αἰδοῦς — τᾶγαλμα.

410. τιμῶντα] Magis, ni fallor, conveniret σέβοντα.

428. οὐδέ νιν etiam Heimsoeth.

429. ἔριν πέδοι σκήψασαν —] Vitio haec laborant. Corrigo κεραινὸν ἂν σκήψαντ' ἂν ἐμποδῶν σχεθεῖν. Similia de Capaneo habet Euripides Phoen. 1175. μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργασθεῖν Διὸς | τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.

431. Cf. Ag. 1244. κλύοντ' ἀληθῆ κοῦδὲν ἐξηκασμένα.

441. θεοὺς ἀτίζων] Cf. Suppl. 733. Eum. 385. μηδέ νιν — ποδὶ λᾶξ ἀτίσης. Fr. 103. ἀτίσεις.

447. ἀνῆρ δ' ἐπ' αὐτῷ —] Cf. Eur. Her. 837. ἀνῆρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στάς ἐκαρτέρει μάχη.

455. πωλικῶν θ' ἐδωλίων] Cf. Cho. 71. νυμφικῶν ἐδωλίων. Aj. 1277. ναυτικοῖς ἐδωλίους.

461. ἐμβριμωμένας] Cf. Eur. Fr. 1083. ἐμβριμώμενος (i. e. ἐπιτιμῶν).

463. φιμοῖ] Cf. Fr. 341 D. πῶλους — φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

465. οὐ μικρὸν τρόπον] Cf. 463. τὸν μέγαν τρόπον.

467. πύργον] Qu. πέργαμ'. Cf. ad Ag. 825.

472. σὺν τύχη δέ τῳ] Cf. Cho. 138. σὺν τύχη τινί. Soph. Oed. R. 80. εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τῳ | σωτήρι βαίη. Aj. 853. σὺν τάχει τινί.

473. *Leg. πέπεμπται κόμπτον.* Ita etiam Herm. Cf. Eur. Suppl. 909. *φρόνημα δὲ | ἐν τοῖσιν ἔργοις οὐχὶ τοῖς λόγοις ἔχων.* 904. *οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς ἀλλ' ἐν ἀσπίδι.*

489. *πολλήν]* Suspectum.

490. *ἔφοιξα]* Cf. 720. Fr. 384. *ἔρω δὲ τοῦδε μουσικοῦ τέλους.* Pr. 540. 695. Ag. 1243. Suppl. 345. *δινήσαντος]* Cf. Theocr. XIX. 10. *ὡς φαμένα δῖνασε σάκος μέγα.* Herod. IX. 74. *ἐπ' ἀσπίδος αἰεὶ περιθεούσης καὶ οὐδαμὰ ἀτρεμιζούσης ἐφόρει ἐπίσημον (ἐπίσημα?) ἄγκυραν.*

492. *ᾧπασεν]* Praestitit. Suspectum. Qu. *ἔκτισεν.* Cf. ad 256.

494. *λιγνὴν — πυρὸς κάσιν]* Similiter Ag. 495. *πηλοῦ ξύνουρος διπρία κόνης.*

495. *περιδρομον κύτος]* Cf. Suppl. 349. *φυγάδα περιδρομον (circumcurrentem).* Eur. El. 455. *περιδρομῶν μὲν ἔκτος ἔδρα —.*

498. *φόβον βλέπων]* An φόνον βλέπων? Cf. Prom. 355. *συρίζων φόνον (φόβον al.).* *θυιάς ὡς]* Cf. 836. Suppl. 564.

500. *κομπάζεται]* Mendosum.

533. *βλάστημα καλλιπρωρον]* Cf. Ag. 236. *στόματος τε καλλιπρώρον.* *ἀνδρόπαις]* Cf. Soph. Fr. 551. *τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότην ἀπώλεσα.* De Troilo dictum.

543. Post *φᾶντα* virgula distinguendum.

548. *ἐκίνων καλὰς τροφὰς]* Cf. Ag. 729. *χάριν τροφᾶς — ἀμείβων.*

564. *τριχὸς δ' ὀρθίος πλόκαμος ἴσταιται]* Cf. v. *ὀρθόθριξ* Cho. 32.

570. *πρὸς πύλαις τεταγμένος]* Cf. Ag. 331. *πρὸς ἀρίστοιων — τάσσει.*

579. *διὰ στόμα]* Cf. Eur. Or. 103. *Ἄργει τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.* Hom. II. ζ'. 90. *μῦθον δὲ οὐ τις ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἀγοίτο.*

584. *πηγὴν — κατασβέσει]* Cf. Ag. 888. *πηγαὶ κατεσβήκασιν.*

590. *ἀσπίδ' εὐκηλον M. Leg. ἀσπίδ' εὐκνκλον.* Et sic γρ. in M. Cf. ad 629. *ἔχει δὲ καινοπηγὸς εὐκνκλον (γρ. εὐθτεον) σάκος. ἔχων M. νέμων γρ. in M. Recte.*

591. *σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλω]* Cf. Phoen. 1118. *ὁ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημει' ἔχων | ὑβρισμέν' (ὑβιστικ') ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὄπλα.*

592. *οὐ γὰρ δοκεῖν —]* Cf. Ag. 788. *πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι | προτινοσι δίκην παραβάντες.* Philem. IV. 37. *εἶναι δίκαιος κοῦ δοκεῖν εἶναι θέλει.*

593. Cf. Suppl. 407. *δεῖ τοὶ βαθείας φροντίδος σωτηρίου.* Ag. 502. *ἀντὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.*

596. *πέμπειν ἔπαινώ]* Qu. *πέμπειν παραινῶ.* Cf. Cho. 581. *ὑμῖν δ' ἔπαινώ γλώσσαν εὐφημον φέρειν.* 903. Pers. 224. Prom. 307. Sed cf. Suppl. 996. *ὑμᾶς δ' ἔπαινώ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.*

602. *ναύταισι θερμοῖς]* Cf. Eum. 560. *γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοῦ.*

603. πανουργία τινί M. πανουργίας πλέως Dind., coll. Cratin.
 II. 20. πλέως (πλέως Mein.).
 607. θεοῦ μάστιγι] Cf. Fr. 682. Ag. 642. Rhés. 37. Πανός
 τρομερᾶ μάστιγι φοβεῖ.
 608. ἀγρεύματος] I. e. δικτύου. Cf. ad Ag. 1048.
 618. εἰ καρπός —] Cf. Eum. 713. χρησμοῦς — ἀκαρπώτους.
 Qu. εἰ κῦρος —.
 622. σάρκα — ἠβῶσαν] Cf. Fr. 178, 5. ἠβῶσα χεῖρ. φύει]
 Leg. φέρει aut φορεῖ.
 624. Similiter Miltonus noster (Par. Lost. IV.) 'As flame they
 part, | Half wheeling to the shield, half to the spear.'
 635. ἀλώσιμον παιᾶν'] Cf. Ag. 10. ἀλώσιμόν τε βάξιν. 639.
 πιωσίμου στρατοῦ.
 636. ξυμφέρεσθαι] Leg. ξυμπλέκεσθαι.
 637. ἡ ζῶνι' ἀτιμαστῆρα τῶς (τῶς pr. m.) ἀνδρηλάτην M.
 ἡ ζῶνι' ἀτιμαστῆρ' ὅπως ἀνδρηλάτην Dind. Leg. ἡ ζῶνι' ἀτιμα-
 στῆρι τῶς σ' ἀνδρηλάτη | φυγῆ —.
 641. λιῶν τῶν ὄν] Cf. Eum. 367. λέσχας ᾄς.
 642. καινοπηγές] Qu. καινόπηκτον. Usitata forma est καινο-
 παγής. εὔκνυλον (γρ. εὔθετον in M.) σάκος. εὔθετον praefert
 Wecklein. Fortasse recte.
 648. πατρῶαν δωμάτων τ' ἐπιστροφάς] Leg. πατρῶων δω-
 μάτων τ' —.
 649. ἡ Διὸς παῖς — Δίκη] Cf. Cho. 948. ἐτήτυμος Διὸς κόρα
 (Δίκη).
 653. θεῶν μέγα στύγος] Cf. Eum. 644. ὦ παντομοσῆ κνώδαλα,
 στύγη θεῶν. Cho. 1028. Apoll. Rhod. IV. 445. σχετίλι' Ἔρως,
 μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισι.
 655. δὴ νῦν] Qu. νῦν δὴ. ἀραὶ τελεσφόροι] Cf. 832. τελεία
 γένεος Οἰδέκτου τ' ἀρά.
 659. δπη τελεῖ] Cf. Cho. 1021. οὐ γὰρ οἶδ' ὀπη τελεῖ.
 661. φλύοντα] Cf. Prom. 504. μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
 664. φνυγόντα μητροθέν σκοτόν] Cf. Eum. 665. ἐν σκοτόισι
 νηδύος τεθραμμένη. Pind. N. I. 53. σπλάγχνων ὑπὸ ματέρος —
 ὠδίνα φεύγων.
 670. ἡ δῆτ'] Leg. ἡ μήν.
 675. φέρε' ὡς τάχος —] Cf. Phoen. 779. ἐκφέρετε τεύχη πάν-
 σπλά τ' ἀμφιβλήματα.
 676. πετρῶν (cras. acc. s. e.) M. Leg. πέτρων (lapidum).
 Cf. Arist. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βε-
 λέων ἀλεωρήν.
 694. οὐ θεμιστοῦ] Cf. Cho. 645. οὐ θεμιστῶς. εὔφαμον δ'
 ἐπὶ βωμοῖς μοῦσαν θείαι' ἀοιδοὶ recte Herm. Dind.
 695. τελεῖ (sup. εἶα a m. rec.) M. τάλαν' Wordsworth.
 702. παρημελήμεθα] Cf. Eum. 300. παρημελημένον.

705. δαίμων — πνεύματι] Cf. Eur. El. 1147. *μετάτροποι πνέου-
σιν αὔραι δόμων.*
706. λήματος ἐν τροπαίᾳ] Leg. χείματος —. Cf. Ag. 219.
φρενὸς πνέων δυσεβῆ τροπαίαν.
713. οὐδὲ χρῆ] Scrib. οὐ δὲ χρῆ.
716. νίκην — κακῆν] Cf. Eum. 903. *ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς
ἐπίσκοπα.*
721. παναληθῆ] Cf. Suppl. 85. *εἶ παναληθῶς (καὶ ἄλ.?).*
725. περιθύμως] Cf. Cho. 40. Confer περιοργῶς Ag. 216.
726. παιδολέτωρ δ' ἔρις] Qu. παιδολέτειρ' ἔρις.
728. ἐπινομαῖ] Tribuit. Cf. Eum. 311. Ag. 781.
733. πεδίων ἀμοίρους] Cf. Soph. Aj. 1327. *ταφῆς ἄμοιρον.*
734. αὐτοκτόνως] Cf. Ag. 1635. *δραῖσαι τὸδ' ἔργον οὐκ ἔτλης
αὐτοκτόνως.*
736. χθονία] νερέτρα jure malit Weil. *νερέτρα χθῶν legitur
Eur. Alc. 47. Herc. 335. Fr. 450.*
737. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον] Ut apud Homerum (Od. 18, 97.)
ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἷμα.
763. τείνει] Intransitive. Cf. Suppl. 93. *δανλοὶ — πραπίδων
— τείνουσιν πόροι.*
766. ἀραι] Leg. ἀρᾶν cum Bothio.
767. καταλλαγαί] An καταστροφαί?
768. τὰ δ'] Fort. τὰ τ'. τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν'] τὰ δ' ὀλό'
*ἐπιπλόμεν' Weil., coll. Oed. R. 184. νέφος ἐπιπλόμενον. πελόμεν'
οὐ] πενομένους Buecheler. παρέρχεται] Cf. Dem. pro Cor. p. 291.
τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῆ πόλει παραστάντα κίνδυνον παρελ-
θεῖν ἐποίησεν ὥσπερ νέφος.*
769. ἐκβολῶν] Leg. ἐκβολάν.
770. ἀνδρῶν] Qu. φωτῶν, hiatus vitandi causa. ὄλβος ἄγαν
*παχυνθεῖς] I. e. μέγας τελεσθεῖς. Ag. 752. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς
ὄλβον τεκνοῦσθαι. Cf. Suppl. 618. ἑεσίον Διὸς κότον — παχῦναι.*
774. πόλεως] Leg. πολῖται. Cf. v. str. 768. ὁ πολύβοτος
*τ' αἰῶν] πολύβατος (sic) schol. ὁ πολύβατός τ' ἄγῶν certissima
emendatione Weil. prob. Dind., coll. Pind. Fr. 45, 3. πολύβατον
ἄστεος δμφαλόν. Cf. schol. Ven. B. II. 24, 1. παρὰ δὲ Βοιωτοῖς
ἄγῶν ἢ ἀγορὰ, καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγώνναρχον καλοῦσιν. ὄθεν καὶ
ἀγωνίους θεοὺς Αἰαχύλος τοὺς ἀγοραίους (Suppl. 189. 242. 332.
355.). Ζεὺς ἀγοραῖος memoratur Eum. 973.*
776. ἀραξάνδραν] Ut Ἀλεξάνδρα. Qu. ἀραξάνδρον. For-
matum ut παραξικτόστρατος, κνησίτερος, πηδησίστρατος, etc.
802. δυσβουλίας] Cf. Ag. 1609. *πᾶσαν συνάψας μηχανῆν δυ-
σβουλίας.*
811. ἡναίροντ' ἄγαν] ἡναίροντ' ἄρα Mein. Aliud quid repo-
nendum.

824. τούσδε ῥύσθε * * *] Cf. Eur. El. 1318. σύγγοι φίλ-
τατε· | διὰ γὰρ —.
825. χαίρω κάπολόλυξω] Cf. Ag. 28. δόμοις ὀλολυγμὸν εὐφη-
μοῦντα — ἐπορθιάζειν. Hom. Od. 3, 450.
826. Cum hoc versu paroemiaco cf. Ag. 366. βέλος ἡλίθιον
σκήφειεν. ἀσινεῖ σωτήρι] Cf. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι.
Eum. 315. τύχη addidit Scholef.
828. ἀσινεῖ σωτήρι (τύχη) Dind. Cf. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαί-
μονι φῦναι.
832. μέλαινα — Ἄρα] Confer 988. μέλαινα Ἐρινός. Eum. 52.
τελεία — ἀρά] Cf. 655. πατρός δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Ag. 1437.
μὰ τὴν τελείαν τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην.
834. κακὸν με — κρύος] Cf. ad Ag. 1122.
850. κάκ' αὐτοφύνα] Cf. Ag. 1091. πολλὰ συνίστορα αὐτο-
φύνα κακά.
855. πόμπιμον] Qu. κουρίμω. Cf. Eur. Tro. 281. ἄρασε κρᾶτα
κούριμον. 1235. ἄρασε' ἄρασε χειρὶ κρᾶτα πιτύλους διδοῦσα (πι-
θεῖσα?) χειρός. Vel πένθιμον.
861. ἦκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρὸν] Cf. Ag. 1536. Δίκα δ'
ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θήγει —.
866. δίκη] I. e. δίκαιόν ἐστι. Cf. Ag. 259. 811. Eum. 277.
867. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινός] Cf. Eum. 331. ὕμνος
ἐξ Ἐρινύων — ἀφόρμικτος. 343. Ag. 1186. τὴν γὰρ στέγην τήνδ'
οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς | δυσφθογγος, οὐκ εὐφωνος. 645. παιᾶνα
τὸνδ' Ἐρινύων.
868. Ἄιδα] Leg. Ἄιδα.
872. στένομαι] Vox media, ut in Pers. 62. οὐς — πᾶσα χθῶν
— στένεται.
873. ἐκ φρενός] Cf. 919. ὀρθῶς] Qu. ὀρθᾶς. Attamen ἐκ
φρενός (ex animo) legitur 919.
875. κακῶν ἀτρούμονες] Passivo sensu. I. q. ἀτρύτοι (Eum. 403.).
885. ἦδη] τί δὴ Lachm. Dind.
886. πατρός Οἰδιπόδα] τὰ πρὸς Οἰδιπόδα recte Francken.
909. ἀμεμφία] Legitur tantum hic et Soph. Fr. 259.
919. ἐκ φρενός] I. q. ἀπὸ γνώμης Eum. 675. Cf. 873.
920. κλαομένας] Schol. θρηνοῦσης. Cf. Ag. 1096. κλαόμενα
— βρέφη. Cho. 458. κεκλανμένα. 729. μινύθει] Cf. Theogn.
361. ἀνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος.
924. ἐρξάτην] Non ἠρξάτην. Cf. Pers. 236. σιρατὸς — ἐρξας
πολλὰ δὴ Μηδούς κακά. τε] Qu. δέ. Cf. ad Cho. 585. Suppl. 410.
926. ἐν δαῖ] Notae sunt locutiones epicae ἐν δαῖ λυγρῇ, ἐν
δαῖ λευγαλέῃ.
951. ἐπανθίσαντες] I. e. στέφαντες. Cf. Cho. 150. ὑμᾶς δὲ
κακντοῖς ἐπανθίζειν νόμος | παῖνα (schol. στέφειν ὡς ἀνθεσι). Ag.
1459. ἐπηγνίσω (ἀπ. Casaub.) αἰμ' ἀνιπτον.

- 953 sq. τελευτῆ δ' —] Cf. Ag. 1117. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμον.
984. δύστονα κήδε'] Cf. Cho. 469. ἰὼ δύστον' ἄφερα κήδη.
Sept. 998. ἰὼ ἰὼ δυσιτόνων κακῶν.
988. μέλαιν' Ἐρινός] Cf. 832. μέλαινα — Ἄρα. Eum. 52.
996. τὸ πρόσω] Insuper, praeterea. Fortasse mendosum.
998. δυσιτόνων] Cf. Cho. 469. ἰὼ δύστον' ἄφερα κήδη. Sept.
984. δύστονα κήδε'.
1003. ὄπου τιμώτατον] ἔνθα τιμώτατον W. Headlam p. 29,
qui ὄπου glossema habet.
1009. στέγων — ἐχθροῦς] I. e. εἰργων. Anglice keeping
out. Cf. Polyb. III. 53. 2. οὔτοι ἔστειξαν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρ-
βάρων. XVIII. 8. 4. οὐ δυναμένους στέγειν τὴν τῆς φάλαγγος ἔφο-
δον. Diodor. XI. 32.
1014. ἀρπαγὴν κνόν] I. e. rapinam (praedam) canibus.
Cf. Pers. 752. τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ.
1018. ὄδε] Qu. βία (ἤρει πόλιν).
1022. χειρώματα] μειλίγματα Naber, coll. 15. Leg. κτερίσματα.
1023. δξυμόλποις προσέβειν] Compositum προσέβειν non
alibi legitur apud nostrum. Qu. δξυμόλποισιν σέβειν.
1024. ἄτιμον εἶναι δ'] Arcte cohaerent verba ἄτιμον εἶναι.
Sic Pers. 721. πεζὸς ἦ ναύτης δὲ —; Quare nihil opus est cor-
rectione εἶναι δ' ἄτιμοι. Cf. ad Eum. 620.
1036. σπάσσονται] An σπάσσοι?
1047. ἦδη τὰ τοῦδ' ὄτι' οὐκ ἀτίμητ' ἦν θεοῖς Madvig.

PERSAE.

10. κακόμαντις — θυμὸς] Cf. Ag. 977. καρδίας τερασκόπου.
13. βαύζει] Cf. Arist. Thesm. 173. 895.
42. οἶτ' ἐπίπαν] Qu. σοί τε πρόπαν. Cf. ad Suppl. 322.
55. λήματι πιστούς] Cf. Ag. 122. λήμασι πιστούς.
62. στένεται] Vox media ut in Sept. 872. κλάω, στένομαι.
75. ποιμανόριον] Gregem. Confer ποιμάνωρ (i. q. ποιμῆν)
241. Utrumque a ποιμαίνειν.
100. ὑπὲρ mss. ὑπὲκ Herm. Dind. etc. Cf. v. ὑπεκσώζειν
Pers. 453.
111. πόντιον ἄλλος] Cf. Suppl. 868. ἄλλοροντον ἄλλος.
112. λεπτοδόμοις] λεπτιτόνοις aut λεπτιτόμοις Madvig. λεπτο-
θόνοις Bergk. Fort. λεπτομίτοις.
114. μελαγχίτων φρήν] Ut apud Homerum (II. 1, 103. 17, 83.)
φρένες ἀμφιμέλαινα.
121. ἀντίδουπον] Cf. 1040. 1048. 1066. βόα ννν ἀντίδουπά μοι.

133. *δακρύμασιν*] *Leg. δακρυμάτων*. Cf. Ag. 1398. *κρατήρ* — *κακῶν* — *πλήσας ἀραίων*.

135. *ἀκοπενθείς* recte M. *ἀβροπενθείς* Pal. Dind. etc. cum schol. Similis corrupteta est infra 541. *ἀβρόγοοι*, ubi reponendum *ἀκρόγοοι*. Cf. v. *ἀριπενθής* Eum. 783.

136. *πόθῳ φιλόνορι*] Cf. Ag. 856. *φιλόνορας τρόπους*. 411. *ὠὸ λέγος καὶ στίβοι* (?) *φιλόνορες*.

137. *εὐνατήρ* ἀποπεμψαμένα M. *εὐνατήρα προπεμψαμένα* recte arographa.

153. *προσφθόγγοις* — *μύθοισι*] Cf. 935. *πρόσφθογγον* — *βοάν*.

163. *κονίσας οὐδας*] Solum pulvere illinens, sc. praefestinatione. Cf. Sept. 60. *Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ, κονίει*. Intelligerem melius *σαλεύσας οὐδας*.

168. *πλοῦτος* — *ἀμεμφής*] Cf. Cho. 510. *ἀμεμφῆ* — *λόγον*.

209. *ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ* —] Cf. Sept. 851. *τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων*;

216. *θεοὺς* — *ἰκνουμένη*] Cf. Suppl. 159. 332.

220. *χοὰς γῆ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι*] Cf. 523. *γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα* | *ἤξω λαβοῦσα*.

225. *εἶ* — *τελείν*] Cf. Cho. 1021. *οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ*.

236. *ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά*] Cf. Sept. 924. *ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολέτας* etc.

239. *πρέπει*] Cf. Sept. 390. *λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει* — *πρέπει*.

241. *ποιμάνωρ*] I. q. *ποιμῆν, βασιλεύς*. A *ποιμαίνειν* (Eum. 91. 249) formatum. Vox nusquam alibi obvia. Confer *ποιμάνοριον* (grex) Pers. 75. Analogia *ποιμάνωρ* (ut *σημάνωρ*) requirere videatur. *στρατῶ*] Hoc pendet ab *ἔπεισι*. Qu. *στρατοῦ*. Cf. Ag. 543. Cho. 188. Conferri non debet Prom. 945. *οὐκ ἄρξει θεοῖς*.

247. *πρέπει μαθεῖν*] Cf. Suppl. 719. *πρέπουσι* — *ιδεῖν*. Cho. 12. *δμήγυρις* — *φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα*.

250. *πολὺς πλοῦτον λιμῆν*] *μέγας* — Nauck. coll. Eur. Orest. 1077. *βαθὺς* — Herw.

272. *πλήθουσι*] Plenae sunt. Cf. 420. Ag. 1220.

301. *λευκὸν* — *μελαγχίμου*] Cf. Fr. 114. *λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις* — *βρίθεται*.

305. *πήδημα* — *ἀφήλατο*] Confer Ag. 826. *πήδημ' ὀρούσας*. Supra 96. *πήδημ' — ἀνάσσαν*.

311. *πηγαῖς* — *γειτονῶν*] Cf. Suppl. 780. *νέφεισι γειτονῶν Διός*.

316. *πυρσὴν* — *γενειάδα*] Cf. Fr. 111. *πυρσοκόρσον λέοντος*.

317. *πορφυρᾶ βαφῆ*] Cf. Artemid. II. 3. *ἡ πορφυροβαφῆς* (*ἔσθῆς*).

327. *Κιλίκων ἔπαρχος*] Cf. ad Ag. 1227. *νεῶν τ' ἔπαρχος*.

372. *κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός*] *Leg. κάρτ' ἄπ'* —. Cf. ad Ag. 805.
395. *πάντ' ἐκεῖν'*] *Omnia illic*. Cf. ad Arist. Fr. 460, 5.
454. *ιστοράων*] *Sciens*. I. q. *εἰδώς*. Cf. Ag. 676.
458. Cf. Ag. 1531. *ἀμηχανῶ* — *δπα τράπωμαι*. Eur. Or. 638. *δπη τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ*. Plat. Hipp. maj. 297 D. *οὐκ ἔχω ὅποι τράπωμαι*.
461. *θώμυγος*] Cf. Eum. 182.
463. *κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη*] Cf. Eur. Cycl. 358. *κρεοκοπιεῖν μέλη ξένων*.
469. *Notanda in hoc versus caesurae omissio*.
476. *ἀντίποινα*] Cf. Eum. 268. *ἀντίποιν' ὡς τήνης ματροφόνου δῦας* (l. *ματροφόνους* *δίκας*).
479. *οἶσθα σημήναι τορῶς;*] Sic Aj. 666. *εἰσόμυσθα μὲν θεοῖς εἶκειν*.
480. *ναῶν*] *Leg. νεῶν*, ut in 324.
483. *κρηναῖον γάνος*] Cf. Ag. 1392. Pers. 615. *ἀμπέλου γάνος*.
500. *θεοκλυτῶν*] Cf. Eur. Med. 207. *θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα*.
515. *δυσπότητε*] *Leg. δυσπάλαιστε aut δυσφόρητε*. *βαρὺς — ἐνήλω*] Cf. Suppl. 648. *βαρὺς δ' ἐφίξει*. Cho. 36. *γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτων*.
516. *ποδοῖν*] Fort. *δόμοις*. Sed cf. Eum. 368. *ἄλομένα — βαρυνεσῆ κατάφερω ποδὸς ἀκμάν*.
541. *ἀβρογοοῖ*] *Leg. ἀκρόγοοι*. Cf. 135. *Περσίδες ἀκροπενθεῖς* (sic recte M. *ἀβροπενθεῖς* Pal. Dind. etc. cum schol.). *Corruptela orta est, ut alibi persaepe, ex similitudine literarum β et κ*.
548. Cf. Pr. 406. *πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα*.
578. *παίδων*] De animalibus dictum, ut in Ag. 50. Fr. 305, 6.
591. *γλώσσα — ἐν φυλακαῖς*] Cf. Ag. 237.
592. *ἐν φυλακαῖς*] *Leg. ἐν φυλακᾷ (φυλακαῖ)*.
616. *ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον*] *Leg. ἐν φύλλοισι θαλλούσης κλάδοις*. ἴσον pro βίον “certissima emendatione” Dind., coll. Oed. C. 694—706.
620. *ἕμνους ἐπευφημεῖτε*] Cf. Fr. 281. *παιῶν' ἐπηυφήμησεν*.
623. *πρέσβος*] Cf. Ag. 855. 1393.
633. *ισοδαίμων*] I. q. *ισόθεος* 80. 856.
637. *διαβοάσω* mss. *διαμβοάσω* recte Dind. Cf. 572. *βαρὺν δ' ἀμβόασον*. Cho. 34. *ἀμβόαμα*.
660. *κροκόβαπτον*] I. q. *κροκοβαφῆ* (Ag. 1121).
669. Cf. Eum. 378. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται*.
676. Si extaret vocabulum *ἀμάστιον*, conferri posset *ἀμάστιον* (Pind. Pyth. XI. 26.). *ἀμάστια*] *Mendosum videtur*. Cf. Ag. 537. *διπλᾷ δ' ἔισαν Πριαμίδαι θάμαστια*.
691. *σέβομαι*] Vereor. I. q. *αἰδοῦμαι*.

698. μακιστήρα M. μακεστήρα arogr. Hesych. μακιστήρ: βέλος. τάσσειται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου.
706. δ' ἄν τοι — βροτοῖς] δὴ τοι — conj. Dind. Qu. ἄν τῶ — βροτῶν.
719. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ] Notanda particulae δὲ positio. Sic Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' —.
738. λόγος κρατεῖ σαφηνῆς] Cf. Suppl. 294. φάτις πολλὴ κρατεῖ. Soph. Aj. 978. ὥσπερ ἢ φάτις κρατεῖ.
742. ξυνάπτεται] Leg. ξυλλαμβάνει. Cf. Ag. 1509. πατρόθεν δὲ συλλήπτῳ γένοιτ' ἄν ἀλάστωρ.
751. πολὺς πλούτου πόνος] Cf. Fr. 137. φαρμάκων πολὺς πόμος. Ag. 54. πόνον (γόνον?) ὀρταλίχων ὀλέσαντες.
752. τοῦ φθάσαντος ἀρπαγῆ] I. e. rapina, praeda. Sept. 1014. ἀρπαγὴν κνσίν.
763. Ἀσίδος μηλοτρόφου] Jam ante Aeschylum Archilochus Ἀσίας μηλοτρόφου dixerat.
764. ταγεῖν] I. e. ταγὸν εἶναι, ducem esse. ταγὸς (ᾱ) legitur Pr. 96. Pers. 23. 324. 480. Ag. 110.
787. ποῖ καταστρέφεις —;] Cf. 735. ποῖ τελευτᾶν; Cho. 528.
811. Cf. Ag. 527. βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα.
816. πέλανος αἱματοσταγῆς] Cf. Eur. Or. 220. ἀφρώδη πέλανον.
820. ὑπέρφεν] I. e. ὑπεράγαν. Legitur praeterea Ag. 377. Eur. Phoen. 550. Herc. 1321. Confer ὑπέρεν (non ὑπερεῦ).
822. ἀγκλιαντον ἐξαμᾶ θέρος] Cf. Ag. 1662. ἐξαμῆσαι πολλὰ (κάρτα?) δύστηνον θέρος. Eur. Bacch. 1314. ἐξήμησα κάλλιστον θέρος. Fr. 420. ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.
829. σωφρονεῖν κεχρημένον] Cf. Ag. 1620. γνώσει γέρον ὧν ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ | τῷ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον (κεχρημένον Elmsl.).
835. λακίδες — ἐσθημάτων] Cf. Cho. 28. ὑφασμάτων λακίδες.
839. ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω] Construe ἄπειμι κάτω (ἐς) ζόφον ὑπὸ γῆς. Cf. Pr. 74. χῶρει κάτω. Eum. 267. ἀπάξομαι κάτω (σε).
874. εὐχόμεναι] Qu. εὐκτίμεναι. Sed cf. Suppl. 19. 313.
900. σφετέραις φρεσίν] Cf. Ag. 760. σφετέρᾳ — γέννα.
911. ἐνέβη] I. e. ἐνήλατο (516.).
935. πρόσφθογγον — βοάν] Cf. 153. πρόσφθόγγους — μύθοισι.
1001. τροχηλάτοισιν ὀπισθεν δ' ἐπόμενοι mss. τροχηλάτοισιν ὀπισθεν ἐπόμενοι Well. Dind. Ipse correxerim potius τροχηλάτοισιν κατόπιν ἐπόμενοι.
1038. δῖαινε δῖαινε πῆμα] δῖαινε δῖαινε πῆμα Dind. Parum probabilis correctio. Media vox διαίνεσθαι (i. e. δακρύνειν) legitur 258. 1047. 1065.
1050. ἐπορθίαζε γόοις] Qu. — γόους. Cf. Ag. 29. ὀλολυγμὸν — ἐπορθιάζειν. 1120.

1060. ἀκμῆ χειρῶν] Malim ἀκμῆ χειρῶν. Cf. Oed. R. 1034. ποδοῖν ἀκμάς (extremitates).
 1063. κατοίκτισαι στρατόν] Lamentare exercitum. Confer Pr. 36. Eum. 121.
 1068. ἐς δόμους κίε] Cf. Suppl. 852. κί' ἐς δόρον. Cho. 680. εἰς Ἄργος κίεις. Supra 504. κίοι.

SUPPLICES.

14. κύνισι' ἀχέων] Qu. ἄλγισι' ἀχέων?
 19. τίν' οὖν —;] Lege τίν' ἂν οὖν —; εὐχόμενον] Sub. εἶναι. Cf. 313. Pers. 874.
 26. θήκας κατέχοντες] Cf. Ag. 454. Sept. 732. Soph. Aj. 1167. τάφον καθέξει.
 27. Ζεὺς σωτήρ τρίτος] Cf. Eum. 756. τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτήρος.
 39. σφατεριζάμενον] Forma Dorica, ut σεβίξω Ag. 785.
 42. ὑπερπόντιον] Cf. Ag. 44. ὑπερποντίας (Helenaë).
 50. ποιονόμοις — τόποις] Cf. Ag. 1170. βοιῶν ποιονόμων.
 Vox non alibi occurrit.
 80. στυγόντες mss. στυγοῦντες Turn. Cf. 537. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εἰς στυγῆσας.
 85. παραληθῶς] Cf. Sept. 721. παραληθῆ — Ἐρινύν.
 93. τείνουσιν] Intransitive. Cf. Sept. 763.
 96. ἐλπιδῶν — ἐνριπύργων] Similiter καλλίπυργος σοφία Arist. Nub. 1024.
 108. ἄται δ' ἀπάται (sed utroque i eraso) M. ἄταν δ' ἀπάτα G. ἄτας δ' ἀπάταν Westphal.
 112. Cf. Sept. 78. θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχη. Ag. 1165. μινυρά (φοβερά aut μέλεα?) θρεομένας.
 126. δυσάγκριτοι] Schol. δυσδιάγνωστοι. Cf. v. δυσαγκόμιστος (Eum. 262.).
 157. Cf. Ag. 1387. τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς (Ἄιδου libri) νεκρῶν σωτήρος.
 159. Ζῆνα — ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις] Cf. 332. Pers. 216.
 163. 174. μάστιγι' mss. μαστίκειο' Hart. Dind. Quae femina forma est nominis μαστίκτωρ (Eum. 160.).
 172. παλιντροπον δυν] Cf. Ag. 777. παλιντροπόισιν δμμασιν.
 179. δελτονμένας] Angl. registering, recording. Cf. ad Prom. 789.
 180. ἄνανδον ἄγγελον] Cf. Theogn. 549. ἄγγελος ἀφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει, | Κύρον, ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
 191. πολιάχοι (i. e. πολιοῦχοι) M. πολίοχοι Dind.

202. *χρείος εἶ*] Cf. Eur. Fr. 142, 3. *ἐλεύθερος δὲ χρείος ὦν οὐδὲν σθένει.*
212. *Ζηνὸς ὄρνιν*] Leg. *Ζηνὸς Ἴνιν.* Cf. 251. *Παλαίχθονος Ἰνις.* 42.
231. *Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν*] Cf. 157. Ag. 1387. *τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς νεκρῶν σωτήρος.*
241. *ἀφικτόρων*] Leg. *προσικτόρων* (supplicum).
244. *καὶ τᾶλλα*] *κατ' ἄλλα* Well. Recte.
256. *ᾧπασας*] Leg. *ἔκτισας.*
265. *παλαιῶν αἱμάτων*] *Caedium antiquarum.* Cf. Cho. 650. *αἱμάτων παλαιτέρων.*
268. *πράξας*] *Annon μίξας?*
269. *πράξας*] Qu. *πορίσας, vel πέμψας.*
273. *γε μὲν δὴ*] Cf. 241. Ag. 661. 887. 1213. Eum. 419.
274. *τορὸς θ'*] Leg. *τορὸς δ'.* *τορὸς — μῦθος*] Cf. Ag. 1162.
- τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;*
285. *εἶναι*] Leg. *ἰέναι, itinerari.* *δοτραβιζούσας*] I. e. ὡς *ἀστράβαις αὐταῖς χρωμένας.* De voce *ἀστράβη* cf. Trag. adesp. 210.
289. *διδαχθεῖς —*] Cf. Ag. 543. *πῶς δὴ; διδαχθεῖς τοῦδε δεσπόσω λόγου.*
293. *μάλιστα καὶ*] Qu. *μάλιστα δὴ.* *φάτις — κρατεῖ*] Cf. ad Pers. 738.
301. *πρέποντα — ταύρω*] Cf. Eur. Fr. 1014. *πόλεως μὲν ἀρχῶ, φωτι δ' οὐκ ἔτη πρέπων.* *βουδόρω ταύρω*] *Annon βουθόρω ταύρω?*
307. *βοηλάτην μύωπα*] Cf. Pr. 675. *δξυστόμω μύωπι χρυσθεῖσα.*
313. *εἴχεται*] Sub. *εἶναι.* Cf. 19. Pers. 874.
332. Cf. 159. *Ζῆνα — ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις.* Pers. 216. *θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη.*
335. *τὸ μὴ θέμις*] Cf. Cho. 641.
356. *ἀστοξένων*] Cf. ad Ag. 1590.
370. *τὸ δήμιον*] *Respublica.* Cf. 699. Ag. 640.
380. *τύχην ελεῖν*] Pro *ἐλέσθαι* positum accipiunt. Cf. ad Ag. 1653. *τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.* Sed displicet activa vox *ελεῖν.* Aliud quid reponendum videtur.
396. *κρῖνε σέβας*] Cf. ad Ag. 471. *κρίνω — ὄλβον.*
411. *αὐτοῖσι θ'*] Qu. *αὐτοῖσι δ'.* Cf. ad Cho. 585. Sept. 924.
444. *ἄτης γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον*] Cf. Ag. 1268. *ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε* (l. *γεμίζετε*). 1012. *δόμος πημονᾶς γέμων ἄγαν.*
447. *μῦθος — θελκτήριος*] Cf. Eum. 81. *θελκτήριους | μῦθους ἔχοντες.*
458. *συμπρεπῆ*] Cf. v. *ὁμοιοπρεπῆς* Ag. 793.
466. *μακιστήρα* mss. (Pers. 698. *μακιστήρα μῦθον*.) *μαστικῆρα* recte Aur. Sic Eum. 160. *πάρεσι μασικτορος δαίτον δαμίον βαρὺν — ἔχειν.* 163. et 174. *Ἰοῦς μῆνις μάστειω'* (*μασικτεω'* Hart. Dind.)

ἐκ θεῶν. Nomina in -ῆρ desinentia adamat Aeschylus. Nullum verbum est μακίλειν.

475. τέλους] Qu. δορός. Sed cf. Sept. 163. διόθεν γένοιτο — τέλος ἐν μάχῃ.

489. εὐνοίας φέρει] Annon εὐνοίαν —?

525. τελῶν τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ] Cf. Ag. 973. Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει. Simonid. Amorg. 1, 2. τέλος Ζεὺς ἔχει — πάντων δο' ἔστι καὶ τίθησ' ὅπως θέλει.

529. λίμνα — πορφυροειδῆ] Cf. Eur. Tro. 124. ἄλλα — πορφυροειδῆ (i. e. mare).

544. ἀντίπορον] ἀγκίπορον Francken.

581. παῖδ' ἀμεμψῆ] Cf. Pers. 168. πλοῦτος — ἀμεμψῆς. Cho.

510. ἀμεμψῆ τόνδ' ἔτεινάτην λόγον. Sept. 909. ἀμεμψία.

604. πληθύνεται] Cf. Ag. 1370. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι.

613. γαμόρων] Cf. Eum. 890. τῆσδε γαμόρω χθονός.

618. παχῦναι] γρ. πλατῦναι in schol. M. πόλιν subjectum, κόνον objectum esse, recte monuit Dind. in Lex. Cf. Sept. 770. ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

620. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς] Cf. Fr. 435. ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκδιπτον.

623. εὐπειθεῖς στροφάς] Cf. Ag. 248. ὀνειρών φάσματα' εὐπειθῆ. Cho. 257. σήματ' εὐπειθῆ.

626. ποινάς] Remunerationem. I. q. ἀποινα.

650. βαρὺς δ' ἐφίλει] Cf. ad Ag. 1175.

655. ἀρέσσονται] Leg. ἰάσσονται. Cf. Trag.

669. φλεόντων] Abundantium. Cf. Ag. 377. φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ. 1416. μήλων φλεόντων.

679. λοιγός] Cf. Cho. 402. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινύς.

727. ἴσως γὰρ —] Leg. ἴσως δ' ἂν —.

733. θεοὺς ἀτίζων] Cf. ad Sept. 441.

736. περίφοβον — τάρβος] Cf. 226. ταρβοσύνῳ φόβῳ. Eur. Herc. 961. ταρβοῦντες φόβῳ. Soph. Tr. 176. φόβῳ ταρβοῦσαν εἰ etc. τάρβος — εἴ τί μοι —] Cf. 76. δειμαίνουσα φίλους — εἴ τις ἐστὶ κηδεμῶν. Eur. Med. 186. φόβος εἰ πείσω. Her. 791.

737. πολυδρόμου] Qu. ταχυδρόμου.

745. πόλει ms. πολεῖ Stanl. Epica forma pro πολλῶ. Quidni πολλῶ scribendum?

749. γυνῆ μονωθεῖσ' οὐδέν' οὐκ ἔνεστ' ἄρης] Cf. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς ἀντίπαις, οὐδέν' μὲν οὖν. Ag. 78. ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρῳ (i. γῆρῳ).

757. περίφρονες] I. q. ὑπέρφρονες, ὑπερήφανοι. Cf. Ag. 1427. περίφρονα δ' ἔλακες.

780. νέφεισι γειτονῶν Διός] Cf. Pers. 311. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν.

787. μορσίμον βρόχου] Nil mutandum. Schol. μόρον μοι ἐπάγοντος.

788. ἐν σαργάναις M. ἐν ἀργάναις Par. 2886.

790. ἄνδρ' ἀπενκτόν] Hominem abominandum. Cf. Ag. 638. ἀπενκτὰ πῆματα.

820. μάταιοι] Erroribus. Cf. Cho. 918.

822. ἐπίπαν] Cf. Pers. 42. οἷτ' ἐπίπαν (οἷτε πρόπαν?) ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος.

870. χῶμα πολύψαμμον] Cf. Cho. 351. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον. πολυψάμαθον mss. πολύψαμμον (metro requirente) Bamberg.

881. ἀποτρέφειεν ἄιστον ὕβριν] I. e. ὥστε ἄιστον εἶναι.

886. ἀραχνος] Forma non aliunde cognita. Usitatae formae sunt ἀράχνης (masc.) et ἀράχνη (fem.).

895. δίτους δφισ] Sic Clytaemnestra δίτους λέαινα dicitur Ag. 1258.

902. τις] Cf. Ag. 1223. Cho. 59.

909. ἀποσπάσας κόμη] Leg. ἐπισπάσας —. Cf. Arist. Lys. 725. τὴν δ' — τῶν τριχῶν κατέσπασα.

935. τὸ νεῖκος — ἔλυσεν] Cf. Thuc. IV. 118. τὰ ἀμφίλογα δίκη διαλύειν. Secundum Homericum νεῖκεα λύσαι.

951. κράτη] κράτος probabiliter Weil. Cf. Cho. 490. Plat. Legg. XII. 962. νίκηη καὶ κράτιος τῶν πολεμίων. Demosth. p. 381, 12. κράτος πολέμου καὶ νίκηη.

973. πᾶς τις — εὔτυκος] Cf. 994. πᾶς δ' ἐπὶ μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει | κακὴν.

974. πᾶς τις ἐπειπεῖν — εὔτυκος] Cf. 994.

975. ἀμηνίτω] Gram non moventi. Cf. Ag. 649. χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμηνίτων θεοῖς (θεῶν?). Cf. v. ἀφθόνητος.

979. θεραπευοῖδα φερνήη] Annon θεραπευοῖδα φερνήη?

989. εὑπρυμνή] ἐν πρύμνη Herm.

991. καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε mss. Qu. καὶ ταῦτα γ' ἐγγράψασθε.

994. ἐν μετοίκῳ] Leg. ἐπὶ μετοίκῳ. Cf. 973. πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἄλλοθρόοις | εὔτυκος. γλῶσσαν εὔτυκον φέρει] Cf. Cho. 581. γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.

997. ἐπίστρεπτον] Cf. Cho. 350. ἐπίστρεπτον αἰῶνα κτίσας.

1003. εὐμόρφους] Qu. εὐμόρφων.

1004. δμματος θελκτήριον τόξενμ' ἐπεμμεν] Cf. Ag. 240. ἔβαλλ' ἕκαστον θνητῶν ἀπ' δμματος βέλει φιλοκίτω. 740. μαλθακὸν δμμάτων βέλος.

1018. ἴτε μὰν —] Cf. Cho. 963. ἄναγε μὰν, δόμοι.

1049. ἀπέρατος] Anglice, unfathomable. Dindorfius vertit impenetrabilis (i. e. unscrutable).

1055. βέλατον] Cf. Eum. 487. ἀστῶν — τὰ βέλατα.

AGAMEMNON.

78. οὐκ ἐνὶ χώρῃ] *Mirror nemini criticorum in mentem venisse emendationem simplicissimam et certissimam οὐκ ἐνὶ γήρῃ.*

79. *Leg. δ' θ' ὑπέργηρος.*

557. στένοντες ἢ λαχόντες mss. στέλλοντες ἢ χαλῶντες L. Dowdall, coll. Hom. Od. 3, 11. ἰστία νηὸς ἔϊσης | στείλαντες ἀείραντες. 16, 353. ἰστία τε στέλλοντας ἔρειμά τε χερσὶν ἔχοντας. Π. 1, 433. ἰστία μὲν στείλαντο θέσῃ δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ. τείνοντες ἢ χαλῶντες (Ahrens) optime A. Palmer. Quod longe praeferendum.

675. μολεῖν] *Mirror neminem interpretum vidisse veram scripturam esse θανεῖν, id quod ostendunt sequentia, εἰ δ' οὖν (quod si) τις ἀπίς ἡλίου νιν ἰστορεῖ | καὶ ζῶντα etc.*

717. Codicum lectio λέοντα σίνιν (σίντην Mein.) ferri nequit, quum non de adulto leone praedatore sed de tenello leonis catulo agatur. Quare λέοντος σκύμνον corrigendum arbitror. Conjectura ἴνιν, a pluribus editoribus temere recepta, parum placet.

718. ἀγάλακτον οὔτος (οὔτως al.) ἀνήρ mss. Si corrigas ἀνύποπτος οὔτως ἀνήρ —, optimus evadet sensus.

723. *Leg. πολλὰ δ' ἔσχ' — φαιδρωπὸν ποτὶ χεῖρα σαίοντα γαστρὸς ἀνάγκαις.*

884. βουλὴν καταρρίψειεν] Imo βουλὴν καταρράψειεν, quod proposuerat jam Scaliger. Cf. Eum. 26. λαγὼ δίκην Πενθεὶ καταρράπας μῶρον.

1052. Locum vexatissimum sic correxerim, εἰ σωφρονεῖ γ', εἰκουσα (1071) πείσεται λόγῳ.

1252. Legendum ἦ κάρτα νοῦν (sensum) παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

1443. ἰστοριβῆς mss. ἰστοριβῆς Pauw. et vulg. Loco vexatissimo diu et perpense considerato parum dubito quin vera scriptura sit ναυτίλων δὲ σελμάτων | ἰστῶν τ' ἴδρις (familiar with the benches and masts of the ships, i. e. a common prostitute).

1523 sq. Locum gravi corruptela laborantem sic mihi restituisse videor, τοῖσδε (pro οὐδὲ) γὰρ οὔτος δολίαν ἄτην | οἴκωσιν ἔθηκ', | δς γ' ἐμὸν ἔκτειν' (sic Todt) ἔργος ἀερθὲν | τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν. | νηλέα (ἔνδικα, ἀσεβῆ) δρόσας νηλέα πάσχων | —. Vel οὐ γὰρ ἐκεῖνος —;

1595. Nunc demum, loco diu considerato, video legendum esse, τὰ μὲν ποδήρη — | ἔκρυπτι' (celabat, Anglice, he kept concealed) ἀνευθεν ἀνδρακάς (seorsim) καθήμενος, | τῷσθε δ' αὐτῶν —. Ita omnia plana fiunt.

1640. Hodie corrigo τὸν δὲ μὴ πειθάνορα (vel πειθήριον) | ζεύξω βαρεῖαις (sc. ζεύγλαις) ζύγιον (jugalem, i. e. sub jugo), οὐ σειραφόρον | κριθῶντα πῶλον.

CHOROPHOROE.

10. *ἕα addidit* Dind., coll. Pr. 298. Eur. Suppl. 92. Herc. 525. Or. 1573. etc.
13. *φερούσας νερτέροις*] Leg. *φέρειν τοῖς* —. *μειλίγμασιν*] Leg. *μειλίγματα*.
15. *χοᾶς φέρουσας* —] Qu. *χοᾶς φέρειν τοῖς* —.
19. *δὲ*] Leg. *τε*.
22. *ἔβην*] Leg. *ἔβαν*. Sic *δαμίας* 55. *ἀνάγκαν* 56. *διαρρῦ-
δαν* 68.
23. *χοᾶς*] Leg. *χοᾶν*. Cf. 23. *τῆσθε προστροπῆς* — *πομποί*.
29. *ὑπ' ἀλγεσιν*] Imo *ὑπ' ἀλγέων*.
35. *περὶ φόβῳ*] Vix sanum post φόβος (32). Fort. *περιφόβοις*.
37. *κραιά τε*] Qu. *κραιαί δέ*.
41. *τοῖς κτανουσί τ' ἐγκοτεῖν*] Qu. *τοῖς κτανουοὶ κάγκοτεῖν*.
51. *ἀνήλιοι*] Leg. *ἀνάλιοι*. Sic *δαμίας* 56. *δνόφοι καλύ-
πτουσι δόμους*] Cf. Pers. 535. *ἄστν* — *πένθει δνοφερῶ κατέκρυψας*.
Eum. 379. *δνοφεράν τιν' ἀχλύν*.
53. *δεσποτῶν*] Leg. *δεσποτᾶν*, ut in 82.
61. *ῥοπή*] Leg. *ῥοπά*. Suspectum. Cf. ad 331. *ἐπισκοπεῖ*] Leg. *ἐπιρρέπει*. Cf. Ag. 707. 1042.
65. *ἄκρατος*] Leg. *ἄκρατος* (μεγα).
67. *τίτας*] An *τίτος*?
69. *διαλγῆς*] Leg. *δυσαλγῆς*. Cf. Ag. 1165. *δυσαλγεῖ τύχη*.
70. *παναρκέτας*] Qu. *παντοδαπᾶς*. De metro non liquet. *νόσου
βρύειν*] Malim *νόσω βρύων*. Cf. Ag. 169. Suppl. 966. Fr. 281, 6.
71. *διγόντι* recte Steph.
72. *χειρομνησῆ* mss. *χειρομνησῆ* Pauw. Cf. Eum. 40. *ἄνδρα θεο-
μνησῆ* (*χειρομνησῆ*?). *ἐκ μᾶς ὁδοῦ*] Vix sanum. Qu. *ἐκ πηγᾶς
μᾶς*. Cf. oraculum Orestis datum (v. Bamberg.), *ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς
ἐκ μᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι*.
73. *βαίνοντες*] Leg. *ῥέοντες*. Cf. ad 72.
74. *φόνον καθαίροντες*] Qu. *οὐκ ἂν καθαίρουεν* (vel *καθῆρειαν*).
77. *ἔσαγον Μ. ἐς ἄγον Μ.* corr. Mendosum: requiritur enim aoristus. Qu. *ἔδειξαν, ἔφηναν, ἔθηκαν*, vel *ἔσειδον*. *αἴσαν*] Leg. *ἄμαρ*.
79. *πρέποντ' ἀρχὰς βίον*] *πρέπον τύχαις βίον* Schutz. Fort. *πρέπει τῶν ἀρχετᾶν* (*δεσποτᾶν*, coll. 82.). Vel *φέρειν* —.
82. *ματαίοισι*] Qu. *δυστάνοισι*.
87. *τάφῳ δὲ*] Deleatur *δέ*.
94. *ἔσι' ἀντιδοῦναι*] Qu. *αἰτῶ σε δοῦναι*. *τοῖσι πέμπουσιν*] Leg. *τοῖσι νεκροῖσιν*.
95. *δόσιν τε*] Leg. *δόσιν γε*. *κακῶν*] An *καλῶν*?
98. *ἐκπέμψας*] Leg. *ἐκρίψας*. Cf. Theocr. XXIV. 91. *ἦρι δὲ
συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις* | *ῥιψάτω εὐ μάλα πᾶσαν*

ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα | ῥαγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὐριον· ἄψ δὲ
νέεσθαι | ἄστρεπτος.

101. ἔχθος] Leg. ἄχθος. Cf. Ag. 627. κοινὸν ἄχθος. νομί-
ζομεν] Leg. κομίζομεν.

105. ἔχεις] Leg. ἔχους.

109. σεμνά] Qu. συνετά (Angl. intelligible). εὐφροσιν]
Annon εἰδόσιν?

113. φράσαι] Leg. φράσον. Cf. 121.

121. τι φράζουσ'] Qu. φράσον τιν'.

122. θεῶν] Malim θεοῖς.

124. ἀκουσον supplet Herm. ἀρηξον Kl., coll. Sept. 119. 179.
Malim (ἐριούνη) 'Ἐρμῆ χθόνιε. Cf. Arist. Ran. 1144. ἔμοι]
Mendosum videtur.

126. πατρῶων δωμάτων ἐπισκόπους] Cf. Eum. 740. δωμάτων
ἐπίσκοπον.

129. βροτοῖς] Leg. φθιτοῖς aut νεκροῖς.

130. ἐποικτειρόν τ'] Leg. ἐποικτείρειν.

131. ἀνάξομεν] Reducemus. Aliter explicat schol. βασιλεύ-
σομεν, tanquam ab ἀνάσσω. Qu. ὡς ἂν ἤκωμεν δόμους, vel ὡς
ἀνέλθωμεν (κατέλθωμεν) δόμους.

132. πεπραγμένοι] Leg. πεπραμένοι.

135. χρημάτων] Leg. δωμάτων. Cf. 126. πατρῶων δωμάτων.
236. 408.

139. καὶ —] Qu. ναὶ —. ἐποικτειρόν τ' ἐμέ] Qu. ἐποικτεί-
ρειν ἐμέ.

140. σωφρονεστέραν — εὐσεβεστέραν] Leg. σωφρονεστέρα —
εὐσεβεστέρα. τ'] Leg. δ'.

143. λέγω] Qu. αἰτῶ.

144. ἀντικαταναεῖν δίκην] Leg. ἀντιτίσασθαι (exact in return)
δίκην. Cf. 274.

145. 146. Versus, ni fallor, spurii. Vix scripsisset Aeschy-
lus quod exhibent libri, τῆς κακῆς ἀρᾶς et τὴν κακὴν ἀράν.

150. κωκυτοῖς ἐπανθίζειν] Qu. κωκυτοῖσι καινίζειν, vel κωκυ-
τοὺς ἐπευφημεῖν (λακχάζειν). νόμος] Offendit νόμος sic positum.
Qu. — πρέπει (vel χρεῶν). Qu. — — ὡς νόμος — αὐδώμε-
ναι. Cf. Pers. 622. ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων | ὕμνους
ἐπευφημεῖτε.

152. καναχῆς] Qu. χαμάδις. Confer Homericum δάκρον χαμάδις
βάλε. δλόμενον] Mendosum videtur. Qu. ἀδάματον aut ἀπό-
λεμον (Cho. 55).

154. ἔρμα] Gloss. in M. τὸν τάφον. Quo sensu ἔρμα dicen-
dum fuisse, ut in Soph. 848. ἔρμα τυμβόχωστον, monuit Herm.

159. ἀναλιτήρ] Qu. ἀπολιτήρ (deliverer).

161. ἐν ἔργῳ] Fort. σὺν ἔργῳ, vel ἐνεργοῖν (χεροῖν).

172. κείραϊτο] Fort. κέρσειε. Cf. Suppl. 665. μηδ' — ἄρης κέρσειεν ἄωτον. Pers. 952. νυχίαν πλάκα κερσάμενος (-ους Weil).
177. ἦ] Leg. ἦν.
180. χαίτην κούριμην] Leg. χαίτην κούριμον.
181. εὐδάκρυτα] αὐ δακρυτὰ Emper.
182. ψάυση] Leg. ψάυσει.
183. κάμοι] Qu. κάμοῦ. καρδίαν] Leg. καρδιά. Cf. Ag. 977. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπον ποτᾶται. 834. ἰδς καρδίαν (l. καρδιά) προσήμενος. Eur. Fr. 1025, 2. πλάνος τε καρδιά προσίσταται.
184. ἐπαίσθην δ'] Leg. ἐπαίσθην θ'.
190. ἐπώνυμον] Vix sanum. Qu. δμώνυμον vel δμόπτερον.
191. δύσθεον] Qu. δύσθεος. Cf. 46. δύσθεος γυνά. 525.
192. τάδ' αἰνέσω] Sensus hujusmodi aliquid requirere videtur, λέξω (δείξω, vel φανῶ) οὐκ ἔχω.
195. εὐφρον'] ἔμφρον' Stanl. Recte. Cf. 88.
197. σαφηνῆ M. Leg. σάφ' ἦδη.
199. ξυγγενῆς] Qu. ξυγγενοῦς.
200. τιμῆν] Qu. τιμή.
204. μέγας πνθμήν] Qu. μέγ' ἄν θέρος. Sed cf. 260.
206. τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμπερεῖς] Qu. τοῖς ἐμοῖσι κάμπερεῖς. Cf. ad Ag. 589.
209. πέρναι] Qu. περνῶν.
218. Qu. καί' πρὸς τί δήτα —.
221. κατ' αὐτοῦ] Leg. καθ' αὐτοῦ.
224. τᾶρ'] τάδ' M. Qu. ἄρα σ', vel τάδε σ'. σε προυννέπω mss. σε προσεννέπω Aur.
229. ἰχνοσκοποῦσα] Qu. ἰχνος σκοποῦσα.
230. συμμέτρον] Qu. σύμμετρον.
237. δακρυτὸς] Suspectum.
240. πατέρα τε] Leg. πατέρα σε.
247. ἰδοῦ δέ] Leg. ἰδοῦ τε.
250. ἐντελής] Qu. ἐντελεῖς.
251. πατρώαν] Leg. πατρώοις.
254. φυγὴν ἔχοντε] Leg. φυγὴν φεύγοντε.
255. καὶ σὲ —] Qu. τοῦ σὲ —.
266. δέ] Leg. τε. ἐπαγγείλη] Leg. ἐπαγγελεῖ. τάδε] An κεδνά?
269. οὔτοι] Qu. οὐ νό. μεγασθενῆς mss. Leg. μεγασθενοῦς. Cf. Eum. 261. Λοξία μεγασθενεῖ. Cho. 70. Ἐρινὺς — μεγασθενῆς. 977. 989.
271. κάξορθιάζων] Qu. κάπορθιάζων.
273. τοῦ πατρὸς] Qu. τοῦ φόνου (gl. τοῦ πατρὸς).
276. αὐτόν τ'] Qu. αὐτῷ τ'.
277. τίσειν μ'] Del. μ'. ἔχοντα] Qu. ἔχοντε. δυσπερπῆ] Fort. δυσφιλή.

278. *δυσφρόνων*] Cf. Ag. 834. *δύσφρων λός*. Qu. *δυσφρόρων, δυσχερῶν, δυσφιλή, πημάτων*. De sensu non liquet.
282. *ἐπαντέλλειν*] Leg. *ἐπαντελεῖν*.
283. *τε φωνεῖ*] Leg. *τ' ἐφώνει*.
288. *λαμπρόν*] Qu. *λαμπρόν τ'*.
289. Fort. *διώκεται 'κ πόλεως*.
292. *φιλοσπόνδου*] Fort. *τριτοσπόνδου*.
293. *βωμῶν τ'*] Leg. *βωμῶν δ'*.
294. *δέχεσθαι τ'*] Leg. *δέχεσθαι δ'*. οὔτε *συλλύειν*] Leg. οὐδὲ *συλλύειν*. Cf. Ag. 552. *Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις. συλλύειν*] Eodem sensu dictum volunt quo *συγκαταλύειν*. Leg. *συνθύειν*.
297. Haec interrogative accipienda sunt.
303. *φρενί*] Leg. *χερσί*.
306. *ὦ μεγάλαι Μοῖραι*] Qu. *ὦ μεγάλα Μοῖρα. δίοθεν*] Corruptum. Fort. *δοῖτε πᾶν, vel τόδ' ἔργον*.
308. *μεταβαίνεις*] Corruptum. Qu. *τάδε κραίνει*.
313. *δράσαντι*] Annon *δράσαντα?*
320. *ἀντίμοιρον*] Qu. *ισόμοιρον (ῖ)*.
327. *ἀναφαίνεται*] Suspectum.
329. *ἀντιφαίνεται δ'*] Leg. *ἀντιφαίνεται θ'*.
330. *τε*] Fort. *δέ. καὶ τεκόντων*] Leg. *τῶν τεκόντων*.
331. *τὸ πᾶν M. τὸ πᾶν G. ζοπᾶν (sc. δίκης)* Lachm. Herm.
- Kl. Dav. Cf. 61. *ζοπᾶ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας. Qu. δίκαν*.
334. *δίπαις τοί σ'] δίπαις δέ σ' δδ'* Herm. Cf. v. 316. *δίπαις*] Malim *διπλοῦς*.
339. *ἀτρίακτος*] Fort. *ἀμέγατος*.
343. *παιὼν*] Leg. *παιάν*.
347. In fine versus plene interpungendum.
348. *ἐν δόμοισιν*] Qu. *ἐν δόμοισιν*.
349. *κελεύθους*] Leg. *πολίταις*.
360. *ἦν (sup. σ) M. Qu. ἦσθ'. ὄφρα ἕξης M. ὄφρ' ἕξη* Herm.
- Dind. Qu. *δτ' ἕξης (vel ἕξη). μόριμον λάχος*] Fort. *φοβερόν κράτος (vel τέλος). πιμπλάντων M. Aliud quid postulatur. Qu. τε νομῶν (Angl. yielding), vel κρατύνων, vel πολιτῶν*.
361. *πιπλάντων*] Fort. *πιπλὰς ταῖν* —.
362. *μηδ'*] Bonus sensus evadet, si *χοῖν σ'* restituas.
363. *μηδ'*] Leg. *νῦν δ'*.
365. *μετ' ἄλλων*] Qu. *ὄν ἄλλω*.
366. *τέθαιπαι*] Leg. *ταφήναι aut τεθάφθαι*.
368. *νν (οὔτω) Pors. δαμήναι (φίλοις) Con. Qu. οἱ κτανόντες νν [οὔτω] δαμήναι [φίλοις]. οὔτως δαμήναι*] Leg. *οὔτω* —.
370. *πρόσω τινά πυνθάνεσθαι*] Verba corrupta. Qu. — — — — —.
373. *δέ*] Leg. *τε*.
374. *φωνεῖ — δ δύνασαι γάρ M. φωνεῖς· δύνασαι γάρ* Herm. V. schol. *δύνασαι γάρ] ὀδύνα σα* Lachm. (Sic Phoen. 1556.

ἀλλ' ὀδύνασαι λέγω.) Sed cf. Hom. Od. 4, 612. δύναμαι γάρ. 5, 25. δύνασαι γάρ. 4, 827. δύναται γάρ.

376. ἀρωγοί] Fort. ἀρωγάν. Cf. Eum. 598. ἀρωγὰς (ἀρωγούς?) δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

377. Post τούτων tollatur virgula.

379. παισι δὲ μᾶλλον] Corruptum. Epithetum aliquid requiri videtur. Fort. παισὶν ἀπεχθεῖς. γεγένηται] Qu. γεγένηται.

379. μᾶλλον] Corruptum. Fort. μόχθος, λύπη, πένθος.

380. ἄπερ τε βέλος] An ἄπερ τι βέλος.

381. ἀμπέμπων] Qu. ἀμπεμψον.

383. τλήμονι] Leg. τλάμονι. τοκεῦσι δ' ὄμως] Qu. τοκεῦσιν ὄπως. βροτῶν] Qu. φόνων aut φονέων (?).

384. τοκεῦσι δ'] Leg. τοκεῦσί θ', vel τοκεῦσιν. τελεῖται] Qu. τέλεσσον, vel τέλει φόνον (δίκαν), vel δίκαν τίνα.

386. πενκάεντ'] Suspectum.

389. ἔμπας] Leg. εἶσω aut ἔνδον (καρδίας). Cf. Cho. 102. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας.

392. ἔγκοτον] Fort. ἔμμοτον (471).

394. κεί ποτ'] καὶ πότ' M. Qu. καί ποτ' (vel τάχ').

397. πιστὰ γένοιτο χώρα] Qu. δισοῦ τύρανα χώρας.

398. ἀπαιτεῖ] ἀπαιτῶ M. Nescio an recte.

399. τετιμέναι] Qu. κατεύγματα.

400. νόμος μὲν] Leg. νόμος τις (vel τοι).

402. βοᾷ — λιογόν] Angl. calls for destruction (havoc). Cf. Suppl. 679. μηδέ τις ἀνδροκμῆς λιογὸς ἐπελθέτω. λιογὸν Ἐρινύς] λιογὸς Ἐρινὸν Sch. Dind. Quod non probandum videtur.

404. ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτην] Qu. ἐπάγουσα πρὸς ἄτη (sc. Ἐρινύς), vel ἐπάγουσ' ἔτ' ἐπ' ἄτη.

405. ποῖ ποῖ] Malim ποῦ ποῦ.

408. ἄτιμα] Qu. ἀμοιρα (having no share in, bereft of). πᾶ] ποῖ malit Elmsl. ad Her. 595.

411. κλύουσαν οἰκτον] Leg. κλύουσα μῦθον (aut θρηῖνον).

413. σπλάγγα δέ μοι] Leg. σπλάγγα τέ μοι.

415. ἐπαλκῆ σ' ὄρα] Ahr. Kl. Qu. ἀπ' ἀλκῆς θρασείας.

416. αἰνὸν ἀπέστασεν Herm. Cf. Aj. 706. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος. Hom. Od. 16, 87. H. Ven. 199. H. Cer. 90. ἀπέστασεν] Qu. ἀφέστακεν.

417. φανείσθαι μοι καλῶς M. φαίνεσθαι καλῶς nescioquis.

419. πρὸς γε] Qu. πρόσθε.

422. ἐκ ματρὸς] Qu. ἐς ματέρ'.

423. ἔκοφα κομμὸν Ἄρειον] Qu. ἔκοφάμαν τὸν Ἄρειον. ἄρειον] Fort. τὸν θρηῖνον. εἶτε] Qu. ὥστε.

425. Leg. ἀπριγδόπλακτα. Cf. 468. πλαγά. πολυπλάνητα δ'] Leg. πολυπλάνητά τ'.

426. τὰ χερὸς δρέγματα] Leg. τε χερὸς —.
429. ἀμόν και πανάθλιον κάρα] Qu. Ἀτρείδου —, vel ἀνδρὸς δή.
430. δαίταις ἐν ἐκφοραῖς] Malim δαίταισιν ἐκφοραῖς.
434. Qu. τὸ πᾶν ἄτιμ' ἔργ' ἔλεξας. ἔλεξας] Qu. ἐθάπτετ'.
436. Post χερῶν interrogandum videtur.
439. δ' ἔθ'] Qu. δέ γ'.
447. μυχοῦ mss. μυχῶ Stanl. Qu. πύλαις, vel μυχῶ κάθερ-
κτος, vel μυχοῖσι δ' εἰρακτῆ.
448. λίβη] Qu. λίβας. Cf. Eum. 54. ἐξ δυμμάτων λείβουσα
δυσφιλή λίβα.
449. χαίρουσα] Qu. χέουσα. κεκρυμμένα M. Qu. μιμουμένη.
450. Qu. ἐν φρενῶν δέλτω (δέλτοις).
451. δὲ σῶν Blomf. δ' ἔσω Bamb. τέ σοι Herm. Leg. τε σῶν.
τέτραινε] Schol. διάτορει, διακόμιζε. Cf. 56. σέβας — δι' αὐτῶν
φρενός τε δαμίας περαῖνον. Soph. Fr. 737. δι' αὐτὸς ἔρχεται τρυπω-
μένου (τετραμένου?). Qu. πέραινε, coll. 56.
452. ἡσύχω φρενῶν βάσει] Leg. ἀσύχω —. Cf. Soph. Oed.
C. 198. ἐν ἀσχηαία βάσει. Tr. 967. ἀσοφορὸν βάσιν.
453. οὔτω] Qu. εἶναι.
454. αὐτὸς δργᾶ] Qu. αὐτίκ' ἔσται (vel δργῶ).
455. καθήκειν] Angl. to come down on then.
460. Qu. ΗΛ. ἄκουσον —.
461. ξὺν δὲ] Qu. ξὺν τε.
464. πάλαι] Leg. παθεῖν. Cf. Suppl. 1047.
466. δ'] Leg. τ'.
471. ἔμμοτον] Qu. ἔμφυτον, vel ἔγγονον.
472. τῶνδ' ἄκος] Qu. τοῦτ' ἄχος.
474. αἰωμαναιρεῖν M. αἰωμαναιρεῖν G. A. R. δι' ὠμῶν (cf. 421)
- Kl. Dind. ἔριν Herm. Schol. ἦν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα.
478. νίκη] ἐπὶ νίκη recte Portus. Cf. 868. Eum. 1009.
480. αἰτούμενος M. αἰτουμένῳ recte Turn. Cf. 2. 783. Arist.
Ran. 699.
482. φυγεῖν μέγαν] Leg. φυγεῖν με γᾶν. ~ -] μόρον T.
πόνον Enger. μέγαν κότον legitur Suppl. 616. βαρὺν κότον Eum. 800.
485. ἐν πυροῖσι] Leg. ἐμπύροισι. κνισωτοῖς] An κνισητοῖς
(a κνισᾶν)?
488. πάντων δὲ] Leg. πάντων τε.
490. δὸς δὲ τ' mss. Leg. δὸς σὺ δ' (σὺ γ'), vel δὸς δὸς, vel
καὶ σὺ δ' (γ').
492. φ' σ' ἐκαίνισαν] ὡς ἐκαίνισας Conington. Qu. ὡς ἐκαίνι-
σαν. Cf. Ag. 1071. καίνισον ζυγόν. Eur. Fr. 598, 2. ἔρριπεν δοςτις
τόνδ' ἐκαίνισεν λόγον. Vulgata vix sana esse potest.
493. ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης] Qu. ἀχαλκεύτοισιν (ἀχαλκεύτοισί γ')
ἡγρεύθης.

496. Virgulae ponantur ante et post *φίλιτων*.
 501. *τάφω*] *Leg. τάφον*. Cf. Eum. 409. *βρέτας τε τοῦμόν τῶδ' ἐφημένω ξένω*. Fr. 158. *ἐφημένη τάφον*. Ag. 664. *ναῦν — ἐφέζετο*. Cho. 446. *τὸ σὸν ἐφεζόμεν βρέτας*.
 502. *γόνον*] *γόνον* Bamb. Herm. Dind. *Vulgatam tuentur* Kl. Dav., coll. Arist. Gen. anim. IV. 1. *ἀρσένος θ' ὀμοῦ*] Qu. *κᾶρσεν' ἐξ ἴσου* (ἴσης).
 505. *κληδόνες σωτηρίοι*] Qu. *κληδόνες* (omina) *σωτηρίας*.
 506. *φελλοὶ δ'*] Qu. *φελλοὶ θ'*. *ἀγροσι*] Hoc vix significare potest *ἀνέχουσι* (sustinent). Latet fortasse verbum *σημαίνουσι* (indicant) significans.
 509. *σώζει*] Qu. *σώσει*.
 511. *τῆς*] An *τῆς τ'*?
 512. *γένοιτο δ'*] *Leg. γένοιτ' ἄν*.
 519. *μείω δ'*] Qu. *μείον'*.
 520. *τὰ πάντα*] Qu. *πάμπολλα*.
 522. *φράσον*] Fort. *φράσεις*.
 529. *ἐν σπαργάνοις*] Qu. *ἐν σπαργάνοις τε*.
 533. *ὣστ' ἐν γάλακτι*] Qu. *ὡς σὸν γάλακτι*.
 535. *κέκλαγεν*] *κέκραγεν* Robert. *κέκλαγγεν* cum Ahrensis Dind., coll. Vesp. 929. *κεκλάγω* (conj).
 536. *ἀνήλθον* mss. *ἀνήθον* Valck. Recte. Cf. Soph. Aj. 285. *ἠνίχ' ἔσπεροι | λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον*. Recte quidem *λιγνὸς* (ἀτμός, φλόξ etc.) *ἀνέρχεσθαι*, sed *λαμπὰς αἶθειν* dicitur.
 538. *πέμπει τ'*] Qu. *πέμπει δ'*.
 542. *ᾧστε*] Suspectum. Fort. *πάντα*.
 545. *ἐμὸν*] Qu. *ἐμοῦ*.
 548. *ὡς ἐθρεψεν*] *Leg. ἐκθρέψασαν*, vel ἢ *ἔθρεψεν*.
 550. *κτείνω*] *Leg. κτενῶ*.
 552. *γένοιτο δ' οὕτως*] Qu. *γένοιτ' ἄν οὕτως*.
 554. *τοὺς δ' — τοὺς δὲ —*] Qu. *τοῖς δ' — τοῖς δὲ —*.
 555. *αἰνῶ δὲ κρύπτειν*] Qu. *κρύπτειν δ' ἐπαινῶ*.
 557. *δόλω τε καὶ ληφθῶσιν*] Qu. *δόλω 'ξ ἴσης —*, vel *δόλοισι καὶ — ληφθῶσιν — θανόντες*] Qu. *ληφθέντες — θάνωσιν*.
 559. *Ἀπόλλων*] Qu. *Ἄπολλον*.
 562. *ξένος — δορυξένος*] Qu. *ξένω — δορυξένω*.
 563. Recte se habet *ἦσομεν*. Vide quae dixi ad Soph. Trach. 323. *Παρηγοίδα*] Qu. *Παρηασίδα*.
 565. *καὶ δὴ*] Qu. *ἐπεὶ*.
 567. *ὣστ' ἐπεικάζειν*] Qu. *ὣστε μ' εἰσορᾶν*, vel *ὣστ' ἐπικτείρειν*.
 568. *δόμοις*] *Leg. δόμους*.
 571. *ἐρκείον πυλῶν*] *ἐρκείων πυλῶν* recte Stanl. Cf. 561. *ἐφ' ἐρκείους πύλας*. 652. *θύρας — ἐρκείας*.
 574. *ἐρεῖ σάφ' ἴσθι*] Haec gravi vitio laborare quisvis videat. Qu. *ἐγγὺς προσήξει* (καθήξει), vel *σταθήσεται τε*.

576. περιβαλὼν] Sensus requirit καταβαλὼν (having felled).
582. τοῖς καιρίοις γὰρ δεῖ λέγειν τὰ καιρία reposuerit Nauck.
Trag. p. 70. Non assentior.
584. δρθῶσαντί μοι] Leg. δρθῶσαι τέ μοι.
585. ποτίαι τ'] Qu. πότιαι δ'. Cf. ad Sept. 924. Suppl. 410.
586. ἄχη] Qu. γένη. Cf. tamen Soph. Ant. 418. οὐράνιον ἄχος.
587. πότιαι τ'] Leg. πότιαι δ'.
589. βλαστοῦσι] Leg. βλάπτουσι.
591. ἀπ'] Qu. ἄν.
595. ἀνδρός] Requiritur, ni fallor adverbium aliquid. Fort.
αἰνῶς. τίς λέγει καί] Qu. πῶς ἂν εἴποις, vel τίς φράσει καί.
597. τλημόνων] Leg. τλαμόνων. Alterum ξρωτας addidit Klausen, coll. Aj. 1184., ubi item similiter ἐρώτων exciderat.
600. παρανικᾶ] Qu. πολὺ νικᾶ.
612. ἡμαρ] Leg. ἄμαρ.
614. στυγείν] Qu. κλύω.
621. πνέονθ' — ὕπνω] Leg. πεσόνθ' — ὕπνω. Cf. Eum. 68.
ὕπνω πεσοῦσαι. Ag. 566. εὐδοί πεσόν. Pind. Isthm. III. 41. ἐν
ὕπνω γὰρ πέσεν. Eur. Or. 217. Rhés. 769. Virg. G. IV. 404. 'somno
— jacentem.' Prop. IX. 15. 7.
622. Ἐρμῆς] Qu. Ἄιδης.
623. ἐπει δ'] Qu. ἐπειτ', vel πολλῶν. ἐπεμνησάμην] Leg.
ἐπεμνασάμαν.
624. πόνων] Fort. φόνων, vel ἔργων. ἀκαίρως δέ] Fort.
ἀκαίρων τε.
628. δήοις] Leg. δάοις. ἐπικότω] ἐγκότω Heims. Cf. Sept.
786. τέκνοιον δ' ἀράς ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. Pr. 602. ἐπικό-
τοισι μῆδεσι δαμείσα. ἐπικότω σέβας M. Qu. ἐπιφύβω σέβα.
632. γοᾶται] Leg. βοᾶται. δέ] Qu. τε. δήποθεν] Qu. δὴ
πάθος.
634. τὸ δεινὸν ἂν] Qu. τὰ δειν' αἰέ.
641. Qu. τὸ γὰρ θεμιστὸν οὐ πέδοι πατεῖν ἐᾷ.
642. πατούμενον] Qu. πατοῦσι νῦν.
649. Post δώμασιν plene interpungendum.
650. παλαιτέρων] Leg. παλαιούτων.
651. τίνει M. τίνει Turn. Qu. καινὸν, νέον, aut τίνειν (Lachm.).
652. κλυτή] Leg. κλυτά.
661. ὄρα δ'] Leg. ὄρα τ'.
664. τόπαρχος A. G. T. V. τάπαρχος (sup. ὁ) M. τᾶπαρχος R.
Vox nihili. Corrigendum στέγαρχος, coll. Herod. I. 133. Idem,
ut nunc demum video, proponit Bamberg. ἄνδρα τ'] Leg.
ἄνδρα δ'.
665. ἐν λεχθεῖσιν mss. ἐν λέσχαισιν Emper. Herm. Cf. Eum.
365. λέσχας ἄς ἀπηξιώσατο. Suppl. 200. καὶ μὴ πρόλεσχος. Qu. ἐν

γυναιξίν. οὐκ ἐπαργέμους] Schol. πλεονάζει ἢ οὐ. Corrigo οὐσ' ἐπαργέμους. Tentabam etiam πως ἐπαργέμους.

666. εἶπε θαρσήσας ἀνήρ mss. εἶπε θαρσήσας δ' ἀνήρ Well. Dind. Leg. εἶπε δ' εὐθαροῦς ἀνήρ.

669. τοῖσδ' ἐπεικότε] Suspectum. Fort. τοῖσδ' ἔστ' εἰκότε, vel τοῖσδε πρόσοφορα. Cf. 714.

676. πόδας] Qu. μολεῖν.

691. ἐμπέδως] Fort. παντελῶς.

693. κάκποδὸν εὖ κείμενα] Qu. καίπερ οὐσα μὴ πέλας, vel κάκποδὸν οὐσ' ἀλλ' ὄμως, vel κάκποδὸν φκισμένα.

695. εὐβούλως mss. εὐβόλως Porson. Dind. εὐβούλως tuentur Kl. (coll. Eur. Her. 109.) et Davies.

697. Cf. 14. τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ | χόος φέρειν —;

698. καλῆς] Imo κακῆς.

699. παροῦσαν ἐγγράφει] Leg. προδοῦσά μ' οἴχεται.

702. γνωστός] Leg. γνωτός (known). γνωστός valet that can be known.

704. ἦν δ'] Malim δ' ἦν.

705. μὴ καρανῶσαι] Qu. μὴ ἀνακοινῶσαι.

707. ἀξίως M. ἀξίων Pauw. Cf. Pr. 70. κυροῦντα τῶν ἐπαξίων. Eur. Ion. 1621. τυγγάνουσι ἀξίων.

710. ἡμερεύοντας] Qu. ἡμερεύσαντας, vel ἀμπεπανμένους (μακρᾶς κελεύθου).

711. μακρᾶς κελεύθου] Leg. μακρᾶ κελεύθῳ (πρόσοφορα).

712. ἀνδρῶνας εὐξένους] Qu. ἀνδρῶνα πάγξενον.

713. Qu. δπισθόπουν τε τόνδε καὶ ξυνέμπορον. [πὲ Leg. τε.

714. κύρουντων] Qu. τυχόντων. Cf. 711. τυχάνειν τὰδ πρόσοφορα. δόμασιν τὰ πρόσοφορα] I. q. τὰ ἐπεικότε 669.

715. ἐπενθύνῳ mss. ὑπενθύνῳ Turn. Cf. Pers. 213. οὐχ ὑπέυθυνος πόλει. Pr. 324. οὐδ' ὑπέυθυνος κρατεῖ.

724. τῷ βασιλείῳ] Qu. καὶ βασιλείῳ.

727. χθόνιον δ'] Leg. χθόνιον θ'.

728. καὶ τὸν νύχιον] Verba corrupta. Qu. καὶ τοῖς νυχίοις, vel τοῖς νυχίοισιν (ἐννυχίοις). Ad rem cf. 817.

732. πατεῖς] Leg. περᾶς

737. πρὸς μὲν —] Qu. πρὸς δέ γ' —.

738. θέτο σκνθρωπὸν M. Qu. ἐστὶ σκνθρωπός, vel ἦστοι ἦστο) —.

740. ἔχειν] Leg. ἔχει. Constructionis enim mutatio fit.

741. ἦς] Fort. ἦν. Fraudem librario, ni fallor, fecit præcedens ἔφ'.

742. ἦ δὴ] Leg. ἦ μήν.

749. τριβῆν] Vix sanum. Qu. χαρὰν aut φάος.

751. *νυκτίπλαγκτον*] Leg. *νυκτιπλάγκτων*.
755. *φωνεῖ*] Qu. *φαίνει*.
756. *ἢ λιμός*] Leg. *εἰ λιμός*. *τις*] Leg. *νιν*. Alioqui legendum foret *εἰ λιμόν ἢ δίψαν τιν' ἢ λειψουρίαν* | *ἔχει*, ubi tamen languet *τιν'*. *λειψουρία*] Analogia requirere videtur *λειψουρία*, quocum confer *κλεψύδρα*.
758. *οὔσα*] Leg. *ἔστι*.
760. *τροφεύς*] Imo *τροφός*. De *γραφεύς* cogitabat librarius.
761. *δὲ τάσδε*] Qu. *τοιάσδε*.
765. *τῶνδε — λόγων*] Leg. *τόνδε — λόγον*.
767. *ἢ πῶς* M. Leg. *ὅπως*; Qu. (XO.) *λέγ' αὐθις* —.
768. In fine versus plenum punctum ponendum.
773. Recte se habet *κρυπτός*.
775. *ἀλλ' εἰ*] Leg. *ἀλλ' ἦ*.
780. *ὄνπερ ἄν μέλη πέρι*] Haec mendosa esse videntur. Qu. — *τελείν*. Cf. Ag. 943. *μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἄν μέλλης τελείν*.
783. *παρατουμένη*] Leg. *παρατουμένα*.
785. *τύχας*] Leg. *κράτος* (victoriam). Cf. 490. *δός — εὐμορφον κράτος*. *εὐ τυχεῖν*] Vix sanum. Qu. *εὐ πεσεῖν*. *τυχεῖν δέ*] Leg. *τυχεῖν τε*.
788. *νιν*] Qu. *νω*.
794. *ἴσθι δ'*] Leg. *ἴσθι τ'*, vel *σώζε τ'*.
796. *σωζόμενον*] Suspectum.
797. *ιδεῖν*] Qu. *ἔχειν*. *δάπεδον*] Leg. *γᾶς πέδον*, metro postulante.
800. *αἶ τ'*] Leg. *οἶ δ'*.
801. *νομίζετε*] Qu. *κομίζετε*.
802. *κλύετε σύμφρονες*] Qu. *κλύεθ' ὁμόφρονες*.
804. *λύσασθ'*] Leg. *τίσασθ'*. Cf. 18. *ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον* | *πατρός*.
805. Post *τέκοι* plene pungendum.
806. *τὸ δὲ —*] Qu. *σὸν δὲ —*.
808. *ἀνιδεῖν*] Gl. M. *ἀναβλέψαι*. Qu. *αὐ ἰδεῖν*.
810. *λαμπρῶς*] Leg. *λαμπροῖς*.
813. *ἐπιφορώτατος* M. Qu. *ἐπεὶ φορώτατος* (Emper.), vel *δς ἐπιφορώτατος*, vel *δς εὐφορώτατος*, vel *ὁ πολὺν φορώτατος*. Cf. v. str. 801. Epithetum *φορώτατος* non nisi apud grammaticos (Poll. I. 125. etc.) reperitur, *δυσφορώτατος* Sept. 657, *ἄφορος* Eum. 784. Cf. Thuc. II. 77. *ἄνεμος — ἐπίφορος ἐς τὴν πόλιν*. Lucian. Herm. *εἰ ἐπίφορόν ἐστι καὶ οὐρίον τὸ πνεῦμα*.
815. *δ'*] Qu. *τ'*.
816. Qu. *κρυπτάδιον ἄσκοπόν τ' ἔπος λέγων*.
817. Qu. *νύκτ' ἀντ' ὀμμάτων*. *σκότον φέρει*] Qu. *σκότον τ' ἔχει*.
819. *τότε δὴ πλοῦτον* M.
822. *δοῦ* (*ὄμο* in litura) M. *ἄμα δὲ* Herm. Leg. *δοῦ τε*.

γοήτων (γοητῶν corr.) M. γοατᾶν Herm. Dind. Quidni γοατᾶν (ut πολιτᾶν, etc.)?

823. μεθήσομεν] θήσομεν Herm.

825. ἐμὸν ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδε M.

826. ἄτα] Qu. ἀλλά.

828. πατρός] Qu. πατρί. αὐδᾶν] Qu. ἄταν. θροοῦσα]

Qu. θροοῦσαν.

829. ἐπαύσας πατρός ἔργω θροοῦσα πρὸς σε τέκνον πατρός αὐδᾶν M. Qu. ἐπαύσας "πάτερ" αὐτᾶ θροοῦσα "τέκνον."

830. Post ἄταν ponatur virgula tantum.

832. σχεθῶν] Scrib. κατασχεθῶν. Cf. str. 820.

835. χάριτας ὀργᾶς] Qu. χάριν ἀπ' ὀργᾶς.

837. αἴτιον δ'] Leg. αἰτίον τ'.

839. λέγειν] Qu. φέρειν.

841. μόρον δ'] Qu. μόρον γ'. ἀμφέρειν] Leg. αὖ (vel ἄν)

φέρειν.

843. ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ] Leg. ἐλκαίνουσι καὶ δεδηγμένους (δόμοις). Ita etiam Bamberg. prob. Dind. in Lex. p. 114.

844. καὶ βλέποντα] Qu. κοῦ πλανῶντα.

845. δειματούμενοι] Qu. δειματουμένων, vel δείματος πλέω.

846. θρώσκουσι θνήσκοντες] Qu. θρώσκουσι φωνοῦντες, vel θρώσκουσιν ἄδοντες.

847. φρενί] Qu. πέρα, vel σαφῶς, vel τορῶς.

850. ὡς αὐτὸς αὐτὸν ἄνδρα πένθεσθαι πέρι] Leg. ὡς αὐτὸν ἄνδρα τῶνδε πένθεσθαι πέρι.

858. εἰποῦσ' ἀνύσωμαι] Qu. εἰποῦσα τύχω τι;

868. ἐπὶ νίκη] Qu. ἐπὶ νίκη (cf. ad 478. Eum. 1009.), vel ἔλθοι δ' ἐπὶ νίκη. Sed ne hoc quidem satisfacit. Requiritur epithetum aliquod victor significans.

869. Qu. ἐῆ ἐῆ, ut ἰῆ ἰῆ, ἰῶ ἰῶ, ἰοῦ ἰοῦ, etc.

875. τελουμένου] Angl. being finished, done for. Suspectum. Leg. πεπληγμένου. Quod proponit etiam Schutz. Vulgata a vicino v. 872. venit.

880. οὐχ ὡς δ'] Leg. οὐχ ὡστ'.

882. βάζω] Scrib. βάζω; ποῖ] Leg. ποῦ.

889. δοίη τις — πέλεκυν] Fort. δότω τις —. Sed cf. Ag. 945. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος (λύ' ὡς τάχος?). πέλεκυν ὡς τάχος | εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν] Leg. πέλεκυν, ὡς τάχος | εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν.

890. ἦ M. G. A. R. εἰ T. V. Cf. ad Prom. 781. Soph. Oed. C. 80.

892. σὲ καὶ ματεύω] Fort. σέ τοι ματεύω.

896. τόνδε δ'] Leg. τόνδε τ'.

898. εὐτραφές recte M.

900. λοιπὰ] Qu. σεμνὰ aut λαμπρά.

901. πιστά δ'] Leg. πιστά τ'.
908. νῦν δὲ —] Leg. σὺν δὲ —, vel σὺν τε —.
912. σεβίζει] Leg. σέβεις. Cf. 960. etc. Ita non corripienda erit secunda in γενεθλίους.
915. διχῶς] Leg. αἰσχροῦς.
917. σου] Leg. σοι.
926. πρὸς τύμβον] Malim πρὸς τύμβω.
932. ἐπεὶ] Suspectum. ἐπήκρισε] Qu. ἐπήντισε.
940. πυθόχρηστας] Ab oraculo Pythico missus. πυθόχρηστος Dind., coll. Eur. Ion. 1218. ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας. Plut. Mor. p. 163 B. πυθόχρηστον τῆς ἀποικίας ἡγεμόνα. "Terminatio male alteri nomini assimilata." (Dind.) ἔλακε M. ἔλασε (ex schol.) Pauw. Qu. ἔμολε. Sed requiri videtur verbum significans rem bene gessit (Angl. has succeeded).
942. ἐπολολύξαι' ὦ] ἐπολολυξάτω mss.? Similiter κατολολύξαι' ὦ in κατολολυξάτω corruptum Ag. 1118.
944. ἀναφυγὰς] Leg. ἀποφυγὰς.
945. δυσοίμου τύχας] Malim δυσόρουμον τύχας.
948. ἔθιγε δ'] Leg. ἔθιγέ τ'. ἐτήτυμος] Leg. ἐτητύμως.
952. τυχόντες καλῶς] An λέγοντες καλῶς? Cf. 997.
953. ἐν ἐχθροῖς] Leg. ἐπ' ἐχθροῖς.
954. ἐπ' ἄχθει ἄξεν M. ἐπορθιάζων Pal. Cf. 271. ἐξορθιάζων.
961. ἀφηρεθην] Leg. ἀφηρεθή.
962. οἰκων mss. οἰκετῶν Franz. Dind.
963. δόμοις mss. δόμοι Herm.
964. ἔκτισθ' αἰ] Qu. ἔκτισθε δή.
968. πᾶν ἔλαση mss. πᾶν ἔλαθη (μύσος) Weil. ἄπαν mss. ἀτᾶν Sch.
971. πεσοῦνται] Qu. μολοῦνται?
975. σεμνοὶ] Sensus requirere videtur φίλοι.
976. φίλοι τε] Leg. φίλοι δέ.
977. ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασι] Qu. ὄρκου τ' ἐμμένει πιστώματα.
980. ἐπήκοοι] Leg. ἐπίσκοποι.
981. ἀθλίω πατρὶ] Leg. ἀθλίον πατρός.
982. πέδας τε χειροῖν] Leg. πέδας χειρῶν τε.
983. αὐτὸν] Leg. αὐτό. παρασταδόν] Fort. περισταδόν.
989. ψέγω] Leg. λέγω. Cf. Ag. 871. τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω.
990. νόμου] Leg. νόμος.
- 991—996. Hos versus, qui sermonis nexum incommode interrumpunt, interpolatos esse jamdiu suspicatus sum. Patet enim νῦν (997.) ad τὸ μηχανήμα (991.), non ad Clytaemnestram, referendum esse. Quod si hos versus excluseris, oratio optime procedet.
992. ὑπὸ ζώνῃ] Leg. ὑπὸ ζώνῃς, ut ὑπὸ μάλης, etc.
993. ὡς φαίνει κακόν] Latet menda. Qu. ὡς φαίνει τὰ νῦν.

994. Propono quod saltem idoneum sensum praebet, *τί σοι δοκεῖ; μύραιναν ἢ 'χιδνάν τιν' ἄν | σήπειν θιγοῦσαν μᾶλλον οὐ δεδηγμένον.*
μύραινά τ' ἦτ' (γ supr. pr. τ) M. Qu. μύραιν' ἄν ἢ δεινὴ 'χιδνα;
 coll. 249. *ἐν πλεκταῖσι — δεινῆς ἐχίδνης. Vel μύραιν' ἄν ἢ κᾶ-
 χιδνά τις, vel μύραιν' ἄν, ἢ 'χιδναν λέγω; Vel μύραιναν ἢ 'χιδνάν
 τινα. Vel τί σοι δοκεῖ; μύραιν' ἄν ἢ κᾶχιδν' (vel εἰτ' ἐχιδν') ὄφρις |
 σήπειν θιγοῦσα μᾶλλον ἄν δεδηγμένον. Nunc mihi unice verum
 videtur μύραιν' ἄν αὐτῆς ἢ 'χιδνα | σήπειν θιγοῦσα μᾶλλον οὐ
 δεδηγμενον.*

995. οὐ] Leg. ἄν.

996. κἀκδίκου] κἀνδίκου M. Qu. κἀδίκου.

997. τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν] Qu. τί νιν
 προσειπὼν ἄν τύχοιμ' ἄν εὐστομῶν; κᾶν τύχω] Qu. καὶ τύχω.

999. κατασκήνωμα] Qu. παρασκήνωμα.

1000. ἄρκυν δ'] Leg. ἄρκυν τ'.

1004. φρενί] Qu. χειρί.

1009. μίμνοντι] Leg. δρᾶσαντι aut ἐρξαντι.

1010. δέ μοι] Qu. γέ μοι.

1014. αὐτὸν M. Qu. αὐτὸς, vel μὲν τὰδ'.

1015. θ'] Leg. δ'.

1016. ἀλγῶ μὲν] Huic nihil est quod respondeat. Qu. ἀλγῶ μάλ'.

1017. νίκης] Qu. γένης. Si sincerum est νίκης, intellige
 victoriam ab Aegistho et Clytaemnestra reportatam. ἔχων] Qu.
 δρῶν. μάσματα] An τεκμήρια?

1021. ἄλλος ἄν εἰδῆ τοῦτ' ἄρ' — M. ἀλλ' ὡς ἄν εἰδῆτ', οὐ
 γὰρ — Emper. et Martin. Qu. ἀλλ' ἄν τάχ' εἴη.

1022. ξὺν Ἴπποις] Qu. τέθριππον. ἠνιοστρόφου] Qu. ἠνιο-
 στρόφον.

1023. ἐξωτέρω] Qu. ἔξω τὰ νῦν. φέρουσι γὰρ νικώμενον]
 Qu. φέρουσί μ' — — ενον.

1024. καρδία φόβος] Leg. καρδία φόβω. Qu. πρὸς δὲ καρδία
 φόβω | πηδᾶν ἐτοίμη 'στ' ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότω.

1025. ἄδειν] Vix sanum. Fort. πηδᾶν. (Cf. Arist. Nub. 1392.)
 Vel ἴζειν. Cf. Ag. 834. ἰὸς καρδία προσήμενος.

1029. φίλτρα] Qu. λύτρα.

1033. πημάτων προσίξεται] Qu. πημάτων ἐφίξεται. Cf. Hom.
 II. XIII. 613. ἄμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

1040. λέγω] Qu. θέλω.

1041. καὶ μαρτυρεῖν] Qu. ἐκμαρτυρεῖν vel συμμαρτυρεῖν.

1044. εὐ τε πράξας M. Leg. εὐ τ' ἐπραξας.

1047. εὐπετῶς] Malim ἐνδίκως.

1055. ἔτι] ἐπι. v. Heusde ad Ag. 1336. Recte.

1057. Leg. ἀναξ Ἄπολλον. Cf. ad Ag. 513. αἶδε πληθύνουσι
 δῆ] Qu. αἶδε προσπηδῶσι δῆ.

1059. εἶσω καθαρός] εἶσο' ὁ (σ' ὁ supra rasuram) — M. εἶς σοι καθαρός Erf. εἶσιν καθαροί Schutz. Recte. Cf. Eum. 645. ἔσσι τῶνδ' ἄκος.

1060. πημάτων] Qu. δειμάτων.

1062. δέ] Leg. τε.

1064. καιρίοισι συμφοραῖς M. και ῥύοισι συμφορᾶς R. και ῥίοισι συμφοραῖς A. και ῥύοισι συμφορᾶς Kl. Dav. Cf. Homericum illud φυλάσσω τε ῥύομαι τε Od. 15, 35. 14, 107. Π. 10, 417. etc. et Eum. 232. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι. Leg. καιρίοισι συμφοραῖς.

1070. ἀνδρὸς βασιλεία πάθη] Hoc vix poni potest pro ἀνδρὸς βασιλέως πάθη. Qu. ἀνδρὸς βασιλέως πάθηα, vel ἀνδρὸς βασιλῆος (coll. Ag. 728. τοκήων) ἄχη.

1075. ποῖ δῆτα κρανεῖ] Leg. ποῖ δὴ κρανεῖ (ā). Penultima producitur in ἐπικρανεῖ Ag. 1344. et fortasse Eum. 950.

1076. μετακοιμισθὲν] Qu. μέγα κοιμισθὲν (κοιμηθὲν) —, vel potius κατακοιμισθὲν (κατακοιμηθὲν).

EUMENIDES.

4. ὡς λόγος τις] Fort. ὡς λέγουσιν.

9. Δηλίαν τε χοιράδα] Qu. Δηλίαν και χοιράδα. Cf. ad Ag. 589.

10. ναυπόρους] Qu. ναυλόχους.

11. Παρησοῦ (sic) M. Scribendum ni fallor, Παρρασοῦ. Cf. ad Cho. 563. 952.

22. δαιμόνων ἀναστροφῇ] Leg. ποιμένων ἐπιστροφῇ.

27. τε] Leg. δέ.

30. εἰσόδων] Qu. ἱερειῶν, vel εἰπουσαν.

31. δοῖεν] Qu. δοῦσαν. κεί παρ' Ἑλλήνων τινὲς] Qu. κεί ἠνάδ' —.

36. μήτε μ' ἀκταίνειν] Corrige μήτ' ἔτ' ἀκταίνειν. Ita intransitivum fit ἀκταίνειν. Ad βάσιν cf. Soph. Tr. 967.

38. οὐδὲν, ἀντίπαις —] Transponendum ἀντίπαις, οὐδὲν —.

39. ἐγὼ μὲν ἔρπω] Qu. ἐγὼ δ' ἐφέρπω.

40. ὄρῳ δ'] Leg. ὄρῳ τ'. μὲν] Leg. τιν'. θεομνησῇ] Leg. χερομνησῇ.

49. αὔτε] Leg. αὖ σφε.

50. Φινέως mss. Sensus requirit Φινείδας, quod reponendum esse liquet. Sic αἱ Φορκίδες Prom. 794. Φινέως a glossemate Φινέως παῖδας (aut κόρας) venit. γεγραμμένας] Qu. γραπτὰς κόρας. Ante δεῖπνον κόρας πτερωτάς aut aliquid simile excidisse suspicatur Dind. Sed v. praec. annot.

52. μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν] Leg. μέλαιναί κᾶς τὸ πᾶν, aut saltem μέλαιναί τ' —.
53. πλαστοῖσι] πλατοῖσι recte Elmsl. Dind. Cf. ad Soph. Tr. 1093. Aj. 256. Fr. 350.
54. δία Μ. λίβα Burges. Schol. vet. οἶον αἱματηράν (sic). Schol. rec. σταλαγμὸν αἱματηρόν.
59. μεταστένειν] Qu. μέγα στένειν. πόνον] Suspectum.
63. δωμάτων] Leg. δειμάτων aut potius αἱμάτων. Cf.
65. καὶ πρόσω γ'] καὶ πρόσωθ' Wakef. Recte. I. e. ἐκάς (Ag. 1104. ἀλλὰ δ' ἐκάς ἀποσιταεῖ).
66. οὐ γενήσομαι πέπων] Malim οὐ πέπων γενήσομαι.
67. μάργους] Qu. γραίας.
71. κακὸν] Qu. κάτω.
72. κακὸν σκότον νέμονται] Qu. κάτω —. νέμονται] Cf. Pr. 411. 422. Sept. 233.
76. Versus fortasse spurius.
90. κάρτα δ'] Leg. κάρτα τ'.
92. ἐκ νόμων mss. ἐκνόμων Herm. ἔννομον conj. Drake.
94. Post ἄν plene interpungendum. καὶ καθενδουσῶν] Suspectum καί. Qu. τῶν καθενδόντων (καθενδουσῶν), vel μάλ' εὐδουσῶν τί δεῖ;
98. δ'] Leg. τ'.
103. δρα δέ] Qu. δρατε. Sed cf. 121. 124. καρδιά σέθεν] Verba vix sana.
105. μοῖρ'] Fortasse vitiosum.
112. ταῦτα] Leg. κάρτα.
121. κατοικίσεις Μ. κατοικίσει recte Dind. Cf. Pr. 36. τί — κατοικίσει μάτην; Pers. 1063. κατοίκισαι στρατόν.
131. δ'] Leg. θ'.
132. ἐκλείπων] Leg. ἐκλείτων.
139. μάραινε δευτέροις —] Qu. μάραινέ τ' ἀπτέροις —.
146. οἴχεται δ'] Leg. οἴχεται θ'.
159. Post λοβόν ponatur plenum punctum.
161. βαρὸν τὸ —] Qu. βαρὸν τι —.
163. δίκας πλέον] Qu. δίκας πέρα. Ita etiam Heimsoeth, coll. Hesychio, qui πέρα per πλέον explicat. Cf. Pr. 30.
171. βρότεια] Epica forma pro βρότεια, ut τέλεος pro τέλειος, etc.
174. κάμοι τε recte mss. ἐμοί τε Herm. καὶ τὸν] Qu. καὶ νιν, vel καὶτόν. Sed cf. 137.
177. ἐκ γένους] Qu. ἐγγενῆ.
183. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων] Qu. μέλαν' ἀπάνθρωπόν τ'. (Cf. Pr. 20. τῷδ' ἀπάνθρώπῳ πάγῳ.) Vel μέλανα πνευμόνων.
184. Leg. ἄκρων τομαί (mutilationes).
189. καί] Qu. χοῦ (et ubi).

190. *οἰκτισμόν πολλόν*] Qu. *οἰκτιστόν γόνον*.
 191. *ἀπόπτυστοι*] Qu. *ἀποπτύστον*.
 198. *ἄναξ Ἀπολλόν*. Cf. ad Ag. 513.
 199. *πέλει*] Qu. *πέλεις*.
 200. *εἰς τὸ πᾶν* mss. *εἰς τὸ πᾶν* Wakef. Dind. Sed cf. 52. 83.
 ὡς mss. ὦν Wakef.
 201. *τοσοῦτο*] Malim *τοσοῦτον*.
 203. *τί μή;*] *ἄναξ* Leg. *τί μήν;* Cf. Ag. 672. Cho. 752. Suppl. 247.
 Aj. 668.
 211. *ἦτις*] Fort. *ἦν τις*. Post h. v. lacunam unius versus statuit Weil., cujus sensus fuerit, itaque nostrum non est eam persequi.
 212. *οὐκ ἂν γένοιθ' ὄμαιμος*] Qu. *οὐκ ἂν γένοιθ' ἂν οὗτος*.
 213. *ἠράεσω* mss. *εἰργάσω* (fecisti) Wordsworth. Pal. Drake.
 Qu. *ἄρά σοι*.
 217. *μόροιμος*] Aliud epithetum *γαμήλιος* significans requiri videtur.
 220. *γενέσθαι*] Qu. *τίνεσθαι*.
 222. *ἐμφανῶς*] Insigni modo. Fort. *ἐντόνωσ*. *ἡσυχαιτέραν*]
 I. e. *πεπαιτέραν*. Qu. *οὐσαν ἡσύχην*.
 226. *πλέον*] Leg. *πλέω* (*πλείω*).
 227. *φῶτα κάκκνηγέτης* mss. Leg. *φῶθ' ἄπερ* (vel *ὄπως*) *κνηγέτης*.
 231. *καὶ κνηγέτης* Stanl. *κάκκνηγετῶ* melius Erfurd. Cf. Eur. Ion. 1422. *ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκνηγετεῖ πότιμος;* Qu. *φῶθ' ὄπως (ἄπερ) κυναγέτης*. Post *μέτεμ* enim requiritur, ni fallor, futurum.
 233. *πέλει*] Qu. *ἴσως* (vel *ἀεί*).
 234. *εἶ*] Leg. *ἦν*. *σφ' ἐκῶν*] Qu. *σφέ τις*.
 239. Qu. *νομεύμασιν βοτῶν*. Cf. 451. *πάλαί πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα | οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ἐντοῖς πόροις*.
 243. Leg. *τὸ σὸν, θεᾶ, | αὐτοῦ φυλάσσω* —. Nisi pro *ἀναμενῶ* malis καὶ *μενῶ*. *ἀναμένω*] Leg. *ἀναμενῶ*.
 244. *ἐκφανές*] Leg. *ἐμφανές*. Cf. Cho. 667. *ἐμφανές τέκμαρ*.
 247. *πρὸς αἷμα*] Aperte vitiosum. Leg. *τόδ' αἷμα*, vel *τῶς* (sic) *αἷμα*. *ἐκμαστεύομεν*] Qu. *ἐκματεύομεν*. Cf. Ag. 1094.
 256. *τὸν*] Qu. *νν*.
 258. *ὁ δ'*] Scrib. *δδ'*. *αὐτέ γ' οὖν*] Qu. *αὔτε νῦν*.
 262. *παπαῖ*] Qu. *πέπον* (*χαμαί*).
 264. *ἀπὸ ζῶντος*] Qu. *ἐτι ζῶντα*.
 265. *δέ σοῦ*] Praestat *δέ σου*.
 266. *βοσκὰν πάματος*] Fort. *βοσκὰν ἐμὲ πιεῖν*.
 268. *ματροφόνου δῦας*] Leg. *ματροφόνου δίκας*.
 269. *ᾔφει δὲ κεῖ τις ἄλλος* Sch. Qu. *ᾔφει δὲ χῶστις ἄλλος*.
 270. *ἀσεβοῦντες*] Qu. *ἀσεβῶν τι*.

273. μέγας] Fort. δεινός. τῆς δίκης] Requiri videtur genitivus aliquis significans of his guilt.

275. δὲ] Leg. τε.

278. πολλοὺς καθ' ὄρμους]. Haec non intelligo. Tentabam ἕτερά τε πολλά.

280. Tollenda virgula post χερός.

281. δ' ἐκπλυτον] Leg. κᾶκπλυτον.

286. Post 275. transposuerit Th. Buckley sic, χρόνος — | κἀγὼ — | πολλοὺς —.

291. τε σύμμαχον] Qu. καὶ σύμμαχον.

294. κατηφερῆ] Imo κατωφερῆ. Cf. 369. βαρυνεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

307. καὶ χορὸν ἄψωμεν] Leg. ξὺν χορὸν ἄψωμεν, vel νῦν —.

311. ἄμα mss. ἀμά (nostra) recte Cant. ἀμά Weil.

312. ἡδόμεθ' mss. Leg. εὐχόμεθ'.

315. ἀσινῆς] Malim ἀσινῆ. Cf. Cho. 1018. ἀσινῆ βίοτον διὰ — ἀμείψει. Ag. 1341. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι.

330. 342. παραφορὰ] Leg. παράφορος. φρενοδαλῆς] Leg. φρενοβλαβῆς. Requiritur enim brevis penultima, quae in φρενοδαλῆς longa est.

338. ξυμπατῶσιν] Qu. λὰξ πατῶσιν. μάταιοι] Fort. ματαίους.

339. τοῖς] Qu. τοῖσδ'.

353. ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην mss. ἄμοιρος μούνα ἐτύχθην Dind., ejecto glossemate ἄκληρος, addito vero quod sensus postulat μούνα. Correctio necessaria.

357. Fort. ὡς διόμεναι aut ἐκδιόμεναι.

358. Qu. κρατερόν ὄντα περ ὄμωσ.

360. σπενδόμεναι mss. σπενδομένα (om. δὲ post θεῶν) Drake. Qu. σπενδομένα — τάσδε μερίμνας, vel σπένδομαι οὖν ἀφελεῖν —.

361. Fort. θεῶν καὶ ἄδειαν.

365. Ζεὺς γ'] Qu. Ζεὺς δ'. αἱματοσταγὲς ἀξιόμοσον ἔθνος mss. αἱματόφυρτον πᾶν ἔθνος Dind. in Lex. p. 422.

367. γὰρ οὖν ἀλομένα] Qu. γὰρ εἰσαλομένα. δόξαι τ'] Qu. δόξαι δ'. ὑπ' αἰθέρι] Qu. ἀν' αἰθέρα. σεμναί] Fort. σεμνῶν.

ἄτιμοι] An ἄιστοι? Cf. Ag. 465. ἐν δ' αἰστοῖς τελέθοντος —.

368. ἡμετέρας] Leg. ἀμετέρας. Qu. μάλα δ' ἐγὼ ἵναλαμένα.

369. βαρυνεσῆ] Annon βαρυνετῆ? Sic προπετῆς, εὐπετῆς, χαμαιπετῆς, δακρυοπετῆς (Snpp. 112), etc.

374. τακόμεναι] Qu. ἐπιτάμεναι. κατὰ γὰν] Leg. κατὰ γᾶς.

μυνύθουσιν] Cf. Sept. 920. Qu. φθινύθουσιν.

377. τόδ'] Leg. τόθ'. ὑπ' ἄφρονι λύμα] Leg. ὑπ' ἄφρονος ἄτας.

378. μύσος] An μύσους?

380. αὐδάται] Suspectum. Qu. ἐκχεῖται (pro ἐκχεῖ?). Saepius tamen apud nostrum αὐδάσθαι pro αὐδᾶν usurpatur.

381. πολύστονος] Qu. πολύροσθος. εὐμήχανοι] Leg. εὐμάχανοι. Cf. 561. ἀμαχάνοις.
383. τε μνήμονες] Leg. τε μνάμονες aut εὐμνάμονες. Sic ἀναλίω 627.
384. δυσπαρήγοροι] Fort. δυσπαράγοροι. παρηγορίας est Ag. 95, sed in anapaestis.
385. λέχη] Annon λάχη? Cf. 310.
387. ἀνηλίω] Leg. ἀναλίω. Cf. 627.
389. ὄμω] Leg. ὄμῶς.
392. ἐπὶ] Qu. ἔτι (cum Herm.).
395. ὑπὸ χθόνα τάξιν] Qu. ὑπὸ χθονὸς αἶσαν (vel οἶκον coll. 417.).
399. ἦν δῆτ'] Qu. ἦν δὴ γ', vel ἦν τῶν. Parum convenit hic particula δῆτα. Post ξένω plene distinguendum.
402. τόκοις] Qu. τέκνοις.
408. Post ἔστέ plene interpungendum.
410. ὑμᾶς θ' ὁμοίαις] Leg. ὑμῖν θ' ὁμοίαις.
413. ἄμορφον recte mss. ἄμομφον Rob. Herm. etc. Qu. ἀμεμφον (sensu activo). Cf. 475. τοὺς πέλας] τὸν πέλας Heath. etc. Recte, nisi potius ἀμόρφους corrigendum.
414. πρόσω δικαίω] Qu. πρόσω δίκης ἔστ' (aut τοῦτ'). ἦδ' M. ἦδ' F. V.
427. τοσοῦτο] Qu. τοσοῦτον.
429. θέλει] Malim θέλοι.
430. δικαίως] Qu. δίκαια, vel δίκαιος.
431. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει] Qu. τῶν σοφῶν γὰρ οὖν πέλει (vel τις εἶ). Ita etiam Pal.
433. κρῖνε δ'] Leg. κρῖνέ τ'.
435. ἀξίαν ἐπαξίων] Leg. ἀξίαν ἐξ ἀξίων. Sic πονηρὸς ἐκ πονηρῶν Arist. Eq. 336.
440. ἀμῆς] Scrib. ἀμῆς.
445. ἔχει mss. ἔχων Wieseler. ἔχων Karsten ad Ag. p. 147.
446. ἐφεζομένη mss. ἐφεζόμεν Wieseler. ἐφήμενος Karst. πρὸς χειρὶ] Qu. ἐν χειρὶ.
452. καὶ βοτοῖσι] Fort. κάμπόροισι. ἔντοῖς πόροις] Annon ἔντοῖς ποτοῖς?
453. λέγω] Qu. εἰῶ, vel βαλῶ.
457. τρῶς ἰαν mss. Τροίαν vulg. πρῶαν Mein. πρῶην melius Davies, qui Homeri illud τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας (Il. ω'. 500.) respici putat. Vera proculdubio est emendatio πρῶην (sc. octo annis ante). Cf. 738. ἔλθεῖν ἐς Ἰλίον πόλιν.
461. κρύψασ'] Fort. ἐλοῦσ' vel λαβοῦσ'.
465. κοινή] Fort. καὶ δῆ. ἐπαίτιος] Qu. μεταίτιος. Cf. Ag. 811. Cho. 100. 134.
467. ἐπαίτιος] Qu. μεταίτιος vel potius πατροκτόνους.

469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ] Justo audacior conjectura foret ἂ δ' ἄν οὐ κρίνης —, ut et altera πράξας γὰρ οὖν σε —. ἐν σοὶ] Malim ἐν σοι. τὰ δ' αἰνέσω] Qu. τὰ σ' αἰνέσω.

470. Qu. ἢ κατ' ἀνθρώπων τόδε | δρθῶς δικάζειν. (Cf. Soph. Trach. 1018.) Vel ἢ κατ' ἀνθρώπων τινὰ | βροτῶν (vel δρθῶς) δικάζειν. Vel ἢ τιν' ἰσχύειν τόδε —. Vel ἢ τινα σθένειν τόδε —.

475. δμως δ'] Qu. ἐγὼ δ' (ita etiam Hart.), vel ἐμοῖς. αἰροῦμαι] Qu. αὐδῶμαι (I pronounce).

476. εὐπέμπελον] Fort. εὐπόμπιμον (aut ἐκπ.). Cf. 481.

477. πράγματος] Leg. κρίματος. Cf.

478. ἐκ φρονημάτων] Qu. ἐκγενήσεται —, vel ἐκγενήσεται, vel ἐκγεννᾶν φιλεῖ, vel ἐξ αὐτῶν μενεῖ, vel ἐκ φρενῶν κτίσει | πέδω πεσῶν ἀφερτον αἰανῆ νόσον. Desideratur enim futurum aliquod.

480. Post ἐστὶν virgula distinguendum.

481. πέμπειν δὲ δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί mss. Leg. πέμπειν τ' ἀμηνίτως ἀμηχάνως ἔχω (vel ἀμήχαν' ἔστ' ἐμοί). Qu. δυσχερῆ 'στ' —, vel πέμπειν τε τάσδ' ἐμοί γ' ἀμηχάνως ἔχει, vel πέμπειν τε τάσδε πημάτων ἀρχὴν ἔχει. ἐμοί] ἔχει Bentl. Cf. Cho. 407. ἴδουσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμαχάνως ἔχοντα.

484. θεσμὸν τὸν —] Qu. τὸν θεσμὸν —, vel θεσμὸν τιν' —.

488. Post 482. transponit Davies. ἦξω] Requiritur verbum κελεύσω significans. Fort. τάξω vel στήσω.

489. ὄρκω περῶντας μηδὲν ἐκδικον φρεσὶν mss. Qu. ὄρκον διδοῦσα μηδὲν ἐκδικον κρινεῖν.

490. καταστροφαὶ] μεταστροφαὶ probabiliter Mein. νέων θεσμῶν] Fort. παλαιῶν νόμων. Cf. 778. ἴω θεοὶ νεώτεροι, παλαιούς νόμους καθιππάσασθε. 808.

491. δίκαι] Leg. βία. Cf. 555.

495. πάντας — βροτούς] Qu. πολλούς — βροτῶν.

497. ἔνυμα] Suspectum. Fort. ἕτερα. προσμένει] προσνεμεῖ Weil.

499. βροτοσκόπων] Qu. βροτοφθόρων.

502. ἐφήσω] Qu. ἐφήσων.

505. ὑπόδοσιν] Qu. ἀπόλυσιν.

506. ἄκεά τ'] Leg. ἄκεα δ'. παρηγορεῖ] Qu. κατηγορεῖ. Sed futurum aliquod requiri videtur significans ζητήσεται. Fort. ματεύσεται aut βιάσεται.

509. τετυμμένος] Qu. πεπληγμένος.

511. τ'] Leg. δ'. ὦ δίκαι τ', ὦ θρόνοι τ'] Leg. ὦ δίκαι τε θρόνοι τ'.

512. ταῦτα] Qu. τόνδε.

514. τεκοῦσα] Qu. τεκνοῦσσα. V. Soph. Tr. 308.

515. πίνει] Qu. πίνουσι.

516. τὸ δεινὸν εἶ] Leg. τὸ δειματοῦν. Cf. ad 698.
 520. ὑπὸ στένει] Qu. ὑπαι δέους.
 521. ἐν φάει] Leg. ἐνδοθεν?
 523. ἀνατρέφων] Qu. δέος (φόβον) τρέφων.
 524. καρδίας] Qu. καρδία.
 525. βροτός δ'] Qu. βροτοῖς aut βροτῶν.
 530. ἀλλ' ἄλλα δ'] Qu. ἄλλα δ' ἄλλ'.
 535. πάμφιλος] Qu. παμφιλής.
 540. λὰξ ἀτίσης] De λὰξ πατήσης cogitabam. Sic Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ δρωῖ πατούμενα. Sed vetat metrum.
 550. θεῶν] Qu. φόβον. Anglice, without the pressure of fear.
 553. τὸν ἀντίτολμον] Leg. τὸν παντότολμον. Cf. 637. τοῦ παντοσέμου. Qu. τὸν παντότολμον δὲ καὶ παραιβάταν | τὰ πολλὰ παντόφουρά φαμ' ἄνευ δίκας etc.
 554. ἄγοντα] Suspectum.
 562. Qu. μαχόμενον (vel παλαίοντ'), vel δύουσι ληφθέντ'.
 564. Cf. Plat. Resp. VIII. 533 A. ἐξαιφνης πταισας ὥσπερ πρὸς ἔρματι τῇ πόλει.
 565. ἄκλαντος] Leg. ἄκλαντος.
 566. ἄιστος M. Leg. ἀστοῖς aut ἀστῶν. Cf. 691. σέβας ἀστῶν.
 697. 708. Ag. 1411. μῦσος δβριμον ἀστοῖς (ἔσει). κατεργάθου] Vitiosum, ni fallor. Requiritur videtur verbum συνάθροιζε significans. Fort. ξυνάλισον.
 567. εἴτ' οὖν πέλει —] Qu. εἰς τὴν πόλιν —. διατόρος ἢ Τυρσηνική] Leg. καὶ διατόρος Τυρσηνική.
 571. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν] Qu. σιγᾶν προσήκει καὶ μαθεῖν —, vel σιγᾶν ἄνωγεν, ὡς μαθεῖν —.
 575. Post πράγματος interrogandi nota ponenda est.
 576. καὶ μαρτυρήσων] Qu. ἐκμαρτυρήσων (vel συμμ.). Sed cf. 609. νόμῳ] Qu. ξένος aut φίλος.
 579. αὐτός] Leg. αὐτός.
 581. ἐπίστα] Qu. ἄριστα. κύρωσον] Qu. κυρῶσαι. Cf. 639.
 587. κατέκτονας] Malim κατέκτανες. Cf. 591. 602. 605. 610.
 588. τούτου δ'] Leg. τούτου γ'.
 590. κειμένῳ] Leg. κειμένου. Nisi corrigendum potius τόνδ' ἐπηύχσας (ἐπήυσας) λόγον.
 592. πρὸς δέρον τεμών] πρὸς δέρον (vel δέρη) βαλὼν Herw.
 596. καὶ δεῦρό γ' αἶ] Leg. καὶ δεῦρ' αἶ γε.
 598. ἀρωγᾶς] Malim aut ἀρωγᾶν (Cho. 477. πέμπει' ἀρωγῆν. Suppl. 774.) aut ἀρωγούς (Cho. 376. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. 726.). Fort. ἀρωγᾶς (om. δ'). πέμπει] Leg. πέμπει, ut in schol.
 599. πέπεισθι] Formatum volunt ut ἴσθι, κέλκνθι, ἄνωχθι, κέκραχθι, etc. Qu. πείσθην aut πέπεισο.

603. Qu. οὐ γὰρ σὺ μὲν ζῆς —;
611. ὡσπερ ἐστίν] Qu. οὐν τόδ' ἔργον.
612. δικαίως] Qu. δίκαιον.
613. τὸ δὴ μοι] Leg. τόδ' ἤδη, vel τόδ' αἷμα.
615. μάντις δ' ὦν mss. μάντις ὦν δ' Canter. Idem vitium Suppl. 925.
618. δ] Malim ἄ. κελύσει mss. Leg. 'κέλευσε.
619. μαθεῖν] Qu. σθένει. Cf. 679. ἠκούσαθ' ὡς ἠκούσατ'. Vel μάθε. Cf. 657.
620. βουλή πικρὰ ὅσῳ δ' ἔμμε] Mirum est epicam lyricamque formam ἔμμε praesertim in trimetro usurpari (legitur semel apud Sophoclem in cantico Ant. 846.). Nusquam alibi legitur apud tragicos. Praeterea offendit particulae δὲ parum elegans collocatio. Quare suspicioni locus est versum non immunem erroris esse. Tentabam βουλή δ' ἐπαιῶ πάντ' ἐπισπέσθαι πατρός. Talem versum scripsisse Aeschylum aegre crediderim. πικρὰ] πικρὰ ὅσῳ alibi apud nostrum significat ostendere, indicare, non (ut hic) edicere, jubere. ἔμμε,] Qu. ἔμμε. Cf. Soph. Ant. 846.
624. μητρός μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν] Qu. μητρός μηδαμῶς ὄραν ἔχειν. μητρός] Qu. μητρί.
627. θουρίοις] Qu. θουρίων.
629. οἱ τ' ἐφημέριοι] Leg. οἱ θ' ἠρημένοι aut saltem οἱ θ' ἄμ' ἡμενοί.
632. τὰ πλεῖστ' ἄμεινον] Qu. ἄριστ' ἀνελεθόντ'. εὐφροσιν] Qu. εὐφρόνως.
633. δροίτη] Qu. δροίτης.
634. ἐν δ'] Leg. ἐν τ'. περέσκηνωσεν M. Qu. περισκηνώσεν. Cf. Ag. 1147. περίβαλον. Sed in senario offendit augmenti omissio, quare praestat apographi lectio παρεσκήνωσεν. Cf. Cho. 999. νεκροῦ ποδένδυτον | δροίτης κατασκήνωμα (integumentum).
638. ταύτην τοιαύτην δ' —] Qu. ταύτην δὲ τοιάνδ' —, vel ταύτην δὲ ὅησιν. Vix enim εἶπον significare potest delineavi.
640. μόρον] Annon μόρον? προτιμᾶν cum genitivo jungitur Ag. 1672. Eur. Alc. 675. et alibi. Cf. ad 739.
642. ταῦτα τούτοις] Leg. ταῦτ' ἐκείνοις.
649. οὐκ ἐποίησεν] Vix sanum. Leg. οὐποτ' ὄπασεν.
652. Qu. πῶς γὰρ ἀποφεύγειν τόνδ' —; Aliud enim est φεύγειν, aliud ἀποφεύγειν. τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα] Leg. τοῦδ' ὑπερδικεῖς; ὄρα. Post ὑπερδικεῖς interrogandum.
655. χρώμενος τοῖς δημίσις] Malim δημίοισι χρώμενος.
658. κεκλημένον] Leg. κεκλημένη.
661. οἶσι] Qu. ἐνθα.
665. οὐδ'] Qu. οὐκ. ἐν σκότοις] Fort. ἐν σκότῳ τῷ (τῆς) νηδύος.
667. ἐπίσταμαι] Qu. ὑπεσκόμην.

671. καὶ τόνδ'] Qu. αὐτόν τ'.
672. αλανῶς] Qu. εἰς ἀεί.
673. τῶνδε] Qu. ταῦτα.
677. μένω] Quidni μένομεν?
679. ἐν δὲ καρδίᾳ] Qu. ἐκ δὲ καρδίας.
680. αἰδεῖσθε, ξένοι] Malim αἰδεῖσθ', ὦ ξένοι. In v. 748. omittitur ὦ propter metrum.
681. ἀπικὸς mss. ἀσικὸς Herm.
683. Αἰγείῳ στρατῷ] Qu. Αἰγείων στρατῷ.
689. Ἄρει δ'] Qu. Ἄρει τ'.
692. τό τ' ἡμᾶρ] Leg. κατ' ἡμᾶρ.
693. μὴ 'πικαινούντων] Leg. μὴ τι καινούντων. Cf. Thuc. I. 71. etc.
697. περιστέλλουσι] περιστέλλουσα (investing them with) frustra Porson.
698. τὸ δεινὸν πᾶν] Qu. τὸ δειματοῦν. Cf. ad 517.
701. ἔρυμα τε] Fort. ἔρυμά τι.
709. αἰρεῖν] Scrib. αἰρεῖν.
710. αἰδουμένοις M. αἰδουμένους Cant. Herm.
714. ταρβεῖν] An σέβειν?
716. μένων] νέμων Herm. prob. Dind. Leg. λέγων.
723. τοιαῦτ' ἔδρασας recte mss. Dav. al. τοιαῦτα δράσας Herm.
724. παλαιὰς δαίμονας mss. παλαιὰς διανομάς schol. Eur.
- Alc. 28. unde παλαιὰν διανομήν Dind.
726. χῶτε δεόμενος τύχοι] Qu. κῆν τι δεόμενος τύχη.
728. παρηπάτησας mss. παρηπάφησας Davies.
730. οὐδὲν] Leg. οὐκέτ'. τὸν ἰὸν] Qu. σὸν ἰόν.
735. ἐγὼ] Fort. ἐμήν.
738. δ'] Leg. τ'.
739. μόρον] Qu. μόρον. Cf. ad 640.
747. τιμάς νέμειν] Qu. τιμάς ἔχειν. Cf. Eum. 228.
752. ἀνήρ] Malim ἀνήρ.
755. καὶ γῆς] Qu. γαίας.
757. ἀργεῖος ἀνήρ mss. Leg. ἀρχει (ἤκει) τ' Ὀρέστης. Tentabam etiam ἀγορρος ἀνήρ, sed requiri videtur ipsum nomen proprium Ὀρέστης. χρήμασιν] Imo δώμασιν.
761. με] Qu. σφε.
765. μήτοι] Qu. μήποτε.
768. τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι] Qu. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας.
769. ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις] Leg. ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας. Causa turbarum fuerit παρέξομεν in πράξομεν depravatam. Vel ἀμηχάνοις ταράξομεν —.
770. ἀδύμοις] Requiritur, ni fallor, epithetum ἀνασιόους (infaustos, Angl. unlucky) significans.
771. πόνος] Qu. πόνου (πόνων), vel ποτέ.

772. *ὀρθουμένων*] Leg. *ὀρθουμένοις*.
774. *ἔσμεν*] Sensus requirit *ἑσόμεθ'*. *εὐμενέστεροι*] Qu. *εὐμενέστατοι* vel *εὐμενεῖς ἀεὶ*.
775. *καὶ*] Fort. *χὼ*. Tollatur punctum post *λεῶς* vulgo positum: Post h. v. fortasse lacuna indicanda est.
776. *πάλαισμά' ἄφικτον*] Fort. *πάλαισμά' ἄφερτον*, vel *πάλαισμα δ' ἀεὶ*. *ἔχοις*] Qu. *ἔχων*.
780. *δυσσοίστα*] A *δυσοίζω*. Qu. *δύσοιστος*.
781. *ἐν γὰρ*] Qu. *καὶ γὰρ*.
782. *ἀντιπενθῆ*] Leg. *ἀκροπενθῆ*. Cf. ad Pers. 135. *ἀκροπενθεῖς* (sic M.).
785. *ὦ δίκαι*] Leg. *ἐν δίκαι*.
788. *στενάζω*] Qu. *τί θράσω* (vel *φάσκω*);
789. 819. *γένωμαι*] *γελῶμαι* Tyrwhitt. prob. Dind. Qu. *τί μῶμαι* (subj.); Vel *γενομένα* (— — —). Cf. 790. *τί γένωμαι*; legitur Sept. 297. Qu. *γοῶμαι*;
791. *μεγάλα τοι*] Leg. *μεγάλα δή*.
798. *ὁ μαρτυρῶν*] Qu. *συμμαρτυρῶν*.
799. *αὐτός*] Scrib. *αὐτός*.
800. *δέ τοι —*] Qu. *δὲ τῆ —*, vel *δὲ πρὸς —*, vel *ὕμεις δὲ μὴ 'πὶ τῆδε γῆν —*. Cf. 830.
801. Verba *μὴ θυμοῦσθε — τεύχητ'* fortasse ejicienda sunt. *σκήψησθε*] Leg. *σκήψητε*.
802. *δαιμόνων*] Leg. *καρδίας*. Cf. 783. *ἰὼν — μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν*.
803. *αἰχμάς*] *αὐχμούς* Scal. Mendosum videtur. Fort. *ἄχνης* aut *ἀγρίους*.
805. *ἐνδίκου χθονός*] Leg. *ἐν μυχοῖς χθονός* (cf. 838.), vel *ἐν τῆδε χθονί*.
824. *μηδ' ὑπερθύμως*] Fort. *μηδὲ περιθύμως*. Cf. Cho. 40.
825. *στήσητε*] Qu. *κτίσητε*. Sed cf. Soph. Oed. C. 1041. *πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κυρίον στήσω τέκνων*. *δύσκηλον*] Fort. *δυσθαλῆ*.
826. Post *καὶ* ponatur virgula.
827. *καὶ κληῖδας*] Qu. *τὰς κληῖδας*. Nisi sensus est etiam *claves*. *δωμάτων*] Qu. *δώματος*. Cf. ad prox. v.
828. *ἐν ᾧ*] Leg. *ἐν οἷς*. Nisi pro *δωμάτων* reponendum, quod probabile videtur, *δώματος* (the chamber).
830. *ἐκβάλης ἐπὶ χθόνα*] Leg. *ἐκβάλης ἔπη χθονί*.
831. *φέροντα*] Fort. *τιθέντα* (causing).
- 832 sq. Distingue sic, *κοίμα — μένος*, | *ὡς — ἐμοί* | *πολλῆς δὲ —*.
832. *κελαινοῦ κύματος*] Qu. *κελαινοῦ δ' ἥπατος*.
835. *πρὸ παιδῶν*] Suspectum.

838. *κατά τε γὰρ*] Leg. *κατά τε γὰς*. *οἰκεῖν*] *οἰχγεῖν* Herm.
845. Qu. ἀπὸ γὰρ με τιμὰν δαναϊὰν (*τιμὰς δαναϊὰς*) θεοὶ —
θεῶν] Qu. θεῶν.
846. *δυσπάλαμοι* — *δόλοι*] Fort. *δυσπαλάμοις* — *δόλοισι*. παρ'
οὐδὲν ἤραν] Verba corrupta. Verbum unum aliquod postulari vi-
detur significans privarunt. Fort. *δυσπάλαμοί γ' ἀπεστέρησαν*.
849. *κάρτ' εἰ*] Qu. πολλῶ.
857. *οὔποτε σχέθοις*] Leg. *οὔποτ' ἄν σχέθοις*.
860. *ἐμμανεῖς*] *ἐμμανής* Thiersch. Qu. *ἐμμανῶν*.
861. *μηδ'*] Leg. *μήτ'*.
866. *λέγω*] Qu. *θέλω* aut *φιλῶ*.
885. *ἀγνόν*] Leg. *ἀγνής*. Angl. if you have any respect
(regard) for Persuasion (persuasive powers).
886. *γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελεκτήριον*] Qu. *γλώσσης τ'
ἐμῆς μειλιγμάτων θελεκτηρίων*.
887. *οὐ δ' οὖν μένοις ἄν*] Leg. *οὐ τῶν μένοις ἄν*.
888. *οὔτ' ἄν* M. Leg. *οὐκ ἄν*.
889. *μῆνίν τιν'*] Qu. *ἡ μῆνιν*.
890. *ἔξεσσι*] *ἔνεσσι* Mein.
892. *ἔχειν*] Leg. *ἔξεν*.
897. *συμφορὰς*] Scrib. *ξυμφορὰς*.
898. *ἔξεστιν γὰρ μοι*] Vix sanum. Qu. *εἶωθα γὰρ τοι* —,
vel *ἔθος τι γὰρ μοι* —.
901. *κατὰ χθόν' οὐσ'*] *κατᾶσον οὐς* Weil. Dav., coll. Hesych.
κατᾶσαι κατακληῖσαι. et *κατησάτην κατεκλησησάτην*. Qu. *φίλησον*.
903. Recte se habet *νίκης*. Cf. Sept. 716. *νίκην γε μέντοι
καὶ κακὴν τιμᾷ θεός*.
904. *καὶ ταῦτα*] Qu. *τοιαῦτα* vel *ἅπαντα*.
906. *εὐηλπίως*] Qu. *εὐηνέμως* (gently).
907. *ἐπίρρυντον*] Fort. *ἐπισσύντους*. Cf. 924.
910. *τῶν δυσεβούντων*] Malim *τῶν εὐσεβούντων*. *ἐκφο-
ρωτέρα πέλοις*] Qu. *ἐκφορὰ τέια* (*εἰτεία*) *πέλοι*, vel *ἐκφορος βρο-
τῶν πέλοις*.
912. *τῶνδ' ἀπένθητον*] Qu. *τῶνδ' ἀπήμαντον*, vel *τῶνδ' ἀπόρ-
θητον*, vel *τῶν τε σωφρόνων*.
913. *τοιαῦτα σοῦσι*] Qu. *τοιαῦτα ταῦτα*. Post ταῦτα tollen-
dum punctum.
915. *ἀσύνικον*] Qu. *ἐχθρόνικον*. *τιμᾶν*] Qu. *εἶναι*, *πέλειν*,
κλύειν, *πρέπειν*, aut *μένειν*.
918. *τὰν καὶ*] Qu. *τάνπερ*, nisi *καὶ valet etiam*.
921. *ἤτ'*] Qu. *τᾷδ'*. Cf. 978.
924. *ἐπισσύντους* mss. *ἐπιρρύντους* Mein. Recte. Cf. 907. *τύχας*] Qu. *γονὰς* aut *τροφὰς*.
925. *ἐξαμβρόσαι* M. Fort. *ἐξαμβρούσαι*.

932. βαρεῶν] βαρέων mss. Leg. βαρεῶν. (Epica forma βαρεῶν pro βαρειῶν, ut τέλειος pro τέλειος, τελεῶν pro τελειῶν, βρότειος pro βρότειος (171.), etc.) ἰλαρῶν (?) Weil. Malim ἰλέων.

933. πληγαί] Leg. πλαγαί. Supplendum forsā (νιν ἔχουσι).

935. σιγῶν M. σιγῶν (δ') Musgr. Qu. σιγῶν τ'.

940. φλογμοί τ'] Leg. φλογμοί δ'.

941. ὄρον τόπων] Suspectum τόπων.

944. μῆλά τ'] Leg. μῆλα δ'. εὐθνεοῦντα] Qu. εὐθνεοῦσα (γᾱ). Πάν] Qu. Γᾶ.

946. γόνος ~ ~] Qu. γόνος (πρόπας, vel δὲ πᾶς).

950. ἀκούετε] ἀκούεις Mein. πόλεως] χώρας malit Weil.

952. ὑπὸ γαῖαν] Leg. ὑπὸ γαίας.

953. περὶ τ'] Leg. παρὰ τ'. Cf. 930. τὰ κατ' ἀνθρώπους. φανερώς] φανερῶν Eur. Qu. ὡς, vel φανερούς, vel φανεροῖς? διαπράσσουν] Qu. διέπουσιν ἀεὶ (cf. 931), vel ἐπικρανομένα (969.), vel διαφαινομένα.

955. ἀμβλωπὸν] Fort. ἀπληστον. Cf. 976. ἀπληστον κακῶν — στάσι. παρέχουσαι] Leg. παρέχουσα.

957. τύχας] Leg. μάχας.

958. νεανίδων τ' ἐπηράτων] Qu. νεανισίαν τ' ἐπηράτους.

959. τ'] Leg. δ'.

960. κύρι' ἔχοντες] Leg. κῦρος (vel τέρματ') ἔχοντες (ἔχουσαι?).

969. ἐπικρανομένων] Qu. ἐπικρανοουσῶν. Nisi pro τὰδε τοι corrigendum τούτων v. 968.

971. ἐπωπᾶ] Qu. ἐπόπα (propter ἐκράτησε 973), vel ἔδωκεν, vel ἔθελεξεν. Cf. 886.

983. ἀντιδιδοῖεν] Sc. οἱ πολῖται (980. 991.). Qu. ἀντιδοδοῖ τις.

985. κοινοφιλεῖ M. (ω ex o fecit m.) κοινοφιλεῖ Herm. Qu. κοινοφιλεῖ, vel κοινὰ φιλεῖν.

986. καὶ στυγεῖν] Fort. κάστυγεῖ (odii experti).

989. εὐρίσκεις] Leg. εὐρίσκω.

995. πάντως διάγοντες] Leg. πάντως διέποντες. Fort. πάντεσσιν ἔχοντες.

996. αἰσιμίαισι] Qu. ἀφθονίαισι. Cf. Fr. 198. βίοντον ἀφθονον. Fr. 68. Sic προνοίαισι (pro προνοία) Ag. 683.

1003. προτέραν] Qu. πρότερον.

1008. κατέχειν] Leg. ἀπέχειν. Nisi pro χώρας malis χώρα.

1014. ἐπιδιπλοῖω] Leg. ἐπανδιπλοῖω.

1021. αἰνῶ τε μύθους] Fort. αἰνῶ μὲν ὑμᾶς (et πέμψω δὲ 1022.).

1023. κάτω χθονός] Qu. κατὰ χθονός.

1026. ἐξίκου' ἄν] Qu. ὦδ' ἔκουτ' ἄν, vel ἐξελέλυνθ'.

1028. ἐνδυτοῖς] Leg. ἐνδυτῶν. Qu. ποιμίλοις vel ποικίλοις τ'.

1029. τιμᾶτε] Qu. πρόβατε.

1031. *εὐάνδρῳσι συμφοραῖς*] Haec non intelligo.
 1032. *βᾶτ' ἐν δόμῳ* mss. *βᾶτε δόμῳ* Herm. *βᾶτε δόμον* conj.
 Drake. Qu. *βᾶτε δόμους*.
 1037. *περίσσεια τύχα τε*] Qu. *περίσσεια ἔσειθε*.
 1040. *Ἰλαοι*] Qu. *Ἰλεῶ. και*] Qu. *νῦν. εὐθύφρονες γὰρ*] Qu. *εὐφρονες αἶα, vel και εὐφρονέουσαι*.
 1041. *σῆσω*] Fort. *κτίσω*. Sed cf. 825.
 1043. 1047. *ἐπὶ μολπαῖς*] Fort. *μετὰ μολπῶν, aut ὑπὸ μολπαῖς* (coll. 1034.).
 1044. *ἐς τὸ πᾶν* mss. *εἰσόπιν* optime Linw. Drake. *ἐνδαιδες* M. Qu. *ἐν δαισίν* (in epulis). *οἰκῶν*] *ἔων* Linw. Drake. Distingue sic, — *ἔων* | *Παλλάδος ἀστοῖς Ζεὺς* —.
 1046. *συγκατέβα*] Leg. *συγκατέβαν*. Cf. Cho. 727. *νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν ξυγκαταβῆναι*. Qu. *συγκατέκραναν*.

FRAGMENTA

(secundum ed. Dind. V. corr. Lond. 1869.).

- 4b. *ἐξαστιῆρες χειρούμενοι*] *ἐξαστιῆρσιν ἐξαιρούμενοι* conj. Dind. Qu. — *ἐξαντλούμενοι*.
 16. *χλῆδον*] Cf. Dem. p. 1278, 5. *τὸν χλῆδον ἐμβαλὼν ἐς τὴν ὀδόν*. p. 1279, 12.
 22b. *τιν' ἀρχάν*] Qu. *τὸν ἀρχόν*.
 39. *ἀγὼν γὰρ —*] Cf. Adesp. 242. *ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει | ἀλκήν*.
 41. *μήλων — βοσκὰς*] Cf. Eum. 266. *βοσκὰν πάματος δυσπότου. παραίτιος*] Leg. *παρατία, ut in Cho. 910. ἡ Μοῖρα τούτων, ὧ τέκνον, παρατία*.
 47. *δῆμις*] *δοφῆς* M. Schmidt.
 52. *Διὸς — λίβα*] Haec spectant, ni fallor, ad Ag. 1387. *τρίτην ἐπενδίδωμι τοῦ κατὰ χθονὸς | Διὸς νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν*.
 55, 3. *τόρνον κάματον*] Cf. Herod. IV. 36. 3. *ἐοῦσαν (τὴν γῆν) κυκλοτερεὰ ὡς ἀπὸ τόρνον. δακτυλόδεικτον*] Cf. Ag. 1332.
 58. *ἐφημένη τάφον*] Leg. — *τάφω*. Cf. Cho. 501. Ag. 1217. Eum. 629. Conferri non debet Eum. 409.
 64b. *τε Λυδίας*] Leg. *ἐκ (aut γε) Λυδίας*.
 65a. *χῶτι τῶνδ' ὑπέριερον*] Cf. Cho. 105. *λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέριερον*.
 93. *δρῆνθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ*] Qu. *δρῆνθά νυν* (vel *νῦν*) —.

103. ἀτίσεις] Correpta media. I. q. ἀτιμάσεις. Cf. Sept. 441. θεοὺς ἀτίζων. Suppl. 733. Eum. 540.

111. πυρσοκόρσου λέοντος] Cf. Pers. 316. πυρσὴν — γενειάδα. Cho. 282. λευκὰς δὲ κόρσας (i. e. canos crines) τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.

114, 2. βροίθεται] Cf. Eur. Fr. 467. τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βροίθεται; Pher. Fr. 190. Hom. II. θ'. 306. μήκων καρπῷ βροθομένη etc. Hes. Scut. 290. 295. 300. Bacchyl. 13. Theocr. XII. 23.

121. δήλημα] Cf. Cho. 1002. φηλήτης ἀνὴρ, | ξένων ἀπαιούλημα.

134. σέβας — ἀγνόν] Cf. Eum. 885. ἀγνόν — πειθοῦς σέβας. Soph. Oed. R. 830. Phil. 1289. Eur. Cycl. 576.

137. φαρμάκων πολλὸς πόνος] Cf. Pers. 751. πολλὸς πλούτου πόνος.

155. Cf. Eum. 715. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις.

158. ἐφημένη τάφον] Cf. Eum. 409. βρέτας τε τοῦμόν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.

179, 4. πληγεῖσ' ῥαγεῖσ' Schn. Reponendum, ni fallor, πεσοῦσ'.

5. πνεοῦσ' ἐμοί] Scrib. πνεουσά μοι.

181. στρατάρχας] Cf. Herod. III. 157. 6. στρατάρχης (στρατιάρχης al.).

196, 16. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' οἰκτερεῖ πατῆρ (gl. ὁ Ζεὺς) Cobet. prob. Dind.

201. τοῦτο] ποῦ τὸ Herm. Malim δεῦρο (huc veni).

211. ἀέλπτοι] Hesychii glossam ad Agamemnona, ejusdem tetralogiae fabulam (v. 141), spectare putat C. Todt.

225. ἐγκατιλλώσας] Cf. Eum. 113. ὑμῖν ἐγκατιλλώσας.

233. στέφανον ἀρχαῖον] ἀρχαῖον στέφος Weil., coll. Athen. p. 673. Cf. Soph. Oed. C. 683. νάρκισσος, ἀρχαῖον στεφάνωμα.

238. Cf. Ag. 795. ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων | οὐκ ἔστι λαθεῖν δμματα φωτὸς | τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας | ὕδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

239. διημάθνον] Cf. Ag. 824. πόλιν διημάθνον Ἄργεῖον δάκος.

251. ἐρρυσίας ὄσον vulg. ἐρρυσιάζον (vi prehendebant) Symmons Praef. Ag. XIV., coll. Ion. 523. ἄψομαι, κοῦ ἔρρυσιάζω. Aesch. Suppl. 420. μηδ' ἴδης μ' ἐξ ἐδρᾶν πολυθέων ἔρρυσιασθεῖσαν. 605. ἄρρυσιάστους.

257, 1. εἰ θέλεις] Qu. εἴτε λῆς, vel εἴτ' ἔχεις. De particulis εἰ — εἴτε cf. Cho. 768. Eum. 468. 612. 2. ὁ γοῦν] εἴτ' οὖν Herm. Recte, ut videtur. 5. κότον] Leg. φόνον.

259. πεπαίτερος] Confer Ag. 1365. πεπαίτερα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

280, 1. μάκιστον σέλας] Cf. Ag. 289. τὸ χρυσοφεγγές — σέλας παραγγέλασα Μακίστον σκοπᾶς. (Qui locus corruptus est.) Qu. καὶ μὴ κάμινος σχῆ τὸ μάκιστον σέλας.

281. Cave ne εἰς Aeschyli esse putes. Plato εἰς pro ἐμᾶς substituisse videtur. παιῶν' ἐπηφήμησεν] Cf. Pers. 620. ὕμνους ἐπευφημεῖτε.

282. δρᾶσαντι γάρ τοι —] Leg. δρᾶσαντι γάρ τι —. Cf. Soph.

209. τὸν δρῶντα (τῷ δρῶντι?) γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Ἐπι δρῶντι γάρ τι —.

288. κάτοπιτρον εἶδους] Cf. Ag. 839. δμῖλιας κάτοπιτρον.

292. Cf. Ag. 584. αἰεὶ γὰρ ἤβᾶ τοῖς γέρονσιν εὖ μαθεῖν (l. γέρονται μανθάνειν).

294. τὸ — βρότειον σπέρμ'] Cf. 909. βροτείων σπερμάτων.

299. Cf. Sept. 228. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.

303. πυρκαύστον metri necessitate scripsisse Aeschylum suspicatur Mein. neque improbat Dind. Lex p. 431. Quae correctio confirmatur fabulae Aeschyleae titulo Προμηθεὺς πυρκαεὺς (Poll.) sive πυρφόρος.

306. τέκνωμα] A τεκνοῦσθαι, Sept. 657. Ag. 752. ὀφείλεται] Mendosum. Leg. ὀπάζεται. Cf. Eum. 529. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασε. 622. Ζεὺς — τόνδε χρησμὸν ὤπασε. Pers. 762. τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν. Prom. 8. 30. 252.

311a. V. 1. συζυγοῦσι] Consociantur. Angl. go hand in hand. Cf. Cho. 599. συζύγους. 2. ξυνωρίς] I. q. συζυγία, δυάς. Cf. Ag. 643. φοινίαν ξυνωρίδα. Soph. Oed. C. 894.

312. πλέκειν — μηχανάς] Cf. Cho. 220. δόλον — πλέκεις.

316. νεαίρετον] Cf. Ag. 1063. θηρὸς — νεαιρέτου.

320. εἶτ' οὖν] Leg. εἶτ' ἦν.

321. τρέπουσα] Leg. στρέφουσα. Cf. Eum. 650. πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω | στρέφων. τί δ' οὐχί;] Interpositum, ut in Ag. 273. ἔστιν, τί δ' οὐχί; Cf. Soph. Phil. Ant. 567. πῶς δ' οὐκ ἄν; Prom. 758.

329. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ] Leg. μήτηρ τελεία, —. Glossema est Ἥρα.

340. παλαγοῖς αἵματος] An σταλαγοῖς —? Cf. Eum. 247.

350. μαινάδων ζευκτήριε] Cf. Pers. 736. γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

355. ὀστέων στέγαστρον] Ossium involucrem. Cf. Cho. 984. στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε.

378. ἄνω ποταμῶν] Plene Eur. Med. 410. ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί.

386. Schol. Theocr. II. 36. ἰδρύνοντο τὴν Ἐκάτην ἐν ταῖς τριόδοις καὶ πρὸ τῶν θυρῶν.

387. ἐναγώνιε — Ἐρμᾶ] Cf. Arist. Pl. 1161. ἐναγώνιος τοῖνυν ἔσομαι.

390. μάχλον ἄμπελον] Cf. Suppl. 635. μάχλον Ἄρη.

408. Cf. Aesch. Ag. 1050. Arist. Av. 1679. Ran. 93. 678 sq. Herod. II. 57.

